

A C T I V I T A T S 3 2

Consell Escolar de Catalunya

setembre 2019 - agost 2020

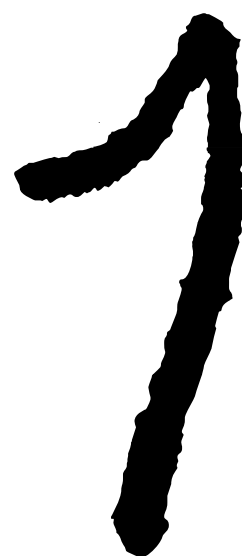
1920

Generalitat de Catalunya
Consell Escolar de Catalunya

Índex

Composició del Consell Escolar de Catalunya	5
Descripció general del treball dut a terme	9
Activitats de les comissions reglamentàries i les subcomissions	13
Comissió Permanent	15
Comissió d'Ordenació del Sistema Educatiu	18
Comissió de Programació, Construcció i Equipament	22
Comissió de Finançament del Sistema Educatiu	35
Subcomissió de Convivència i Ciutadania Digital	36
Subcomissió de Cultura Digital	38
Activitats del Ple	41
Projecció externa	69
Participació en actes culturals, socials i institucionals	71
Representacions del Consell Escolar de Catalunya	72
Presència del CEC en els mitjans de comunicació i les xarxes socials	73
Anàlisi comparativa de la normativa publicada al DOGC	75
Dictàmens	79
Memòries dels consells escolars territorials	253
Consell Educatiu Municipal de Barcelona	255
Consell Escolar Territorial del Baix Llobregat	277
Consell Escolar Territorial de Barcelona Comarques	281
Consell Escolar Territorial de Catalunya Central	289
Consell Escolar Territorial de Girona	295
Consell Escolar Territorial de Lleida	300
Consell Escolar Territorial del Maresme-Vallès Oriental	302
Consell Escolar Territorial de Tarragona	307
Consell Escolar Territorial del Vallès Occidental	313

Composició del Consell Escolar de Catalunya

Presidència

Anna Simó i Castelló

Professorat dels nivells educatius no universitaris

Laia Martí Vilavella (fins al 2 de juliol de 2020)
Cristina Martín Culell (des del 2 de juliol de 2020)
Pere Forga Visa
Xavier Díez Rodríguez
Teresa Esperabé Prieto

Pares i mares d'alumnes

Xènia Amorós i Soldevila
Jordi Giménez Manent
Rosa Cadenas Prados (fins al 9 d'abril de 2020)
Mariona Torredemer i Taló (des del 9 d'abril de 2020)
Josep Manuel Prats Moreno
Joan Ricart Nicolau

Alumnat

Ignacio Carlos Kolakovic Colantonio

Personal d'administració i serveis dels centres docents

Iolanda Estrada Sanz
Benet Castillejos Segura (fins al 5 de març de 2020)
Francisco Ramos Falcó (des del 5 de març de 2020)

Titulars de centres privats

Joan Josep Codina Puig
Joan Bassas i Arnau
Agustín Guillén Cortés

Centrals i organitzacions sindicals

Manuel Pulido Guerrero
Àngel García Velázquez
Josefa García Lorenzo

Organitzacions patronals

Iris M. Molina Àvila
Daniel Albors Pericàs

Moviments de Renovació Pedagògica

Ricard Aymerich Balagueró
Raül Manzano Tovar

Administració educativa

Gené Gordó i Aubarell (fins al 5 de març de 2020)
Marcel·lina Bosch Costa (des del 5 de març de 2020)
Maria del Pilar Nus Rey
Josep Plancheria Roset
Immaculada Buxadera Catot
Joan Martí Garcia (fins al 24 d'octubre de 2019)
Jordi Salgado González (des del 24 d'octubre de 2019)
Mònica Pereña Pérez

Administració local

Josep Maria Freixanet Mayans (fins al 15 de març de 2020)
German Barrena Casero (fins al 15 de març de 2020)
Jessica Segovia Álvarez (fins al 15 de març de 2020)
Francesc Tella Macià (fins al 15 de març de 2020)

Anna Erra i Solà (des del 5 de març de 2020)
Jordi Roig Vinyals
Calamanda Vila Borralleras (fins al 25 de febrer de 2020)
Mercè Bosch i Romans (des del 25 de febrer de 2020) A

Universitats de Catalunya

Juli Palou Sangrà (fins al 19 de desembre de 2019)
Josep Maria Castellà Lidon (des del 19 de desembre de 2019)
Joaquín Gairín Sallán (fins al 19 de desembre de 2019)
Fernando Guirado Fernández (des del 19 de desembre de 2019)
Núria Garrido Soriano (fins al 19 de desembre de 2019)
Montserrat Vilà Suñé (des del 19 de desembre de 2019)

Personalitats de prestigi en el camp de l'educació

Jaume Cela i Ollé
Coral Regí Rodríguez
Anna Simó i Castelló

Institut d'Estudis Catalans

Joaquim Arnau i Querol

Col·legis professionals

Antoni Domènech Bonet

Consell Nacional de la Joventut de Catalunya

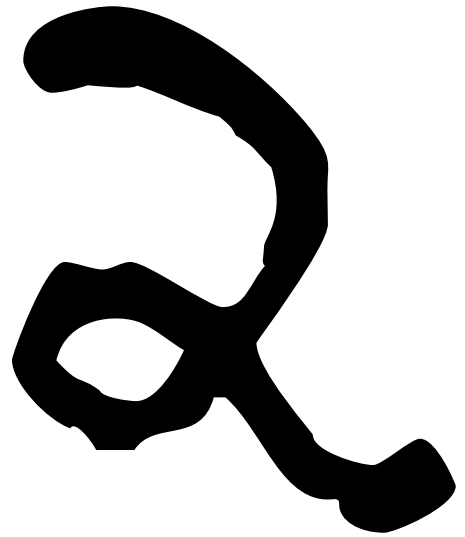
Ignacio Carlos Kolakovic Colantonio

Consells escolars territorials

Jesús Viñas Cirera (Vallès Occidental)
Martí Fonalleras Darnaculleta (Girona)
Carles Vega Castellví (Lleida)
Pere Masó Anglada (Maresme-Vallès Oriental)
Jean-Marc Segarra Mauri (Tarragona)
Montserrat Domingo i Herraiz (Barcelona Comarques)
Montserrat Perelló Margalef (Terres de l'Ebre)
Francesc Ballester Lozano (Baix Llobregat)
Dolors Collell Surinyach (Catalunya Central)
Miquel Àngel Essomba Gelabert (Barcelona) (fins al 6 d setembre de 2019)
Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar (Barcelona) (des del 6 de setembre de 2019)

Secretaria

Jordi Rodon Cuixart

Descripció general del treball dut a terme

Aquesta memòria recull les principals activitats dutes a terme pel Consell Escolar de Catalunya en el curs 2019-2020.

El Consell Escolar de Catalunya desenvolupa les seves funcions mitjançant el Ple, la Comissió Permanent, la Comissió d'Ordenació del Sistema Educatiu i la Comissió de Programació, Construcció i Equipament.

Taula 1. Dictàmens

Dictàmens	Comissió	Data del Ple
Dictamen 3/2019 sobre el Projecte de decret de l'Institut Obert de Catalunya	Programació	10 de setembre
Dictamen 4/2019 sobre el Projecte d'ordre per la qual es determina la composició del Consell Escolar Municipal de Barcelona	Permanent	17 de desembre
Dictamen 1/2020 sobre el Projecte de decret de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei Educatiu de Catalunya	Programació	18 de febrer
Dictamen 2/2020 sobre el Projecte de decret pel qual es creen els títols de la Generalitat de tècnic o tècnica en Tècniques de Dansa Urbana i de tècnic o tècnica superior en Maquinària Escènica, i se n'estableixen els currículums	Permanent	18 de febrer
Dictamen 3/2020 sobre el Projecte de decret pel qual es regulen els concerts educatius	Finançament	28 d'abril
Dictamen 4/2020 sobre el Projecte d'ordre per la qual s'estableix el calendari escolar del curs 2020-2021 per als centres educatius no universitaris de Catalunya.	Programació	28 d'abril
Dictamen 5/2020 sobre el Projecte de decret pel qual es crea el títol de la Generalitat de tècnic o tècnica superior en Luminotècnia per a les Arts Escèniques, i se n'estableix el currículum.	Permanent	28 d'abril
Dictamen 6/2020 sobre el Projecte de decret pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial	Permanent	6 de juny
Dictamen 7/2020 sobre el Projecte de decret de l'oferta formativa i dels requisits de les escoles que imparteixen ensenyaments no reglats de música i dansa	Programació	6 de juny
Dictamen 8/2020 sobre el Projecte de decret de la Inspecció d'Educació	Programació	20 de juliol

Taula 2. Sessions dutes a terme pel Ple, les comissions i les subcomissions

Ple	7
Comissió Permanent	10
Comissió d'Ordenació del Sistema Educatiu	4
Comissió de Programació, Construcció i Equipament	13
Comissió de Finançament de l'Educació	2
Subcomissió de Convivència	5
Subcomissió de Cultura Digital	1
Total	42

Taula 3. Distribució de l'activitat del Ple, les comissions i les subcomissions

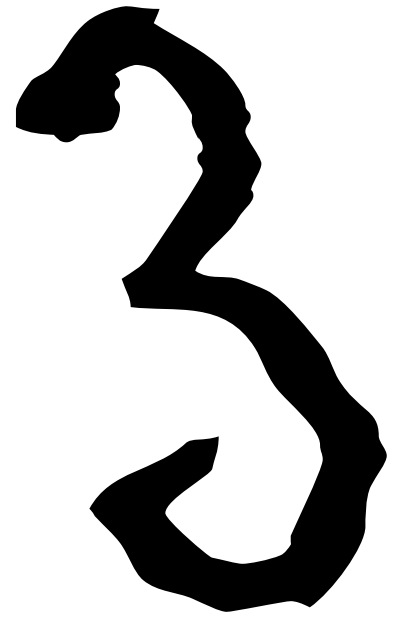
	Total	Ple	Permanent	Ordenació	Programació	Finançament	Convivència	Cultura Digital
Setembre	5	1	2	-	1	-	-	1
Octubre	3	-	1	1	-	-	1	-
Novembre	4	1	-	1	1	-	1	-
Desembre	4	1	1	1	-	-	1	-
Gener	2	-	-	-	1	-	1	-
Febrer	6	1	2	-	2	1	-	-
Març	3	-	-	-	1	1	1	-
Abril	5	1	1	-	3	-	-	-
Maig	4	-	1	1	2	-	-	-
Juny	3	1	1	-	1	-	-	-
Juliol	3	1	1	-	1	-	-	-
Agost	-	-	-	-	-	-	-	-
Total	42	7	10	4	13	2	5	6

Taula 4. Comparació del nombre de sessions del Ple i les comissions respecte al curs anterior

Curs	Ple	Permanent	Ordenació	Programació	Finançament	Convivència	Cultura Digital
2017-2018	2	4	4	1	-	-	-
2018-2019	4	10	7	8	-	-	6
2019-2020	7	10	4	13	2	5	1

Taula 5. Mitjana del percentatge d'assistència

Ple	65%
Comissió Permanent	82%
Comissió d'Ordenació del Sistema Educatiu	38%
Comissió de Programació, Construcció i Equipament	49%
Comissió de Finançament	53%
Subcomissió de Convivència	39%
Subcomissió de Cultura Digital	43%

Activitats de les comissions reglamentàries i les subcomissions

Comissió Permanent

La Comissió Permanent es reuneix de manera ordinària deu vegades per desenvolupar les funcions que li corresponen, d'acord amb l'article 11 del Reglament del Consell Escolar de Catalunya (en endavant, *CEC*), que són:

- a) Distribuir entre les comissions i subcomissions els encàrrecs d'elaboració dels informes i dictàmens relacionats a l'article 9.a d'aquest Reglament.
- b) Comunicar a tots els membres del Consell la distribució d'encàrrecs a les comissions, assenyalada en el punt anterior.
- c) Crear subcomissions.
- d) Recollir i tramitar els documents i dictàmens elaborats per les comissions i subcomissions i proposar:
 - La devolució a la comissió o subcomissió corresponent per ampliar el tema.
 - El pas a una altra comissió, al mateix efecte d'ampliació del tema.
 - El pas al Ple.
- e) Planificar el pla de treball del Consell i específicament el calendari anual de reunions ordinàries del Ple i elaborar les corresponents propostes d'ordre del dia.
- f) Elaborar el guió de la memòria d'activitats del Consell que reculli els informes dels consells escolars territorials.
- g) Qualificar de tràmit, per unanimitat dels seus membres, determinats projectes de disposició tramesos perquè siguin dictaminats.
- h) Elaborar els dictàmens dels projectes de disposició qualificats de tràmit, per tal de ser remesos directament al Ple.
- i) Encarregar a les comissions i subcomissions la realització de processos participatius com a mecanisme de deliberació, adreçats als sectors representats i al conjunt de la comunitat educativa.

Extraordinàriament, la Comissió es reuneix en una ocasió amb el conseller d'Educació i amb el president de la Generalitat amb motiu de la situació inicial provocada per la pandèmia.

Distribució entre les comissions dels encàrrecs d'elaboració d'informes i dictàmens

Al curs 2019-2020, el conseller d'Educació va trametre deu projectes de disposicions normatives de diferent rang perquè s'emetés el Dictamen o informe preceptiu. La Comissió Permanent, tenint present la temàtica que regulaven, les va distribuir entre les comissions del Consell de la manera que es descriu a continuació.

A la Comissió de Programació, Construcció i Equipament, li va adjudicar cinc disposicions:

- El Projecte de decret de l'Institut Obert de Catalunya.
- Projecte de decret de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei Educatiu de Catalunya.
- El Projecte d'ordre per la qual s'estableix el calendari escolar del curs 2020-2021 per als centres educatius no universitaris de Catalunya.
- El Projecte de decret de l'oferta formativa i dels requisits de les escoles que imparteixen ensenyaments no reglats de música i dansa.
- El Projecte de decret de la Inspecció d'Educació.

A la Comissió de Finançament del Sistema Educatiu li va adjudicar una disposició:

- El Projecte de decret pel qual es regulen els concerts educatius.

Respecte a la resta de propostes normatives trameses a consulta, la Comissió Permanent, d'acord amb els apartats *g* i *h* de l'article 11 del Reglament del CEC, va qualificar de tràmit cinc projectes de disposició i es va encarregar d'elaborar les propostes de dictamen corresponents. Aquestes disposicions qualificades de tràmit van ser:

- El Projecte d'ordre pel qual es determina la composició del Consell Escolar Municipal de Barcelona
- El Projecte de decret pel qual es creen els títols de la Generalitat de tècnic o tècnica en Tècniques de Dansa Urbana i de tècnic o tècnica superior en Maquinària Escènica, i se n'estableixen els currículums.

- El Projecte de decret pel qual es crea el títol de la Generalitat de tècnic o tècnica superior en Luminotècnia per a les Arts Escèniques, i se n'estableix el currículum.
- El Projecte de decret pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- El Projecte de decret de l'oferta formativa i dels requisits de les escoles que imparteixen ensenyaments no reglats de música i dansa.

Memòria d'activitats del curs 2018-2019

En la reunió del 12 de maig de 2020, es va lliurar als membres de la Comissió Permanent la *Memòria d'activitats del Consell Escolar de Catalunya del curs 2018-2019* perquè la revisessin. Els membres de la Comissió Permanent no van presentar cap esmena o consideració sobre el contingut i se'n va autoritzar el pas al Ple per aprovar-la i posteriorment publicar-la al web del CEC.

Planificació del calendari de reunions del Ple

D'acord amb les funcions que li corresponen, la Comissió Permanent va establir l'ordre del dia de totes les sessions plenàries que es van fer al llarg del curs 2019-2020, que van ser el 10 de setembre, el 12 de novembre i el 17 de desembre de 2019, i el 18 de febrer, el 28 d'abril, el 9 de juny i el 20 de juliol de 2020.

Informacions diverses

En la reunió del 3 de setembre de 2019 el secretari informa de la planificació i les característiques de la XXVII Jornada de Reflexió, que s'organitza en quatre converses prèvies al Vallès Occidental, i la Jornada pròpiament dita, a la Universitat Autònoma de Barcelona. El secretari també explica els objectius de les diverses intervencions a la jornada: la taula rodona ha de proporcionar evidències científiques sobre la relació entre l'aprenentatge i la cronobiologia, la nutrició i el son; la conferència del representant de l'OCDE ofereix l'estat actual sobre el calendari i horaris relacionats amb l'educació als països de l'OCDE; finalment, la conferència d'Àlex Paniagua introdueix una reflexió pedagògica sobre el temps. La presidenta exposa que es va pensar que calia un nivell de reflexió important perquè el govern pugui decidir. Es parlarà de salut, de com funciona el nostre cervell, com ho veuen les famílies, etc., perquè tot plegat es pugui recollir en el document del Consell Escolar de Catalunya que es farà arribar al Departament d'Educació. El secretari explica que de les quatre converses se'n farà una crònica al *Diari de l'Educació* que permetrà recollir el debat creat. S'acorda que les converses es registraran en vídeo i en penjaran a consescat.cat.

En la reunió del 10 de setembre, s'aprova la Proposta de document sobre tecnologies mòbils.

En la reunió del 5 d'octubre es valoren les converses prèvies a la XXVII Jornada i l'estat de les inscripcions. El secretari informa que la Jornada es podrà seguir en línia i més endavant al canal de YouTube del CEC. La part del debat s'ha recollit en les converses i la jornada tindrà un caràcter més expositiu. El secretari també presenta el pressupost i l'estat de comptes de la Jornada.

Es presenta el pla de treball del curs 2019-2020 i el calendari de reunions del curs. Les línies generals del pla de treball aprovat són:

- Seguiment dels acords i les propostes contingudes en el document de conclusions del debat "Ara és demà", sobre el futur de l'educació a Catalunya.
- Avantprojecte de la Llei de composició del CEC.
- El temps a l'educació.
- Governança democràtica i participació a tots els nivells del sistema educatiu català.
- Convivència i ciutadania digital.
- Segregació escolar, equitat i inclusió educativa.
- Finançament del sistema educatiu.

La presidenta informa que la conselleria no ha aprovat el nou reglament del CEC ja que està pendent de la Llei de composició; així, demanarà a l'assessoria jurídica del Departament d'Educació sobre la situació legal en què es troba el reglament aprovat en sessió plenària del CEC.

En la reunió del 10 de desembre, la presidenta informa que la Conselleria ha fet saber per e-valisa que desisteix de tramitar el Projecte d'ordre sobre la formació professional a distància. En conseqüència, s'acorda no presentar a l'aprovació del Ple el Dictamen elaborat per la Comissió d'Ordenació i esperar una nova sol·licitud per part del Departament.

S'acorda treballar per presentar una proposta al Ple sobre la Jornada de Reflexió de 2020 al voltant de la participació de la comunitat educativa.

S'aprova la darrera acta de la Subcomissió de Cultura Digital, que ha tancat els seus treballs recentment.

Com a conseqüència del confinament ordenat a causa de la pandèmia causada per SARS-CoV-2, el conseller fa arribar al CEC una petició del president de la Generalitat, Joaquim Torra, per reunir-se amb representants de la comunitat educativa. A proposta del conseller, aquesta reunió té lloc amb les persones integrants de la Comissió Permanent del CEC i tres representants de les juntes de directors, en representació d'infantil i primària, secundària i formació professional. La senyora Dolors Collell, directora dels Serveis Territorials d'Educació a la Catalunya Central, substitueix la senyora Montserrat Domingo, integrant de la Comissió Permanent, que no hi pot assistir. Aquesta reunió té lloc per via telemàtica el 2 d'abril de 2020 i gira al voltant dels assumptes següents:

- Calendari fins al final de curs.
- Personalització i avaluació del treball a casa.
- Condicions del retorn per a tota la comunitat educativa.

El president exposa la preocupació per les conseqüències que el fet de no poder reobrir els centres educatius fins al proper curs pot tenir per a la inclusió, l'estat psicològic causat pel confinament i les circumstàncies personals, familiars i socials, a més de l'avaluació.

El conseller exposa l'ordre de prioritats d'acció des de l'inici de l'emergència:

1. Tancar els centres.
2. Gestionar les beques menjador. Diverses opcions estudiades i targeta moneder recarregable com la més adequada.
3. Avaluacions. 2a avaluació fins al 12 de març; cal prendre decisions sobre la 3a avaluació, que s'estan analitzant.
4. Vulnerabilitat digital. Enquestes enviades als centres sobre la vulnerabilitat digital dels alumnes, per saber quants i quins suports caldrà aconseguir. El Ministeri ha arribat a un acord amb Vodafone i Telefónica per obtenir paquets de tauletes i dades. En repartiran 20.000 als centres públics, 2.000 de les quals a Catalunya; Educació està mirant d'aconseguir les que faltaran a tot el SEC.
5. Treball de programació educativa amb la CCMA (TV3 i Catalunya Ràdio) inicialment i amb TVE Sant Cugat i La Xarxa a continuació.
6. Treball amb alumnes. Preferència ni per temari ni horari lectiu habitual, sinó projectes, treballs perquè es puguin fer i retornar en contacte amb el tutor. Treball competencial.
7. Treball emocional i dols. Personalització
8. Finalització dels cicles formatius i del batxillerat. El 12 d'abril hi ha Consell Sectorial estatal d'Educació per tractar, entre d'altres temes, aquest.

A continuació hi intervenen els membres de la Comissió Permanent, els representants de les juntes de directors i la senyora Collell, per exposar el seu punt de vista sobre la situació i les necessitats a què s'ha de donar resposta. S'acorda recollir les principals qüestions tractades a la reunió i redactar un esborrany de proposta de grup de treball perquè la Permanent pugui presentar-la al Ple del CEC. Aquest grup de treball ha de tenir per objectiu definir els canvis que s'han de portar a terme davant la situació sobrevinguda i els aprenentatges obtinguts, i s'ha de centrar en les qüestions esmentades, que queden recollides a continuació:

- Necessitat de reobrir els centres abans de finalitzar el curs.
- Respondre a les bretxes digital i social mitjançant la planificació de la connectivitat i la formació docent.
- Suport psicològic i emocional.
- Mesures en l'àmbit local.

En la reunió del 23 d'abril, el secretari informa que s'ha obert un fòrum a l'entorn Consescat per debatre al

voltant de la situació creada per la pandèmia. S'estan recollint les idees que s'hi debaten per fer-ne arribar un document a la Comissió Permanent.

En la reunió següent, del 21 de maig, el secretari informa sobre la proposta d'organització de la propera Jornada de Reflexió, que relaciona amb el grup de treball a organitzar per debatre sobre "Un nou present educatiu", que serà també el lema de la Jornada. Aquest grup de treball, obert a persones externes, ha d'avaluar les actuacions del present curs, elaborar una diagnosi de la situació de l'educació en el present amb vista a proposar canvis i reflexionar sobre el proper curs.

En la reunió del 3 de juny, el secretari informa de l'activitat desenvolupada pel grup de treball Un Nou Present Educatiu, coordinada pel senyor Raül Manzano, el qual exposa els eixos de debat elaborats:

- L'aprenentatge i la seva personalització.
- L'acompanyament i la cura a l'educació.
- L'equitat i la inclusió.
- La tecnologia com a eina d'aprenentatge.
- Els espais i els temps educatius.

El senyor Manzano vincula l'activitat del grup de treball amb el debat de la Jornada de Reflexió. Hi ha acord per elaborar un document de síntesi amb posterioritat a la Jornada de Reflexió.

El secretari informa del procediment per a la renovació dels membres de la Junta Permanent, que ha de tenir lloc a finals de juliol.

En la darrera reunió del curs, que té lloc el 15 de juliol, el senyor Cella informa de la reunió de la Comissió de Seguiment del Pacte contra la segregació escolar, convocada pel síndic de Greuges, en què es va presentar l'estudi del cost de la plaça escolar. S'acorda informar-ne el Ple i convidar la Sindicatura perquè comparegui al Ple al mes de setembre.

El secretari informa de les conclusions del grup de treball Un Nou Present Educatiu.

S'acorda nomenar el senyor Antoni Domènech com a representant del CEC al Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu, en substitució del senyor Juli Palou, que ho va ser fins al final del seu període com a membre del CEC.

Comissió Permanent	Sessions	Assistència
Presidenta:	3.9.2019	8/9: 89 %
Anna Simó	10.9.2019	8/9: 89 %
	5.10.2019	7/9: 78 %
Secretari:	10.12.2019	5/9: 55 %
Jordi Rodon	11.2.2020	7/9: 78 %
	18.2.2020	9/9: 100 %
	2.4.2020	8/8: 100 %
	23.4.2020	7/8: 87 %
	12.5.2020	8/8: 100 %
	3.6.2020	6/8: 75 %
	15.7.2020	8/8: 100 %
		Mitjana: 86 %

Comissió d'Ordenació del Sistema Educatiu

La Comissió d'Ordenació del Sistema Educatiu, presidida pel senyor Jaume Cella, es va reunir en quatre ocasions.

La primera sessió té lloc el 22 d'octubre de 2019. El president de la Comissió, el senyor Jaume Cella, presenta la Proposta de dictamen de l'ordre per la qual s'organitzen els ensenyaments de formació professional inicial en la modalitat no presencial. A continuació, els diferents membres de la Comissió exposen les seves

aportacions i es comenta que les modificacions presentades i aprovades per la Comissió s'afegiran al Dictamen. També s'insta els membres que ho creguin oportú a fer arribar els seus vots el dia del Ple.

En la segona sessió, del 19 de novembre de 2019, el secretari, el senyor Rodon, explica la reunió sobre el seguiment del Pacte contra la segregació escolar, que va tenir lloc el 4 de novembre de 2019. Entre els àmbits d'actuació el Pacte contra la segregació escolar va preveure:

1. L'aprovació d'un nou decret d'admissió d'alumnat amb més instruments per combatre la segregació escolar.
2. L'elaboració d'orientacions relacionades amb la programació de l'oferta i la gestió del procés d'admissió.
3. L'aprovació d'un protocol per a l'aprofitament de la reserva de places com a mesura d'escolarització equilibrada d'alumnat.

El senyor Rodon explica que dins la Comissió s'han creat tres comissions:

1. La comissió del cost de la plaça escolar, que serà convocada a principis d'any per entregar el document d'estudi sobre el cost de la plaça escolar, que actualment està en procés d'elaboració
2. La comissió d'estudi sobre la lluita contra la segregació escolar en contextos de segregació residencial, que té per objectiu analitzar mesures efectives de lluita contra la segregació escolar en municipis amb una forta segregació residencial.
3. La comissió d'estudi sobre règims d'admissió, que té per objectiu analitzar bones pràctiques en règims d'admissió d'alumnat, que estiguin orientades específicament a combatre la segregació escolar.

El senyor Rodon comenta que a la reunió hi va haver el senyor Carles Martínez, secretari de Polítiques Públiques, que va explicar que no totes les conclusions es podrien afegir en el Decret d'admissió del curs 2020-2021. Per tant, hauran d'acabar d'afegir-se en el Decret del curs 2021-2022.

A partir de les diferents aportacions dels membres del CEC, s'acorda que en la propera Comissió Permanent es decidirà si la Comissió d'Ordenació presenta un informe amb les conclusions sobre el document presentat pel Síndic de Greuges, per lliurar al conseller.

Les propostes a incorporar en el nou decret d'admissió d'alumnat van ser:

1. La definició de la segregació escolar i de l'escolarització equilibrada d'alumnat.
2. L'avaluació del procés d'admissió d'alumnat.
3. La creació d'oferta singular per a la desagregació de centres d'alta complexitat.
4. Les zones educatives heterogènies com a unitats de gestió del procés d'admissió d'alumnat.
5. L'escolarització equilibrada d'alumnat com a criteri per a la zonificació escolar.
6. La possibilitat de crear zones heterogènies amb més d'un municipi com a mesura per combatre la segregació escolar.
7. La flexibilitat del model de zonificació.
8. L'acompanyament en el procés d'admissió en el canvi d'etapa.
9. La previsió de la quota necessària de places per a la matriculació fora de termini i la matrícula viva en els centres de la zona.
10. La publicitat activa del finançament públic i de les quotes del centre.
11. Les jornades de portes obertes i els sistemes d'informació dels centres en clau de Servei d'Educació de Catalunya.
12. Les portes obertes territorialitzades en el marc de les zones educatives.
13. La tramitació electrònica de la preinscripció.
14. La prevenció del frau en al·legacions del criteri de proximitat.

A continuació, el senyor Cela passa al punt 3, que tracta sobre la Proposta de dictamen sobre l'ordre per la qual s'organitzen els ensenyaments de formació professional inicial en la modalitat d'educació no presencial. Comenta que en el Ple del dia 12 de novembre de 2019, en què es va presentar el Dictamen de l'ordre d'ensenyaments de formació professional inicial en la modalitat d'educació no presencial, va haver-hi entitats que van manifestar que volien fer aportacions per afegir o no al Dictamen. A continuació el senyor Albors, la senyora Estrada i el senyor García exposen les aportacions de les seves entitats.

La senyora Nus comenta que l'Ordre és útil per regularitzar aquests ensenyaments i actualitzar la normativa. Explica que el Departament d'Educació té competència en formació professional del sistema educatiu

i d'aquesta manera aquests ensenyaments de formació professional a distància es podrien regir pels mateixos paràmetres, i s'aconseguiria més qualitat i equitat.

El senyor Codina comenta que el proper dia de la Comissió d'Ordenació portarà per escrit les aportacions de l'entitat que representa, la Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya.

El senyor Cela demana que a la propera reunió de la Comissió, el 3 de desembre, es portin les esmenes i s'especifiqui a quins punts de l'articulat fan referència.

En la tercera sessió, del 3 de desembre de 2019, el senyor Cela comenta que en la Secretaria del CEC s'ha preparat el Dictamen de l'Ordre d'organització de la formació professional no presencial. També presenta la senyora Laia Herrera, representant de l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona (IMEB), de l'Ajuntament de Barcelona.

El senyor Codina comenta que la Comissió Rectora del Sistema de Formació i Qualificació Professionals està elaborant el document de bases per al model català de formació professional i considera que primer s'hauria d'aprovar aquest document, previst per al dia 28 de febrer, i després elaborar l'ordre de la formació professional no presencial. Aquesta ordre hauria de ser respectuosa amb aquestes bases. Per tant, proposa suspendre aquesta Comissió en espera que la Comissió Rectora aprovi les bases del model català de formació professional. El senyor Albors, el senyor Bassas, la senyora Garcia i el senyor Ricart s'adhereixen a aquesta postura.

El senyor Diez discrepa d'aquesta postura i al·lega que la Comissió Rectora va excloure el sindicat USTEC. Per tant, el CEC és l'únic espai on pot fer les seves aportacions i denunciar aquesta exclusió. A més, explica que el CEC és un òrgan consultiu, i podria influir sobre el legislador. A més, té la responsabilitat de fer aquesta tasca que li va demanar el Ple i l'obligació de respondre a aquesta petició. El senyor Forga està d'acord amb el senyor Diez. Tot i això, considera oportú posposar aquesta reunió.

La senyora Nus exposa que l'Ordre es va començar a tramitar abans de constituir-se la Comissió Rectora del Sistema de Formació i Qualificació Professionals, que havia de formar part de l'agència corresponent. En conseqüència, al seu entendre, no s'està procedint malament. Sí que la progressió de cada iniciativa ha coincidit en el temps, de manera que han coincidit la mesura i les altres tasques, com ara la constitució de la Comissió Rectora i l'elaboració del document de bases per a la creació de l'Agència de Formació Professional. D'altra banda, el document de bases va servir per a totes les modalitats de formació professional i no contradiran l'Ordre d'organització de la formació professional no presencial. Per això, al seu parer, condicionar la tasca del CEC a la feina d'un comitè d'experts pot suposar un condicionament excessiu tenint en compte que no s'ha desplegat l'Agència de Formació Professional ni tan sols el seu decret de funcionament. Entén que la Comissió ha de traslladar el Dictamen al Ple.

El senyor García explica que la Comissió Permanent ha demanat a la Comissió d'Ordenació elaborar el Dictamen sobre aquesta Proposta d'ordre. En el Ple passat es va debatre l'opció de suspendre els treballs d'aquesta Comissió, però es va decidir continuar. Per tant, considera que la Comissió havia de respondre a la petició del Ple.

El senyor Cela coincideix que la Comissió d'Ordenació té un mandat del Ple i, per tant, s'ha de complir.

A continuació els membres de la Comissió discuteixen els punts 2, 3, 6, 7, 8, 9, les consideracions i els annexos, i hi afegeixen una recomanació.

En la sessió del dia 26 de maig de 2020, el senyor Cela presenta el sub-director general d'Ordenació Curricular, el senyor Ramon Grau.

El senyor Rodon explica que en el document *El temps a l'educació*, aprovat en el Ple del CEC de 28 d'abril de 2020, ja s'avança la necessitat de fer canvis en l'estructura del batxillerat. Per aquest motiu, sent coneixedors de la intenció del Departament de revisar el currículum del batxillerat, s'ha convidat el sub-director general perquè expliqui les línies generals d'aquests canvis.

El senyor Ramon Grau comenta que la reflexió es troba en una fase inicial, però que ja pot avançar els eixos bàsics del nou batxillerat. En aquest sentit, remarca els cinc eixos que haurien de vertebrar l'estructura del nou batxillerat: obert, flexible, competencial, orientador i facilitador.

A continuació comenta cadascun d'aquests eixos. Alerta que les lleis educatives estatals suposen una cotilla que dificulta el desplegament d'aquest nou batxillerat i que, per tant, cal vorejar i esprémer les possibilitats d'interpretar la nova llei educativa que està en curs d'elaboració. Tot i així, lamenta que s'hagi desestimat la possibilitat de preveure una durada de tres anys per al batxillerat, la qual cosa hauria donat més marge per avançar progressivament cap a l'especialització.

Tot seguit, anuncia la creació d'una comissió o grup d'experts encarregada de preparar un informe que ha de servir de base per a l'elaboració del nou currículum de batxillerat i aprofita l'avinentsa per demanar que s'hi incorpori algun membre del CEC. Afegeix que es pretén constituir l'equip de manera immediata, però la pandèmia n'ha endarrerit la creació. Tot i així, anuncia que es posarà a treballar de manera immediata.

S'obre un torn de paraules. El senyor Albors recordava que en el món laboral calen tècnics de grau mitjà i grau superior. Per aquest motiu, demana que es donin a conèixer les possibilitats que ofereix la formació professional i que s'actui per capgirar la situació actual. El senyor Grau accepta que hi ha un cert desco-neixement dels cicles formatius superiors, però considera que un batxillerat obert, flexible i orientador hauria de facilitar aquesta aproximació entre aquestes dues etapes educatives i permetria que des dels estudis de batxillerat es pogués fer un tast de continguts de graus mitjans o superiors.

El senyor Xavier Diez exposa que el batxillerat actual és massa rígid pel que fa horaris, optativitat, etc. A més, defensa que un aspecte positiu del batxillerat és que ofereix una segona oportunitat a través dels batxillerats nocturns i denuncia que aquesta possibilitat ja no existeix. Al mateix temps, alerta sobre el risc que el caràcter competencial del nou currículum no l'acabi convertint en un cinquè de secundària. En aquest sentit, manifesta que hi ha alumnat que s'avorreix a quart d'ESO i es demana si no seria millor iniciar el batxillerat als quinze anys. Adverteix, també, sobre la proposta d'integrar altres estudis en el currículum de batxillerat i recorda, per exemple, el preu d'un curs de l'Escola Oficial d'Idiomes (EOI, 360 euros). A més, denuncia que l'IOC actua com a substitut de recursos humans que haurien de ser als centres docents. Tot i així, defensa la tasca que fa. Quant al batxillerat de tres anys, admet que és una bona proposta, però hauria d'anar acompanyada d'una reducció d'hores setmanals. Finalment, arran de la crítica a l'academicisme, es demana què té de negatiu que l'alumne tingui accés a la crítica acadèmica. Recorda que l'alumnat ja ha treballat per competències a l'ESO i que el món professional ja suposa un bany de realitat, però l'academicisme ofereix una aproximació crítica indispensable per a la formació integral de l'alumnat. De fet, creu que el treball per competències no és incompatible amb l'academicisme, però es demana si es pot fer un batxillerat competencial amb grups de trenta-cinc alumnes. Per acabar, a propòsit de la intervenció anterior del senyor Albors, recorda que els universitaris cobren més que els tècnics i reivindica la importància de la formació universitària.

En la seva resposta, el senyor Grau continua defensant que l'alumne pugui accedir a camps de coneixement externs, per bé que hauria de ser sense cap cost addicional. D'altra banda, posa de manifest els índexs alts d'abandonament que hi ha a primer de batxillerat i considera que es deu al divorci existent entre el batxillerat i la vida. Per això, defensa que els continguts i els aprenentatges només tenen sentit quan es vinculen a la vida. El batxillerat no ha canviat en dècades i, en canvi, els joves sí que ho han fet.

Tot seguit intervé el senyor Prats, que assumeix que el batxillerat està massa orientat a superar les PAU i hi troba a faltar més comprensibilitat, més flexibilitat. De la mateixa manera, demana més respecte per les humanitats i recorda que les empreses més avançades demanen persones preparades en el camp de les humanitats. D'altra banda, es mostra d'acord amb la potenciació dels estudis tècnics. Per això, en finalitzar l'ESO i el batxillerat, seria convenient orientar adequadament l'alumnat perquè conegui les possibilitats de formació i d'inserció laboral que ofereixen els cicles formatius de grau mitjà i superior.

El senyor Grau coincideix amb les apreciacions exposades pel senyor Prats i insisteix que la reforma del batxillerat ha d'anar lligada a la modificació de les PAU.

El senyor Jordi Giménez considera que caldria millorar el currículum de l'ESO. En segon lloc, constata que l'abandonament al batxillerat és molt alt i creu que caldria revertir aquesta situació. D'altra banda, indica que caldria conèixer el percentatge d'alumnat que fa batxillerat, però no les PAU. Seguint aquesta línia, afirma que les PAU són un element de pressió i tensió i que s'hauria de reduir el neguit que aquestes proves suposen per a l'alumnat. Finalment pregunta quina opinió tenen les universitats de les competències amb què hi arriba l'alumnat. També demana de conèixer què es fa a l'estranger en aquest sentit.

El senyor Ramon Grau respon a les qüestions plantejades i recorda que les PAU deriven d'una llei de caràcter estatal. Afirma que és coneixedor del neguit que causen i defensa que caldria replantejar aquesta prova i el currículum de batxillerat perquè tinguin un caràcter més competencial. Paral·lelament, opina que caldria continuar aprofundint en el caràcter competencial del currículum de l'ESO.

La senyora Pilar Nus mostra satisfacció per la voluntat expressada d'allunyar-se de les dinàmiques excloents entre cicles formatius i batxillerat. De fet, recorda que des de fa dos anys es cursaven algunes dobles titulacions (cicle i batxillerat). En aquest context, remarca la importància de l'estada a les empreses en la formació de l'alumnat. Finalment, manifesta que és partidària que el batxillerat tingui un currículum competencial.

Finalment, pren la paraula de nou el president de la Comissió, el senyor Cela, i agraeix l'exposició i les aportacions fetes pels diferents membres. A més, en la seva intervenció es mostra contrari a la separació existent entre lletres i ciències i recorda que aquesta frontera no es dona en el món real i, per tant, s'ha de diluir en el futur currículum. D'altra banda, com ha manifestat el senyor Diez, defensa el batxillerat nocturn.

El senyor Grau respon que, efectivament, la parcel·lació del coneixement no és positiva i que és partidari de treballar de manera globalitzada, però reconeix la dificultat de tirar endavant plantejaments transdisciplinaris en el batxillerat.

Comissió d'Ordenació	Sessions	Assistència
President:	22.10.2019	11/35: 31,4 %
Jaume Cela	19.11.2019	13/38: 34,2 %
	3.12.2019	15/41: 36,5 %
	26.05.2020	21/37: 56,7 %
		Mitjana: 39,4 %

Comissió de Programació, Construcció i Equipament

La Comissió de Programació ha convocat quinze sessions de treball que han servit per elaborar cinc dictàmens relacionats amb els decrets i ordres següents:

- Decret de l'IOC.
- Decret de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya.
- Ordre per la qual s'estableix el calendari escolar del curs 2020-21 per als centres educatius no universitaris de Catalunya.
- Decret de l'oferta formativa i dels requisits de les escoles que imparteixen ensenyaments no reglats de música i dansa.
- Decret de la Inspecció d'Educació.

A més, es va dedicar una sessió a l'avaluació de la XXVII Jornada de Reflexió del Consell Escolar de Catalunya "El temps a l'educació" i una altra a orientar i definir el document de treball que recollís les reflexions i propostes sorgides de la jornada.

En la reunió del 2 de setembre de 2019, el president de la Comissió, el senyor Prats, proposa analitzar i debatre les aportacions presentades a la Proposta de dictamen 3/2019 sobre el Projecte de decret de l'IOC. Seguint aquesta línia, s'incorporen al Dictamen les esmenes i modificacions següents:

- S'accepta la modificació de l'article 3, "Funcions", apartat c, proposada per la senyora Molina, consistent a afegir al redactat de la proposta el text "en coordinació amb l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals", ja que aquest organisme autònom té dins de les seves funcions "elaborar l'informe de prospecció de necessitats de formació i qualificació professionals" (article 32 de la Llei 10/2015, del 19 de juny, de formació i qualificació professionals).
- Amb relació a l'article 14, "Selecció del director o directora", el senyor Aymerich proposa que el nomenament del director o directora i la seva renovació compti amb la intervenció d'una comissió, a l'estil de les

de selecció de centres ordinaris, i que els representants dels sectors diferents a l'Administració haurien de sortir d'òrgans com el CEC, que té una representació que abasta tot Catalunya.

Després del debat suscitat per aquesta qüestió, s'acorda proposar el redactat següent per al punt 1 de l'article 14: "La selecció i nomenament del director o directora de l'IOC és de lliure designació i s'ha de dur a terme pel procediment que s'indica a continuació, prèvia convocatòria pública efectuada pel conseller o consellera d'Educació".

A més, a proposta de la senyora Buxadera, s'aprova substituir "Sub-direcció General d'Administració i Organització de Centres Públics", que apareixia a l'article 14, punts 3 i 6, per "sub-direcció general competent".

– Arran de les propostes presentades a l'article 19 pel senyor Pulido, que són desestimades, el senyor Ballester demana que s'afegeixi una recomanació relativa al final del document perquè el decret respongui a l'exigència d'un llenguatge inclusiu.

– Quant a l'article 22, "Sistema de provisió dels llocs de treball docents", la senyora Buxadera presenta una proposta per afegir al final de l'article 22.3 una referència a la docència no presencial, de manera que la frase quedi redactada així: "Tindran especial rellevància l'acreditació de pràctiques educatives innovadores i exitoses, i de docència no presencial en línia."

D'altra banda, un cop debatuts i contrastats els parers i les opinions diversos, no s'incorporen a la Proposta de dictamen les esmenes presentades pel senyor Jiménez a l'apartat g de l'article 3. De la mateixa manera queden desestimades les propostes del senyor Pulido als articles 16, "Provisió del lloc d'administrador o administradora", 18, "La Comissió Rectora"; 19, "Professorat", així com sobre l'article 30, "Oferta de places escolars".

Finalment tampoc no s'incorporen les modificacions presentades pels senyors Aymerich i Pulido als articles 23, "Professors col·laboradors", 25, "Indemnització per raó del servei del professorat col·laborador", i 33, "Materials didàctics".

En la sessió del 25 de novembre de 2019, a proposta del president de la Comissió, el senyor Prats, el secretari del CEC fa una valoració de la XXVII Jornada de Reflexió feta a Bellaterra el 16 de novembre. En el seu informe, el secretari, el senyor Rodon, exposa que van assistir-hi 182 inscrits, però que hi va haver molts més assistents, que van anar-hi com a convidats. En total calcula que van aplegar-se més de dos-cents trenta participants. A més, hi va haver deu persones connectades en línia i s'han comptabilitzat més de cent visites al fitxer creat a partir d'aquesta transmissió. En aquesta línia, anuncia que ben aviat hi haurà disponible una edició personalitzada de la intervenció de cadascun dels ponents.

Tot seguit, el secretari comenta els resultats provisionals de l'enquesta que es va fer arribar als assistents. A més, anuncia que es farà arribar l'informe final a tots els membres del CEC. A propòsit d'alguns dels comentaris i suggeriments que els participants van fer, el secretari recorda que en les converses prèvies es va tractar el temps en relació amb la família, l'alumnat i el professorat i que, per aquest motiu, aquestes qüestions no es van abordar a la jornada.

Posteriorment, el president de la Comissió proposa d'elaborar un document que reculli les aportacions diverses fetes en les compareixences en comissió, les converses territorials i les ponències de la jornada, i proposa fer arribar aquest document a la Conselleria.

Arran d'això, el president de la Comissió presenta l'estructura d'un primer esborrany de guió de treball, que després del debat corresponent queda aprovat.

En la sessió del 28 de gener de 2020, el president de la Comissió, el senyor Prats, presenta el director general d'Atenció a la Família i Comunitat Educativa, el senyor Juan José Falcó, perquè presenti el Projecte de decret de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya. El senyor Falcó estructura la intervenció en tres parts: motivacions de l'elaboració del Projecte de decret, procediment d'elaboració i resum de novetats.

Pel que fa a les motivacions, apunta que es tracta d'un compromís del conseller i que a partir del Pacte contra la segregació escolar a Catalunya impulsat pel Síndic de Greuges s'ha vist la necessitat d'elaborar un decret nou que substitueixi el de 2007.

Quant a l'elaboració, afirma que se n'ha retardat el tràmit perquè s'ha pres la decisió d'incorporar les propostes de la Comissió del Pacte. Aquest retard ha impedit d'aplicar-lo en totes les fases del procés d'ad-

missió de l'alumnat corresponent al curs 2020-2021, però s'ha decidit mantenir el compromís de començar a aplicar-lo en el curs esmentat.

Pel que fa a les novetats, el Decret desenvolupa l'article 44 de la Llei d'educació amb relació a la programació de l'oferta educativa i l'admissió en les etapes obligatòries dels centres del Servei d'Educació de Catalunya. Fixa una programació única i regula l'oferta de places escolars i hi introdueix la participació de les administracions locals i dels centres concertats. Estableix els criteris d'elaboració de l'oferta amb l'objectiu de garantir l'equitat. Es regulen les taules locals de planificació educativa, es reforcen les funcions de les comissions de garanties d'admissió i es crea la subcomissió de participació i consulta. Es reforça la gestió de la matrícula viva i la reserva de plaça per a alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu. Les zones educatives esdevenen les unitats de programació de l'oferta escolar i se'n regula la configuració amb la finalitat de corregir desequilibris, garantir l'equitat i facilitar la detecció de necessitats. Finalment, el Decret incorpora un apartat de mesures de lluita contra el frau en l'admissió.

A continuació, s'obre un torn d'intervencions dels membres assistents en què es debat sobre diverses qüestions relacionades amb el decret: segregació escolar, coeducació, zones educatives, paper de l'Administració local, l'infrafinançament escolar, dotació pressupostària del decret, participació dels sindicats en l'elaboració del decret o en la necessitat de precisar el concepte de demanda social que recull el text.

En les sessions del 4, 10 i 13 de febrer de 2020, el senyor Prats, president de la Comissió, proposa d'analitzar les propostes i les consideracions trameses pels senyors i les senyores Bassas, Codina, Prats, Diez, Giménez, Ricart i P. Garcia, i incorporades al document preparat per la secretaria del CEC.

Després del debat entre els membres de la Comissió, s'incorporen al Dictamen les esmenes i les consideracions que s'expressa a continuació.

Pel que fa a les consideracions generals, s'incorporen les esmenes i les propostes següents:

1. La corresponsabilitat entre el Departament d'Educació i l'Administració local en la planificació de l'oferta i el procés d'admissió permet situar en l'àmbit més proper als ciutadans la presa de decisions. També ha de ser una garantia per a l'adequació ajustada de l'oferta educativa a les necessitats territorials.

2. L'escolarització en centres educatius ordinaris de tots els alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu en aplicació del Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, ha d'anar acompanyada dels recursos suficients per atendre amb garanties tot l'alumnat i permetre una educació personalitzada. També es considera important la definició d'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu fent la distinció entre alumnes amb necessitats educatives especials i l'alumnat amb necessitats educatives específiques.

3. Bona part de les mesures incorporades al Pacte contra la segregació escolar són un repte molt important. Per això, cal una avaluació periòdica del seguiment de l'aplicació del Pacte i de la manera en què es concreta l'aplicació del Decret. Igualment, l'Administració educativa ha d'informar els agents signants del Pacte contra la segregació escolar a Catalunya del procediment d'admissió.

Quant a les consideracions al text de la disposició, s'incorporen els punts següents:

1. S'exposen dues consideracions sobre el contingut del preàmbul:

1.1. Es proposa modificar el redactat de la frase final del segon paràgraf de la part expositiva del Decret en els termes que s'expressen a continuació i suprimir el tercer paràgraf per reiteratiu:

Així mateix, l'article 131.3.e atribueix a la Generalitat la competència compartida sobre l'accés a l'educació i l'establiment i la regulació dels criteris d'admissió i escolarització de l'alumnat als centres docents.

1.2. A l'onzè paràgraf, es proposa corregir la paraula "desagregació" per "dessegregació", en correspondència amb l'article 61, "Oferta singular per a la dessegregació de centres amb alta concentració d'alumnat amb necessitats educatives específiques", en què cal introduir la correcció ortogràfica escaient.

2. A l'article 2, "Finalitat", es considera apropiat afegir-hi un punt 3 amb aquest redactat: "La finalitat primera ha de ser oferir una educació de qualitat en tots els ensenyaments".

3. A l'article 3, "Principis generals", es plantegen dues esmenes:

3.1. Al punt 1, es proposa substituir l'expressió "raça" per una de les expressions següents: "origen cultural", "cultura" o "ètnia". Es proposa incloure-hi "gènere", ja que també pot ser objecte de discriminació. També es proposa afegir "socioeconòmica" entre "personal" i "o social".

3.2. En aquest mateix punt 6, es proposa afegir a l'expressió "aportacions a fundacions o associacions" "i associacions de mares i pares d'alumnes".

4. A l'article 4, "Dret a la informació", es plantegen dues esmenes:

4.1. Al punt 1, caldria substituir l'expressió "tenen dret" per "han de", en coherència amb la redacció de l'article 5.

4.2. Es proposa suprimir el punt 4 ja que exposa, de manera menys aclaridora, el que es diu a l'article 7.1 i, en conseqüència, resulta redundant i dificulta la comprensió de l'articulat del Decret, atès que es tracta d'una obligació dels centres que recull més explícitament aquest article 7.1.

5. Es proposa modificar el redactat del punt 4 de l'article 8, "Constitució i funcions", en els termes que s'expressen a continuació, a fi de facilitar-ne la comprensió:

Correspon al Departament competent adaptar el règim de les taules locals de planificació educativa per mitjà de la constitució de taules intermunicipals en el cas de zones educatives que inclouin més d'un municipi.

6. Es proposa modificar el redactat del punt 1.a de l'article 9, "Composició", amb la mateixa finalitat:

L'alcalde o alcaldessa i la persona que exerceix la direcció dels serveis territorials corresponents del Departament, o bé les persones respectives en qui deleguin, que n'exerceixen la copresidència.

7. Al punt 1 de l'article 11, "Règim de funcionament de les taules locals de planificació educativa", es proposa suprimir l'expressió "de la Comissió de Garanties d'Admissió" a fi de millorar-ne la comprensió.

8. A l'article 13, "Funcions de les comissions de garanties d'admissió", punt 1, apartat *b*, es proposa allargar la frase amb aquest redactat: "i per la dotació dels recursos públics compensatoris adients i suficients derivats de l'escolarització d'aquest alumnat".

9. Al punt 2 de l'article 14, "Composició de les comissions de garanties d'admissió", es proposen les modificacions següents:

9.1. A l'apartat *e*, canviar el text per aquest redactat: "Dues persones en representació dels pares i mares designats pels consells escolars, de l'àmbit d'actuació de la comissió de garanties d'admissió, l'una d'un centre públic i l'altra d'un centre privat concertat, a proposta de les federacions i associacions respectives".

9.2. A l'apartat *h*, substituir "Dues persones, membres de consells escolars de centres" per "Dues persones designades pels consells escolars de centres".

9.3. Afegir un apartat *i* amb el redactat següent: "Les organitzacions sindicals disposaran de dos membres proposats pels sindicats més representatius al territori".

10. A l'article 15, "Les subcomissions de participació i consulta", es plantegen dues esmenes:

10.1. Es proposa modificar el redactat del punt 2 en els termes següents:

El president o presidenta de la Comissió de Garanties d'Admissió presideix la Subcomissió de Participació i Consulta, que està integrada per les persones que designi la Comissió d'entre les que la integren. En tot cas, cal garantir una representació equilibrada entre els sectors dels centres públics i els privats concertats i la presència de la persona titular del centre concertat que com a tal forma part de la Comissió, i dels representants de les federacions d'associacions de famílies i dels representants dels professionals de l'educació.

10.2. Al punt 4, apartat *b*, es proposa substituir l'expressió "Ésser escoltada en relació amb" per "Fer aportacions als", atès que es tracta d'una funció, a la qual no escau la veu passiva.

11. A l'apartat *f* del punt 2 de l'article 17, "Funcions de les oficines municipals d'escolarització", es pren en consideració afegir la frase següent a continuació del text: "Aquestes campanyes es duren a terme d'acord amb els principis de lleialtat amb relació al conjunt de centres del Servei d'Educació de Catalunya, garantia de veracitat i equanimitat, tal com s'explicita a l'article 2.3 d'aquest Decret".

12. Al punt 1 de l'article 18, "Funcions dels consells escolars dels centres educatius públics i privats concertats", es proposa modificar el redactat inicial en aquests termes: "Els consells escolars són l'òrgan de participació i intervenció de la comunitat educativa dels centres públics i de participació dels centres privats concertats en el procediment d'admissió de l'alumnat."

13. A l'article 21, "Definició i abast", es plategen tres esmenes:

13.1. Al punt 1, apartat *f*, es proposa modificar la frase afegint-hi al final "en els termes en què es defineix a l'article 36, punt 1, apartat *b*".

13.2. Els apartats del punt 2 s'haurien d'ordenar seguint una gradació lògica de més petit a més gran.

13.3. A l'apartat 3, es proposa modificar el redactat de la segona frase en aquests termes: "Inclouran centres de titularitat pública i privada, com a garantia de pluralitat educativa, sempre que existeixi la presència d'ambdues titularitats a la zona".

14. Es proposa suprimir l'apartat *j* de l'article 24, "Criteris específics", ja que la disponibilitat econòmica no es considera un factor que hagi de constar en aquesta llista perquè no és un criteri específic.

15. Al punt 2 de l'article 26, "Procediments abreujats d'admissió i processos de preinscripció diferenciats", es proposa modificar el redactat afegint-hi al final "amb l'objectiu de millorar l'equitat", a fi d'expressar que la diferenciació de processos de preinscripció respon sempre a aquest supòsit.

16. A l'article 27, "Adscripció entre centres", es proposen aquestes modificacions relacionades:

16.1. Al punt 1, substituir "es poden adscriure" per "s'adscriuen".

16.2. Al punt 2, suprimir "i pot abastar més d'un centre adscrit", ja que aquesta informació ja s'expressa al punt anterior.

17. A l'article 28, "Assignació per adscripció entre centres", es proposen les modificacions següents:

17.1. La referència "barem establert a l'article 36 d'aquest Decret" ha de ser substituïda per "criteris de prioritats establerts a l'article 36 i d'acord amb el barem de l'annex d'aquest Decret".

17.2. Substituir el redactat actual pel següent:

"A l'efecte d'aplicar el criteri de l'existència de germans matriculats en el centre, es considera que el centre d'educació infantil i primària i el de secundària del Servei d'Educació de Catalunya són un centre únic quan el centre d'educació infantil i primària està adscrit tan sols al corresponent de secundària"

18. Al punt 2 de l'article 29, "Confirmació de l'opció per a l'assignació per adscripció entre centres", es proposa que el paràgraf d'aquest apartat que apareix al final, aparegui a l'inici, atès que indica el criteri previ que se segueix en l'assignació de places en centres adscrits.

19. Al punt 5 de l'article 32, "Presentació de sol·licituds fora del període de preinscripció i abans de l'inici del curs escolar", cal corregir "article 46" per "article 45", que és la referència exacta.

20. Al punt 1, apartat *d* de l'article 36, "Criteris de prioritat per a l'assignació de vacant quan el nombre de sol·licituds sigui superior a l'oferta de llocs escolars", es proposa afegir "al·legada" després de "discapacitat".

21. Es proposa la redacció següent del punt 2 de l'article 41, "Renúncia i pèrdua de lloc escolar adjudicat":

En cas d'inassistència d'un alumne en un centre o de no incorporar-s'hi en la data prevista, després d'haver exhaurit les vies de comunicació amb l'alumnat i la seva família, el centre ha de comunicar la inassistència als serveis socials del municipi, a fi de valorar el possible incompliment de l'escolarització obligatòria. Si es constata aquest incompliment, el centre ha de notificar la baixa a la Inspecció d'Educació, cosa que comportarà la corresponent pèrdua del lloc escolar adjudicat.

22. Al punt 1 de l'article 48, "Increment del nombre màxim d'alumnes per grup", es proposa substituir "supòsits previstos" per "criteris previstos", en coherència amb el terme exacte que es fa servir a l'article 47 a què fa referència l'expressió.

23. Al punt 1 de l'article 50, "Concepte i avaluació de la segregació escolar", es considera que la redacció de l'expressió "així com les diferències entre la composició social d'aquests centres i la dels seus respectius territoris de referència" s'ha de millorar, ja que crea confusió amb relació a la primera part de la definició de segregació escolar.

24. A l'article 51, "Principi d'escolarització inclusiva", es proposa modificar el redactat del punt 2 en els termes següents:

Excepcionalment, es pot fer l'escolarització d'un alumne en un centre d'educació especial en els supòsits previstos i amb els requeriments fixats per la normativa vigent.

25. A l'article 53, "Alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu", es proposa modificar el redactat del punt 2 com segueix:

Es considera alumnat amb necessitats educatives especials el que requereix una atenció educativa específica pel fet d'estar afectat per una discapacitat física, intel·lectual o sensorial o per trastorns de l'espectre autista, trastorns greus de conducta, trastorns mentals i malalties, en el cas que la discapacitat, la malaltia o el trastorn comprometin el seu procés d'aprenentatge o dificulti el seu èxit escolar.

26. A l'article 55, "Admissió de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu", es plantegen dues modificacions:

26.1. Al punt 1, es proposa modificar la redacció en aquests termes:

"Sense perjudici del que estableix la normativa vigent en matèria de detecció, identificació i avaluació de les necessitats específiques de suport educatiu, el Departament..."

26.2. Al punt 2, es proposa afegir als integrants de les unitats de detecció "un representant de l'EAP de la zona educativa corresponent".

27. A l'article 56, "Admissió de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu", es plantegen dues esmenes:

27.1. Es proposa canviar el terme "admissió" del títol per "escolarització", ja que en el punt 2 s'empra aquest terme.

27.2. Al punt 3, apartat *b*, es proposa modificar el redactat perquè hi digui "La procedència cultural de l'alumnat", a fi d'evitar que es doni a entendre que l'assignació respon a criteris que tinguin en compte possibles prerrogatives de segons col·lectius.

28. Al punt 2 de l'article 64, "Dels ajuts per garantir la igualtat d'oportunitats", es proposa substituir "centres educatius" per "centres del Servei d'Educació de Catalunya".

29. A la disposició addicional primera, es plantegen dues esmenes:

29.1. Es proposa afegir "públiques" al títol de la disposició.

29.2. Al punt 3, es proposa especificar "d'un lloc per grup" amb la finalitat d'expressar sense possibilitat de dubte el nombre de reserves en la distribució equilibrada de l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu.

30. Al punt 2 de la disposició addicional quarta, "Admissió als centres de formació de persones adultes", es proposa tenir en compte l'article 70.2 de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació: "Poden accedir a l'educació d'adults les persones que hagin complert com a mínim divuit anys l'any natural en què inicien la formació, i també les que hagin complert com a mínim setze anys l'any natural en què inicien la formació, si tenen un contracte laboral que els impedeixi assistir als centres educatius en règim ordinari, si es troben en procés d'obtenció d'un permís de treball o si són esportistes d'alt rendiment." En tot cas, el redactat hauria de recollir que hi poden accedir si tenen contracte laboral.

31. A la disposició addicional setena, “Canvis de centre derivats d’actes de violència”, es proposa canviar l’expressió “alumnat afectat pels actes de violència” per “alumnat implicat en actes de violència”, de manera que s’inclogui la possibilitat de canvi de centre també en el cas de les persones agressores.

32. Al punt 2 de la disposició transitòria cinquena, “Període transitori per a la garantia de plaça escolar en els centres adscrits”, amb la finalitat d’evitar imprecisions referencials respecte de l’annex del Decret, en lloc de “barem establert a l’article 37 d’aquest Decret”, es proposa el redactat “prelació establerta a l’article 37 d’aquest Decret”, tal com es formula en aquest mateix article.

Finalment, es proposen les recomanacions següents:

1. Incorporar a la part expositiva del Decret la referència al Pacte contra la segregació escolar a Catalunya com a antecedent impulsor i referent per a la redacció pel que fa a mesures.

2. Incloure a la part expositiva del Decret una referència sobre la inversió del 6 % del PIB que s’estableix a la disposició final segona de la Llei 12/2009 de 10 de juliol, d’educació.

3. Unificar en el conjunt del text del Decret les expressions “zona educativa”, “zona d’escolarització” i “àrea d’escolarització” en “zona educativa”.

4. Millorar en el conjunt del text del Decret la precisió lèxica referent a les necessitats educatives per evitar confusions entre necessitats específiques de suport educatiu i necessitats educatives especials, a què, per exemple, dona peu el punt 4 de l’article 23.

5. Millorar l’estructuració del capítol 2, “Òrgans del procés d’escolarització i admissió”, i la definició, constitució i funcions dels òrgans que s’hi esmenten, específicament amb relació a la Subcomissió Permanent i la unitat de detecció, a fi de fer entenedores les relacions entre les diferents instàncies. Igualment resulta recomanable que els articles 19 i 20 tinguin una redacció anàloga a fi d’evitar equívocs.

6. Incloure un precepte sobre les taules locals de planificació educativa i sobre les comissions de garanties d’admissió en el sentit que han de facilitar a cada centre la informació de què disposin, d’acord amb els criteris de publicitat i transparència que han de regir el procediment d’admissió en tot moment, en atenció a l’article 46.5 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d’educació, cosa que afecta els articles 11 i 13 del Projecte de decret.

7. Emprar la terminologia actualitzada corresponent als mitjans i suports electrònics amb relació a les sol·licituds d’admissió. Igualment, es recomana detallar de manera clara els mitjans vàlids per presentar sol·licituds d’admissió. Aquestes recomanacions fan referència sobretot al punt 3 de l’article 31, “Presentació de sol·licituds d’admissió dins del període de preinscripció”, i als altres articles que hi puguin fer referència.

8. Millorar la redacció dels articles 46 i 47 a fi d’enumerar amb claredat i al mateix nivell les diferents vies de presentació de les sol·licituds d’admissió amb posterioritat a l’inici del curs escolar, així com el circuit de gestió de la sol·licitud i les possibilitats i criteris d’assignació sense donar peu a possibles malentesos, específicament amb relació a l’obtenció de plaça en el centre on es presenta la sol·licitud, que podria fer entendre el redactat actual.

9. Concretar el procediment d’actuació pel qual el Departament d’Educació establirà la qualificació i dictamen de l’alumnat amb necessitats educatives especials comprès en el punt 2 de l’article 53, “Alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu”.

10. Modificar el redactat del punt 3 de l’article 53, “Alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu”, per incloure en l’enumeració de supòsits tots els casos recollits en el punt 4 de l’article 3, “Àmbit subjectiu”, del Decret 150/2017, de 17 d’octubre, de l’atenció educativa a l’alumnat en el marc d’un sistema educatiu inclusiu, amb la finalitat d’adequar-l’hi.

11. Modificar la redacció de l’article 59, “Tancament de grups a partir de l’inici de curs”, suprimint-ne la numeració interna per innecessària, i aclarir si la ràtio màxima per unitat igual a l’alumnat matriculat a l’inici de curs fa referència a l’alumnat amb necessitats educatives específiques o al conjunt de l’alumnat per grup. Igualment, es recomana substituir la paraula “Tancament” del títol de l’article, per equívoca.

12. Canviar la consideració de la disposició addicional segona, “Admissió als centres que imparteixen ensenyaments de batxillerat”, d’addicional a transitòria, atès que el present Projecte de decret es limita a les etapes universal i obligatòries de l’educació i només es refereix al batxillerat per la necessitat d’actualitzar el que en diu el Decret vigent i fins a l’entrada en vigor d’un decret d’admissió específic d’aquesta etapa postobligatòria. En tot cas, es recomana igualment que es precisin els criteris d’admissió als ensenyaments de batxillerat a què fa referència el punt 2 d’aquesta disposició.

13. Modificar la redacció del punt 1 de la disposició transitòria segona, “Creació de taules locals de planificació educativa”, per deixar clar que la creació de les taules és una opció que tenen els ajuntaments de municipis de menys de vint mil habitants i una obligació per als ajuntaments de municipis que tenen més habitants.

14. Incorporar una disposició que permetés als ens locals crear potestativament els seus propis òrgans previstos en el Decret per donar resposta a la realitat, així com també garantir la suficiència econòmica per atendre amb qualitat aquesta corresponsabilitat.

15. Incloure un segon annex amb un glossari dels termes utilitzats en el decret, que, tot i estar definits a l’articulat, siguin de fàcil consulta.

16. Incloure al barem les situacions relacionades amb els actes de violència de gènere com un criteri prioritari d’admissió.

En la sessió del 20 de març de 2020 el president de la Comissió presenta l’esborrany del document *El temps a l’educació*, que se sotmet a consideració de la Comissió en aquesta sessió. El secretari del CEC, el senyor Jordi Rodon, comenta els diversos aspectes en què s’estructura el document *La reforma horària* i la perspectiva del temps educatiu d’acord amb neurociència, el calendari i la jornada escolar a Europa i a Catalunya, els hàbits de salut amb relació a l’aprenentatge, el temps escolar i la gestió que se’n fa als centres educatius, el temps periescolar i l’anàlisi d’experiències rellevants en aquest terreny.

Posteriorment, els membres de la Comissió debaten i fan aportacions sobre els diferents aspectes del documents: estructura dels horaris, el temps de l’esbarjo, el temps del migdia, gratuïtat de les activitats educatives, etc., i n’aproven les línies generals.

En les sessions del 7 i 16 d’abril de 2020, el senyor Prats, president de la Comissió, presenta la Proposta de dictamen del calendari per al curs 2020-2021 i obre un torn d’intervencions en què participen els diversos membres de la Comissió, fan consideracions i proposen esmenes perquè s’incorporin al dictamen preceptiu. En la sessió del dia 16, hi participa el director general de Centres Públics, el senyor Josep González Cambay, que explica i respon les qüestions que els membres de la Comissió plantegen sobre la Proposta d’ordre en què s’estableix l’horari per al curs 2020-21. Debatudes i valorades les consideracions i les esmenes defensades, s’aproven els punts següents que s’incorporen al Dictamen:

Pel que fa a les consideracions, s’introdueixen els punts següents:

1. S’ha considerat de forma positiva que el temps a l’espai del menjador dels alumnes no s’estengui més tard de les 14 hores perquè afavoreix l’adopció d’uns horaris més saludables i respon a les recomanacions de la reforma horària.
2. Es considera que és important indicar de quina manera es finançarà el marc horari que preveu l’atenció educativa dels infants i joves fins a les 18.00 h.
3. Es considera que el Departament d’Educació, mitjançant les direccions generals corresponents, faciliti l’avaluació de la implementació de la jornada continuada a l’educació secundària obligatòria, com també l’avaluació del pla pilot de la jornada continuada que s’aplica en alguns centres públics d’educació primària, que el Consell Escolar de Catalunya ha demanat des de fa més de set anys.
4. Es considera important recuperar l’equiparació d’hores d’escola per a tot l’alumnat dels ensenyaments obligatoris independentment del centre on estigui escolaritzat. No ha d’haver-hi diferències entre alumnes quant a hores d’atenció escolar per raó de la titularitat del centre on està escolaritzat ni per cap altra raó.

Quant a les propostes a l’articulat, s’inclouen els punts següents:

1. Es proposa que, a fi d’evitar contradiccions aparents en el redactat de l’Ordre, se’n modifiqui la redac-

ció perquè no hi hagi lloc al dubte en el que s'expressa als articles 4.2 i 6.2, amb relació a l'horari i 5.1 i 6.1, amb relació a l'alumnat afectat. L'article 6.2 ha d'incloure l'expressió "amb caràcter general".

2. Als articles 5.2 i 10.2, es proposa substituir l'expressió "professors" per "docents" a fi d'englobar tant secundària com primària de manera inequívoca i eliminar la identificació de l'expressió professors amb el gènere masculí.

3. Es proposa modificar el redactat de l'article 6.3 en els mateixos termes que el 5.2 quant a les hores límit de l'horari escolar.

4. Es proposa modificar l'article 6.5, amb relació al segon torn de menjador en instituts escola i especificar que només serà d'aplicació per a l'alumnat de secundària.

5. A l'article 10.3, es proposa substituir la referència "del punt 10.1" per "del punt 10.2", ja que els requisits que s'han de complir per formular la sol·licitud corresponent apareixen esmentats al punt 10.2 i no al 10.1.

6. A l'article 12.2, es proposa afegir "i a la web del centre" a continuació d'"en el tauler d'anuncis", a fi de facilitar la difusió en línia del calendari escolar dels centres.

7. A la disposició transitòria única es demana una redacció més entenedora en què s'indiqui la data límit de finalització del pla pilot de jornada continuada a primària i una referència a l'avaluació sobre el pla pilot que permeti justificar-ne la supressió.

Finalment, s'incorporen les recomanacions següents:

1. Es recomana al Departament d'Educació que, a partir de mostres i dades quantificables i mitjançant la direcció general corresponent, avaluï l'aplicació del complement horari lectiu d'una hora diària per a tots els alumnes en centres públics que el Departament ha determinat amb la finalitat de desenvolupar les habilitats que afavoreixen l'assoliment de les competències bàsiques, a què fa referència el punt 4.6.

2. Es recomana incloure un horari marc tal com el que hi havia fins ara a primària, a partir de l'apartat de propostes horàries del Document 1/2020 *El temps a l'educació*, aprovat pel Consell Escolar de Catalunya el 28 d'abril de 2020.

3. Es recomana que, atenent a les excepcionals circumstàncies derivades de la pandèmia viscuda des de mitjan març de 2020, l'ordre de calendari incorpori indicacions sobre possibles contingències que poden afectar el desenvolupament del curs 2020-2021.

En la sessió del 19 de maig de 2020, el president de la Comissió fa la presentació de la sub-directora general d'Ordenació de la Formació Professional, la senyora Pilar Nus, perquè exposi les línies generals del Projecte de decret de l'oferta formativa i dels requisits de les escoles que imparteixen ensenyaments no reglats de música i de dansa.

La sub-directora general d'Ordenació de la Formació Professional recorda que aquest decret s'ha elaborat a fi d'adaptar-se a la nova realitat social i educativa. El decret anterior va ser aprovat el 1993 i, per tant, ja no responia a les necessitats i reptes que l'ensenyament no reglat de música i dansa. Remarca que s'ha treballat durant quatre anys amb el sector i les associacions corresponents i que l'objectiu és regular l'oferta formativa i els requisits que han de complir els centres. A més, s'amplien els programes d'ensenyament, es garanteix que la formació sigui de qualitat i que es pugui identificar el talent de l'alumnat. Al mateix temps, es fa possible la coordinació entre aquests ensenyaments i els reglats. I, finalment, es potencia la cohesió i la inclusió social.

Posteriorment, s'obre un torn d'intervencions en què els membres de la Comissió plantegen diverses qüestions i consideracions: exclusió de les escoles d'arts, ajut per facilitar l'adequació als requisits de funcionament que preveu la Projecte de decret o el preu excessiu d'alguns estudis.

La sub-directora general respon i comenta les intervencions anteriors i, a continuació, el secretari del CEC presenta la Proposta de dictamen i explica que les aportacions s'haurien de fer a través d'un formulari per millorar el funcionament i facilitar el debat ulterior.

Es reprèn el debat el 28 de maig de 2020 i es presenta el document que ha preparat la secretaria del CEC amb totes les propostes i esmenes que han arribat. El senyor Rodon, secretari del CEC, en fa la lectura i paral·lelament es produeix el debat i s'arriba a consensos o es posen de manifest els dissensos existents.

Finalitzat el procediment d'incorporació de propostes i debat, s'acorda incorporar al Dictamen els punts que s'indiquen a continuació.

Pel que fa a les consideracions generals, es considera pertinent remarcar els aspectes següents:

1. La Comissió Permanent remarca la contribució a la cohesió social i el valor social i cultural que aporten a la comunitat aquests ensenyaments. Per aquest motiu, valora positivament la potenciació i el reconeixement que el Projecte de decret fa de les escoles que imparteixen ensenyament no reglat de música, o de dansa, mitjançant la definició dels elements que constitueixen una garantia de la qualitat del servei que presten.
2. Es tracta d'un decret reiteradament reclamat pel sector ja que la majoria d'escoles de música i dansa en funcionament no se senten identificades amb el decret vigent actualment, que data de 1993. A més, cal recordar que el Projecte de decret que havia de substituir-lo i que va passar el tràmit de dictamen d'aquest consell fa pocs anys, no va arribar a veure la llum. Per tot això, és del tot necessari aprovar un nou marc regulador per a aquests ensenyaments que s'ajusti millor a la realitat, als requisits i a les necessitats d'aquests centres.
3. En aquest moments hi ha 264 escoles de música autoritzades a Catalunya. El nou decret ha de respectar aquestes autoritzacions i, en cap cas, no ha de suposar l'inici d'un nou procés d'autorització. A més, el procés d'adequació no hauria d'implicar més exigència en el compliment de la normativa anterior en relació amb el projecte de centre, programació general anual, memòria de final de curs ni tampoc pel que fa a l'exigència de les titulacions pertinents.
4. Si bé la LOE parla només dels ensenyaments de música i dansa, és evident que la realitat artística (creació i exhibició) és molt més interdisciplinària. No poden considerar-se de rang menor els ensenyaments de teatre, circ, escenografia, interpretació, plàstica, etc., cada cop més presents en projectes interdisciplinaris. A més, la LEC (disposició addicional vint-i-sisena) es refereix als ensenyaments artístics no reglats, amb la qual cosa es fa evident que els que no recull aquest Projecte de decret queden sense regular. Cal resoldre aquesta mancança, i seria bo fer-ho mitjançant el plantejament global i interdisciplinari d'escoles d'art o escoles artístiques, que podrien tenir un marc regulador comú pel que fa als seus ensenyaments no reglats.
5. La LEC estableix que l'Administració educativa promou els ensenyaments artístics no reglats per mitjà de convenis que poden tenir en compte la singularitat dels itineraris formatius que condueixen a l'accés a estudis reglats de caràcter professionalitzador. Per aquest motiu, s'insta a la creació de l'Institut Superior de les Arts, una de funcions del qual és reunir i coordinar, en una instància acadèmica comuna, les escoles artístiques superiors per establir-hi els circuits, les sinergies i els programes de conjunt que es fan imprescindibles per a una plena articulació dels estudis artístics superiors. En aquest sentit, d'acord amb l'article 66 de la LEC, cal que el Departament d'Educació de la Generalitat impulsi la creació de l'Institut Superior de les Arts i proposi un calendari de desplegament.

Pel que fa a les propostes de l'articulat, es proposen les esmenes següents:

- Modificar la data de promulgació de la Llei orgànica 2/2006 i referenciar-la amb data 3 de maig, tal com consta en l'ordenament jurídic vigent.
- A l'article 2, "Objectius" es proposa modificar el punt *f* per incloure-hi l'objectiu de contribuir a la inclusió social. Afegir l'expressió "i la inclusió" a continuació de "Contribuir a la cohesió."
- A l'article 3, "Programes", en el punt 2. "La pràctica i la comprensió de la música i de la dansa, amb tots els aprenentatges que comporten, tenen per finalitat:" es proposa incloure un nou apartat *c* per afegir una nova finalitat: "Desenvolupar les competències específiques de cada àmbit, música i dansa, perquè les persones gaudeixin de l'art de forma compartida, no competitiva i prosocial, i aportin valors humans en els contextos socials en què estan imbricats."
- A l'article 3, "Programes", en el punt 2.*b*, a "La pràctica i la comprensió de la música i de la dansa, amb tots els aprenentatges que comporten, tenen per finalitat:" es proposa afegir-hi l'expressió "reflexiva" a continuació de "persona activa" en referir-se a la finalitat de la pràctica i la comprensió de la música. Es considera que les persones actives són les que creen espais per a la reflexió, el diàleg, la col·laboració, la proactivitat i la construcció del propi discurs. Per aquest motiu, es proposa modificar el redactat amb la forma següent: "Crear les habilitats i les actituds que es necessiten per esdevenir una persona activa, reflexiva i crítica en el món de l'art, i generar espais per al diàleg, la col·laboració, la proactivitat i la construcció del propi discurs."
- A l'article 16, "Projecte educatiu de centre", es proposa modificar l'apartat *d* per especificar les prioritats i incloure després de l'expressió "programes didàctics" el fragment següent: ": competències generals i específiques dels programes, continguts, criteris i indicadors d'avaluació, i marc didàctic i psicopedagògic. Definició de les estructures i les funcions de treball col·legiat docent. Programes de formació permanent del professorat i d'innovació educativa."

I, finalment, es formulen les recomanacions següents:

1. Preveure mesures que facilitin la cohesió i la inclusió, objectius també del Decret, però que no es concreten en actuacions i instruments perquè es facin efectius.
2. Afegir un article que desenvolupi els programes específics de música. Aquest nivell o grup de programes són els que ja estan portant a terme moltes escoles i són precisament els que donen un caràcter transversal als ensenyaments ja que acostumen a incorporar altres disciplines i activitats artístiques que donen lloc a programes i creacions interdisciplinàries molt més riques i completes artísticament.
3. Preveure que les activitats formatives en els àmbits de la música i la dansa regulades en aquest decret puguin fer-se en espais escolars que reuneixen els requisits previstos en l'article 19.1, sempre que, quan n'hi hagi, s'integrin en un projecte educatiu del territori.
4. Precisar les possibles funcions que, com a òrgan de govern (article 23), poden atribuir-se al claustre de professorat.
5. Reconèixer la possibilitat de representació orgànica de l'alumnat de les escoles de música i ensenyaments de dansa

En les sessions del 30 de juny i 7 de juliol de 2020, el senyor Prats, president de la Comissió, fa la presentació del sub-director general de la Inspecció d'Educació, el senyor Plancheria, i del cap d'Inspecció de formació i avaluació, el senyor Xavier Gil, que assisteixen a la sessió per exposar les línies generals del Projecte de decret sobre la inspecció educativa. El senyor Plancheria afirma que l'objectiu del nou decret és adequar-se al marc legal establert per la LEC i pel conjunt de decrets que han desplegat aquesta llei: Decret d'autonomia dels centres educatius i Decret de la direcció dels centres educatius públics i del personal directiu professional docent.

Subratlla que l'objectiu del decret és garantir la qualitat del servei educatiu. Per aquest motiu, les seves finalitats s'han concretat, tal com apareixen en l'article 2 de la LEC, i se n'hi han afegit d'altres que s'incorporen a l'article 3. Tot seguit, fa un repàs dels continguts dels articles 5, 6 i 7 i insisteix en la necessitat que l'expertesa de la inspecció sigui en l'aplicació de la normativa en la docència i no pas en consideracions legislatives teòriques. En aquesta línia, remarca la importància de la gestió de processos per tal de posar en valor les aportacions dels diferents integrants de la inspecció educativa.

Quant a l'organització de la inspecció (articles 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 i 18), indica que no hi ha grans canvis, però remarca que el nomenament dels càrrecs es farà a partir d'una convocatòria pública de lliure designació amb informes previs dels caps corresponents.

Introdueix, a continuació, els àmbits d'expertesa que substitueixen les àrees d'especialització actuals. Explica que es tracta de dotar-se de grups d'inspectors que siguin experts en aspectes diversos del sistema educatiu. Aquestes àrees d'expertesa s'haurien de definir a partir dels plans directors (article 19).

Prossegueix l'exposició explicant els canvis que s'introdueixen en la formació i l'avaluació (article 27 i 28), i remarca que es preveu l'avaluació del funcionament i l'organització amb la introducció d'algun element extern i l'avaluació dels inspectors i inspectores que tindria caràcter formatiu.

Posteriorment, s'inicia el torn obert de preguntes, en què els membres de la Comissió plantegen diverses consideracions als ponents: la incidència de la inspecció en la millora dels resultats educatius, la necessitat de l'acompanyament als centres, la necessitat de fixar els àmbits d'expertesa i de modificar els procediments d'avaluació de la inspecció educativa, les reunions amb els agents educatius, etc. El senyor Plancheria respon les qüestions plantejades i es decideix prosseguir els treballs per a l'elaboració del dictamen corresponent en una propera sessió.

Es reprèn la sessió per analitzar i debatre les aportacions i les esmenes presentades pels senyors Diez, Giménez, Garcia i Aymerich. Finalitzats els debats, s'incorporen al Dictamen els acords següents:

Pel que a les consideracions, s'inclouen els punts següents:

1. La Comissió de Programació remarca que onze anys després de l'aprovació de la Llei 12/2009 d'Educació encara estava pendent el desplegament el capítol VII, dedicat a la Inspecció d'Educació, que hauria d'haver implicat la introducció de modificacions rellevants en les finalitats, les funcions i l'exercici d'aquest servei.

2. D'altra banda, la Comissió de Programació reconeix que les transformacions del sistema educatiu per l'impacte de la revolució tecnològica i per la consolidació d'una societat lingüísticament i culturalment plural, així com els canvis que han experimentat els models pedagògics —currículum competencial, autonomia de centres, creació de xarxes educatives— i el compromís amb l'equitat i l'escola inclusiva posen de manifest la necessitat de regular la Inspecció d'Educació amb un nou decret que substitueixi el Decret 266/2000, de 31 de juliol i el desplegament posterior que se'n va fer en l'Ordre ENS/289/2002, de 31 de juliol.

Quant a les propostes, s'introdueixen les esmenes següents:

1. Modificar l'inici del novè paràgraf substituint "La Inspecció d'Educació contribueix a la millora..." per "La Inspecció d'Educació ha de contribuir a la millora..." ja que la frase original emet un judici de valor innecessari i potser discutible. Atès que el decret estableix com ha de ser el servei d'inspecció, pot resultar més adient limitar-se a enunciar el propòsit de la inspecció educativa en relació amb la millora de la qualitat del sistema.
2. Eliminar la introducció del punt 2 de l'article 3 que proposa una diferenciació entre funcions que corresponen a la inspecció d'Educació. D'altra banda, potser caldria afegir altres principis rectors que no eren presents a la LOE: inclusió, no segregació, no discriminació per raons de procedència, orientació sexual, etc.
3. Modificar el sintagma "comunitat escolar", que apareix en l'article 2.c, per "comunitat educativa".
4. Modificar els apartats a i b de l'article 3 afegint l'expressió *acompanyar*. El redactat dels dos punts seria el següent: "a) Acompanyar i assessorar els centres i els serveis educatius en els processos de gestió i de transformació educatives. b) Acompanyar i assessorar en l'exercici de la funció docent i de la funció directiva centres i serveis educatius." L'acompanyament per part d'inspecció és una de les funcions que més han reclamat aquests darrers temps a la inspecció, tant els centres i les seves direccions com els serveis educatius i els docents mateixos. Es tracta d'una funció necessària i compatible amb l'exigència i el rigor que també han de caracteritzar l'exercici de la inspecció.
5. Incloure un apartat 2.e a l'article 3 "Difondre les experiències de transformació de centres que hagin estat avaluades positivament".
6. Afegir a l'article 3 un apartat 2.f: "Supervisar i vetllar per l'adequada promoció de la participació de les famílies en els centres, i reflectir aquest aspecte en els informes pertinents". I un segon, corresponent al 2.g: "potenciar l'existència i l'operativitat d'associacions de famílies d'alumnes en els centres i contactar-hi directament per conèixer-les i reflectir-ne els punts de vista en els informes pertinents".
7. Afegir l'infinitiu "atendre" encapçalant l'article 3.f.
8. Canviar l'ordre dels apartats 2 i 3 de l'article 4 per tal de millorar la coherència en la gradació de les funcions de la inspecció.
9. Eliminar la referència a la LEC que encapçala l'article 5.1 i integrar les atribucions dels inspectors i inspectores repartides en els apartats 5.1 i 5.2 en un de sol.
10. En l'article 5 s'ha optat per esmentar les atribucions referenciades a l'article 179.1 de la LEC. Però caldria tenir en compte les noves atribucions que la inspecció ha d'assumir en relació amb els ensenyaments a distància. Especialment, article 4 del Decret 57/2020, de 19 de maig, de l'Institut Obert de Catalunya.
11. Introduir entre les competències professionals requerides per a l'exercici de la funció inspectora a què fa referència l'article 7, en un apartat f, "competències docents" per establir la relació amb la funció de la inspecció d'avaluació de la funció docent.
12. En l'article 8.2 es podria precisar la descripció de l'estructura organitzativa de la Inspecció d'Educació. Especialment, en l'apartat 2, indicar l'estructura jeràrquica i enumerar els òrgans, comissions, etc., que la integren: comissió assessora, grups de coordinació de la Inspecció Territorial.
13. En l'article 8.3 s'haurien de perfilar els possibles criteris d'especialització. En el decret anterior, es feia referència a "l'ordenació curricular i d'altres aspectes fonamentals del sistema educatiu". Es podria tenir en compte, per exemple, el desplegament del currículum competencial, l'educació inclusiva, l'equitat i el tractament de la diversitat, la igualtat de gènere, etc. La LOE, en l'article 154, fa referència als perfils professionals dels inspectors i fixa entre els criteris les titulacions, els cursos de formació en la inspecció i l'experiència en la docència i en l'exercici de la inspecció.
14. En l'article 9.1 caldria canviar l'ordre de la seqüència sintàctica final per posar de manifest que l'objectiu principal de la inspecció ha de ser donar resposta a les necessitats de la comunitat educativa. La millora contínua de la inspecció i els seus professionals té sentit perquè suposa una millora correlativa del suport a la comunitat educativa. La redacció podria quedar de la manera següent: "donant resposta a les necessitats de la comunitat educativa, així com orientant-se a la millora contínua de la Inspecció d'Educació".
15. En l'article 10 s'hauria de valorar si cal que el decret fixi les àrees de treball del caps d'inspecció, o bé seria suficient de preveure'n el nombre màxim (5). En qualsevol cas, d'acord amb la part expositiva

que acompanya el Decret, s'hi hauria d'incorporar una referència a la supervisió i l'assessorament en la gestió i la implementació del projecte lingüístic com a resposta als reptes d'una societat culturalment diversa i multilingüe. En aquest context, cal orientar el sistema educatiu cap a un model que plantegi un enfocament plurilingüe i intercultural en què el català i l'occità a l'Aran continuïn sent les llengües de referència i normalment emprades en els àmbits docents al costat d'altres llengües curriculars (castellà i estrangeres) i no curriculars que formen part del patrimoni cultural de l'alumnat. Una possible redacció de l'article podria ser: "La Sub-direcció General de la Inspecció d'Educació està integrada pel sub-director o la sub-directora general de la Inspecció d'Educació i fins a cinc caps d'inspecció que seran els responsables de diferents àrees de treball, entre les quals hi haurà assessorament i avaluació de centres i serveis, formació i avaluació, etc. En tot cas, si no es modifiqués l'articulat, s'hi haurà d'incloure una àrea que incorpori la supervisió i l'assessorament en la gestió i la implementació del projecte lingüístic."

16. Caldria definir i perfilar els àmbits d'expertesa a què fa referència l'article 19.1 i precisar els possibles camps d'aplicació i de coneixement amb els quals hauria d'estar relacionats: pedagogia, gestió, currículum competencial, ensenyament inclusiu, etc.

17. En l'article 25.2 caldria afegir "seguint criteris d'igualtat, mèrit, capacitat, publicitat i objectivitat".

18. En l'article 27 caldria afegir "En la formació permanent es tindrà en compte l'actualització i l'avaluació de les competències pedagògiques, metodològiques i curriculars relacionades amb l'àrea d'expertesa acreditada." Incloure-hi també les relacionades amb l'àmbit digital.

I, finalment, es remarquen les recomanacions següents:

1. S'hauria d'introduir la necessitat d'avaluar els projectes educatius i aquelles adequacions curriculars significatives, així com la implementació de procediments de col·laboració amb la unitat o l'entitat, que d'acord amb el capítol III de la LEC, estigui encarregada de l'avaluació externa del sistema (190.1.d.e/194.2).

2. En aquest sentit, es recomana la posada en funcionament de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació prevista al títol XI de la Llei 12/2009 d'Educació. Aquesta Agència preveu, entre altres, l'avaluació de la funció inspectora, poc definida en aquest Projecte de decret.

3. A més dels criteris d'avaluació interna dels plans i del funcionament de l'organització previstos en el decret, caldria introduir la possibilitat d'una avaluació externa de l'exercici de la funció d'inspecció i de qualsevol aspecte del sistema educatiu d'acord amb els criteris establerts per l'Administració o organisme públic al qual correspongui.

4. Seria recomanable unificar la terminologia referida a la implantació territorial. En aquest sentit, atès que, segons la LEC, la zona educativa és l'àmbit d'actuació dels serveis d'educació —admissió, planificació, coordinació de centres etc.—, es proposa que s'utilitzi aquest terme en lloc de les altres formes emprades en el text de la Proposta de decret. En qualsevol cas es demana que es tinguin en compte les zones educatives en la delimitació del treball territorial de la inspecció.

5. Seria convenient introduir un article que precisi els requisits per accedir al cos d'inspecció —titulació, pertànyer a la funció docent (disposició addicional desena de la LEC)— i es tindrà en consideració pertànyer a un cos docent. Cal tenir en compte que s'hi accedeix a través dels cossos docents i la funció hi està necessàriament vinculada. Per aquest motiu, es recomana que en el desplegament normatiu ulterior es precisin els anys d'experiència docent per accedir al cos d'inspecció.

6. Caldria limitar la durada en els nomenaments d'inspectores o inspectores d'Educació pel procediment de comissions de serveis. D'aquesta manera s'eixamplen les possibilitats d'accés al cos per part del personal docent i es mantenen les previsions específiques que estableix la LEC (article 121) per a l'accés al cos d'inspecció. Es recomana desenvolupar en una ordre aquest tema.

7. Impulsar mesures encaminades a promoure i fer efectiva la igualtat de dones i homes i la representació equilibrada en l'accés al cos d'inspecció i en la representació corresponent en els diferents òrgans de direcció de la Inspecció d'Educació. En aquest sentit, recordem que l'article 15 de la Llei 17/2015 preveu que s'hauria d'aprovar en dos anys un pla d'igualtat de dones i homes en el sector públic, incloent-hi mesures específiques per adequar-los, en cada cas, a les peculiaritats del personal docent.

Comissió dd'Ordenació	Sessions	Assistència
President:	9/2/2019	8/22: 36,3 %
Josep Manuel Prats	25/11/2019	8/23: 34,7 %
	28/1/2020	10/22: 45,4 %
	2/4/2020	12/23: 52,1 %
	10 i 13/2/2020	12/23: 52,1 %
	3/3/2020	7/23: 30,4 %
	4/7/2020	16/23: 69,5 %
	16/4/2020	17/23: 73,9 %
	22/4/2020	15/23: 65,2 %
	19/5/2020	8/23: 34,7 %
	28/5/2020	5/23: 21,7 %
	30/6/2020	12/22: 54,5 %
	20/7/2020	9/23: 39,1 %

Comissió de Finançament del Sistema Educatiu

La Comissió de Finançament del Sistema Educatiu, que no es reunia des del curs 2009-2010, reinicia els seus treballs el 27 de febrer de 2020.

En primer lloc, el secretari, el senyor Jordi Rodon, presenta la sub-directora general de Centres Concertats i Centres Privats, la senyora Pilar Contreras, perquè exposi les línies generals de decret que ha preparat la seva sub-direcció general.

La ponent recorda que el decret anterior era de 1993 i que s'emmarcava, per tant, en un entorn diferent i responia a unes necessitats de centres i d'alumnat que han variat al llarg dels anys. Entre aquestes transformacions hi ha la promulgació de la LEC (2009) i el Pacte contra la segregació escolar a Catalunya (2019).

La sub-directora general considera que no es pot tenir en compte només el nombre total d'alumnes, sinó que cal considerar-ne també les necessitats educatives específiques i la distribució equitativa de tot l'alumnat. Aquest hauria de ser, en conseqüència, un dels criteris a l'hora de concertar i, efectivament, cal reconèixer que la gran majoria de centres es corresponsabilitzen en la integració de tot l'alumnat i, per tant, l'Administració hauria d'atendre les necessitats econòmiques d'aquests centre.

D'aquí la necessitat de determinar el preu d'una plaça escolar (pública o privada). Actualment el finançament dels centres concertats és global i el mateix per a tots. Es té en compte el professorat (nòmina delegada) i unes despeses de funcionament, administració i serveis, etc., però el manteniment es fa a càrrec del centre. En qualsevol cas, la sub-directora reconeix que es tracta d'un finançament insuficient. No obstant això, hi ha la possibilitat d'un finançament addicional per cobrir les necessitats educatives especials de l'alumnat. Es tracta d'un finançament a què es té dret sempre que el nombre d'alumnes amb necessitats educatives especials sigui superior al 10 %. De tota manera, cal tenir en compte que fins que no se supera aquesta xifra no es rep finançament addicional i que mai no cobreix el primer 10 %. Conseqüentment, la redistribució equitativa de tot l'alumnat hauria de suposar una millora en el finançament, perquè, com s'ha manifestat anteriorment, la corresponsabilitat dels centres és molt elevada.

En segon aspecte del decret que cal considerar és el de la coeducació. La LEC hi fa referència i el nou decret proposa l'eliminació del concert als centres que segreguin per gènere. En aquest punt no hi ha hagut acord amb la patronal del sector.

A continuació, la senyora Pilar Contreras exposa els tres tipus de concerts que preveu el decret:

- General: inclou el segon cicle d'infantil i els ensenyaments obligatoris.
- Singular total: incorpora també centres que imparteixen ensenyaments més enllà dels setze anys, perquè possibiliten la formació adreçada a la inserció laboral.
- Singular parcial: integrat per centres que imparteixen cicles formatius de grau superior (CFGS) i batxillerat.

La senyora Pilar Contreras insisteix en la necessitat del finançament i recorda que estan en espera de l'estudi que sobre aquesta qüestió està elaborant el Síndic.

Posteriorment, la sub-directora general exposa una altra novetat del decret relacionada amb l'alumnat i l'entorn. En aquest sentit, afirma que la majoria de centres recullen alumnat de l'entorn territorial. Per aquest motiu, creu que no pot haver-hi escoles que no reflecteixin l'entorn social i que no seria recomanable que hi hagi centres que escolaritzin alumnat molt allunyat de l'entorn territorial en què està situat. Per això, el decret preveu que un mínim del 60 % de l'alumnat ha de ser de l'entorn.

Finalment, la senyora Pilar Contreras fa referència al pla de xoc que s'ha fet a la ciutat de Barcelona per distribuir l'alumnat amb necessitats educatives. Reconeix que s'han trobat amb algunes reticències perquè en molts centres no s'ha arribat al 10 % i, per tant, no han rebut finançament addicional.

A continuació, s'inicia el torn obert de paraules en què intervenen els senyors Pere Forga, Ricard Aymenrich, Francisco Ramos i Daniel Albors. En les aquestes intervencions exposen diverses consideracions sobre els contractes programa, els recursos dels equips de llengua i cohesió social (LIC) o d'assessorament i orientació psicopedagògica (EAP), la contractació del professorat de la concertada, la valoració del pla de xoc iniciat a Barcelona o el desplegament del decret d'inclusió. A més, la senyora X. Amorós mostra el seu rebuig al decret que s'ha presentat i recorda l'oposició de la seva organització al Pacte Nacional. Al mateix temps, demana més precisions sobre el tractament que es fa de la inclusió en els centres concertats, denuncia l'augment dels concerts i reivindica la llibertat de càtedra del professorat de la concertada. Finalment el senyor Albors posa de manifest la impossibilitat de garantir que el 60 % de l'alumnat de formació professional sigui de l'entorn immediat.

La sub-directora general respon i valora les diferents qüestions plantejades pels membres de la Comissió i, posteriorment, es determina que les aportacions al Projecte de decret es facin arribar seguint el format que s'enviarà a tots el membres de la Comissió.

Atesa la situació d'alerta motivada per la pandèmia causada pel coronavirus SARS-CoV-2 i seguint la Instrucció 3/2020, de 13 de març del Departament d'Educació sobre mesures preventives, de protecció i organitzatives d'aplicació al personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, s'ha decidit fer la reunió del 16 de març de 2020 en format telemàtic.

El secretari del CEC, el senyor Jordi Rodon, comenta que ha rebut una petició per part del senyor F. Ramos en què sol·licita que s'ajorni la reunió. A més, es constata que no hi ha quòrum, per la qual cosa no es decideix suspendre la sessió i es proposa de fer una convocatòria per al dia 18 de març.

Malgrat això, els membres de la Comissió fan diverses intervencions en què proposen fórmules i procediments per millorar l'eficiència de la propera sessió. En aquesta línia, es decideix afegir una casella al formulari de votació de les esmenes per donar la possibilitat de votar en blanc i una altra per incorporar comentaris, sempre que es consideri oportú. El nou formulari es farà arribar de manera immediata i estarà obert fins a les 24 h del dia 17 perquè els membres de la Comissió puguin emplenar-lo.

Subcomissió de Convivència i Ciutadania Digital

La Subcomissió es reuneix per sisena vegada, primera del curs 2019-2020, el 2 d'octubre. Hi intervenen com a ponents els senyors Joan Girbau, mestre, professor i assessor LIC, que explica la seva experiència en intervencions en centres i l'evolució en la tipologia de conflictes i en la seva resolució, i el senyor Oscar Negrodo, coordinador del Servei de Mediació Comunitària de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat, que exposa el treball que duen a terme en la millora de la convivència als centres i en l'entorn per mitjà del Servei de Mediació Comunitària i les pràctiques restauratives davant l'assetjament escolar.

En la reunió del 13 de novembre, compareix la senyora Joana Barbany, directora general de Societat Digital, del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública, acompanyada del senyor Ricard Faura, cap del Servei d'Inclusió i Capacitació Digital. La senyora Barbany presenta els eixos de treball del Departament de Polítiques Digitals, recentment creat:

- Capacitació i societat digital.
- Territori.
- Administració pública digital.

- Ciberseguretat.
- Empreses digitals.

A continuació presenta la Carta per als drets i les responsabilitats digitals, encàrrec del conseller per regular la llibertat digital amb la corresponsabilitat de la ciutadania, que s'ha portat a terme mitjançant un procés participatiu. Anuncia que a partir del mes de gener es treballaran els nous drets a l'educació digital i al treball. També es treballarà amb el Departament d'Educació i es convida el Consell Escolar de Catalunya a participar en les sessions i els grups de treball que s'organitzin com a experts en educació.

En la reunió de l'11 de desembre hi intervenen com a ponents el senyor Juan José Falcó, director general d'Atenció a la Família i Comunitat Educativa, i la senyora Maite Aymerich, directora general de Currículum i Personalització. El senyor Falcó explica el que aquestes direccions generals fan en tres grans blocs: les eines d'anàlisi i detecció, les eines educatives i les eines d'intervenció. També aborda la qüestió dels protocols d'actuació. La senyora Aymerich hi afegeix la qüestió de la formació prèvia per assolir unes escoles lliures de violència i exposa diferents línies de reflexió al respecte. A continuació fa referència als protocols específics:

- Assetjament escolar a persones LGTBI.
- Assetjament i ciberassetjament entre iguals.
- Maltractament infantil i adolescent.
- Violència masclista entre alumnes.

També explica les línies de treball prioritàries:

- Nova mirada i redistribució de competències sobre violències entre les dues direccions generals.
- Taula de participació contra la violència escolar amb diferents agents de la comunitat educativa.
- Estructura territorialitzada.
- Millorar l'atenció a l'alumnat i l'acompanyament a les famílies.

La Direcció General de Currículum i Personalització assumeix la perspectiva de gènere perquè s'ha d'inserir dintre de currículum juntament amb la inclusivitat. El senyor Falcó remarca que no hi ha un gran nombre de casos amb relació al nombre d'alumnes i de centres existents. No s'ha de crear alarmisme, però hi ha violència als centres com n'hi ha a les famílies i a la societat.

En la reunió del 29 de gener de 2020 hi intervenen la senyora Simona Levi, activista digital i cultural, impulsora de la plataforma Xnet i directora del postgrau en Tecnopolítica i Drets en l'Era Digital de la UPF, i el senyor Xavier Alsina, responsable de convivència de l'Institut Arnau Cadell de Sant Cugat del Vallès.

La senyora Levi explica que la plataforma Xnet s'ocupa de drets digitals i de com es pot aprofitar l'era digital per a la millora de la democràcia. Els serveis d'Internet no són realment gratuïts i els paguem amb les nostres dades personals. El Departament d'Educació té subscrit un conveni amb Google pel qual tots els correus de la XTEC funcionen amb servidors de Google. A partir d'aquí, Google ha ofert Google Suite per als alumnes, fet que ha suposat la retirada d'altres eines, com Moodle. El Departament i les escoles no tenen sobirania sobre el que hi ha a Google Suite. En la Xnet defensen que hi hagi llibertat d'elecció. Perquè hi hagi llibertat d'elecció s'ha d'oferir una alternativa. Posar-la a punt suposaria una inversió d'entre 60.000 i 80.000 euros.

Si bé Google respecta el reglament europeu de privacitat de dades, cal tenir en compte que hi ha els drets dels alumnes, que són més importants. Google utilitza les dades per perfilar grups humans. Els donem les dades dels nens des dels quatre anys, quan el reglament no ho preveu, fins als catorze. Aquestes dades estan en servidors que no són ni de Catalunya, ni de les escoles, ni de la Generalitat. La informació no està suficientment preservada. Hi ha dades molt blindades, però d'altres, com ara les vinculades a YouTube o Maps, no ho estan tant i proporcionen informació molt utilitzada per l'anunciant, que és el client que paga a Google per aquests serveis, de manera que Google els ofereix gratuïtament a l'usuari a canvi d'aquesta informació sobre la seva activitat a la xarxa.

El Departament d'Educació no proporciona alternatives reals ja que al seu web només es mencionen eines abandonades com a possibles alternatives a Google Suite.

Xnet proposa tres àmbits de solució:

- Servidors: el CESICAT i el CTTI garanteixen la seguretat tècnica dels servidors, tot i que la seguretat tècnica no existeix mai en un cent per cent.
- Eines: substituir Google Suite. Existeix Moodle, amb seu a Barcelona, Nextcloud i altres eines. El Departament hauria de pagar a aquests altres proveïdors perquè creïn eines educatives.
- Formació dels formadors: la capacitat digital de la comunitat educativa, obligatòria a Europa a partir de 2025, és essencial.

La senyora Levi proposa al Departament crear una taula de treball per esmenar els protocols de formació del professorat per incorporar-hi la cultura digital. La proposta concreta seria que els estudiants disposessin d'un servei propi i públic català de correu, disc virtual, etc., amb un servidor propi. El Departament d'Educació és l'entrada de la "googleització" a les institucions. Els altres departaments tenen servidors protegits.

El senyor Xavier Alsina inicia la seva intervenció fent un repàs històric del tractament que la gestió de la convivència ha rebut al llarg del temps. A continuació defineix els reptes actuals en aquest camp:

- Descrèdit institucional per part de famílies, professorat i alumnat.
- Inclusió dels perfils patològics socials en la gestió de la convivència als centres educatius.
- L'individualisme, en paral·lel amb un cert relativisme ètic.
- El diàleg i les seves formes democràtiques basades en el respecte i la responsabilitat.
- El relativisme causat per la falta de referents.
- La judicialització de la convivència escolar.

Finalment formula la necessitat de treballar per la dignitat com a valor davant la normativització de la convivència.

En la reunió del 4 de març, darrera reunió de la Subcomissió, se sotmet a revisió la Proposta de document 1/2020 sobre convivència i ciutadania digital, en què queden recollides les aportacions rebudes, específicament pel que fa a conclusions i recomanacions. S'introdueixen modificacions en el redactat del text i s'acorda aprovar-lo perquè la Comissió Permanent el tramiti al Ple.

Subcomissió de Convivència i Ciutadania Digital	Sessions	Assistència
President:	2.10.2019	6/18: 33 %
Antoni Domènech	13.11.2019	9/19: 47 %
	11.12.2019	9/20: 45 %
	29.1.2020	5/19: 26 %
	4.3.2020	8/18: 44 %
		Mitjana: 39 %

Subcomissió de Cultura Digital

El 5 de setembre de 2019 té lloc la setena i darrera reunió d'aquesta Subcomissió. S'hi presenta la Proposta de document 2/2019 sobre els dispositius mòbils als centres educatius i s'analitza per si s'hi han d'incorporar esmenes. La senyora Coral Regí, presidenta de la Subcomissió, fa un resum dels diferents punts a partir de l'índex. A continuació, la senyora Marta Torres, que hi actua com a secretària, exposa les possibles esmenes a introduir.

Una vegada acordades les esmenes al text, es procedeix igualment amb el redactat de les conclusions del document, que queden definides de la manera següent:

- La introducció dels dispositius mòbils pot incidir en la millora de l'ensenyament i dels aprenentatges de les diverses àrees curriculars. En primer lloc, perquè poden augmentar la motivació del grup de l'alumnat i, de l'altra, perquè permeten introduir noves metodologies que enriqueixen els processos d'ensenyament i aprenentatge. A més, l'ús de les tecnologies digitals fomenta el treball cooperatiu i col·laboratiu i, per tant, suposa la incorporació d'una experiència imprescindible per a la futura inserció laboral de l'alumnat.

- És recomanable facilitar l'accés a Internet i als dispositius digitals a l'escola, i educar els estudiants a usar aquestes eines responsablement i crítica, cosa que pot reduir l'impacte de la fractura digital entre alumnes socioeconòmicament avantatjats i desavantatjats. La prevenció i les estratègies d'intervenció en l'àmbit escolar poden alertar de les conseqüències negatives de l'ús abusiu d'Internet.
- La convivència en societat exigeix un marc comú de normes i pautes que regulin els intercanvis comunicatius tant en el món virtual com presencial. L'ús de la xarxa hauria de regir-se per normes que reconeixin i respectin la dignitat i la llibertat de les persones.
- La identitat digital correlaciona amb la presencial i que, en conseqüència, cal treballar-les conjuntament de manera coherent i responsable, i insistir que aquests nous vincles virtuals s'haurien d'enfortir a través de la interacció d'idees, experiències i emocions en un marc de respecte compartit.
- La innovació tecnològica hauria de posar-se al servei del desenvolupament integral de les persones, de la seva projecció i interacció en una realitat social compartida.
- És important gestionar adequadament la identitat personal i la social per tal de mantenir-ne el control personal i no exposar-la a l'ús interessat i lucratiu que en puguin fer determinades corporacions.
- El foment del pensament crític és necessari per ajudar l'alumnat a entendre el sentit del món i les noves formes que ha adoptat la comunicació. L'escola és l'entorn en què els alumnes són acompanyats per trobar respostes i millorar les seves preguntes.
- El currículum de secundària no recull amb prou detall el desenvolupament del pensament crític i caldria reforçar la formació dels docents en aquest aspecte.
- El rigor i acompanyament en els centres en relació amb el pensament crític no estan assegurats i per acompanyar l'alumnat és fonamental garantir una formació inicial i continuada dels docents.
- El pensament crític ha de permetre a l'alumnat projectar llum pròpia en el deversall d'informació que recorre la xarxa i, al mateix temps, detectar-ne les omissions i les manipulacions.
- Cal donar a conèixer l'existència de les eines disponibles per lluitar contra el ciberassetjament, específicament el protocol de prevenció, detecció i intervenció, que té implicacions en el conjunt de la comunitat educativa, sobretot pel que fa a les famílies.
- És important incrementar la conscienciació del conjunt de la comunitat educativa per mitjà de campanyes informatives i de sensibilització. Alhora, és necessari entendre les habilitats tècniques dels joves i el coneixement d'eines de control parental, apoderar els menors amb relació a la legislació sobre la seva pròpia activitat en línia i avançar en l'eliminació de materials d'abús de menors.
- El paper de la família és determinant. És model i referent directe per als seus fills. Cal crear espais de diàleg i establir un clima de confiança per poder consensuar unes regles clares i unes normes d'ús. En el marc familiar és aconsellable pactar i limitar els horaris i tenir els aparells tecnològics en llocs visibles i en espais comuns de pas.
- La llei de protecció de dades fixa la majoria d'edat en catorze anys. Això vol dir que qualsevol noi o noia d'aquesta edat és amo de les seves dades.
- Cal informar i conscienciar tota la comunitat educativa sobre l'ús responsable de les dades personals i alienes i sobre les conseqüències jurídiques (administratives i/o penals) que es deriven del seu mal ús.
- Cal disposar d'un codi ètic de centre per fer un ús educatiu de les dades dels alumnes adaptat a aquesta circumstància. Mitjançant aquest codi ètic es poden treballar temes que pateixen els centres escolars, com per exemple l'assetjament escolar, el ciberassetjament, etc. Aquest codi ètic s'ha d'incorporar al currículum de l'educació obligatòria, juntament amb coneixements d'ètica digital, i hi ha d'haver una entitat responsable del manteniment d'aquest codi ètic.
- A cada centre escolar és necessari que un docent que actuï de referent de protecció de dades, que entengui els problemes que pot tenir el centre escolar i pugui comunicar-ho a l'Administració escolar, i també que pugui fer una intervenció ràpida amb l'alumnat, per mitjà d'actuacions amb les xarxes socials o decidint com i on cal trobar assessorament. Aquest docent referent seria el delegat de protecció de dades de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.
- Resulta evident la necessitat d'acompanyar l'ús de les tecnologies digitals amb una reflexió crítica que hauria d'incorporar els aspectes següents:
 - La construcció de la identitat digital.
 - El foment de la relació presencial entre els joves.
 - L'acompanyament com a factor de protecció.
 - La sobreutilització i les addiccions.
 - La visió crítica del negoci relacionat amb la xarxa.
 - La integració de l'entorn digital en la quotidianitat.
- L'aplicació concreta de les estratègies de portar el dispositiu propi (BYOD, en les sigles en anglès) al centre educatiu fa imprescindible comptar amb el lideratge pedagògic de la direcció. El centre ha de disposar de les condicions tècniques òptimes perquè l'ús dels dispositius es desenvolupi sense contratemps.

Això implica disposar d'una xarxa Wi-Fi i un ample de banda excel·lents. Pel que fa als aspectes organitzatius, és imprescindible que el centre disposi del personal de suport adequat en tecnologies de la informació i de la comunicació i el professorat rebi la formació i el suport pedagògic idonis per al desenvolupament professional continu.

– Per aplicar el model BYOD als docents, el Departament d'Educació haurà de preveure de quina forma poden disposar d'un dispositiu mòbil que no sigui de la seva propietat i que puguin utilitzar com a recurs didàctic a totes les activitats lectives.

– La inclusió de l'alfabetització mediàtica en els currículums escolars fomenta el compromís cívic, augmenta la consciència de les estructures de poder inherents als mitjans de comunicació populars i ajuda els estudiants a obtenir les habilitats crítiques i d'investigació necessàries.

– Amb les metodologies i les eines tecnològiques emergents el docent es converteix en una peça clau. Per tant, l'Administració educativa ha de vetllar per l'actualització constant en la formació continuada, dissenyant i desenvolupant plans de formació TAC, i també haurà d'exigir la competència digital docent com a requisit per accedir a la funció pública.

– Les universitats també han de garantir que tots els estudiants de formació inicial que es graduïn en Educació tinguin la competència digital docent, i d'assumir la responsabilitat d'avaluar-la per potenciar la certificació.

Subcomissió de Cultura Digital	Sessions	Assistència
President: Coral Regí	5.9.2019	6/14: 42,8 %
		Mitjana: 42,8 %

Activitats del Ple

Al Ple, que és integrat pel president o presidenta, el secretari o secretària i els membres representants dels diferents sectors de la comunitat educativa, li corresponen les funcions següents: debatre i aprovar els informes i els dictàmens referits a avantprojectes de llei i projectes de disposicions generals de l'àmbit educatiu que el Govern ha d'aprovar; atendre degudament les consultes que el Departament d'Educació li faci; aprovar la memòria anual d'activitats del CEC; elegir els membres de la Comissió Permanent representants dels sectors; ratificar la creació de subcomissions; demanar informació a l'Administració local i al Departament d'Ensenyament sobre qualsevol matèria que afecti el camp d'actuació del CEC, i elevar informes i propostes a l'Administració educativa sobre qüestions relacionades amb la seva competència.

Al llarg del curs 2019-2020, el Ple es va reunir en set ocasions per desenvolupar aquestes funcions: el 10 de setembre, el 12 de novembre i el 17 de desembre de 2019, i el 18 de febrer, el 28 d'abril, el 9 de juny i el 27 de juliol de 2020, amb una mitjana d'assistència del 62,5 %.

Compareixença d'alts càrrecs

A la sessió plenària del 10 de setembre de 2019, hi assisteix la senyora Mar Camacho, directora general d'Innovació, Recerca i Cultura Digital, per presentar el Pla d'educació digital de Catalunya 2020-2025.

Després d'agrair la feina feta per la Subcomissió de Cultura Digital, passa a exposar el Pla d'educació digital de Catalunya 2020-2025, que remarca que està obert al diàleg i a les consideracions de la comunitat educativa. Els eixos del pla són, en primer lloc, la competència digital com a element clau en l'aprenentatge i, en segon lloc, l'èxit educatiu dels estudiants. En aquest sentit, els organismes internacionals insisteixen que l'educació en tecnologia és la garantia d'un sistema educatiu i una societat més equitativa. D'aquí que hi hagi una decidida aposta de la Comissió Europea per les competències bàsiques i l'educació digital. Recorda que el currículum ja preveu les competències digitals, però insisteix que la recerca internacional indica que la competència digital és clau i, en conseqüència, les orientacions van en aquesta direcció; també destaca algunes dades del Pla d'educació digital de la Unió Europea en què es mostra la relació estreta entre el món laboral i l'assoliment de competències digitals per part dels treballadors. Actualment encara hi ha mancances i caldria resoldre-les. Així, per exemple, cal treballar en la protecció de la privacitat de les dades i la lluita contra el ciberassetjament. Lamenta que a Catalunya encara no disposem d'un pla digital com el que han elaborat altres països a partir dels marcs de referència determinats pels tres plans Ditcom de la Unió Europea.

En definitiva, es tracta d'aprendre en una societat digital i facilitar al món educatiu les eines estructurals necessàries. Amb el Pla, Catalunya ha de quedar en una posició capdavantera ja que es preveu arribar a 3.300 centres, 760.000 alumnes i 75.000 docents, i que l'alumnat de quart d'ESO acabarà l'etapa amb l'acreditació de competències en tecnologies de la informació i la comunicació (ACTIC). En aquesta línia, la formació del professorat anirà cap a la generalització de la competència digital docent. A continuació, la senyora Mar Camacho exposa la xarxa d'aliances internacionals que preveu el pla i de quina forma es desplegarà i s'anirà concretant des del Departament d'Educació fins a arribar als centres. El pla es presentarà de forma pública a mitjan novembre i fins aleshores la Direcció General està oberta a rebre comentaris sobre el pla. Per aquest motiu convida els membres del CEC a fer arribar les seves aportacions.

En la sessió del 17 de desembre de 2019, el senyor Joan Mateo, president del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu, hi presenta els resultats de les proves PISA 2018 a Catalunya.

Inicia la seva intervenció amb una aproximació a les proves PISA i a les competències avaluades en anys anteriors i el 2018. Assenyala que, a més de les proves cognitives sobre la competència lectora, les competències científica i matemàtica, la competència global i la competència financera, el procés d'avaluació inclou també un qüestionari de context. A continuació parla dels països i economies que participen en les proves PISA i de les característiques de la participació catalana en la mostra espanyola. A Catalunya, es porta a terme una mostra ampliada per recollir dades pròpies, amb la participació de 1.690 alumnes de quart d'ESO de 50 centres. L'avaluació és a càrrec d'empreses contractades per l'OCDE i l'Institut Nacional d'Avaluació Educativa (INEE).

Els resultats de les proves de 2018 venen d'un llarg esforç del sistema educatiu català per adequar-se a la metodologia de les competències bàsiques. Indica que el sistema educatiu català és dels més avaluats

d'Europa, amb proves que proporcionen als centres orientacions per a la millora. PISA aporta dades del conjunt del sistema i no d'alumnes ni de centres.

A continuació exposa els resultats pel que fa a puntuació mitjana de Catalunya, els nivells de rendiment en competències científica i matemàtica, la comparació de la mitjana de Catalunya en aquestes competències amb les d'Espanya, la Unió Europea i l'OCDE. Catalunya es troba pràcticament en la mitjana de l'OCDE, que se situa entre la mitjana espanyola i la de la Unió Europea. Analitza a continuació l'evolució de la puntuació mitjana catalana en aquestes competències al llarg del temps, des de l'inici fins al 2003.

Entra a analitzar al detall els resultats de la competència científica i de la matemàtica: evolució de la puntuació mitjana i dels nivells de rendiment a Catalunya, als països de l'OCDE per comunitats autònomes, en funció del gènere i de la repetició en aquest darrer cas.

Els membres del CEC van plantejar diverses preguntes al compareixent i van intervenir sobre les següents temàtiques relacionades:

- La possible influència dels perfils professionals i el model de jornada escolar.
- La variabilitat dels resultats segons el gènere.
- Les causes de l'evolució dels resultats.
- La influència de la desinversió educativa en els resultats.
- La influència de la LOMCE en els resultats.
- L'oportunitat d'avaluar la competència financera.
- La correlació entre proves PISA i proves de competències bàsiques.

En la sessió del 9 de juny de 2020, el secretari presenta el projecte Dona la Nota, pendent de presentar des d'abans de la pandèmia, i introdueix les persones que en parlaran: Josep Biayna, cap del Servei d'Innovació, Xarxes i Serveis Educatius, i David Melgar, director del Camp d'Aprenentatge (CdA) Pau Casals, del Vendrell.

El senyor Biayna explica que Dona la Nota és una iniciativa pròpia del CdA Pau Casals i està liderada pel Departament d'Educació per fer-la extensiva a tota la comunitat educativa amb la finalitat de conscienciar sobre el canvi climàtic. S'ha desenvolupat per primera vegada aquest curs al voltant de l'emergència climàtica amb la intenció que l'alumnat esdevingui agent actiu en l'àmbit del seu centre. S'ha contactat amb instàncies del Departament de Medi Ambient per treballar conjuntament. Tota l'activitat desenvolupada s'ha ubicat al web [Dona la nota. Encara hi som a temps](#).

El senyor Melgar explica que l'origen del projecte en el CdA Pau Casals neix del plantejament de treballar les arts per arribar a l'alumnat incidint en les emocions. Es va presentar als centres un vídeo sobre la incidència ecològica dels humans, que hauria de traduir-se en desenvolupament sostenible. A partir d'aquest vídeo es planteja la qüestió de com ens imaginem el futur del planeta i que es pot fer en aquest sentit, sobretot per revertir el canvi climàtic. La campanya Dona la Nota s'estructura en dues línies: conscienciar per eixamplar el nombre de persones conscienciades i fer accions pel clima als centres i agrupar-les al portal del projecte. La realització d'actes públics a partir d'una cançó va veure's limitada per la pandèmia i va obligar a derivar-los al suport digital.

Els membres del CEC van plantejar diverses preguntes al compareixent i van intervenir sobre les següents temàtiques relacionades:

- L'estratègia del Departament d'Educació sobre el medi ambient.
- Les actituds envers el medi ambient.
- Les xarxes d'escoles sostenibles i escoles verdes.

En la sessió del 20 de juliol de 2020, la senyora Marcel·lina Bosch, membre del sector d'Administració educativa, compareix com a sub-directora general de Suport i Atenció a la Comunitat Educativa per exposar les accions que s'han portat a terme durant l'etapa de confinament per donar suport a les famílies amb relació al procés educatiu dels seus fills i filles. Es tracta de la generació de recursos de gestió emocional i acompanyament, l'increment de la formació al personal docent sobre la relació entre família i escola, el desenvolupament del projecte per una comunitat restaurativa i resiliència a càrrec d'un grup de treball i l'actualització dels espais del web de famílies. En el marc del Pla de millora d'oportunitats educatives del

proper curs, es preveuen accions de capacitació familiar i millora de la comunicació amb els centres, en els terrenys de llengua catalana i tecnologies.

Aprovació de dictàmens

En la sessió del 10 de setembre de 2019 s'aprova per 25 vots a favor, 6 en contra i 3 en blanc el dictamen següent:

– Dictamen 3/2019 sobre el Projecte de decret de l'Institut Obert de Catalunya.

En la presentació de la proposta, el senyor Prats, president de la Comissió de Programació, que l'ha elaborat, proposa tractar directament els comentaris del Dictamen sobre el text.

El senyor Diez exposa que hi votarà en contra i farà un vot particular ja que considera que en les circumstàncies actuals el decret crea un perill de desviar cap a l'IOC una part de l'oferta educativa, com ara la formació d'adults o la dels centres amb règim nocturn. D'altra banda considera que d'acord amb el decret l'IOC, queda configurat de forma poc transparent i poc democràtica, sense consell escolar propi, amb fórmules arbitràries a l'hora de triar la direcció i que inclou d'entrada perfils professionals docents. Tot i així, agraeix l'esforç de la Comissió per millorar el decret.

El senyor Garcia manifesta que també presentarà un vot particular i votarà en contra del Dictamen. A més, comenta que, tot i valorar molts aspectes, en troba a faltar d'altres de clau. Per exemple, la participació educativa no està prevista i és un aspecte clau; la Comissió Rectora que apareix al Decret no preveu la presència de la comunitat educativa. Pel que fa al professorat, no s'especifiquen les seves condicions laborals en relació amb el teletreball; la competència digital docent és necessària però insuficient; la figura del professor col·laborador està absent en les consideracions laborals, la qual cosa és greu ja que promou un model de pluriocupació en precari. De la mateixa manera no està d'acord amb l'annex de les indemnitzacions. Demana que no apareguin al decret ja que nega la funció dels sindicats en la negociació col·lectiva. Per les raons exposades anteriorment, anuncia que presentarà un vot particular i votarà en contra del decret.

La senyora Pilar Nus, sub-directora general d'Ordenació de la Formació Professional Inicial i d'Ensenyaments de Règim Especial, proposa una esmena perquè la consideració recollida a l'apartat 3 se suprimeixi i, per tant, l'article 3.c del decret de l'IOC quedi redactat tal com era en el Projecte de decret.

El senyor Ricard Aymerich exposa que la Comissió proposa la supressió de l'annex i demana que al Dictamen aparegui aquesta recomanació. Afegeix també que en la recomanació 2 l'òrgan de participació hauria de substituir el consell escolar del centre. El senyor Prats indica com ha quedat recollit això al Dictamen. El senyor Aymerich creu que l'òrgan de participació, més enllà de l'alumnat, hauria d'incloure també el professorat. Es proposen les dues esmenes.

El senyor Pere Forga indica que el debat sobre la participació de la comunitat educativa en el si de la Comissió cercava omplir el buit present en el decret sobre aquest aspecte i està d'acord amb la posició defensada pel senyor Aymerich.

El senyor Prats llegeix els textos de les esmenes per a la seva votació.

- Esmena 1. Retirar l'esmena del Dictamen a l'article 3.c. A favor: 22. En contra: 4. En blanc: 7.
- Esmena 2. Afegir a la recomanació 2 al professorat, perquè disposi també de formes per participar en l'òrgan de participació. A favor: 33. En contra: 0. En blanc: 1.
- Esmena 3: suprimir l'annex referit a les indemnitzacions. A favor: 10. En contra: 10. En blanc: 6.

S'aprova incorporar les tres esmenes al Dictamen.

En la sessió del 17 de desembre de 2019 s'aprova per 21 vots a favor i 1 en blanc el dictamen següent:

– Dictamen 4/2019 sobre el Projecte d'ordre pel qual es determina la composició del Consell Escolar Municipal de Barcelona.

En la presentació del Dictamen, la presidenta n'exposa el contingut, elaborat per la Secretaria i tramitat per la Comissió Permanent. La proposta inclou diversos antecedents i vol ser respectuosa amb l'autonomia i les competències de la ciutat de Barcelona en referència amb la Carta municipal. Per aquesta raó, el CEC no ha tractat aquest Dictamen de la mateixa manera que ho faria si fos una ordre del Departament d'Educació.

El senyor Xavier Diez intervé per proposar que el Dictamen quedi en suspens, ja que s'està pendent la modificació del reglament del CEC, així com la llei de composició del CEC. Per tant, caldria esperar la nova llei per poder aprovar l'Ordre que es dictamina. En tot cas, presentarà un vot particular.

La senyora Teresa Esperabé destaca que hi ha una composició més equilibrada entre el pes dels sectors —comunitat educativa i administració— i per això hi estan molt d'acord. Proposa una esmena per incloure el Personal d'Atenció Educativa en el sector del professorat i que quedi modificat per professionals de l'educació.

La senyora Iris Molina demana que per facilitar la feina de dictaminar s'inclouï en la documentació relacionada amb un dictamen tota la normativa que hi pugui estar relacionada.

La votació de la proposta del senyor Diez de no dictaminar l'Ordre fins que no hi hagi una llei de composició del CEC és desestimada.

La votació de l'esmena de Teresa Esperabé de modificació de l'Ordre, a la pàgina 2, punt 3, apartat 2:

Recomanem que el personal d'atenció educativa tingui representació al CEMB al bloc de la Comunitat Escolar en el punt c, que quedaria redactat de la forma següent:

c) *Deu persones* representants per a cadascun dels sectors de professorat i personal d'atenció educativa, alumnat i pares i mares d'alumnes. La meitat han de ser designats pels representants dels consells escolars dels centres docents de titularitat pública i de titularitat privada *de tots els nivells educatius* als consells escolars *municipals* de districte, d'entre ells mateixos, i l'altra meitat han de ser designats per les corresponents associacions sindicals, associacions o federacions del sector.

S'aprova per 11 vots a favor, 7 en contra i 3 abstencions i s'acorda incloure-la al Dictamen.

En la sessió del 18 de febrer de 2020 s'aproven els dictàmens següents:

- Dictamen 1/2020 sobre el Projecte de decret de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya.
- Dictamen 2/2020 sobre el Projecte de decret pel qual es creen els títols de la Generalitat de tècnic o tècnica en Tècniques de Dansa Urbana i de tècnic o tècnica superior en Maquinària Escènica, i se n'estableixen els currículums.

El Dictamen 1/2020 s'aprova per 25 vots a favor i 9 en contra. El Dictamen 2/2020 s'aprova per unanimitat dels assistents.

En la presentació del Dictamen 1/2020, el president de la Comissió de Programació, el senyor Prats, exposa que les consideracions al text són tècniques i que s'ha fet alguna esmena a aspectes concrets i menors. A continuació, fa referència a les consideracions generals, presenta les esmenes proposades i llegeix les recomanacions.

S'obre un torn d'intervencions previ a la votació de les esmenes presentades al text a aprovar.

La senyora Garcia indica que en el punt 3.2 no tenia consens d'acord amb les seves notes i, per tant, no hauria de ser present al full d'esmenes aprovades en la Comissió de Programació. També en el 3.4 indica que calia fer una addició i no una substitució.

El president de la Comissió, el senyor Prats, demana que s'esmeni d'acord amb el que ha indicat la senyora Garcia.

El secretari del consell, el senyor Rodon, afirma que es tracta d'un error en l'acta de la Comissió i que és adequat el que ha demanat la senyora Pepi Garcia. Per tant, no ha de ser al Dictamen el punt 3.2 de la pàgina 3/9 i s'elimina del Dictamen.

La senyora Amorós pregunta sobre l'esmena 13.3. Considera que el Dictamen s'allunya molt del que la seva organització hauria volgut que digués.

El senyor Pulido exposa que han inclòs esmenes per incrementar la transparència i publicitat de les decisions que es prenguin a les taules d'admissió, sobre les persones que han de ser a les comissions de matriculació i l'esmena del punt 9.3.

El senyor Roig, de l'ACM, exposa que van presentar dues esmenes per clarificar el que apareix al decret sobre i la Proposta de dictamen. En la recomanació tretze considera que la limitació de 20.000 habitants per crear les de taules locals de planificació educativa ha de revisar-se ja que hi ha força comarques que no tenen cap municipi amb més de 20.000. També introdueix una recomanació, la catorze, perquè caldria que els ens locals puguin crear els seus propis òrgans.

La senyora Esperabé explica l'esmena número 8, proposa el canvi de nomenclatura sobre les "federacions de pares i mares" per "federacions d'associacions de famílies" ja que respon a la realitat, i d'igual forma substituir "professorat" per "professionals de l'educació". En el cas de la número 12, volen que s'inclouin les situacions relacionades amb actes de violència de gènere atès que no surt al Dictamen com s'havia demanat.

El senyor Ballester explica que el debat a la Comissió es va centrar a valorar si ser víctima d'actes de violència de gènere pot ser un criteri prioritari a baremar. Es va dir que en tot cas les puntuacions per aquest tema les hauria de valorar l'assessoria jurídica del Departament d'Educació.

La senyora Garcia indica que en la Comissió es va demanar que fos inclosa la recomanació de forma genèrica.

El senyor García exposa que l'esmena 10 en comissió no es va plantejar en els termes en què està, que va caure i que, per tant, s'hauria de suprimir.

El secretari confirma que en les votacions l'esmena 10 va caure i, per tant, s'elimina el punt 14 del Dictamen i l'esmena 10, fet pel qual queda eliminada.

El senyor Freixanet expressa el compromís de l'Administració local en relació amb el Pacte contra la segregació escolar, i exposa que el criteri sempre és el d'afavorir la igualtat d'oportunitats i lluitar contra la segregació. Per això donaran suport al decret d'admissió, de la mateixa forma que donen suport al Pacte contra la segregació escolar. Considera que hi ha un debat pendent en el marc del Consell Escolar de Catalunya en relació amb el paper de l'Administració local amb l'educació del nostre país.

La senyora Amorós eleva que de l'esmena 22 recull un canvi de redactat i no recorda a la Comissió que s'hagués inclòs l'expressió "i per aquest ordre". La Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya (FAPAC) ha presentat una esmena atès que en cap cas no creu que les preferències de les famílies poden passar per davant dels altres criteris de redistribució i distribució equitativa de l'alumnat.

El senyor Garcia indica que quan es va parlar de l'esmena es va recollir el text entre cometes, la segona frase no es va posar en votació i ells hi haurien votat en contra.

El secretari confirma que, en mantenir l'esmena número 2 de la FAPAC i l'esmena 11 de CCOO, el que s'ha indicat abans queda resolt.

El senyor Ramos exposa que rebutgen l'esmena 22 per mantenir el text original de la Proposta de decret. Respecte a l'esmena número 9 que defineix el consell escolar i les seves atribucions, segons la qual ha de ser no únicament un òrgan de participació sinó també un òrgan d'intervenció, ja que la LEC a l'article 148 no hi fa diferència.

Una vegada resumits els punts que ha modificat el senyor Prats, es procedeix a les votacions.

– Esmena 1, presentada per la senyora Amorós, a l'article 22.3:

A fi d'esmenar el text del paràgraf 14, proposem introduir en el Dictamen el següent:

Article 22.3: aquest precepte només preveu adoptar mesures per al transport escolar per a l'alumnat dels centres privats concertats dintre d'un mateix municipi, independentment que aquest alumnat tingui la possibilitat de ser escolaritzat en un centre educatiu públic. A més, es preveu que aquest transport sigui finançat per l'Administració pública.

La FAPAC entén que aquesta mesura provoca un greuge comparatiu cap als centres públics ja que el Decret 161/1996, de 14 de maig, pel qual es regula el servei escolar de transport, només preveu el finançament del transport escolar quan l'alumnat no té l'opció d'escolaritzar-se en el seu mateix municipi.

Article 22.6: Aquest article és redundant ja que s'estableix el mateix en l'apartat 22.3.

L'esmena queda rebutjada per 6 vots a favor, 26 en contra i 3 en blanc.

– Esmena 2, presentada per la senyora Amorós, a l'article 39.2.

Prioritzar l'elecció de centre per part de la família no és compatible amb la lluita contra la segregació escolar, ja que és ben sabut que aquesta fa créixer la segregació perquè grups socialment homogenis sol·liciten els mateixos centres educatius.

És per això que considerem que no es pot redactar l'article tal com proposa el Dictamen perquè insisteix, encara més que l'articulat original, en aquesta prioritització de l'elecció de centre com a criteri prioritari a l'hora d'assignar places vacants.

D'altra banda, trobem a faltar una definició del criteri de proximitat, més enllà de la zona educativa, ja que la zona educativa pot abastar un territori molt extens i allunyar-se de la proximitat al domicili de l'alumna o alumne.

L'esmena queda rebutjada per 8 vots a favor, 27 en contra i un en blanc.

– Esmena 3, presentada per la senyora Amorós, a l'article 21.

No es preveu que totes les zones educatives han de garantir suficients places escolars públiques per absorbir tot l'alumnat potencial de la zona. Només preveu que sigui necessari que hi hagi un centre de titularitat pública per zona educativa, independentment de les dimensions de la zona educativa o de la densitat de població. Aquest precepte permet que en una zona educativa hi pugui haver tots els centres privats concertats que es vulgui i només obligar que hi hagi un centre públic. En cap cas aquest precepte no garanteix l'escolarització equilibrada i gratuïta de l'alumnat i deixa en gran desavantatge els centres públics enfront dels privats concertats.

La FAPAC proposa introduir l'obligació que totes les zones educatives han de garantir suficients places públiques per a l'alumnat de la zona educativa.

En el cas de Catalunya aquesta mesura és especialment necessària ja que no només afecta la gratuïtat del sistema sinó també la llibertat religiosa de les famílies. S'ha de tenir en compte que el 70 % de centres privats concertats són de confessionalitat catòlica.

L'esmena queda rebutjada per 10 vots a favor, 25 en contra i un en blanc.

– Esmena 4, presentada pel senyor Roig, a la tretzena recomanació del Dictamen.

Tenint en compte que hi ha comarques a Catalunya en què no hi ha cap municipi de més de 20.000 habitants, s'hauria de preveure un òrgan comarcal que dugués a terme les funcions de la taula local de planificació educativa i de l'oficina municipal d'escolarització per garantir que l'Administració local participa en la programació de l'oferta educativa i en el procés d'admissió de l'alumnat, tal com pretén el Projecte de decret i la voluntat del Pacte contra la segregació escolar, subscrit pel Departament d'Educació.

L'esmena queda rebutjada per 17 vots a favor, 18 en contra i un en blanc.

– Esmena 5, presentada pel senyor Roig, d’inclusió d’una recomanació.

Introduir la recomanació següent:

Argumentació:

Creiem que no s’ha valorat adequadament l’impacte que aquestes noves obligacions tenen sobre l’Administració local, tenint en compte, per exemple, que l’article 16.3 obliga els ajuntaments a aportar a les oficines municipals d’escolarització el personal i els espais adequats per al desenvolupament de les seves funcions, amb la corresponent dotació de recursos professionals i materials.

La Proposta de decret hauria d’anar acompanyada d’una avaluació d’impacte sobre l’Administració local del seu articulat, que permetés determinar l’afectació a les competències dels ens locals, garantir el respecte a l’autonomia local i concretar les noves obligacions que pugui imposar als ens locals per incorporar al text normatiu el corresponent finançament d’aquestes obligacions.

Proposta de recomanació

14. Convindria incorporar una disposició que permetés als ens locals crear potestativament els seus propis òrgans previstos en el Decret per donar resposta a la realitat, així com també garantir la suficiència econòmica per atendre amb qualitat aquesta responsabilitat.

L’esmena queda aprovada per 16 vots a favor, 16 en contra i un en blanc, gràcies al vot de qualitat de la presidenta.

– Esmena 6, presentada pel senyor García, al punt 9.2 del Dictamen.

Afegir al text “Dues persones, membres del consells escolars de centres” la paraula “preferentment”.

O sigui, la proposta quedaria: “Dues persones, preferentment membres del consells escolars de centres...”.

L’esmena queda rebutjada per 13 vots a favor, 21 en contra i 2 en blanc.

– Esmena 7, presentada pel senyor García, al punt 9.3 del Dictamen.

Modificar el redactat on diu: “Les organitzacions sindicals disposaran d’almenys un membre de la junta de personal del servei territorial.”

Per aquest nou redactat: “Les organitzacions sindicals disposaran de dos membres proposats pels sindicats més representatius al territori.”

L’esmena queda aprovada per 22 vots a favor, 10 en contra i 4 en blanc.

– Esmena 8, presentada pel senyor García, al punt 10.1 del Dictamen.

En comptes de dir “federacions d’associacions de pares i mares i del professorat” proposem canviar-ho per “federacions d’associacions de famílies i dels representants dels professionals de l’educació”.

L’esmena queda aprovada per 17 vots a favor, 17 en contra i un en blanc, gràcies al vot de qualitat de la presidenta.

– Esmena 9, presentada pel senyor García, al punt 12 del Dictamen.

Es proposa modificar el redactat, i quedaria:

“Els consells escolars dels centres públics i dels privats concertats són l’òrgan de participació de la comunitat educativa en el govern del centre i intervenen en el procediment d’admissió de l’alumnat...”

(referències que ho justifiquen...):

– Article 148 punt 1 de la LEC.

– Article 148 punt 3.g de la LEC.

L’esmena queda rebutjada per 15 vots a favor, 20 en contra i un en blanc.

– Esmena 10, presentada pel senyor García, al punt 15 del Dictamen, queda eliminada per haver caigut en Comissió.

– Esmena 11, presentada pel senyor García, al punt 22 del Dictamen.

Es proposa suprimir el punt 22 de la Proposta de dictamen i mantenir el redactat original del Projecte de decret.

L'esmena queda rebutjada per 23 vots a favor, 9 en contra i 3 en blanc.

– Esmena 12, presentada pel senyor García, al punt 21 del Dictamen.

Es proposa afegir nou apartat e al punt 1 de l'article 36, amb el redactat següent:

“e) Situacions relacionades amb actes de violència de gènere”

L'esmena queda rebutjada per 13 vots a favor, 19 en contra i 2 en blanc.

– Esmena 13, presentada pel senyor García, al punt 7 del Dictamen.

Es proposa afegir nou punt (després del punt 7 del Dictamen):

Afegir al punt 3 de l'article 11 del Projecte:

“Les actes amb els acords i els criteris de les taules locals de planificació educativa seran públiques a la web de cada ST en el moment del procés d'admissió en què es prenguin”

L'esmena queda rebutjada per 13 vots a favor, 20 en contra i 3 en blanc.

– Esmena 14, presentada pel senyor García, al punt 7 del Dictamen.

Es proposa afegir nou punt (després del punt 7 del Dictamen):

Afegir nou punt 4 a l'article 12 del Projecte:

“Les decisions i els criteris de la inspecció educativa en aquells municipis sense taula local es faran públiques a la web dels ST en el moment del procés d'admissió en què es prenguin.”

L'esmena queda rebutjada per 13 vots a favor, 19 en contra i 4 en blanc.

– Esmena 15, presentada pel senyor García, al punt 24 del Dictamen.

Es proposa afegir un nou punt (després del punt 24 del Dictamen):

Afegir apartat 4 a l'article 48 del Projecte, amb el redactat següent:

“Cal informar d'aquests increments de ràtios les organitzacions signants del Pacte contra la segregació escolar i al Consell Escolar Municipal i Territorial.”

L'esmena queda rebutjada per 12 vots a favor, 21 en contra i 3 en blanc.

– Esmena 16, presentada pel senyor García, al punt 29 del Dictamen.

Es proposa afegir un nou punt (després del punt 29 del Dictamen):

Al capítol 6, secció tercera, afegir un article previ al 57 amb el redactat següent:

“De totes les mesures específiques per a l'equitat escolar i la cohesió social cal informar puntualment les organitzacions signants del Pacte contra la segregació escolar.”

L'esmena queda rebutjada per 14 vots a favor, 19 en contra i 3 en blanc.

– Esmena 17, presentada pel senyor Giménez, a l'article 10.2.

Canviar el text per aquest redactat:

2. Els diferents sectors de la comunitat educativa del municipi i les persones designades per les federacions d'associacions de mares i pares participen en les taules locals de planificació educativa a través de les subcomissions de participació i consulta de les comissions de garanties d'admissió, d'acord amb el que estableix l'article 15.

L'esmena queda rebutjada per 10 vots a favor, 20 en contra i 5 en blanc.

– Esmena 18, presentada pel senyor Giménez, a la segona consideració general del Dictamen.

En la segona consideració de la Proposta de dictamen es fa una consideració a la necessitat que un sistema d'educació inclusiu ha d'anar acompanyat dels recursos suficients per atendre amb garanties tot l'alumnat i permetre una educació personalitzada.

Tanmateix, el Projecte de decret no preveu incrementar el finançament de la plaça escolar i fa inviable avançar cap a una nova normativa que té com a finalitat combatre la segregació escolar.

En aquest sentit, proposem incorporar a la segona consideració general o, si escau, en una nova consideració general la redacció següent:

Per avançar en una normativa que vol combatre la segregació escolar, s'ha de donar resposta a la necessitat d'incrementar el finançament públic dels centres públics i concertats, tal com preveu la LEC (article 42) per garantir la gratuïtat i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar.

L'esmena queda rebutjada per 16 vots a favor, 18 en contra i un en blanc.

– Esmena 19, presentada pel senyor Albors, a l'article 3.6.

Es proposa afegir al final de l'article 3.6 el text següent:

“Aquesta gratuïtat està vinculada al fet que l'Administració financi la plaça escolar i en garanteixi la gratuïtat”.

L'esmena queda rebutjada per 15 vots a favor, 19 en contra i 2 en blanc.

– Esmena 20, presentada pel senyor Albors, a la cinquena consideració al text de la disposició.

Proposem afegir a la consideració la redacció següent:

Es proposa eliminar l'article 8.2, donat que s'atorguen competències a les taules locals que entren en contradicció amb les legalment establertes, d'acord amb l'article 159 de la LEC, que regula les competències dels ens locals, aquests participen en les funcions que corresponen a l'Administració de la Generalitat en els diferents aspectes del sistema educatiu i, especialment, en la determinació de l'oferta educativa de l'àmbit territorial pels procediments establerts per reglament (article 159.3 LEC).

La regulació d'aquest article atorga a les taules de planificació educativa funcions que incideixen directament en l'efectivitat dels drets fonamentals, i en tot cas sense la representació dels centres concertats. Una de les funcions a què es refereix en l'article és la programació anual de l'oferta educativa, que en el cas dels centres concertats depèn de l'autorització i concert que atorga la Direcció General de Centres Concertats i Centres Privats o el Departament d'Educació.

Sense perjudici del que s'ha esmentat, la programació anual proposada en l'apartat 2.a pot entrar en contradicció amb el termini de vigència dels concerts educatius, que en qualsevol cas ha de ser respectat en primera instància, fet pel qual també s'ha de suprimir el seu caràcter anual.

L'article 44.4 de la LEC estableix que a partir de l'oferta existent de centres públics i provats concertats, correspon al Govern establir nous llocs escolars.

L'esmena queda rebutjada per 9 vots a favor, 21 en contra i 5 en blanc.

– Esmena 21, presentada pel senyor Albors, a la sisena consideració al text de la disposició.

En la composició de les taules de planificació educativa queden exclosos els centres, públics i concertats que haurien de poder participar en les valoracions en relació amb la planificació educativa, fet pel qual proposem afegir un punt 9.d amb el text següent:

Incorporar representats dels centres concertats en aquestes taules locals en la mateixa proporció que la representació municipal.

L'esmena queda rebutjada per 11 vots a favor, 20 en contra i 5 en blanc.

– Esmena 22, presentada pel senyor Albors, a la vuitena consideració al text de la disposició.

Es proposa afegir a la consideració número 8 el text següent:

Es proposa eliminar totes les funcions que no resten previstes a la LEC o bé substituir el text del punt 13.1 del Projecte de decret pel text següent:

Les funcions de les comissions de garanties d'admissió són les previstes a la LEC (article 46.2).

L'esmena queda rebutjada per 13 vots a favor, 22 en contra i 1 en blanc.

– Esmena 23, presentada pel senyor Albors, de proposta de nova consideració al text de la disposició.

Es proposa afegir una nova consideració amb el text següent:

L'article 16.2. del Projecte de decret vulnera el dret fonamental de les titularitats dels centres al seu vessant de llibertat de creació i direcció de centres. Es proposa un nou redactat a l'article 16.2 de la manera següent: "Els centres educatius són el referent municipal d'atenció, informació i orientació per a les famílies en relació amb els procediments d'admissió als centres educatius del municipi. Si és el cas, les oficines municipals hi col·laboren."

L'esmena queda rebutjada per 9 vots a favor, 21 en contra i 6 en blanc.

– Esmena 24, presentada pel senyor Albors, a l'onzena consideració al text de la disposició.

Es proposa afegir a la consideració onzena el text següent:

Atenent al que estableix l'article 46.4 de la LEC, que determina les competències de les oficines municipals d'escolarització, es proposa suprimir aquelles competències que no reculli la llei.

Es proposa modificar el text de l'article 17.2.c, en relació amb el supòsit de la gestió de les sol·licituds i, en especial, davant l'existència de vacants, a fi d'adequar-lo a la llei (article 49 LEC).

Es proposa suprimir l'article 17.2.e donat que la previsió vulnera el dret fonamental de les titularitats dels centres en el seu vessant de creació i direcció de centres, així com en el principi d'autonomia.

L'esmena queda rebutjada per 13 vots a favor, 21 en contra i 2 en blanc.

– Esmena 25, presentada pel senyor Albors, a la tretzena consideració al text de la disposició.

Es proposa afegir a la consideració 13.3 el text següent:

La resta de l'article s'ha d'eliminar o, en tot cas, afegir-hi al final: "almenys un de titularitat pública i un de concertat, si existeixen centres d'aquesta titularitat".

L'esmena queda rebutjada per 12 vots a favor, 21 en contra i 3 en blanc.

– Esmena 26, presentada pel senyor Albors, a la catorzena consideració al text de la disposició.

Es proposa afegir a la consideració catorzena el text següent:

Es proposa eliminar l'expressió "si escau" als apartats 3 i 6 de l'article 22, atès que el suport financer i les polítiques compensatòries per part de l'Administració no poden ser potestatives.

L'esmena queda rebutjada per 15 vots a favor, 20 en contra i un en blanc.

– Esmena 27, presentada pel senyor Albors, de proposta de nova consideració al text de la disposició.

Es proposa afegir una nova consideració amb el text següent:

Es proposa eliminar “anualment” de l’article 23.1, atès que, si bé el Departament determina l’oferta educativa, ha de fer-ho respectant els contractes de serveis signats per una durada determinada.

Es proposa eliminar “per a cada curs” de l’article 23.2, atès que el nombre de grups s’ha de concretar per a cada centre sense que es pugui parlar de distribució. Es proposa afegir a aquest article 23.2 el text següent: En cap cas no s’han d’incrementar les unitats ofertes si hi ha vacants suficients en els centres dels serveis d’educació de Catalunya.

Es proposa eliminar l’apartat 3 de l’article 23, en consideració amb l’article 205.13 de la LEC, que determina que els concerts es renoven sempre que es mantinguin els requisits dels concerts i no es donin causes de no renovació.

L’esmena queda rebutjada per 10 vots a favor i 23 en contra.

– Esmena 28, presentada pel senyor Albors, a la quinzena consideració al text de la disposició.

Es proposa afegir a la quinzena consideració el text següent:

Es proposa un nou redactat a l’apartat a de l’article 24 de la manera següent: “El nombre de grups en funcionament en els centres públics i el nombre de grups en funcionament o autoritzats en els centres privats concertats i els llocs vacants.”

Es proposa un nou redactat a l’apartat i de l’article 24 de la manera següent: L’estabilitat de l’oferta de la zona.

L’esmena queda rebutjada per 10 vots a favor, 21 en contra i 5 en blanc.

– Esmena 29, presentada pel senyor Albors, de proposta de nova consideració al text de la disposició.

Es proposa afegir una nova consideració amb el text següent:

La previsió de l’article 45.1 és contrària al que disposa l’article 49.1 de la LEC. Es proposa modificar l’article 45.1 en concordança amb el que disposa l’article 49.1 de la LEC.

L’esmena queda rebutjada per 12 vots a favor, 21 en contra i 3 en blanc.

– Esmena 30, presentada pel senyor Albors, de proposta de nova consideració al text de la disposició.

Es proposa afegir una nova consideració amb el text següent:

Es proposa afegir a l’article 52 el text següent: Sempre que el centre disposi del finançament públic suficient per disposar dels mitjans necessaris.

L’esmena queda rebutjada per 13 vots a favor, 21 en contra i un en blanc.

Les esmenes 5, 7, 8 i 11 queden incorporades al Dictamen 1/2020.

El Dictamen 2/2020 s’aprova per unanimitat.

En la sessió del 28 d’abril de 2020, primera de la història del CEC que té lloc en línia a causa de les circumstàncies sanitàries provocades per la pandèmia de la covid-19, s’aproven els dictàmens següents:

- Dictamen 3/2020 sobre el Projecte de decret pel qual es regulen els concerts educatius
- Dictamen 4/2020 sobre el Projecte d’ordre per la qual s’estableix el calendari escolar del curs 2020-2021 per als centres educatius no universitaris de Catalunya.
- Dictamen 5/2020 sobre el Projecte de decret pel qual es crea el títol de la Generalitat de tècnic o tècnica superior en Luminotècnia per a les Arts Escèniques, i se n’estableix el currículum.

El Dictamen 3/2020 sobre el Projecte de decret pel qual es regulen els concerts educatius s’aprova per 22 vots a favor, 11 en contra, 3 en blanc i 4 abstencions.

En la presentació de la proposta corresponent a aquest Dictamen, la senyora Coral Regí, presidenta de la Comissió de Finançament, expressa que la Comissió només s’ha pogut reunir en una ocasió a causa

de les circumstàncies actuals. En aquesta reunió, la directora general de Centres Concertats i Centres Privats, Pilar Contreras, va fer la presentació del Projecte de decret. Posteriorment, tan sols s'han pogut afegir les aportacions individuals a l'esborrany inicial, sense que la Comissió n'hagi pogut fer un treball de discussió conjunt.

A continuació, s'obre un torn d'intervencions dels membres.

El senyor Ramos exposa les aportacions que la seva organització presenta al Ple. En primer lloc, proposa afegir una consideració general per demanar que l'Administració educativa i la representació legal dels treballadors tinguin un paper important en el control econòmic i de personal dels centres concertats. En segon lloc, fa referència a la proposta d'excloure del 60 % d'alumnes de l'entorn del centre aquell alumnat d'altres municipis o zones amb necessitats educatives especials. Finalment, comenta dues propostes referents a les consideracions al text, que corresponen als articles 35 i 51. En el primer cas, es proposa garantir la llibertat d'acció sindical als centres concertats com a condició de renovació del concert. En el segon, es proposa dotar econòmicament els contractes programa.

El senyor Diez, a causa de les dificultats en l'elaboració del Dictamen, proposa que se n'ajorni l'aprovació. Anuncia el seu vot particular contrari al Dictamen atenent a la idiosincràsia de l'organització que representa. Fa referència a la iniciativa legislativa popular (ILP) d'Educació i a la proposta d'un període transitori de deu anys en què els centres concertats haviem de decidir integrar-se a la xarxa pública o bé passar a ser privats. En el vot particular hi ha una desena de propostes d'esmena, bàsicament de modificació d'articles i de supressió d'altres, com el referit als contractes programa. El posicionament es deu al fet que la Proposta de decret no respon al problema de fons de la segregació.

La senyora Amorós anuncia que la seva organització presenta un vot particular al Dictamen. Les propostes que conté aquest vot es concreten en la consideració que el Decret té per finalitat consolidar la col·laboració publicoprivada en el sistema educatiu català quan, inicialment, els concerts educatius es van concebre com a mesura transitòria mentre el sistema públic no podia atendre la totalitat de l'alumnat. A la FAPAC es considera prioritari assolir una xarxa educativa única. Aquest model de concert, pel qual centres privats tenen finançament públic, no garanteix la llibertat religiosa de les famílies. Finalment, les lleis d'educació espanyola i catalana ja regulen els concerts, per la qual cosa el decret és innecessari. A fi de lluitar contra la segregació, caldria establir l'objectiu d'assolir una xarxa educativa formada per centres públics i privats no concertats, eliminar immediatament els concerts a centres sense demanda i congelar les assignacions actuals.

La senyora Garcia intervé breument per manifestar que el Decret no s'ha pogut treballar de la manera adequada tenint en compte la seva importància i que també presentarà vot particular, i assenyala que el que es vota és el Dictamen del CEC, no pas el Projecte de decret.

El senyor Prats manifesta el seu desacord amb el que ha expressat el senyor Diez en el sentit que l'escola concertada creï segregació, ja que segons el Pacte contra la segregació la causa d'aquesta segregació és l'infrafinançament de tot el sistema educatiu. Pregunta al senyor Diez si presentarà efectivament la proposta d'ajornar l'aprovació del Dictamen. També voldria indicar, amb relació al que ha dit la senyora Amorós, que les causes de l'establiment de l'escola concertada es poden llegir al preàmbul de la LODE i no tenen relació amb cap transitorietat.

El senyor Codina dona suport a l'ajornament de l'aprovació del Dictamen per quatre motius: per la importància de la norma reguladora; per no estar davant de cap necessitat ni urgència, ja que els concerts de primària es publicaran aviat i els d'infantil i secundària són d'aquí a dos cursos; perquè el decret és incomplet, ja que no inclou disposicions transitòries, i perquè el decret va acompanyat d'una memòria econòmica provisional, quan la comissió del Síndic de Greuges és a punt de presentar el cost de la plaça escolar, cosa que provocarà la redacció d'una nova memòria econòmica.

El senyor Forga s'afegeix a la proposta d'ajornament del Dictamen. En cas que s'aprovi, anuncia que hi votarà en contra i presentarà un vot particular.

El senyor Cela també s'afegeix a la proposta d'ajornament. També anuncia que, per problemes tècnics, emetrà el seu vot pel xat de la videoconferència.

El senyor Bassas també és partidari de posposar l'aprovació del Dictamen perquè no està d'acord amb el Decret. Abans de parlar de concerts, caldria solucionar el finançament dels centres privats a Catalunya.

El senyor Pulido considera imprescindible l'aprovació del Dictamen perquè es pugui actualitzar la normativa de concerts, que és de 1993, amb la finalitat de garantir la igualtat de tot l'alumnat i equiparar les condicions laborals dels treballadors i treballadores independentment del centre educatiu on treballin.

El senyor Aymerich diu que segurament hi hauria motius per ajornar el debat, però fa molts anys, des del Pacte Nacional per a l'Educació de 2006, que resta pendent el càlcul del cost de la plaça escolar, que considera clau. Per aquest motiu és del parer que el decret s'ha de tirar endavant.

Intervé la presidenta per fer notar que el Departament no ha aturat el tràmit del Projecte de decret ni ha demanat al CEC que aturi la tramitació del Dictamen corresponent. En conseqüència, el CEC ha d'acomplir la seva funció i donar curs a la tramitació del Dictamen votant-lo en el Ple.

D'aquesta manera, la senyora Regí dona curs a la votació de les esmenes presentades, que es recullen a continuació, juntament amb el resultat de la votació.

– Esmena 1, presentada per la senyora Molina.

Modificar el redactat de la consideració general 2, afegint al final “per a l'elaboració d'aquest decret”.

Es justifica l'esmena a partir que l'expressió “que es tingui en consideració” d'aquesta consideració general 2 resulta massa genèrica. Si s'ha de tenir en consideració l'estudi sobre el cost de la plaça escolar per valorar els requisits, criteris, formalització de concerts, etc., que planteja aquest Decret, se n'hauria d'ajornar l'aprovació fins que no es determini aquest cost a l'estudi i així s'hauria d'indicar. Si aquesta expressió no fa referència a tenir en consideració respecte al contingut del Decret (que seria lògic segons el nostre punt de vista) s'hauria de concretar per a què s'ha de tenir en consideració.

L'esmena queda rebutjada per 12 vots a favor, 21 en contra, 5 en blanc i 3 abstencions.

– Esmena 2, presentada pel senyor Pulido.

Incloure un nou punt 4 a l'apartat de consideracions generals:

4. Tant l'Administració educativa com l'Administració legal de les treballadores haurien de tenir un paper important en el control econòmic i de personal dels centres concertats.

L'esmena queda rebutjada per 7 vots a favor, 21 en contra, 6 en blanc i 6 abstencions.

Esmena 3, presentada pel senyor Pulido.

Modificar la consideració al text número 4, perquè quedi redactada de la manera següent:

Escolaritzar alumnat amb domicili habitual al municipi o la zona educativa respectiva en una proporció inferior al 60 % en relació amb el nombre total d'alumnes del centre, i havent restat d'aquest total l'alumnat amb necessitats educatives específiques i aquells amb condicions socioeconòmiques desfavorides. Queden exclosos els centres d'educació especial i els centres de formació professional que imparteixen cicles formatius no programats en altres zones, que poden tenir en proporció inferior al 60 % d'alumnat de fora del municipi o zona.

L'esmena queda rebutjada per 11 vots a favor, 17 en contra, 6 en blanc i 6 abstencions.

– Esmena 4, presentada pel senyor Pulido.

Afegir una nova consideració al text:

Article 51. Modificació per addició al final del paràgraf.

El contracte programa ha de dotar-se econòmicament per garantir un finançament equitatiu i asimètric en funció de la corresponsabilitat social dels centres.

L'esmena queda rebutjada per 13 vots a favor, 16 en contra, 7 en blanc i 4 abstencions.

– Esmena 5, presentada pel senyor Pulido.

Afegir una nova consideració al text:

Article 35. Addició:

4. Garantir la llibertat d'acció sindical als centres dels sindicats més representatius.

L'esmena queda rebutjada per 13 vots a favor, 17 en contra, 4 en blanc i 6 abstencions.

Així, doncs, cap de les esmenes presentades no s'incorpora al Dictamen.

El Dictamen 4/2020 sobre el Projecte d'ordre per la qual s'estableix el calendari escolar del curs 2020-2021 per als centres educatius no universitaris de Catalunya s'aprova per 28 vots a favor, 11 en contra i 1 en blanc.

En la presentació de la proposta, el senyor Prats, president de la Comissió de Programació, exposa les característiques de la proposta de Dictamen i fa èmfasi en el punt 3 de les recomanacions relatiu a la reivindicació de l'estudi d'avaluació de la implantació de la jornada continuada, que el Departament d'Educació té pendent.

A continuació, s'obre un torn d'intervencions.

El senyor Aymerich presenta la proposta de consideració general que ja va ser tractada en comissió sense ser aprovada. Malgrat que la seva organització no acostuma a portar al Ple qüestions que no han estat aprovades en comissió, la presenta perquè en comissió tenia poca oposició i fa referència al dret a l'educació de la infància, que s'ha de portar a la pràctica en igualtat de condicions. L'organització que representa és partidària que tot l'alumnat tingui les mateixes hores d'escola. En el cas de Catalunya existeix una diferència, injustificada i injusta, entre les hores de l'alumnat en uns centres i en altres. Sense entrar en quantes haurien de ser, considera que hi ha pendent una adequació de l'horari escolar.

El senyor García apunta que l'ordre a dictaminar no entra en les circumstàncies de la realitat actual. La consideració que apareix en aquest sentit en la Proposta de dictamen és insuficient a parer de la seva organització, ja que no incorpora un debat global, que inclogui un model, ara inexistent, sobre l'horari del migdia ni de la tarda. L'ordre no anirà acompanyada de cap més mesura que tingui en compte el temps educatiu més enllà de l'horari lectiu. La seva organització sempre ha defensat uns horaris escolars saludables i s'ha oposat a la competència entre centres i a les desigualtats entre alumnes. Ha defensat el menjador universal i gratuït en horaris saludables, sense reducció de llocs de treball i amb la possibilitat d'obertura del centre a activitats de l'entorn, cosa que transcendeix l'abast estricte de l'ordre en qüestió per abastar la dotació pressupostària del Departament. Anuncia que votaran en contra del Dictamen, reclamaran al Departament la retirada de l'ordre i presentaran un vot particular. La part dels instituts escola és la que han trobat més interessant. En aquest sentit, considera que cal parlar de les condicions de treball del professorat.

El senyor Diez fa esment de les condicions en què s'ha portat a terme el debat de les esmenes en comissió. Fa referència al contingut de la intervenció del senyor Aymerich pel que fa a la sisena hora, única solució que veu possible per a l'equiparació demanada atès que els centres privats no renunciaran al mecanisme que els permet mantenir el seu negoci. No escau demanar estudis al respecte perquè ja s'han portat a terme i han evidenciat resultats desastrosos. Per això, demana que l'esmena en qüestió no sigui presentada, ja que el debat corresponent ja va tenir lloc, i amb molta tensió. Anuncia que també presentarà un vot particular al Dictamen perquè aquesta ordre, com les anteriors i les posteriors, no poden considerar-se fruit d'un pacte real entre tots els sectors del món educatiu. En el cas del professorat, afecta les seves condicions laborals, encara que no es vulgui reconèixer. Reclama que qualsevol disposició en aquest sentit sigui resultat d'una negociació que ara no hi ha. L'ordre conté alguns invents nocius com ara la desapa-

rició d'un horari marc a l'ensenyament primari i no s'atenen les recomanacions del CEC mateix amb relació al temps lectiu, com ara la reducció de les classes a secundària de 60 a 50 minuts. Considera que l'article relatiu als instituts escola implicarà molts conflictes perquè té a veure amb condicions laborals, i no s'han negociat prèviament. Finalment, fa referència a la disposició transitòria sobre el final de l'experiència de jornada continuada. Els centres que n'han fet pilotatge han valorat molt bé l'experiència i ara se'ls obliga a posar-hi fi, cosa que també portarà conflictes. Demana finalment que es retirin el Dictamen i el Projecte d'ordre de calendari.

La senyora Amorós presenta les esmenes que la seva organització ha considerat d'incorporar al debat. A causa de la situació actual, proposa iniciar les classes el dia 1 de setembre per donar certes i tranquil·litat a les famílies i anul·lar l'avaluació del tercer trimestre de manera que el professorat pugui dedicar-se a preparar el curs vinent. Amb relació a la coordinació dels professorat en els instituts escola a què fa referència l'article 6.6, l'Ordre de calendari ha d'explicitar el cost del personal que es faci càrrec dels infants que en horari lectiu estaran atesos per altres professionals i no vagi a càrrec de les famílies pel principi d'educació pública gratuïta i universal. No entén la diferenciació de la coordinació dels docents en instituts escola respecte de la resta de centres educatius. Aquest article difumina la diferenciació entre horari lectiu i no lectiu, cosa que provoca confusió i evoluciona cap a la privatització d'espais que haurien de ser gestionats per docents contractats per l'Administració pública. Quant al que s'ha dit que l'Ordre no és resultat d'un debat en el si de la comunitat educativa, sabem que durant el confinament s'ha apujat el preu del menjador per al curs vinent. Comunica que l'Administració no ho ha negociat amb la seva organització i, en canvi, hi ha constància que sí que ho ha fet amb les empreses proveïdores.

El senyor Forga pregunta al senyor Aimerich si, en la seva esmena, proposa que la pública passi a fer la sisena hora o bé que la privada deixi de fer-la. Amb relació a l'ordre de calendari considera que les novetats que conté l'ordre la situen fora de lloc i de temps. La seva organització no pot acceptar que es toquin condicions laborals per la porta del darrere. Demana que es retiri l'ordre i se'n redacti una altra més en la línia de les ordres d'anys anteriors. Anuncia el seu vot negatiu al Dictamen i la presentació de vot particular.

La senyora Estrada diu que la proposta d'ordre, pel que fa a horaris, no respecta l'opinió de la comunitat educativa ni de les direccions dels centres, i no s'ha escoltat ni s'ha donat l'opció d'un horari diferent segons els centres. No s'ha analitzat el pla pilot de primària i es vol suprimir sense haver-lo avaluat. Per aquests motius i altres que ja s'han expressat, anuncia que els membres pertanyents a la seva organització hi votaran negativament i presentaran vot particular.

El senyor Viñas manifesta que, des del seu punt de vista, no existeix un posicionament unívoc de la comunitat educativa. Defensa la necessitat de l'ordre de calendari a fi d'iniciar el curs vinent amb la màxima normalitat possible atesa la situació. Actualment, el sistema educatiu català no aguanta un sol horari comú per a tothom, sinó que cal adaptar-lo al territori i a les característiques pròpies. Cal culminar el debat sobre el temps educatiu, en consonància amb la reforma horària. L'ordre no pretén culminar-lo, però sí que n'incorpora elements en el terreny dels horaris escolars. Considera positives les concrecions incorporades sobre instituts escola, sense perjudici que en el futur puguin estendre's més. Les condicions del professorat no canvien per aquesta ordre, perquè és la comunitat educativa de cada centre qui defineix el seu propi horari i es respecta el còmput d'hores lectives i no lectives del professorat. És del parer que, encara que l'ordre no podrà tancar el debat sobre el temps educatiu, tampoc no pot mantenir-se en els termes d'horari únic com antigament.

Contesta el senyor Aymerich al senyor Forga que la seva proposta és sobre un dret de la infància: tenir el mateix nombre d'hores d'escola independentment del centre on vagi. Des del 2009, això està pendent. La proposta no entra en més concrecions i demana que es tracti on correspon. La seva organització no valora negativament la inexistència d'un horari marc i veu bé la possibilitat d'horaris diversos. El director general ja va anunciar que l'article 5 s'ajustarà a les recomanacions del CEC i la disposició transitòria canviarà del tot, de manera que els centres que fan jornada continuada la podran continuar fent sense demanar permís.

El senyor Cela es mostra d'acord amb les dues darreres intervencions quant al fet que el Departament té obligació de fer una ordre de calendari. La seva preocupació, comuna, és per la incertesa del començament del curs vinent. No coneix els estudis que palesen resultats desastrosos de la sisena hora a primària i té notícia de valoracions negatives de la jornada continuada a secundària. Demana que si algú coneix aquests informes els faci arribar.

El senyor Vega voldria saber en quin lloc concret de la Proposta d'ordre es produeix alteració de les condicions laborals del professorat. Parlar només del professorat quan es fa referència al funcionament dels centres oblida l'alumnat, primer col·lectiu interessat de la vida del centre educatiu. Demana que no es faci servir l'excusa dels temps convulsos per no introduir canvis, ja que en moments de crisi s'han de prendre decisions respecte d'assumptes inajornables. No coincideix que l'ordre no tingui en compte els diferents agents de la comunitat educativa, ja que és una obligació de l'Administració. Respecte de la demanda d'iniciar el curs el dia 1 de setembre, diu que la marxa del curs depèn en molt bona mesura dels temps disponibles, i en la situació actual, amb els terminis de tramitació administrativa suspesos, és evident que no hi ha temps suficient per començar les classes en aquesta data.

La senyora Estrada li respon que es tracta de temps d'incertesa i aprovar un horari que es diu que és tancat no es correspon amb una reobertura esglaonada que té molts aspectes que canvien cada dia.

A continuació, el senyor Rodon dona pas a la votació de les esmenes.

– Esmena 1, presentada pel senyor Aymerich.

Afegir a l'apartat de consideracions:

Es considera important recuperar l'equiparació d'hores d'escola per a tot l'alumnat dels ensenyaments obligatoris independentment del centre on estigui escolaritzat. No ha d'haver-hi diferències entre alumnes quant a hores d'atenció escolar per raó de la titularitat del centre on està escolaritzat o per cap altra raó.

L'esmena queda aprovada per 17 vots a favor, 16 en contra, 4 en blanc i 4 abstencions, i passa a integrar-se en la Proposta de dictamen com a consideració 4.

– Esmena 2, presentada per la senyora Amorós.

Article 2.2 i 2.3.

Que les classes s'iniciïn el dia 1 de setembre.

L'esmena queda rebutjada per 3 vots a favor, 33 en contra, 2 en blanc i 2 abstencions.

Esmena 3, presentada per la senyora Amorós.

Article 5.

En la línia del que ja hem comentat en les reunions, cal refer aquest redactat i esclarir si a partir d'ara els centres de secundària hauran de fer activitat a la tarda com a mínim 2 dies a la setmana, o podran seguir, a la seva discreció, fent la jornada continuada.

L'esmena queda rebutjada per 7 vots a favor, 22 en contra, 9 en blanc i 2 abstencions.

– Esmena 4, presentada per la senyora Amorós.

Article 6.6.

Caldria explicitar que el cost del personal que es faci càrrec dels infants en el temps de coordinació dels docents no anirà a càrrec de les famílies. Atès que l'educació pública ha de ser gratuïta i universal per garantir l'equitat, no seria acceptable que les famílies dels instituts escola haguessin d'assumir el cost del temps de coordinació dels docents i, per tant, copagar l'educació. Anar a un institut escola no pot comportar un esforç econòmic més gran que anar a qualsevol altre centre, partint de la base que les famílies no haurien de fer-se càrrec de cap despesa relacionada amb l'accés a l'educació obligatòria.

D'altra banda, el temps de coordinació ja està previst en l'horari laboral dels docents. En cas que sigui necessari ampliar-lo, ho seria per a tots els docents i no únicament per als dels instituts escola, i el cost d'alliberar aquestes hores no pot recaure en les famílies.

Per acabar, el que recull aquest article dona peu a la difuminació dels horaris lectius i no lectius, de ma-

nera que propicia una confusió de tots dos espais i la privatització d'activitats que haurien de ser dutes a terme per professionals docents contractats per l'Administració pública.

L'esmena queda rebutjada per 8 vots a favor, 24 en contra, 5 en blanc i 3 abstencions.

En conseqüència, l'esmena 1 queda incorporada al Dictamen.

El Dictamen 5/2020 sobre el Projecte de decret pel qual es crea el títol de la Generalitat de tècnic o tècnica superior en Luminotècnia per a les Arts Escèniques, i se n'estableix el currículum, que la Comissió Permanent ha considerat de tràmit, s'aprova per 39 vots a favor i 1 en blanc.

En la sessió del 9 de juny de 2020 s'aproven els dictàmens següents:

- Dictamen 6/2020 sobre el Projecte de decret pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- Dictamen 7/2020 sobre el Projecte de decret de l'oferta formativa i dels requisits de les escoles que imparteixen ensenyaments no reglats de música i dansa.

El Dictamen 6/2020 sobre el Projecte de decret pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial s'aprova per 31 vots a favor i 2 en blanc.

En la presentació de la proposta corresponent a aquest Dictamen, el secretari exposa que va ser considerat com a tràmit. Això no obstant, s'hi van incorporar algunes consideracions tècniques i recomanacions.

La senyora Esperabé expressa que la consideració referent a l'article 7.1 és innecessària perquè aquest article ja és prou explícit pel que fa als aclariments que es demanen en aquesta consideració. El senyor Diez vol fer constar algunes mancances que detecta en la normativa a dictaminar i que el Dictamen no recull. En primer lloc, hi troba a faltar la presència de l'aranès i el gallec. Recorda que a Catalunya les taxes són entre tres i quatre vegades més cares que, per exemple, al País Basc. Tot i que no té lloc en el Dictamen, sí que vol deixar constància que és el moment per exigir que el Departament d'Educació i el Parlament de Catalunya retirin l'augment de les taxes del 55 % i el concepte penalitzador al curs 2014-2015. També fa un recordatori del Protocol de garanties dels drets lingüístics i de les mesures de discriminació positiva que estableix per a les llengües minoritzades i proposa la gratuïtat com a mesura compensatòria. El Departament d'Educació hauria de reconèixer la tasca social de les EOI en l'aprenentatge del català i dur a terme aquesta discriminació positiva. El 2017 va comprometre's en mesa sectorial a la gratuïtat fins al B1 i encara no s'ha fet efectiva. L'aprenentatge del català hauria de ser gratuït fins al C1. Intervé el senyor Aymerich per fer notar que l'absència del gallec resulta estranya atesa la condició de llengua co-oficial, oimés quan l'èuscar sí que hi és. Intervé la presidenta per fer notar que la proposta de gratuïtat dels aprenentatges de català correspondria a una llei d'acompanyament de pressupostos i que el Consorci per a la Normalització Lingüística ja ofereix aquests aprenentatges gratuïtament fins al nivell B1 a Barcelona i s'està plantejant fer-la extensiva al conjunt de Catalunya el proper curs. La senyora Buxadera recorda que el català que s'ofereix a les EOI és per a estrangers. No veu malament incloure la demanda referent al gallec, si bé fa notar que, si no s'hi ha inclòs, és perquè no té desenvolupat el currículum com a llengua per a estrangers, com havia passat amb el coreà. Quant a l'aranès, fa constar que la competència és compartida amb el Conselh Generau d'Aran. El senyor Cela fa referència l'aragonès i el bable. La senyora Perenya indica que aranès i gallec no tenen els programes i currículums desenvolupats en el si de les EOI catalanes, per la qual cosa no es podien incorporar en el Projecte de decret.

D'aquesta manera, se sotmeten a votació les esmenes presentades per la senyora Esperabé i el senyor Diez relatives a aquest Dictamen.

- Esmena 1, presentada per la senyora Esperabé.

La consideració a l'article 7.1 considerem que no és necessària, ja que és prou clara i proposem treure-la.

Queda aprovada per 26 vots a favor, 2 en contra i 3 en blanc.

- Esmena 2, presentada pel senyor Diez.

Es demana afegir el gallec i l'aranès com a llengües d'oferta a les escoles oficials d'idioma.

Queda aprovada per 22 vots a favor i 10 en contra.

– Esmena 3, presentada pel senyor Diez.

D'acord amb el Protocol per la garantia dels drets lingüístics (Donostia 2016) es proposa establir una discriminació positiva envers les llengües minoritzades pròpies del territori de la comunitat lingüística i la gratuïtat com a mesura compensatòria. Es demana, per tant, fer efectiva la gratuïtat fins al B1 del Marc europeu comú de referència acordada en mesa sectorial el juny del 2017 i la gratuïtat progressiva fins al C1.

Queda aprovada per 21 vots a favor, 10 en contra, un en blanc i una abstenció.

– Esmena 4, presentada pel senyor Diez.

Es considera prioritari tornar a posar els preus públics de les EOI a nivells anteriors a l'increment de 2014 i eliminar el recàrrec de segona matrícula.

Queda aprovada per 19 vots a favor i 11 en contra, 2 en blanc i una abstenció.

Així, doncs, aquestes esmenes queden incorporades al Dictamen.

El Dictamen 7/2020 sobre el Projecte de decret de l'oferta formativa i dels requisits de les escoles que imparteixen ensenyaments no reglats de música i dansa s'aprova per 29 vots a favor, un en contra i una abstenció.

En la presentació de la proposta corresponent a aquest Dictamen, el senyor Prats, president de la Comissió de Programació, que l'ha elaborat, fa referència al consens assolit i a l'èmfasi posat en aspectes com la inclusió.

En el torn d'intervencions referents a aquest Dictamen, el senyor García fa referència a la necessitat de regular els ensenyaments artístics no reglats després d'onze anys de retard, específicament amb relació a l'Institut Superior de les Arts.

En la sessió del 20 de juliol de 2020, s'aprova el dictamen següent:

– Dictamen 8/2020 sobre el Projecte de decret de la Inspecció Educativa, per 29 vots a favor, un en contra i un en blanc.

En la presentació de la proposta corresponent a aquest Dictamen, el secretari, en absència del president de la Comissió de Programació, indica que s'han rebut dues propostes d'esmena a la Proposta de dictamen, presentades pel senyor Jordi Giménez, representant de FAPAES, que fan referència a l'article 3.2 del Projecte de decret. El senyor Giménez explica que aquestes propostes d'esmena es plantegen amb la finalitat d'assegurar la participació de les famílies pel que fa a les funcions de la Inspecció d'Educació. En concret, es tracta d'afegir dos apartats més a aquest article 3.2.

El senyor Giménez justifica la presentació d'aquestes esmenes a fi d'assegurar al màxim la participació de les famílies en la vida del centre educatiu, inclosa la connexió entre la Inspecció i les associacions de famílies.

El senyor Pulido demana la paraula i presenta una proposta d'esmena perquè, a la proposta 16 de la Proposta de dictamen, relativa a l'article 25.2 del Projecte de decret, s'hi afegeixi el terme "igualtat" als que ja hi apareixen.

Pren la paraula el senyor Diez per justificar la presentació d'un vot particular al Dictamen del Projecte de decret de la Inspecció d'Educació. Qualifica la tramitació del Projecte de decret de precipitada, condicionada pel calendari electoral. Demana que es negociï des del principi per evitar la unilateralitat que exerceix el Departament d'Educació de fa temps, orientada a anar canviant les característiques de l'escola pública per assimilar-la a la de la privada. Es vol erosionar la capacitat d'independència de la Inspecció, sobretot en la resolució de conflictes, i reduir el perfil tècnic en favor de l'acompanyament i l'assistència a la innovació educativa. Fa referència a un informe de la seva organització sobre el paper creixent de les direccions de centre, específicament amb relació a la paritat. També fa referència a la recomanació 2, en què es parla

de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació, per assenyalar que, en tot cas, les polítiques educatives corresponen al Departament d'Educació i no s'han d'externalitzar. Per tot plegat, anuncia el seu vot negatiu a la Proposta de dictamen i demana consensuar el contingut del decret.

Intervé el senyor Aymerich amb relació a la proposta del senyor Giménez per la qual s'establiria una reunió fixa anual de la Inspecció amb les associacions de famílies dels centres. Indica que ja es va debatre en comissió i que la Inspecció ja està disponible per reunir-se amb les associacions de famílies en qualsevol moment. Consta que les propostes d'esmena presentades al Ple pel senyor Giménez són més genèriques i queda aclarit el dubte.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes presentades.

– Esmena 1, presentada pel senyor Giménez.

Afegir a l'article 3.2 l'apartat següent:

d) Supervisar i vetllar per l'adequada promoció de la participació de les famílies en els centres, i reflectir aquest aspecte en els informes pertinents.

Queda aprovada per 17 vots a favor, 11 en contra, 3 en blanc i una abstenció.

– Esmena 2, presentada pel senyor Giménez.

Afegir a l'article 3.2 l'apartat següent:

f) Potenciar l'existència i l'operativitat d'associacions de famílies d'alumnes en els centres i contactar-hi directament per conèixer-les i reflectir-ne els punts de vista en els informes pertinents.

Queda aprovada per 13 vots a favor, 12 en contra, 4 en blanc i 2 abstencions.

– Esmena 3, presentada pel senyor Pulido.

En l'article 25.2 caldria introduir com a criteri de seguiment general el terme "igualtat".

Queda aprovada per 25 vots a favor, 3 en contra, 2 en blanc i una abstenció.

En conseqüència, aquestes esmenes queden incorporades al Dictamen.

Aprovació de documents

En la sessió del 10 de setembre de 2019 es va presentar a aprovació el document següent:

– Document 2/2019. Els dispositius mòbils als centres educatius.

El document queda aprovat per 27 vots a favor i 3 en blanc.

En la presentació del document, la senyora Coral Regí exposa que a partir de l'encàrrec del conseller s'ha estat elaborant un informe que complementa i actualitza l'informe previ del CEC de 2015. La comissió ha treballat amb la col·laboració de diversos experts i explica que la feina feta ha estat molt profitosa. Agraïx a tots els integrants de la subcomissió i la secretaria del CEC la seva feina, dedicació i aportacions. Exposa les conclusions finals de l'informe, que s'adjunten a aquesta acta.

La senyora Regí posa de manifest que en l'informe s'ha valorat la importància d'educar en tecnologia, un mitjà necessari, i s'han fet moltes aportacions per millorar les competències digitals d'alumnes i educadors. Remarca que s'ha fet una recerca al voltant de la ciutadania digital i la protecció de dades, la qual cosa representa un pas endavant respecte l'anterior informe. La presidenta de la subcomissió de Cultura Digital es refereix també a les amenaces relacionades amb un ús excessiu dels dispositius i la necessitat d'educar en aquest aspecte. Destaca també que s'ha incorporat l'educació mediàtica i la necessitat de

treballar el sentit crític dels joves perquè tinguin criteri i puguin discernir la informació valuosa de la que no ho és; en definitiva, competències relacionades amb el pensament crític. Finalment, insisteix en la importància de les famílies a l'hora de treballar aquests temes i fer-ho de forma conjunta.

El senyor Giménez comença disculpant-se ja que, tot i formar part de la subcomissió, no ha pogut assistir a les reunions. Considera que l'informe no tracta suficientment el tema de la distracció i desconcentració dels alumnes en disposar de mòbil al centre així com el possible mal ús que se'n pot fer. Aquest és un repte que l'informe no afronta prou ja que els docents necessiten suport, criteris clars i bones pràctiques sobre com aconseguir que el mòbil en el centre sigui només per temes d'aprenentatge. Creu que l'informe no posa prou èmfasi en aquesta necessitat. Tampoc no queda clar què cal fer i com s'ha d'actuar davant els alumnes que no tenen mòbil ja que això podria ser un motiu de segregació. Creu que tampoc no aborda quins són els criteris que el centre hauria de tenir sobre què cal fer amb els mòbils a l'hora d'esbarjo.

La senyora Esperabé valora la reflexió educativa que es fa en l'informe, però considera que caldria aprofundir en tot el tema de la protecció de dades ja que els centres han de tenir un control molt restrictiu per evitar un mal ús. També alerta de la possibilitat d'una fractura digital ja que no tots els alumnes poden disposar de mòbil i les diferències econòmiques podrien incidir negativament en l'educació.

La senyora Amorós afirma que és important veure quines eines són les que s'utilitzen, ja que aquestes eines haurien de ser de codi obert i no de codi tancat, com el cas de Google Suite; també considera que aquest aspecte està molt vinculat a la desprotecció en què poden estar els alumnes a causa de l'ús d'unes determinades eines informàtiques.

La senyora Estrada també mostra preocupació per la fractura digital que es dona quan hi ha famílies que no disposen de recursos suficients perquè els fills tinguin un mòbil amb connexió a Internet. Aquest aspecte no apareix a l'informe. També es refereix a la regulació del temps de l'ús dels mòbils ja que les famílies i professionals de l'educació necessiten orientacions clares.

La senyora Regí exposa que el tema de la formació és un tema fonamental, apareix a l'informe i és clau perquè el professorat disposi de competències digitals docents. També indica que projectes com mòbils.edu, que ha promogut la direcció general de la senyora Mar Camacho, va en aquesta línia i ha d'ajudar a resoldre la problemàtica que les diverses intervencions han posat sobre la taula. Finalment, considera que el tema de la fractura digital s'ha de resoldre perquè l'equitat en l'ús d'aquests recursos sigui absoluta.

En la sessió del 28 d'abril de 2020 es presenten a aprovació els documents següents:

- Document 1/2020. Convivència i ciutadania digital.
- Document 2/2020. El temps a l'educació.

El Document 1/2020 queda aprovat per 36 vots a favor, un en blanc i una abstenció.

En la presentació del document, el president de la Subcomissió homònima, el senyor Domènech, diu que la Subcomissió de Convivència i Ciutadania Digital s'ha reunit en deu ocasions entre gener de 2019 i març de 2020. Hi han comparegut tretze ponents, que han fet aportacions a la temàtica tractada. El president tanca la seva exposició valorant que els treballs portats a terme han de ser tinguts en compte i poden contribuir en treballs futurs que, amb tota seguretat i a causa de les transformacions experimentades recentment amb relació als suports digitals el CEC, s'hauran de portar a terme.

El Document 2/2020 s'aprova per 33 vots a favor, un en blanc i una abstenció.

En la presentació del document, el senyor Prats, president de la Comissió de Programació, que l'ha elaborat, fa referència a la XXVII Jornada de Reflexió, en què es va centrar i que va significar una aportació de pes per a les característiques i els continguts del document, a més dels treballs portats a terme per la Comissió. Segueix, en la seva presentació, la presentació digital que s'annexa en aquesta acta. Vincula salut amb temps i espais a l'escola, amb relació als ritmes circadianis.

El senyor Albors es felicita per l'elaboració del document i en destaca la utilitat per al conjunt de la comunitat educativa.

El senyor Pulido anuncia el vot favorable al document dels membres de la seva organització i assenyala que, això no obstant, no ha estat gaire tingut en compte en el Projecte d'ordre de calendari del curs 2020-2021, que considera més aviat d'horari.

El senyor Prats considera que, si bé no s'ha tingut gaire en compte per a l'elaboració de l'Ordre de calendari del curs 2020-2021 i les circumstàncies immediates hi tenen incidència, es tracta d'un document que s'ha de fer valdre en ordres posteriors i en altres normatives, no tan sols de calendari i d'horari, atès el valor que té. Fa extensius als integrants de la Comissió els agraïments mostrats via xat pels membres assistents.

Altres informacions

En el Ple del 10 de setembre de 2019 s'aprova en el nou Reglament del CEC per 28 vots a favor, 2 en contra i un en blanc.

En fa la presentació de la proposta, el senyor Aymerich, president de la Subcomissió de Composició i Reglament i exposa que el 2017 el CEC va començar a treballar en propostes per elaborar una nova llei i que va ser l'any 2018 quan es va aprovar en el Ple el Document 2/2018, *La composició del Consell Escolar de Catalunya*, que conté mesures de composició i de reglament. A partir d'aquí es va treballar en comissió per desenvolupar un nou reglament. Es van rebre diverses aportacions a la subcomissió, consells escolars que ja havien fet nous reglaments, com el cas del Consell Escolar Municipal de Terrassa i Barcelona, i també d'experts en participació democràtica i govern obert. Explica que el reglament s'ha actualitzat en tres línies: obertura, flexibilitat i actualització. Obertura, en facilitar que a les comissions i subcomissions hi pugui haver persones i entitats convidades en funció de la temàtica que es tracti. Flexibilització, amb la incorporació de possibles suplents de les entitats, i actualització, en introduir mitjans de participació en línia i formes digitals de treball. Exposa que s'ha rebut assessorament jurídic i d'administració electrònica del Departament d'Educació. S'han fet cinc reunions, diverses versions i, finalment, s'ha elaborat un reglament més clar i curt que l'actual.

A continuació exposa les novetats del reglament: la figura d'una vicepresidència, la possibilitat de membres suplents, el nomenament de la presidència, el nomenament dels membres de la Comissió Permanent s'haurà de renovar per meitats, el compromís de participació a les comissions, la possibilitat de convidar persones a les comissions amb veu i sense vot, les comissions podran iniciar els processos participatius per dinamitzar el treball de la Comissió i rebre propostes i opinions, les convocatòries es faran per mitjans electrònics, les reunions podran ser presencials, telemàtiques o mixtes i un cop aprovades les actes es guardaran en format electrònic i s'arxivaran digitalment, les actes s'hauran de signar per firma digital, els llibres que custodiarà el secretari també tindran la versió electrònica.

La presidenta proposa que les esmenes que ha comentat el senyor Aymerich es votin abans de votar el Dictamen complet.

La senyora Amorós exposa que la FAPAC agraeix la feina de la Comissió però que, en estar pendent la llei de composició del CEC, el reglament s'hauria d'aprovar un cop feta la nova llei, ja que si es revisa la composició, el reglament ha de servir per pal·liar les mancances de la normativa superior i trobar estratègies per millorar-ne el funcionament. Considera que el nou reglament, d'acord amb una llei de composició, hauria de tenir en compte la sobrerrepresentació de l'Administració educativa. D'altra banda, quant a la representativitat, no totes les organitzacions tenen la mateixa representativitat i, en conseqüència, la veu de la comunitat educativa no es reflecteix en el CEC amb la proporció adequada. Caldria resoldre aquest aspecte abans d'aprovar un reglament que no té en compte aquesta situació. Per aquesta raó mostra el seu desacord amb la proposta.

La senyora Vila proposa que a la Comissió Permanent hi siguin les dues entitats municipalistes, i per aquesta raó presentarà una esmena.

El senyor Diez està d'acord amb el posicionament de la senyora Amorós, valora l'esforç que s'ha fet, però creu que no és lògic que més de la meitat de la composició del CEC correspongui a l'Administració, i considera que quan es parla de qüestions polèmiques, que requereixin de grans consensos, a la pràctica

no és possible. Els docents no estan prou representats, de la mateixa forma que les famílies. Per tot això, i tot i reconèixer els aspectes positius que s'hi incorporen, anuncia el seu vot contrari.

La presidenta explica que la llei del CEC està pendent i que mentrestant el CEC necessita actualitzar molts aspectes com els que es recullen en el nou reglament per tal de millorar-ne el funcionament i que quan es faci la nova llei ja es faria un nou reglament.

La senyora Garcia entén que el nou reglament és una millora abans de poder disposar d'una nova llei, i està d'acord amb la necessitat que la composició del CEC reflecteixi la realitat dels sectors. Manifesta que la seva organització va demanar que s'incorporés la figura d'un suplent a les comissions i que, més enllà de convidats i de suplències fixes, les organitzacions puguin presentar persones expertes a les comissions, per bé que sigui amb veu i sense vot. Per aquest motiu proposa l'esmena següent a l'article 14.6: "Per part de les diferents organitzacions que formen part del Consell, es podrà proposar la participació en la Comissió d'una persona experta de la mateixa organització, per a un dia concret, amb veu i sense vot, i en funció de la matèria a tractar".

El senyor Cela insisteix en la importància que el CEC no sigui presidit per una persona nomenada pel conseller d'Educació, sinó que, en ser un òrgan de participació, s'hauria de seleccionar d'una altra forma.

El senyor Aymerich aclareix que al Document 2/2018 sobre composició aprovat en ple ja es feia referència a la sobrerepresentació de l'Administració en el CEC i que, certament, és un aspecte que cal corregir. El reglament no parla sobre composició, excepte la que fa referència a la permanent, l'èmfasi del reglament es fa sobre el funcionament intern del CEC. En resposta a la senyora Pepi Garcia, aclareix que l'obertura a convidats inclou també les persones proposades per les entitats. La presidenta indica que, en cas de dubte, es podrà dirimir en la mateixa comissió o, si fos necessari, en la Comissió Permanent.

El senyor Forga valora les aportacions del nou reglament i espera que amb la nova llei de composició es podrà avançar en temes de flexibilitat. Per aquesta raó, la seva entitat, Unió Sindical Obrera de Catalunya (USOC), hi votarà a favor.

El senyor Viñas exposa que troba a faltar que els consells escolars territorials puguin estar més presents al CEC i considera que la representació territorial actualment és feble, tal com queda reflectit al reglament.

La presidenta, en resposta a la senyora Vila, representant de l'Administració local, indica que el CEC es regeix per la llei de 1985 i allí apareix la composició de la Comissió Permanent. Per aquest motiu no es pot modificar la proporció en aquest moment ja que es vulneraria la llei i, per tant, considera que no seria pertinent fer una esmena sobre aquesta qüestió.

La senyora Amorós pregunta sobre l'article 5.2 de nomenament del suplent, i de quina manera es podrà designar el suplent. El senyor Aymerich respon que amb el nomenament de cada representant també es podrà nomenar la persona suplent pel mateix període per al que hagi estat nomenada la persona titular.

Es passa a votar les tres esmenes.

– Esmena 1, a l'article 7.3, d'addició, "Substitució del secretari de l'òrgan corresponent en cas d'absència".

Resultat de la votació de l'esmena 1: A favor: 33. En contra: 1. En blanc: 0.

– Esmena 2, a l'article 16.4, d'addició, "Persones convidades a la Comissió [...] amb veu i sense vot".

Resultat de la votació de l'esmena 2: A favor: 33. En contra: 0. En blanc: 1.

– Esmena 3, a l'article 14.6, d'addició, "Persones convidades a la Comissió [...] amb veu i sense vot, en funció de la matèria a tractar, ja sigui en comissió o subcomissió".

Resultat de la votació de l'esmena 3: A favor: 34. En contra: 0. En blanc: 0.

D'aquesta manera, aquestes esmenes s'incorporen al text de la proposta.

En el Ple del 12 de novembre de 2019 la presidenta presenta el pla de treball del curs 2019-2020. Explica que pretén ser un pla molt realista en els seus objectius i facilitar el treball de les comissions perquè la càrrega de treball sigui sostenible i permeti un funcionament òptim del consell. Informa que s'ha reactivat la Comissió de Finançament, i convida tots els membres a formar-ne part, ja que enguany s'haurà de fer el Dictamen del futur decret de concerts educatius i ha de ser aquesta Comissió la que faci els treballs del Dictamen. Com que el pla ha estat enviat amb la convocatòria del ple, s'obre un torn d'intervencions.

La senyora Teresa Esperabé manifesta que continua veient el pla molt ambiciós i que troba a faltar la planificació dels temes de cada apartat. En qualsevol cas, creu que cal més concreció en les propostes. Finalment, troba la part de la Comissió de finançament molt buida, tot i que ho entén ja que, com ha informat la presidenta, s'està en espera del decret de concerts educatius. No obstant això, pensa que la Comissió pot treballar altres aspectes del finançament del sistema educatiu, més enllà del decret sobre els concerts.

La presidenta informa que el seguiment del debat "Ara és demà" continua sent un dels temes que es tractaran en aquest curs i que es farà a través dels informes periòdics que presentaran càrrecs del Departament d'Educació en sessió plenària. L'apartat sobre la Llei de composició del Consell Escolar de Catalunya versarà sobre els treballs relacionats amb el Dictamen que haurà de fer-se arran de la proposta de llei que ha de preparar el Departament d'Educació i que ha d'aplegar tots els treballs elaborats durant el curs 2018-2019 que recull el Document 2/2018. Els treballs sobre el temps en l'educació s'han de cloure amb un informe en què es recullin les intervencions i aportacions relacionats amb la jornada del 16 de novembre i les converses prèvies. Els treballs acabaran durant el mes de febrer de 2020.

La presidenta insisteix que encara es podran fer modificacions al pla de treball per recollir temes que puguin ser d'interès i altres que es relacionin amb la propera jornada de reflexió del Consell (2020). Una proposta que encara s'ha de presentar a la Comissió Permanent perquè s'aprovi en el proper ple.

En el torn d'intervencions, els membres assistents al Ple fan aportacions i consultes sobre aquests aspectes:

- El seguiment del debat "Ara és demà".
- El model d'institut escola.

En el Ple del 28 d'abril de 2020, la presidenta fa referència a la XXVIII Jornada de Reflexió i proposa que, atès que la pandèmia ha fet emergir urgències que han relegat qüestions que eren més importants, i atesa la petició que el senyor Cela va fer en la trobada de la Comissió Permanent amb el president de la Generalitat, proposa fer un grup de treball per analitzar errors, encerts i fer propostes de futur al voltant del que ha passat en aquesta situació i com ha afectat els diferents col·lectius de la comunitat educativa. Proposa portar a terme la jornada al mes de novembre i donar continuïtat al grup de treball per enriquir-ne les conclusions. Amb relació a això, arran de la proposta del senyor Cela, s'ha obert a la comunitat educativa un fòrum per fer-hi aportacions en l'espai de participació Consescat. Dins d'aquesta dinàmica, van fer-se dues trobades virtuals també obertes a la comunitat educativa. Fruit d'aquestes trobades, la Secretaria del CEC ha elaborat un document que ha vist la Comissió Permanent, que s'enviarà a tots els membres del CEC i que s'afegirà a l'entorn Consescat.

En el Ple del 9 de juny de 2020, en absència del president del grup de treball "L'educació en un nou present", el senyor Manzano, el secretari fa el resum de les dues reunions de treball d'aquest grup i de l'enfocament que es va acordar de donar-hi consistent a encarrilar un debat que culmini amb la XXVIII Jornada de Reflexió del CEC, a finals d'any. Es tracta, en paraules de la presidenta, d'un debat obert als membres del CEC i a la comunitat educativa. Els treballs del grup van iniciar-se en dues reunions el dia 2 d'abril. A hores d'ara, ja se n'han fet dues més, la darrera el passat dia 4 de juny. Els membres integrants han presentat les seves idees per situar el debat sobre l'educació en les circumstàncies actuals. El secretari presenta en format de preguntes els eixos temàtics apareguts durant les reunions. El document final del grup hauria de recollir la reflexió portada a terme per la XXVIII Jornada. A finals del curs actual hauria de tancar-se un document amb els eixos temàtics en forma de preguntes per fer-ne difusió una vegada començat el curs següent.

S'obre un torn d'intervencions dels membres assistents. El senyor Pulido planteja la urgència de l'organització del curs que ha de començar al setembre, assumpte sobre el qual no es parla enlloc. El Departament d'Educació no ha negociat per obrir els centres a la fase 2 ni està negociant de cara al curs vinent. Al seu

entendre, el CEC és el lloc on s'ha de fer alguna cosa al respecte, analitzar com el confinament i la reobertura de centres ha afectat l'educació a la Jornada, però abans cal parlar de les condicions per a l'inici del proper curs. Al seu entendre el CEC, com a màxim òrgan de deliberació del sistema educatiu, hauria de fer escoltar al respecte davant el Departament d'Educació.

El senyor Cela es mostra d'acord amb el senyor Pulido. Es mostra preocupat per la imatge que del debat educatiu es dona a la societat, perquè no se superen els atacs entre els actors del món educatiu. Fa una crida per obligar el Departament d'Educació i els agents educatius, inclosos els del lleure, seguin a negociar uns acords mínims sobre les qüestions més urgents de cara al curs vinent. La presa de decisions en els aspectes organitzatius més urgents de cara a l'inici del curs 2020-2021 condiciona el debat posterior.

La presidenta informa que la Comissió Permanent va trobar-se amb el conseller i el president de la Generalitat per informar-los dels aspectes generals del debat. La Comissió Permanent també ha debatut el paper del CEC a l'hora de fer suggeriments i aportacions de futur. Es va acordar que el CEC no és la instància per dir al Departament què ha de fer o no al setembre, sinó que ha d'anar més enllà i buscar un àmbit de debat tranquil i amb vistes al futur. El Consell Escolar de l'Estat ha fet unes propostes adreçades al Ministeri d'Educació i Formació Professional, atès que és el Ministeri qui fixa el marc per a l'inici de curs. El Departament ha dit que aquest juny es farà el pla per a la reincorporació al setembre. La Comissió Permanent ha convingut que intentar intervenir-hi serà inútil perquè els esdeveniments evolucionen molt ràpidament. També valora que el CEC ha de ser un àmbit de debat tranquil, que no entri en la confrontació quotidiana entre els agents del món educatiu i el Departament, cosa que demana als membres.

El senyor Albors es mostra d'acord amb els senyors Pulido i Cela i considera que cal actuar amb sentit pràctic, de la mateixa manera que s'ha actuat en el terreny de la salut per encarar la pandèmia, i abordar l'estudi de les mesures que efectivament es puguin portar a terme.

El senyor Bassas s'afegeix als membres que han intervingut anteriorment. Expressa la preocupació amb què la seva organització observa la situació actual. Només es mostra d'acord amb el conseller en el fet de trobar-nos en una etapa d'urgència educativa, que ell considera d'alerta educativa. Els professors que són necessaris per iniciar el curs en condicions no existeixen. A l'escola concertada es percep que el missatge del conseller dona a entendre que cadascú s'haurà de proveir dels recursos organitzatius, humans i d'espais per iniciar el curs.

El senyor Aymerich demana que el CEC faci la funció consultiva representativa de cara a la conselleria. Així, el conseller hauria de passar pel CEC per recollir aportacions i informacions i escoltar les opinions dels agents representatius a fi de contribuir a la gestió d'una situació molt complexa.

El senyor Díez apel·la a la responsabilitat del CEC per portar a terme el debat proposat en els termes en què ho ha fet el secretari en la seva exposició. Reflexiona sobre el fet que un dels problemes bàsics del món educatiu a Catalunya és la desconfiança mútua entre els agents educatius. Coincideix amb la presidenta quant a les característiques del debat que ha de tenir lloc en el si del CEC. Això no obstant, no hi ha una veritable voluntat de negociació per part del Departament perquè quan s'està negociant els mitjans ja publiquen la notícia donant-la per dada i beneïda. En aquest sentit, el CEC ha de demanar un diàleg i una negociació per fer front a la situació amb la complicitat de tots els agents. Reclama responsabilitat al conseller per actuar en aquesta direcció. Fa referència a la banalització de la situació provocada de perill greu per a les persones, cosa relacionada amb reobertura dels centres. La seva organització ha demanat al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que impedeixi la reobertura dels centres. Reivindica la corresponsabilitat de tots els sectors de la comunitat educativa per buscar acords i defugir els populismes. Apunta a la responsabilitat moral de tots plegats davant la reobertura dels centres per evitar el perill que comporta.

La senyora Estrada assenyala que les demandes sindicals tan sols es recullen; no es tenen en compte. Es mostra d'acord amb els senyors Pulido i Cela. La seva organització ja va cridar l'atenció sobre l'excepcionalitat de la situació en el moment de l'aprovació del Dictamen sobre el calendari escolar del curs vinent. Els professionals ara haurien d'estar preparant el proper curs en lloc d'haver obert els centres. Els centres d'educació especial i les escoles bressol no poden treure alumnat fora de les aules. La seva organització demana el tancament dels centres educatius i la dimissió del conseller.

La senyora Amorós constata la dificultat de pensar a llarg termini en la situació actual. Les escoles garanteixen el dret a l'educació i, per tant, els alumnes haurien de ser als centres. D'acord amb el senyor Cela,

el CEC pot demanar al Departament que decideixi sobre l'organització del proper curs. La impossibilitat de doblar recursos, tal com el senyor Albors ha apuntat, obre la porta a la possibilitat que morin alumnes a causa de les condicions de l'obertura dels centres. Per això demana concreció quant als recursos que es poden disposar. No comparteix la idea que al CEC no s'hagi de negociar res. El dret a l'educació s'ha de garantir i cal que el conjunt de la societat, amb l'Administració al davant, mobilitzi tots els recursos que pugui.

El senyor Roig diu que les organitzacions municipalistes mantenen contacte continu amb el Departament d'Educació per mitjà de la comissió mixta. Han demanat al Departament quines necessitats d'espais té i quines característiques han de tenir per garantir la qualitat educativa. Els ajuntaments són conscients de la situació que es viu, estan decidits a col·laborar amb el Departament en el que sigui, però ha de definir un marc de reobertura clar i les característiques dels espais.

Reprèn la paraula el senyor Albors per indicar la necessitat del suport telemàtic i les mancances que s'han evidenciat en aquest sentit, entre les quals les carències d'algunes famílies quant a dispositius i la manca de formació dels docents pel que fa a la docència en línia. Es tracta d'un debat que també hauria de tenir lloc en el si del CEC.

El senyor Domènech posa l'accent en el fet que el CEC ha de dir alguna cosa davant la situació creada per ajudar a centrar els objectius principals, en virtut de les seves funcions, i hauria d'elaborar unes consideracions i propostes generals per reconduir la situació. En aquest sentit l'inici de curs és la qüestió que preocupa tothom. El col·lectiu d'ensenyants està en entredit i el CEC ha de intervenir en el sentit que s'ha indicat.

El senyor Vega mostra la seva sorpresa per algunes de les manifestacions fetes en intervencions anteriors, que no contribueixen a la calma i el debat seriós, per exemple amb relació a les filtracions a l'hora de les negociacions. L'activitat del CEC ha d'orientar-se al debat positiu i propositiu en calma, sobretot en la situació d'emergència educativa actual. Algunes argumentacions resulten escandaloses i indignes del CEC. En unes altres circumstàncies, el CEC pot emetre un document resultant d'un debat portat a terme sense desconfiances i amb sinceritat mútua. Això no obstant no es donen les circumstàncies i no li pertoca fer-ho. Es prenen decisions sobre la necessitat de resoldre situacions a què no estàvem acostumats i mediatitzades pel Govern central i el PROCICAT. Al CEC no li pertoca prendre cap decisió sobre la situació actual immediata ni està en disposició de poder-ho fer en el mes i mig disponible. Demana calma, responsabilitat i ganes de col·laborar per part de tothom. La imatge social del Servei Educatiu de Catalunya ha quedat molt tocada aquests dies i és necessari preservar-la.

El senyor Viñas diu que el Departament actualment treballa en la diagnosi dels espais necessaris per al començament del proper curs. Els responsables territorials estan en contacte amb els municipis per donar una resposta conjunta amb relació als espais. Tranquil·litza el senyor Bassas amb relació a la disponibilitat d'espais, ja que l'escola concertada estarà inclosa en aquesta distribució. El dubte actual és quins escenaris hi haurà. L'únic que s'hi pot fer ara és preparar diferents respostes per portar-les a la pràctica en el moment que toqui en funció de l'escenari que hi hagi a cada moment. L'obertura s'ha fet amb tota seguretat. S'han seguit estrictament els criteris de les autoritats sanitàries. El soroll provocat per aquesta obertura de mínims és inadequat per al que vindrà després, ja que crea inseguretat.

Han començat a parlar amb totes les direccions dels centres públics perquè és l'única manera de tractar la qüestió dels espais, a cada centre i a cada municipi. Pel que fa als recursos humans, caldrà atendre's a les circumstàncies del moment. En tot cas, l'emergència educativa demana obrir tots els centres per assegurar la presencialitat. Demana col·laboració per afrontar-ho.

Torna a intervenir el senyor Cela per refermar que la jornada de reflexió al novembre s'ha de mantenir i, d'altra banda, que la posició del Departament ha d'arribar a tothom mitjançant una taula àmplia de negociació al més aviat possible. El Departament ha de fer cas del que li digui Salut, que és qui té les opinions fonamentades. Si es pogués fer una trobada per esvaïr la sensació que l'Administració no escolta o no fa cas i els possibles dubtes, tindria un efecte tranquil·litzador.

El senyor Prats s'afegeix a la consideració feta pel senyor Cela amb relació a la jornada de reflexió, ja que és un debat diferent del que s'ha acabat tractant. Cal rebre informació. Les famílies estan desinformades. No hi ha una informació de l'Administració i els mitjans també ajuden a distorsionar, de vegades. A la taula de pares i mares de fa tres setmanes es va informar les organitzacions de famílies sobre el pla d'obertura. El senyor Falcó, director general d'Atenció a la Família i Comunitat Educativa, va comprometre's fa dies set-

manes a reunir-nos. La informació ha de tenir més fluïdesa. El CEC sí que té competència per proposar reflexions d'actualitat que preocupin a la comunitat educativa i establir l'espai deliberatiu que demana el senyor Pulido forma part de la naturalesa del CEC.

La presidenta fa la reflexió que al juny s'està preparant el curs vinent i els esdeveniments anirien superant sempre un debat que probablement, a fi d'arribar a un consens, recolliria unes línies massa genèriques. El debat ha de portar-se a terme a partir del coneixement del que es fa i ha de definir orientacions cap a on es vol anar i amb argumentacions en positiu. Per això no ha de tenir lloc a partir del grup de treball, que no pot atrapar les urgències immediates. Proposa que el conseller comparegui al Ple a finals de juny per exposar els plans de cara al setembre. Anuncia que per primera vegada assistirà el 23 de juny al Ple telemàtic del Consell Escolar de l'Estat, que ha elaborat un document sobre les urgències immediates i que, al seu parer, ha quedat obsolet de seguida. Plantejarà al conseller que hi comparegui tan aviat com sigui possible.

El senyor Cella es mostra d'acord amb l'exposició de la presidenta, si bé reitera que si hi ha una negociació prèvia a la compareixença del conseller s'evitarà de reproduir el debat que ha tingut lloc en aquesta sessió, en què cadascú s'ha mirat el problema des de la seva posició.

La presidenta diu que farà la demanda recollint el parer de les organitzacions representades perquè el conseller i el seu equip decideixin al respecte. En tot cas, la compareixença davant el CEC haurà de ser quan hi hagi certes i pugui oferir propostes

En el Ple del 20 de juliol de 2020, el senyor Cella exposa la presentació que el Síndic de Greuges va fer del document *Estimació del cost de la plaça escolar a Catalunya* a la Comissió de Seguiment, en la qual té representació el CEC. El document és resultat dels treballs del Pacte contra la segregació i en l'acte de presentació es va lliurar als assistents una carpeta amb informacions a què es fa referència a continuació. El nombre d'institut escola del curs vinent 2020-2021 és de 79, una vegada creats 26 de nous. Pel que fa a la preinscripció, es presta atenció preferent a l'acompanyament dels casos més vulnerables i al control de la matrícula viva. S'han elaborat informes sobre l'educació inclusiva i sobre el paper del lleure, actualment pendents que les comissions que els han elaborat els donin per definitius. També se n'han elaborat sobre personal docent i drets laborals, i sobre el col·lectiu gitano. La informació més prolífica és l'esmentat informe sobre el cost de la plaça escolar en centres públics i concertats. La conclusió d'aquest informe és l'infrafinançament del sistema educatiu en conjunt. L'informe inclou les mesures per anar superant aquest infrafinançament i la consideració que l'increment en el finançament només s'ha de produir si va orientat a la superació de la segregació escolar. La Comissió Permanent ha considerat la conveniència que al setembre el Síndic de Greuges o la persona en qui delegui comparegui davant el Ple per detallar les informacions de l'estudi i contestar les preguntes que la lectura del document suscitï.

La presidenta intervé per assenyalar que la Comissió Permanent també ha considerat que la Comissió de Finançament treballi a partir de les informacions del document per establir prioritats i formular propostes al respecte de la qüestió del finançament del sistema educatiu, si és el cas.

El senyor Forga es mostra d'acord amb la compareixença i valora molt positivament aquest resultat dels treballs del Pacte. En destaca que el sistema educatiu està infrafinançat i apunta que, a l'hora de fer els càlculs, no s'ha tingut en compte la disposició transitòria de la Llei 12/2009, d'educació, que establia un termini fins al 2017 per igualar les condicions laborals pertanyents a la Xarxa de Competències Bàsiques, amb resultats interessants. Igualment, s'han detectat dades significatives quant a coeducació. El Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu (CSASE) també ha presentat fa poc un informe de context sobre les direccions dels centres.

Ple	Sessions	Assistència
Presidenta:	10.9.2019	36/54: 66 %
Anna Simó	12.11.2019	25/54: 46 %
	17.12.2019	28/52: 54 %
Secretari:	18.2.2020	29/52: 56 %
Jordi Rodon	28.4.2020	41/54: 76 %
	9.6.2020	39/50: 78 %
	20.7.2020	37/48: 77 %
		Mitjana: 63 %

5

Projecció externa

Participació en actes culturals, socials i institucionals

La presidenta del Consell Escolar de Catalunya, senyora Anna Simó, va assistir als actes següents en representació de l'organisme, al llarg del curs 2019-2020.

- Acte de lliurament de la Medalla d'Or de la Ciutat a Pompeu Fabra, concedida l'any 1938. Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. Barcelona, 3 de desembre de 2019.
- Debat “Com és l'educació a temps complet a Alemanya?”. Fundació Jaume Bofill. Sala Pau Gil, Recinte Modernista de Sant Pau. Barcelona. 22 de gener de 2020.

Per mitjà de la Secretaria, el Consell Escolar de Catalunya va assistir durant el curs 2019-2020 a aquests actes:

Jornada

- “Posem l'educació a l'hora! Com fer possibles uns altres horaris escolars?” Centre de Cultura Contemporània de Barcelona CCCB. Barcelona. 23 d'octubre de 2019.
- Acte de presentació de la nova Càtedra de Neuroeducació UB-EDU1ST. Universitat de Barcelona. Barcelona. 24 d'octubre de 2019.
- Acte de presentació de l'estudi *La contribució econòmica de les famílies al sistema públic català*. Col·legi de Periodistes de Catalunya. Barcelona. 7 de novembre de 2019.
- Acte de presentació del procés participatiu del Pacte Nacional per a la Interculturalitat. Secretaria d'Igualtat, Migracions i Ciutadania. Barcelona. 14 de novembre de 2019.
- Acte de presentació del programa Mòbils.edu. Espai Neàpolis. Vilanova i la Geltrú. 14 de novembre de 2019.
- Acte de lliurament dels Premis Educaweb d'Orientació Acadèmica i Professional. Jove Teatre Regina. Barcelona. 18 de novembre de 2019.
- Jornada Assegurem. Espai Bitall. L'Hospitalet de Llobregat. 19 de novembre de 2019.
- Acte institucional per commemorar el 50è aniversari de la mort del pedagog i historiador Alexandre Galí i Coll. Institut Escola del Treball. Barcelona. 19 de novembre de 2019.
- XXX Fòrum Local d'Educació. Facultat d'Informació i Mitjans Audiovisuals de la Universitat de Barcelona. Barcelona. 21 de novembre de 2019.
- Acte de presentació del document *Formar per transformar*. La Xarxa de Competències Bàsiques, un model de professionalització docent. Departament d'Educació. Barcelona. 22 de novembre de 2019.
- XXII Jornada de Defensa de la Filosofia. Terrassada 2019. Terrassa. 22 de novembre de 2019.
- Acte de lliurament del Premi Marta Mata de Pedagogia. Associació de Mestres Rosa Sensat. Barcelona. 26 de novembre de 2019.
- Acte de presentació del llibre *Trenca-t'hi el cap. La cultura com a motor de la re-evolució cerebral*, del doctor David Bueno i Torrens. Llibreria Alibri. Barcelona. 9 de desembre de 2019.
- Jornada sobre la Prevenció de la Radicalització Violenta entre el Jovent. Centre d'Estudis Jurídics i Formalització Especialitzada. Barcelona. 16 de gener de 2020.
- Congrés d'Educació Pública a Catalunya. Debats en el Territori. Associació de Mestres Rosa Sensat. Barcelona. 16 de gener de 2020.
- Acte de presentació del llibre *Okupes a l'escola*, de Marta Comas. La Casa del Llibre. Barcelona. 16 de gener de 2020.
- Acte de lliurament de les Medalles d'Or al Mèrit Cívic al Casino l'Aliança del Poblenou i a la Comunitat d'Aprenentatge Escola de Persones Adultes de la Verneda-Sant Martí. Ajuntament de Barcelona. Barcelona. 20 de gener de 2020.
- Debat “Com és l'educació a temps complet a Alemanya?”. Fundació Jaume Bofill. Sala Pau Gil, Recinte Modernista de Sant Pau. Barcelona. 22 de gener de 2020.
- Seminari educació a temps complet a Alemanya. Fundació Jaume Bofill. Recinte Modernista de Sant Pau. Barcelona. 23 de gener de 2020.
- Jornada de Servei Comunitari. Espai Bitall. L'Hospitalet de Llobregat. 25 de gener de 2020.
- Jornada Parlem de les Escoles Públiques. Institut Lluís de Peguera. Manresa. 1 de febrer de 2020.
- Debat de Catalunya Futur: “El mòbil a les aules”. Hotel U232. Barcelona. 3 de febrer de 2020.
- Jornada Anual d'Educació 360. “Ecosistemes educatius 360: territoris connectats per l'equitat”. Centre de Cultura Contemporània de Barcelona CCCB. Barcelona. 5 de febrer de 2020.
- Jornada Ivàlua de Presentació d'Evidències Internacionals Relacionades amb les Actuacions Prioritàries

dels Plans Educatius d'Entorn 0-20. Indicadors d'Avaluació. Departament d'Educació. Barcelona. 5 de març de 2020.

– Seminari web Com afrontar des del món local el risc d'abandonament escolar prematur en el context de la covid-19. Diputació de Barcelona. Barcelona. 11 de juny de 2020.

– Seminari web Les oficines municipals d'escolarització i el paper dels municipis en la lluita contra la segregació escolar en temps de desconfinament. Diputació de Barcelona. 1 de juliol de 2020.

– Jornada virtual "Entreteixint experiències. Els reptes d'una docència confinada". Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat de Lleida i Moviment d'Innovació Educativa de Lleida. 2 i 3 juliol de 2020.

– Debat virtual "Les tecnologies en el context educatiu actual. Per a un ús responsable, saludable i ètic". Societat Catalana de Pedagogia. 9 de juliol de 2020.

Representacions del Consell Escolar de Catalunya

Plataforma per a l'Educació Mediàtica

La senyora Montserrat Casals i Badia, de l'equip tècnic de la Secretaria del CEC, va assistir a la reunió del 3 de desembre del 2019, en què es va presentar "Finestres de finançament europeu en educació mediàtica" i la proposta de creació dels grups de treball de la Plataforma i el seu funcionament.

Comissió de Seguiment del Pacte contra la segregació escolar a Catalunya

El senyor Jaume Cela i Ollé, membre del CEC, i el secretari d'aquest Consell van assistir a la reunió del 4 de novembre de 2019, en què es va presentar el document elaborat a partir dels treballs de la Comissió d'Estudi sobre Règims d'Admissió i la Comissió d'Estudi sobre la Lluita contra la Segregació Escolar en Contextos de Segregació Residencial.

També van assistir a la reunió del 13 de juliol de 2020, copresidida pel Síndic de Greuges i el conseller d'Educació, al Parlament de Catalunya, en què es va exposar l'estat de la tramitació del decret d'admissió d'alumnat i es va informar sobre el seguiment de les actuacions. També es va presentar l'informe elaborat a partir dels treballs de la comissió d'estudi del cost de la plaça escolar.

Consell Català de Foment de la Pau

El senyor Raül Manzano i Tovar, membre del CEC, va assistir el 25 de novembre de 2019 a la 36a sessió plenària, en què es va presentar la campanya dels trenta anys de treball per la justícia global i el manifest postsentència impulsat per 580 entitats de Catalunya, a càrrec de Lafede.cat.

El senyor Manzano va assistir a la 37a sessió plenària del 29 de gener de 2020, en què es va informar sobre l'activitat i prioritats programàtiques de l'Institut Català Internacional per la Pau (ICIP) i es van presentar les candidatures i es votat la nova presidència del CCFP.

Finalment, el senyor Manzano va assistir a la 38a sessió plenària del 7 d'abril de 2020, en què es va informar de la tasca, en matèria de pau i seguretat, desenvolupada per la Generalitat davant la crisi del coronavirus i es va aprovar la proposta de crida per fer front a la pandèmia de la covid-19 des d'una perspectiva humanista.

Consell Social de la Llengua Catalana

El secretari d'aquest Consell va assistir a la reunió del 12 de desembre de 2019, en què es va presentar l'*Informe de política lingüística 2018*.

Presència del CEC en els mitjans de comunicació i les xarxes socials

Durant el curs 2019-2020, la presència del CEC als mitjans de comunicació va iniciar-se arran del lliurament de l'informe *Els dispositius mòbils als centres educatius* al conseller d'Educació, aprovat en el Ple del 10 de setembre de 2019. La notícia va ser recollida el 10 de setembre de 2019 en una nota de premsa del Departament d'Educació i se'n van fer ressò *La Mañana*, *Tarragona Digital*, *Ara*, *Diari de Girona* i la revista *Perspectiva Escolar*, que en el número 409 va publicar el monogràfic "El mòbil a l'aula". Posteriorment, el secretari i la senyora Coral Regí, membre del CEC, van participar el 3 de febrer de 2020 en el debat de Catalunya Futur "El mòbil a les aules", organitzat per *La Vanguardia*.

La XXVII Jornada de Reflexió "El temps a l'educació", que va tenir lloc el 16 de novembre de 2019, va donar lloc a la presència del CEC en els mitjans de comunicació. A banda de la nota de premsa emesa pel Departament d'Educació, l'*Ara*, al suplement *Criatures*, va fer-se'n ressò en l'article "A l'escola ens cal regalar temps", de Francesc Orteu, així com també el portal *aldia.cat* i *Catalunya Diari*.

El CEC va tornar a ser notícia el 18 febrer de 2020 amb l'aprovació per part del Ple del Dictamen sobre el Projecte de decret de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya. Ràdio Balaguer, *Gente Digital*, *Social.cat*, *El Punt Avui*, *El Periódico de Catalunya* i *La Vanguardia* van fer-se ressò de la notícia.

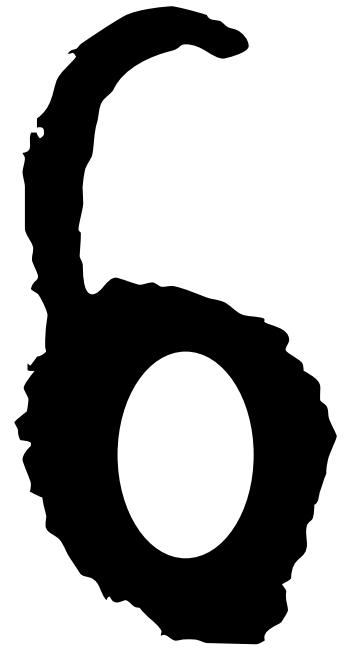
La reunió telemàtica del president de la Generalitat i el conseller d'Educació amb el CEC que va tenir lloc el 2 d'abril de 2020 va ser notícia per part de *La Vanguardia*.

En el Ple del 28 d'abril de 2020 es va aprovar el Dictamen sobre el Projecte de decret pel qual es regulen els concerts educatius i es va dictaminar sobre el Projecte d'ordre per la qual s'estableix el calendari escolar del curs 2020-2021 per als centres educatius no universitaris de Catalunya i es va donar llum verda a l'aprovació de dos documents d'especial actualitat en l'àmbit educatiu: *Convivència i ciutadania digital* i *El temps a l'educació*, que integra els coneixements treballats al voltant de la qüestió en la XXVII Jornada de Reflexió del CEC. D'aquestes notícies se'n van fer ressò *El Diari de l'Educació*, *El Periódico de Catalunya*, Europa Press i *Social.cat*.

Com en els cursos anteriors, la web del Consell Escolar de Catalunya va informar amb regularitat sobre el contingut de les sessions plenàries, les reunions de la Comissió Permanent i la normativa més significativa que havia estat tramesa a consulta al Consell. Durant el curs 2019-2020 la web ha rebut 16.033 visites. S'hi poden consultar les notícies d'actualitat fins al juny de 2020 i els temes destacats, la descripció i el funcionament del Consell, els documents i informes aprovats i les publicacions fetes.

A la plataforma Consescat, que és l'eina de participació en línia del Consell Escolar de Catalunya, es difonen les activitats i l'actualitat del Consell i s'ofereix a la comunitat educativa catalana un espai per debatre temes diversos relacionats amb l'educació, com també compartir i difondre coneixements, experiències i opinions. Durant el curs 2019-2020 ha rebut 219.312 visites i té 1.781 usuaris registrats.

El compte del Consell Escolar de Catalunya a Twitter, @Consescat, compta amb 8.338 seguidors en el moment de redacció de la memòria, cosa que significa una augment anual de 1.733 seguidors. Al llarg del curs 2019-2020 Twitter va ser la plataforma de difusió de l'actualitat del Consell amb piulades sobre la XXVII jornada, les notícies de la web i les novetats de la plataforma Consescat.

**Anàlisi comparativa
de la normativa publicada al DOGC**

NORMATIVA DICTAMINADA		NORMATIVA PUBLICADA AL DOGC			
Dictamen	Tema	Propostes assumides	Propostes assumides parcialment	Propostes no assumides	Publicació DOGC
Dictamen 3/2019	Projecte de decret de l'Institut Obert de Catalunya	15	3	3	Núm. 8138 Data: 21/5/2020
Dictamen 4/2019*	Projecte d'ordre per la qual es determina la composició del Consell Escolar Municipal de Barcelona	-	-	-	Núm. Data:
Dictamen 1/2020	Projecte de decret de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya	30	5	18	Núm. 8344 Data: 18/2/2021
Dictamen 2/2020*	Projecte de decret pel qual es creen els títols de la Generalitat de tècnic o tècnica en tècniques de Dansa Urbana i de tècnic o tècnica superior en Maquinària Escènica, i se n'estableixen els currículums	-	-	-	Núm. 8362 i 8373 Data: 3/9/2021
Dictamen 3/2020	Projecte de decret pel qual es regulen els concerts educatius	-	-	-	Núm. Data:
Dictamen 4/2020	Projecte d'ordre per la qual s'estableix el calendari escolar del curs 2020-2021 per als centres educatius no universitaris de Catalunya	5	2	3	Núm. 8175 Data: 13/7/2020
Dictamen 5/2020*	Projecte de decret pel qual es crea el títol de la Generalitat de tècnic o tècnica superior en Luminotècnia per a les Arts Escèniques, i se n'estableix el currículum	-	-	-	Núm. Data:
Dictamen 6/2020	Projecte de decret pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial	-	-	-	Núm. Data:
Dictamen 7/2020	Projecte de decret de l'oferta formativa i dels requisits de les escoles que imparteixen ensenyaments no reglats de música i dansa	-	-	-	Núm. Data:
Dictamen 8/2020	Projecte de decret de la Inspecció d'Educació	5	3	20	Núm. 8356 Data: 4/3/2021

* Al dictamen no es fan consideracions al text de la disposició

F

Dictàmens

Dictàmens

- Dictamen 3/2019 sobre el Projecte de decret de l'Institut Obert de Catalunya.
- Dictamen 4/2019 sobre el projecte d'ordre per la qual es determina la composició del Consell Escolar Municipal de Barcelona
- Dictamen 1/2020 sobre el Projecte de decret de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya.
- Dictamen 2/2020 sobre el Projecte de decret pel qual es creen els títols de la Generalitat de tècnic o tècnica en Tècniques de Dansa Urbana i de tècnic o tècnica superior en Maquinària Escènica, i se n'estableixen els currículums.
- Dictamen 3/2020 sobre el Projecte de decret pel qual es regulen els concerts educatius.
- Dictamen 4/2020 sobre el Projecte d'ordre per la qual s'estableix el calendari escolar del curs 2020-2021 per als centres educatius no universitaris de Catalunya.
- Dictamen 5/2020 sobre el Projecte de decret pel qual es crea el títol de la Generalitat de tècnic o tècnica superior en Luminotècnia per a les Arts Escèniques, i se n'estableix el currículum.
- Dictamen 6/2020 sobre el Projecte de decret pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- Dictamen 7/2020 sobre el Projecte de decret de l'oferta formativa i dels requisits de les escoles que imparteixen ensenyaments no reglats de música i dansa.
- Dictamen 8/2020 sobre el Projecte de decret de la Inspecció Educativa.
- Dictamen 9/2020 sobre el Projecte d'ordre per la qual s'organitzen els ensenyaments de formació professional inicial en la modalitat d'educació no presencial.

Dictamen 3/2019

En data 4 de juliol de 2019, d'acord amb el que estableix l'article 171.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, ha estat tramès per a consulta al Consell Escolar de Catalunya el projecte normatiu següent:

Projecte de decret de l'Institut Obert de Catalunya

Antecedents legals

Primer

L'Estatut d'autonomia de Catalunya determina que la Generalitat disposa de les competències exclusives, compartides i d'execució en matèria d'ensenyament no universitari que s'estableixen a l'article 131.

Segon

La Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació, estableix en el títol preliminar, article 2, entre els principis rector del sistema educatiu de Catalunya, la universalitat i l'equitat, la qualitat de l'educació, l'afavoriment de l'educació més enllà de l'escola i l'educació al llarg de la vida.

En conseqüència, l'article 55, dedicat a l'educació no presencial, estableix que el Govern, per facilitar el dret universal a l'educació, ha de desenvolupar una oferta adequada en la modalitat d'educació no presencial per mitjà d'un centre singular. Aquest article també fixa quins ensenyaments poden impartir-se en la modalitat no presencial, que inclou els ensenyaments postobligatoris, els ensenyaments que no condueixen a titulacions o certificacions amb validesa a tot l'Estat, els cursos de formació preparatòria per a les proves d'accés al sistema educatiu, la formació en les competències bàsiques, la formació per a l'ocupació i la formació permanent. També s'hi poden impartir, excepcionalment, ensenyaments obligatoris i els altres ensenyaments que, en determinades circumstàncies, estableixi el Departament. Pel que fa a les característiques de l'oferta educativa no presencial, han d'incloure la varietat, l'obertura i la flexibilitat per assolir, especialment, l'extensió de l'accessibilitat d'aquesta formació, la simultaneïtat amb altres ensenyaments i la complementarietat amb altres accions i estratègies formatives, i també la compatibilitat amb el treball.

La disposició addicional vint-i-vuitena estableix que el Govern ha de crear, regular i donar nom a aquest centre singular a què fa referència l'article 55. També precisa que "la regulació del centre per a l'educació no presencial, d'acord amb la singularitat de la seva funció, no està sotmesa a les prescripcions dels títols VII, VIII i IX. No obstant això, la provisió dels llocs docents s'ha de fer pels procediments establerts pel títol VIII i la dels llocs no reservats exclusivament a docents s'ha de fer pels procediments generals aplicables.

Tercer

La Llei 10/2015, del 19 de juny, de formació i qualificació professionals, estableix a l'article 31 que la formació professional té com a finalitats l'adquisició, la millora i l'actualització de la competència i la qualificació professional de les persones al llarg de la vida i comprèn, entre d'altres, la formació professional del sistema educatiu, que facilita l'adquisició de competències professionals i l'obtenció dels títols corresponents. L'article 38 preveu que el Govern ha d'impulsar, especialment per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació, una oferta àmplia, actualitzada i de qualitat de la formació professional en la modalitat a distància i concreta que aquest aprenentatge a distància l'ha de regular l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya en coordinació amb l'Institut Obert de Catalunya.

Quart

Sense perjudici del que expressa la disposició addicional vint-i-vuitena de la Llei 12/2009, d'educació, en el sentit que en el centre per a l'educació no presencial, a més dels llocs amb atribucions docents, s'hi poden preveure, per a les tasques de direcció i gestió, llocs no reservats exclusivament a docents, el Decret 155/2010, de 2 de novembre, de la direcció dels centres educatius públics i del personal directiu professional docent, estableix el procediment i els requisits de caràcter general per a la selecció de directors i directores de centres educatius públics entre els quals es fixa l'antiguitat d'almenys cinc anys com a funcionari de carrera en la funció pública docent, haver impartit docència durant aquest període, l'acreditació lingüística, la certificació acreditativa d'haver superat el curs de formació per a l'exercici de la funció directiva i la presentació d'un projecte de direcció.

Cinquè

Per a la provisió de llocs de treball docent, d'acord amb el Decret 39/2014, de 25 de març, pel qual es regulen els procediments per definir el perfil i la provisió dels llocs de treball docents, i a fi de facilitar l'alternança de la plantilla, el personal seleccionat en el concurs específic s'adscriu provisionalment per períodes de quatre cursos acadèmics i manté la reserva de plaça en el centre de destinació definitiva.

Quant al professorat col·laborador, es declara l'existència d'interès públic en l'exercici d'aquesta activitat, la qual cosa implica que es regeix per les disposicions previstes en la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat. En qualsevol cas, la selecció del professorat col·laborador es fa a través d'una convocatòria pública de concurs de mèrits entre el personal docent en situació de servei actiu, funcionari de carrera o interí amb nomenament per a tot el període lectiu corresponent.

Sisè

La Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern té per objecte regular i garantir la transparència de l'activitat pública i el dret d'accés de les persones a la informació i la documentació pública, aplicar el govern obert i fomentar la participació i la col·laboració ciutadanes. La llei també regula la protecció de dades personals. És d'aplicació en el cas dels organismes i ens públics.

Setè

La Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals adapta l'ordenament jurídic espanyol a la reglamentació europea relativa a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les seves dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades, i completar-ne les disposicions, i garanteix els drets digitals de la ciutadania.

La Comissió de Programació, Construcció i Equipament expressa les consideracions i les recomanacions següents:

Consideracions generals

1. L'IOC ha de donar resposta a les necessitats d'actualització i de formació permanent que exigeix la societat actual. En aquest marc globalitzat, caldria preveure que l'oferta formativa vagi més enllà de l'àmbit administratiu de Catalunya per adequar-se a les situacions personals i professionals diverses. En tot cas, cada curs de formació regularà els requisits d'admissió corresponents.

2. La incorporació de les noves tecnologies en l'àmbit de la formació a distància obre noves perspectives en el foment i la promoció del coneixement i l'ús de la llengua catalana i de la llengua occitana. Per aquest motiu, caldria preveure la possibilitat d'accedir a cursos en línia de llengua catalana i llengua occitana, i establir acords de col·laboració amb els organismes pertinents per homologar els ensenyaments i certificar-ne les acreditacions.

3. La participació de la comunitat educativa en la gestió i la dinamització dels centres educatius és essencial per garantir la qualitat en la formació de l'alumnat i el foment dels valors democràtics. És per això que caldria establir una regulació més clara de la participació dels diferents integrants de la comunitat educativa de l'IOC. En concret, caldria regular la participació del professorat adscrit, del col·laborador i dels estudiants.

4. Les característiques pedagògiques i metodològiques de l'IOC afavoreixen la personalització dels aprenentatges i l'acompanyament en el procés educatiu. Per aquest motiu caldria reforçar la creació d'entorns d'aprenentatge, en què l'alumne s'implica en el seu procés educatiu, que serveixin per implicar tant l'alumne com el professorat en el procés formatiu. En aquesta línia s'haurien d'afavorir els processos d'inclusió de l'alumnat que pugui presentar alguna necessitat educativa especial.

Consideracions al text de la disposició

1. S'exposen tres consideracions sobre el contingut del preàmbul:

1.1. Amb relació a l'especificitat de l'IOC com a centre que vehicula l'oferta formativa del Departament d'Educació en la modalitat no presencial, al quart paràgraf de la segona pàgina es proposa suprimir "el seu àmbit territorial abasta tot Catalunya, i" i "dins el territori", en atenció a la primera consideració general.

1.2. A fi de fixar adequadament els requisits establerts amb caràcter general per a la participació en el procés de selecció de director o directora de l'IOC, es proposa incloure un paràgraf que faci referència al Decret 155/2010, de 2 de novembre, de la direcció dels centres educatius públics i del personal directiu professional docent.

1.3. Caldria incorporar una referència a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern en què es referís la necessitat d'adaptar la singularitat de l'IOC a la normativa sobre transparència, informació pública i protecció de dades.

2. A l'article 2, "Finalitats", es considera que s'ha d'incloure un punt més, amb el text següent: "Promoure el coneixement de la llengua catalana i la llengua occitana".

3. A l'article 5, "Projecte educatiu", es considera que cal incloure un punt relatiu a l'avaluació dels trets característics a què es fa referència, la qual inclourà el disseny, desenvolupament i impacte de tots els materials, innovacions metodològiques i formes de col·laboració. Igualment, el projecte educatiu ha d'incloure de quina manera es difondran els resultats de l'avaluació i les experiències innovadores que es vagin portant a terme.

4. En aquest article, cal afegir un quart punt en què s'indiqui que, per les característiques de l'IOC, es tindrà especialment en compte la personalització dels aprenentatges.

5. A l'article 7, "L'equip directiu", es considera que el punt 3 hauria d'incloure una referència que una de les responsabilitats de l'equip directiu és fer periòdicament l'avaluació interna d'allò a què es fa referència al punt 3.

6. A l'article 9, "El director o directora", al punt 2.p es proposa substituir l'expressió "programes d'innovació i d'investigació" per "programes d'innovació i recerca educativa".

7. A l'article 10, "Els caps d'estudis", al punt h, es proposa substituir l'expressió "projectes d'innovació i d'investigació educativa" per "programes d'innovació i recerca educativa". D'aquesta forma és coherent amb l'apartat 2.p de l'article 9, i en cas de tenir característiques diferenciades es pot explicitar quines correspondrien als programes i quines correspondrien als projectes.

8. A l'article 13, "El coordinador o coordinadora de recursos tecnològics", es considera necessari incloure un punt i en què s'indiqui que una de les seves funcions és la de d'actuar com a referent de protecció de dades del centre. A partir de l'entrada en vigor de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, es fa imprescindible que els centres educatius vetllin pels drets digitals dels alumnes i membres de la comunitat escolar. En un centre amb les característiques de l'IOC aquest fet encara és més rellevant. El referent de protecció de dades del centres s'hauria de coordinar amb l'Agència Catalana de Protecció de Dades.

Es considera incloure un punt j en què s'indiqui que una de les seves funcions és la d'"incentivar l'ús del programari lliure".

10. A l'article 14, "Selecció del director o directora", punt 1, es proposa la redacció següent: "La selecció i nomenament del director o directora de l'IOC és de lliure designació i s'ha de dur a terme pel procediment que s'indica a continuació, prèvia convocatòria pública efectuada pel conseller o consellera d'Educació."

Al punt 2 d'aquest mateix article, es considera convenient afegir la frase següent a partir del primer punt i següent: "En tot cas, hauran de tenir una antiguitat d'almenys cinc anys com a funcionaris de carrera en la funció pública docent."

Als punts 3 i 6 d'aquest article, es considera convenient substituir "[Sub-direcció General d'Administració i Organització de Centres Públics](#)" per "la sub-direcció general competent".

11. A l'article 19, "Professorat", es considera substituir l'expressió "i acrediti la capacitat per exercir la

docència emprant mitjans telemàtics” per l’expressió que apareix a l’article 22.c “Tenir reconegut el perfil professional de competència digital”.

12. A l’article 20, “Funcions del professorat”, es considera que l’expressió “guiar” del punt 1.c s’hauria de substituir per l’expressió “acompanyar”. La funció de tutoria de l’alumnat que apareix al punt 1.d s’ha de complementar amb l’acompanyament en l’ús de la tecnologia relacionada amb l’entorn virtual d’aprenentatge de l’IOC.

Es considera, també, que al punt 2.c s’hauria de substituir l’expressió “aula virtual” per “entorn virtual d’aprenentatge” ja que les funcions del professorat de plantilla poden anar més enllà de l’aula específica de la matèria.

També es considera apropiat substituir l’expressió “proves” per “activitats” en el punt 2.e.

13. A l’article 22, “Sistema de provisió dels llocs de treball docents”, s’hauria d’especificar que es tracta de la competència digital docent, afegint la paraula “docent” al final del punt 2.c.

En aquest mateix article, al segon paràgraf del punt 3, caldria redactar la darrera frase d’aquesta manera: “Tindran especial rellevància l’acreditació de pràctiques educatives innovadores i exitoses, i de docència no presencial en línia”.

14. A l’article 23, *Professors col·laboradors*, punt 2, s’haurien de fer algunes modificacions perquè quedi redactat de la manera següent: “Pot participar en el concurs el professorat que tingui alguna de les especialitats convocades i reconegut el perfil professional de competència digital docent, d’acord amb el que es determina a la convocatòria”. Es podrà reconèixer aquest perfil a aquell professorat que hagi col·laborat durant dos cursos acadèmics en l’IOC, d’acord amb el que estableix la Resolució ENS/1128/2016, de 26 d’abril, de perfils professionals dels llocs de treball específics en centres educatius públics dependents del Departament d’Educació i el procediment de capacitació professional per ocupar-los.

15. A l’article 24, es declara l’existència d’interès públic en l’exercici de la docència del professorat col·laborador i, per tant, es regula la contractació i l’activitat d’aquest professorat mitjançant l’article 4 de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d’incompatibilitats del personal al servei de l’Administració de la Generalitat. Es proposa substituir aquest article i incloure un nou apartat 1 en l’article 23 amb el redactat següent: “Es declara l’existència d’interès públic en l’exercici de la docència com a professor col·laborador de l’IOC per part del personal docent dels centres educatius del Departament d’Educació”.

16. A l’article 25, “Indemnització per raó del servei del professorat col·laborador”, es considera convenient suprimir l’expressió “si escau” del punt 3.

17. A la disposició addicional segona, es considera convenient substituir “de la Inspecció d’Educació” per “competent en matèria d’Inspecció d’Educació”.

Recomanacions

1. Incloure un article sobre transparència i especificar que el lloc web de l’IOC a la pàgina principal informarà de les dades necessàries per donar compliment a la llei de transparència (Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern).

2. Incloure les formes de què l’alumnat i el professorat disposaran per exercir el seu dret a la participació, ja que en absència de Consell Escolar cal establir els mecanismes de participació en el centre.

3. Suprimir l’annex referit a les indemnitzacions per al professorat col·laborador.

El Ple del Consell Escolar de Catalunya, reunit a Barcelona el 10 de setembre de 2019, ha estudiat la proposta elaborada per la Comissió de Programació, Construcció i Equipament i ha aprovat aquest Dictamen per 25 vots a favor, 4 vots en contra i 3 vot en blanc.

Dictamen 4/2019

En data 18 de novembre de 2019, d'acord amb el que estableix l'article 171.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, ha estat tramès per a consulta al Consell Escolar de Catalunya el projecte normatiu següent:

Projecte d'ordre pel qual es determina la composició del Consell Escolar Municipal de Barcelona.

Antecedents legals

Primer

L'Estatut d'autonomia de Catalunya determina que la Generalitat disposa de les competències exclusives, compartides i d'execució en matèria d'ensenyament no universitari que s'estableixen a l'article 131. En l'apartat 2.a) d'aquest article, s'estableix la regulació dels òrgans de participació i consulta dels sectors afectats en la programació de l'ensenyament.

Segon

La Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona, a l'article 61.7 estableix la creació del Consorci d'Educació de Barcelona. L'article 127 disposa que el Consell Escolar Municipal de Barcelona és presidit per l'alcalde o alcaldessa de la ciutat i que, pel que fa al funcionament i competències, es regeix pel que l'ordenament aplicable estableix en relació amb els consells escolars territorials.

Tercer

La Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació, desenvolupa les competències exclusives de l'article 131.2 de l'Estatut. Al títol preliminar, a l'article 2.3.d), fixa la participació de la comunitat educativa com un principi organitzatiu del sistema educatiu. Al capítol II, Competències en matèria d'educació de les diferents administracions, l'article 160, Règim especial de la ciutat de Barcelona, atribueix al Consorci d'Educació de Barcelona la gestió de les competències atorgades per la Carta municipal. Al capítol V, El Consell Escolar de Catalunya i altres òrgans de participació, l'article 172.5 habilita el Departament per determinar per reglament les funcions, la composició i els criteris generals d'organització i funcionament dels consells escolars territorials. Finalment, la disposició addicional tercera, Consell escolar de la ciutat de Barcelona, hi aplica el règim establert per als consells escolars territorials.

Quart

La Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, dedica el capítol II al règim jurídic dels òrgans col·legiats i estableix a l'article 13.1, Règim jurídic, que els òrgans col·legiats es regeixen pel que fa a la composició, les funcions i el funcionament per les normes específiques o els convenis que els creen i els regulen i, en defecte de regulació pròpia, es regeixen per les normes que hi són contingudes.

Cinquè

Amb la publicació d'aquesta Ordre, s'adapta al marc normatiu actual la composició del Consell Escolar Municipal de Barcelona que establia el Decret 20/2005, de 8 de febrer, pel qual es determina la composició d'aquest organisme.

Consideracions

La Comissió de Permanent expressa les consideracions següents:

1. El Consell Escolar de Catalunya respecta l'autoritat del Consell Escolar Municipal de Barcelona a l'hora de decidir la seva composició, tot i això aporta valoracions al projecte d'ordre que no tenen la voluntat de ser vinculants.

2. Tal com ja va quedar reflectit en el Document 2/2018 "La composició del Consell Escolar de Catalunya" amb relació a la composició del propi CEC, es valora positivament que la composició dels consells escolars territorials, i en aquest cas específic el Consell Escolar Municipal de Barcelona, s'obrin a la participació de

nous sectors del món educatiu, tant si representen l'educació escolar com l'educació en altres àmbits formatius o de lleure, responent a la perspectiva d'ampliar-ne l'àmbit d'actuació més enllà de l'estrictament escolar per assolir funcions de consell d'educació.

3. Analitzant la composició de membres continguda en el text del projecte d'Ordre, pot constatar-se la següent distribució per sectors:

- Administració: 26 membres, incloent-hi a) presidència, b) vicepresidències, h) representants de grups municipals, i) representants del Consorci d'Educació de Barcelona (CEB), j) presidents dels consells escolars municipals de districte i k) representants municipals als consells socials de les universitats.
- Comunitat escolar: 44 membres, que comprenen c) professorat, alumnat i pares i mares, d) personal d'administració i serveis, e) direccions de centres de titularitat pública i f) direccions de centres concertats de titularitat privada.
- Comunitat educativa: 18 membres, amb g) representant del Consell de Formació Professional de Barcelona, l) representants de les universitats amb representació de l'Ajuntament, m) representants de les entitats de lleure educatiu i n) representants d'institucions, organitzacions i associacions.

Més enllà de com la quantitat de membres pot incidir en l'operativitat del funcionament del Consell Escolar Municipal de Barcelona (CEMB), es constata que existeixen diferències remarcables entre els sectors de representació i específicament es constata que l'Administració té vuit representants més que la comunitat educativa. Es recomana valorar la possibilitat de reduir el nombre total de membres que componen el Consell Escolar Municipal de Barcelona a fi de facilitar-ne l'operativitat i equilibrar el pes dels sectors Administració i comunitat educativa.

Recomanem que el Personal d'Atenció Educativa tingui representació al CEMB al bloc de la Comunitat Escolar en el punt C), que quedaria redactat de la següent forma:

c) *Deu persones* representants per cadascun dels sectors de professorat i Personal d'Atenció Educativa, alumnat i pares i mares d'alumnes, la meitat s'han de designar pels representants dels consells escolars dels centres docents de titularitat pública i de titularitat privada *de tots els nivells educatius* als consells escolars *municipals* de districte, d'entre ells mateixos, i l'altra meitat s'han de designar per les corresponents associacions sindicals, associacions o federacions del sector.

4. Considerem que seria convenient valorar i incloure en alguns apartats el mecanisme de designació de representants, ja que no s'hi expressa quina instància proposa la designació i quina l'aprova. En concret, aquesta indefinició s'observa en els apartats c) i d) amb relació a la meitat corresponent a "associacions sindicals, associacions o federacions del sector", en què no s'aclareix quines d'aquestes instàncies tenen potestat per designar representants i quina o quines ha de validar-los. També s'observa a l'apartat m), ja que no s'hi expressa a quina instància correspon elegir les dues persones representants de les entitats de lleure.

Finalment es recomana valorar incloure una disposició addicional relativa a la paritat de gènere amb l'objectiu de tendir a una composició equilibrada entre dones i homes, que faci explícita la necessitat de tenir-la en compte en el moment de la renovació de membres del Consell.

El Ple del Consell Escolar de Catalunya, reunit a Barcelona el 17 de desembre de 2019, ha estudiat la proposta elaborada per la Comissió Permanent i ha aprovat per 21 vots a favor, 0 vots en contra i 1 vot en blanc aquest Dictamen.

Annex

Vot particular presentat pel senyor Xavier Diez. USTEC·STEs (IAC)

La nostra organització valora positivament el treball realitzat pel Consell Escolar Municipal de Barcelona que, en base a la seva Carta Municipal, considera que és necessari modificar el reglament de la seva composició. També considerem que és necessari reformular els Consells Escolars Municipals d'acord amb una representativitat més adient respecte a la realitat educativa, i és bo que els municipis prenguin la iniciativa al respecte.

Ara bé, coneixent les intencions del Parlament de Catalunya de promoure una nova Llei del Consell Escolar de Catalunya, i tenint en compte la tasca del propi Consell a l'hora de debatre aquests canvis, considerem que, abans de tirar endavant la iniciativa del CEMB en forma d'ordre, convindria esperar a l'elaboració i aprovació de la Llei per tal de veure si la iniciativa de la ciutat de Barcelona encaixa o no amb el text legal resultant.

És per això que presentem aquest vot contrari, i així ho fem constar.

Dictamen 1/2020

En data 25 de gener de 2020, d'acord amb el que estableix l'article 171.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, ha estat tramès per a consulta al Consell Escolar de Catalunya el projecte normatiu següent:

Projecte de decret de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya

Antecedents legals

Primer

L'article 27 de la Constitució de 1978 estableix el dret a l'educació com un dels drets fonamentals de la persona, l'exercici del qual té caràcter obligatori i gratuït per a l'educació bàsica.

Segon

L'article 21 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya recull el dret que tenen totes les persones a una educació de qualitat i a accedir-hi en condicions d'igualtat. Disposa, també, que la Generalitat ha d'establir un model educatiu d'interès públic que garanteixi aquests drets, amb l'ensenyament gratuït en les etapes obligatòries. Així mateix, l'article 131.3.e atribueix a la Generalitat la competència compartida sobre l'accés a l'educació i l'establiment i la regulació dels criteris d'admissió i escolarització de l'alumnat als centres docents.

Tercer

El capítol III del títol II de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, estableix amb caràcter bàsic els principis rectors de l'admissió als centres públics i privats concertats amb el mandat que, en qualsevol cas, aquesta admissió ha d'atendre una distribució adequada i equilibrada de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu.

Quart

D'ençà de l'aprovació del Decret 75/2007, de 27 de març, la societat catalana, sobre la base dels acords assolits en el marc del Pacte Nacional per a l'Educació, ha anat consolidant un consens ampli al voltant de la necessitat de dotar de més equitat el nostre sistema educatiu i de lluitar contra la segregació escolar.

Cinquè

La Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, aprofundeix l'orientació de la legislació orgànica amb relació a l'equitat educativa i fixa entre els seus objectius prioritaris que els centres que presten el Servei d'Educació de Catalunya adequin la seva acció educativa per atendre la diversitat i les necessitats educatives específiques, promoguin la inclusió dels alumnes i s'adaptin millor al seu entorn socioeconòmic. La Llei incorpora la corresponsabilitat de tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya en l'escolarització equilibrada de l'alumnat, especialment de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu, així com la corresponsabilitat de les administracions locals amb relació a la programació educativa i a l'admissió de l'alumnat als centres del Servei d'Educació de Catalunya.

El punt 1 de l'article 172, "Consells escolars territorials", indica que els consells escolars territorials són els organismes de consulta i de participació dels sectors afectats respecte de la programació general de l'ensenyament no universitari dins l'àmbit de les àrees territorials en què s'estructura l'Administració educativa.

Sisè

El Decret 150/2017 de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu garanteix que tots els centres educatius sostinguts amb fons públics dins l'àmbit de l'ensenyament no universitari siguin inclusius mitjançant l'establiment de criteris que orientin l'organització i la gestió dels centres. Així, l'article 15 estableix els procediments per a la detecció, identificació i avaluació de les necessitats específiques de suport educatiu a l'alumnat. Igualment, el capítol III estableix els criteris generals de l'escolarització dels alumnes i l'escolarització en centres d'educació especial.

La Comissió de Programació, Construcció i Equipament expressa les consideracions i les recomanacions següents:

Consideracions generals

1. La corresponsabilitat entre el Departament d'Educació i l'Administració local en la planificació de l'oferta i el procés d'admissió permet situar en l'àmbit més proper als ciutadans la presa de decisions. També ha de ser una garantia per a l'adequació ajustada de l'oferta educativa a les necessitats territorials.

2. L'escolarització en centres educatius ordinaris de tots els alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu en aplicació del Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, ha d'anar acompanyada dels recursos suficients per atendre amb garanties tot l'alumnat i permetre una educació personalitzada. També es considera important la definició d'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu fent la distinció entre alumnes amb necessitats educatives especials i l'alumnat amb necessitats educatives específiques.

3. Bona part de les mesures incorporades al Pacte contra la segregació escolar són un repte molt important. Per això, cal una avaluació periòdica del seguiment de l'aplicació del Pacte i de la manera en què es concreta l'aplicació del Decret. Igualment, l'Administració educativa ha d'informar els agents signants del Pacte contra la segregació escolar a Catalunya del procediment d'admissió.

Consideracions al text de la disposició

1. S'exposen dues consideracions sobre el contingut del preàmbul:

1.1. Es proposa modificar el redactat de la frase final del segon paràgraf de la part expositiva del Decret en els termes que s'expressen a continuació i suprimir el tercer paràgraf per reiteratiu:

Així mateix, l'article 131.3.e atribueix a la Generalitat la competència compartida sobre l'accés a l'educació i l'establiment i la regulació dels criteris d'admissió i escolarització de l'alumnat als centres docents.

1.2. A l'onzè paràgraf, es proposa corregir la paraula "desagregació" per "dessegregació", en correspondència amb l'article 61, "Oferta singular per a la dessegregació de centres amb alta concentració d'alumnat amb necessitats educatives específiques", en què cal introduir la correcció ortogràfica escaient.

2. A l'article 2, "Finalitat", es considera apropiat afegir-hi un punt 3 amb aquest redactat: "La finalitat primera ha de ser oferir una educació de qualitat en tots els ensenyaments".

3. A l'article 3, "Principis generals", es plantegen dues esmenes:

3.1. Al punt 1, es proposa substituir l'expressió "raça" per una de les següents expressions: "origen cultural", "cultura" o "ètnia". Es proposa incloure-hi "gènere", ja que també pot ser objecte de discriminació. També es proposa afegir "socioeconòmica" entre "personal" i "o social".

3.2. En aquest mateix punt 6, es proposa afegir a l'expressió "aportacions a fundacions o associacions" "i associacions de mares i pares d'alumnes".

4. A l'article 4, "Dret a la informació", es plantegen dues esmenes:

4.1. Al punt 1, caldria substituir l'expressió "tenen dret" per "han de", en coherència amb la redacció de l'article 5.

4.2. Es proposa suprimir el punt 4 ja que exposa, de manera menys aclaridora, el que es diu a l'article 7.1 i, en conseqüència, resulta redundant i dificulta la comprensió de l'articulat del Decret, atès que es tracta d'una obligació dels centres que recull més explícitament aquest article 7.1.

5. Es proposa modificar el redactat del punt 4 de l'article 8, "Constitució i funcions", en els termes que s'expressen a continuació, a fi de facilitar-ne la comprensió:

Correspon al Departament competent adaptar el règim de les taules locals de planificació educativa per mitjà de la constitució de taules intermunicipals en el cas de zones educatives que incloguin més d'un municipi.

6. Es proposa modificar el redactat del punt 1.a de l'article 9, "Composició", amb la mateixa finalitat:

L'alcalde o alcaldessa i la persona que exerceix la direcció dels serveis territorials corresponents del Departament, o bé les persones respectives en qui deleguin, que n'exerceixen la copresidència.

7. Al punt 1 de l'article 11, "Règim de funcionament de les taules locals de planificació educativa", es proposa suprimir l'expressió "de la Comissió de Garanties d'Admissió" a fi de millorar-ne la comprensió.

8. A l'article 13, "Funcions de les comissions de garanties d'admissió", punt 1, apartat *b*, es proposa allargar la frase amb aquest redactat: "i per la dotació dels recursos públics compensatoris adients i suficients derivats de l'escolarització d'aquest alumnat".

9. Al punt 2 de l'article 14, "Composició de les comissions de garanties d'admissió", es proposen les modificacions següents:

9.1. A l'apartat *e*, canviar el text per aquest redactat: "Dues persones en representació dels pares i mares designats pels consells escolars, de l'àmbit d'actuació de la comissió de garanties d'admissió, l'una d'un centre públic i l'altra d'un centre privat concertat, a proposta de les federacions i associacions respectives".

9.2. A l'apartat *h*, substituir "Dues persones, membres de consells escolars de centres" per "Dues persones designades pels consells escolars de centres".

9.3. Afegir un apartat *i* amb el redactat següent: "Les organitzacions sindicals disposaran de dos membres proposats pels sindicats més representatius al territori".

10. A l'article 15, "Les subcomissions de participació i consulta", es plantegen dues esmenes:

10.1. Es proposa modificar el redactat del punt 2 en els termes següents: el president o presidenta de la Comissió de Garanties d'Admissió presideix la Subcomissió de Participació i Consulta, que està integrada per les persones que designi la Comissió d'entre les que la integren. En tot cas, cal garantir una representació equilibrada entre els sectors dels centres públics i els privats concertats i la presència de la persona titular del centre concertat que com a tal forma part de la Comissió, i dels representants de les federacions d'associacions de famílies i dels representants dels professionals de l'educació.

10.2. Al punt 4, apartat *b*, es proposa substituir l'expressió "Ésser escoltada en relació amb" per "Fer aportacions als", atès que es tracta d'una funció, a la qual no escau la veu passiva.

11. A l'apartat *f* del punt 2 de l'article 17, "Funcions de les oficines municipals d'escolarització", es pren en consideració afegir la frase següent a continuació del text: "Aquestes campanyes es duren a terme d'acord amb els principis de lleialtat amb relació al conjunt de centres del Servei d'Educació de Catalunya, garantia de veracitat i equanimitat, tal com s'explicita a l'article 2.3 d'aquest Decret".

12. Al punt 1 de l'article 18, "Funcions dels consells escolars dels centres educatius públics i privats concertats", es proposa modificar el redactat inicial en aquests termes: "Els consells escolars són l'òrgan de participació i intervenció de la comunitat educativa dels centres públics i de participació dels centres privats concertats en el procediment d'admissió de l'alumnat."

13. A l'article 21, "Definició i abast", es plantegen tres esmenes:

13.1. Al punt 1, apartat *f*, es proposa modificar la frase afegint-hi al final "en els termes en què es defineix a l'article 36, punt 1, apartat *b*".

13.2. Els apartats del punt 2 s'haurien d'ordenar seguint una gradació lògica de més petit a més gran.

13.3. A l'apartat 3, es proposa modificar el redactat de la segona frase en aquests termes: "Inclouran centres de titularitat pública i privada, com a garantia de pluralitat educativa, sempre que existeixi la presència d'ambdues titularitats a la zona".

14. Es proposa suprimir l'apartat *j* de l'article 24, "Criteris específics", ja que la disponibilitat econòmica no es considera un factor que hagi de constar en aquesta llista perquè no és un criteri específic.

15. Al punt 2 de l'article 26, "Procediments abreujats d'admissió i processos de preinscripció diferenciats", es proposa modificar el redactat afegint-hi al final "amb l'objectiu de millorar l'equitat", a fi d'expressar que la diferenciació de processos de preinscripció respon sempre a aquest supòsit.

16. A l'article 27, "Adscripció entre centres", es proposen aquestes modificacions relacionades:

16.1. Al punt 1, substituir "es poden adscriure" per "s'adscriuen".

16.2. Al punt 2, suprimir "i pot abastar més d'un centre adscrit", ja que aquesta informació ja s'expressa al punt anterior.

17. A l'article 28, "Assignació per adscripció entre centres", es proposen les modificacions següents:

17.1. La referència "barem establert a l'article 36 d'aquest Decret" ha de ser substituïda per "criteris de prioritats establerts a l'article 36 i d'acord amb el barem de l'annex d'aquest Decret".

17.2. Substituir el redactat actual pel següent:

"A l'efecte d'aplicar el criteri de l'existència de germans matriculats en el centre, es considera que el centre d'educació infantil i primària i el de secundària del Servei d'Educació de Catalunya són un centre únic quan el centre d'educació infantil i primària està adscrit tan sols al corresponent de secundària."

18. Al punt 2 de l'article 29, "Confirmació de l'opció per a l'assignació per adscripció entre centres", es proposa que el paràgraf d'aquest apartat que apareix al final, aparegui a l'inici, atès que indica el criteri previ que se segueix en l'assignació de places en centres adscrits.

19. Al punt 5 de l'article 32, "Presentació de sol·licituds fora del període de preinscripció i abans de l'inici del curs escolar", cal corregir "article 46" per "article 45", que és la referència exacta.

20. Al punt 1, apartat d de l'article 36, "Criteris de prioritat per a l'assignació de vacant quan el nombre de sol·licituds sigui superior a l'oferta de llocs escolars", es proposa afegir "al·legada" després de "discapacitat".

21. Es proposa la redacció següent del punt 2 de l'article 41, "Renúncia i pèrdua de lloc escolar adjudicat":

En cas d'inassistència d'un alumne en un centre o de no incorporar-s'hi en la data prevista, després d'haver exhaurit les vies de comunicació amb l'alumnat i la seva família, el centre ha de comunicar la inassistència als serveis socials del municipi, a fi de valorar el possible incompliment de l'escolarització obligatòria. Si es constata aquest incompliment, el centre ha de notificar la baixa a la Inspecció d'Educació, cosa que comportarà la corresponent pèrdua del lloc escolar adjudicat.

22. Al punt 1 de l'article 48, "Increment del nombre màxim d'alumnes per grup", es proposa substituir "supòsits previstos" per "criteris previstos", en coherència amb el terme exacte que es fa servir a l'article 47 a què fa referència l'expressió.

23. Al punt 1 de l'article 50, "Concepte i avaluació de la segregació escolar", es considera que la redacció de l'expressió "així com les diferències entre la composició social d'aquests centres i la dels seus respectius territoris de referència" s'ha de millorar, ja que crea confusió amb relació a la primera part de la definició de segregació escolar.

24. A l'article 51, "Principi d'escolarització inclusiva", es proposa modificar el redactat del punt 2 en els termes següents:

Excepcionalment, es pot fer l'escolarització d'un alumne en un centre d'educació especial en els supòsits previstos i amb els requeriments fixats per la normativa vigent.

25. A l'article 53, "Alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu", es proposa modificar el redactat del punt 2 com segueix:

Es considera alumnat amb necessitats educatives especials el que requereix una atenció educativa específica pel fet d'estar afectat per una discapacitat física, intel·lectual o sensorial o per trastorns de l'espectre autista, trastorns greus de conducta, trastorns mentals i malalties, en el cas que la discapacitat, la malaltia o el trastorn comprometin el seu procés d'aprenentatge o dificulti el seu èxit escolar.

26. A l'article 55, "Admissió de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu", es plantegen dues modificacions:

26.1. Al punt 1, es proposa modificar la redacció en aquests termes:

Sense perjudici del que estableix la normativa vigent en matèria de detecció, identificació i avaluació de les necessitats específiques de suport educatiu, el Departament...

26.2. Al punt 2, es proposa afegir als integrants de les unitats de detecció “un representant de l'EAP de la zona educativa corresponent”.

27. A l'article 56, “Admissió de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu”, es plantegen dues esmenes:

27.1. Es proposa canviar el terme “admissió” del títol per “escolarització”, ja que en el punt 2 s'empra aquest terme.

27.2. Al punt 3, apartat *b*, es proposa modificar el redactat perquè hi digui “La procedència cultural de l'alumnat”, a fi d'evitar que es doni a entendre que l'assignació respon a criteris que tinguin en compte possibles prerrogatives de segons col·lectius.

28. Al punt 2 de l'article 64, “Dels ajuts per garantir la igualtat d'oportunitats”, es proposa substituir “centres educatius” per “centres del Servei d'Educació de Catalunya”.

29. A la disposició addicional primera, es plantegen dues esmenes:

29.1. Es proposa afegir “públiques” al títol de la disposició.

29.2. Al punt 3, es proposa especificar “d'un lloc per grup” amb la finalitat d'expressar sense possibilitat de dubte el nombre de reserves en la distribució equilibrada de l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu.

30. Al punt 2 de la disposició addicional quarta, “Admissió als centres de formació de persones adultes”, es proposa tenir en compte l'article 70.2 de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació: “Poden accedir a l'educació d'adults les persones que hagin complert com a mínim divuit anys l'any natural en què inicien la formació, i també les que hagin complert com a mínim setze anys l'any natural en què inicien la formació, si tenen un contracte laboral que els impedeixi assistir als centres educatius en règim ordinari, si es troben en procés d'obtenció d'un permís de treball o si són esportistes d'alt rendiment.” En tot cas, el redactat hauria de recollir que hi poden accedir si tenen contracte laboral.

31. A la disposició addicional setena, “Canvis de centre derivats d'actes de violència”, es proposa canviar l'expressió “alumnat afectat pels actes de violència” per “alumnat implicat en actes de violència”, de manera que s'inclogui la possibilitat de canvi de centre també en el cas de les persones agressores.

32. Al punt 2 de la disposició transitòria cinquena, “Període transitori per a la garantia de plaça escolar en els centres adscrits”, amb la finalitat d'evitar imprecisions referencials respecte de l'annex del Decret, en lloc de “barem establert a l'article 37 d'aquest Decret”, es proposa el redactat “prelació establerta a l'article 37 d'aquest Decret”, tal com es formula en aquest mateix article.

Recomanacions

1. Incorporar a la part expositiva del Decret la referència al Pacte contra la segregació escolar a Catalunya com a antecedent impulsor i referent per a la redacció pel que fa a mesures.

2. Incloure a la part expositiva del Decret una referència sobre la inversió del 6 % del PIB que s'estableix a la disposició final segona de la Llei 12/2009 de 10 de juliol, d'educació.

3. Unificar en el conjunt del text del Decret les expressions “zona educativa”, “zona d'escolarització” i “àrea d'escolarització” en “zona educativa”.

4. Millorar en el conjunt del text del Decret la precisió lèxica referent a les necessitats educatives per evitar confusions entre necessitats específiques de suport educatiu i necessitats educatives especials, a què, per exemple, dona peu el punt 4 de l'article 23.

5. Millorar l'estructuració del capítol 2, “Òrgans del procés d'escolarització i admissió”, i la definició, constitució i funcions dels òrgans que s'hi esmenten, específicament amb relació a la Subcomissió Permanent

i la unitat de detecció, a fi de fer entenedores les relacions entre les diferents instàncies. Igualment resulta recomanable que els articles 19 i 20 tinguin una redacció anàloga a fi d'evitar equívocs.

6. Incloure un precepte sobre les taules locals de planificació educativa i sobre les comissions de garanties d'admissió en el sentit que han de facilitar a cada centre la informació de què disposin, d'acord amb els criteris de publicitat i transparència que han de regir el procediment d'admissió en tot moment, en atenció a l'article 46.5 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, cosa que afecta els articles 11 i 13 del Projecte de decret.

7. Emprar la terminologia actualitzada corresponent als mitjans i suports electrònics amb relació a les sol·licituds d'admissió. Igualment, es recomana detallar de manera clara els mitjans vàlids per presentar sol·licituds d'admissió. Aquestes recomanacions fan referència sobretot al punt 3 de l'article 31, "Presentació de sol·licituds d'admissió dins del període de preinscripció", i als altres articles que hi puguin fer referència.

8. Millorar la redacció dels articles 46 i 47 a fi d'enumerar amb claredat i al mateix nivell les diferents vies de presentació de les sol·licituds d'admissió amb posterioritat a l'inici del curs escolar, així com el circuit de gestió de la sol·licitud i les possibilitats i criteris d'assignació sense donar peu a possibles malentesos, específicament amb relació a l'obtenció de plaça en el centre on es presenta la sol·licitud, que podria fer entendre el redactat actual.

9. Concretar el procediment d'actuació pel qual el Departament d'Educació establirà la qualificació i dic-tamen de l'alumnat amb necessitats educatives especials comprès en el punt 2 de l'article 53, "Alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu".

10. Modificar el redactat del punt 3 de l'article 53, "Alumnat amb necessitats específiques de suport edu-catiu", per incloure en l'enumeració de supòsits tots els casos recollits en el punt 4 de l'article 3, "Àmbit subjectiu", del Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un siste-ma educatiu inclusiu, amb la finalitat d'adequar-l'hi.

11. Modificar la redacció de l'article 59, "Tancament de grups a partir de l'inici de curs", suprimint-ne la numeració interna per innecessària, i aclarir si la ràtio màxima per unitat igual a l'alumnat matriculat a l'inici de curs fa referència a l'alumnat amb necessitats educatives específiques o al conjunt de l'alumnat per grup. Igualment, es recomana substituir la paraula "Tancament" del títol de l'article, per equívoca.

12. Canviar la consideració de la disposició addicional segona, "Admissió als centres que imparteixen ensenyaments de batxillerat", d'addicional a transitòria, atès que el present Projecte de decret es limita a les etapes universal i obligatòries de l'educació i només es refereix al batxillerat per la necessitat d'actua-litzar el que en diu el Decret vigent i fins a l'entrada en vigor d'un decret d'admissió específic d'aquesta etapa postobligatòria. En tot cas, es recomana igualment que es precisin els criteris d'admissió als ensenya-ments de batxillerat a què fa referència el punt 2 d'aquesta disposició.

13. Modificar la redacció del punt 1 de la disposició transitòria segona, "Creació de taules locals de plani-ficació educativa", per deixar clar que la creació de les taules és una opció que tenen els ajuntaments de municipis de menys de vint mil habitants i una obligació per als ajuntaments de municipis que tenen més habitants.

14. Incorporar una disposició que permetés als ens locals crear potestativament els seus propis òrgans previstos en el Decret per donar resposta a la realitat, així com també garantir la suficiència econòmica per atendre amb qualitat aquesta corresponsabilitat.

15. Incloure un segon annex amb un glossari dels termes utilitzats en el decret, que, tot i estar definits a l'articulat, siguin de fàcil consulta.

16. Incloure al barem les situacions relacionades amb els actes de violència de gènere com un criteri prio-ritari d'admissió.

El Ple del Consell Escolar de Catalunya, reunit a Barcelona el 18 de febrer de 2020, ha estudiat la proposta elaborada per la Comissió de Programació, Construcció i Equipament i ha aprovat aquest Dictamen per 25 vots a favor, 9 vots en contra i cap vot en blanc.

Vot particular presentat per la senyora Xènia Amorós, FAPAC

A la FAPAC votem contra la Proposta de dictamen perquè no inclou cap de les recomanacions i esmenes següents:

A) Consideracions generals sobre el decret

La Proposta de decret que presenta el Departament d'Educació és la translació, en bona part, de les mesures previstes en el Pacte contra la segregació escolar de Catalunya, del qual la FAPAC no és entitat signatària. En aquest sentit, la FAPAC no està d'acord amb l'objectiu principal d'aquesta Proposta de decret perquè entén que no va encaminat a:

- a) eliminar la doble xarxa existent actualment a Catalunya, ans al contrari, beneficia els centres privats concertats en detriment dels centres públics, dels quals el Departament d'Educació és el titular;
- b) limitar l'elecció de centre de les famílies;
- c) garantir que tots els centres educatius públics catalans siguin inclusius i superin qualsevol obstacle que pugui tenir l'alumnat amb necessitats educatives específiques de suport educatiu i/o les seves famílies;
- d) simplificar el procediment d'accés a l'educació pública;
- e) augmentar i enfortir la representació de les famílies en els òrgans de decisió del sistema d'admissió, i
- f) dotar d'un finançament adequat els centres públics per garantir la gratuïtat del sistema educatiu públic català.

Per això, la FAPAC entén que l'objectiu principal d'aquesta Proposta de decret no és combatre la segregació escolar existent a Catalunya. Per revertir aquest fet, la FAPAC proposa:

1. Incorporar mesures per revertir la desinversió dels centres públics i d'aquesta manera fer complir la Llei d'educació de Catalunya, que marca que actualment s'hauria d'estar en el 6 % del PIB d'inversió en educació en lloc del 2 %. D'altra banda, s'hauria d'eliminar qualsevol tipus de finançament privat en els centres educatius públics. Per tant, s'hauria de fer complir el mateix Estatut d'autonomia de Catalunya, en què s'exigeix que l'educació pública sigui gratuïta i que els poders públics proporcionin els ajuts públics necessaris per satisfer els requeriments educatius.

2. Garantir suficients places públiques per poder escolaritzar tot l'alumnat català. El nou Decret d'admissió hauria de garantir que no es tanquin places escolars públiques mentre els concerts educatius es mantenen any rere any, fet que provoca una sobreoferta de places privades concertades mentre que manquen places públiques. Una altra mesura que s'hauria de preveure és convertir escoles privades concertades en públiques allà on hi ha necessitats d'escolarització. Finalment, caldria eliminar progressivament els concerts educatius, començant per aquelles escoles on sobren places concertades, per tal d'evitar el traspàs d'alumnes de l'escola pública a la privada concertada.

3. Eliminar la protecció del mal anomenat dret d'elecció de centre per sobre del principi d'igualtat, equitat i no discriminació en l'accés a l'educació. El Decret d'admissió hauria de preveure l'assignació d'ofici com un primer mecanisme d'accés a les places escolars públiques i permetre, en una segona instància, l'elecció de centre educatiu, sempre que això no alteri l'escolarització equilibrada i el motiu estigui estrictament taxat per la norma. En aquest sentit, el Decret d'admissió hauria de preveure la implementació d'un sistema informàtic equivalent al que utilitza el Servei Català de la Salut per assignar el centre d'atenció primària de referència de les famílies.

4. El criteri d'accés a l'educació pública hauria de ser el de la proximitat al domicili per a tot l'alumnat. En cap cas, el Decret d'admissió no hauria de preveure vies d'accés diferenciades per a l'alumnat amb necessitats educatives específiques de suport educatiu, així com tampoc no hauria de preveure el repartiment d'aquest alumnat entre els diferents centres educatius a discreció de l'Administració pública. El Decret hauria de garantir l'escolarització de proximitat als centres públics i dotar-los de les mesures universals i específiques necessàries per donar una resposta adequada a tot l'alumnat.

B) Consideracions subsidiàries sobre l'articulat:

La FAPAC entén que les al·legacions principals fetes anteriorment requereixen un decret completament diferent al que ha redactat el Govern català. Per aquest motiu, en cas que no es tinguin en compte les al·legacions principals, la FAPAC formula les al·legacions següents perquè es tinguin en compte, subsidiàriament, en el redactat final del DECRET XX/2020, de XX de XXXXX, de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en el centres del Servei d'Educació de Catalunya:

Capítol 1

– Article 3.3: la FAPAC defensa fèrrimament l'escolarització mixta, però és conscient que la STC 31/2018, de 10 d'abril de 2018 (BOE-A-208-6823) estableix que és discriminatori no oferir ajudes públiques pel fet que un centre privat ofereixi educació diferenciada. En aquest sentit, aquest article no es podrà aplicar fins que no canviï la jurisprudència constitucional en aquest sentit. La solució que la FAPAC proposa és la creació de places públiques per garantir les necessitats d'escolarització i eliminar els concerts educatius allà on no hi hagi necessitats d'escolarització. D'aquesta manera es podria posar fi a les tretze escoles privades concertades que segreguen per sexe i també amb d'altres que, tot i no segregar per sexe, el sistema educatiu no necessita finançar.

– Article 3.3: s'estableix el *principi de lleialtat* entre centres per impedir pràctiques competitives amb la finalitat de captar l'alumnat, però en cap cas al llarg de l'articulat no es prohibeix als centres privats concertats fer publicitat dels seus centres. A més, la Proposta de decret incentiva les jornades de portes obertes dels centres i d'aquesta forma es propicia la competència entre centres. La FAPAC entén que en aquest apartat falta contingut.

– Article 3.6: no es garanteix la gratuïtat del sistema educatiu, atès que no prohibeix les aportacions econòmiques als centres educatius, fet que provoca desigualtats entre centres educatius. A més, no garanteix la gratuïtat de les activitats complementàries en horari lectiu ni dels serveis escolars, fet que dona l'opció que hi hagi alumnat que no pugui gaudir d'aquestes activitats i serveis per motius socioeconòmics.

– Article 3.8: s'hauria de preveure la participació de famílies de centres públics en la programació de l'oferta educativa i en el procediment d'admissió mitjançant les taules locals de planificació educativa.

– Article 4: la redacció del conjunt de l'article va encaminada a propiciar l'elecció de centre en lloc de fomentar l'escola de proximitat. En general, el conjunt d'informació que aquest article obliga a facilitar durant el procediment d'admissió propicia l'autosegregació per raons socioeconòmiques o per necessitats educatives especials. Especialment són preocupants les lletres següents:

a) "La seva oferta d'activitats complementàries, extraescolars i de serveis escolars i els preus corresponents, així com les mesures que té previstes el centre per garantir a l'alumnat amb condicions socioeconòmicament desafavorides un accés equitatiu a aquestes activitats i serveis": la FAPAC entén que aquesta lletra s'hauria d'eliminar de l'articulat per preveure la gratuïtat de tot el sistema educatiu, incloses les activitats complementàries i qualsevol servei escolar. L'escolarització de l'alumnat no pot dependre en cap cas del preu d'aquestes d'activitats o de si els centres preveuen o no mesures per garantir-ne l'accés.

b) "En el cas dels centres que per raó de la seva ubicació requereixin l'ús de transport per accedir-hi, les mesures que té previstes el centre per garantir a l'alumnat que no disposi de recursos per pagar el servei escolar de transport discrecional l'accés al centres sense barreres de tipus econòmic": la FAPAC entén que, sempre que l'alumnat disposi de plaça pública en un centre pròxim al seu domicili, aquest alumnat no té dret a la gratuïtat del transport en el cas que les famílies decideixin escolaritzar els fills i filles en un centre diferent. En cas que l'alumne o alumna es vegi forçat a escolaritzar-se lluny del seu municipi o en un altre municipi per manca d'oferta de places escolars públiques, aquest Decret hauria de garantir la gratuïtat del transport per a tot l'alumnat, independentment del seu nivell socioeconòmic o de les seves circumstàncies personals.

c) "Les mesures i suports previstos per a l'atenció educativa de l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu": la informació relativa a mesures i suports en cap cas no pot ser prèvia, ja que aquestes seran diferents en funció del tipus d'alumnat que arribi al centre. És el Departament d'Educació qui haurà de garantir les mesures i suports en funció de les necessitats que tingui l'alumnat després de la detecció i el reconeixement de les mesures i suports establertes en l'informe EAP. Tots els centres educatius han de poder implementar les mesures i suports necessaris per atendre l'alumnat amb necessitats educatives de suport educatiu. En cap cas aquest fet no pot determinar l'escolarització en un o altre centre educatiu ordinari, ja que tots han de garantir l'adequada escolarització d'acord amb el que estableix el Decret d'educació inclusiva, vigent des de 2017.

d) “Altres aportacions econòmiques voluntàries que tingui establertes el centre, com ara les aportacions”: la FAPAC entén que en els centres educatius públics no s’han de permetre agents privats als quals, obligatòriament o voluntària, s’hagi de retribuir econòmicament, excepte el cas de les AMPA/AFA que són l’entitat a través de la qual les famílies participen en el centre. En aquest sentit, aquesta lletra hauria de fer referència només als centres privats concertats i s’hauria d’establir de forma explícita que queden totalment prohibides les aportacions econòmiques als centres educatius públics.

- Article 4.2: hauria de quedar recollit que està totalment prohibit que els centres facin públics qualsevol tipus de resultats dels processos avaluadors. La redacció d’aquest article és ambigua, ja que no estableix què entén per *interès general*. Permetre la difusió de resultats de les avaluacions fomenta la competència i estigmatització dels centres educatius.
- Article 4.3: aquesta és una mesura figurativa però no serveix, ja que aquestes dades ja són públiques i es poden obtenir a través del Portal de la Transparència de la Generalitat de Catalunya.
- Article 5.2: no s’estableix l’obligació que les jornades de portes obertes es duguin a terme de forma conjunta i col·laborativa entre els centres educatius d’una mateixa zona. No incorporar aquesta obligació permet que els centres educatius competeixin entre ells per atreure alumnat.

Capítol 2

- Article 8.2.a tercer: les taules locals de planificació educativa només poden reduir línies o suprimir centres de titularitat pública. L’article no permet que s’acordi la reducció de línies concertades. Aquest fet atempta clarament contra l’educació pública ja que tots els canvis en l’oferta de llocs escolars afectaran la pública i no la privada concertada. La FAPAC sol·licita que s’incorpori en aquest apartat la possibilitat de suprimir línies concertades quan no hi hagi necessitats d’escolarització.
- Article 9: donat que es tracta d’una reivindicació històrica, en la composició de les taules locals de planificació educativa s’hauria d’incorporar una representació de les famílies dels centres públics de la Federació amb més representativitat, igual que passa amb la Comissió de Garanties d’Admissió, ja que són les famílies les afectades directament per la planificació educativa.
- Article 13: en les funcions de les comissions de garanties d’admissió (CGA) s’hauria d’incorporar: a) la obligatorietat de convocar les CGA; b) la possibilitat que els representants sol·licitin la convocatòria de reunió de la CGA quan sigui necessària per motius justificats; c) l’obligació de facilitar als membres de la CGA qualsevol tipus d’informació necessària per poder desenvolupar la seva tasca dins la Comissió.
- Article 14.2.e: s’hauria d’especificar que les dues persones en representació de pares i mares han de ser a proposta de les federacions d’AMPA de centres públics més representatives
- Article 15.2: es preveu una sobrerrepresentació de l’escola concertada, i en tot cas es garanteix la presència de la persona titular de centre concertat com també succeeix en les CGA. S’ha de tenir en compte que el representant de l’Administració, que és el president, representa tot el sistema educatiu sostingut amb fons públics. Això inclou els centres de titularitat pública com privada concertada. D’altra banda, aquest article hauria d’assegurar la representació de les famílies, a través de la federació d’AMPA de centres públics més representativa, en les subcomissions de participació i consulta.
- Secció 4, capítol 2: s’han d’eliminar com a òrgans de gestió del procediment d’admissió en els centres educatius els consells escolars dels centres del Servei d’Educació de Catalunya, direccions dels centres públics i titulars dels centres concertats. La FAPAC entén que aquests són òrgans que entren en funcionament a partir que l’alumnat està matriculat en els centres educatius, però en cap cas abans. La seva implicació pot distorsionar el procediment d’admissió per interessos particulars dels diferents centres educatius.

Les OME són les responsables de gestionar els procediments d’admissió i no els centres educatius. D’aquesta manera s’evita que es pugui incidir en el procés, fet que garanteix la imparcialitat i la transparència en el procés d’admissió de l’alumnat.

Capítol 3

- Article 21.3: no es preveu que totes les zones educatives han de garantir suficients places escolars públiques per absorbir tot l’alumnat potencial de la zona. Només preveu que sigui necessari que hi hagi un centre de titularitat pública per zona educativa, independentment de les dimensions de la zona educativa o de la densitat de població. Aquest precepte permet que en una zona educativa hi pugui haver tots els centres privats concertats que es vulgui i només obligar que hi hagi un centre públic. En cap cas aquest precepte no garanteix l’escolarització equilibrada i gratuïta de l’alumnat i deixa en gran desavantatge els centres públics enfront dels privats concertats. La FAPAC proposa introduir l’obligació que totes les zones

educatives han de garantir suficients places públiques per a l'alumnat de la zona educativa. En el cas de Catalunya aquesta mesura és especialment necessària ja que no només afecta la gratuïtat del sistema sinó també la llibertat religiosa de les famílies. S'ha de tenir en compte que el 70 % de centres privats concertats són de confessionalitat catòlica.

– Article 22.2.a: aquest precepte està buit de contingut ja que no es pot fer compatible l'elecció de centre amb l'heterogeneïtat social. D'altra banda, si les zones educatives abasten molt territori, el repartiment de l'alumnat en pro de l'heterogeneïtat pot provocar treure l'alumne o alumna del seu entorn més proper i desposseir-lo de la seva xarxa més pròxima.

– Article 22.2.b: aquesta lletra hauria de quedar redactada de la manera següent: “La suficiència de l'oferta de llocs escolars públics per atendre les necessitats d'escolarització.” S'ha de tenir en compte que l'escola privada concertada és només una mesura transitòria per a quan no hi ha prou oferta escolar pública, però en cap cas no pot substituir l'oferta pública. A més, el fet que més del 70 % de centres privats concertats siguin de confessionalitat catòlica fa que no sigui possible respectar la llibertat religiosa de les famílies si se les obliga a escolaritzar els fills i filles en un centre religiós. D'altra banda, s'ha de tenir en compte que en els centres privats concertats regeix la llibertat d'empresa i en els públics, no. Per tant, no són els mateixos principis els que regeixen en els centres públics que en els privats. En aquest sentit, no es pot negar la possibilitat a les famílies d'escolaritzar els fills i filles en una escola pública.

– Article 22.3: aquest precepte només preveu adoptar mesures per al transport escolar per a l'alumnat dels centres privats concertats dintre d'un mateix municipi, independentment que aquest alumnat tingui la possibilitat de ser escolaritzat en un centre educatiu públic. A més, es preveu que aquest transport sigui finançat per l'Administració pública.

La FAPAC entén que aquesta mesura provoca un greuge comparatiu cap als centres públics ja que el Decret 161/1996, de 14 de maig, pel qual es regula el servei escolar de transport, només preveu el finançament del transport escolar quan l'alumnat no té l'opció d'escolaritzar-se en el seu mateix municipi.

– Article 22.4. La FAPAC considera que aquest punt hauria de ser part del punt 22.1, en el qual s'indiqui que qualsevol delimitació de zona educativa ha de ser objecte d'un informe motivat sobre l'impacte en l'escolarització equilibrada.

– Article 22.5. En relació amb les adscripcions entre centres d'infantil i primària i els de secundària, no s'entén el concepte emprat d'“itinerari educatiu” en relació amb la continuïtat. El redactat indueix a error. La FAPAC proposa que el redactat d'aquest punt quedi de la manera següent: “En general, les zones educatives han de garantir tots els nivells educatius des d'infantil fins a la secundària obligatòria. En el cas que no sigui possible garantir tots els nivells educatius en una mateixa zona, es podran establir zones educatives diferents per als centres d'educació de primària i de secundària. Les adscripcions, en aquest cas, es podran donar entre diferents zones educatives. Les zones educatives de secundària inclouran els municipis que no tinguin centres d'educació secundària obligatòria.”

– Article 22.6: aquest article és redundat ja que s'estableix el mateix en l'apartat 22.3, on s'han al·legat els motius de desacord.

– Article 23.1: s'estableix que l'oferta educativa s'ha de determinar per a períodes d'entre 3 i 7 anys, però al llarg del text del Decret no es regula com s'ha de planificar aquesta oferta, amb el consens dels òrgans amb què es farà. Tampoc no es regulen terminis, ni la publicitat, així com tampoc els paràmetres que ha de seguir aquesta planificació. La FAPAC entén que la planificació s'hauria de fer amb el consens de la taula local de planificació educativa, sempre que en aquesta taula hi siguin tots els agents de la comunitat educativa, incloses les famílies dels centres públics.

– Article 23.2: es parla de garantir la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització, però mantenint sempre l'elecció de centre. La FAPAC entén que és incompatible l'escolarització equilibrada amb l'elecció de centre educatiu de les famílies. Es proposa eliminar d'aquest apartat la llibertat d'elecció de centre.

– Article 23.3: el principal problema d'aquest apartat és que el Decret només preveu mecanismes per controlar la sobreoferta per als centres públics, ja que l'oferta de places concertada ve determinada per una altra norma i no per aquest Decret. La FAPAC demana que s'incorpori explícitament en aquest apartat el següent: “Sempre que hi hagi sobreoferta de places a la zona educativa corresponent, com a primera mesura cal deixar d'oferir les places privades concertades de la zona.”

– Article 23.4: la FAPAC entén que no hi ha d'haver una via d'accés diferenciada per a l'alumnat amb necessitats educatives específiques de suport educatiu i la resta d'alumnat.

– Article 24.c: per atendre les necessitats d'escolarització en cada zona educativa només es preveu tenir en compte la disponibilitat dels grups autoritzats que no estiguin en funcionament dels centres privats concertats i no pas les places escolars públiques que s'han anat tancant al llarg dels anys. Aquest fet comportarà que, quan hi hagi necessitats d'escolarització, en lloc d'obrir línies tancades de la pública, s'oferiran els grups que la privada concertada no aconsegueix omplir via preinscripció. Aquesta és una mesura en-

caminada a garantir la supervivència dels centres privats concertats en detriment dels públics. La FAPAC proposa que es modifiqui aquest precepte i s'incorpori l'obligatorietat d'oferir sempre totes les places públiques potencials dels centres educatius, incloent-hi les línies tancades.

– Article 24.h: la redacció d'aquest precepte pot tenir un efecte de transferència d'alumnat que es vol escolaritzar a la pública cap a la privada concertada en nom dels efectes sobre la segregació. En cap cas no es té en compte que aquell alumnat que vulgui anar a la pública tindrà garantida una plaça pública. Aquest fet és especialment greu quan més del 70 % de centres concertats són religiosos.

– Article 24.j: totes les mesures que es preveuen en l'articulat queden reduïdes a les disponibilitats pressupostàries. Les mesures per combatre les desigualtats de base no poden dependre de criteris econòmics.

Capítol 4

– Article 36: es preveuen els criteris de prioritat per a l'assignació de vacant quan el nombre de sol·licituds sigui superior a l'oferta de llocs escolars. És preocupant el plantejament d'aquest article ja que mentre hi hagi places disponibles l'elecció de centre prevaldrà de forma absoluta, independentment que aquesta elecció vagi creant segregació perquè grups socialment homogenis sol·licitin els mateixos centres educatius. Només entren en joc els criteris de prioritat quan hi ha més demanda que oferta. Entre els diferents criteris de prioritat es preveu *b*, “la proximitat del domicili de l'alumne o alumna del centres”, entenen *proximitat* com a ‘zona educativa’, però sense establir criteris de proximitat. Si la proximitat és tota la zona educativa, independentment dels quilometres que abasti, no es tindrà en compte la distància entre el domicili i l'escola. Per tant, la FAPAC entén que el criteri de la proximitat no serà un criteri que realment prevaldrà en el procediment d'admissió. S'haurien de desenvolupar uns criteris de proximitat que s'haurien d'emprar per delimitar les zones educatives.

– Article 38: pel que fa a la publicació dels resultats de les fases de preinscripció, no es preveu la consulta dels resultats de forma telemàtica. La FAPAC considera que els resultats s'haurien de poder consultar telemàticament i haurien de ser de fàcil accés.

Capítol 5

– Article 47: un dels principals problemes amb què es troba l'alumnat nouvingut és el temps que transcorre entre que l'alumne arriba a Catalunya i que efectivament és escolaritzat en el sistema educatiu. L'escolarització hauria de ser automàtica (24 hores des de l'arribada) i l'article 47 ho ha de recollir perquè aquesta dilació atempta directament contra la garantia del dret a l'educació de l'alumnat. El padró no pot ser element indispensable per garantir l'escolarització de menors d'edat.

– Article 48: en aquest article es regula l'increment del nombre màxim d'alumnes per grup, que segueix establint l'increment per grup de fins a un deu per cent per atendre necessitats d'escolarització sobrevingudes. La FAPAC al·lega que s'hauria d'incorporar l'obligació de no planificar l'oferta inicial de places públiques tenint com a referència la ràtio màxima legalment establerta (25 alumnes per a P3 i 30 per a primer d'ESO), de manera que no s'hauria d'augmentar de forma sobrevinguda el nombre màxim d'alumnes per grup. A més, s'hauria de tenir en compte el percentatge de matrícula viva que determinants municipis i ciutats absorbeixen, any rere any, en el moment de fer la planificació educativa, i deixar suficients places públiques disponibles per absorbir amb normalitat l'alumnat nouvingut.

– Article 50: aquest precepte fa referència al concepte i avaluació de la segregació escolar. La FAPAC considera que aquest article no tindrà cap efecte sobre la planificació educativa perquè no estableix quins paràmetres i indicadors faran servir les taules locals de planificació. Es proposa regulars els paràmetres i indicadors i establir l'obligació de ser aplicats per part de les taules locals.

– Article 53.5: l'article 53 queda buit de contingut perquè en el punt cinquè es deixa en mans del Departament d'Educació determinar què es considera en cada moment *necessitats educatives específiques* i la forma d'acreditar-les. Aquest article provoca gran inseguretat jurídica a l'alumnat i famílies afectades. S'haurien d'establir uns paràmetre mínims de què s'entén per *necessitats educatives específiques* i quins seran els indicadors que s'utilitzaran per mesurar-les.

– Article 54: la FAPAC no està d'acord, per principi, que es reparteixi l'alumnat amb necessitats educatives de suport educatiu entre els diferents centres. La distribució de l'alumnat s'ha de fer tenint en compte tot l'alumnat i no només repartint aquell alumnat a qui l'Administració reconeix algun tipus de problemàtica. Repartint el conjunt d'alumnat d'acord amb el criteri de proximitat al domicili ja es pot garantir l'escolarització equilibrada. A partir d'aquí, es poden desplegar submesures quan sigui necessari, sempre quedant regulades en aquest Decret d'admissió.

– Article 56.2: s'estableix que l'escolarització de l'alumnat amb necessitats educatives especials requereix el reconeixement d'aquestes necessitats en l'informe de l'EAP. Aquesta disposició no serà d'aplicació

perquè l'EAP només elabora informes a aquell alumnat ja escolaritzat en els centres educatius. La FAPAC proposa que es tinguin en compte els informes mèdics de centres de salut públics. D'aquesta forma es podrà saber quines són les necessitats de l'alumnat des del primer dia de la seva escolarització.

– Article 56.6: aquest precepte estableix que les úniques famílies que no tenen dret a escollir centre són les famílies amb fills i filles que tenen necessitats educatives específiques de suport educatiu. La FAPAC considera que aquest precepte és clarament discriminatori i que l'elecció de centre s'hauria de limitar, en condicions d'igualtat, al conjunt de famílies catalanes i no només a aquelles que determina l'Administració pública.

– Article 59: pel que fa a la limitació de grups a partir de l'inici de curs, la FAPAC lamenta que aquesta mesura no sigui obligatòria i que la seva aplicació quedi a discreció de la inspecció educativa.

– Article 60: les limitacions a l'escolarització en els centres de màxima complexitat d'alumnat amb necessitats educatives específiques no es preveu com una mesura obligatòria. Per tant, la seva aplicació depèn de la voluntat de l'Administració en cada moment.

– Article 61: per fomentar la demanda heterogènia es permet sol·licitar accedir en grup en un centre segregat mitjançant l'oferta singular. Aquesta mesura hauria d'establir limitacions en el nombre d'alumnes d'aquest grup ja que, en cap cas, l'accés d'un grup d'aquestes característiques no pot comportar el desplaçament/expulsió de l'alumnat de la zona.

– Article 62: aquesta mesura propicia la transferència d'alumnes de la pública cap a la concertada, ja que els centres privats concertats no estan obligats a formar-ne part. D'aquesta manera, la redacció d'aquest article 62 propicia per si mateix el foment de la segregació educativa. La FAPAC proposa que s'obligui a la concertada a formar part de la consideració de centre únic. En cas que no sigui possible, la FAPAC exigeix eliminar aquest precepte.

– Article 65 i 66: aquests preceptes es refereixen a les activitats complementàries i el menjador escolar sense establir l'obligació de garantir aquestes activitats a tot l'alumnat, ja sigui per necessitats socioeconòmiques o especials. La FAPAC entén que la redacció d'aquests articles propicien la discriminació de part de l'alumnat i, per tant, s'hauria de reformular per garantir l'accés a aquestes activitats a tot l'alumnat.

– Article 73: pel que fa al termini de resolució de les relacions, no s'estableix un procediment per donar resposta a les famílies. Això comporta que l'Administració pública pugui donar resposta quan consideri i deixar en total indefensió les famílies que reclamen.

Vot particular presentat pel senyor Joan Bassas i Arnau, APSEC, Escola Cristiana de Catalunya

Principis que han de regir els procediments de programació i admissió

Actuació de l'administració

Els drets fonamentals presenten, a més, una dimensió objectiva, en virtut de la qual operen com a components estructurals bàsics que han de conformar l'íntegre ordenament jurídic. Com a conseqüència d'aquest "doble caràcter" dels drets fonamentals (TC S 25/1981, fonament jurídic cinquè), penja sobre els poders públics una vinculació també dual: en la seva tradicional dimensió subjectiva, els imposa l'obligació negativa de no lesionar l'esfera de llibertat per ells fixada; en el seu vessant juridicoobjectiva, reclama genèricament d'ells que, en l'àmbit de les seves respectives funcions, coadjuvin a fi que la implantació i gaudi dels drets fonamentals siguin reals i efectius, sigui quin sigui el sector de l'ordenament en què resultin concernits (TC SS 53/1985, fonament jurídic quart i 129/1989, fonament jurídic tercer) (TC A 382/1996 de 18 de desembre).

L'article 9, de la Constitució espanyola de 1978, estableix en el seu apartat 1, entre altres coses, que "els ciutadans i els poders públics estan subjectes a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic", i afegeix, en el seu apartat 3 que, "la Constitució garanteix [...] la seguretat jurídica". De la normativa constitucional esmentada s'infereix que [...] també les administracions públiques estan subjectes a aquesta Llei fonamental i, alhora, a la resta de l'ordenament jurídic vigent, fet que implica que aquestes normes són origen immediat de drets i obligacions per a tots aquells i no mers principis programàtics. (STS 15.4.1994.)

La conducta administrativa al voltant dels concerts educatius no pot estar dirigida per directrius d'eminent pes polític, sinó que ha de basar-se en la tutela del dret fonamental dels educands a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, en la llibertat de creació de centres docents reconeguda cons-

titucionalment i en el servei objectiu a l'interès públic que ha d'inspirar la seva actuació, d'acord amb l'article 103.1 de la norma fonamental. (Sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Balears 137/2018.)

El Projecte de decret ha de respectar el que disposa la LOE (articles 71-78, 84-88 i 109) i la LEC (articles 43-50).

Programació general de l'ensenyament i dels llocs escolars

A les lleis orgàniques s'afirma la llibertat d'ensenyament (article 27.1.b de la Constitució espanyola [CE]), juntament amb el dret dels pares a elegir la formació religiosa i moral que estimin més oportuna per als fills (article 27.3 de la CE). I si es garanteix la llibertat de creació de centres docents (article 27.6 de la CE). També es responsabilitza els poders públics d'una programació general de l'ensenyament (article 27.5 de la CE) orientada a assegurar un lloc escolar a tots els ciutadans. Correspon al legislador el desplegament d'aquests preceptes, de manera que siguin modelats equilibradament en el seu desplegament normatiu ulterior.

La Llei encarrega la provisió de l'educació obligatòria en règim de gratuïtat a la xarxa dual integrada pels centres públics i pels centres privats amb concert educatiu. "La regulació d'aquesta s'assenta en dos principis d'importància capital en el sistema educatiu dissenyat per la Constitució, programació i participació, el joc dels quals fa possible el coherentment equilibrat del dret a l'educació i de la llibertat d'ensenyament. A l'Estat i a les comunitats autònomes, per mitjà de la programació general de l'ensenyament, correspon assegurar la cobertura de les necessitats educatives, proporcionant una oferta adequada de llocs escolars, [...] i promovent la igualtat d'oportunitats. El mecanisme de la programació general de l'ensenyament, que ha de permetre la racionalització de l'ús dels recursos públics destinats a l'educació, es troba regulat al títol II. Aquesta programació ha d'assegurar simultàniament el dret a l'educació i la possibilitat d'escollir centre docent dins l'oferta de llocs escolars gratuïts, ja que aquesta llibertat no existeix verdaderament si aquell dret no està assegurat per a tothom." (LODE, preàmbul.)

Recull la LODE: 1. "Els poders públics han de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant una programació general de l'ensenyament, amb la participació efectiva de tots els sectors afectats, que atengui adequadament les necessitats educatives i la creació de centres docents. 2. A aquests efectes, l'Estat i les comunitats autònomes han de definir les necessitats prioritàries en matèria educativa, fixar els objectius d'actuació del període que es consideri i determinar els recursos necessaris, d'acord amb la planificació econòmica general de l'Estat. 3. La programació general de l'ensenyament que correspongui a les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial ha de comprendre en tot cas una programació específica dels llocs escolars en què s'han de determinar les comarques, municipis i zones on s'hagin de crear aquest llocs. La programació específica de places escolars de nova creació als nivells gratuïts ha de tenir en compte, en tot cas, l'oferta existent de centres públics i concertats." (LODE, 27.)

Diu la LEC: "El Govern ha de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant la programació general de l'ensenyament. El Govern, per a garantir el dret de totes les persones a accedir a l'educació en condicions d'igualtat i el dret a l'elecció de centre, ha de regular un procediment únic d'accés als centres públics i als centres privats sostinguts amb fons públics." (LEC, 4,2.)

Programació de l'oferta educativa

1. Correspon al Departament aprovar la programació de l'oferta educativa.

2. La programació de l'oferta educativa té per objecte establir, amb caràcter territorial, les necessitats d'escolarització que ha de satisfer el Servei d'Educació de Catalunya per garantir el dret a l'educació de tothom, i ho ha d'harmonitzar amb els drets individuals dels alumnes i de les mares, els pares o els tutors. Aquesta programació ha de garantir la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social.

3. Correspon al Govern determinar els criteris de programació i el procediment, que ha d'establir la participació i la consulta dels ens locals, dels sectors educatius i dels titulars dels centres concertats, i, si escau, dels sectors productius. En establir els criteris de programació cal considerar-ne la periodicitat, el mapa escolar i l'articulació del territori en zones educatives i les seves necessitats d'escolarització.

4. El Departament, en el marc de la programació educativa, ha de determinar periòdicament l'oferta de llocs escolars tenint en compte l'oferta existent de centres públics i centres privats concertats. A partir d'aquesta programació, correspon al Departament establir nous llocs escolars del Servei d'Educació de Catalunya, d'acord amb els criteris fixats per aquest article i, en tot cas, tenint en compte les disposicions pressupostàries (LEC, 44).

La Sentència del Tribunal Constitucional 77/1985, de 27 de juny, en el seu fonament jurídic cinquè, fent referència expressa dels articles LODE 20.2, i 53, en conclou: "l'adjudicació de places no pot mai prescindir de la voluntat dels pares ja que aquesta es porta a terme entre aquells que ja han manifestat la seva preferència i han realitzat la seva elecció per un centre determinat".

El Pacte Nacional per a l'Educació del 2006, parlant de la planificació, diu que perquè sigui eficaç es requereix que respongui a una previsió acurada de les necessitats i de l'oferta a mitjà termini. Es considera que l'oferta educativa associada a la prestació del servei educatiu d'interès públic ha d'ajustar-se per períodes estables i no estar sotmesa a possibles fluctuacions de caràcter puntual. El Pacte aposta per l'estabilitat de l'oferta escolar (111, 4).

El Projecte de decret prescindeix d'aquest plantejament i determina una programació anual que és totalment inestable. Ni tan sols respecte de la durada i vigència dels concerts educatius, fet que crea inseguretat jurídica, i en la viabilitat de les iniciatives socials.

Cal que la programació respecti l'oferta existent i doni al sistema l'estabilitat que reclama el Pacte Nacional per a l'Educació.

Procés d'admissió

La doctrina constitucional relativa a la "admissió d'alumnes" en tots els centres sostinguts amb fons públics s'assenta en els punts següents:

1. Que els pares tenen el dret fonamental d'escollir per als seus fills el centre docent públic o privat que respongui millor a les seves preferències, i els poders públics tenen l'obligació, dins les seves efectives possibilitats, de garantir l'exercici d'aquest dret d'elecció de centre entre els anteriorment referits.

2. Que els poders públics compleixen l'obligació referida de garantir l'exercici de tal dret d'elecció, a través d'"una programació adequada dels llocs escolars gratuïts en els àmbits territorials corresponents".

3. Que el procés d'admissió d'alumnes, en un centre escolar sostingut amb fons públics, suposa necessàriament l'existència d'una sol·licitud de plaça per part dels pares o tutors interessats en l'admissió, sense que en cap moment pugui pensar-se en "adscripcions forçoses d'alumnes, ni al seu destí per l'Administració a un centre determinat o, per descomptat, per comissions creades a l'efecte" (Sentència del Tribunal Constitucional núm. 77/1985).

4. Que, en cas d'"insuficiència de llocs escolars" per atendre totes les sol·licituds presentades en un centre concret, s'haurà de procedir a una "selecció" de les sol·licituds presentades, d'acord amb els criteris prioritaris que l'apartat 2, de l'article 20, de la Llei orgànica 8/1985, estableix.

5. Que, en tot cas, a l'aplicar aquests criteris prioritaris, en la selecció de sol·licituds, cal evitar qualsevol tipus de discriminació per raons ideològiques, religioses, morals, socials, de raça o naixement.

6. Que en els centres docents públics, la responsabilitat de prendre decisions en l'admissió d'alumnes correspon al consell escolar de cada centre —article 42.c de la LODE i article 12.1, del Reial decret 2375 / 1985.

7. Que en els centres privats concertats el titular de cada centre és el responsable de dur a terme el procés d'admissió d'alumnes i, un cop acabat el dit procés, n'ha d'informar el Consell Escolar perquè aquest òrgan de participació tingui ocasió de verificar el compliment de la normativa vigent —articles 57.c i 62.1.d, de l'esmentada Llei orgànica, i l'article 12, del Reial decret 2375 / 1985 (STS 15.4.1994).

Consideracions sobre el pacte contra la segregació escolar

El Pacte estableix com a acció prioritària promoure la plena gratuïtat de l'ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu. Cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC (article 42), per garantir la gratuïtat real i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar tal com succeeix actualment. En aquest sentit el Pacte es planteja, entre altres aspectes, avançar en la gratuïtat de l'ensenyament, amb un increment del finançament dels centres públics i concertats.

El Departament tramita per la via d'urgència un nou Decret d'admissió d'alumnes sense que la Comissió que estudia el cost de la plaça escolar hagi acabat la seva feina. En aquest moment no hi ha cap previsió d'increment del finançament i, al contrari, avancem en una nova normativa que vol combatre la segregació sense donar resposta a la primera i principal causa de segregació escolar, l'infrafinançament públic de l'educació.

Exigir més esforços econòmics als centres, com fa el Projecte de decret, en aquest context econòmic de l'ensenyament, l'únic que farà és dificultar encara més el funcionament dels centres i tensar més la situació.

El Pacte Nacional per a l'Educació va establir un període transitori de sis cursos per assolir la gratuïtat a les famílies.

Durant el període transitori els centres podien continuar rebent aportacions de les famílies.

Han passat catorze anys del Pacte i la situació avui és molt pitjor que la del 2006. No s'ha avançat en res.

Tot i aquests antecedents, un nou Projecte de decret de programació i admissió. El projecte no dedica ni un sol article a abordar el tema del finançament i, per tant, no hi ha cap disposició transitòria que reguli la situació dels centres en el context d'infrafinançament.

L'article 2.2 del projecte disposa: "El procediment d'admissió garanteix a tot l'alumnat l'accés en condicions d'igualtat a un lloc escolar gratuït...".

La igualtat d'oportunitats avui no està garantida perquè els llocs escolars no són gratuïts en l'escola concertada tot i formar part del Servei d'Educació de Catalunya.

Barcelona, 20 de febrer de 2020

Vot particular presentat pel senyor Joan Josep Codina Puig, Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya

Actuació de l'administració

Els drets fonamentals presenten, a més, una dimensió objectiva, en virtut de la qual operen com a components estructurals bàsics que han de conformar l'íntegre ordenament jurídic. Com a conseqüència d'aquest "doble caràcter" dels drets fonamentals (TC S 25/1981, fonament jurídic cinquè), penja sobre els poders públics una vinculació també dual: en la seva tradicional dimensió subjectiva, els imposa l'obligació negativa de no lesionar l'esfera de llibertat per ells fixada; en el seu vessant juridicoobjectiva, reclama genèricament d'ells que, en l'àmbit de les seves respectives funcions, coadjuvin a fi que la implantació i gaudi dels drets fonamentals siguin reals i efectius, sigui quin sigui el sector de l'ordenament en què resultin concernits (TC SS 53/1985, fonament jurídic quart i 129/1989, fonament jurídic tercer) (TC A 382/1996 de 18 de desembre).

L'article 9, de la Constitució espanyola de 1978, estableix en el seu apartat 1, entre altres coses, que "els ciutadans i els poders públics estan subjectes a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic", i afegeix, en el seu apartat 3 que, "la Constitució garanteix [...] la seguretat jurídica". De la normativa constitucional esmentada s'infereix que [...] també les administracions públiques estan subjectes a aquesta Llei fonamental i, alhora, a la resta de l'ordenament jurídic vigent, fet que implica que aquestes normes són origen immediat de drets i obligacions per a tots aquells i no mers principis programàtics. (STS 15.4.1994.)

La conducta administrativa al voltant dels concerts educatius no pot estar dirigida per directrius d'eminent pes polític, sinó que ha de basar-se en la tutela del dret fonamental dels educands a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, en la llibertat de creació de centres docents reconeguda constitucionalment i en el servei objectiu a l'interès públic que ha d'inspirar la seva actuació, d'acord amb l'article 103.1 de la norma fonamental. (Sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Balears 137/2018.)

El Projecte de decret ha de respectar el que disposa la LOE (articles 71-78, 84-88 i 109) i la LEC (articles 43-50).

Programació general de l'ensenyament i dels llocs escolars

A les lleis orgàniques s'afirma la llibertat d'ensenyament (article 27.1.b de la Constitució espanyola [CE]), juntament amb el dret dels pares a elegir la formació religiosa i moral que estimin més oportuna per als fills (article 27.3 de la CE). I si es garanteix la llibertat de creació de centres docents (article 27.6 de la CE). També es responsabilitza els poders públics d'una programació general de l'ensenyament (article 27.5 de la CE) orientada a assegurar un lloc escolar a tots els ciutadans. Correspon al legislador el desplegament d'aquests preceptes, de manera que siguin modelats equilibradament en el seu desplegament normatiu ulterior.

La Llei encarrega la provisió de l'educació obligatòria en règim de gratuïtat a la xarxa dual integrada pels centres públics i pels centres privats amb concert educatiu. "La regulació d'aquesta s'assenta en dos principis d'importància capital en el sistema educatiu dissenyat per la Constitució, programació i participació, el joc dels quals fa possible el coonestament equilibrat del dret a l'educació i de la llibertat d'ensenyament. A l'Estat i a les comunitats autònomes, per mitjà de la programació general de l'ensenyament, correspon assegurar la cobertura de les necessitats educatives, proporcionant una oferta adequada de llocs escolars, [...] i promovent la igualtat d'oportunitats. El mecanisme de la programació general de l'ensenyament, que ha de permetre la racionalització de l'ús dels recursos públics destinats a l'educació, es troba regulat al títol II. Aquesta programació ha d'assegurar simultàniament el dret a l'educació i la possibilitat d'escollir centre docent dins l'oferta de llocs escolars gratuïts, ja que aquesta llibertat no existeix verdaderament si aquell dret no està assegurat per a tothom." (LODE, preàmbul.)

Recull la LODE: 1. "Els poders públics han de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant una programació general de l'ensenyament, amb la participació efectiva de tots els sectors afectats, que atengui adequadament les necessitats educatives i la creació de centres docents. 2. A aquests efectes, l'Estat i les comunitats autònomes han de definir les necessitats prioritàries en matèria educativa, fixar els objectius d'actuació del període que es consideri i determinar els recursos necessaris, d'acord amb la planificació econòmica general de l'Estat. 3. La programació general de l'ensenyament que correspongui a les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial ha de comprendre en tot cas una programació específica dels llocs escolars en què s'han de determinar les comarques, municipis i zones on s'hagin de crear aquest llocs. La programació específica de places escolars de nova creació als nivells gratuïts ha de tenir en compte, en tot cas, l'oferta existent de centres públics i concertats." (LODE, 27.)

Diu la LEC: "El Govern ha de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant la programació general de l'ensenyament. El Govern, per a garantir el dret de totes les persones a accedir a l'educació en condicions d'igualtat i el dret a l'elecció de centre, ha de regular un procediment únic d'accés als centres públics i als centres privats sostinguts amb fons públics." (LEC, 4,2.)

Programació de l'oferta educativa

5. Correspon al Departament aprovar la programació de l'oferta educativa.

6. La programació de l'oferta educativa té per objecte establir, amb caràcter territorial, les necessitats d'escolarització que ha de satisfer el Servei d'Educació de Catalunya per garantir el dret a l'educació de tothom, i ho ha d'harmonitzar amb els drets individuals dels alumnes i de les mares, els pares o els tutors. Aquesta programació ha de garantir la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social.

7. Correspon al Govern determinar els criteris de programació i el procediment, que ha d'establir la participació i la consulta dels ens locals, dels sectors educatius i dels titulars dels centres concertats, i, si escau,

dels sectors productius. En establir els criteris de programació cal considerar-ne la periodicitat, el mapa escolar i l'articulació del territori en zones educatives i les seves necessitats d'escolarització.

8. El Departament, en el marc de la programació educativa, ha de determinar periòdicament l'oferta de llocs escolars tenint en compte l'oferta existent de centres públics i centres privats concertats. A partir d'aquesta programació, correspon al Departament establir nous llocs escolars del Servei d'Educació de Catalunya, d'acord amb els criteris fixats per aquest article i, en tot cas, tenint en compte les disposicions pressupostàries (LEC, 44).

La Sentència del Tribunal Constitucional 77/1985, de 27 de juny, en el seu fonament jurídic cinquè, fent referència expressa dels articles LODE 20.2, i 53, en conclou: "l'adjudicació de places no pot mai prescindir de la voluntat dels pares ja que aquesta es porta a terme entre aquells que ja han manifestat la seva preferència i han realitzat la seva elecció per un centre determinat".

El Pacte Nacional per a l'Educació del 2006, parlant de la planificació, diu que perquè sigui eficaç es requereix que respongui a una previsió acurada de les necessitats i de l'oferta a mitjà termini. Es considera que l'oferta educativa associada a la prestació del servei educatiu d'interès públic ha d'ajustar-se per períodes estables i no estar sotmesa a possibles fluctuacions de caràcter puntual. El Pacte aposta per l'estabilitat de l'oferta escolar (111, 4).

El Projecte de decret prescindeix d'aquest plantejament i determina una programació anual que és totalment inestable. Ni tan sols respecte de la durada i vigència dels concerts educatius, fet que crea inseguretat jurídica, i en la viabilitat de les iniciatives socials.

Cal que la programació respecti l'oferta existent i doni al sistema l'estabilitat que reclama el Pacte Nacional per a l'Educació.

Procés d'admissió

La doctrina constitucional relativa a la "admissió d'alumnes" en tots els centres sostinguts amb fons públics s'assenta en els punts següents:

8. Que els pares tenen el dret fonamental d'escollir per als seus fills el centre docent públic o privat que respongui millor a les seves preferències, i els poders públics tenen l'obligació, dins les seves efectives possibilitats, de garantir l'exercici d'aquest dret d'elecció de centre entre els anteriorment referits.

9. Que els poders públics compleixen l'obligació referida de garantir l'exercici de tal dret d'elecció, a través d'"una programació adequada dels llocs escolars gratuïts en els àmbits territorials corresponents".

10. Que el procés d'admissió d'alumnes, en un centre escolar sostingut amb fons públics, suposa necessàriament l'existència d'una sol·licitud de plaça per part dels pares o tutors interessats en l'admissió, sense que en cap moment pugui pensar-se en "adscripcions forçoses d'alumnes, ni al seu destí per l'Administració a un centre determinat o, per descomptat, per comissions creades a l'efecte" (Sentència del Tribunal Constitucional núm. 77/1985).

11. Que, en cas d'"insuficiència de llocs escolars" per atendre totes les sol·licituds presentades en un centre concret, s'haurà de procedir a una "selecció" de les sol·licituds presentades, d'acord amb els criteris prioritaris que l'apartat 2, de l'article 20, de la Llei orgànica 8/1985, estableix.

12. Que, en tot cas, a l'aplicar aquests criteris prioritaris, en la selecció de sol·licituds, cal evitar qualsevol tipus de discriminació per raons ideològiques, religioses, morals, socials, de raça o naixement.

13. Que en els centres docents públics, la responsabilitat de prendre decisions en l'admissió d'alumnes correspon al consell escolar de cada centre —article 42.c de la LODE i article 12.1, del Reial decret 2375 / 1985.

14. Que en els centres privats concertats el titular de cada centre és el responsable de dur a terme el procés d'admissió d'alumnes i, un cop acabat el dit procés, n'ha d'informar el Consell Escolar perquè aquest òrgan de participació tingui ocasió de verificar el compliment de la normativa vigent —articles 57.c i 62.1.d, de l'esmentada Llei orgànica, i l'article 12, del Reial decret 2375 / 1985 (STS 15.4.1994).

Consideracions sobre el pacte contra la segregació escolar

El Pacte estableix com a acció prioritària promoure la plena gratuïtat de l'ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu. Cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC (article 42), per garantir la gratuïtat real i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar tal com succeeix actualment. En aquest sentit el Pacte es planteja, entre altres aspectes, avançar en la gratuïtat de l'ensenyament, amb un increment del finançament dels centres públics i concertats.

El Departament tramita per la via d'urgència un nou Decret d'admissió d'alumnes sense que la Comissió que estudia el cost de la plaça escolar hagi acabat la seva feina. En aquest moment no hi ha cap previsió d'increment del finançament i, al contrari, avancem en una nova normativa que vol combatre la segregació sense donar resposta a la primera i principal causa de segregació escolar, l'infrafinançament públic de l'educació.

Exigir més esforços econòmics als centres, com fa el Projecte de decret, en aquest context econòmic de l'ensenyament, l'únic que farà és dificultar encara més el funcionament dels centres i tensar més la situació.

El Pacte Nacional per a l'Educació va establir un període transitori de sis cursos per assolir la gratuïtat a les famílies.

Durant el període transitori els centres podien continuar rebent aportacions de les famílies.

Han passat catorze anys del Pacte i la situació avui és molt pitjor que la del 2006. No s'ha avançat en res.

Tot i aquests antecedents, un nou Projecte de decret de programació i admissió. El projecte no dedica ni un sol article a abordar el tema del finançament i, per tant, no hi ha cap disposició transitòria que reguli la situació dels centres en el context d'infrafinançament.

L'article 2.2 del projecte disposa: "El procediment d'admissió garanteix a tot l'alumnat l'accés en condicions d'igualtat a un lloc escolar gratuït...".

La igualtat d'oportunitats avui no està garantida perquè els llocs escolars no són gratuïts en l'escola concertada tot i formar part del Servei d'Educació de Catalunya.

Barcelona, 20 de febrer de 2020

Vot particular presentat pel senyor Xavier Diez Rodríguez, USTEC-STEs (IAC)

USTEC-STEs (IAC) sempre ha considerat la qüestió de la segregació escolar com un dels principals mals presents en el sistema educatiu amb efectes negatius en la cohesió de la Catalunya del segle XXI. En aquest sentit, entenem que l'escola ha de contribuir a evitar-la i que determinats drets, com ara la lliure elecció, han de sotmetre's a l'obligació de no contribuir a la creació, ampliació i aprofundiment de desigualtats.

Ara bé, no es tracta només de quina manera, i amb quins condicionaments s'organitza l'entrada de tot ciutadà al sistema educatiu, sinó tot un seguit de circumstàncies, com ara recursos, ràtios i polítiques compensatòries, que són les que realment tenen incidència en el combat contra la segregació. I fins al moment actual, tant en el Decret com en el Dictamen, com en les polítiques globals del Departament, no veiem passos significatius per assolir aquest objectiu que entenem compartit.

Sobre tot això, cal remarcar que el nostre sistema educatiu, fonamentat en una doble xarxa (la pública i la privada, que en la majoria dels casos és concertada), és un dels més segregats de la Unió Europea, i això, pel que fa a resultats educatius, cohesió social o ampliació de desigualtats de tota mena, acaba tenint conseqüències negatives i qüestiona la nostra viabilitat com a nació.

És evident que l'acció política del Departament d'Educació ve condicionada per la subjugació a determinades lleis orgàniques que limiten la capacitat d'actuació contra la segregació escolar. Ho és la LODE, de 1985, que dibuixa un sistema dual, fonamentat en una escola pública i una escola privada que veu garan-

tida la seva viabilitat econòmica gràcies a un sistema de concerts, ho són la LOE (2006) i la LOMCE (2013), que perpetuen aquesta dualitat de titularitat pública i privada, que condicionen la capacitat de les administracions públiques de fer polítiques efectives contra la segregació, i ho és sobretot la LEC (2009), que tracta de camuflar la doble xarxa sota el paraigua d'un servei públic d'educació que no resulta altra cosa que confondre la comunitat educativa comparant un negoci privat amb una escola pública històricament discriminada.

En aquest sentit, la nostra organització, caracteritzada històricament per la lluita contra tota segregació i discriminació, que ha defensat sempre la gestió pública dels serveis públics, té com a referent la ILP d'educació. Per a USTEC-STEs, una doble xarxa educativa en què coexisteix una escola privada amb un seguit d'empreses i franquícies educatives que rep finançament dels diners de tothom i que, paral·lelament, estableix fórmules de copagament a fi de posar barreres econòmiques i seleccionar, així, l'alumnat per determinades característiques, és una anomalia que caldria corregir. És per això que en l'esmentada iniciativa legislativa popular que fou vetada en debat parlamentari es proposava que només hi hagués una única xarxa d'escoles públiques, gestionades públicament, mentre que aquells centres de titularitat privada, finançats amb fons públics, disposessin d'un termini determinat per decidir o bé integrar-se a la xarxa pública o bé haver de renunciar al concert.

Volem reconèixer, en aquest vot particular, l'esforç per part del Consell Escolar de Catalunya de buscar consens per a una qüestió en què els antagonismes són més que evidents. El Departament ha volgut modificar la normativa vigent per adequar-la a les condicions del Pacte contra la segregació. Tanmateix, l'esforç no ha estat tan decidit com hauríem volgut, i la normativa que aquest Consell dictamina no ha tingut l'ambició necessària. El Consell, compost per persones que representem entitats amb interessos massa allunyats els uns dels altres, ha permès desenvolupar un debat interessant que ha servit per evidenciar la distància en les concepcions sobre la gestió dels diners públics en relació amb les polítiques sobre la segregació, fet que ha quedat recollit en el Dictamen. Malgrat que la nova normativa dibuixa alguna mesura interessant —com ara reforçar el paper de les oficines municipals d'escolarització o cert control sobre les accions de promoció dels centres educatius—, la realitat és que no és suficient perquè la nostra organització s'hi pugui adherir.

És per això que, coherentment amb la nostra trajectòria històrica en la defensa de l'escola pública i en la necessitat que es deixi de concertar entitats privades dedicades al sector educatiu, presentem aquest vot negatiu, d'acord amb les consideracions següents:

Primera. Ni el Decret ni el Dictamen no preveuen la supressió dels concerts.

Tal com estableix la iniciativa legislativa popular d'educació, avalada per més de 95.000 signatures i dos centenars d'entitats de reconegut prestigi, un dels principals problemes que té el sistema educatiu de Catalunya és la presència d'una xarxa de centres privats sufragats amb fons públics, bona part dels quals de titularitat religiosa. Aquest fenomen, fruit de l'endèmic subfinançament públic de l'educació, així com de la continuïtat de prejudicis socials contra la xarxa de centres públics, ha tingut com a conseqüència la sobrerrepresentació d'alumnat de classes mitjanes i mitjanes altes, a banda de certa homogeneïtat cultural en bona part del sistema de centres privats. Cal recordar que, històricament, només un 15 % de l'alumnat de procedència estrangera és matriculat en aquesta xarxa, o que, malgrat la normativa i diverses sentències judicials, bona part d'aquests centres imposen —amb mecanismes subtils— quotes "voluntàries" com a eina de discriminació respecte dels estrats més modestos de la societat. Que aquests centres, molts dels quals tenen idearis no sempre coincidents amb els principis democràtics, de llibertat religiosa o de coeducació de sexes o classe social, rebin finançament públic és una fórmula que implica que les administracions públiques col·laboren a mantenir la segregació.

Segona. No estableix mesures reals de tractament de la diversitat i la inclusió, la més important de les quals, la reducció dràstica de les ràtios.

La recerca educativa i, més important encara, l'experiència docent sap perfectament que la millor i més fonamental mesura que permet la igualtat d'oportunitats de tots els infants, adolescents i joves de Catalunya és la de la reducció de ràtios. Malgrat que tant el Dictamen com el Projecte de decret aborden aquesta qüestió, ho és en termes massa vagues i inconcrets. Al nostre entendre, caldria entrar en xifres determinades, i nosaltres, com a organització, hem convingut que en tots els nivells d'ensenyament no universitari aquesta s'estableixi en un màxim de quinze alumnes per aula, a banda de la dotació d'altres recursos de

personal que permetin atendre la diversitat. Una veritable escola inclusiva és aquella que permet arribar el màxim de lluny a aquelles persones que parteixen de situacions de desavantatges a tots els nivells, i això no és possible amb gasiveria.

Tercera. No estableix mesures eficaces que impliquin el repartiment d'alumnes necessitats educatives especials (NEE).

Si bé el document expressa bona voluntat i certs nivells d'ambició, a la pràctica, no es proposen mesures que puguin fer efectiva la necessitat d'assegurar que cada centre reflecteixi realment la diversitat social, cultural i econòmica del seu municipi. Entenem que el principi a la lliure elecció de centre s'ha de sotmetre a la necessitat de cohesionar les noves generacions mitjançant un repartiment equitatiu de la diversitat dels alumnes, evitant la concentració d'aquells que tenen necessitats educatives especials en determinats centres, i això només es pot fer mitjançant una normativa de matriculació estricta que ho possibiliti, per evitar l'espectacle que es dona sovint que en un determinat barri o localitat hi hagi centres la composició social dels quals no reflecteixi la del territori. En aquest sentit, considerem que les propostes d'aquest decret d'admissió d'alumnat són mesures cosmètiques sense capacitat d'alterar la creixent dinàmica de polarització social creixent a les aules.

Quarta. Es queda curt respecte al control de les pràctiques que indueixen els centres educatius a competir

Des de fa molts anys, bona part dels centres educatius del nostre territori, amb la millor de les voluntats d'obrir-se a la seva comunitat escolar i orientar les famílies en els processos de matriculació, ha anat organitzant activitats de promoció del propi centre. Si bé entenem que és una obligació d'escoles i instituts obrir el seu centre a la seva comunitat, sovint aquestes accions han anat caient en una dinàmica de competitivitat en la recerca de trobar les famílies amb més capital cultural i educatiu, que en el fons és el que confereix prestigi al centre.

Entenem que aquestes dinàmiques competitives acaben alterant el principi de servei públic i equitat social. Si bé el Dictamen i el Projecte de decret aborden aquesta qüestió, entenem que caldria incloure protocols que evitin entendre la transparència com una autopromoció que persegueixi competir amb la resta de centres. Això hauria d'incloure qüestions com ara la prohibició de publicitat, el fet que els projectes d'autonomia no derivin en una especialització o que es permetin polítiques de selecció arbitrària del professorat.

Cinquena. No preveu la universalitat en la gratuïtat de serveis educatius importants, com ara el lleure, els serveis de menjador, les sortides pedagògiques o el material escolar.

Si bé la proposta de Pacte contra la segregació preveu la convocatòria d'ajuts per a llibres de text, material escolar i sortides (actuacions 21 i 22) i garantir la igualtat en l'accés al servei de menjador escolar (actuació 23), considerem que el Projecte de decret és mancat d'ambició i determinació. L'experiència històrica demostra que qualsevol sistema d'ajuts, si no és universal, estigmatitza els perceptors i els deixa en una situació de vulnerabilitat, a l'arbitri de l'Administració —o de qui reparteix o denega ajuts—, assenyalat per una part de la societat i amb el perill de perpetuar la situació de dependència. A més, qualsevol sistema d'ajuts, fonamentats en convocatòries públiques, implica certa complexitat administrativa que fa que aquelles famílies més vulnerables no sempre siguin capaces de gestionar. A més, el fet que hi hagi col·lectius determinats que tendeixin a absorbir la majoria d'ajuts fa que siguin susceptibles d'estigmatització. És per això que tot sistema d'ajuts com el proposat pel Síndic no només és ineficaç, sinó que també pot ser contraproductiu.

Qualsevol dret que no sigui universal sempre serà en entredit, de manera que la millor manera de combatre la segregació és a partir del principi d'universalitat. Entenem que els serveis de menjadors, els de lleure que es puguin oferir en els diversos plans educatius d'entorn, les sortides pedagògiques, els llibres de text o el material escolar han de ser gratuïts per a tota la comunitat educativa, com de fet ja sol passar en bona part de societats democràtiques i amb tradició de polítiques de benestar. A més, caldria recuperar la gestió pública i directa d'aquests serveis, ja sigui a la Generalitat, ja sigui a les administracions locals, car l'experiència de les externalitzacions, que implica més mala qualitat, preu elevat i precarietat laboral, ha estat catastròfica.

Conclusió

És per això que com a organització, a banda de presentar el nostre vot negatiu, demanem al Consell Escolar de Catalunya que es torni a redactar un nou projecte d'admissió d'alumnes i s'hi faci participar els representants de les famílies, l'alumnat i els treballadors de l'ensenyament d'acord no pas amb les necessitats de les empreses educatives sinó amb les d'un país que, d'aquí a una generació, serà el resultat de les polítiques favorables a la segregació (el nostre model actual) o contra la segregació (si té el valor d'assumir les nostres propostes). Per tant, demanem al legislador que comenci de nou la seva tasca d'acord amb la idea que els objectius del Pacte contra la segregació ens obliguen a dissenyar uns mitjans diferents i, sobretot, més ambiciosos.

Vot particular presentat pel senyor Pere Forga Visa, USOC

Les principals discrepàncies no es troben tant en el Dictamen sinó en els temes de fons del mateix decret de programació i admissió, en els quals el Dictamen no ha entrat. La tramitació d'aquest decret està relacionada amb el desplegament del Pacte contra la segregació escolar de Catalunya. D'aquest pacte, al qual la Federació d'Ensenyament de la USOC s'ha adherit com a organització, en van sortir unes comissions de treball, entre les quals hi ha la d'estudi del cost de la plaça escolar, que va concloure amb la necessitat de dotar de millor finançament tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya. I ho havia de fer paral·lelament a la implantació de les mesures contra la segregació. No es pot avançar amb la implantació de les mesures si no van acompanyades de finançament.

Tot i que compartim la necessitat de reduir la segregació escolar en els processos de preinscripció i matriculació de l'alumnat en els centres del Servei d'Educació de Catalunya, el Decret conté elements que considerem preocupants en relació amb els centres concertats. Estant d'acord que s'han de fer passos per reduir la segregació escolar present en els processos d'admissió i matriculació escolar, no hi podem estar tant en alguna de les mesures fonamentals del decret.

Existeix una qüestió prèvia a tot, i no és altra que la preservació dels drets fonamentals reconeguts en l'ordenament politicojurídic, a més de la jurisprudència sobre aquests drets fonamentals recollits en sentències del Tribunal Suprem i el Tribunal Constitucional, així com en el respecte de la jerarquia de les normes. El Projecte de decret també ha de respectar el que disposa la CE, la LOE i la LEC, en relació amb la llibertat d'Ensenyament i amb el dret d'elecció de centre per part dels pares, mares o famílies.

En relació amb la programació dels llocs escolars —que correspon a l'Administració educativa— al nostre entendre, el Projecte de decret restringeix el dret d'elecció de les famílies, d'entrada, limitat ja per la zonificació escolar, encara pot restar més restringit per la programació prèvia a la preinscripció. La programació ha de garantir que el dret a l'educació sigui compatible amb l'exercici dels drets de les famílies i de l'alumnat.

En aquest context de la programació dels llocs escolars, en les taules locals de planificació, donada la composició, ens preocupa que les decisions es prenguin sense haver establert mesures que garanteixin el respecte a la llibertat d'elecció, deixant al marge qualsevol perjudici de caràcter polític que s'imposi sobre els criteris de caràcter tècnic o procedimentals. El decret no dona suficients garanties.

L'educació a l'Estat espanyol ha estat i segueix estant profundament polititzada. Bàsicament xoquen dues concepcions sobre com es presten els serveis públics: una de caràcter més estatalista, que defensa que els serveis públics només poden ésser prestats per entitats públiques, i una altra que defensa la intervenció de la iniciativa social en la prestació dels serveis públics, per dotar-la de més pluralitat. Donem voltes a aquest esquema des de fa més de trenta anys. I aquí ens hem quedat.

A Catalunya la LEC va ser un intent de superar l'eterna dicotomia, però s'ha demostrat que no ha reeixit, fins i tot abans d'acabar-la de desplegar.

Per acabar, no voldríem deixar d'exposar el que com a organització sindical majoritària en l'ensenyament privat concertat ens preocupa de tot plegat. Pensem que totes les administracions haurien de ser ben conscients que de les seves actuacions i decisions en els processos de planificació, preinscripció i matriculació de l'alumnat en els centres educatius privats concertats en depenen directament els llocs de treball

de tot el professorat i del personal d'administració i serveis, de forma indirecta. Cada unitat concertada que desaparegui comportarà acomiadaments.

En els temps que corren, amb l'alumnat amb necessitats educatives específiques i especials present a tots els centres educatius de Catalunya, també amb la necessitat de posar en marxa el decret d'atenció a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, juntament amb la insuficient inversió en educació (tot i les previsions dels nous pressupostos de la Generalitat) i les retallades que encara s'arrossegueu, en aquest context és absolutament imprescindible la baixada de ràtios per assegurar una més bona atenció educativa, fomentar l'ocupació i el manteniment dels llocs de treball actuals.

Vot particular presentat pel senyor Agustí Guillén Cortés, Federació Catalana de Centres d'Ensenyament

Actuació de l'administració

Els drets fonamentals presenten, a més, una dimensió objectiva, en virtut de la qual operen com a components estructurals bàsics que han de conformar l'íntegre ordenament jurídic. Com a conseqüència d'aquest "doble caràcter" dels drets fonamentals (TC S 25/1981, fonament jurídic cinquè), penja sobre els poders públics una vinculació també dual: en la seva tradicional dimensió subjectiva, els imposa l'obligació negativa de no lesionar l'esfera de llibertat per ells fixada; en el seu vessant juridicoobjectiva, reclama genèricament d'ells que, en l'àmbit de les seves respectives funcions, coadjuvin a fi que la implantació i gaudi dels drets fonamentals siguin reals i efectius, sigui quin sigui el sector de l'ordenament en què resultin concernits (TC SS 53/1985, fonament jurídic quart i 129/1989, fonament jurídic tercer) (TC A 382/1996 de 18 de desembre).

L'article 9, de la Constitució espanyola de 1978, estableix en el seu apartat 1, entre altres coses, que "els ciutadans i els poders públics estan subjectes a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic", i afegeix, en el seu apartat 3 que, "la Constitució garanteix [...] la seguretat jurídica". De la normativa constitucional esmentada s'infereix que [...] també les administracions públiques estan subjectes a aquesta Llei fonamental i, alhora, a la resta de l'ordenament jurídic vigent, fet que implica que aquestes normes són origen immediat de drets i obligacions per a tots aquells i no mers principis programàtics. (STS 15.4.1994.)

La conducta administrativa al voltant dels concerts educatius no pot estar dirigida per directrius d'eminent pes polític, sinó que ha de basar-se en la tutela del dret fonamental dels educands a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, en la llibertat de creació de centres docents reconeguda constitucionalment i en el servei objectiu a l'interès públic que ha d'inspirar la seva actuació, d'acord amb l'article 103.1 de la norma fonamental. (Sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Balears 137/2018.)

El Projecte de decret ha de respectar el que disposa la LOE (articles 71-78, 84-88 i 109) i la LEC (articles 43-50).

Programació general de l'ensenyament i dels llocs escolars

A les lleis orgàniques s'afirma la llibertat d'ensenyament (article 27.1.b de la Constitució espanyola [CE]), juntament amb el dret dels pares a elegir la formació religiosa i moral que estimin més oportuna per als fills (article 27.3 de la CE). I si es garanteix la llibertat de creació de centres docents (article 27.6 de la CE). També es responsabilitza els poders públics d'una programació general de l'ensenyament (article 27.5 de la CE) orientada a assegurar un lloc escolar a tots els ciutadans. Correspon al legislador el desplegament d'aquests preceptes, de manera que siguin modelats equilibradament en el seu desplegament normatiu ulterior.

La Llei encarrega la provisió de l'educació obligatòria en règim de gratuïtat a la xarxa dual integrada pels centres públics i pels centres privats amb concert educatiu. "La regulació d'aquesta s'assenta en dos principis d'importància capital en el sistema educatiu dissenyat per la Constitució, programació i participació, el joc dels quals fa possible el coonestament equilibrat del dret a l'educació i de la llibertat d'ensenyament. A l'Estat i a les comunitats autònomes, per mitjà de la programació general de l'ensenyament, correspon assegurar la cobertura de les necessitats educatives, proporcionant una oferta adequada de llocs escolars, [...] i promovent la igualtat d'oportunitats. El mecanisme de la programació general de l'ensenyament,

que ha de permetre la racionalització de l'ús dels recursos públics destinats a l'educació, es troba regulat al títol II. Aquesta programació ha d'assegurar simultàniament el dret a l'educació i la possibilitat d'escollir centre docent dins l'oferta de llocs escolars gratuïts, ja que aquesta llibertat no existeix verdaderament si aquell dret no està assegurat per a tothom." (LODE, preàmbul.)

Recull la LODE: 1. "Els poders públics han de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant una programació general de l'ensenyament, amb la participació efectiva de tots els sectors afectats, que atengui adequadament les necessitats educatives i la creació de centres docents. 2. A aquests efectes, l'Estat i les comunitats autònomes han de definir les necessitats prioritàries en matèria educativa, fixar els objectius d'actuació del període que es consideri i determinar els recursos necessaris, d'acord amb la planificació econòmica general de l'Estat. 3. La programació general de l'ensenyament que correspongui a les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial ha de comprendre en tot cas una programació específica dels llocs escolars en què s'han de determinar les comarques, municipis i zones on s'hagin de crear aquest llocs. La programació específica de places escolars de nova creació als nivells gratuïts ha de tenir en compte, en tot cas, l'oferta existent de centres públics i concertats." (LODE, 27.)

Diu la LEC: "El Govern ha de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant la programació general de l'ensenyament. El Govern, per a garantir el dret de totes les persones a accedir a l'educació en condicions d'igualtat i el dret a l'elecció de centre, ha de regular un procediment únic d'accés als centres públics i als centres privats sostinguts amb fons públics." (LEC, 4,2.)

Programació de l'oferta educativa

9. Correspon al Departament aprovar la programació de l'oferta educativa.

10. La programació de l'oferta educativa té per objecte establir, amb caràcter territorial, les necessitats d'escolarització que ha de satisfer el Servei d'Educació de Catalunya per garantir el dret a l'educació de tothom, i ho ha d'harmonitzar amb els drets individuals dels alumnes i de les mares, els pares o els tutors. Aquesta programació ha de garantir la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social.

11. Correspon al Govern determinar els criteris de programació i el procediment, que ha d'establir la participació i la consulta dels ens locals, dels sectors educatius i dels titulars dels centres concertats, i, si escau, dels sectors productius. En establir els criteris de programació cal considerar-ne la periodicitat, el mapa escolar i l'articulació del territori en zones educatives i les seves necessitats d'escolarització.

12. El Departament, en el marc de la programació educativa, ha de determinar periòdicament l'oferta de llocs escolars tenint en compte l'oferta existent de centres públics i centres privats concertats. A partir d'aquesta programació, correspon al Departament establir nous llocs escolars del Servei d'Educació de Catalunya, d'acord amb els criteris fixats per aquest article i, en tot cas, tenint en compte les disposicions pressupostàries (LEC, 44).

La Sentència del Tribunal Constitucional 77/1985, de 27 de juny, en el seu fonament jurídic cinquè, fent referència expressa dels articles LODE 20.2, i 53, en conclou: "l'adjudicació de places no pot mai prescindir de la voluntat dels pares ja que aquesta es porta a terme entre aquells que ja han manifestat la seva preferència i han realitzat la seva elecció per un centre determinat".

El Pacte Nacional per a l'Educació del 2006, parlant de la planificació, diu que perquè sigui eficaç es requereix que respongui a una previsió acurada de les necessitats i de l'oferta a mitjà termini. Es considera que l'oferta educativa associada a la prestació del servei educatiu d'interès públic ha d'ajustar-se per períodes estables i no estar sotmesa a possibles fluctuacions de caràcter puntual. El Pacte aposta per l'estabilitat de l'oferta escolar (111, 4).

El Projecte de decret prescindeix d'aquest plantejament i determina una programació anual que és totalment inestable. Ni tan sols respecte de la durada i vigència dels concerts educatius, fet que crea inseguretat jurídica, i en la viabilitat de les iniciatives socials.

Cal que la programació respecti l'oferta existent i doni al sistema l'estabilitat que reclama el Pacte Nacional per a l'Educació.

Procés d'admissió

La doctrina constitucional relativa a la “admissió d’alumnes” en tots els centres sostinguts amb fons públics s’assenta en els punts següents:

15. Que els pares tenen el dret fonamental d’escollir per als seus fills el centre docent públic o privat que respongui millor a les seves preferències, i els poders públics tenen l’obligació, dins les seves efectives possibilitats, de garantir l’exercici d’aquest dret d’elecció de centre entre els anteriorment referits.

16. Que els poders públics compleixen l’obligació referida de garantir l’exercici de tal dret d’elecció, a través d’una programació adequada dels llocs escolars gratuïts en els àmbits territorials corresponents”.

17. Que el procés d’admissió d’alumnes, en un centre escolar sostingut amb fons públics, suposa necessàriament l’existència d’una sol·licitud de plaça per part dels pares o tutors interessats en l’admissió, sense que en cap moment pugui pensar-se en “adscripcions forçoses d’alumnes, ni al seu destí per l’Administració a un centre determinat o, per descomptat, per comissions creades a l’efecte” (Sentència del Tribunal Constitucional núm. 77/1985).

18. Que, en cas d’“insuficiència de llocs escolars” per atendre totes les sol·licituds presentades en un centre concret, s’haurà de procedir a una “selecció” de les sol·licituds presentades, d’acord amb els criteris prioritaris que l’apartat 2, de l’article 20, de la Llei orgànica 8/1985, estableix.

19. Que, en tot cas, a l’aplicar aquests criteris prioritaris, en la selecció de sol·licituds, cal evitar qualsevol tipus de discriminació per raons ideològiques, religioses, morals, socials, de raça o naixement.

20. Que en els centres docents públics, la responsabilitat de prendre decisions en l’admissió d’alumnes correspon al consell escolar de cada centre —article 42.c de la LODE i article 12.1, del Reial decret 2375 / 1985.

21. Que en els centres privats concertats el titular de cada centre és el responsable de dur a terme el procés d’admissió d’alumnes i, un cop acabat el dit procés, n’ha d’informar el Consell Escolar perquè aquest òrgan de participació tingui ocasió de verificar el compliment de la normativa vigent —articles 57.c i 62.1.d, de l’esmentada Llei orgànica, i l’article 12, del Reial decret 2375 / 1985 (STS 15.4.1994).

Consideracions sobre el pacte contra la segregació escolar

El Pacte estableix com a acció prioritària promoure la plena gratuïtat de l’ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu. Cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC (article 42), per garantir la gratuïtat real i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar tal com succeeix actualment. En aquest sentit el Pacte es planteja, entre altres aspectes, avançar en la gratuïtat de l’ensenyament, amb un increment del finançament dels centres públics i concertats.

El Departament tramita per la via d’urgència un nou Decret d’admissió d’alumnes sense que la Comissió que estudia el cost de la plaça escolar hagi acabat la seva feina. En aquest moment no hi ha cap previsió d’increment del finançament i, al contrari, avancem en una nova normativa que vol combatre la segregació sense donar resposta a la primera i principal causa de segregació escolar, l’infrafinançament públic de l’educació.

Exigir més esforços econòmics als centres, com fa el Projecte de decret, en aquest context econòmic de l’ensenyament, l’únic que farà és dificultar encara més el funcionament dels centres i tensar més la situació.

El Pacte Nacional per a l’Educació va establir un període transitori de sis cursos per assolir la gratuïtat a les famílies.

Durant el període transitori els centres podien continuar rebent aportacions de les famílies.

Han passat catorze anys del Pacte i la situació avui és molt pitjor que la del 2006. No s’ha avançat en res.

Tot i aquests antecedents, un nou Projecte de decret de programació i admissió. El projecte no dedica ni un sol article a abordar el tema del finançament i, per tant, no hi ha cap disposició transitòria que reguli la situació dels centres en el context d'infrafinançament.

L'article 2.2 del projecte disposa: "El procediment d'admissió garanteix a tot l'alumnat l'accés en condicions d'igualtat a un lloc escolar gratuït...".

La igualtat d'oportunitats avui no està garantida perquè els llocs escolars no són gratuïts en l'escola concertada tot i formar part del Servei d'Educació de Catalunya.

Barcelona, 20 de febrer de 2020

Vot particular presentat pel senyor Josep Manuel Prats Moreno, FAPEL

Actuació de l'administració

Els drets fonamentals presenten, a més, una dimensió objectiva, en virtut de la qual operen com a components estructurals bàsics que han de conformar l'íntegre ordenament jurídic. Com a conseqüència d'aquest "doble caràcter" dels drets fonamentals (TC S 25/1981, fonament jurídic cinquè), penja sobre els poders públics una vinculació també dual: en la seva tradicional dimensió subjectiva, els imposa l'obligació negativa de no lesionar l'esfera de llibertat per ells fixada; en el seu vessant juridicoobjectiva, reclama genèricament d'ells que, en l'àmbit de les seves respectives funcions, coadjuvin a fi que la implantació i gaudi dels drets fonamentals siguin reals i efectius, sigui quin sigui el sector de l'ordenament en què resultin concernits (TC SS 53/1985, fonament jurídic quart i 129/1989, fonament jurídic tercer) (TC A 382/1996 de 18 de desembre).

L'article 9, de la Constitució espanyola de 1978, estableix en el seu apartat 1, entre altres coses, que "els ciutadans i els poders públics estan subjectes a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic", i afegeix, en el seu apartat 3 que, "la Constitució garanteix [...] la seguretat jurídica". De la normativa constitucional esmentada s'infereix que [...] també les administracions públiques estan subjectes a aquesta Llei fonamental i, alhora, a la resta de l'ordenament jurídic vigent, fet que implica que aquestes normes són origen immediat de drets i obligacions per a tots aquells i no mers principis programàtics. (STS 15.4.1994.)

La conducta administrativa al voltant dels concerts educatius no pot estar dirigida per directrius d'eminent pes polític, sinó que ha de basar-se en la tutela del dret fonamental dels educands a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, en la llibertat de creació de centres docents reconeguda constitucionalment i en el servei objectiu a l'interès públic que ha d'inspirar la seva actuació, d'acord amb l'article 103.1 de la norma fonamental. (Sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Balears 137/2018.)

El Projecte de decret ha de respectar el que disposa la LOE (articles 71-78, 84-88 i 109) i la LEC (articles 43-50).

Programació general de l'ensenyament i dels llocs escolars

A les lleis orgàniques s'afirma la llibertat d'ensenyament (article 27.1.b de la Constitució espanyola [CE]), juntament amb el dret dels pares a elegir la formació religiosa i moral que estimin més oportuna per als fills (article 27.3 de la CE). I si es garanteix la llibertat de creació de centres docents (article 27.6 de la CE). També es responsabilitza els poders públics d'una programació general de l'ensenyament (article 27.5 de la CE) orientada a assegurar un lloc escolar a tots els ciutadans. Correspon al legislador el desplegament d'aquests preceptes, de manera que siguin modelats equilibradament en el seu desplegament normatiu ulterior.

La Llei encarrega la provisió de l'educació obligatòria en règim de gratuïtat a la xarxa dual integrada pels centres públics i pels centres privats amb concert educatiu. "La regulació d'aquesta s'assenta en dos principis d'importància capital en el sistema educatiu dissenyat per la Constitució, programació i participació, el joc dels quals fa possible el coonestament equilibrat del dret a l'educació i de la llibertat d'ensenyament."

ment. A l'Estat i a les comunitats autònomes, per mitjà de la programació general de l'ensenyament, correspon assegurar la cobertura de les necessitats educatives, proporcionant una oferta adequada de llocs escolars, [...] i promovent la igualtat d'oportunitats. El mecanisme de la programació general de l'ensenyament, que ha de permetre la racionalització de l'ús dels recursos públics destinats a l'educació, es troba regulat al títol II. Aquesta programació ha d'assegurar simultàniament el dret a l'educació i la possibilitat d'escollir centre docent dins l'oferta de llocs escolars gratuïts, ja que aquesta llibertat no existeix veritablement si aquell dret no està assegurat per a tothom." (LODE, preàmbul.)

Recull la LODE: 1. "Els poders públics han de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant una programació general de l'ensenyament, amb la participació efectiva de tots els sectors afectats, que atengui adequadament les necessitats educatives i la creació de centres docents. 2. A aquests efectes, l'Estat i les comunitats autònomes han de definir les necessitats prioritàries en matèria educativa, fixar els objectius d'actuació del període que es consideri i determinar els recursos necessaris, d'acord amb la planificació econòmica general de l'Estat. 3. La programació general de l'ensenyament que correspongui a les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial ha de comprendre en tot cas una programació específica dels llocs escolars en què s'han de determinar les comarques, municipis i zones on s'hagin de crear aquest llocs. La programació específica de places escolars de nova creació als nivells gratuïts ha de tenir en compte, en tot cas, l'oferta existent de centres públics i concertats." (LODE, 27.)

Diu la LEC: "El Govern ha de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant la programació general de l'ensenyament. El Govern, per a garantir el dret de totes les persones a accedir a l'educació en condicions d'igualtat i el dret a l'elecció de centre, ha de regular un procediment únic d'accés als centres públics i als centres privats sostinguts amb fons públics." (LEC, 4,2.)

Programació de l'oferta educativa

13. Correspon al Departament aprovar la programació de l'oferta educativa.

14. La programació de l'oferta educativa té per objecte establir, amb caràcter territorial, les necessitats d'escolarització que ha de satisfer el Servei d'Educació de Catalunya per garantir el dret a l'educació de tothom, i ho ha d'harmonitzar amb els drets individuals dels alumnes i de les mares, els pares o els tutors. Aquesta programació ha de garantir la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social.

15. Correspon al Govern determinar els criteris de programació i el procediment, que ha d'establir la participació i la consulta dels ens locals, dels sectors educatius i dels titulars dels centres concertats, i, si escau, dels sectors productius. En establir els criteris de programació cal considerar-ne la periodicitat, el mapa escolar i l'articulació del territori en zones educatives i les seves necessitats d'escolarització.

16. El Departament, en el marc de la programació educativa, ha de determinar periòdicament l'oferta de llocs escolars tenint en compte l'oferta existent de centres públics i centres privats concertats. A partir d'aquesta programació, correspon al Departament establir nous llocs escolars del Servei d'Educació de Catalunya, d'acord amb els criteris fixats per aquest article i, en tot cas, tenint en compte les disposicions pressupostàries (LEC, 44).

La Sentència del Tribunal Constitucional 77/1985, de 27 de juny, en el seu fonament jurídic cinquè, fent referència expressa dels articles LODE 20.2, i 53, en conclou: "l'adjudicació de places no pot mai prescindir de la voluntat dels pares ja que aquesta es porta a terme entre aquells que ja han manifestat la seva preferència i han realitzat la seva elecció per un centre determinat".

El Pacte Nacional per a l'Educació del 2006, parlant de la planificació, diu que perquè sigui eficaç es requereix que respongui a una previsió acurada de les necessitats i de l'oferta a mitjà termini. Es considera que l'oferta educativa associada a la prestació del servei educatiu d'interès públic ha d'ajustar-se per períodes estables i no estar sotmesa a possibles fluctuacions de caràcter puntual. El Pacte aposta per l'estabilitat de l'oferta escolar (111, 4).

El Projecte de decret prescindeix d'aquest plantejament i determina una programació anual que és totalment inestable. Ni tan sols respecte de la durada i vigència dels concerts educatius, fet que crea inseguretat jurídica, i en la viabilitat de les iniciatives socials.

Cal que la programació respecti l'oferta existent i doni al sistema l'estabilitat que reclama el Pacte Nacional per a l'Educació.

Procés d'admissió

La doctrina constitucional relativa a la "admissió d'alumnes" en tots els centres sostinguts amb fons públics s'assenta en els punts següents:

22. Que els pares tenen el dret fonamental d'escollir per als seus fills el centre docent públic o privat que respongui millor a les seves preferències, i els poders públics tenen l'obligació, dins les seves efectives possibilitats, de garantir l'exercici d'aquest dret d'elecció de centre entre els anteriorment referits.

23. Que els poders públics compleixen l'obligació referida de garantir l'exercici de tal dret d'elecció, a través d'"una programació adequada dels llocs escolars gratuïts en els àmbits territorials corresponents".

24. Que el procés d'admissió d'alumnes, en un centre escolar sostingut amb fons públics, suposa necessàriament l'existència d'una sol·licitud de plaça per part dels pares o tutors interessats en l'admissió, sense que en cap moment pugui pensar-se en "adscripcions forçoses d'alumnes, ni al seu destí per l'Administració a un centre determinat o, per descomptat, per comissions creades a l'efecte" (Sentència del Tribunal Constitucional núm. 77/1985).

25. Que, en cas d'"insuficiència de llocs escolars" per atendre totes les sol·licituds presentades en un centre concret, s'haurà de procedir a una "selecció" de les sol·licituds presentades, d'acord amb els criteris prioritaris que l'apartat 2, de l'article 20, de la Llei orgànica 8/1985, estableix.

26. Que, en tot cas, a l'aplicar aquests criteris prioritaris, en la selecció de sol·licituds, cal evitar qualsevol tipus de discriminació per raons ideològiques, religioses, morals, socials, de raça o naixement.

27. Que en els centres docents públics, la responsabilitat de prendre decisions en l'admissió d'alumnes correspon al consell escolar de cada centre —article 42.c de la LODE i article 12.1, del Reial decret 2375 / 1985.

28. Que en els centres privats concertats el titular de cada centre és el responsable de dur a terme el procés d'admissió d'alumnes i, un cop acabat el dit procés, n'ha d'informar el Consell Escolar perquè aquest òrgan de participació tingui ocasió de verificar el compliment de la normativa vigent —articles 57.c i 62.1.d, de l'esmentada Llei orgànica, i l'article 12, del Reial decret 2375 / 1985 (STS 15.4.1994).

Consideracions sobre el pacte contra la segregació escolar

El Pacte estableix com a acció prioritària promoure la plena gratuïtat de l'ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu. Cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC (article 42), per garantir la gratuïtat real i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar tal com succeeix actualment. En aquest sentit el Pacte es planteja, entre altres aspectes, avançar en la gratuïtat de l'ensenyament, amb un increment del finançament dels centres públics i concertats.

El Departament tramita per la via d'urgència un nou Decret d'admissió d'alumnes sense que la Comissió que estudia el cost de la plaça escolar hagi acabat la seva feina. En aquest moment no hi ha cap previsió d'increment del finançament i, al contrari, avancem en una nova normativa que vol combatre la segregació sense donar resposta a la primera i principal causa de segregació escolar, l'infrafinançament públic de l'educació.

Exigir més esforços econòmics als centres, com fa el Projecte de decret, en aquest context econòmic de l'ensenyament, l'únic que farà és dificultar encara més el funcionament dels centres i tensar més la situació.

El Pacte Nacional per a l'Educació va establir un període transitori de sis cursos per assolir la gratuïtat a les famílies.

Durant el període transitori els centres podien continuar rebent aportacions de les famílies.

Han passat catorze anys del Pacte i la situació avui és molt pitjor que la del 2006. No s'ha avançat en res.

Tot i aquests antecedents, un nou Projecte de decret de programació i admissió. El projecte no dedica ni un sol article a abordar el tema del finançament i, per tant, no hi ha cap disposició transitòria que reguli la situació dels centres en el context d'infrafinançament.

L'article 2.2 del projecte disposa: "El procediment d'admissió garanteix a tot l'alumnat l'accés en condicions d'igualtat a un lloc escolar gratuït...".

La igualtat d'oportunitats avui no està garantida perquè els llocs escolars no són gratuïts en l'escola concertada tot i formar part del Servei d'Educació de Catalunya.

Barcelona, 20 de febrer de 2020

Vot particular presentat pel senyor Manuel Pulido Guerrero, CCOO

El vot consta de dues parts. La primera part són les consideracions i valoracions del Projecte, però també les demandes que creiem que s'han d'afrontar i dels compromisos que ha d'assumir el Govern. La segona són esmenes que reforcen el sentit de participació i transparència que haurien de tenir les decisions de les taules locals, les comissions i les subcomissions. Creiem necessària la participació dels sindicats més representatius, a la vegada que les actes i les decisions han de fer-se públiques, així com comunicar les mesures que s'incorporen en la planificació i en el procés d'admissió a les parts signants del Pacte contra la segregació.

Consideracions al Projecte de decret i les demandes de compromisos del Govern per avançar a fons en la lluita contra la segregació escolar.

Per lluitar contra la segregació escolar cal finançament, planificació, baixada de ràtios i participació de la comunitat educativa.

El nou decret d'admissions respon a algunes de les demandes històriques del nostre sindicat. Insistim en la necessitat d'un enfocament integral i amb el màxim consens possible per desenvolupar el Pacte contra la segregació escolar.

El Departament d'Educació ha presentat al conjunt de la comunitat educativa el Projecte de decret de la programació de l'oferta. Aquest afecta un element cabdal per lluitar contra la segregació escolar i per avançar cap a una veritable planificació educativa. Així ho hem entès sempre a CCOO i ja fa quatre anys vam fer públiques les nostres propostes en aquest sentit.

Per les CCOO, el decret d'admissions que ara es proposa permet encetar la planificació de l'oferta educativa, suposa una defensa de la coeducació i un avenç important i necessari en l'escolarització equitativa de l'alumnat amb necessitat de suport educatiu; per aquests motius, valorem com un primer pas positiu el redactat presentat. Tanmateix, cal lamentar algunes mancances concretes, com la falta de diàleg previ amb tots els agents educatius, la tramitació d'urgència i la inexistència d'una memòria pressupostària, imprescindible per a les polítiques compensatòries.

Som del tot conscients del caràcter necessàriament limitat d'aquest Decret, que afecta només un element concret dins del que ha de ser un projecte global de desenvolupament i millora del Pacte contra la segregació escolar. Justament per això hem de defugir els intents de presentar-lo com la solució a tots els mals de l'educació o, al contrari, com una amenaça pel conjunt del nostre sistema.

Tal com ja passa, malgrat el silenci d'alguns, els riscos reals de tancament de línies o de centres educatius provenen de la combinació de dos factors: la demografia i la insuficient inversió pressupostària en el conjunt del sistema educatiu. La solució també ha de venir per dues vies: la disminució de les ràtios —amb el consegüent increment pressupostari— i el diàleg i la negociació constant amb tots els agents educatius i, molt especialment, amb les representants del personal educatiu en tot allò que afecta les nostres condicions de treball.

Des d'ara mateix, a CCOO reclamem la màxima participació sindical en la redacció final i seguiment d'aquest Decret, un compromís ferm i explícit d'estabilització per a tot el personal més gran de 55 anys, la jubilació parcial anticipada per a totes les treballadores que es regeixen pel règim general de la Seguretat Social, l'homologació plena del personal de l'escola concertada i l'establiment de mecanismes que garanteixin la recol·locació del personal en cas que el seu lloc de treball pogués resultar afectat per qualsevol causa, sempre garantint la negociació amb la representació de les treballadores.

Per avançar a fons en la lluita contra la segregació escolar instem el Govern a assumir públicament un compromís amb terminis concrets de desenvolupament integral del Pacte contra la segregació escolar, que ha d'incloure mesures com la inversió educativa del 6 %, la reducció de ràtios i el diàleg i màxim consens amb els agents educatius. Per fer-ho possible, reclamem una actitud responsable a tots els agents que vam donar suport al Pacte.

A CCOO exigim el manteniment de tots els llocs de treball, el no tancament de línies i un sistema educatiu equitatiu i de qualitat.

Respecte de les esmenes que considerem que s'haurien d'incorporar al Dictamen:

1. En comptes de dir "federacions d'associacions de pares i mares i del professorat" proposem canviar-ho per "federacions d'associacions de famílies i dels representants dels professionals de l'educació".

2. "Els consells escolars dels centres públics i dels privats concertats són l'òrgan de participació de la comunitat educativa en el govern del centre i intervenen en el procediment d'admissió de l'alumnat..."

3. Article 11.3: cal afegir-hi "Les actes amb els acords i els criteris de les taules locals de planificació educativa seran públiques a la web del cada ST en el moment del procés d'admissió en què es prenguin."

4. Article 12.3: cal afegir-hi "Les decisions i els criteris de la inspecció educativa en aquells municipis sense taula local es faran públiques a la web dels ST en el moment del procés d'admissió en què es prenguin."

5. Article 14.2.h: cal afegir-hi la paraula "preferentment". El redactat definitiu seria: "Dues persones, preferentment membres de consells escolars de centres de l'àmbit d'actuació de la comissió de garanties d'admissió, en representació del professorat, l'una d'un centre públic i l'altra d'un centre privat concertat, a proposta dels sindicats més representatius del sector en el territori."

6. Article 15.3: cal afegir-hi: "Els sindicats més representatius del sector en el territori, podran proposar representants a la Subcomissió de Participació i consulta, preferentment membres de consells escolars de centres de l'àmbit d'actuació de la comissió de garanties d'admissió."

7. Article 36.1: cal afegir-hi un nou apartat, el d, amb el redactat següent: "Situacions relacionades amb actes de violència de gènere."

8. Article 48: cal afegir-hi un nou apartat, el 48.4, amb el redactat següent: "Cal informar d'aquests increments de ràtios les organitzacions signants del Pacte contra la segregació escolar i al Consell Escolar Municipal i Territorial."

9. Al capítol 6, secció tercera, cal afegir-hi un article previ al 57 amb el redactat següent: "De totes les mesures específiques per a l'equitat escolar i la cohesió social cal informar puntualment les organitzacions signants del Pacte contra la segregació escolar."

Vot particular presentat pel senyor Joan Ricart Nicolau, CCAPAC

Actuació de l'administració

Els drets fonamentals presenten, a més, una dimensió objectiva, en virtut de la qual operen com a components estructurals bàsics que han de conformar l'íntegre ordenament jurídic. Com a conseqüència

d'aquest "doble caràcter" dels drets fonamentals (TC S 25/1981, fonament jurídic cinquè), penja sobre els poders públics una vinculació també dual: en la seva tradicional dimensió subjectiva, els imposa l'obligació negativa de no lesionar l'esfera de llibertat per ells fixada; en el seu vessant juridicoobjectiva, reclama genèricament d'ells que, en l'àmbit de les seves respectives funcions, coadjuvin a fi que la implantació i gaudi dels drets fonamentals siguin reals i efectius, sigui quin sigui el sector de l'ordenament en què resultin concernits (TC SS 53/1985, fonament jurídic quart i 129/1989, fonament jurídic tercer) (TC A 382/1996 de 18 de desembre).

L'article 9, de la Constitució espanyola de 1978, estableix en el seu apartat 1, entre altres coses, que "els ciutadans i els poders públics estan subjectes a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic", i afegeix, en el seu apartat 3 que, "la Constitució garanteix [...] la seguretat jurídica". De la normativa constitucional esmentada s'infereix que [...] també les administracions públiques estan subjectes a aquesta Llei fonamental i, alhora, a la resta de l'ordenament jurídic vigent, fet que implica que aquestes normes són origen immediat de drets i obligacions per a tots aquells i no mers principis programàtics. (STS 15.4.1994.)

La conducta administrativa al voltant dels concerts educatius no pot estar dirigida per directrius d'eminent pes polític, sinó que ha de basar-se en la tutela del dret fonamental dels educands a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, en la llibertat de creació de centres docents reconeguda constitucionalment i en el servei objectiu a l'interès públic que ha d'inspirar la seva actuació, d'acord amb l'article 103.1 de la norma fonamental. (Sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Balears 137/2018.)

El Projecte de decret ha de respectar el que disposa la LOE (articles 71-78, 84-88 i 109) i la LEC (articles 43-50).

Programació general de l'ensenyament i dels llocs escolars

A les lleis orgàniques s'afirma la llibertat d'ensenyament (article 27.1.b de la Constitució espanyola [CE]), juntament amb el dret dels pares a elegir la formació religiosa i moral que estimin més oportuna per als fills (article 27.3 de la CE). I si es garanteix la llibertat de creació de centres docents (article 27.6 de la CE). També es responsabilitza els poders públics d'una programació general de l'ensenyament (article 27.5 de la CE) orientada a assegurar un lloc escolar a tots els ciutadans. Correspon al legislador el desplegament d'aquests preceptes, de manera que siguin modelats equilibradament en el seu desplegament normatiu ulterior.

La Llei encarrega la provisió de l'educació obligatòria en règim de gratuïtat a la xarxa dual integrada pels centres públics i pels centres privats amb concert educatiu. "La regulació d'aquesta s'assenta en dos principis d'importància capital en el sistema educatiu dissenyat per la Constitució, programació i participació, el joc dels quals fa possible el coonestament equilibrat del dret a l'educació i de la llibertat d'ensenyament. A l'Estat i a les comunitats autònomes, per mitjà de la programació general de l'ensenyament, correspon assegurar la cobertura de les necessitats educatives, proporcionant una oferta adequada de llocs escolars, [...] i promovent la igualtat d'oportunitats. El mecanisme de la programació general de l'ensenyament, que ha de permetre la racionalització de l'ús dels recursos públics destinats a l'educació, es troba regulat al títol II. Aquesta programació ha d'assegurar simultàniament el dret a l'educació i la possibilitat d'escollir centre docent dins l'oferta de llocs escolars gratuïts, ja que aquesta llibertat no existeix verdaderament si aquell dret no està assegurat per a tothom." (LODE, preàmbul.)

Recull la LODE: 1. "Els poders públics han de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant una programació general de l'ensenyament, amb la participació efectiva de tots els sectors afectats, que atengui adequadament les necessitats educatives i la creació de centres docents. 2. A aquests efectes, l'Estat i les comunitats autònomes han de definir les necessitats prioritàries en matèria educativa, fixar els objectius d'actuació del període que es consideri i determinar els recursos necessaris, d'acord amb la planificació econòmica general de l'Estat. 3. La programació general de l'ensenyament que correspongui a les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial ha de comprendre en tot cas una programació específica dels llocs escolars en què s'han de determinar les comarques, municipis i zones on s'hagin de crear aquest llocs. La programació específica de places escolars de nova creació als nivells gratuïts ha de tenir en compte, en tot cas, l'oferta existent de centres públics i concertats." (LODE, 27.)

Diu la LEC: "El Govern ha de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant la programació general de l'ensenyament. El Govern, per a garantir el dret de totes les persones a accedir a l'educació en

condicions d'igualtat i el dret a l'elecció de centre, ha de regular un procediment únic d'accés als centres públics i als centres privats sostinguts amb fons públics." (LEC, 4,2.)

Programació de l'oferta educativa

17. Correspon al Departament aprovar la programació de l'oferta educativa.

18. La programació de l'oferta educativa té per objecte establir, amb caràcter territorial, les necessitats d'escolarització que ha de satisfer el Servei d'Educació de Catalunya per garantir el dret a l'educació de tothom, i ho ha d'harmonitzar amb els drets individuals dels alumnes i de les mares, els pares o els tutors. Aquesta programació ha de garantir la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social.

19. Correspon al Govern determinar els criteris de programació i el procediment, que ha d'establir la participació i la consulta dels ens locals, dels sectors educatius i dels titulars dels centres concertats, i, si escau, dels sectors productius. En establir els criteris de programació cal considerar-ne la periodicitat, el mapa escolar i l'articulació del territori en zones educatives i les seves necessitats d'escolarització.

20. El Departament, en el marc de la programació educativa, ha de determinar periòdicament l'oferta de llocs escolars tenint en compte l'oferta existent de centres públics i centres privats concertats. A partir d'aquesta programació, correspon al Departament establir nous llocs escolars del Servei d'Educació de Catalunya, d'acord amb els criteris fixats per aquest article i, en tot cas, tenint en compte les disposicions pressupostàries (LEC, 44).

La Sentència del Tribunal Constitucional 77/1985, de 27 de juny, en el seu fonament jurídic cinquè, fent referència expressa dels articles LODE 20.2, i 53, en conclou: "l'adjudicació de places no pot mai prescindir de la voluntat dels pares ja que aquesta es porta a terme entre aquells que ja han manifestat la seva preferència i han realitzat la seva elecció per un centre determinat".

El Pacte Nacional per a l'Educació del 2006, parlant de la planificació, diu que perquè sigui eficaç es requereix que respongui a una previsió acurada de les necessitats i de l'oferta a mitjà termini. Es considera que l'oferta educativa associada a la prestació del servei educatiu d'interès públic ha d'ajustar-se per períodes estables i no estar sotmesa a possibles fluctuacions de caràcter puntual. El Pacte aposta per l'estabilitat de l'oferta escolar (111, 4).

El Projecte de decret prescindeix d'aquest plantejament i determina una programació anual que és totalment inestable. Ni tan sols respecte de la durada i vigència dels concerts educatius, fet que crea inseguretat jurídica, i en la viabilitat de les iniciatives socials.

Cal que la programació respecti l'oferta existent i doni al sistema l'estabilitat que reclama el Pacte Nacional per a l'Educació.

Procés d'admissió

La doctrina constitucional relativa a la "admissió d'alumnes" en tots els centres sostinguts amb fons públics s'assenta en els punts següents:

29. Que els pares tenen el dret fonamental d'escollir per als seus fills el centre docent públic o privat que respongui millor a les seves preferències, i els poders públics tenen l'obligació, dins les seves efectives possibilitats, de garantir l'exercici d'aquest dret d'elecció de centre entre els anteriorment referits.

30. Que els poders públics compleixen l'obligació referida de garantir l'exercici de tal dret d'elecció, a través d'"una programació adequada dels llocs escolars gratuïts en els àmbits territorials corresponents".

31. Que el procés d'admissió d'alumnes, en un centre escolar sostingut amb fons públics, suposa necessàriament l'existència d'una sol·licitud de plaça per part dels pares o tutors interessats en l'admissió, sense que en cap moment pugui pensar-se en "adscripcions forçoses d'alumnes, ni al seu destí per l'Administració a un centre determinat o, per descomptat, per comissions creades a l'efecte" (Sentència del Tribunal Constitucional núm. 77/1985).

32. Que, en cas d'insuficiència de llocs escolars" per atendre totes les sol·licituds presentades en un centre concret, s'haurà de procedir a una "selecció" de les sol·licituds presentades, d'acord amb els criteris prioritaris que l'apartat 2, de l'article 20, de la Llei orgànica 8/1985, estableix.

33. Que, en tot cas, a l'aplicar aquests criteris prioritaris, en la selecció de sol·licituds, cal evitar qualsevol tipus de discriminació per raons ideològiques, religioses, morals, socials, de raça o naixement.

34. Que en els centres docents públics, la responsabilitat de prendre decisions en l'admissió d'alumnes correspon al consell escolar de cada centre —article 42.c de la LODE i article 12.1, del Reial decret 2375 / 1985.

35. Que en els centres privats concertats el titular de cada centre és el responsable de dur a terme el procés d'admissió d'alumnes i, un cop acabat el dit procés, n'ha d'informar el Consell Escolar perquè aquest òrgan de participació tingui ocasió de verificar el compliment de la normativa vigent —articles 57.c i 62.1.d, de l'esmentada Llei orgànica, i l'article 12, del Reial decret 2375 / 1985 (STS 15.4.1994).

Consideracions sobre el pacte contra la segregació escolar

El Pacte estableix com a acció prioritària promoure la plena gratuïtat de l'ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu. Cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC (article 42), per garantir la gratuïtat real i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar tal com succeeix actualment. En aquest sentit el Pacte es planteja, entre altres aspectes, avançar en la gratuïtat de l'ensenyament, amb un increment del finançament dels centres públics i concertats.

El Departament tramita per la via d'urgència un nou Decret d'admissió d'alumnes sense que la Comissió que estudia el cost de la plaça escolar hagi acabat la seva feina. En aquest moment no hi ha cap previsió d'increment del finançament i, al contrari, avancem en una nova normativa que vol combatre la segregació sense donar resposta a la primera i principal causa de segregació escolar, l'infrafinançament públic de l'educació.

Exigir més esforços econòmics als centres, com fa el Projecte de decret, en aquest context econòmic de l'ensenyament, l'únic que farà és dificultar encara més el funcionament dels centres i tensar més la situació.

El Pacte Nacional per a l'Educació va establir un període transitori de sis cursos per assolir la gratuïtat a les famílies.

Durant el període transitori els centres podien continuar rebent aportacions de les famílies.

Han passat catorze anys del Pacte i la situació avui és molt pitjor que la del 2006. No s'ha avançat en res.

Tot i aquests antecedents, un nou Projecte de decret de programació i admissió. El projecte no dedica ni un sol article a abordar el tema del finançament i, per tant, no hi ha cap disposició transitòria que reguli la situació dels centres en el context d'infrafinançament.

L'article 2.2 del projecte disposa: "El procediment d'admissió garanteix a tot l'alumnat l'accés en condicions d'igualtat a un lloc escolar gratuït...".

La igualtat d'oportunitats avui no està garantida perquè els llocs escolars no són gratuïts en l'escola concertada tot i formar part del Servei d'Educació de Catalunya.

Barcelona, 20 de febrer de 2020

Dictamen 2/2020

En data 12 de desembre de 2019, d'acord amb el que estableix l'article 171.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, han estat tramesos per a consulta al Consell Escolar de Catalunya els projectes normatius següents:

Projecte de decret pel qual es crea el títol de la Generalitat de tècnic o tècnica en tècniques de Dansa Urbana, i se n'estableix el currículum.

Projecte de decret pel qual es crea el títol de la Generalitat de tècnic o tècnica superior en Maquinària Escènica, i se n'estableix el currículum.

La Comissió Permanent, en aplicació dels apartats *g* i *h* de l'article 11 del Reglament del Consell Escolar de Catalunya, ha elaborat aquesta Proposta de dictamen.

Antecedents legals

Primer

L'Estatut d'autonomia de Catalunya determina a l'article 131.1 que correspon a la Generalitat de Catalunya, en matèria d'ensenyament no universitari, la competència exclusiva dels ensenyaments postobligatoris que no condueixen a l'obtenció d'un títol o d'una certificació acadèmica amb validesa a tot l'Estat i sobre els centres docents en què s'imparteixen aquests ensenyaments.

Segon

La Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació (LEC) estableix a l'article 53.4 que correspon al Govern de la Generalitat determinar els currículums dels ensenyaments postobligatoris que condueixen a l'obtenció de titulacions pròpies de la Generalitat de Catalunya.

Tercer

Mitjançant el Decret 28/2010, de 2 de març, s'han regulat el Catàleg de qualificacions professionals de Catalunya i el Catàleg modular integrat de formació professional per adequar-los a les necessitats territorials i sectorials del sistema productiu català. El Catàleg s'actualitza periòdicament seguint l'evolució de les realitzacions professionals requerides en el treball.

Quart

El Decret 224/2018, de 16 d'octubre, pel qual es creen els ensenyaments d'arts escèniques i el títol de la Generalitat de tècnic o tècnica superior en Tècniques de Direcció Coral, del qual s'estableix el currículum, desplega les competències esmentades al punt segon per donar una oferta formativa específica a les diverses vessants escèniques.

Consideració

La Comissió Permanent valora positivament la creació dels títols propis de la Generalitat de tècnic o tècnica en tècniques de Dansa Urbana i de tècnic o tècnica superior en Maquinària Escènica així com l'establiment dels currículums corresponents, d'acord amb el que preveuen l'Estatut i la Llei d'educació, perquè responen a les necessitats de qualificació professional detectades a Catalunya en aquest sector. La creació d'aquests títols respon a les necessitats de qualificació professional detectades a Catalunya en col·laboració amb entitats del sectors de les danses urbanes i de la maquinària escènica.

S'ha determinat no entrar en l'anàlisi dels annexos, perquè s'ha considerat que contenen aspectes tècnics i d'especialització que han de ser estudiats i debatuts en uns altres àmbits.

El Ple del Consell Escolar de Catalunya, reunit a Barcelona el 18 de febrer de 2020, ha estudiat la proposta elaborada per la Comissió Permanent i ha aprovat aquest Dictamen per assentiment.

Dictamen 3/2020

En data 17 de febrer de 2020, d'acord amb el que estableix l'article 171.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, ha estat tramès per a consulta al Consell Escolar de Catalunya el projecte normatiu següent:

Projecte de decret pel qual es regulen els concerts educatius.

Antecedents legals

Primer

L'Estatut d'autonomia de Catalunya, en l'article 21.3, determina que els centres docents privats, d'acord amb el que estableixen les lleis, poden ser sostinguts amb fons públics, per garantir el dret d'accés en condicions d'igualtat i de qualitat de l'ensenyament.

Segon

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, estableix en el capítol IV del títol IV la regulació dels concerts educatius. En l'article 116.4 precisa que "correspon a les comunitats autònomes dictar les normes necessàries per al desenvolupament del règim de concerts educatius."

Tercer

La Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, defineix el Servei d'Educació de Catalunya com un model educatiu d'interès públic en què els centres públics i concertats participen en el criteri d'equitat i d'excel·lència. Per aquest motiu, la llei garanteix la suficiència financera dels centres concertats. A més, preveu la figura del contracte programa per a aquells centres que presenten una alta proporció d'alumnat amb necessitat específica de suport, o bé escolaritzen alumnat amb situacions socioeconòmiques desfavorides i tenen previstes mesures per garantir l'èxit escolar de tot l'alumnat.

Quart

En conseqüència, l'objectiu del decret és adequar la normativa reguladora del concert educatiu al marc derivat de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació i adaptar-la a la realitat social actual de Catalunya per tal de millorar l'equitat i la qualitat educativa.

Consideracions generals

1. Es valora molt positivament el nombre de consideracions i esmenes al text que els diversos membres han fet arribar a la Comissió. En concret, se n'han recollit seixanta-cinc que han estat preses en consideració per la Comissió, tot i que no han tingut prou consens per ser incorporades al Dictamen. D'altra banda, la Comissió reconeix l'aportació de tots els membres i l'enriquiment comú que ha suposat l'intercanvi d'idees i posicionaments sobre el decret.

2. Es demana que es doni a conèixer i es tingui en consideració l'estudi sobre el cost de la plaça escolar que s'elabora en el marc del Pacte contra la segregació escolar promogut pel Síndic de Greuges de Catalunya.

3. S'haurien d'incorporar al text les referències a la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern, que és d'aplicació en el cas dels organismes i ens públics, i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals per a tot allò que fa referència al tractament de les persones.

4. Es considera important recuperar l'equiparació d'hores d'escola per a tot l'alumnat dels ensenyaments obligatoris independentment del centre on estigui escolaritzat. No ha d'haver-hi diferències entre alumnes quant a hores d'atenció escolar per raó de la titularitat del centre on està escolaritzat ni per cap altra raó.

Consideracions al text

1. El contingut de l'article 5, "Programació de l'oferta de llocs escolars en els centres integrats en el Servei d'Educació de Catalunya", ja està recollit al Projecte de decret de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya.

2. L'article 20, "Requisits per a la vinculació a la prestació del Servei d'Educació de Catalunya", a l'apartat *b*, "Satisfer necessitats d'escolarització d'acord amb la programació de l'oferta educativa", i l'article 21, "Compliment del requisit de la satisfacció de necessitats d'escolarització", requereixen l'addició de la condició relacionada amb els centres d'educació especial i centres de formació professional que imparteixen cicles formatius que no existeixen a la zona d'escolarització.

3. L'article 36, "Causes d'extinció del concert educatiu", a l'apartat *h*, indica com a causa d'extinció del concert la suspensió de pagaments del centre, però s'ha de modificar en consonància amb l'article 40, "Supòsits de processos de concurs de creditors", i substituir "suspensió de pagaments" per "concurs de creditors", d'acord amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, que va derogar el procediment de suspensió de pagaments.

4. L'article 34, "Requisits per la renovació automàtica dels concerts educatiu", es considera convenient modificar l'apartat *c* per a incloure-hi els centres d'educació especial i els centres de formació professional que imparteixen cicles formatius no programats en altres zones, que poden tenir en proporció inferior al 60 % d'alumnat de fora del municipi o zona.

5. L'article 58, "Causes d'incompliment lleu i les seves sancions", es considera convenient modificar-lo per afegir "no" a la frase "sempre que hi hagi reiteració ni reincidència en l'incompliment". La redacció quedaria: "b) Les previstes en l'article següent com incompliments greus quan, de l'expedient administratiu instruït a l'efecte, resulti que l'incompliment s'ha produït sense ànim de lucre, sense intencionalitat evident i sense pertorbació en la prestació del servei educatiu i sempre que no hi hagi reiteració ni reincidència en l'incompliment."

Recomanacions

1. Es considera que la tramitació dels decrets de finançament i d'admissió hauria de ser paral·lela per tal de garantir el desplegament adequat i sostenible de les mesures previstes en ambdós textos legals.

2. S'insisteix en la necessitat d'augmentar el percentatge del pressupost dedicat a Educació per tal d'assolir progressivament el 6 % del PIB, tal com recull la disposició addicional segona de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació.

El Ple del Consell Escolar de Catalunya, reunit telemàticament el 28 d'abril de 2020, ha estudiat la proposta elaborada per la Comissió de Finançament i ha aprovat aquest Dictamen per 23 vots a favor, 11 vots en contra i 3 vots en blanc.

Annex

Vot particular presentat per la senyora Xènia Amorós, FAPAC

A la FAPAC votem en contra del Dictamen sobre el decret de concerts, ja que considerem que hauria d'incloure les al·legacions següents.

Al·legacions principals

La Proposta de decret, pel qual es regulen els concerts educatius, que presenta el Departament d'Educació, així com la memòria general i la memòria d'avaluació que l'acompanyen, va dirigida a consolidar el model de col·laboració públicoprivada en el sistema educatiu català i a dotar de més finançament públic

l'educació privada, i de més privilegis dels que ja gaudeix actualment. En aquest sentit, la FAPAC no està d'acord amb l'objectiu principal d'aquesta Proposta de decret pels motius següents:

1. L'impacte dels concerts educatius en la manca de garantia, en condicions d'igualtat i d'equitat, en l'accés a l'educació ve donat perquè a Catalunya es va trencar el consens dels anys vuitanta que establia que els concerts educatius havien de ser una mesura transitòria per donar resposta a l'escolarització universal, ja que la xarxa d'escoles de titularitat pública era insuficient per cobrir les necessitats d'escolarització. Era una mesura temporal per anar consolidant progressivament una oferta educativa cent per cent pública. Però a Catalunya ha passat tot el contrari i s'han anat naturalitzant i institucionalitzant els concerts educatius de les escoles privades, i any rere any ha augmentat el nombre de places concertades i han disminuïnt al mateix temps les places públiques.

2. La Proposta de decret que presenta el Departament d'Educació, lluny de perseguir l'objectiu que Catalunya tingui una única xarxa educativa pública, el que fa és consolidar el model educatiu de titularitat privada, cent per cent finançada per l'Administració pública.

3. A més, es consolida un model educatiu privat, finançat amb fons públics, que no pot garantir la llibertat religiosa de les famílies catalanes pel fet de ser aquest model, en un 70 %, catòlic.

4. Recordem que tant de la Llei orgànica 2/2006, d'educació (LOE) com la Llei 12/2009, d'educació (LEC) són normes de rang superior al Decret. Per tant, no és necessària la tramitació d'un nou decret de concerts educatius per donar resposta a les obligacions que estableixen ambdues normes.

Per això, la FAPAC entén que l'objectiu principal d'aquesta Proposta de decret no és combatre la segregació escolar existent a Catalunya. Per revertir aquest fet, la FAPAC proposa:

1. Recuperar el consens de la dècada dels vuitanta i establir un procediment d'eliminació progressiu dels concerts educatius amb el compromís d'haver aconseguit prescindir de la concertació educativa l'any 2030.

2. Establir l'eliminació immediata dels concerts educatius als centres privats que no tenen suficient demanda, amb una ràtio mínima de vint-i-cinc alumnes per grup per poder atorgar la dotació de concert.

3. Congelar les dotacions i assignacions pressupostàries a les escoles privades concertades. S'ha de tenir present que el que hi ha al darrere de les escoles privades concertades són associacions i fundacions sense ànim de lucre. Per tant, l'Administració pública no ha de cobrir el cent per cent del cost de la plaça en aquests centres educatius ja que aquestes entitats es financen, també, per les aportacions privades que de forma altruista fan els particulars i les empreses privades.

4. Eliminar la triple via de finançament als centres privats concertats: 1) dotació de concerts; 2) contractes programa, i 3) subvencions públiques. Així, s'hauria de determinar que l'única via de finançament públic als centres privats hauria de ser la dotació de concerts que hauria de quedar detallada i desglossada en el pressupost autonòmic d'educació.

5. No permetre, en cap cas, l'assignació d'una plaça privada concertada a aquell alumnat que ha optat, en la seva preinscripció, per l'escolarització en un centre educatiu públic.

6. Respectar la llibertat religiosa de les famílies i no assignar una plaça privada concertada catòlica, per defecte, a l'alumnat que en la seva preinscripció no ho ha demanat expressament, per garantir així l'educació laica que estableix la Llei d'educació de Catalunya.

Al·legacions subsidiàries

La FAPAC entén que les al·legacions principals fetes anteriorment requereixen un decret completament diferent al que ha redactat el Govern català. Per aquest motiu, en cas que no es tinguin en compte les al·legacions principals, la FAPAC formula les al·legacions següents perquè es tinguin en compte, subsidiàriament, en el redactat final del Decret.../202X, pel qual es regulen els concerts educatius, i en la memòria general i d'avaluació que l'acompanyen:

1. Objectius de la norma:

– L'objectiu de la norma és aconseguir una oferta única i integrada dels llocs escolars del Servei d'Educació de Catalunya, que eviti la dualització de l'oferta educativa i la segregació escolar.

La FAPAC entén que la Proposta de decret consolida l'educació privada en el sistema educatiu català. No es pot combatre la segregació si existeixen dues xarxes amb titularitat diferenciada.

– Garantir la gratuïtat real en els ensenyaments obligatoris impartits en centres concertats mitjançant sistema de finançament equitatiu i asimètric (com més responsabilitat més finançament públic).

La FAPAC hi està en desacord perquè es triplica la via de finançament (concert, contractes programa, subvencions i ajuts). A més, no es limiten les aportacions privades de les famílies, de manera que aquest plantejament no només sobredota econòmicament l'educació privada sinó que, a més, és un plantejament pervers perquè encara no se sap ni tan sols quin és el cost real d'una plaça privada i pública. Es construeixen els costos de l'educació privada sobre hipòtesis ja que no han aconseguit una comissió d'experts que en determini el cost.

– Garantir la participació de tots els centres concertats en la repartició dels alumnes NESE.

La FAPAC s'oposa a la repartició de l'alumnat NESE entre escoles privades concertades perquè no es respecta el principi de proximitat i la prioritització de la plaça pública en detriment de la privada, així com tampoc la llibertat religiosa de les famílies. S'ha de tenir en compte que més del 70 % de l'escola privada concertada a Catalunya és catòlica.

– Garantir el principi de coeducació.

El Departament d'Educació és conscient que el principi de coeducació no es podrà garantir en les escoles privades concertades perquè la STC 31/2018, de 10 d'abril, prohibeix no dotar de concert educatiu simplement per aquest motiu.

– Incorporar a la normativa els consensos adoptats pel Pacte Nacional d'Educació (2006) (PNE) i el Pacte contra la segregació escolar (2018) (en endavant, PCSE).

La FAPAC forma part del primer, però no del segon. La FAPAC no està d'acord amb els plantejaments del Pacte contra la segregació i aquest Decret de concerts és la translació del Pacte que s'ha fet al marge dels màxims representants de la pública, que són majoria en el sistema educatiu català. La concertada només representa un 30 % sobre la totalitat del sistema educatiu català.

2. Mecanismes que desenvolupa la norma:

– Reglamentació dels contractes programa com a finançament addicional i, suposadament, més equitatiu.

La FAPAC ja va denunciar els contractes programa en el marc del Pacte contra la segregació per diversos motius: 1) suposa una sobredotació econòmica per als centres privats i, 2) estan immersos en una gran opacitat de manera que resulta molt complicat fer-ne seguiment.

– Concreció del concepte i l'abast de les necessitats d'escolarització com a requisit per accedir al règim de la concertació educativa.

La FAPAC entén que, a l'unificar tota l'oferta sense distinció de pública i privada, en el conjunt del sistema sobren moltíssimes places concertades i manquen places públiques, així que l'alumnat s'assignarà a la privada concertada i, per tant, es pot donar la paradoxa que acabin fent falta places concertades al llarg dels anys perquè s'han anat tancant línies públiques. És una forma d'anar progressivament eliminant l'educació pública per substituir-la per la privada concertada.

– Simplificació administrativa: renovació automàtica dels concerts educatius.

Aquesta simplificació administrativa es refereix al concert i al contracte programa. La Proposta de decret estableix que el concert i el contracte programa es renovi automàticament, sense necessitat de fer cap tràmit. La FAPAC entén que aquesta renovació automàtica no permet la revisió sobre la necessitat o no dels concerts educatius i ajuda a mantenir les escoles privades concertades al llarg del temps.

– Es vol donar estabilitat als centres concertats que formen part del Servei d'Educació de Catalunya (en endavant, SEC).

Actualment els centres privats concertats gaudeixen d'una gran estabilitat. Així ho mostren les dades extretes a través del Portal de la Transparència: en els últims 5 anys a Catalunya s'han tancat 69 grups/classe (1.725 places), mentre que a la privada concertada només s'han tancat 5 grups/classe (125 places). A la vegada, en el curs 2019/2020 van sobrar 58 grups/classe de P3 (1.450 places) a la privada concertada. Per tant, la FAPAC no està d'acord a dotar de més estabilitat a la privada concertada, mentre que l'educació pública va desapareixent, de forma intencionada, any rere any.

3. Impactes de la norma

– Impacte econòmic: recursos personals i materials

Cap impacte econòmic en el sentit de les tasques d'execució dels concerts (tramitació per part de l'Administració educativa).

Tot el cost de la tramitació va a càrrec del pressupost públic. Aquest és un cost que no queda detallat en el pressupost d'educació, així com tampoc no queda inclòs en el cost que suposen els concerts educatius en el conjunt del sistema.

La FAPAC demana que es quantifiqui el cost de la tramitació de les escoles privades concertades i es faci públic.

– Impacte pressupostari: pressupost

La nova regulació no reduirà ni incrementarà els grups actualment concertats, ja que són dels dades demogràfiques i les demandes de les famílies les que incideixen en el nombre de concerts.

Ara bé, en aplicació dels requisits per vincular-se a la prestació del SEC es modificarà el nombre de grups concertats a favor dels centres amb més responsabilitat social. I també millorarà el finançament que reben.

Taula 1

Grups concertats	
2n Cicle d'Educació Infantil	2.847
Educació Primària	5.944
Educació Secundària Obligatòria	3.845
Educació Especial	524
Batxillerat	397
Cicles Formatius de Grau Mitjà	391
Cicles Formatius de Grau Professional	434
Total	14.382

La FAPAC entén que aquest Decret hauria d'establir la reducció dels grups concertats d'acord amb les necessitats d'escolarització del sistema. És a dir, si hi ha suficients places públiques per cobrir les necessitats d'escolarització s'haurien de reduir tots aquells grups concertats innecessaris per poder escolaritzar el conjunt de l'alumnat.

El factor que impactarà en el pressupost és la millora del finançament dels centres concertats sobre al base de l'actuació 17 del PCSE):

– L'infr finançament dels centres concertats obliga moltes vegades les famílies a fer pagaments per diferents conceptes destinats a finançar el funcionament dels centres.

La FAPAC considera que l'Administració pública no ha de finançar el cent per cent de l'escolarització de l'escola privada concertada a aquelles famílies que han decidit, lliurement i voluntàriament, escolaritzar els fills i filles en un centre privat, més quan aquestes famílies tenien l'oportunitat d'escolaritzar els fills i filles en un centre educatiu públic.

S'ha de tenir en compte que els centres privats concertats marquen quins han de ser els costos educatius, que són diferents segons el centre educatiu. El conjunt de la societat catalana no ha de sufragar les opcions privades de les famílies.

El PCSE diu que la partida del concert no cobreix íntegrament la inversió i la despesa dels centres en conceptes necessaris i bàsics per al funcionament ordinari, fet que aboca al cofinançament de les famílies.

El PCSE no ha pogut determinar quin és el cost real de l'educació privada concertada. Per aquest motiu, la FAPAC entén que és completament irresponsable dotar de més pressupost l'educació privada concertada a través d'un decret de concerts.

Cal finançament públic per garantir estàndards de qualitat equivalent al conjunt de centres del SEC i la gratuïtat real de l'ensenyament i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació.

La FAPAC entén que la solució passa per assignar l'alumnat als centres educatius públics i dotar-los de gratuïtat real.

El Pacte planteja avançar en la gratuïtat amb un increment del finançament dels centres públics i concertats, i discriminar positivament en la transferència de recursos els centres i les famílies socialment menys afavorits.

No té cap sentit voler combatre la segregació finançant l'empresa privada i perpetuant una doble xarxa en el sistema educatiu català. No s'ha presentat cap projecte de decret per augmentar el finançament als centres públics. En canvi, sí que es fa per als centres privats concertats.

– Impacte pressupostari en tres àmbits per garantir la gratuïtat:

- Plantilla dels centres (mòdul de concertació actual).
- Despeses de funcionament (mòdul de concertació actual).
- Contracte programa (mòduls addicionals per corresponsabilitat social).

La FAPAC s'oposa a establir una triple via de finançament pels motius anteriorment exposats.

4. Dotació econòmica que es presumeix:

La FAPAC s'oposa rotundament a la dotació econòmica que aquest Decret estableix per a les escoles privades concertades per diferents motius:

1. No s'ha pogut determinar, a dia d'avui, quin és el cost de la plaça escolar. El Pacte contra la segregació, del qual en teoria beu aquest Projecte de decret, estableix la creació d'una comissió d'experts que determini el cost de la plaça escolar. Actualment, aquest comissió encara no ha presentat els resultats de la seva tasca i, en conseqüència, no ha determinat el cost de la plaça escolar.

En aquest sentit, la dotació econòmica que aquest Projecte de decret estableix es basa en hipòtesis i en estimacions. Per tant, s'assignen 145 milions d'euros més a l'educació privada concertada sense haver calculat quines són les despeses reals del sistema.

2. La FAPAC considera una gran irresponsabilitat blindar, a través d'una norma, un augment pressupostari tan gran a entitats privades que posseeixen centres educatius.

Una de les raons que s'esgrimeix en aquest Decret per augmentar la dotació econòmica als centres privats concertats és la intenció del Departament d'Educació d'assimilar els centres de titularitat pública amb els de titularitat a privada.

La FAPAC considera que la Generalitat de Catalunya ha de garantir l'ensenyament públic i ha de dotar els centres educatius de la seva titularitat al 100 %. Tanmateix, no ha de fer el mateix amb els centres de titularitat privada i ha d'explicar molt bé amb raons, càlculs i arguments el perquè de la destinació dels recursos públics.

3. No té cap sentit voler combatre la segregació finançant l'empresa privada i perpetuant una doble xarxa en el sistema educatiu català. En canvi, no es preveu un augment de finançament als centres públics a través dels pressupostos catalans. En canvi, sí que es fa per als centres privats concertats.

4. La FAPAC entén que no s'ha de garantir la gratuïtat de les opcions privades de les famílies, quan aquestes famílies tenen l'opció d'escolaritzar els fills en centres de titularitat pública.

5. Per acabar, la FAPAC recorda que els centres privats concertats només s'haurien de concertar quan existeixen realment necessitats d'escolarització. Les dades mostren clarament que sobren places provades concertades en el conjunt del sistema. Per aquest motiu, no té cap sentit sobredotar econòmicament centres privats que no són necessaris per al conjunt del sistema educatiu.

– En relació amb les plantilles:

Afegir aquesta diferència a tots els centres concertats de Catalunya implicaria haver d'incrementar la plantilla d'infantil i primària en 1.280 dotacions i l'ESO amb 537, que representa una despesa de 72,2 milions d'euros.

Taula 2

	Plantilla addicional	Retribució anual	Import total
Educació Infantil i Primària	1.280,00	38.299,11	49.022.862,84
Educació Secundària Obligatòria	537,00	43.163,05	23.178.555,94
Total			72.201.418,78

– En relació amb les despeses de funcionament:

Fent la comparació amb l'assignació econòmica per a despeses de funcionament als centres de titularitat pública, s'arriba a la conclusió que cal incrementar el mòdul per despeses en un 75 %. Per tant, l'increment de la despesa de millora del mòdul de despeses de funcionament es de 65,4 milions d'euros.

Taula 3

	Nombre d'unitats	Import del mòdul per unitat			Increment de despesa
		Mòdul actual	Mòdul teòric	Diferència	
Educació Infantil de segon cicle	2.822	6.215,71	10.877,49	4.661,78	13.155.550,22
Educació Primària	5.921	6.215,71	10.877,49	4.661,78	27.602.414,18
ESO 1r. cicle	1.938	8.080,48	14.140,84	6.060,36	11.744.977,68
ESO 2n. cicle	1.925	8.918,77	15.607,85	6.689,08	12.876.474,19
Total					65.379.416,27

– En relació amb els Contractes Programa:

Suposen un instrument per garantir un FINANÇAMENT ASIMÈTRIC per als centres amb més responsabilitat social (escolarització NESE): Recursos per a:

- Vetlladors per a l'alumnat amb NEE (increment de 2,3 milions d'euros).
- Finançament d'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides (increment de 3,6 milions d'euros).
- Tutors d'acollida per a alumnat nouvingut (increment d'1,5 milions d'euros).
- Monitors de menjadors, transport i d'esbarjo per a alumnes amb NEE (CEE). (Cap increment perquè no cal més dotació en aquests centres concertats i la dotació de menjadors afectada pel Decret 150/2017 no té afectació en aquesta norma.)
- Suports intensius l'escola inclusiva (SIEI).

Taula 4

		Dotació			Impacte pressupostari
		Actual	Necessària	Diferència	
Vetlladors	Hores setmanals contractades	10.582	16.268	5.686	2.302.830,00
Finançament addicional	Alumnes beneficiaris	12.004	16.944	4.940	3.566.400,00
Tutors d'acollida	Dotacions de plantilla	52	90	38	1.547.781,00
Total					7.417.011,00

L'impacte pressupostari del decret és de: 145 milions d'euros, que s'han d'afegir a la dotació ja existent:

Taula 5

Import	
Plantilla	72.201.418,78
Despeses de funcionament	65.379.416,27
Contracte programa	7.417.011,00
Total	144.997.846,05

Vot particular presentat pel senyor Xavier Diez, USTEC-STEs (IAC)

Consideracions generals

USTEC-STEs considera que és una anomalia una doble xarxa, que històricament ha servit per segregar el sistema educatiu per classe social. Les retallades en educació dels darrers anys, justament en un període d'augment de la diversitat a les escoles i l'endèmica segregació escolar provocada per la presència de la concertada, posen en risc greu la cohesió social a Catalunya. És per això que el nostre sindicat sempre ha demanat la supressió dels concerts, és a dir, el finançament públic de negocis privats.

La situació no només s'ha corregit, sinó que es va agreujar a partir del moment que el Pacte Nacional d'Educació (2006) va aplicar un model de col·laboració publicoprivada, que, a la pràctica, va consolidar i blindar el finançament públic d'empreses privades, i va col·locar en el mateix sac una escola pública cada vegada més desnaturalitzada en el sentit que es veu impel·lida a competir i a gestionar-se cada vegada més com els centres privats. Aquesta iniciativa es va consolidar amb la Llei d'educació de Catalunya (9/2009, de 10 de juliol), que determinava un model educatiu que, a la pràctica, ha servit per incrementar els nivells de segregació escolar.

És per tot això que la nostra organització va ser una de les impulsores de la ILP d'Educació que preveia com a mesura, un període transitori de deu anys perquè els centres concertats optessin per deixar de rebre finançament públic o bé entressin en una única xarxa pública, en igualtat de condicions, en la línia del que va succeir al llarg de la dècada dels vuitanta amb el CEPEPC.

És per això que, encara que puguem compartir les bones intencions dels legisladors i del Síndic de Greuges, ens veiem obligats, per ser coherents amb els nostres valors, trajectòries i model social i educatiu, a presentar una esmena a la totalitat respecte d'aquest decret i un vot negatiu al Plenari del Consell Escolar de Catalunya. Tot i això, volem que constin consideracions concretes.

De la mateixa manera considerem que en algun punt del decret hauria d'explicitar-se que els centres concertats no poden ultrapassar els límits de ràtios establerts: 25 per a l'ensenyament primari i 30 per a l'ensenyament secundari obligatori. Qualsevol excés d'aquesta xifra hauria de ser destinat a crear noves línies a l'ensenyament públic.

Pel que fa al preàmbul

Al cinquè paràgraf neguem que hagin existit “consensos socials sobre el Servei d'Educació de Catalunya”. El nostre sindicat, ja aleshores majoritari a l'escola pública i, per tant, expressió política del que pensen els docents, no va signar, ni en va ser partícip, ni del Pacte Nacional, ni d'una llei d'educació de Catalunya que no resolía problemes fonamentals com els derivats de la permanència de la doble xarxa.

Pel que fa a l'article 3, considerem que el segon cicle d'educació infantil no hauria de ser concertat, tenint en compte que no és obligatori. De la mateixa manera que tampoc no ho hauria de ser la secundària postobligatòria.

Pel que fa a l'article 5, sobre la programació de llocs escolars, si bé entenem la responsabilitat del Departament d'Educació en aquesta matèria, cal que aquest estigui obligat d'acord amb criteris de demografia, de la prioritat de l'escola pública, i de l'històric de matrícula viva, i que cal crear una reserva de llocs vacants a cada escola. De la mateixa manera, cal que existeixi algun mecanisme normatiu per evitar el tancament de grups públics, tret que hi hagi consens amb els representants de famílies i professorat.

Pel que fa a l'article 8, considerem que els concerts han de tenir un caràcter excepcional i, per tant, haurien de renovar-se anualment.

Pel que fa a l'article 11 (i per extensió, a tot el redactat), considerem que qualsevol centre concertat no pot cobrar cap quota, ni tan sols mitjançant mecanismes com “aportacions voluntàries a fundacions”, i tampoc no haurien de rebre contractes programa. Entenem que aquest darrer concepte, que aporta un finançament extra, és en concepte del que hauria de fer-se generalitzadament, és a dir, acceptar tot l'alumnat independentment de les seves procedències i característiques, tal com fa la xarxa pública.

Pel que fa als articles 12 i 13, i 16 coherentment amb el que s'ha exposat amb anterioritat, haurien de desaparèixer.

Pel que fa a l'article 17, considerem que les fundacions o associacions vinculades a establiments privats constitueixen mecanismes de finançament irregulars i, per tant, considerem que perquè cada centre privat pugui rebre finançament públic, aquestes entitats haurien de ser dissoltes, cosa que implicaria modificar el redactat del 17.2.

En el mateix article 17, entenem que la totalitat de les activitats complementàries (aquelles que permeten, a la pràctica, una sisena hora a la primària, i per la qual es cobra una quantitat a les famílies destinada a fornir de beneficis empreses privades) haurien de desaparèixer. En aquest article, per tant, considerem que cal prohibir expressament aquesta mena d'activitats. De la mateixa manera, entenem que cal suprimir l'apartat 17.g i explicitar que l'horari lectiu a primària i secundària és el mateix que a la pública (25 i 30 hores, respectivament). En la mateixa direcció caldria suprimir el punt de l'article 20.c).

En la mateixa línia del que s'ha exposat anteriorment sobre les garanties de gratuïtat, creiem que ha de ser suprimit l'article 20.f. L'única quota admissible és zero.

Estem molt d'acord amb l'article 20.f, en el qual s'explicita la garantia de la coeducació per mitjà de l'escolarització mixta.

Proposem suprimir l'article 31, que permet mantenir el concert gràcies al recurs de la matrícula viva. Entenem que els grups concertats s'han de tancar en el moment de la preinscripció, i que la matrícula viva ha de ser repartida equitativament, i per torns, entre tots els centres d'una mateixa zona, i que es desdoblin grups en cas que s'ultrapassin les ràtios legals.

Pel que fa a l'article 43, considerem que cal modificar-ne el redactat perquè es garanteixi que la contractació del professorat la faci un organisme públic que impedeixi que les patronals seleccionin arbitràriament el professorat, especialment amb un biaix ideològic, religiós, de gènere o per qualsevol altre criteri de discriminació recollit constitucionalment. De la mateixa manera, qualsevol substitució hauria d'implicar també una borsa de treball també administrada per aquest organisme públic. Les patronals no haurien de poder seleccionar professorat.

Pel que fa a l'article 46, entenem que el professorat de l'escola concertada hauria de guiar-se per les taules salarials establertes a l'escola pública, de la mateixa manera que les condicions laborals i horaris lectius.

Coherentment a les consideracions anteriors, cal suprimir tot el títol 5 sobre els contractes programes, i per tant, els articles 50 a 57.

És per tot això, que presentem el nostre vot negatiu tant a la proposta de concert com al Dictamen elaborat per la Comissió de Finançament, si bé volem fer un reconeixement especial per l'esforç en els interessants i rics debats i diàlegs, en els intents de consens, i en l'excel·lent feina dels tècnics.

Vot particular presentat pel senyor Pere Forga, USOC

Les principals discrepàncies no es troben tant en el Dictamen sinó en els temes de fons del mateix decret de concerts, en els quals el Dictamen no ha entrat.

La tramitació d'aquest decret està relacionada també amb desplegament del Pacte contra la segregació escolar de Catalunya. D'aquest pacte, al qual la Federació d'Ensenyament de la USOC s'ha adherit com a organització, en van sortir unes comissions de treball, entre les quals hi ha la d'estudi del cost de la plaça escolar, que va concloure amb la necessitat de dotar de millor finançament tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya. Aquest treball no ha conclòs, encara.

D'entrada, d'aquest Projecte de decret se'n deriven noves obligacions per als centres docents concertats a l'hora de sol·licitar un nou concert, el manteniment d'aquest, ja que el sotmet a la programació anual, així com a l'hora de la seva renovació. Les noves condicions relacionades amb el percentatge d'alumnat del municipi on està ubicat el centre i amb l'establiment d'un sistema de "beques" en serveis educatius a l'alumnat amb NEE, sense corresponsabilitat de la mateixa Administració educativa, no queden compensades amb el finançament que hauria de correspondre. La contraprestació a la prestació del servei d'educació no queda equilibrada.

Però volem fer esment específic sobre uns articles en concret que creiem que poden incidir negativament en la part més dèbil del sistema: els professionals de l'educació i també el personal d'administració i serveis (PAS).

1. El Projecte de decret, en el seu article 5.1, condiona el concert educatiu a la programació de llocs escolars, abans que les famílies es pronunciïn mitjançant el procés de preinscripció sobre els seus centres de preferència.

Sobre aquest punt el Projecte de decret de concerts limita, d'entrada, la llibertat de les famílies a la tria de centre educatiu per als seus fills i filles. Considerem, a més, que les conseqüències que tindran les decisions que prenguin les administracions educatives (municipals, etc.) prèvies a la preinscripció tindran conseqüència directa sobre la supressió de llocs de treball del professorat i del personal d'administració i serveis, de forma indirecta.

Demaneu que el Departament d'Educació reconsideri el redactat.

2. El Projecte de decret prohibeix explícitament, en l'article 5.2, als centres tenir en funcionament grups no inclosos en la programació educativa i, per tant, sense concert.

Aquesta prohibició explícita accelerarà la presa de decisions dels centres sobre la reducció de les plantilles.

En l'actualitat, en el supòsit que algun centre perdi alguna unitat concertada, podria mantenir el professorat, en espera de recuperar el concert educatiu en un nou procés de preinscripció.

En conseqüència, demanem la retirada del punt 2 de l'article 5 del Projecte de decret.

3. El Projecte de decret estableix la corresponsabilització de tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya en el repartiment proporcional de l'alumnat amb necessitats educatives especials i específiques. Estant d'acord amb aquesta corresponsabilització, com es podrà portar a terme si... ?

– Les plantilles dels centres concertats, per als ensenyaments obligatoris, es van acordar l'any 1995, mitjançant l'acord d'implantació de l'ESO i des d'aquella data cap dels governs de la Generalitat no ha tingut la voluntat política d'ampliar-les.

– Tampoc no hi ha hagut voluntat, fins a dia d'avui, de desplegar la disposició transitòria segona de la LEC, pel que fa a l'homologació de les condicions retributives i laborals del professorat. I és un mandat de la Llei d'educació de Catalunya.

En aquest document volem fer una proposta al Departament d'Educació. Que el personal docent que hagi de ser acomiadat per la reducció unitats concertades pugui ser recol·locat, sigui en el mateix centre o en altres centres concertats, conservant tots els seus drets de caràcter econòmic. Aquesta mesura no implicaria més despesa per al Departament d'Educació, beneficiaria el professorat del sector i no destruiria ocupació. Tanmateix, una altra possible sortida laboral fora agafar professorat afectat per la pèrdua d'unitats concertades, per afavorir la jubilació parcial del professorat del sector que així ho demani, donat que altres comunitats autònomes han arribat a acords amb les organitzacions sindicals i patronals més representatives del sector concertat, per fer possible aquesta modalitat de jubilació.

4. El decret reconeix l'infrafinançament dels centres concertats. Implanta noves obligacions als centres educatius de lluita contra la segregació, sense anar acompanyades de mesures econòmiques compensatòries, ni tampoc cap increment en la dotació de plantilles que permetin una més bona atenció educativa de l'alumnat amb necessitats educatives especials i específiques. La pressió de l'atenció de l'alumnat amb més dificultats recau directament sobre el professorat, que amb la mateixa plantilla haurà d'atendre encara més complexitat educativa, i molt ens temem que acabin empitjorant les condicions laborals i, consegüentment, afectant la seva salut.

5. En relació amb els contractes programa, establerts en el títol cinquè del Projecte de decret, valorem positivament la fórmula de finançament que té l'origen en el Pacte Nacional per a l'Educació (2006). Sobre aquest instrument de finançament dels centres concertats amb més compromís en l'escolarització d'alumnat amb necessitats educatives específiques, suggerim:

– Que no esdevinguin exclusivament una subvenció a les activitats complementàries, sinó que, a més, aportin més dotació de plantilla docent i de personal especialitzat, per fer front a l'increment de la complexitat educativa. En el seu origen, van ser un bon instrument, però la limitació pressupostària va acotar la seva implantació a vint-i-set escoles de tot Catalunya.

La memòria econòmica que acompanya el Projecte de decret de concerts educatius té una gran manca de concreció i no expressa compromisos sobre les necessitats de finançament del sector. Tampoc els pressupostos de l'any 2020, pactats en un context econòmic radicalment diferent l'actual, no van més enllà del compliment parcial de la disposició transitòria segona de la LEC que hauria d'estar vigent des de l'any 2012.

Per tot el que acabem d'exposar, com a sindicat majoritari de l'ensenyament privat concertat de Catalunya, demanem aturar la tramitació del decret de concerts fins que no s'abordin amb el Departament d'Educació, com a mínim, les dotacions i la temporalització per portar a terme les obligacions del decret de concerts, en les condicions mínimes possibles perquè no quedi afectada la salut laboral del professorat dels centres concertats.

Vot particular presentat pel senyor Joan Josep Codina, Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya

Consideracions generals

El Projecte de decret regula els concerts educatius, instrument que l'ordenament s'ha donat pel qual els centres privats se sostenen amb fons públics per impartir els nivells d'ensenyament obligatori en règim de gratuïtat, en plasmació de la llibertat d'ensenyament, que, al costat del seu contingut primari de dret a la llibertat, incorpora una dimensió prestacional en virtut de la qual els poders públics han de procurar l'efectivitat d'aquest dret, al servei d'aquesta acció de prestació dels instruments de programació, promoció i ajuda als centres docents que reuneixin els requisits legals. Els concerts educatius són directament rela-

cionats amb els apartats 1, 4, 6 i 9 de l'article 27 de la CE, i altres d'incidència relacionada, com ara els articles 1.1, 9.2, 10.1, 14, 16 i 35 de la CE. Els concerts afecten també directament els apartats 1, 2, 3, 4 i 6 de l'article 21 de l'article 131 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC).

Un projecte de decret que incideix de manera directa en aquesta sèrie de drets fonamentals requereix aclarir, en primera instància, quina és la doctrina constitucional, legal i jurisprudencial que els són d'aplicació i, en especial, sobre el concert educatiu i l'actuació de la programació educativa.

A. Sobre el concert educatiu

El nostre sistema d'ensenyament es fonamenta, d'acord amb el que disposa l'article 27 de la Constitució, en uns pilars bàsics, com l'educació bàsica, obligatòria i gratuïta, la llibertat d'ensenyament i de creació de centres docents, així com el dret dels pares que els fills rebin la formació religiosa i moral d'acord amb les seves conviccions. El dret a l'educació inclou la facultat dels pares de triar centre docent, tal com assevera (entre altres) l'acte del TC 382/1996, de 18 de desembre. Aquests principis són també recollits a l'article 21 de l'EAC.

La llibertat d'ensenyament és un concepte jurídic ampli que comprèn la llibertat de crear i dirigir centres docents, així com la possibilitat de dotar-los d'un ideari; la llibertat de càtedra, com a llibertat d'ensenyament dels professors a títol individual i els drets educatius dels pares, que en el cas d'elecció del tipus de centres docents és conseqüència directa de la llibertat d'ensenyament en sentit estricte, i pel que fa a l'elecció de la formació religiosa i moral, es relaciona clarament amb aquesta llibertat.

L'activitat educativa la poden dur a terme centres docents de diferents tipus, que es classifiquen segons la titularitat jurídica i segons l'origen i el caràcter dels recursos que asseguren el seu sosteniment. En aquest sentit, es distingeixen els centres privats, titularitat d'una persona física o jurídica privada i que funcionen en règim de lliure mercat, els centres públics, el titular dels quals és un poder públic i que se sostenen amb fons públics, i els centres concertats, de titularitat privada però mantinguts amb fons públics.

Per al sosteniment dels centres privats amb fons públics s'ha establert un règim de concerts, l'origen del qual se situa a la Llei general d'educació de 1970, i la regulació actual es troba en el títol V de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, i l'article 116 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes per dictar les normes necessàries per al desplegament del règim de concerts educatius. D'acord amb la LEC, el sistema educatiu de Catalunya comprèn el servei públic educatiu, entès com a servei d'interès general d'acord amb l'Estatut, que ha de permetre que tots els centres sostinguts amb fons públics, que conformen centres públics i centres privats concertats, treballin junts amb uns objectius compartits mitjançant la cooperació i la corresponsabilitat i respectant la naturalesa jurídica de les diverses institucions que el presten.

En el pla objectiu, per acollir-se al règim de concerts han de complir-se, amb caràcter general, unes condicions: complir els requisits mínims previstos normativament per oferir ensenyaments amb garantia de qualitat —relatius a instal·lacions, professors o ràtio professor/alumne—, impartir el nivell educatiu adequat, disposar de l'autorització administrativa corresponent per impartir els ensenyaments que constitueixen l'objecte del concert i existència de la consignació pressupostària que correspongui.

El concert educatiu es configura com l'instrument jurídic pel qual els centres privats se sostenen amb fons públics per impartir els nivells d'ensenyament obligatori en règim de gratuïtat. Cal no oblidar que, segons ha proclamat el Tribunal Constitucional, la llibertat d'ensenyament ofereix, al costat del seu contingut primari de dret a la llibertat, una dimensió prestacional en virtut de la qual els poders públics han de procurar l'efectivitat d'aquest dret i han de posar al servei d'aquesta acció de prestació els instruments de planificació, promoció i ajuda als centres docents que reuneixin els requisits legals (Sentència 86/1985, de 10 de juliol), encara que això no impliqui l'existència d'un dret constitucional a la subvenció educativa.

Els centres formalitzen amb l'Administració educativa el pertinent acord, conforme a les disposicions essencials que conté la Llei d'educació de Catalunya, les lleis orgàniques educatives i el Reial decret 2377/1985, de 18 de desembre, que aprova el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius. Cal reconèixer la naturalesa convencional i sinal·lagmàtica del concert educatiu, perquè es tracta de convenis mitjançant els quals l'Administració assumeix determinats compromisos —essencialment, assignar fons

públics— i el centre es compromet, per la seva banda, a impartir gratuïtament els ensenyaments corresponents, d'acord amb les normes acadèmiques, plans i programes educatius que siguin d'aplicació (Sentència de Tribunal Suprem de 15 de novembre de 2000). Es creen, per tant, obligacions recíproques, en el sentit que l'assumpció pels poders públics dels costos que per al titular de centre privat suposa l'ensenyament constitueix la contraprestació de l'Administració per la prestació de servei educatiu per part d'aquella titularitat.

En aquest àmbit no regeix el principi de subsidiarietat, en el sentit que no pot negar-se el dret al concert dels centres privats que reuneixin els requisits legals, fins i tot en el cas que hi hagi oferta d'ensenyament bàsic suficient en centres públics (sentència de Tribunal Suprem de 6 de novembre de 2008), sense que l'elecció de l'educació diferenciada per sexes pugui implicar un tracte menys favorable o un desavantatge a l'hora de subscriure concerts (article 84.3 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació; STC 31/2018).

En definitiva, els concerts educatius persegueixen garantir l'efectivitat del dret a l'educació gratuïta en aquells nivells i àmbits determinats per les lleis, tant si s'exerceix la llibertat d'opció a favor d'un centre de titularitat pública com de titularitat privada, així com facilitar el dret dels pares i mares a escollir el tipus d'educació per als fills i filles.

El dret a l'educació es concep com un dret fonamental de tots els ciutadans tal com apareix inclòs en el capítol II, secció primera, del títol I de la Constitució. S'entén com un dret prestacional enfront de l'Estat, un dret públic subjectiu, directament aplicable, exigible davant els tribunals i susceptible de recurs d'empara. S'estableixen, a més, certs principis organitzatius: els poders públics han de garantir el dret a l'educació mitjançant una programació general d'ensenyament, amb la participació de tots els sectors afectats, incloent-hi la llibertat de creació de centres docents. De manera que la CE garanteix el dret de tots a rebre una educació al mateix temps que reconeix la llibertat d'ensenyament com a mitjà per assolir el primer. Al seu torn, l'article 27 de la CE s'ha d'interpretar en relació amb altres preceptes constitucionals. Entre aquests preceptes, estan directament connectats amb el dret a l'educació els següents: l'article 1.1 de la CE (llibertat i igualtat com a valors superiors de l'ordenament), l'article 9.2 de la CE (obligació dels poders públics de promoure la igualtat i la llibertat i de remoure els obstacles que la dificulten); l'article 10.1 de la CE (dignitat de la persona i lliure desenvolupament de la personalitat) i l'article 14 de la CE (principi i dret d'igualtat). Altres preceptes que afecten directament el dret de què tractem són també l'article 16 de la CE (llibertat de consciència i llibertat religiosa), i l'article 35 (el dret a la llibertat d'elecció de professió i ofici).

El Tribunal Suprem té dit en Sentència de setembre de 2008 que quan es tracta de no renovar un concert li és exigible a l'Administració la sòlida fonamentació d'una mesura tan transcendent, que afecta centres i alumnes. També els tribunals han afirmat que la denegació d'un concert afecta "els apartats un, quatre, sis i nou de l'article 27 de la Constitució" (Sentència del Tribunal Suprem [STS] de 25 juny 1988), la llibertat de creació de centres (es vincula l'apartat 6è i 9è ja que "la llibertat de creació de centres docents difícilment podria ser real i efectiva, en uns nivells educatius en què l'ensenyament és obligatori i gratuït, desconnectada d'un règim d'ajuda pública" (STS de 28 juny 1990 i en el mateix sentit la STS de 27 de novembre 1995) o al principi d'igualtat (STS de 24 maig de 1990 i de 12 de maig de 2003). En altres casos, d'acord amb el pressupòsit que s'afecta directament el dret a l'educació, s'ha derivat un especial deure de motivació, la desatenció del qual suposa la vulneració del dret (STS de 27 de setembre de 2004). En aquesta línia es considera que sense canvi de circumstàncies i una particular motivació, procedeix el manteniment del concert, amb preferència respecte dels que no compten amb la concessió (STS d'1 febrer i de 21 maig de 2005).

Pel que fa a les vicissituds dels concerts, els tribunals tenen dit que el Reial decret estatal 2377/1985, de 18 de desembre, que en desplegament de l'article 117 i l'avui derogada disposició addicional primera, punt u, de la Llei orgànica 8/1985, va aprovar el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius, distingeix la subscripció de concerts per a centres privats de nova creació o que no l'havien sol·licitat amb anterioritat, la renovació dels que finalitzin en l'any que es formula la sol·licitud i la modificació de concerts existents. En el supòsit de renovació, per finalització del termini de quatre anys del concert existent amb anterioritat, s'estableix que els concerts es renovaran sempre que el centre segueixi complint els requisits que en van determinar l'aprovació, no s'hagi incorregut en causes de no renovació i hi hagi consignació pressupostària disponible, i si no hi ha consignació pressupostària suficient caldrà aplicar criteris de preferència perquè per cobrir les despeses que origini el manteniment del servei de l'ensenyament cal l'assignació de recursos econòmics públics amb aquesta finalitat (entre d'altres, Tribunal Superior de Justícia d'Astúries, de 28 de setembre de 2001).

En definitiva, els drets fonamentals presenten una dimensió objectiva en virtut de la qual operen com a components estructurals bàsics que han de conformar l'íntegre ordenament jurídic. Com a conseqüència d'aquest "doble caràcter" dels drets fonamentals (TC S 25/1981, fonament jurídic cinquè), penja sobre els poders públics una vinculació també dual: en la seva tradicional dimensió subjectiva, els imposa l'obligació negativa de no lesionar l'esfera de llibertat per ells fixada; en el seu vessant juridicoobjectiva, reclama genèricament d'ells que, en l'àmbit de les seves respectives funcions, coadjuvin a fi que la implantació i gaudi dels drets fonamentals siguin reals i efectius, sigui quin sigui el sector de l'ordenament en què resultin concrets (TC SS 53/1985, fonament jurídic quart i 129/1989, fonament jurídic tercer) (TC A 382/1996 de 18 de desembre).

L'article 9, de la Constitució espanyola de 1978, estableix en el seu apartat 1, entre altres coses, que "els ciutadans i els poders públics estan subjectes a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic", i afegeix, en el seu apartat 3 que "la Constitució garanteix [...] la seguretat jurídica". De la normativa constitucional esmentada s'infereix que [...] també les administracions públiques estan subjectes a aquesta Llei fonamental i, alhora, a la resta de l'ordenament jurídic vigent, fet que implica que aquestes normes són origen immediat de drets i obligacions per a tots aquells i no mers principis programàtics. (STS 15.4.1994.)

La conducta administrativa al voltant dels concerts educatius no pot estar dirigida per directrius d'eminent pes polític, sinó que ha de basar-se en la tutela del dret fonamental dels educands a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, en la llibertat de creació de centres docents reconeguda constitucionalment i en el servei objectiu a l'interès públic que ha d'inspirar la seva actuació, d'acord amb l'article 103.1 de la norma fonamental (Sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Balears 137/2018).

B. Programació general de l'ensenyament i dels llocs escolars

A les lleis orgàniques s'afirma la llibertat d'ensenyament (article 27.1.b de la CE), al costat del dret dels pares a elegir la formació religiosa i moral que estimin més oportuna per als fills (article 27.3 de la CE). I si es garanteix la llibertat de creació de centres docents (article 27.6 de la CE), també es responsabilitza els poders públics d'una programació general de l'ensenyament (article 27.5 de la CE) orientada a assegurar un lloc escolar a tots els ciutadans. Correspon al legislador el desplegament d'aquests preceptes, de manera que siguin modelats equilibradament en el seu desplegament normatiu ulterior.

La Llei encarrega la provisió de l'educació obligatòria en règim de gratuïtat a la xarxa dual integrada pels centres públics i pels centres privats amb concert educatiu. "La regulació d'aquesta s'assenta en dos principis d'importància capital en el sistema educatiu dissenyat per la Constitució, programació i participació, el joc dels quals fa possible el coherentsment equilibrat del dret a l'educació i de la llibertat d'ensenyament. A l'Estat i a les comunitats autònomes, per mitjà de la programació general de l'ensenyament, correspon assegurar la cobertura de les necessitats educatives, proporcionant una oferta adequada de llocs escolars, [...] i promovent la igualtat d'oportunitats. El mecanisme de la programació general de l'ensenyament, que ha de permetre la racionalització de l'ús dels recursos públics destinats a l'educació, es troba regulat al títol II. Aquesta programació ha d'assegurar simultàniament el dret a l'educació i la possibilitat d'escollir centre docent dins l'oferta de llocs escolars gratuïts, ja que aquesta llibertat no existeix veritablement si aquell dret no està assegurat per a tothom." (LODE, preàmbul.)

Recull la LODE: 1. "Els poders públics han de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant una programació general de l'ensenyament, amb la participació efectiva de tots els sectors afectats, que atengui adequadament les necessitats educatives i la creació de centres docents. 2. A aquests efectes, l'Estat i les comunitats autònomes han de definir les necessitats prioritàries en matèria educativa, fixar els objectius d'actuació del període que es consideri i determinar els recursos necessaris, d'acord amb la planificació econòmica general de l'Estat. 3. La programació general de l'ensenyament que correspongui a les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial ha de comprendre en tot cas una programació específica dels llocs escolars en què s'han de determinar les comarques, municipis i zones on s'hagin de crear aquest llocs. La programació específica de places escolars de nova creació als nivells gratuïts ha de tenir en compte, en tot cas, l'oferta existent de centres públics i concertats." (LODE, 27.)

Diu la LEC: "El Govern ha de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant la programació general de l'ensenyament. El Govern, per a garantir el dret de totes les persones a accedir a l'educació en condicions d'igualtat i el dret a l'elecció de centre, ha de regular un procediment únic d'accés als centres públics i als centres privats sostinguts amb fons públics." (LEC, 4,2.)

1. Correspon al Departament aprovar la programació de l'oferta educativa.

2. La programació de l'oferta educativa té per objecte establir, amb caràcter territorial, les necessitats d'escolarització que ha de satisfer el Servei d'Educació de Catalunya per garantir el dret a l'educació de tothom, i ho ha d'harmonitzar amb els drets individuals dels alumnes i de les mares, els pares o els tutors. Aquesta programació ha de garantir la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social.

3. Correspon al Govern determinar els criteris de programació i el procediment, que ha d'establir la participació i la consulta dels ens locals, dels sectors educatius i dels titulars dels centres concertats, i, si escau, dels sectors productius. En establir els criteris de programació cal considerar-ne la periodicitat, el mapa escolar i l'articulació del territori en zones educatives i les seves necessitats d'escolarització.

4. El Departament, en el marc de la programació educativa, ha de determinar periòdicament l'oferta de llocs escolars tenint en compte l'oferta existent de centres públics i centres privats concertats. A partir d'aquesta programació, correspon al Departament establir nous llocs escolars del Servei d'Educació de Catalunya, d'acord amb els criteris fixats per aquest article i, en tot cas, tenint en compte les disposicions pressupostàries (LEC, 44).

C. Pacte contra la segregació escolar a Catalunya

El Pacte fonamenta com a acció prioritària promoure la plena gratuïtat de l'ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu. Cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC (article 42), per garantir la gratuïtat real i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar tal com succeeix actualment. En aquest sentit el Pacte es planteja, entre altres aspectes, avançar en la gratuïtat de l'ensenyament, amb un increment del finançament dels centres públics i concertats.

En el document de propostes per a l'elaboració d'un nou decret d'admissió, matèria substancialment relacionada amb els concerts educatius, es recullen les observacions o conclusions, moltes de les quals són essencials, que a continuació es reproduïxen.

El règim d'admissió de l'alumnat en els ensenyaments sufragats amb fons públics garanteix el dret d'elecció de centre, en el marc de l'oferta educativa (article 4.1 de la LEC), tenint present la possibilitat de modificar l'oferta a través de la creació i la supressió de centres (article 45 de la LEC). El dret d'elecció de centre, que no suposa necessàriament accedir a la plaça escolar sol·licitada en el procés d'admissió, s'ha de conjuminar amb el dret a l'educació en igualtat d'oportunitats a través de la programació general de l'ensenyament, que ha de garantir la qualitat de l'educació, l'equitat en l'escolarització de l'alumnat i la possibilitat d'escollir centre.

Les zones educatives són les àrees de referència a l'efecte d'aplicació en l'admissió de l'alumnat del criteri general de prioritat per proximitat del domicili al centre. Com a criteri per determinar les zones educatives heterogènies, es tenen en compte (a) la distribució geogràfica dels centres que imparteixen cada ensenyament, (b) l'heterogeneïtat social interna i externa de les zones, (c) l'impacte de la zonificació escolar en l'escolarització equilibrada d'alumnat i (d) l'accessibilitat geogràfica i econòmica als centres i les barres arquitectòniques o naturals.

La programació de l'oferta educativa té per objecte establir, amb caràcter territorial, les necessitats d'escolarització que ha de satisfer el Servei d'Educació de Catalunya per garantir el dret a l'educació de tothom, i ho ha d'harmonitzar amb els drets individuals de l'alumnat i de les mares, els pares o els tutors. Aquesta programació ha de garantir la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social (article 44.2 de la LEC).

Propostes de les comissions de modificació de la normativa i dels protocols d'actuació en la programació de l'oferta i en la gestió del procés d'admissió: Les comissions d'estudi proposen que el Departament d'Educació valori les mesures desenvolupades a continuació en l'elaboració del nou decret d'admissió

d'alumnat (àmbit 1 del Pacte), particularment en un nou apartat que faci menció de les zones educatives i en l'articulat referit a la programació de l'oferta.

En cas de desajust entre oferta i demanda, per determinar la creació o la supressió de places escolars o unitats, els criteris de programació de l'oferta són: (a) l'impacte sobre la segregació escolar, (b) l'equilibri entre demanda potencial i oferta a la zona, (c) la suficiència d'oferta a la zona, (d) l'oferta de centres públics i centres privats concertats (real o potencial, d'acord amb l'oferta autoritzada), (e) l'evitació de la sobreoferta, (f) la disponibilitat d'espais als centres, (g) la rotació de les mesures extraordinàries entre centres d'una mateixa zona, (h) la demanda social, quan no tingui efectes negatius sobre la segregació, (i) la corresponsabilitat del centre en l'escolarització equilibrada d'alumnat, en cas de supressió d'oferta, (j) l'estabilitat de l'oferta, (k) la consolidació dels itineraris entre primària i secundària, (l) la consolidació de la demanda dels centres amb una demanda més feble, (m) l'atenció de la demanda de zona per promoure l'accessibilitat, (n) si escau, el tancament d'escoles abans que grups (en el cas del sector públic, d'acord amb article 74.1) i (o) les disponibilitats pressupostàries.

En la programació de l'oferta a la zona, l'Administració educativa ha de vetllar per donar estabilitat a l'oferta dels centres públics i privats concertats existents. Aquesta estabilitat no ha de suposar el manteniment de situacions de sobreoferta a la zona.

En cas de situacions de sobreoferta, preferiblement abans del procés d'admissió d'alumnat, l'Administració educativa ha d'adoptar les mesures de programació de l'oferta necessàries per promoure l'equilibri entre l'oferta de la zona i la demanda, amb l'acord dels centres públics i privats concertats afectats.

I en parlar de la suficiència de recursos, el document recull la sèrie de consideracions que s'exposen a continuació. L'Administració educativa ha d'assegurar els recursos públics per fer efectiva la gratuïtat dels ensenyaments obligatoris i dels declarats gratuïts (article 50.1 i 199 de la LEC, article 88.2 de la LOE). La suficiència de recursos públics està establerta per l'estudi del cost de la plaça escolar, que incorpora les despeses de funcionament del centre, les despeses de professorat per grup per a la provisió dels ensenyaments en l'horari lectiu i les despeses de recursos addicionals per a la gestió de la complexitat educativa que atén el centre.

Pel que fa a les activitats o als serveis que no tenen caràcter gratuït, però que estan associats a l'escolarització (activitats complementàries, servei de menjador escolar, etc.), l'Administració educativa ha d'establir els ajuts necessaris per garantir l'accés de l'alumnat socialment desfavorit, en funció de les seves característiques socioeconòmiques (article 6.3, 50.3 i 202 de la LEC).

El finançament públic dels centres es gradua en funció de la composició social de cada centre. Les mesures de finançament han de promoure, a més, que l'alumnat amb necessitats educatives específiques pugui accedir a qualsevol centre sense discriminació econòmica, sempre que contribueixi a reduir la segregació escolar. Les garanties de gratuïtat s'apliquen d'acord amb les garanties de suficiència de finançament dels centres.

El finançament addicional ha de permetre, als centres en què s'apliqui, la gratuïtat total de l'horari escolar (article 201.1 de la LEC). En cas de les subvencions per a alumnat amb necessitats educatives específiques, la gratuïtat ha de ser per a aquesta tipologia d'alumnat.

Fins aquí les consideracions del document. És així que exigir més esforços econòmics als centres, com fa el Projecte de decret, en aquest context econòmic de l'ensenyament, l'únic que farà és dificultar encara més el funcionament dels centres i tensar més la situació. No té sentit un decret per millorar la distribució equilibrada de l'alumnat sense un compromís econòmic per part del Departament que coadjuvi a afrontar aquest repte, quan, a més, s'ha evidenciat que aquest compromís és, a hores d'ara, inexistent.

D. Suspensió de la tramitació del Projecte de decret

El Pacte contra la segregació escolar a Catalunya, signat al març de 2019 amb un ampli consens, estableix que resoldre el problema de finançament dels centres és una acció prioritària per promoure la plena gratuïtat de l'ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu.

L'actuació 15 del Pacte crea una comissió tècnica d'experts, la comissió d'estudi del cost de la plaça

escolar, per estudiar i determinar el cost total de la plaça en els nivells de previsió universal i gratuïta per impartir els ensenyaments en condicions de gratuïtat.

El Departament tramita aquest nou Decret sense que la comissió que estudia el cost de la plaça escolar hagi acabat la seva feina. Avancem en una nova normativa que vol combatre la segregació sense donar resposta a la primera i principal causa de segregació escolar: l'infrafinançament públic de l'educació.

En la temporalització assignada a cada una de les actuacions es determina el juny de 2019 per la comissió d'estudi i l'adequació del finançament públic dels centres concertats amb garanties de gratuïtat el curs 2019/2020.

En relació amb aquestes dues actuacions, la comissió d'estudi del cost de la plaça escolar encara no ha finalitzat els seus treballs, si bé es preveu que al cap de poques setmanes estarà enllestit l'estudi i lliurat l'informe definitiu. Els pressupostos de la Generalitat no preveuen cap partida encaminada a la gratuïtat de la plaça escolar i tampoc no està previst, com ens han dit, que succeeixi en propers pressupostos.

Davant d'aquest escenari, la memòria d'avaluació relativa al Projecte de decret, en espera dels resultats de la Comissió, estableix unes hipòtesis, fa una aproximació i arriba a la conclusió que l'impacte pressupostari del Projecte de decret és de 145 milions d'euros. Val a dir que aquest import és totalment insuficient per cobrir la gratuïtat de la plaça escolar.

A continuació, la memòria d'avaluació diu:

"Aquest import és el que de forma progressiva, i tenint en compte les disponibilitats pressupostàries, s'hauria de consignar en la partida pressupostària de concerts educatius per poder fer efectius tots els principis que incorpora el nou decret."

El mandat del Pacte contra la segregació escolar i la situació actual de l'escola concertada no permeten tramitar el Projecte de decret amb una memòria d'avaluació basades en hipòtesis.

Cal suspendre la tramitació del projecte, esperar a disposar de l'informe definitiu de la Comissió que determinarà el cost de la plaça escolar, per incloure els seus imports en la memòria i determinar sense condicionants el calendari progressiu de pagament als centres. D'aquesta manera es podrà informar les famílies del seu període transitori en el pagament de les quotes tal com determina el Pacte Nacional per a l'Educació del 2006.

Al finalitzar els treballs de la comissió d'estudi sobre règims d'admissió, els representants de l'escola concertada van demanar que, en funció del grau d'insuficiències dels recursos públics, es modulesin les mesures establertes per no agreujar encara més la situació econòmica dels centres concertats.

Aquesta modulació es podrà fer un cop es conegui el resultat de l'estudi del cost de la plaça escolar, imports que hauran de formar part de la memòria d'avaluació del projecte i que permetran alhora determinar un calendari de pagament.

Per tot això, com a al·legació prèvia, es demana la suspensió de la tramitació del projecte fins que la comissió d'estudi acabi el seu treball. A partir d'aquí s'haurà de refer la memòria d'avaluació i incorporar en el Decret les mesures transitòries pertinents i reiniciar la tramitació del projecte.

Consideracions al text de la disposició

1. A l'article 1: el redactat de la proposta diu:

1. Article 1. Objecte del Decret

1. El règim de concert educatiu és el model ordinari de finançament amb recursos públics dels centres privats que presten el Servei d'Educació de Catalunya.

2. El concert educatiu fa efectiu el dret a l'educació bàsica i gratuïta, la garantia del qual correspon als poders públics mitjançant la programació general de l'ensenyament.

A l'apartat 2: cal afegir-hi "així com a escollir, sense cap discriminació, centre docent diferent del creat pels poders públics".

Nova redacció de l'apartat 2:

2. El concert educatiu fa efectiu el dret a l'educació bàsica i gratuïta, així com a escollir, sense cap discriminació, un centre docent diferent del creat pels poders públics, la garantia dels quals correspon als poders públics mitjançant la programació general de l'ensenyament.

Fonaments:

Al preàmbul del Reial decret 2377/1985, de 18 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius, es consigna literalment que:

"La referida ley orgánica hace, pues, del concierto educativo el instrumento jurídico preciso para aquellos centros privados que desean impartir la educación básica en régimen de gratuidad, satisfaciéndose así en los niveles obligatorios y gratuitos el derecho a la educación, así como a escoger, sin discriminación alguna, centro docente distinto de los creados por los poderes públicos al mismo tiempo que se garantiza la participación de alumnos, padres y profesores en el control y gestión de dichos centros, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 26.2 de la expresada ley."

El dret d'elecció de centre és expressió directa de la llibertat d'ensenyament.

En la normativa comparada trobem que el Decret 31/2019, de 9 d'abril, del Consell de Govern, pel qual es regula el règim de concerts educatius a la Comunitat de Madrid, afirma al seu article 2.2 que:

"El derecho a la educación básica y gratuita y la libertad de enseñanza podrán hacerse efectivos en los centros privados mediante el régimen de conciertos que, de acuerdo con lo previsto en las correspondientes leyes orgánicas y el Reglamento de Normas Básicas sobre Conciertos Educativos, se regula en este decreto."

Mentre que el Decret 67/2017, de 23 de maig, pel qual s'estableixen normes per a l'aplicació del règim de Concerts Educatius a partir del curs acadèmic 2017/2018 (Extremadura), recull al seu preàmbul que:

"El sistema de conciertos educativos, establecido en las citadas leyes orgánicas, se fundamenta en el artículo 27 de la Constitución, que reconoce la libertad de enseñanza junto con el derecho a la educación como pilares fundamentales de la ordenación de nuestro sistema educativo que deben coexistir de forma equilibrada. Por medio del régimen de conciertos se materializa el sostenimiento con fondos públicos de los centros privados concertados que, junto a los de titularidad pública, contribuyen, en una red dual de centros, a la provisión de la educación obligatoria en régimen de gratuidad, siempre que reúnan los requisitos legales previstos."

Diverses sentències vinculen el concert educatiu amb el dret de lliure elecció de centre i la inexcusable associació entre finançament públic i els apartats 4, 6 i 9 de la CE. Així, la Sentència del Tribunal Constitucional 74/2018, de 5 de juliol afirma que:

"La libertad de enseñanza (art. 27.1 CE) comprende a su vez la doble facultad de los padres de elegir el centro docente de sus hijos, que podrá ser de titularidad pública o privada, y de elegir la formación religiosa o moral que se ajuste a sus propias convicciones; facultad esta última a la que se refiere específicamente el artículo 27.3 CE [SSTC 10/2014, de 27 de enero, FJ 3; 5/1981, FJ 7, y 133/2010, de 2 de diciembre, FJ 5 b); ATC 382/1996, de 18 de diciembre, FJ 4]".

El Tribunal Suprem, a la seva sentència de 17/5/2016, afirma que:

"Mediante la educación concertada se cohonesta el reconocimiento constitucional de la existencia a centros de iniciativa social como plasmación de la libertad de enseñanza y del derecho de los padres a la elección de centros, que participa, además, del derecho reconocido en el artículo 16 de la Constitución."

La consecuencia es que no cabe disociar el régimen de la financiación pública de la enseñanza obligatoria

con el contenido de los apartados 6 y 9 del artículo 27, lo que lleva a ese sistema de enseñanza concertada como concreción de la garantía constitucional de ayuda a los centros que cumplan los requisitos previstos en las leyes.”

El Tribunal Superior de Justicia de Murcia, a la sentència de 17/9/2019, preveu:

“Hace, pues, del concierto educativo el instrumento jurídico preciso para aquellos centros privados que desean impartir la educación básica en régimen de gratuidad, satisfaciéndose así en los niveles obligatorios y gratuitos el derecho a la educación, así como a escoger, sin discriminación alguna, centro docente distinto de los creados por los poderes públicos al mismo tiempo que se garantiza la participación de alumnos, padres y profesores en el control y gestión de dichos centros, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 26.2 de la expresada ley”.

2. A l'article 5

El seu redactat al projecte és:

Article 5.

Programació de l'oferta de llocs escolars en els centres integrats en el Servei d'Educació de Catalunya.

1. El departament determina per a cada curs escolar i per a cada zona educativa l'oferta educativa de llocs escolars en els centres concertats d'acord amb el que estableix la normativa que regula la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya.

2. En els ensenyaments concertats, els centres no poden tenir en funcionament grups no inclosos a la programació educativa i, per tant, sense concert educatiu, excepte en els supòsits de concertació progressiva en el cas de centres de nova creació.

Cal modificar:

Apartat 1:

La programació ha de permetre la seguretat i estabilitat dels centres i, per tant, com diu el Pacte Nacional per a l'Educació, ha de ser plurianual i ha de respectar la vigència dels concerts. El *Document de bases per a un nou decret* tampoc no recull l'anualitat d'aquesta programació.

Apartat 2: s'ha de redactar en el mateix sentit que l'article 17 del Reial decret 2377/1985, que preveu:

“Por el concierto educativo el titular del centro se obliga a tener en funcionamiento el número total de unidades escolares correspondiente al nivel o niveles de enseñanza objeto del concierto. Asimismo, se obliga a tener una relación media alumnos/profesor por unidad escolar no inferior a la que la Administración determine teniendo en cuenta la existente para los centros públicos de la comarca, municipio o, en su caso, distrito en el que esté situado el centro.”

En tot cas, la prohibició de tenir grups en règim privat només s'ha d'aplicar en el cas que el grup pugui tornar a estar concertat al curs següent. Si fos irreversible, no.

3. A l'article 20

Diu la proposta:

Article 20.

Requisits per a la vinculació a la prestació del Servei d'Educació de Catalunya

En les condicions que s'estableixen en aquest Decret i dintre de les consignacions pressupostàries fixades en els pressupostos generals de la Generalitat, poden accedir al règim de concertació educativa els centres docents de titularitat privada que compleixin els següents requisits:

a) Oferir, amb la corresponent autorització administrativa, alguns dels ensenyaments objecte de concertació educativa d'acord amb l'article 3 d'aquest Decret o, en el cas dels centres de nova creació, disposar d'aquella autorització.

b) Satisfereix necessitats d'escolarització d'acord amb la programació de l'oferta educativa.

c) Garantir a l'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides un accés equitatiu a les activitats complementàries, a les activitats extraescolars i als serveis escolars, mitjançant la previsió de mesures que facin possible aquest accés.

d) En el cas dels centres ubicats fora del nucli urbà i que per aquest motiu requereixin l'ús del transport per accedir-hi, garantir a l'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides l'accessibilitat mitjançant la previsió de mesures que eliminin les barreres econòmiques a l'accés que suposa l'esmentada ubicació.

e) Assumir explícitament el compliment del principi de corresponsabilització en l'escolarització equilibrada d'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu, mitjançant la col·laboració amb els òrgans responsables de garantir aquesta escolarització equilibrada.

f) Garantir la coeducació per mitjà de l'escolarització mixta.

Al respecte cal considerar:

L'apartat *b* s'ha d'aplicar en funció del que determina l'article 205.3 LEC. Els apartats *c*, *d* i *e* han de restar inaplicats mentre no hi hagi la contraprestació eficient, efectiva i suficient de l'Administració que financi la despesa econòmica derivada de l'aplicació dels seus principis.

L'apartat *f* s'ha de suprimir.

Fonaments:

Apartat *b*

La discrecionalitat en la determinació de quines són les necessitats reals d'escolarització, la seva concreció, concepte i definició, és encomanada al legislador, de la mateixa manera que la determinació de les condicions econòmiques desfavorables de les quals cal deduir la necessitat de l'ajuda econòmica, sense que en l'exercici d'aquesta potestat d'ordenació es pugui deixar a l'omnímoda llibertat de l'Administració la decisió sobre quins centres dels que estan en funcionament són objecte de concert i quins no.

En conclusió, els centres privats que estiguin autoritzats per impartir les etapes o nivells que poden ser objecte de concert en principi tenen dret als concerts educatius per al nombre d'unitats autoritzades i que, de fet, funcionin, sempre que compleixin els requisits legals, i l'Administració no pot imposar a aquests centres altres condicions al marge de la llei.

Per això, en la concessió d'ajudes econòmiques als centres concertats amb vista a la gratuïtat de l'ensenyament, l'Administració ha d'assegurar que tots els centres privats concertats tinguin accés a les subvencions destinades a inversions, en igualtat de condicions que els centres docents de titularitat pública, dins el mateix nivell educatiu, amb la finalitat que tots els alumnes d'aquest nivell tinguin igualtat d'oportunitats per a l'exercici del dret a l'educació; la provança de tal igualtat de condicions és càrrega processal de l'Administració, quan és al·legada per aquesta. Així ho afirma el Tribunal Suprem en les seves sentències de 18/9/2001 i 7/6/1986, entre d'altres.

La satisfacció de les necessitats d'escolarització a l'efecte dels concerts és establerta a l'article 205.3 de la LEC, que és la seu legal, i només a aquesta llei s'ha de remetre el reglament.

Apartats *c*, *d* i *e*

El compliment d'aquests requisits l'ha de contraprestar l'Administració dotant els centres docents concertats del finançament addicional a través del contracte programa. Mentre no existeixi dotació pressu-

postària d'aquestes partides concretes, no existeix paritat o proporcionalitat en la relació establerta al concert.

No es pot obviar que, tal com recull la jurisprudència (entre d'altres, STS de 18/5/1984), conclou que el concert educatiu té un substrat negocial, en què l'acord de voluntats constitueix el seu suport jurídic, fet que vol dir que, signat el conveni per les dues parts, el seu contingut les vincula, amb l'abast jurídic de tot pacte que no sigui contradictori a la norma legal i reglaments d'aplicació.

I en aquest sentit, el preàmbul del projecte indica que "El títol 5 regula el contracte programa. Aquesta nova fórmula de finançament que és un acord de corresponsabilitat entre el Departament d'Educació i la titularitat del centre concertat, pretén disposar d'un sistema de finançament més equitatiu que faciliti la participació de tots els centres concertats en l'escolarització equilibrada de tot l'alumnat. La seva finalitat és complementar el finançament que reben els centres concertats que suporten costos superiors derivats de la complexitat de la tasca educativa que han d'impartir per les circumstàncies que s'estableixen en la l'article 48.5 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol."

Posteriorment, quan el projecte recull les obligacions del Departament d'Educació preveu:

Article 14.

De l'assignació de fons i altres obligacions de l'Administració educativa.

1. El concert educatiu obliga l'Administració educativa a assignar fons públics per al sosteniment dels centres concertats d'acord amb la modalitat del concert educatiu subscrit, al reconeixement dels beneficis fiscals i no fiscals derivats de la consideració que els centres concertats tenen d'assimilats a les fundacions beneficodocents d'acord amb la legislació orgànica, així com de tots aquells beneficis que els puguin correspondre en virtut de l'activitat educativa que desenvolupen.

2. L'assignació de fons als centres concertats es fa a través del mòdul econòmic general. Aquesta assignació es pot ampliar mitjançant l'assignació d'un mòdul ampliat, en el cas dels centres amb contracte programa, i mitjançant subvencions, d'acord amb les corresponents convocatòries.

Article 15.

Mòdul econòmic general

1. Dins de les disponibilitats pressupostàries, l'assignació de fons públics als centres concertats es realitzarà mitjançant un mòdul econòmic establert amb caràcter general per unitat escolar de cada nivell educatiu o tipus d'ensenyament en l'import que determini anualment la llei de pressupostos de la Generalitat per a les diferents classes de concerts.

2. El mòdul econòmic general, integrat pels conceptes establerts per la regulació orgànica, garanteix que els ensenyaments objecte de concert general o singular total s'imparteixen en condicions de gratuïtat.

Abundant, la naturalesa convencional i sinal·lagmàtica del concert educatiu fa que aquest constitueixi un conveni mitjançant el qual l'Administració assumeix determinats compromisos —essencialment, assignar fons públics— i el centre es compromet, per la seva banda, a impartir gratuïtament els ensenyaments corresponents, d'acord amb les normes acadèmiques, plans i programes educatius que siguin d'aplicació (Sentència de Tribunal Suprem de 15 de novembre de 2000). Es creen, per tant, obligacions recíproques, en el sentit que l'assumpció pels poders públics dels costos que per al titular de centre privat suposa l'ensenyament constitueix la contraprestació de l'Administració per la prestació de servei educatiu per aquell. No es poden exigir compliments dels titulars del concert sense que l'Administració no compleixi la seva principal obligació.

I recordant el document de bases,

"La gratuïtat dels ensenyaments obligatoris i dels declarats gratuïts per la llei és un principi fonamental a l'hora de garantir l'equitat escolar i la igualtat d'oportunitats educatives. Per això, l'Administració educativa ha d'assegurar als centres amb concert els recursos públics suficients per fer efectiva la gratuïtat dels

ensenyaments obligatoris i dels declarats gratuïts, d'acord amb la programació educativa”, també que “[L] a gestió dels recursos econòmics del sistema educatiu es regeix pel principi de planificació econòmica, pel principi de suficiència i estabilitat pressupostària, pel principi de liquiditat i pel principi de control financer” per concloure que “El mòdul econòmic del concert haurà de garantir la gratuïtat dels ensenyaments objectes del concert. Juntament amb el mòdul econòmic hi podrà haver un finançament addicional, a través del contracte programa, per a aquells centres que suporten uns costos superiors a la mitjana com a conseqüència de la major complexitat de la tasca educativa derivada de les circumstàncies establertes als articles 48.5 de la LEC i 117.7 de la LOE.”

Apartat f

L'article 84.3 de la LOE disposa que:

3. En ningún caso habrá discriminación por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.

No constituye discriminación la admisión de alumnos y alumnas o la organización de la enseñanza diferenciadas por sexos, siempre que la enseñanza que impartan se desarrolle conforme a lo dispuesto en el artículo 2 de la Convención relativa a la lucha contra las discriminaciones en la esfera de la enseñanza, aprobada por la Conferencia General de la UNESCO el 14 de diciembre de 1960.

En ningún caso la elección de la educación diferenciada por sexos podrá implicar para las familias, alumnos y alumnas y centros correspondientes un trato menos favorable, ni una desventaja, a la hora de suscribir conciertos con las Administraciones educativas o en cualquier otro aspecto. A estos efectos, los centros deberán exponer en su proyecto educativo las razones educativas de la elección de dicho sistema, así como las medidas académicas que desarrollan para favorecer la igualdad.

Al seu torn, la Sentència del Tribunal Constitucional 31/2008, fonament jurídic 4, determina:

En el plano concreto de la educación, el sistema educativo se inspira, entre otros, en el principio de “desarrollo en la escuela de los valores que fomenten la igualdad efectiva entre hombres y mujeres, así como la prevención de la violencia de género” (artículo 1.I LOE) y se orienta, entre otros fines, a la “educación en el respeto de los derechos y libertades fundamentales, en la igualdad de derechos y oportunidades entre hombres y mujeres” [artículo 2.1 b) LOE] [...]

Todos los centros docentes, cualquiera que sea su carácter propio, tienen como obligación la de contribuir al logro de dichos objetivos educativos. En esta misma línea, la Convención de las Naciones Unidas sobre la eliminación de toda forma de discriminación hacia la mujer, de 18 de diciembre de 1979, obliga a los Estados parte al “estímulo de la educación mixta y de otros tipos de educación que contribuyan a lograr el objetivo de eliminación de todo concepto estereotipado de los papeles masculino y femenino en todos los niveles y en todas las formas de enseñanza”. Por lo tanto, existe una obligación positiva de fomento de aquellas formulas metodológicas que contribuyan a la eliminación de los estereotipos sexistas. Pero de esa obligación positiva no se desprende en modo alguno una prohibición de ayuda a los centros docentes que utilicen como método pedagógico la educación diferenciada. No existe dato alguno que permita llegar a la conclusión de que dicho sistema, en cuanto tal, no sirve a los fines exigidos constitucionalmente, y en particular, a la conclusión de que no está inspirado en los principios democráticos de convivencia o en los derechos y libertades fundamentales, o de que no cumple los objetivos marcados por las normas generales. Por lo tanto, dado que no existe ningún elemento que conduzca a imputar a la educación diferenciada una incapacidad estructural para el logro de los objetivos educativos marcados constitucionalmente, lo determinante será el análisis de cada centro en particular.

Para garantizar la promoción de esos valores, objetivos o principios, junto al ejercicio de la función general de inspección educativa que corresponde a los poderes públicos, resulta suficiente la cautela establecida en el artículo 83.4 de la ley, que impone a los centros concertados que eduquen diferenciadamente, y solo a estos, la obligación de “exponer en su proyecto educativo las razones educativas de la elección de dicho sistema, así como las medidas académicas que desarrollan para favorecer la igualdad”. En consecuencia, y dado que las ayudas públicas previstas en el artículo 27.9 CE han de ser configuradas “en el respeto al principio de igualdad” (STC 86/1985, FJ 3), sin que quepa justificar un diferente tratamiento entre ambos modelos pedagógicos, en orden a su percepción, la conclusión a la que ha de llegarse es la de que los cen-

tros de educación diferenciada podrán acceder al sistema de financiación pública en condiciones de igualdad con el resto de los centros educativos; dicho acceso vendrá condicionado por el cumplimiento de los criterios o requisitos que se establezcan en la legislación ordinaria, pero sin que el carácter del centro como centro de educación diferenciada pueda alzarse en obstáculo para dicho acceso.

4. A l'article 21

Aquest article tracta del compliment del requisit de la satisfacció de necessitats d'escolarització.

L'article no pot desplegar-se en els termes en què preveu el Projecte de decret, sinó només en els que preveu l'article 205.3 de la LEC.

Fonaments:

Les necessitats d'escolarització poden ser establertes pels poders públics, però no de forma arbitrària o com a terme jurídic indeterminat, sinó en virtut de criteris fixats en la llei. Existeix al respecte una àmplia i recurrent jurisprudència de TS (STS 24 gener 1985, 16 de gener de 1986, 7 de juny de 1986, 23 de maig i 7, 8, 15, 19 i 20 de juny de 1990, 21 de setembre de 1990, etc.), que expressament manifesta que "la regulació de les necessitats d'escolarització és matèria vedada a l'Administració, per ser de la sola competència del poder legislatiu".

En aquest sentit, es reproduïx el que recull la STS de 21/9/1990:

Primero: en reiteradas sentencias de esta Sala que ahora enjuicia, de las que son una muestra las de 16 de enero y 7 de junio de 1986, 23 de mayo, 7, 8, 19 y 20 de junio de 1990, se viene declarando, en supuestos idénticos a los de actual referencia, que la Norma contenida en el apartado 1.1.2.b, de la Orden Ministerial de 16 de mayo de 1984 —único fundamento jurídico que ha servido a la Administración para denegar el cambio de módulo solicitado—, supone una clara infracción de los artículos 9, 14 y 27 de la Constitución española; máxime que, como se argumenta en dichas sentencias "la regulación de las necesidades de escolarización es materia vedada a la Administración, por ser de la sola competencia del Poder Legislativo"; cuyo criterio no ha de ser variado ahora al existir los mismos fundamentos fácticos que en aquel entonces lo aconsejaron.

O la STS de 7/6/1986:

Sexto: que ha de comenzarse, no obstante ello, por señalar que su apartado 9, al sancionar que "los poderes públicos ayudarán a los centros docentes que reúnan los requisitos que la Ley establezca" viene a declarar una reserva de ley que ya fue reconocida por esta Sala en sentencia de 24 de enero de 1985, con respecto a la que fue desestimado el recurso de amparo por la del Tribunal constitucional de 10 de julio de 1985, "Boletín Oficial" de 14 de agosto, razonándose en la sentencia apelada que la discrecionalidad en la determinación de cuáles sean las necesidades reales de escolarización, su concreción, concepto y definición viene encomendada al legislador al igual que la determinación de las condiciones económicas desfavorables de las que deducir la necesidad de la ayuda económica; sin que en el ejercicio de esta potestad de ordenación se pueda dejar a la omnimoda libertad de la Administración la decisión acerca de qué Centros de los que están en funcionamiento son subvencionados y cuáles no, en todo caso siempre revisable en situaciones como la examinada en relación a los Centros "Prado" y "Montealto", de Madrid, y "Peñaubiña", de Oviedo, en que esa discrecionalidad utilizada por la Administración, no parece interpretada ni concertada con firmes criterios, precisamente en materia tan necesitada de concreción para evitar discriminaciones que quebrantan el principio de igualdad del artículo 14 de la Constitución, como es la determinación del concepto "necesidades de escolarización de las diferentes zonas" y su aplicación a Centros ya en funcionamiento en que la necesidad deriva ya, mientras otra cosa no se pruebe, de su propia existencia. Falta de criterio firme, que es consecuencia de la falta de definición legal que la Constitución proclama en el artículo 27, cuando afirma que hay que ayudar a los Centros que reúnan los requisitos que la Ley establezca, y cuya carencia se manifiesta en el caso de enjuiciamiento con toda nitidez, cuando se produce una descoordinación tan evidente entre los organismos técnicos del Ministerio y sus órganos rectores decisorios, pues mientras aquellos, concretamente la Inspección de Educación General Básica, emiten informes favorables al cambio de módulo y por tanto a la subvención para los tres Centros, e incluso con respecto a los dos de Madrid, es también favorable el de la Dirección Provincial, los órganos rectores a nivel de Direcciones Generales que dictaron los actos recurridos se pronuncian en sentido denegatorio

del cambio de módulo C al B, sin otra justificación que la cita de la norma 112-b, lo que no puede ampararse, siguiendo la doctrina constitucional reiterada, según la cual las normas que puedan limitar derechos fundamentales han de ser restrictivamente interpretadas, y en sentido favorable para la efectividad del derecho fundamental: Así la sentencia del Tribunal Constitucional número 67, de 7 de junio de 1984.

Séptimo: que la infracción del artículo 27, números 1 y 9, relativos al derecho a la educación y a la libertad de enseñanza por la norma 112.b de la Orden de 16 de mayo de 1984, en cuanto establece criterios prioritarios, basados en necesidades reales de escolarización de la zona, fue reconocida por sentencia de esta Sala de 16 de enero de 1985 “por mediatizar el derecho de todos a la educación y a la ayuda de los poderes públicos a los Centros docentes”; y si bien es cierto que la sentencia no se refería propiamente a la Orden citada, sino a otra de la Comunidad Autónoma de Canarias —Consejería de Educación del Gobierno Autónomo de Canarias sobre régimen de subvenciones a Centros docentes privados de EGB para el curso 1984-1985—, coinciden ambas en su literalidad con la que aquí se impugna y su norma 112.b, a través de los actos concretos objeto de recurso, lo que conduce a que esta Sala, en aplicación del principio constitucional de igualdad en la aplicación de las normas —artículo 14 de la Constitución—, y reiterando su anterior doctrina, debe declarar la procedencia de la nulidad de los acuerdos impugnados basados en tal norma 112.b, puesto que su apartamiento del precedente sin justificación razonable vulneraría el indicado principio, conforme a la doctrina contenida en las sentencias del Tribunal Constitucional de 14 de julio de 1982 o la de 22 de julio del mismo año en las que se sienta la de que el principio de igualdad obliga a un mismo órgano judicial a adoptar las mismas decisiones en casos sustancialmente iguales. Sin que sea óbice a lo expuesto el que el Tribunal Constitucional en sentencia de 27 de junio de 1985, resolviendo el recurso previo de inconstitucionalidad contra el texto definitivo del proyecto de la Ley Orgánica del Derecho a la Educación analizando la supuesta contradicción entre el artículo 53 de la Ley y el 27 de la Constitución, haya establecido como criterios prioritarios de selección del alumnado en caso de insuficiencia de plazas la situación económica familiar, la proximidad del domicilio y la existencia de hermanos en el Centro, respaldando como reconoce la de esta Sala de 23 de octubre de 1985 la constitucionalidad de las normas que establece para tales supuestos dicho criterio preferencial.

Ja s'ha dit abans que els criteris de satisfacció de necessitats d'escolarització a l'efecte dels concerts educatius venen determinats per l'apartat 3 de l'article 205 de la LEC, i són a aquests als quals ens hem de remetre.

Lletra *d*, en relació amb la lletra *b* de l'article 34.

Sense perjudici del que s'indica, la lletra *d* de la proposta indica que se satisfan les necessitat d'escolarització en el cas “Que el centre sol·licitant tingui la voluntat manifesta d'escolaritzar alumnat amb necessitat específica de suport educatiu en una proporció no inferior a la que determini per a la seva zona l'òrgan corresponent del Departament d'Educació.”

Al seu torn, la lletra *b* de l'article 34 estableix com a requisit per a la renovació automàtica que el centre haurà d'“Escolaritzar alumnat amb necessitats educatives específiques en proporció no inferior a la que determini l'òrgan competent del Departament en matèria de concerts educatius prenent en consideració la mitjana dels altres centres del Servei d'Educació de Catalunya de la zona educativa respectiva.”

Ambdós preceptes són incongruents i contradictoris. D'una banda, és suficient amb una voluntat manifesta d'escolaritzar, que finalment no té per què traduir-se en escolarització efectiva, i aquesta voluntat es reconeix com a criteri de satisfacció de necessitats d'escolarització. Però, d'una altra banda, s'imposa un percentatge d'escolarització d'aquests alumnes l'incompliment del qual comporta una no renovació. Cal s'uprimir la lletra *b* de l'article 34, sense perjudici del que en relació amb aquest article s'al·lega posteriorment.

5. A l'article 27

Modificació del concert d'acord amb la programació anual de l'oferta educativa.

No es pot sostenir la periodicitat de la programació segons el que preveu l'article.

En primer lloc, perquè el concert, conveni sinal·lagmàtic entre dos subjectes disposa d'una durada i un nombre d'unitats d'acord amb el contracte signat entre l'escola i l'Administració. La previsió, en especial, dels

apartats 1 i 2 de l'article, de retirar unitats concertades abans de poder fer l'oferta és un incompliment de les condicions del concert i una vulneració del dret dels pares i mares a triar escola. Aquesta revisió anticipada també suposa la desaparició de projectes educatius i posa en perill llocs de treball del personal que presta serveis al centre concertat.

En segon lloc perquè, com afirmen els tribunals, "*Conviene añadir que efectivamente en la programación de la red de centros rige la armonización para garantizar el derecho de todos a la educación y los derechos individuales de alumnos, alumnas, padres, madres y tutores legales (artículo 109.1). Por lo que dicha programación, a la que ya se refería el artículo 15, ha de hacerse tomando en consideración la oferta existente de centros públicos y privados concertados y la demanda social (artículo 109.2). Con sujeción a dichos principios, se regula el régimen de conciertos, para los años de duración de la enseñanza gratuita, cuando se satisfagan necesidades de escolarización (artículo 116.1). Ahora bien, estas necesidades de escolarización no se encuentran desvinculadas, en definitiva, de los principios que se relacionan en expresados artículos 108 y 109, al contrario, constituyen su marco de aplicación, singularmente en la referencia a la dualidad que establece y a su dosificación en función de la "demanda social". El contenido de dichos preceptos proporciona, por tanto, el hábitat imprescindible para interpretar y determinar el alcance de dicha exigencia. Además, el citado artículo 116.1 añade que, en esos casos, podrán acogerse al régimen de conciertos, de modo que regula un momento temporal diferente al de la renovación al que se refiere la orden impugnada en la instancia, cuando hay un concierto ya suscrito, según figura en el encabezamiento de dicha orden.*

[...] En fin, la solución contraria a la que sostenemos determinaría que la Administración educativa podría ir incrementado plazas en los centros públicos, y correlativamente suprimir unidades en los centros privados concertados (a pesar de que la demanda de los mismos se mantenga o se incremente y se cumpla la ratio profesor/alumnos), haciendo desaparecer esa necesidad de escolarización, y por dicha vía, derogar el sistema de conciertos previsto en la ley. Esta consecuencia distorsiona y vulnera el sistema que traza la Ley Orgánica de Educación, violenta el régimen dual que regula y se apoya en el principio de subsidiariedad que esta Sala Tercera ya ha desautorizado." (Tribunal Superior de Justicia de les Illes Balears, 21/2/2018.)

En definitiva, no podem obviar que el Projecte de decret afecta una matèria que incideix en el dret constitucional i estatutari a l'educació (article 27 de la CE i 21 de l'EAC), dret als quals les administracions són vinculades. El dret a l'educació, com a dret fonamental i estatutari, té, certament, entre les seves garanties, que l'activitat de vinculació positiva de l'Administració ha de recaure en l'abast material i formal de la motivació de les seves resolucions.

6. A l'article 30

Modificació del concert en relació amb grups que no assoleixen la mitjana.

En els apartats b i c, l'acreditació l'haurien de fer conjuntament la direcció general de centres públics i la Direcció General de Centres Concertats i Centres Privats i, si escau, ha de ser consultada i ha d'emetre un informe la Direcció General de Centres Concertats i Centres Privats.

7. A l'article 34

Preveu la proposta:

Article 34.

Requisits per la renovació automàtica dels concerts educatius

1. Exhaurit el seu període de vigència i dins de les disponibilitats pressupostàries, els concerts es renoven automàticament sempre que compleixin els requisits següents:

a) Tenir un nombre total d'alumnes no inferior a la mitjana que, a aquest efecte, hagi establert el Departament per als centres de la zona educativa respectiva.

b) Escolaritzar alumnat amb necessitats educatives específiques en proporció no inferior a la que determini l'òrgan competent del Departament en matèria de concerts educatius prenent en consideració la mitjana dels altres centres del Servei d'Educació de Catalunya de la zona educativa respectiva.

c) *Escolaritzar alumnat amb domicili habitual al municipi o a la zona educativa respectiva en una proporció no inferior al 60 per cent en relació amb el nombre total d'alumnes del centre.*

d) *En relació amb els centres que per raó de la seva ubicació requereixin el servei escolar de transport discrecional per accedir-hi, haver garantit durant el període de vigència extingit l'accés equitatiu a l'alumnat que no disposa de recursos econòmics per assumir el cost d'aquest servei.*

e) *Haver garantit a l'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides, durant el període de vigència extingit, l'accés equitatiu a les activitats complementàries, a les activitats extraescolars i als serveis escolars en els termes establerts a la normativa reguladora del procediment d'admissió als centres del Servei d'Educació de Catalunya.*

f) *Haver aplicat a les activitats complementàries, a les activitats extraescolars i als serveis escolars, durant el període de vigència extingit, un preu no superior al que hagi fixat el Departament d'Educació d'acord amb l'article 21.1.f d'aquest Decret.*

g) *Complir el principi de coeducació per mitjà de l'escolarització mixta.*

2. *En el cas que les consignacions no permetin atendre totes les renovacions, cal aplicar els criteris de prioritat establerts a l'article 22 d'aquest Decret.*

Aquest article introdueix nous requisits per a la renovació automàtica del concert, previsió que no s'ajusta a dret i que ha de ser suprimida del projecte en tot allò que no s'ajusti a l'article 43.1 del Real decret 2377/1985.

Fonament:

Sobre la renovació automàtica.

L'article 43.1 del Reial decret 2377/1985, de 18 de desembre, és clar a l'afirmar que la renovació del concert és preceptiva, i és un dret de centre concertat, llevat que es trobi en alguna de les situacions taxades excepcionals per justificar-ne la no renovació. Així, l'esmentat article 43.1 del Reglament de concerts diu:

"Els concerts es renovaran sempre que el centre segueixi complint els requisits que van determinar la seva aprovació, no s'hagi incorregut en les causes de no renovació previstes en l'article 62.3 de la Llei orgànica reguladora de dret a l'educació i existeixin consignacions pressupostàries disponibles. En aquest últim supòsit cal aplicar els criteris de preferència de l'article 48.3 de l'esmentada llei orgànica." (La referència a l'article 48.3 de la LODE s'ha d'entendre posteriorment referida a l'article 116.1 i 2 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (LOE).

Tot i que l'article no requereix més interpretació, en aquest sentit, es pot veure reiterada, entre la jurisprudència, que fonamenta: "són moltes les sentències de Tribunal Suprem (cal esmentar 15 de juliol de 2000, 4 d'octubre de 2000 o la més recent d'11 d'abril de 2002) que assenyalen que dels articles 5.1 i 43.1 del Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius se'n desprèn com a principi el de la preceptiva renovació, sempre que el centre segueixi complint els requisits que van determinar la seva aprovació, no hagi incorregut en causes de no renovació previstes en l'article 62.3 de la LODE i existeixin consignacions pressupostàries".

El Tribunal Suprem ja s'havia manifestat en reiterades ocasions en aquesta matèria: STS 29 de novembre de 1990, 15 de juliol de 2000, 31 de juliol de 2000, 4 d'octubre de 2000, 7 de maig de 2001, 11 d'abril de 2002, 7 d'abril de 2003 i 12 de maig de 2003.

Finalment, pel que fa al caràcter preceptiu de la renovació del concert, duem a col·lació també, de la jurisprudència confirmatòria del Tribunal Suprem, la STS de 22 de juliol de 2008, que en el seu fonament jurídic tercer, s'estén àmpliament en l'argumentació al respecte de la renovació preceptiva, que transcrivim, per ratificar amb nitidesa l'argumentació desenvolupada en aquesta al·legació:

"Los tres primeros motivos no pueden ser compartidos, porque se apartan del criterio que viene sosteniendo esta Sala sobre el alcance que debe darse al artículo 43 del Reglamento de Conciertos Educativos

de 1985. Criterio contenido, entre otras, en las sentencias de 4 de octubre de 2000 (Casación 3233/1993) y 14 de julio de 2003 (Casación 6648/2001), y que viene a significar lo siguiente: que las preferencias establecidas para acceder a los conciertos, entre ellas la representada por las necesidades de escolarización, juegan a partir del límite presupuestario, de manera que solo cuando la consignación presupuestaria resulte insuficiente para atender a todas las solicitudes de concierto que hayan sido presentadas deberán ser observados los criterios de preferencia establecidos. La sentencia de 4 de octubre de 2000 (Casación 3233/1993) declara: Esta Sala, en su sentencia de 31 de julio de 2000 señala que [...] de los artículos 5.1 y 43.1 del Reglamento de Normas Básicas sobre Conciertos Educativos, se desprende como principio el de la preceptiva renovación de los conciertos siempre que el Centro siga cumpliendo los requisitos que determinaron su aprobación, no haya incurrido en las causas de no renovación previstas en el artículo 62.3 de la LODE y existan consignaciones presupuestarias disponibles. En el presente caso, al igual que en el que se enjuicia en la sentencia citada, el Centro recurrente, no por una condescendencia de la Administración al margen del derecho, sino en virtud de actos propios, fue autorizado para impartir enseñanzas en nueve unidades de FP II. Por otra parte, como se indicó en la sentencia de esta Sala de 15 de julio de 2000, el tenor literal de este precepto —artículo 46 del Reglamento—, restringe la modificación —excluida la del apartado 2 que aquí nos interesa—, a los supuestos de variaciones que puedan producirse en los centros por alteración del número de unidades o por otras circunstancias individualizadas. Resulta patente que sin “variación” la modificación no es posible por el cauce de ese precepto, al margen de que pueda serlo a través de los procedimientos de revisión de oficio de los actos declarativos de derecho, para el caso de que se entienda que el concierto inicial fue otorgado con vulneración de las normas que los regulan...”. En consecuencia, no existiendo causas que con arreglo a los preceptos anteriores impidieran la renovación, esta era procedente, lo que lleva a la estimación de los motivos de casación y a la anulación del acto impugnado [...]

Sense perjudici del que s'ha al·legat anteriorment,

A la lletra b, en relació amb la lletra d de l'article 21.

Ens remetem a l'al·legació 5, a l'apartat corresponent a la lletra d de l'article 21.

A la lletra c

La seva previsió és arbitrària per infonamentada, desproporcionada i irracional.

Les potestats inherents a la intervenció pública constitucionalment reconeguda (la vessant prestacional que, al costat de la de llibertat, té dret a l'educació) són un títol que permet a l'Administració establir els requisits, condicionaments i limitacions de l'exercici d'aquest dret, però les decisions en què s'exterioritzin aquestes potestats públiques, per a la seva validesa, han d'observar els requisits de proporcionalitat, racionalitat i motivació, sobretot si en l'exercici d'aquestes potestats es vulnera la tutela al dret fonamental dels educands a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, a la llibertat de creació de centres docents reconeguda constitucionalment i al servei objectiu a l'interès públic que ha d'inspirar la seva actuació, d'acord amb l'article 103.1 de la norma fonamental, tal com el redactat d'aquesta norma al·legada suposa.

A les lletres d, e i f

Afegim, en qualsevol cas, que les previsions de les lletres d, e i f contravenen els principis d'irretroactivitat de la norma i de seguretat jurídica a l'incorporar l'incís “durant el període de vigència extingit”, previsió que en tot cas ha d'invalidar l'esmentat incís i suprimir-lo a totes les lletres assenyalades.

I això és així perquè és innegable que les idees regulatives d'ordre i seguretat implícites en la decisió constitucional a favor de l'Estat de dret (article 1.1 de la CE) juguen en contra que la norma nova irrompi sobtada i imprevisiblement en l'àmbit de les situacions jurídiques que es van forjar sota la vigència de l'antiga. Aquesta idea general s'ha concretat en quatre preceptes constitucionals que contenen les prohibicions o límits que la Constitució imposa a la retroactivitat de les normes en funció de la matèria que regulen.

El principi de seguretat jurídica (article 9.3 de la CE) i el subprincipi (que s'hi conté) de la protecció de la confiança legítima ofereixen també protecció enfront de la retroactivitat de les normes (STC 42/1986).

L'abast d'aquesta protecció s'estén a aquelles disposicions legals (*a fortiori*, reglamentàries) que amb

posterioritat pretenen lligar efectes a situacions de fet produïdes o desenvolupades amb anterioritat a la mateixa Llei (o reglament). Es tracta d'una retroactivitat autèntica en què la prohibició de la retroactivitat opera plenament.

En síntesi, per als supòsits de regulacions dotades de retroactivitat pròpia o autèntica es parteix de l'existència d'una prevalença *prima facie* de la seguretat jurídica (en el seu vessant de protecció de la confiança) que les prohibeix (SSTC 173/1996, 234/2001, 89/2009, 116/2009 i 176/2011).

Sobre la lletra *g* ens remetem a l'al·legació núm. 4, als fonaments de l'al·legació a la lletra *f* de l'article 20.

Especial esment a la memòria econòmica

La documentació del Projecte de decret inclou una memòria econòmica en què es conclou que cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC, per garantir estàndards de qualitat equivalents per al conjunt de centres del Servei d'Educació de Catalunya, i també per garantir la gratuïtat real de l'ensenyament i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar tal com succeeix actualment. Alhora, reconeix que cal incrementar la dotació dels mòduls dels concerts educatius per garantir la gratuïtat dels ensenyaments obligatoris dels centres que formen part del Servei d'Educació de Catalunya. Ins i tot quantifica l'import que cal injectar als centres concertats per avançar en aquesta garantia de gratuïtat, i el xifra en 145 milions d'euros. Tot i que no estem d'acord amb aquesta quantitat, cal dir que és un pas endavant.

Però no s'hi incorpora cap concreció. No es determinen calendaris ni compromisos temporals per fer efectiva aquesta injecció econòmica. I, com es constata en aquest exercici econòmic, la partida associada a pal·liar l'infrafinançament i a combatre la segregació per al 2020 és nul·la. I algunes fonts del mateix Departament han declarat que aquesta xifra és provisional i s'admet que no hi ha calendari per injectar aquests 145 milions.

Aquestes previsions accentuen la inseguretat jurídica, la desproporció entre drets i deures i la manca de previsió econòmica, la qual cosa ha de ser suficient per no avançar en el procediment d'elaboració i aprovació d'aquest Projecte de decret.

Vot particular presentat pel senyor Joan Bassas, Associació Professional Serveis Educatius de Catalunya

Consideracions generals

El Projecte de decret regula els concerts educatius, instrument que l'ordenament s'ha donat pel qual els centres privats se sostenen amb fons públics per impartir els nivells d'ensenyament obligatori en règim de gratuïtat, en plasmació de la llibertat d'ensenyament, que, al costat del seu contingut primari de dret a la llibertat, incorpora una dimensió prestacional en virtut de la qual els poders públics han de procurar l'efectivitat d'aquest dret, al servei d'aquesta acció de prestació dels instruments de programació, promoció i ajuda als centres docents que reuneixin els requisits legals. Els concerts educatius són directament relacionats amb els apartats 1, 4, 6 i 9 de l'article 27 de la CE, i altres d'incidència relacionada, com ara els articles 1.1, 9.2, 10.1, 14, 16 i 35 de la CE. Els concerts afecten també directament els apartats 1, 2, 3, 4 i 6 de l'article 21 de l'article 131 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC).

Un projecte de decret que incideix de manera directa en aquesta sèrie de drets fonamentals requereix aclarir, en primera instància, quina és la doctrina constitucional, legal i jurisprudencial que els són d'aplicació i, en especial, sobre el concert educatiu i l'actuació de la programació educativa.

A. Sobre el concert educatiu

El nostre sistema d'ensenyament es fonamenta, d'acord amb el que disposa l'article 27 de la Constitució, en uns pilars bàsics, com l'educació bàsica, obligatòria i gratuïta, la llibertat d'ensenyament i de

creació de centres docents, així com el dret dels pares que els fills rebin la formació religiosa i moral d'acord amb les seves conviccions. El dret a l'educació inclou la facultat dels pares de triar centre docent, tal com assevera (entre altres) l'acte del TC 382/1996, de 18 de desembre. Aquests principis són també recollits a l'article 21 de l'EAC.

La llibertat d'ensenyament és un concepte jurídic ampli que comprèn la llibertat de crear i dirigir centres docents, així com la possibilitat de dotar-los d'un ideari; la llibertat de càtedra, com a llibertat d'ensenyament dels professors a títol individual i els drets educatius dels pares, que en el cas d'elecció del tipus de centres docents és conseqüència directa de la llibertat d'ensenyament en sentit estricte, i pel que fa a l'elecció de la formació religiosa i moral, es relaciona clarament amb aquesta llibertat.

L'activitat educativa la poden dur a terme centres docents de diferents tipus, que es classifiquen segons la titularitat jurídica i segons l'origen i el caràcter dels recursos que assegurin el seu sosteniment. En aquest sentit, es distingeixen els centres privats, titularitat d'una persona física o jurídica privada i que funcionen en règim de lliure mercat, els centres públics, el titular dels quals és un poder públic i que se sostenen amb fons públics, i els centres concertats, de titularitat privada però mantinguts amb fons públics.

Per al sosteniment dels centres privats amb fons públics s'ha establert un règim de concerts, l'origen del qual se situa a la Llei general d'educació de 1970, i la regulació actual es troba en el títol V de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, i l'article 116 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes per dictar les normes necessàries per al desplegament del règim de concerts educatius. D'acord amb la LEC, el sistema educatiu de Catalunya comprèn el servei públic educatiu, entès com a servei d'interès general d'acord amb l'Estatut, que ha de permetre que tots els centres sostinguts amb fons públics, que conformen centres públics i centres privats concertats, treballin junts amb uns objectius compartits mitjançant la cooperació i la corresponsabilitat i respectant la naturalesa jurídica de les diverses institucions que el presten.

En el pla objectiu, per acollir-se al règim de concerts han de complir-se, amb caràcter general, unes condicions: complir els requisits mínims previstos normativament per oferir ensenyaments amb garantia de qualitat —relatius a instal·lacions, professors o ràtio professor/alumne—, impartir el nivell educatiu adequat, disposar de l'autorització administrativa corresponent per impartir els ensenyaments que constitueixen l'objecte del concert i existència de la consignació pressupostària que correspongui.

El concert educatiu es configura com l'instrument jurídic pel qual els centres privats se sostenen amb fons públics per impartir els nivells d'ensenyament obligatori en règim de gratuïtat. Cal no oblidar que, segons ha proclamat el Tribunal Constitucional, la llibertat d'ensenyament ofereix, al costat del seu contingut primari de dret a la llibertat, una dimensió prestacional en virtut de la qual els poders públics han de procurar l'efectivitat d'aquest dret i han de posar al servei d'aquesta acció de prestació els instruments de planificació, promoció i ajuda als centres docents que reuneixin els requisits legals (Sentència 86/1985, de 10 de juliol), encara que això no impliqui l'existència d'un dret constitucional a la subvenció educativa.

Els centres formalitzen amb l'Administració educativa el pertinent acord, conforme a les disposicions essencials que conté la Llei d'educació de Catalunya, les lleis orgàniques educatives i el Reial decret 2377/1985, de 18 de desembre, que aprova el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius. Cal reconèixer la naturalesa convencional i sinal·lagmàtica del concert educatiu, perquè es tracta de convenis mitjançant els quals l'Administració assumeix determinats compromisos —essencialment, assignar fons públics— i el centre es compromet, per la seva banda, a impartir gratuïtament els ensenyaments corresponents, d'acord amb les normes acadèmiques, plans i programes educatius que siguin d'aplicació (Sentència de Tribunal Suprem de 15 de novembre de 2000). Es creen, per tant, obligacions recíproques, en el sentit que l'assumpció pels poders públics dels costos que per al titular de centre privat suposa l'ensenyament constitueix la contraprestació de l'Administració per la prestació de servei educatiu per part d'aquella titularitat.

En aquest àmbit no regeix el principi de subsidiarietat, en el sentit que no pot negar-se el dret al concert dels centres privats que reuneixin els requisits legals, fins i tot en el cas que hi hagi oferta d'ensenyament bàsic suficient en centres públics (sentència de Tribunal Suprem de 6 de novembre de 2008), sense que l'elecció de l'educació diferenciada per sexes pugui implicar un tracte menys favorable o un desavantatge a l'hora de subscriure concerts (article 84.3 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació; STC 31/2018).

En definitiva, els concerts educatius persegueixen garantir l'efectivitat del dret a l'educació gratuïta en aquells nivells i àmbits determinats per les lleis, tant si s'exerceix la llibertat d'opció a favor d'un centre de titularitat pública com de titularitat privada, així com facilitar el dret dels pares i mares a escollir el tipus d'educació per als fills i filles.

El dret a l'educació es concep com un dret fonamental de tots els ciutadans tal com apareix inclòs en el capítol II, secció primera, del títol I de la Constitució. S'entén com un dret prestacional enfront de l'Estat, un dret públic subjectiu, directament aplicable, exigible davant els tribunals i susceptible de recurs d'empara. S'estableixen, a més, certs principis organitzatius: els poders públics han de garantir el dret a l'educació mitjançant una programació general d'ensenyament, amb la participació de tots els sectors afectats, incloent-hi la llibertat de creació de centres docents. De manera que la CE garanteix el dret de tots a rebre una educació al mateix temps que reconeix la llibertat d'ensenyament com a mitjà per assolir el primer. Al seu torn, l'article 27 de la CE s'ha d'interpretar en relació amb altres preceptes constitucionals. Entre aquests preceptes, estan directament connectats amb el dret a l'educació els següents: l'article 1.1 de la CE (llibertat i igualtat com a valors superiors de l'ordenament), l'article 9.2 de la CE (obligació dels poders públics de promoure la igualtat i la llibertat i de remoure els obstacles que la dificulten); l'article 10.1 de la CE (dignitat de la persona i lliure desenvolupament de la personalitat) i l'article 14 de la CE (principi i dret d'igualtat). Altres preceptes que afecten directament el dret de què tractem són també l'article 16 de la CE (llibertat de consciència i llibertat religiosa), i l'article 35 (el dret a la llibertat d'elecció de professió i ofici).

El Tribunal Suprem té dit en Sentència de setembre de 2008 que quan es tracta de no renovar un concert li és exigible a l'Administració la sòlida fonamentació d'una mesura tan transcendent, que afecta centres i alumnes. També els tribunals han afirmat que la denegació d'un concert afecta "els apartats un, quatre, sis i nou de l'article 27 de la Constitució" (Sentència del Tribunal Suprem [STS] de 25 juny 1988), la llibertat de creació de centres (es vincula l'apartat 6è i 9è ja que "la llibertat de creació de centres docents difícilment podria ser real i efectiva, en uns nivells educatius en què l'ensenyament és obligatori i gratuït, desconnectada d'un règim d'ajuda pública" (STS de 28 juny 1990 i en el mateix sentit la STS de 27 de novembre 1995) o al principi d'igualtat (STS de 24 maig de 1990 i de 12 de maig de 2003). En altres casos, d'acord amb el pressupòsit que s'afecta directament el dret a l'educació, s'ha derivat un especial deure de motivació, la desatenció del qual suposa la vulneració del dret (STS de 27 de setembre de 2004). En aquesta línia es considera que sense canvi de circumstàncies i una particular motivació, procedeix el manteniment del concert, amb preferència respecte dels que no compten amb la concessió (STS d'1 febrer i de 21 maig de 2005).

Pel que fa a les vicissituds dels concerts, els tribunals tenen dit que el Reial decret estatal 2377/1985, de 18 de desembre, que en desplegament de l'article 117 i l'avui derogada disposició addicional primera, punt u, de la Llei orgànica 8/1985, va aprovar el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius, distingeix la subscripció de concerts per a centres privats de nova creació o que no l'havien sol·licitat amb anterioritat, la renovació dels que finalitzin en l'any que es formula la sol·licitud i la modificació de concerts existents. En el supòsit de renovació, per finalització del termini de quatre anys del concert existent amb anterioritat, s'estableix que els concerts es renovaran sempre que el centre segueixi complint els requisits que en van determinar l'aprovació, no s'hagi incorregut en causes de no renovació i hi hagi consignació pressupostària disponible, i si no hi ha consignació pressupostària suficient caldrà aplicar criteris de preferència perquè per cobrir les despeses que originen el manteniment del servei de l'ensenyament cal l'assignació de recursos econòmics públics amb aquesta finalitat (entre d'altres, Tribunal Superior de Justícia d'Astúries, de 28 de setembre de 2001).

En definitiva, els drets fonamentals presenten una dimensió objectiva en virtut de la qual operen com a components estructurals bàsics que han de conformar l'íntegre ordenament jurídic. Com a conseqüència d'aquest "doble caràcter" dels drets fonamentals (TC S 25/1981, fonament jurídic cinquè), penja sobre els poders públics una vinculació també dual: en la seva tradicional dimensió subjectiva, els imposa l'obligació negativa de no lesionar l'esfera de llibertat per ells fixada; en el seu vessant juridicoobjectiva, reclama genèricament d'ells que, en l'àmbit de les seves respectives funcions, coadjuvin a fi que la implantació i gaudi dels drets fonamentals siguin reals i efectius, sigui quin sigui el sector de l'ordenament en què resultin conernits (TC SS 53/1985, fonament jurídic quart i 129/1989, fonament jurídic tercer) (TC A 382/1996 de 18 de desembre).

L'article 9, de la Constitució espanyola de 1978, estableix en el seu apartat 1, entre altres coses, que "els ciutadans i els poders públics estan subjectes a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic", i afe-

geix, en el seu apartat 3 que “la Constitució garanteix [...] la seguretat jurídica”. De la normativa constitucional esmentada s’infereix que [...] també les administracions públiques estan subjectes a aquesta Llei fonamental i, alhora, a la resta de l’ordenament jurídic vigent, fet que implica que aquestes normes són origen immediat de drets i obligacions per a tots aquells i no mers principis programàtics. (STS 15.4.1994.)

La conducta administrativa al voltant dels concerts educatius no pot estar dirigida per directrius d’eminent pes polític, sinó que ha de basar-se en la tutela del dret fonamental dels educands a rebre l’ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, en la llibertat de creació de centres docents reconeguda constitucionalment i en el servei objectiu a l’interès públic que ha d’inspirar la seva actuació, d’acord amb l’article 103.1 de la norma fonamental (Sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Balears 137/2018).

B. Programació general de l’ensenyament i dels llocs escolars

A les lleis orgàniques s’afirma la llibertat d’ensenyament (article 27.1.b de la CE), al costat del dret dels pares a elegir la formació religiosa i moral que estimin més oportuna per als fills (article 27.3 de la CE). I si es garanteix la llibertat de creació de centres docents (article 27.6 de la CE), també es responsabilitza els poders públics d’una programació general de l’ensenyament (article 27.5 de la CE) orientada a assegurar un lloc escolar a tots els ciutadans. Correspon al legislador el desplegament d’aquests preceptes, de manera que siguin modelats equilibradament en el seu desplegament normatiu ulterior.

La Llei encarrega la provisió de l’educació obligatòria en règim de gratuïtat a la xarxa dual integrada pels centres públics i pels centres privats amb concert educatiu. “La regulació d’aquesta s’assenta en dos principis d’importància capital en el sistema educatiu dissenyat per la Constitució, programació i participació, el joc dels quals fa possible el coonestament equilibrat del dret a l’educació i de la llibertat d’ensenyament. A l’Estat i a les comunitats autònomes, per mitjà de la programació general de l’ensenyament, correspon assegurar la cobertura de les necessitats educatives, proporcionant una oferta adequada de llocs escolars, [...] i promovent la igualtat d’oportunitats. El mecanisme de la programació general de l’ensenyament, que ha de permetre la racionalització de l’ús dels recursos públics destinats a l’educació, es troba regulat al títol II. Aquesta programació ha d’assegurar simultàniament el dret a l’educació i la possibilitat d’escollir centre docent dins l’oferta de llocs escolars gratuïts, ja que aquesta llibertat no existeix veritablement si aquell dret no està assegurat per a tothom.” (LODE, preàmbul.)

Recull la LODE: 1. “Els poders públics han de garantir l’exercici efectiu del dret a l’educació mitjançant una programació general de l’ensenyament, amb la participació efectiva de tots els sectors afectats, que atengui adequadament les necessitats educatives i la creació de centres docents. 2. A aquests efectes, l’Estat i les comunitats autònomes han de definir les necessitats prioritàries en matèria educativa, fixar els objectius d’actuació del període que es consideri i determinar els recursos necessaris, d’acord amb la planificació econòmica general de l’Estat. 3. La programació general de l’ensenyament que correspongui a les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial ha de comprendre en tot cas una programació específica dels llocs escolars en què s’han de determinar les comarques, municipis i zones on s’hagin de crear aquest llocs. La programació específica de places escolars de nova creació als nivells gratuïts ha de tenir en compte, en tot cas, l’oferta existent de centres públics i concertats.” (LODE, 27.)

Diu la LEC: “El Govern ha de garantir l’exercici efectiu del dret a l’educació mitjançant la programació general de l’ensenyament. El Govern, per a garantir el dret de totes les persones a accedir a l’educació en condicions d’igualtat i el dret a l’elecció de centre, ha de regular un procediment únic d’accés als centres públics i als centres privats sostinguts amb fons públics.” (LEC, 4,2.)

Programació de l’oferta educativa

1. Correspon al Departament aprovar la programació de l’oferta educativa.
2. La programació de l’oferta educativa té per objecte establir, amb caràcter territorial, les necessitats d’escolarització que ha de satisfer el Servei d’Educació de Catalunya per garantir el dret a l’educació de tothom, i ho ha d’harmonitzar amb els drets individuals dels alumnes i de les mares, els pares o els tutors. Aquesta programació ha de garantir la qualitat de l’educació i una adequada i equilibrada escolarització dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social.
3. Correspon al Govern determinar els criteris de programació i el procediment, que ha d’establir la par-

ticipació i la consulta dels ens locals, dels sectors educatius i dels titulars dels centres concertats, i, si escau, dels sectors productius. En establir els criteris de programació cal considerar-ne la periodicitat, el mapa escolar i l'articulació del territori en zones educatives i les seves necessitats d'escolarització.

4. El Departament, en el marc de la programació educativa, ha de determinar periòdicament l'oferta de llocs escolars tenint en compte l'oferta existent de centres públics i centres privats concertats. A partir d'aquesta programació, correspon al Departament establir nous llocs escolars del Servei d'Educació de Catalunya, d'acord amb els criteris fixats per aquest article i, en tot cas, tenint en compte les disposicions pressupostàries (LEC, 44).

C. Pacte contra la segregació escolar a Catalunya

El Pacte fonamenta com a acció prioritària promoure la plena gratuïtat de l'ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu. Cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC (article 42), per garantir la gratuïtat real i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar tal com succeeix actualment. En aquest sentit el Pacte es planteja, entre altres aspectes, avançar en la gratuïtat de l'ensenyament, amb un increment del finançament dels centres públics i concertats.

En el document de propostes per a l'elaboració d'un nou decret d'admissió, matèria substancialment relacionada amb els concerts educatius, es recullen les observacions o conclusions, moltes de les quals són essencials, que a continuació es reproduïxen.

El règim d'admissió de l'alumnat en els ensenyaments sufragats amb fons públics garanteix el dret d'elecció de centre, en el marc de l'oferta educativa (article 4.1 de la LEC), tenint present la possibilitat de modificar l'oferta a través de la creació i la supressió de centres (article 45 de la LEC). El dret d'elecció de centre, que no suposa necessàriament accedir a la plaça escolar sol·licitada en el procés d'admissió, s'ha de conjuminar amb el dret a l'educació en igualtat d'oportunitats a través de la programació general de l'ensenyament, que ha de garantir la qualitat de l'educació, l'equitat en l'escolarització de l'alumnat i la possibilitat d'escollir centre.

Les zones educatives són les àrees de referència a l'efecte d'aplicació en l'admissió de l'alumnat del criteri general de prioritat per proximitat del domicili al centre. Com a criteri per determinar les zones educatives heterogènies, es tenen en compte (a) la distribució geogràfica dels centres que imparteixen cada ensenyament, (b) l'heterogeneïtat social interna i externa de les zones, (c) l'impacte de la zonificació escolar en l'escolarització equilibrada d'alumnat i (d) l'accessibilitat geogràfica i econòmica als centres i les barreres arquitectòniques o naturals.

La programació de l'oferta educativa té per objecte establir, amb caràcter territorial, les necessitats d'escolarització que ha de satisfer el Servei d'Educació de Catalunya per garantir el dret a l'educació de tothom, i ho ha d'harmonitzar amb els drets individuals de l'alumnat i de les mares, els pares o els tutors. Aquesta programació ha de garantir la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social (article 44.2 de la LEC).

Propostes de les comissions de modificació de la normativa i dels protocols d'actuació en la programació de l'oferta i en la gestió del procés d'admissió: Les comissions d'estudi proposen que el Departament d'Educació valori les mesures desenvolupades a continuació en l'elaboració del nou decret d'admissió d'alumnat (àmbit 1 del Pacte), particularment en un nou apartat que faci menció de les zones educatives i en l'articulat referit a la programació de l'oferta.

En cas de desajust entre oferta i demanda, per determinar la creació o la supressió de places escolars o unitats, els criteris de programació de l'oferta són: (a) l'impacte sobre la segregació escolar, (b) l'equilibri entre demanda potencial i oferta a la zona, (c) la suficiència d'oferta a la zona, (d) l'oferta de centres públics i centres privats concertats (real o potencial, d'acord amb l'oferta autoritzada), (e) l'evitació de la sobreoferta, (f) la disponibilitat d'espais als centres, (g) la rotació de les mesures extraordinàries entre centres d'una mateixa zona, (h) la demanda social, quan no tingui efectes negatius sobre la segregació, (i) la corresponsabilitat del centre en l'escolarització equilibrada d'alumnat, en cas de supressió d'oferta, (j) l'estabilitat de l'oferta, (k) la consolidació dels itineraris entre primària i secundària, (l) la consolidació de la

demanda dels centres amb una demanda més feble, (m) l'atenció de la demanda de zona per promoure l'accessibilitat, (n) si escau, el tancament d'escoles abans que grups (en el cas del sector públic, d'acord amb article 74.1) i (o) les disponibilitats pressupostàries.

En la programació de l'oferta a la zona, l'Administració educativa ha de vetllar per donar estabilitat a l'oferta dels centres públics i privats concertats existents. Aquesta estabilitat no ha de suposar el manteniment de situacions de sobreoferta a la zona.

En cas de situacions de sobreoferta, preferiblement abans del procés d'admissió d'alumnat, l'Administració educativa ha d'adoptar les mesures de programació de l'oferta necessàries per promoure l'equilibri entre l'oferta de la zona i la demanda, amb l'acord dels centres públics i privats concertats afectats.

I en parlar de la suficiència de recursos, el document recull la sèrie de consideracions que s'exposen a continuació. L'Administració educativa ha d'assegurar els recursos públics per fer efectiva la gratuïtat dels ensenyaments obligatoris i dels declarats gratuïts (article 50.1 i 199 de la LEC, article 88.2 de la LOE). La suficiència de recursos públics està establerta per l'estudi del cost de la plaça escolar, que incorpora les despeses de funcionament del centre, les despeses de professorat per grup per a la provisió dels ensenyaments en l'horari lectiu i les despeses de recursos addicionals per a la gestió de la complexitat educativa que atén el centre.

Pel que fa a les activitats o als serveis que no tenen caràcter gratuït, però que estan associats a l'escolarització (activitats complementàries, servei de menjador escolar, etc.), l'Administració educativa ha d'establir els ajuts necessaris per garantir l'accés de l'alumnat socialment desfavorit, en funció de les seves característiques socioeconòmiques (article 6.3, 50.3 i 202 de la LEC).

El finançament públic dels centres es gradua en funció de la composició social de cada centre. Les mesures de finançament han de promoure, a més, que l'alumnat amb necessitats educatives específiques pugui accedir a qualsevol centre sense discriminació econòmica, sempre que contribueixi a reduir la segregació escolar. Les garanties de gratuïtat s'apliquen d'acord amb les garanties de suficiència de finançament dels centres.

El finançament addicional ha de permetre, als centres en què s'apliqui, la gratuïtat total de l'horari escolar (article 201.1 de la LEC). En cas de les subvencions per a alumnat amb necessitats educatives específiques, la gratuïtat ha de ser per a aquesta tipologia d'alumnat.

Fins aquí les consideracions del document. És així que exigir més esforços econòmics als centres, com fa el Projecte de decret, en aquest context econòmic de l'ensenyament, l'únic que farà és dificultar encara més el funcionament dels centres i tensar més la situació. No té sentit un decret per millorar la distribució equilibrada de l'alumnat sense un compromís econòmic per part del Departament que coadjuvi a afrontar aquest repte, quan, a més, s'ha evidenciat que aquest compromís és, a hores d'ara, inexistent.

D. Suspensió de la tramitació del Projecte de decret

El Pacte contra la segregació escolar a Catalunya, signat al març de 2019 amb un ampli consens, estableix que resoldre el problema de finançament dels centres és una acció prioritària per promoure la plena gratuïtat de l'ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu.

L'actuació 15 del Pacte crea una comissió tècnica d'experts, la comissió d'estudi del cost de la plaça escolar, per estudiar i determinar el cost total de la plaça en els nivells de previsió universal i gratuïta per impartir els ensenyaments en condicions de gratuïtat.

El Departament tramita aquest nou Decret sense que la comissió que estudia el cost de la plaça escolar hagi acabat la seva feina. Avancem en una nova normativa que vol combatre la segregació sense donar resposta a la primera i principal causa de segregació escolar: l'infrafinançament públic de l'educació.

En la temporalització assignada a cada una de les actuacions es determina el juny de 2019 per la comissió d'estudi i l'adequació del finançament públic dels centres concertats amb garanties de gratuïtat el curs 2019/2020.

En relació amb aquestes dues actuacions, la comissió d'estudi del cost de la plaça escolar encara no ha finalitzat els seus treballs, si bé es preveu que al cap de poques setmanes estarà enllestit l'estudi i lliurat l'informe definitiu. Els pressupostos de la Generalitat no preveuen cap partida encaminada a la gratuïtat de la plaça escolar i tampoc no està previst, com ens han dit, que succeeixi en propers pressupostos.

Davant d'aquest escenari, la memòria d'avaluació relativa al Projecte de decret, en espera dels resultats de la Comissió, estableix unes hipòtesis, fa una aproximació i arriba a la conclusió que l'impacte pressupostari del Projecte de decret és de 145 milions d'euros. Val a dir que aquest import és totalment insuficient per cobrir la gratuïtat de la plaça escolar.

A continuació, la memòria d'avaluació diu:

"Aquest import és el que de forma progressiva, i tenint en compte les disponibilitats pressupostàries, s'hauria de consignar en la partida pressupostària de concerts educatius per poder fer efectius tots els principis que incorpora el nou decret."

El mandat del Pacte contra la segregació escolar i la situació actual de l'escola concertada no permeten tramitar el Projecte de decret amb una memòria d'avaluació basades en hipòtesis.

Cal suspendre la tramitació del projecte, esperar a disposar de l'informe definitiu de la Comissió que determinarà el cost de la plaça escolar, per incloure els seus imports en la memòria i determinar sense condicionants el calendari progressiu de pagament als centres. D'aquesta manera es podrà informar les famílies del seu període transitori en el pagament de les quotes tal com determina el Pacte Nacional per a l'Educació del 2006.

Al finalitzar els treballs de la comissió d'estudi sobre règims d'admissió, els representants de l'escola concertada van demanar que, en funció del grau d'insuficiències dels recursos públics, es modulessin les mesures establertes per no agreujar encara més la situació econòmica dels centres concertats.

Aquesta modulació es podrà fer un cop es conegui el resultat de l'estudi del cost de la plaça escolar, imports que hauran de formar part de la memòria d'avaluació del projecte i que permetran alhora determinar un calendari de pagament.

Per tot això, com a al·legació prèvia, es demana la suspensió de la tramitació del projecte fins que la comissió d'estudi acabi el seu treball. A partir d'aquí s'haurà de refer la memòria d'avaluació i incorporar en el Decret les mesures transitòries pertinents i reiniciar la tramitació del projecte.

Consideracions al text de la disposició

1. A l'article 1: el redactat de la proposta diu:

1. Article 1. Objecte del Decret

1. El règim de concert educatiu és el model ordinari de finançament amb recursos públics dels centres privats que presten el Servei d'Educació de Catalunya.

2. El concert educatiu fa efectiu el dret a l'educació bàsica i gratuïta, la garantia del qual correspon als poders públics mitjançant la programació general de l'ensenyament.

A l'apartat 2: cal afegir-hi "així com a escollir, sense cap discriminació, centre docent diferent del creat pels poders públics".

Nova redacció de l'apartat 2:

2. El concert educatiu fa efectiu el dret a l'educació bàsica i gratuïta, així com a escollir, sense cap discriminació, un centre docent diferent del creat pels poders públics, la garantia dels quals correspon als poders públics mitjançant la programació general de l'ensenyament.

Fonaments:

Al preàmbul del Reial decret 2377/1985, de 18 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius, es consigna literalment que:

“La referida ley orgánica hace, pues, del concierto educativo el instrumento jurídico preciso para aquellos centros privados que desean impartir la educación básica en régimen de gratuidad, satisfaciéndose así en los niveles obligatorios y gratuitos el derecho a la educación, así como a escoger, sin discriminación alguna, centro docente distinto de los creados por los poderes públicos al mismo tiempo que se garantiza la participación de alumnos, padres y profesores en el control y gestión de dichos centros, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 26.2 de la expresada ley.”

El dret d'elecció de centre és expressió directa de la llibertat d'ensenyament.

En la normativa comparada trobem que el Decret 31/2019, de 9 d'abril, del Consell de Govern, pel qual es regula el règim de concerts educatius a la Comunitat de Madrid, afirma al seu article 2.2 que:

“El derecho a la educación básica y gratuita y la libertad de enseñanza podrán hacerse efectivos en los centros privados mediante el régimen de conciertos que, de acuerdo con lo previsto en las correspondientes leyes orgánicas y el Reglamento de Normas Básicas sobre Conciertos Educativos, se regula en este decreto.”

Mentre que el Decret 67/2017, de 23 de maig, pel qual s'estableixen normes per a l'aplicació del règim de Concerts Educatius a partir del curs acadèmic 2017/2018 (Extremadura), recull al seu preàmbul que:

“El sistema de conciertos educativos, establecido en las citadas leyes orgánicas, se fundamenta en el artículo 27 de la Constitución, que reconoce la libertad de enseñanza junto con el derecho a la educación como pilares fundamentales de la ordenación de nuestro sistema educativo que deben coexistir de forma equilibrada. Por medio del régimen de conciertos se materializa el sostenimiento con fondos públicos de los centros privados concertados que, junto a los de titularidad pública, contribuyen, en una red dual de centros, a la provisión de la educación obligatoria en régimen de gratuidad, siempre que reúnan los requisitos legales previstos.”

Diverses sentències vinculen el concert educatiu amb el dret de lliure elecció de centre i la inexcusable associació entre finançament públic i els apartats 4, 6 i 9 de la CE. Així, la Sentència del Tribunal Constitucional 74/2018, de 5 de juliol afirma que:

“La libertad de enseñanza (art. 27.1 CE) comprende a su vez la doble facultad de los padres de elegir el centro docente de sus hijos, que podrá ser de titularidad pública o privada, y de elegir la formación religiosa o moral que se ajuste a sus propias convicciones; facultad esta última a la que se refiere específicamente el artículo 27.3 CE [SSTC 10/2014, de 27 de enero, FJ 3; 5/1981, FJ 7, y 133/2010, de 2 de diciembre, FJ 5 b); ATC 382/1996, de 18 de diciembre, FJ 4]”.

El Tribunal Suprem, a la seva sentència de 17/5/2016, afirma que:

“Mediante la educación concertada se cohonesta el reconocimiento constitucional de la existencia a centros de iniciativa social como plasmación de la libertad de enseñanza y del derecho de los padres a la elección de centros, que participa, además, del derecho reconocido en el artículo 16 de la Constitución.

La consecuencia es que no cabe dissociar el régimen de la financiación pública de la enseñanza obligatoria con el contenido de los apartados 6 y 9 del artículo 27, lo que lleva a ese sistema de enseñanza concertada como concreción de la garantía constitucional de ayuda a los centros que cumplan los requisitos previstos en las leyes.”

El Tribunal Superior de Justícia de Múrcia, a la sentència de 17/9/2019, preveu:

“Hace, pues, del concierto educativo el instrumento jurídico preciso para aquellos centros privados que desean impartir la educación básica en régimen de gratuidad, satisfaciéndose así en los niveles obligatorios y gratuitos el derecho a la educación, así como a escoger, sin discriminación alguna, centro docente distinto de los creados por los poderes públicos al mismo tiempo que se garantiza la participación de alumnos, padres y profesores en el control y gestión de dichos centros, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 26.2 de la expresada ley”.

2. A l'article 5

El seu redactat al projecte és:

Article 5.

Programació de l'oferta de llocs escolars en els centres integrats en el Servei d'Educació de Catalunya.

1. El departament determina per a cada curs escolar i per a cada zona educativa l'oferta educativa de llocs escolars en els centres concertats d'acord amb el que estableix la normativa que regula la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya.

2. En els ensenyaments concertats, els centres no poden tenir en funcionament grups no inclosos a la programació educativa i, per tant, sense concert educatiu, excepte en els supòsits de concertació progressiva en el cas de centres de nova creació.

Cal modificar:

Apartat 1:

La programació ha de permetre la seguretat i estabilitat dels centres i, per tant, com diu el Pacte Nacional per a l'Educació, ha de ser plurianual i ha de respectar la vigència dels concerts. El *Document de bases per a un nou decret* tampoc no recull l'annualitat d'aquesta programació.

Apartat 2: s'ha de redactar en el mateix sentit que l'article 17 del Reial decret 2377/1985, que preveu:

"Por el concierto educativo el titular del centro se obliga a tener en funcionamiento el número total de unidades escolares correspondiente al nivel o niveles de enseñanza objeto del concierto. Asimismo, se obliga a tener una relación media alumnos/profesor por unidad escolar no inferior a la que la Administración determine teniendo en cuenta la existente para los centros públicos de la comarca, municipio o, en su caso, distrito en el que esté situado el centro."

En tot cas, la prohibició de tenir grups en règim privat només s'ha d'aplicar en el cas que el grup pugui tornar a estar concertat al curs següent. Si fos irreversible, no.

3. A l'article 20

Diu la proposta:

Article 20.

Requisits per a la vinculació a la prestació del Servei d'Educació de Catalunya

En les condicions que s'estableixen en aquest Decret i dintre de les consignacions pressupostàries fixades en els pressupostos generals de la Generalitat, poden accedir al règim de concertació educativa els centres docents de titularitat privada que compleixin els següents requisits:

a) Oferir, amb la corresponent autorització administrativa, alguns dels ensenyaments objecte de concertació educativa d'acord amb l'article 3 d'aquest Decret o, en el cas dels centres de nova creació, disposar d'aquella autorització.

b) Satisfer necessitats d'escolarització d'acord amb la programació de l'oferta educativa.

c) Garantir a l'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides un accés equitatiu a les activitats complementàries, a les activitats extraescolars i als serveis escolars, mitjançant la previsió de mesures que facin possible aquest accés.

d) En el cas dels centres ubicats fora del nucli urbà i que per aquest motiu requereixen l'ús del transport per accedir-hi, garantir a l'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides l'accessibilitat mitjançant la previsió de mesures que eliminin les barreres econòmiques a l'accés que suposa l'esmentada ubicació.

e) Assumir explícitament el compliment del principi de corresponsabilització en l'escolarització equilibrada d'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu, mitjançant la col·laboració amb els òrgans responsables de garantir aquesta escolarització equilibrada.

f) Garantir la coeducació per mitjà de l'escolarització mixta.

Al respecte cal considerar:

L'apartat *b* s'ha d'aplicar en funció del que determina l'article 205.3 LEC. Els apartats *c*, *d* i *e* han de restar inaplicats mentre no hi hagi la contraprestació eficient, efectiva i suficient de l'Administració que financi la despesa econòmica derivada de l'aplicació dels seus principis.

L'apartat *f* s'ha de suprimir.

Fonaments:

Apartat b

La discrecionalitat en la determinació de quines són les necessitats reals d'escolarització, la seva concreció, concepte i definició, és encomanada al legislador, de la mateixa manera que la determinació de les condicions econòmiques desfavorables de les quals cal deduir la necessitat de l'ajuda econòmica, sense que en l'exercici d'aquesta potestat d'ordenació es pugui deixar a l'omnímoda llibertat de l'Administració la decisió sobre quins centres dels que estan en funcionament són objecte de concert i quins no.

En conclusió, els centres privats que estiguin autoritzats per impartir les etapes o nivells que poden ser objecte de concert en principi tenen dret als concerts educatius per al nombre d'unitats autoritzades i que, de fet, funcionin, sempre que compleixin els requisits legals, i l'Administració no pot imposar a aquests centres altres condicions al marge de la llei.

Per això, en la concessió d'ajudes econòmiques als centres concertats amb vista a la gratuïtat de l'ensenyament, l'Administració ha d'assegurar que tots els centres privats concertats tinguin accés a les subvencions destinades a inversions, en igualtat de condicions que els centres docents de titularitat pública, dins el mateix nivell educatiu, amb la finalitat que tots els alumnes d'aquest nivell tinguin igualtat d'oportunitats per a l'exercici del dret a l'educació; la provança de tal igualtat de condicions és càrrega processal de l'Administració, quan és al·legada per aquesta. Així ho afirma el Tribunal Suprem en les seves sentències de 18/9/2001 i 7/6/1986, entre d'altres.

La satisfacció de les necessitats d'escolarització a l'efecte dels concerts és establerta a l'article 205.3 de la LEC, que és la seu legal, i només a aquesta llei s'ha de remetre el reglament.

Apartats c, d i e

El compliment d'aquests requisits l'ha de contraprestar l'Administració dotant els centres docents concertats del finançament addicional a través del contracte programa. Mentre no existeixi dotació pressupostària d'aquestes partides concretes, no existeix paritat o proporcionalitat en la relació establerta al concert.

No es pot obviar que, tal com recull la jurisprudència (entre d'altres, STS de 18/5/1984), conclou que el concert educatiu té un substrat negocial, en què l'acord de voluntats constitueix el seu suport jurídic, fet que vol dir que, signat el conveni per les dues parts, el seu contingut les vincula, amb l'abast jurídic de tot pacte que no sigui contradictori a la norma legal i reglaments d'aplicació.

I en aquest sentit, el preàmbul del projecte indica que "El títol 5 regula el contracte programa. Aquesta nova fórmula de finançament que és un acord de corresponsabilitat entre el Departament d'Educació i la titularitat del centre concertat, pretén disposar d'un sistema de finançament més equitatiu que faciliti la participació de tots els centres concertats en l'escolarització equilibrada de tot l'alumnat. La seva finalitat és complementar el finançament que reben els centres concertats que suporten costos superiors derivats de la complexitat de la tasca educativa que han d'impartir per les circumstàncies que s'estableixen en la l'article 48.5 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol."

Posteriorment, quan el projecte recull les obligacions del Departament d'Educació preveu:

Article 14.

De l'assignació de fons i altres obligacions de l'Administració educativa.

1. *El concert educatiu obliga l'Administració educativa a assignar fons públics per al sosteniment dels centres concertats d'acord amb la modalitat del concert educatiu subscrit, al reconeixement dels beneficis fiscals i no fiscals derivats de la consideració que els centres concertats tenen d'assimilats a les fundacions beneficodocents d'acord amb la legislació orgànica, així com de tots aquells beneficis que els puguin correspondre en virtut de l'activitat educativa que desenvolupen.*

2. *L'assignació de fons als centres concertats es fa a través del mòdul econòmic general. Aquesta assignació es pot ampliar mitjançant l'assignació d'un mòdul ampliat, en el cas dels centres amb contracte programa, i mitjançant subvencions, d'acord amb les corresponents convocatòries.*

Article 15.

Mòdul econòmic general

1. *Dins de les disponibilitats pressupostàries, l'assignació de fons públics als centres concertats es realitzarà mitjançant un mòdul econòmic establert amb caràcter general per unitat escolar de cada nivell educatiu o tipus d'ensenyament en l'import que determini anualment la llei de pressupostos de la Generalitat per a les diferents classes de concerts.*

2. *El mòdul econòmic general, integrat pels conceptes establerts per la regulació orgànica, garanteix que els ensenyaments objecte de concert general o singular total s'imparteixen en condicions de gratuïtat.*

Abundant, la naturalesa convencional i sinal·lagmàtica del concert educatiu fa que aquest constitueixi un conveni mitjançant el qual l'Administració assumeix determinats compromisos —essencialment, assignar fons públics— i el centre es compromet, per la seva banda, a impartir gratuïtament els ensenyaments corresponents, d'acord amb les normes acadèmiques, plans i programes educatius que siguin d'aplicació (Sentència de Tribunal Suprem de 15 de novembre de 2000). Es creen, per tant, obligacions recíproques, en el sentit que l'assumpció pels poders públics dels costos que per al titular de centre privat suposa l'ensenyament constitueix la contraprestació de l'Administració per la prestació de servei educatiu per aquell. No es poden exigir compliments dels titulars del concert sense que l'Administració no compleixi la seva principal obligació.

I recordant el document de bases,

“La gratuïtat dels ensenyaments obligatoris i dels declarats gratuïts per la llei és un principi fonamental a l'hora de garantir l'equitat escolar i la igualtat d'oportunitats educatives. Per això, l'Administració educativa ha d'assegurar als centres amb concert els recursos públics suficients per fer efectiva la gratuïtat dels ensenyaments obligatoris i dels declarats gratuïts, d'acord amb la programació educativa”, també que “[L]a gestió dels recursos econòmics del sistema educatiu es regeix pel principi de planificació econòmica, pel principi de suficiència i estabilitat pressupostària, pel principi de liquiditat i pel principi de control financer” per concloure que “El mòdul econòmic del concert haurà de garantir la gratuïtat dels ensenyaments objectes del concert. Juntament amb el mòdul econòmic hi podrà haver un finançament addicional, a través del contracte programa, per a aquells centres que suporten uns costos superiors a la mitjana com a conseqüència de la major complexitat de la tasca educativa derivada de les circumstàncies establertes als articles 48.5 de la LEC i 117.7 de la LOE.”

Apartat f

L'article 84.3 de la LOE disposa que:

3. *En ningún caso habrá discriminación por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.*

No constituye discriminación la admisión de alumnos y alumnas o la organización de la enseñanza diferenciadas por sexos, siempre que la enseñanza que impartan se desarrolle conforme a lo dispuesto en el ar-

título 2 de la Convención relativa a la lucha contra las discriminaciones en la esfera de la enseñanza, aprobada por la Conferencia General de la UNESCO el 14 de diciembre de 1960.

En ningún caso la elección de la educación diferenciada por sexos podrá implicar para las familias, alumnos y alumnas y centros correspondientes un trato menos favorable, ni una desventaja, a la hora de suscribir conciertos con las Administraciones educativas o en cualquier otro aspecto. A estos efectos, los centros deberán exponer en su proyecto educativo las razones educativas de la elección de dicho sistema, así como las medidas académicas que desarrollan para favorecer la igualdad.

Al seu torn, la Sentència del Tribunal Constitucional 31/2008, fonament jurídic 4, determina:

En el plano concreto de la educación, el sistema educativo se inspira, entre otros, en el principio de “desarrollo en la escuela de los valores que fomenten la igualdad efectiva entre hombres y mujeres, así como la prevención de la violencia de género” (artículo 1.1 LOE) y se orienta, entre otros fines, a la “educación en el respeto de los derechos y libertades fundamentales, en la igualdad de derechos y oportunidades entre hombres y mujeres” [artículo 2.1 b) LOE] [...]

Todos los centros docentes, cualquiera que sea su carácter propio, tienen como obligación la de contribuir al logro de dichos objetivos educativos. En esta misma línea, la Convención de las Naciones Unidas sobre la eliminación de toda forma de discriminación hacia la mujer, de 18 de diciembre de 1979, obliga a los Estados parte al “estímulo de la educación mixta y de otros tipos de educación que contribuyan a lograr el objetivo de eliminación de todo concepto estereotipado de los papeles masculino y femenino en todos los niveles y en todas las formas de enseñanza”. Por lo tanto, existe una obligación positiva de fomento de aquellas formulas metodológicas que contribuyan a la eliminación de los estereotipos sexistas. Pero de esa obligación positiva no se desprende en modo alguno una prohibición de ayuda a los centros docentes que utilicen como método pedagógico la educación diferenciada. No existe dato alguno que permita llegar a la conclusión de que dicho sistema, en cuanto tal, no sirve a los fines exigidos constitucionalmente, y en particular, a la conclusión de que no está inspirado en los principios democráticos de convivencia o en los derechos y libertades fundamentales, o de que no cumple los objetivos marcados por las normas generales. Por lo tanto, dado que no existe ningún elemento que conduzca a imputar a la educación diferenciada una incapacidad estructural para el logro de los objetivos educativos marcados constitucionalmente, lo determinante será el análisis de cada centro en particular.

Para garantizar la promoción de esos valores, objetivos o principios, junto al ejercicio de la función general de inspección educativa que corresponde a los poderes públicos, resulta suficiente la cautela establecida en el artículo 83.4 de la ley, que impone a los centros concertados que eduquen diferenciadamente, y solo a estos, la obligación de “exponer en su proyecto educativo las razones educativas de la elección de dicho sistema, así como las medidas académicas que desarrollan para favorecer la igualdad”. En consecuencia, y dado que las ayudas públicas previstas en el artículo 27.9 CE han de ser configuradas “en el respeto al principio de igualdad” (STC 86/1985, FJ 3), sin que quepa justificar un diferente tratamiento entre ambos modelos pedagógicos, en orden a su percepción, la conclusión a la que ha de llegarse es la de que los centros de educación diferenciada podrán acceder al sistema de financiación pública en condiciones de igualdad con el resto de los centros educativos; dicho acceso vendrá condicionado por el cumplimiento de los criterios o requisitos que se establezcan en la legislación ordinaria, pero sin que el carácter del centro como centro de educación diferenciada pueda alzarse en obstáculo para dicho acceso.

4. A l'article 21

Aquest article tracta del compliment del requisit de la satisfacció de necessitats d'escolarització.

L'article no pot desplegar-se en els termes en què preveu el Projecte de decret, sinó només en els que preveu l'article 205.3 de la LEC.

Fonaments:

Les necessitats d'escolarització poden ser establertes pels poders públics, però no de forma arbitrària o com a terme jurídic indeterminat, sinó en virtut de criteris fixats en la llei. Existeix al respecte una àmplia i recurrent jurisprudència de TS (STS 24 gener 1985, 16 de gener de 1986, 7 de juny de 1986, 23 de maig i 7, 8, 15, 19 i 20 de juny de 1990, 21 de setembre de 1990, etc.), que expressament manifesta que “la regulació

de les necessitats d'escolarització és matèria vedada a l'Administració, per ser de la sola competència del poder legislatiu”.

En aquest sentit, es reproduïx el que recull la STS de 21/9/1990:

Primero: en reiteradas sentencias de esta Sala que ahora enjuicia, de las que son una muestra las de 16 de enero y 7 de junio de 1986, 23 de mayo, 7, 8, 19 y 20 de junio de 1990, se viene declarando, en supuestos idénticos a los de actual referencia, que la Norma contenida en el apartado 1.1.2.b, de la Orden Ministerial de 16 de mayo de 1984 —único fundamento jurídico que ha servido a la Administración para denegar el cambio de módulo solicitado—, supone una clara infracción de los artículos 9, 14 y 27 de la Constitución española; máxime que, como se argumenta en dichas sentencias “la regulación de las necesidades de escolarización es materia vedada a la Administración, por ser de la sola competencia del Poder Legislativo”; cuyo criterio no ha de ser variado ahora al existir los mismos fundamentos fácticos que en aquel entonces lo aconsejaron.

O la STS de 7/6/1986:

Sexto: que ha de comenzarse, no obstante ello, por señalar que su apartado 9, al sancionar que “los poderes públicos ayudarán a los centros docentes que reúnan los requisitos que la Ley establezca” viene a declarar una reserva de ley que ya fue reconocida por esta Sala en sentencia de 24 de enero de 1985, con respecto a la que fue desestimado el recurso de amparo por la del Tribunal constitucional de 10 de julio de 1985, “Boletín Oficial” de 14 de agosto, razonándose en la sentencia apelada que la discrecionalidad en la determinación de cuáles sean las necesidades reales de escolarización, su concreción, concepto y definición viene encomendada al legislador al igual que la determinación de las condiciones económicas desfavorables de las que deducir la necesidad de la ayuda económica; sin que en el ejercicio de esta potestad de ordenación se pueda dejar a la omnimoda libertad de la Administración la decisión acerca de qué Centros de los que están en funcionamiento son subvencionados y cuáles no, en todo caso siempre revisable en situaciones como la examinada en relación a los Centros “Prado” y “Montealto”, de Madrid, y “Peñaubiña”, de Oviedo, en que esa discrecionalidad utilizada por la Administración, no parece interpretada ni concertada con firmes criterios, precisamente en materia tan necesitada de concreción para evitar discriminaciones que quebrantan el principio de igualdad del artículo 14 de la Constitución, como es la determinación del concepto “necesidades de escolarización de las diferentes zonas” y su aplicación a Centros ya en funcionamiento en que la necesidad deriva ya, mientras otra cosa no se pruebe, de su propia existencia. Falta de criterio firme, que es consecuencia de la falta de definición legal que la Constitución proclama en el artículo 27, cuando afirma que hay que ayudar a los Centros que reúnan los requisitos que la Ley establezca, y cuya carencia se manifiesta en el caso de enjuiciamiento con toda nitidez, cuando se produce una descoordinación tan evidente entre los organismos técnicos del Ministerio y sus órganos rectores decisorios, pues mientras aquellos, concretamente la Inspección de Educación General Básica, emiten informes favorables al cambio de módulo y por tanto a la subvención para los tres Centros, e incluso con respecto a los dos de Madrid, es también favorable el de la Dirección Provincial, los órganos rectores a nivel de Direcciones Generales que dictaron los actos recurridos se pronuncian en sentido denegatorio del cambio de módulo C al B, sin otra justificación que la cita de la norma 112-b, lo que no puede ampararse, siguiendo la doctrina constitucional reiterada, según la cual las normas que puedan limitar derechos fundamentales han de ser restrictivamente interpretadas, y en sentido favorable para la efectividad del derecho fundamental: Así la sentencia del Tribunal Constitucional número 67, de 7 de junio de 1984.

Séptimo: que la infracción del artículo 27, números 1 y 9, relativos al derecho a la educación y a la libertad de enseñanza por la norma 112.b de la Orden de 16 de mayo de 1984, en cuanto establece criterios prioritarios, basados en necesidades reales de escolarización de la zona, fue reconocida por sentencia de esta Sala de 16 de enero de 1985 “por mediatizar el derecho de todos a la educación y a la ayuda de los poderes públicos a los Centros docentes”; y si bien es cierto que la sentencia no se refería propiamente a la Orden citada, sino a otra de la Comunidad Autónoma de Canarias —Consejería de Educación del Gobierno Autónomo de Canarias sobre régimen de subvenciones a Centros docentes privados de EGB para el curso 1984-1985—, coinciden ambas en su literalidad con la que aquí se impugna y su norma 112.b, a través de los actos concretos objeto de recurso, lo que conduce a que esta Sala, en aplicación del principio constitucional de igualdad en la aplicación de las normas —artículo 14 de la Constitución—, y reiterando su anterior doctrina, debe declarar la procedencia de la nulidad de los acuerdos impugnados basados en tal norma 112.b, puesto que su apartamiento del precedente sin justificación razonable vulneraría el indicado principio, conforme a la doctrina contenida en las sentencias del Tribunal Constitucional

de 14 de julio de 1982 o la de 22 de julio del mismo año en las que se sienta la de que el principio de igualdad obliga a un mismo órgano judicial a adoptar las mismas decisiones en casos sustancialmente iguales. Sin que sea óbice a lo expuesto el que el Tribunal Constitucional en sentencia de 27 de junio de 1985, resolviendo el recurso previo de inconstitucionalidad contra el texto definitivo del proyecto de la Ley Orgánica del Derecho a la Educación analizando la supuesta contradicción entre el artículo 53 de la Ley y el 27 de la Constitución, haya establecido como criterios prioritarios de selección del alumnado en caso de insuficiencia de plazas la situación económica familiar, la proximidad del domicilio y la existencia de hermanos en el Centro, respaldando como reconoce la de esta Sala de 23 de octubre de 1985 la constitucionalidad de las normas que establece para tales supuestos dicho criterio preferencial.

Ja s'ha dit abans que els criteris de satisfacció de necessitats d'escolarització a l'efecte dels concerts educatius venen determinats per l'apartat 3 de l'article 205 de la LEC, i són a aquests als quals ens hem de remetre.

Lletra *d*, en relació amb la lletra *b* de l'article 34.

Sense perjudici del que s'indica, la lletra *d* de la proposta indica que se satisfan les necessitat d'escolarització en el cas "Que el centre sol·licitant tingui la voluntat manifesta d'escolaritzar alumnat amb necessitat específica de suport educatiu en una proporció no inferior a la que determini per a la seva zona l'òrgan corresponent del Departament d'Educació."

Al seu torn, la lletra *b* de l'article 34 estableix com a requisit per a la renovació automàtica que el centre haurà d'"Escolaritzar alumnat amb necessitats educatives específiques en proporció no inferior a la que determini l'òrgan competent del Departament en matèria de concerts educatius prenent en consideració la mitjana dels altres centres del Servei d'Educació de Catalunya de la zona educativa respectiva."

Ambdós preceptes són incongruents i contradictoris. D'una banda, és suficient amb una voluntat manifesta d'escolaritzar, que finalment no té per què traduir-se en escolarització efectiva, i aquesta voluntat es reconeix com a criteri de satisfacció de necessitats d'escolarització. Però, d'una altra banda, s'imposa un percentatge d'escolarització d'aquests alumnes l'incompliment del qual comporta una no renovació. Cal suprimir la lletra *b* de l'article 34, sense perjudici del que en relació amb aquest article s'al·lega posteriorment.

5. A l'article 27

Modificació del concert d'acord amb la programació anual de l'oferta educativa.

No es pot sostenir la periodicitat de la programació segons el que preveu l'article.

En primer lloc, perquè el concert, conveni sinal·lagmàtic entre dos subjectes disposa d'una durada i un nombre d'unitats d'acord amb el contracte signat entre l'escola i l'Administració. La previsió, en especial, dels apartats 1 i 2 de l'article, de retirar unitats concertades abans de poder fer l'oferta és un incompliment de les condicions del concert i una vulneració del dret dels pares i mares a triar escola. Aquesta revisió anticipada també suposa la desaparició de projectes educatius i posa en perill llocs de treball del personal que presta serveis al centre concertat.

En segon lloc perquè, com afirmen els tribunals, "*Conviene añadir que efectivamente en la programación de la red de centros rige la armonización para garantizar el derecho de todos a la educación y los derechos individuales de alumnos, alumnas, padres, madres y tutores legales (artículo 109.1). Por lo que dicha programación, a la que ya se refería el artículo 15, ha de hacerse tomando en consideración la oferta existente de centros públicos y privados concertados y la demanda social (artículo 109.2). Con sujeción a dichos principios, se regula el régimen de conciertos, para los años de duración de la enseñanza gratuita, cuando se satisfagan necesidades de escolarización (artículo 116.1). Ahora bien, estas necesidades de escolarización no se encuentran desvinculadas, en definitiva, de los principios que se relacionan en expresados artículos 108 y 109, al contrario, constituyen su marco de aplicación, singularmente en la referencia a la dualidad que establece y a su dosificación en función de la "demanda social". El contenido de dichos preceptos proporciona, por tanto, el hábitat imprescindible para interpretar y determinar el alcance de dicha exigencia. Además, el citado artículo 116.1 añade que, en esos casos, podrán acogerse al régimen de conciertos, de modo que regula un momento temporal diferente al de la renovación al que se refiere la orden impugnada en la instancia, cuando hay un concierto ya suscrito, según figura en el encabezamiento de dicha orden.*

[...] En fin, la solución contraria a la que sostenemos determinaría que la Administración educativa podría ir incrementado plazas en los centros públicos, y correlativamente suprimir unidades en los centros privados concertados (a pesar de que la demanda de los mismos se mantenga o se incremente y se cumpla la ratio profesor/alumnos), haciendo desaparecer esa necesidad de escolarización, y por dicha vía, derogar el sistema de concertos previsto en la ley. Esta consecuencia distorsiona y vulnera el sistema que traza la Ley Orgánica de Educación, violenta el régimen dual que regula y se apoya en el principio de subsidiariedad que esta Sala Tercera ya ha desautorizado.” (Tribunal Superior de Justicia de les Illes Balears, 21/2/2018.)

En definitiva, no podem obviar que el Projecte de decret afecta una matèria que incideix en el dret constitucional i estatutari a l'educació (article 27 de la CE i 21 de l'EAC), dret als quals les administracions són vinculades. El dret a l'educació, com a dret fonamental i estatutari, té, certament, entre les seves garanties, que l'activitat de vinculació positiva de l'Administració ha de recaure en l'abast material i formal de la motivació de les seves resolucions.

6. A l'article 30

Modificació del concert en relació amb grups que no assoleixen la mitjana.

En els apartats *b* i *c*, l'acreditació l'haurien de fer conjuntament la direcció general de centres públics i la Direcció General de Centres Concertats i Centres Privats i, si escau, ha de ser consultada i ha d'emetre un informe la Direcció General de Centres Concertats i Centres Privats.

7. A l'article 34

Preveu la proposta:

Article 34.

Requisits per la renovació automàtica dels concerts educatius

1. Exhaurit el seu període de vigència i dins de les disponibilitats pressupostàries, els concerts es renoven automàticament sempre que compleixin els requisits següents:

a) Tenir un nombre total d'alumnes no inferior a la mitjana que, a aquest efecte, hagi establert el Departament per als centres de la zona educativa respectiva.

b) Escolaritzar alumnat amb necessitats educatives específiques en proporció no inferior a la que determini l'òrgan competent del Departament en matèria de concerts educatius prenent en consideració la mitjana dels altres centres del Servei d'Educació de Catalunya de la zona educativa respectiva.

c) Escolaritzar alumnat amb domicili habitual al municipi o a la zona educativa respectiva en una proporció no inferior al 60 per cent en relació amb el nombre total d'alumnes del centre.

d) En relació amb els centres que per raó de la seva ubicació requereixin el servei escolar de transport discrecional per accedir-hi, haver garantit durant el període de vigència extingit l'accés equitatiu a l'alumnat que no disposa de recursos econòmics per assumir el cost d'aquest servei.

e) Haver garantit a l'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides, durant el període de vigència extingit, l'accés equitatiu a les activitats complementàries, a les activitats extraescolars i als serveis escolars en els termes establerts a la normativa reguladora del procediment d'admissió als centres del Servei d'Educació de Catalunya.

f) Haver aplicat a les activitats complementàries, a les activitats extraescolars i als serveis escolars, durant el període de vigència extingit, un preu no superior al que hagi fixat el Departament d'Educació d'acord amb l'article 21.1.f d'aquest Decret.

g) Complir el principi de coeducació per mitjà de l'escolarització mixta.

2. En el cas que les consignacions no permetin atendre totes les renovacions, cal aplicar els criteris de prioritat establerts a l'article 22 d'aquest Decret.

Aquest article introdueix nous requisits per a la renovació automàtica del concert, previsió que no s'ajusta a dret i que ha de ser suprimida del projecte en tot allò que no s'ajusti a l'article 43.1 del Real decret 2377/1985.

Fonament:

Sobre la renovació automàtica.

L'article 43.1 del Reial decret 2377/1985, de 18 de desembre, és clar a l'afirmar que la renovació del concert és preceptiva, i és un dret de centre concertat, llevat que es trobi en alguna de les situacions taxades excepcionals per justificar-ne la no renovació. Així, l'esmentat article 43.1 del Reglament de concerts diu:

“Els concerts es renovaran sempre que el centre segueixi complint els requisits que van determinar la seva aprovació, no s'hagi incorregut en les causes de no renovació previstes en l'article 62.3 de la Llei orgànica reguladora de dret a l'educació i existeixin consignacions pressupostàries disponibles. En aquest últim supòsit cal aplicar els criteris de preferència de l'article 48.3 de l'esmentada llei orgànica.” (La referència a l'article 48.3 de la LODE s'ha d'entendre posteriorment referida a l'article 116.1 i 2 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (LOE).

Tot i que l'article no requereix més interpretació, en aquest sentit, es pot veure reiterada, entre la jurisprudència, que fonamenta: “són moltes les sentències de Tribunal Suprem (cal esmentar 15 de juliol de 2000, 4 d'octubre de 2000 o la més recent d'11 d'abril de 2002) que assenyalen que dels articles 5.1 i 43.1 del Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius se'n desprèn com a principi el de la preceptiva renovació, sempre que el centre segueixi complint els requisits que van determinar la seva aprovació, no hagi incorregut en causes de no renovació previstes en l'article 62.3 de la LODE i existeixin consignacions pressupostàries”.

El Tribunal Suprem ja s'havia manifestat en reiterades ocasions en aquesta matèria: STS 29 de novembre de 1990, 15 de juliol de 2000, 31 de juliol de 2000, 4 d'octubre de 2000, 7 de maig de 2001, 11 d'abril de 2002, 7 d'abril de 2003 i 12 de maig de 2003.

Finalment, pel que fa al caràcter preceptiu de la renovació del concert, duem a col·locació també, de la jurisprudència confirmatòria del Tribunal Suprem, la STS de 22 de juliol de 2008, que en el seu fonament jurídic tercer, s'estén àmpliament en l'argumentació al respecte de la renovació preceptiva, que transcrivim, per ratificar amb nitidesa l'argumentació desenvolupada en aquesta al·legació:

“Los tres primeros motivos no pueden ser compartidos, porque se apartan del criterio que viene sosteniendo esta Sala sobre el alcance que debe darse al artículo 43 del Reglamento de Conciertos Educativos de 1985. Criterio contenido, entre otras, en las sentencias de 4 de octubre de 2000 (Casación 3233/1993) y 14 de julio de 2003 (Casación 6648/2001), y que viene a significar lo siguiente: que las preferencias establecidas para acceder a los conciertos, entre ellas la representada por las necesidades de escolarización, juegan a partir del límite presupuestario, de manera que solo cuando las consignación presupuestaria resulte insuficiente para atender a todas las solicitudes de concierto que hayan sido presentadas deberán ser observados los criterios de preferencia establecidos. La sentencia de 4 de octubre de 2000 (Casación 3233/1993) declara: Esta Sala, en su sentencia de 31 de julio de 2000 señala que [...] de los artículos 5.1 y 43.1 del Reglamento de Normas Básicas sobre Conciertos Educativos, se desprende como principio el de la preceptiva renovación de los conciertos siempre que el Centro siga cumpliendo los requisitos que determinaron su aprobación, no haya incurrido en las causas de no renovación previstas en el artículo 62.3 de la LODE y existan consignaciones presupuestarias disponibles. En el presente caso, al igual que en el que se enjuicia en la sentencia citada, el Centro recurrente, no por una condescendencia de la Administración al margen del derecho, sino en virtud de actos propios, fue autorizado para impartir enseñanzas en nueve unidades de FP II. Por otra parte, como se indicó en la sentencia de esta Sala de 15 de julio de 2000, el tenor literal de este precepto —artículo 46 del Reglamento—, restringe la modificación —excluida la del apartado 2 que aquí nos interesa—, a los supuestos de variaciones que puedan producirse en los centros por alteración del número de unidades o por otras circunstancias individualizadas. Resulta patente que sin “variación” la modificación no es posible por el cauce de ese precepto, al margen de que pueda serlo a través de los procedimientos de revisión de oficio de los actos declarativos de derecho, para el caso de que se entienda que el concierto inicial fue otorgado con vulneración de las normas que los regulan...”. En consecuencia, no existiendo causas que con arreglo a los preceptos anteriores impidieran la renovación,

esta era procedente, lo que lleva a la estimación de los motivos de casación y a la anulación del acto impugnado [...]

Sense perjudici del que s'ha al·legat anteriorment,

A la lletra b, en relació amb la lletra d de l'article 21.

Ens remetem a l'al·legació 5, a l'apartat corresponent a la lletra d de l'article 21.

A la lletra c

La seva previsió és arbitrària per infonamentada, desproporcionada i irracional.

Les potestats inherents a la intervenció pública constitucionalment reconeguda (la vessant prestacional que, al costat de la de llibertat, té dret a l'educació) són un títol que permet a l'Administració establir els requisits, condicionaments i limitacions de l'exercici d'aquest dret, però les decisions en què s'exterioritzin aquestes potestats públiques, per a la seva validesa, han d'observar els requisits de proporcionalitat, racionalitat i motivació, sobretot si en l'exercici d'aquestes potestats es vulnera la tutela al dret fonamental dels educands a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, a la llibertat de creació de centres reconeguda constitucionalment i al servei objectiu a l'interès públic que ha d'inspirar la seva actuació, d'acord amb l'article 103.1 de la norma fonamental, tal com el redactat d'aquesta norma al·legada suposa.

A les lletres d, e i f

Afegim, en qualsevol cas, que les previsions de les lletres d, e i f contravenen els principis d'irretroactivitat de la norma i de seguretat jurídica a l'incorporar l'incís "*durant el període de vigència extingit*", previsió que en tot cas ha d'invalidar l'esmentat incís i suprimir-lo a totes les lletres assenyalades.

I això és així perquè és innegable que les idees regulatives d'ordre i seguretat implícites en la decisió constitucional a favor de l'Estat de dret (article 1.1 de la CE) juguen en contra que la norma nova irrompi sobtada i imprevisiblement en l'àmbit de les situacions jurídiques que es van forjar sota la vigència de l'antiga. Aquesta idea general s'ha concretat en quatre preceptes constitucionals que contenen les prohibicions o límits que la Constitució imposa a la retroactivitat de les normes en funció de la matèria que regulen.

El principi de seguretat jurídica (article 9.3 de la CE) i el subprincipi (que s'hi conté) de la protecció de la confiança legítima ofereixen també protecció enfront de la retroactivitat de les normes (STC 42/1986).

L'abast d'aquesta protecció s'estén a aquelles disposicions legals (*a fortiori*, reglamentàries) que amb posterioritat pretenen lligar efectes a situacions de fet produïdes o desenvolupades amb anterioritat a la mateixa Llei (o reglament). Es tracta d'una retroactivitat autèntica en què la prohibició de la retroactivitat opera plenament.

En síntesi, per als supòsits de regulacions dotades de retroactivitat pròpia o autèntica es parteix de l'existència d'una prevalença *prima facie* de la seguretat jurídica (en el seu vessant de protecció de la confiança) que les prohibeix (SSTC 173/1996, 234/2001, 89/2009, 116/2009 i 176/2011).

Sobre la lletra g ens remetem a l'al·legació núm. 4, als fonaments de l'al·legació a la lletra f de l'article 20.

Especial esment a la memòria econòmica

La documentació del Projecte de decret inclou una memòria econòmica en què es conclou que cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC, per garantir estàndards de qualitat equivalents per al conjunt de centres del Servei d'Educació de Catalunya, i també per garantir la gratuïtat real de l'ensenyament i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar tal com succeeix actualment. Alhora, reconeix que cal incrementar la dotació dels mòduls dels concerts educatius per garantir la gratuïtat dels ensenyaments obligatoris dels centres que formen part del Servei d'Educació de Catalunya. Fins i tot quantifica l'import que cal injectar als centres concertats per avançar en aquesta garantia de gratuïtat, i el xifra en 145 milions d'euros. Tot i que no estem d'acord amb aquesta quantitat, cal dir que és un pas endavant.

Però no s'hi incorpora cap concreció. No es determinen calendaris ni compromisos temporals per fer efectiva aquesta injecció econòmica. I, com es constata en aquest exercici econòmic, la partida associada a pal·liar l'infrafinançament i a combatre la segregació per al 2020 és nul·la. I algunes fonts del mateix Departament han declarat que aquesta xifra és provisional i s'admet que no hi ha calendari per injectar aquests 145 milions.

Aquestes previsions accentuen la inseguretat jurídica, la desproporció entre drets i deures i la manca de previsió econòmica, la qual cosa ha de ser suficient per no avançar en el procediment d'elaboració i aprovació d'aquest Projecte de decret.

Vot particular presentat per la senyora Iris M. Molina Ávila, Foment del Treball

1. Aquest Projecte de decret s'elabora sense que hagi finalitzat l'estudi sobre el cost de la plaça escolar que s'està elaborant en el marc del Pacte contra la segregació escolar promogut pel Síndic de Greuges de Catalunya.

Al Dictamen aprovat el passat 28 d'abril de 2020 al Consell Escolar de Catalunya, amb el vot desfavorable de Foment del Treball, s'estableix com a punt dos de les seves consideracions generals que "es demana que es doni a conèixer i es tingui en consideració" aquest estudi.

Vam presentar una esmena a aquest redactat, ja que ens sembla massa genèrica l'expressió "que es tingui en consideració" i l'observació queda sense sentit si no s'afegeix per a què s'ha de tenir en consideració. Interpretem que s'ha de tenir present aquest estudi per valorar i establir els requisits, criteris, formalització del concert, etc., que planteja el Decret i que tenen un impacte econòmic i, per tant, s'hauria d'ajornar la seva aprovació fins que no es determini aquest cost a l'estudi i, així, s'hauria d'indicar al Dictamen.

La resta de discrepàncies no es troben al Dictamen, sinó en els temes de fons del mateix Projecte de decret pel qual es regulen els concerts educatius, i en els quals el Dictamen no ha entrat.

2. El Projecte de decret supedita el concert a una programació anual de l'oferta educativa que podrà comportar la supressió d'unitats concertades abans que les famílies hagin pogut optar pel centre de la seva preferència. Això comporta la vulneració del dret dels pares a escollir l'escola per als fills.

Ja a la Constitució espanyola s'estableix la llibertat d'ensenyament (article 27.1.b de la CE), i la dels pares a elegir la formació religiosa i moral que estimin més oportuna per als fills (article 27.3 de la CE). I es garanteix la llibertat de creació de centres docents (article 27.6 de la CE).

I segons l'article 44 de la LEC la programació educativa ha d'harmonitzar els drets de pares i mares a triar escola, amb el dret de tots a una educació de qualitat.

Caldria eliminar del Decret qualsevol previsió de retirada d'unitats abans del període de preinscripció, respectant l'oferta existent.

3. En el Projecte de decret s'estableixen nous requisits a les escoles si volen mantenir el concert que comporten un increment de la despesa però sense previsió d'aplicació econòmica que permeti fer front a aquestes noves condicions. Això comportarà la retirada de concerts o un increment d'aportacions per part de les famílies.

Entre aquests nous requisits s'estableix:

Article 34.b, escolaritzar alumnat amb necessitats educatives específiques d'acord amb la mitjana dels altres centres de la seva zona educativa.

Article 34.e, haver garantit l'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides, durant el període de vigència extingit, l'accés equitatiu a les activitats complementàries i extraescolars i als serveis.

Article 34.c, escolaritzar alumnat amb domicili habitual a la zona educativa respectiva en una proporció no inferior al 60 % en relació amb el nombre total d'alumnes del centre.

Aquestes noves condicions produiran la retirada del concert però no preveuen aplicar la dotació econòmica que permeti el centre complir amb aquestes exigències.

El Projecte de decret hauria de preveure l'aplicació de mesures econòmiques adients per garantir que no es retiraran els concerts o, en tot cas, suprimir aquests nous requisits, i, sempre, garantir la gratuïtat total de les places escolars del Servei d'Educació de Catalunya.

Vot particular que presenta el senyor Josep Manuel Prats, FAPEL

Consideracions generals

El Projecte de decret regula els concerts educatius, instrument que l'ordenament s'ha donat pel qual els centres privats se sostenen amb fons públics per impartir els nivells d'ensenyament obligatori en règim de gratuïtat, en plasmació de la llibertat d'ensenyament, que, al costat del seu contingut primari de dret a la llibertat, incorpora una dimensió prestacional en virtut de la qual els poders públics han de procurar l'efectivitat d'aquest dret, al servei d'aquesta acció de prestació dels instruments de programació, promoció i ajuda als centres docents que reuneixin els requisits legals. Els concerts educatius són directament relacionats amb els apartats 1, 4, 6 i 9 de l'article 27 de la CE, i altres d'incidència relacionada, com ara els articles 1.1, 9.2, 10.1, 14, 16 i 35 de la CE. Els concerts afecten també directament els apartats 1, 2, 3, 4 i 6 de l'article 21 de l'article 131 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC).

Un projecte de decret que incideix de manera directa en aquesta sèrie de drets fonamentals requereix aclarir, en primera instància, quina és la doctrina constitucional, legal i jurisprudencial que els són d'aplicació i, en especial, sobre el concert educatiu i l'actuació de la programació educativa.

A. Sobre el concert educatiu

El nostre sistema d'ensenyament es fonamenta, d'acord amb el que disposa l'article 27 de la Constitució, en uns pilars bàsics, com l'educació bàsica, obligatòria i gratuïta, la llibertat d'ensenyament i de creació de centres docents, així com el dret dels pares que els fills rebin la formació religiosa i moral d'acord amb les seves conviccions. El dret a l'educació inclou la facultat dels pares de triar centre docent, tal com assevera (entre altres) l'acte del TC 382/1996, de 18 de desembre. Aquests principis són també recollits a l'article 21 de l'EAC.

La llibertat d'ensenyament és un concepte jurídic ampli que comprèn la llibertat de crear i dirigir centres docents, així com la possibilitat de dotar-los d'un ideari; la llibertat de càtedra, com a llibertat d'ensenyament dels professors a títol individual i els drets educatius dels pares, que en el cas d'elecció del tipus de centres docents és conseqüència directa de la llibertat d'ensenyament en sentit estricte, i pel que fa a l'elecció de la formació religiosa i moral, es relaciona clarament amb aquesta llibertat.

L'activitat educativa la poden dur a terme centres docents de diferents tipus, que es classifiquen segons la titularitat jurídica i segons l'origen i el caràcter dels recursos que asseguren el seu sosteniment. En aquest sentit, es distingeixen els centres privats, titularitat d'una persona física o jurídica privada i que funcionen en règim de lliure mercat, els centres públics, el titular dels quals és un poder públic i que se sostenen amb fons públics, i els centres concertats, de titularitat privada però mantinguts amb fons públics.

Per al sosteniment dels centres privats amb fons públics s'ha establert un règim de concerts, l'origen del qual se situa a la Llei general d'educació de 1970, i la regulació actual es troba en el títol V de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, i l'article 116 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes per dictar les normes necessàries per al desplegament del règim de concerts educatius. D'acord amb la LEC, el sistema educatiu de Catalunya comprèn el servei públic educatiu, entès com a servei d'interès general d'acord amb l'Estatut, que ha de permetre que tots els centres sostinguts amb fons públics, que conformen centres públics i centres privats concertats, treballin junts amb uns objectius compartits mitjançant la cooperació i la corresponsabilitat i respectant la naturalesa jurídica de les diverses institucions que el presten.

En el pla objectiu, per acollir-se al règim de concerts han de complir-se, amb caràcter general, unes condicions: complir els requisits mínims previstos normativament per oferir ensenyaments amb garantia de qualitat —relatius a instal·lacions, professors o ràtio professor/alumne—, impartir el nivell educatiu adequat, disposar de l'autorització administrativa corresponent per impartir els ensenyaments que constitueixen l'objecte del concert i existència de la consignació pressupostària que correspongui.

El concert educatiu es configura com l'instrument jurídic pel qual els centres privats se sostenen amb fons públics per impartir els nivells d'ensenyament obligatori en règim de gratuïtat. Cal no oblidar que, segons ha proclamat el Tribunal Constitucional, la llibertat d'ensenyament ofereix, al costat del seu contingut primari de dret a la llibertat, una dimensió prestacional en virtut de la qual els poders públics han de procurar l'efectivitat d'aquest dret i han de posar al servei d'aquesta acció de prestació els instruments de planificació, promoció i ajuda als centres docents que reuneixin els requisits legals (Sentència 86/1985, de 10 de juliol), encara que això no impliqui l'existència d'un dret constitucional a la subvenció educativa.

Els centres formalitzen amb l'Administració educativa el pertinent acord, conforme a les disposicions essencials que conté la Llei d'educació de Catalunya, les lleis orgàniques educatives i el Reial decret 2377/1985, de 18 de desembre, que aprova el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius. Cal reconèixer la naturalesa convencional i sinal·lagmàtica del concert educatiu, perquè es tracta de convenis mitjançant els quals l'Administració assumeix determinats compromisos —essencialment, assignar fons públics— i el centre es compromet, per la seva banda, a impartir gratuïtament els ensenyaments corresponents, d'acord amb les normes acadèmiques, plans i programes educatius que siguin d'aplicació (Sentència de Tribunal Suprem de 15 de novembre de 2000). Es creen, per tant, obligacions recíproques, en el sentit que l'assumpció pels poders públics dels costos que per al titular de centre privat suposa l'ensenyament constitueix la contraprestació de l'Administració per la prestació de servei educatiu per part d'aquella titularitat.

En aquest àmbit no regeix el principi de subsidiarietat, en el sentit que no pot negar-se el dret al concert dels centres privats que reuneixin els requisits legals, fins i tot en el cas que hi hagi oferta d'ensenyament bàsic suficient en centres públics (sentència de Tribunal Suprem de 6 de novembre de 2008), sense que l'elecció de l'educació diferenciada per sexes pugui implicar un tracte menys favorable o un desavantatge a l'hora de subscriure concerts (article 84.3 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació; STC 31/2018).

En definitiva, els concerts educatius persegueixen garantir l'efectivitat del dret a l'educació gratuïta en aquells nivells i àmbits determinats per les lleis, tant si s'exerceix la llibertat d'opció a favor d'un centre de titularitat pública com de titularitat privada, així com facilitar el dret dels pares i mares a escollir el tipus d'educació per als fills i filles.

El dret a l'educació es concep com un dret fonamental de tots els ciutadans tal com apareix inclòs en el capítol II, secció primera, del títol I de la Constitució. S'entén com un dret prestacional enfront de l'Estat, un dret públic subjectiu, directament aplicable, exigible davant els tribunals i susceptible de recurs d'empara. S'estableixen, a més, certs principis organitzatius: els poders públics han de garantir el dret a l'educació mitjançant una programació general d'ensenyament, amb la participació de tots els sectors afectats, incloent-hi la llibertat de creació de centres docents. De manera que la CE garanteix el dret de tots a rebre una educació al mateix temps que reconeix la llibertat d'ensenyament com a mitjà per assolir el primer. Al seu torn, l'article 27 de la CE s'ha d'interpretar en relació amb altres preceptes constitucionals. Entre aquests preceptes, estan directament connectats amb el dret a l'educació els següents: l'article 1.1 de la CE (llibertat i igualtat com a valors superiors de l'ordenament), l'article 9.2 de la CE (obligació dels poders públics de promoure la igualtat i la llibertat i de remoure els obstacles que la dificulten); l'article 10.1 de la CE (dignitat de la persona i lliure desenvolupament de la personalitat) i l'article 14 de la CE (principi i dret d'igualtat). Altres preceptes que afecten directament el dret de què tractem són també l'article 16 de la CE (llibertat de consciència i llibertat religiosa), i l'article 35 (el dret a la llibertat d'elecció de professió i ofici).

El Tribunal Suprem té dit en Sentència de setembre de 2008 que quan es tracta de no renovar un concert li és exigible a l'Administració la sòlida fonamentació d'una mesura tan transcendent, que afecta centres i alumnes. També els tribunals han afirmat que la denegació d'un concert afecta "els apartats un, quatre, sis i nou de l'article 27 de la Constitució" (Sentència del Tribunal Suprem [STS] de 25 juny 1988), la llibertat de creació de centres (es vincula l'apartat 6è i 9è ja que "la llibertat de creació de centres docents difícilment podria ser real i efectiva, en uns nivells educatius en què l'ensenyament és obligatori i gratuït, desconnecta-

da d'un règim d'ajuda pública" (STS de 28 juny 1990 i en el mateix sentit la STS de 27 de novembre 1995) o al principi d'igualtat (STS de 24 maig de 1990 i de 12 de maig de 2003). En altres casos, d'acord amb el pressupòsit que s'afecta directament el dret a l'educació, s'ha derivat un especial deure de motivació, la desatenció del qual suposa la vulneració del dret (STS de 27 de setembre de 2004). En aquesta línia es considera que sense canvi de circumstàncies i una particular motivació, procedeix el manteniment del concert, amb preferència respecte dels que no compten amb la concessió (STS d'1 febrer i de 21 maig de 2005).

Pel que fa a les vicissituds dels concerts, els tribunals tenen dit que el Reial decret estatal 2377/1985, de 18 de desembre, que en desplegament de l'article 117 i l'avui derogada disposició addicional primera, punt u, de la Llei orgànica 8/1985, va aprovar el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius, distingeix la subscripció de concerts per a centres privats de nova creació o que no l'havien sol·licitat amb anterioritat, la renovació dels que finalitzin en l'any que es formula la sol·licitud i la modificació de concerts existents. En el supòsit de renovació, per finalització del termini de quatre anys del concert existent amb anterioritat, s'estableix que els concerts es renovaran sempre que el centre segueixi complint els requisits que en van determinar l'aprovació, no s'hagi incorregut en causes de no renovació i hi hagi consignació pressupostària disponible, i si no hi ha consignació pressupostària suficient caldrà aplicar criteris de preferència perquè per cobrir les despeses que originin el manteniment del servei de l'ensenyament cal l'assignació de recursos econòmics públics amb aquesta finalitat (entre d'altres, Tribunal Superior de Justícia d'Astúries, de 28 de setembre de 2001).

En definitiva, els drets fonamentals presenten una dimensió objectiva en virtut de la qual operen com a components estructurals bàsics que han de conformar l'íntegre ordenament jurídic. Com a conseqüència d'aquest "doble caràcter" dels drets fonamentals (TC S 25/1981, fonament jurídic cinquè), penja sobre els poders públics una vinculació també dual: en la seva tradicional dimensió subjectiva, els imposa l'obligació negativa de no lesionar l'esfera de llibertat per ells fixada; en el seu vessant juridicoobjectiva, reclama genèricament d'ells que, en l'àmbit de les seves respectives funcions, coadjuvin a fi que la implantació i gaudi dels drets fonamentals siguin reals i efectius, sigui quin sigui el sector de l'ordenament en què resultin concernits (TC SS 53/1985, fonament jurídic quart i 129/1989, fonament jurídic tercer) (TC A 382/1996 de 18 de desembre).

L'article 9, de la Constitució espanyola de 1978, estableix en el seu apartat 1, entre altres coses, que "els ciutadans i els poders públics estan subjectes a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic", i afegeix, en el seu apartat 3 que "la Constitució garanteix [...] la seguretat jurídica". De la normativa constitucional esmentada s'infereix que [...] també les administracions públiques estan subjectes a aquesta Llei fonamental i, alhora, a la resta de l'ordenament jurídic vigent, fet que implica que aquestes normes són origen immediat de drets i obligacions per a tots aquells i no mers principis programàtics. (STS 15.4.1994.)

La conducta administrativa al voltant dels concerts educatius no pot estar dirigida per directrius d'eminència política, sinó que ha de basar-se en la tutela del dret fonamental dels educands a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, en la llibertat de creació de centres docents reconeguda constitucionalment i en el servei objectiu a l'interès públic que ha d'inspirar la seva actuació, d'acord amb l'article 103.1 de la norma fonamental (Sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Balears 137/2018).

B. Programació general de l'ensenyament i dels llocs escolars

A les lleis orgàniques s'afirma la llibertat d'ensenyament (article 27.1.b de la CE), al costat del dret dels pares a elegir la formació religiosa i moral que estimin més oportuna per als fills (article 27.3 de la CE). I si es garanteix la llibertat de creació de centres docents (article 27.6 de la CE), també es responsabilitza els poders públics d'una programació general de l'ensenyament (article 27.5 de la CE) orientada a assegurar un lloc escolar a tots els ciutadans. Correspon al legislador el desplegament d'aquests preceptes, de manera que siguin modelats equilibradament en el seu desplegament normatiu ulterior.

La Llei encarrega la provisió de l'educació obligatòria en règim de gratuïtat a la xarxa dual integrada pels centres públics i pels centres privats amb concert educatiu. "La regulació d'aquesta s'assenta en dos principis d'importància capital en el sistema educatiu dissenyat per la Constitució, programació i participació, el joc dels quals fa possible el coonestament equilibrat del dret a l'educació i de la llibertat d'ensenyament. A l'Estat i a les comunitats autònomes, per mitjà de la programació general de l'ensenyament, respon assegurar la cobertura de les necessitats educatives, proporcionant una oferta adequada de llocs

escolars, [...] i promovent la igualtat d'oportunitats. El mecanisme de la programació general de l'ensenyament, que ha de permetre la racionalització de l'ús dels recursos públics destinats a l'educació, es troba regulat al títol II. Aquesta programació ha d'assegurar simultàniament el dret a l'educació i la possibilitat d'escollir centre docent dins l'oferta de llocs escolars gratuïts, ja que aquesta llibertat no existeix veritablement si aquell dret no està assegurat per a tothom." (LODE, preàmbul.)

Recull la LODE: 1. "Els poders públics han de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant una programació general de l'ensenyament, amb la participació efectiva de tots els sectors afectats, que atengui adequadament les necessitats educatives i la creació de centres docents. 2. A aquests efectes, l'Estat i les comunitats autònomes han de definir les necessitats prioritàries en matèria educativa, fixar els objectius d'actuació del període que es consideri i determinar els recursos necessaris, d'acord amb la planificació econòmica general de l'Estat. 3. La programació general de l'ensenyament que correspongui a les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial ha de comprendre en tot cas una programació específica dels llocs escolars en què s'han de determinar les comarques, municipis i zones on s'hagin de crear aquest llocs. La programació específica de places escolars de nova creació als nivells gratuïts ha de tenir en compte, en tot cas, l'oferta existent de centres públics i concertats." (LODE, 27.)

Diu la LEC: "El Govern ha de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant la programació general de l'ensenyament. El Govern, per a garantir el dret de totes les persones a accedir a l'educació en condicions d'igualtat i el dret a l'elecció de centre, ha de regular un procediment únic d'accés als centres públics i als centres privats sostinguts amb fons públics." (LEC, 4,2.)

Programació de l'oferta educativa

1. Correspon al Departament aprovar la programació de l'oferta educativa.

2. La programació de l'oferta educativa té per objecte establir, amb caràcter territorial, les necessitats d'escolarització que ha de satisfer el Servei d'Educació de Catalunya per garantir el dret a l'educació de tothom, i ho ha d'harmonitzar amb els drets individuals dels alumnes i de les mares, els pares o els tutors. Aquesta programació ha de garantir la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social.

3. Correspon al Govern determinar els criteris de programació i el procediment, que ha d'establir la participació i la consulta dels ens locals, dels sectors educatius i dels titulars dels centres concertats, i, si escau, dels sectors productius. En establir els criteris de programació cal considerar-ne la periodicitat, el mapa escolar i l'articulació del territori en zones educatives i les seves necessitats d'escolarització.

4. El Departament, en el marc de la programació educativa, ha de determinar periòdicament l'oferta de llocs escolars tenint en compte l'oferta existent de centres públics i centres privats concertats. A partir d'aquesta programació, correspon al Departament establir nous llocs escolars del Servei d'Educació de Catalunya, d'acord amb els criteris fixats per aquest article i, en tot cas, tenint en compte les disposicions pressupostàries (LEC, 44).

C. Pacte contra la segregació escolar a Catalunya

El Pacte fonamenta com a acció prioritària promoure la plena gratuïtat de l'ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu. Cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC (article 42), per garantir la gratuïtat real i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar tal com succeeix actualment. En aquest sentit el Pacte es planteja, entre altres aspectes, avançar en la gratuïtat de l'ensenyament, amb un increment del finançament dels centres públics i concertats.

En el document de propostes per a l'elaboració d'un nou decret d'admissió, matèria substancialment relacionada amb els concerts educatius, es recullen les observacions o conclusions, moltes de les quals són essencials, que a continuació es reproduïxen.

El règim d'admissió de l'alumnat en els ensenyaments sufragats amb fons públics garanteix el dret d'elecció de centre, en el marc de l'oferta educativa (article 4.1 de la LEC), tenint present la possibilitat de modificar l'oferta a través de la creació i la supressió de centres (article 45 de la LEC). El dret d'elecció de

centre, que no suposa necessàriament accedir a la plaça escolar sol·licitada en el procés d'admissió, s'ha de conjuminar amb el dret a l'educació en igualtat d'oportunitats a través de la programació general de l'ensenyament, que ha de garantir la qualitat de l'educació, l'equitat en l'escolarització de l'alumnat i la possibilitat d'escollir centre.

Les zones educatives són les àrees de referència a l'efecte d'aplicació en l'admissió de l'alumnat del criteri general de prioritat per proximitat del domicili al centre. Com a criteri per determinar les zones educatives heterogènies, es tenen en compte (a) la distribució geogràfica dels centres que imparteixen cada ensenyament, (b) l'heterogeneïtat social interna i externa de les zones, (c) l'impacte de la zonificació escolar en l'escolarització equilibrada d'alumnat i (d) l'accessibilitat geogràfica i econòmica als centres i les barres arquitectòniques o naturals.

La programació de l'oferta educativa té per objecte establir, amb caràcter territorial, les necessitats d'escolarització que ha de satisfer el Servei d'Educació de Catalunya per garantir el dret a l'educació de tothom, i ho ha d'harmonitzar amb els drets individuals de l'alumnat i de les mares, els pares o els tutors. Aquesta programació ha de garantir la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social (article 44.2 de la LEC).

Propostes de les comissions de modificació de la normativa i dels protocols d'actuació en la programació de l'oferta i en la gestió del procés d'admissió: Les comissions d'estudi proposen que el Departament d'Educació valori les mesures desenvolupades a continuació en l'elaboració del nou decret d'admissió d'alumnat (àmbit 1 del Pacte), particularment en un nou apartat que faci menció de les zones educatives i en l'articulat referit a la programació de l'oferta.

En cas de desajust entre oferta i demanda, per determinar la creació o la supressió de places escolars o unitats, els criteris de programació de l'oferta són: (a) l'impacte sobre la segregació escolar, (b) l'equilibri entre demanda potencial i oferta a la zona, (c) la suficiència d'oferta a la zona, (d) l'oferta de centres públics i centres privats concertats (real o potencial, d'acord amb l'oferta autoritzada), (e) l'evitació de la sobreoferta, (f) la disponibilitat d'espais als centres, (g) la rotació de les mesures extraordinàries entre centres d'una mateixa zona, (h) la demanda social, quan no tingui efectes negatius sobre la segregació, (i) la corresponsabilitat del centre en l'escolarització equilibrada d'alumnat, en cas de supressió d'oferta, (j) l'estabilitat de l'oferta, (k) la consolidació dels itineraris entre primària i secundària, (l) la consolidació de la demanda dels centres amb una demanda més feble, (m) l'atenció de la demanda de zona per promoure l'accessibilitat, (n) si escau, el tancament d'escoles abans que grups (en el cas del sector públic, d'acord amb article 74.1) i (o) les disponibilitats pressupostàries.

En la programació de l'oferta a la zona, l'Administració educativa ha de vetllar per donar estabilitat a l'oferta dels centres públics i privats concertats existents. Aquesta estabilitat no ha de suposar el manteniment de situacions de sobreoferta a la zona.

En cas de situacions de sobreoferta, preferiblement abans del procés d'admissió d'alumnat, l'Administració educativa ha d'adoptar les mesures de programació de l'oferta necessàries per promoure l'equilibri entre l'oferta de la zona i la demanda, amb l'acord dels centres públics i privats concertats afectats.

I en parlar de la suficiència de recursos, el document recull la sèrie de consideracions que s'exposen a continuació. L'Administració educativa ha d'assegurar els recursos públics per fer efectiva la gratuïtat dels ensenyaments obligatoris i dels declarats gratuïts (article 50.1 i 199 de la LEC, article 88.2 de la LOE). La suficiència de recursos públics està establerta per l'estudi del cost de la plaça escolar, que incorpora les despeses de funcionament del centre, les despeses de professorat per grup per a la provisió dels ensenyaments en l'horari lectiu i les despeses de recursos addicionals per a la gestió de la complexitat educativa que atén el centre.

Pel que fa a les activitats o als serveis que no tenen caràcter gratuït, però que estan associats a l'escolarització (activitats complementàries, servei de menjador escolar, etc.), l'Administració educativa ha d'establir els ajuts necessaris per garantir l'accés de l'alumnat socialment desfavorit, en funció de les seves característiques socioeconòmiques (article 6.3, 50.3 i 202 de la LEC).

El finançament públic dels centres es gradua en funció de la composició social de cada centre. Les mesures de finançament han de promoure, a més, que l'alumnat amb necessitats educatives específiques pugui accedir

a qualsevol centre sense discriminació econòmica, sempre que contribueixi a reduir la segregació escolar. Les garanties de gratuïtat s'apliquen d'acord amb les garanties de suficiència de finançament dels centres.

El finançament addicional ha de permetre, als centres en què s'apliqui, la gratuïtat total de l'horari escolar (article 201.1 de la LEC). En cas de les subvencions per a alumnat amb necessitats educatives específiques, la gratuïtat ha de ser per a aquesta tipologia d'alumnat.

Fins aquí les consideracions del document. És així que exigir més esforços econòmics als centres, com fa el Projecte de decret, en aquest context econòmic de l'ensenyament, l'únic que farà és dificultar encara més el funcionament dels centres i tensar més la situació. No té sentit un decret per millorar la distribució equilibrada de l'alumnat sense un compromís econòmic per part del Departament que coadjuvi a afrontar aquest repte, quan, a més, s'ha evidenciat que aquest compromís és, a hores d'ara, inexistent.

D. Suspensió de la tramitació del Projecte de decret

El Pacte contra la segregació escolar a Catalunya, signat al març de 2019 amb un ampli consens, estableix que resoldre el problema de finançament dels centres és una acció prioritària per promoure la plena gratuïtat de l'ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu.

L'actuació 15 del Pacte crea una comissió tècnica d'experts, la comissió d'estudi del cost de la plaça escolar, per estudiar i determinar el cost total de la plaça en els nivells de previsió universal i gratuïta per impartir els ensenyaments en condicions de gratuïtat.

El Departament tramita aquest nou Decret sense que la comissió que estudia el cost de la plaça escolar hagi acabat la seva feina. Avancem en una nova normativa que vol combatre la segregació sense donar resposta a la primera i principal causa de segregació escolar: l'infrafinançament públic de l'educació.

En la temporalització assignada a cada una de les actuacions es determina el juny de 2019 per la comissió d'estudi i l'adequació del finançament públic dels centres concertats amb garanties de gratuïtat el curs 2019/2020.

En relació amb aquestes dues actuacions, la comissió d'estudi del cost de la plaça escolar encara no ha finalitzat els seus treballs, si bé es preveu que al cap de poques setmanes estarà enllestit l'estudi i lliurat l'informe definitiu. Els pressupostos de la Generalitat no preveuen cap partida encaminada a la gratuïtat de la plaça escolar i tampoc no està previst, com ens han dit, que succeeixi en propers pressupostos.

Davant d'aquest escenari, la memòria d'avaluació relativa al Projecte de decret, en espera dels resultats de la Comissió, estableix unes hipòtesis, fa una aproximació i arriba a la conclusió que l'impacte pressupostari del Projecte de decret és de 145 milions d'euros. Val a dir que aquest import és totalment insuficient per cobrir la gratuïtat de la plaça escolar.

A continuació, la memòria d'avaluació diu:

"Aquest import és el que de forma progressiva, i tenint en compte les disponibilitats pressupostàries, s'hauria de consignar en la partida pressupostària de concerts educatius per poder fer efectius tots els principis que incorpora e nou decret."

El mandat del Pacte contra la segregació escolar i la situació actual de l'escola concertada no permeten tramitar el Projecte de decret amb una memòria d'avaluació basades en hipòtesis.

Cal suspendre la tramitació del projecte, esperar a disposar de l'informe definitiu de la Comissió que determinarà el cost de la plaça escolar, per incloure els seus imports en la memòria i determinar sense condicionants el calendari progressiu de pagament als centres. D'aquesta manera es podrà informar les famílies del seu període transitori en el pagament de les quotes tal com determina el Pacte Nacional per a l'Educació del 2006.

Al finalitzar els treballs de la comissió d'estudi sobre règims d'admissió, els representants de l'escola concertada van demanar que, en funció del grau d'insuficiències dels recursos públics, es modulessin les mesures establertes per no agreujar encara més la situació econòmica dels centres concertats.

Aquesta modulació es podrà fer un cop es conegui el resultat de l'estudi del cost de la plaça escolar, imports que hauran de formar part de la memòria d'avaluació del projecte i que permetran alhora determinar un calendari de pagament.

Per tot això, com a al·legació prèvia, es demana la suspensió de la tramitació del projecte fins que la comissió d'estudi acabi el seu treball. A partir d'aquí s'haurà de refer la memòria d'avaluació i incorporar en el Decret les mesures transitòries pertinents i reiniciar la tramitació del projecte.

Consideracions al text de la disposició

1. A l'article 1: el redactat de la proposta diu:

1. Article 1. Objecte del Decret

1. El règim de concert educatiu és el model ordinari de finançament amb recursos públics dels centres privats que presten el Servei d'Educació de Catalunya.

2. El concert educatiu fa efectiu el dret a l'educació bàsica i gratuïta, la garantia del qual correspon als poders públics mitjançant la programació general de l'ensenyament.

A l'apartat 2: cal afegir-hi "així com a escollir, sense cap discriminació, centre docent diferent del creat pels poders públics".

Nova redacció de l'apartat 2:

2. El concert educatiu fa efectiu el dret a l'educació bàsica i gratuïta, així com a escollir, sense cap discriminació, un centre docent diferent del creat pels poders públics, la garantia dels quals correspon als poders públics mitjançant la programació general de l'ensenyament.

Fonaments:

Al preàmbul del Reial decret 2377/1985, de 18 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius, es consigna literalment que:

"La referida ley orgánica hace, pues, del concierto educativo el instrumento jurídico preciso para aquellos centros privados que desean impartir la educación básica en régimen de gratuidad, satisfaciéndose así en los niveles obligatorios y gratuitos el derecho a la educación, así como a escoger, sin discriminación alguna, centro docente distinto de los creados por los poderes públicos al mismo tiempo que se garantiza la participación de alumnos, padres y profesores en el control y gestión de dichos centros, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 26.2 de la expresada ley."

El dret d'elecció de centre és expressió directa de la llibertat d'ensenyament.

En la normativa comparada trobem que el Decret 31/2019, de 9 d'abril, del Consell de Govern, pel qual es regula el règim de concerts educatius a la Comunitat de Madrid, afirma al seu article 2.2 que:

"El derecho a la educación básica y gratuita y la libertad de enseñanza podrán hacerse efectivos en los centros privados mediante el régimen de conciertos que, de acuerdo con lo previsto en las correspondientes leyes orgánicas y el Reglamento de Normas Básicas sobre Conciertos Educativos, se regula en este decreto."

Mentre que el Decret 67/2017, de 23 de maig, pel qual s'estableixen normes per a l'aplicació del règim de Concerts Educatius a partir del curs acadèmic 2017/2018 (Extremadura), recull al seu preàmbul que:

"El sistema de conciertos educativos, establecido en las citadas leyes orgánicas, se fundamenta en el artículo 27 de la Constitución, que reconoce la libertad de enseñanza junto con el derecho a la educación como pilares fundamentales de la ordenación de nuestro sistema educativo que deben coexistir de forma equilibrada. Por medio del régimen de conciertos se materializa el sostenimiento con fondos públicos de los centros privados concertados que, junto a los de titularidad pública, contribuyen, en una red dual de

centros, a la provisió de la educació obligatòria en règim de gratuïtat, sempre que reünan els requisits legals previstos.”

Diverses sentències vinculen el concert educatiu amb el dret de lliure elecció de centre i la inexcusable associació entre finançament públic i els apartats 4, 6 i 9 de la CE. Així, la Sentència del Tribunal Constitucional 74/2018, de 5 de juliol afirma que:

“La libertad de enseñanza (art. 27.1 CE) comprende a su vez la doble facultad de los padres de elegir el centro docente de sus hijos, que podrá ser de titularidad pública o privada, y de elegir la formación religiosa o moral que se ajuste a sus propias convicciones; facultad esta última a la que se refiere específicamente el artículo 27.3 CE [SSTC 10/2014, de 27 de enero, FJ 3; 5/1981, FJ 7, y 133/2010, de 2 de diciembre, FJ 5 b); ATC 382/1996, de 18 de diciembre, FJ 4]”.

El Tribunal Suprem, a la seva sentència de 17/5/2016, afirma que:

“Mediante la educación concertada se cohonesta el reconocimiento constitucional de la existencia a centros de iniciativa social como plasmación de la libertad de enseñanza y del derecho de los padres a la elección de centros, que participa, además, del derecho reconocido en el artículo 16 de la Constitución.

La consecuencia es que no cabe disociar el régimen de la financiación pública de la enseñanza obligatoria con el contenido de los apartados 6 y 9 del artículo 27, lo que lleva a ese sistema de enseñanza concertada como concreción de la garantía constitucional de ayuda a los centros que cumplan los requisitos previstos en las leyes.”

El Tribunal Superior de Justícia de Múrcia, a la sentència de 17/9/2019, preveu:

“Hace, pues, del concierto educativo el instrumento jurídico preciso para aquellos centros privados que desean impartir la educación básica en régimen de gratuidad, satisfaciéndose así en los niveles obligatorios y gratuitos el derecho a la educación, así como a escoger, sin discriminación alguna, centro docente distinto de los creados por los poderes públicos al mismo tiempo que se garantiza la participación de alumnos, padres y profesores en el control y gestión de dichos centros, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 26.2 de la expresada ley”.

2. A l'article 5

El seu redactat al projecte és:

Article 5.

Programació de l'oferta de llocs escolars en els centres integrats en el Servei d'Educació de Catalunya.

1. El departament determina per a cada curs escolar i per a cada zona educativa l'oferta educativa de llocs escolars en els centres concertats d'acord amb el que estableix la normativa que regula la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya.

2. En els ensenyaments concertats, els centres no poden tenir en funcionament grups no inclosos a la programació educativa i, per tant, sense concert educatiu, excepte en els supòsits de concertació progressiva en el cas de centres de nova creació.

Cal modificar:

Apartat 1:

La programació ha de permetre la seguretat i estabilitat dels centres i, per tant, com diu el Pacte Nacional per a l'Educació, ha de ser plurianual i ha de respectar la vigència dels concerts. El *Document de bases per a un nou decret* tampoc no recull l'annualitat d'aquesta programació.

Apartat 2: s'ha de redactar en el mateix sentit que l'article 17 del Reial decret 2377/1985, que preveu:

“Por el concierto educativo el titular del centro se obliga a tener en funcionamiento el número total de unidades escolares correspondiente al nivel o niveles de enseñanza objeto del concierto. Asimismo, se obliga a tener una relación media alumnos/profesor por unidad escolar no inferior a la que la Administración determine teniendo en cuenta la existente para los centros públicos de la comarca, municipio o, en su caso, distrito en el que esté situado el centro.”

En tot cas, la prohibició de tenir grups en règim privat només s'ha d'aplicar en el cas que el grup pugui tornar a estar concertat al curs següent. Si fos irreversible, no.

3. A l'article 20

Diu la proposta:

Article 20.

Requisits per a la vinculació a la prestació del Servei d'Educació de Catalunya

En les condicions que s'estableixen en aquest Decret i dintre de les consignacions pressupostàries fixades en els pressupostos generals de la Generalitat, poden accedir al règim de concertació educativa els centres docents de titularitat privada que compleixin els següents requisits:

a) Oferir, amb la corresponent autorització administrativa, alguns dels ensenyaments objecte de concertació educativa d'acord amb l'article 3 d'aquest Decret o, en el cas dels centres de nova creació, disposar d'aquella autorització.

b) Satisfer necessitats d'escolarització d'acord amb la programació de l'oferta educativa.

c) Garantir a l'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides un accés equitatiu a les activitats complementàries, a les activitats extraescolars i als serveis escolars, mitjançant la previsió de mesures que facin possible aquest accés.

d) En el cas dels centres ubicats fora del nucli urbà i que per aquest motiu requereixin l'ús del transport per accedir-hi, garantir a l'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides l'accessibilitat mitjançant la previsió de mesures que eliminin les barreres econòmiques a l'accés que suposa l'esmentada ubicació.

e) Assumir explícitament el compliment del principi de coresponsabilització en l'escolarització equilibrada d'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu, mitjançant la col·laboració amb els òrgans responsables de garantir aquesta escolarització equilibrada.

f) Garantir la coeducació per mitjà de l'escolarització mixta.

Al respecte cal considerar:

L'apartat *b* s'ha d'aplicar en funció del que determina l'article 205.3 LEC. Els apartats *c*, *d* i *e* han de restar inaplicats mentre no hi hagi la contraprestació eficient, efectiva i suficient de l'Administració que financi la despesa econòmica derivada de l'aplicació dels seus principis.

L'apartat *f* s'ha de suprimir.

Fonaments:

Apartat *b*

La discrecionalitat en la determinació de quines són les necessitats reals d'escolarització, la seva concreció, concepte i definició, és encomanada al legislador, de la mateixa manera que la determinació de les condicions econòmiques desfavorables de les quals cal deduir la necessitat de l'ajuda econòmica, sense que en l'exercici d'aquesta potestat d'ordenació es pugui deixar a l'omnímoda llibertat de l'Administració la decisió sobre quins centres dels que estan en funcionament són objecte de concert i quins no.

En conclusió, els centres privats que estiguin autoritzats per impartir les etapes o nivells que poden ser objecte de concert en principi tenen dret als concerts educatius per al nombre d'unitats autoritzades i que, de fet, funcionin, sempre que compleixin els requisits legals, i l'Administració no pot imposar a aquests centres altres condicions al marge de la llei.

Per això, en la concessió d'ajudes econòmiques als centres concertats amb vista a la gratuïtat de l'ensenyament, l'Administració ha d'assegurar que tots els centres privats concertats tinguin accés a les subvencions destinades a inversions, en igualtat de condicions que els centres docents de titularitat pública, dins el mateix nivell educatiu, amb la finalitat que tots els alumnes d'aquest nivell tinguin igualtat d'oportunitats per a l'exercici del dret a l'educació; la provança de tal igualtat de condicions és càrrega processal de l'Administració, quan és al·legada per aquesta. Així ho afirma el Tribunal Suprem en les seves sentències de 18/9/2001 i 7/6/1986, entre d'altres.

La satisfacció de les necessitats d'escolarització a l'efecte dels concerts és establerta a l'article 205.3 de la LEC, que és la seu legal, i només a aquesta llei s'ha de remetre el reglament.

Apartats c, d i e

El compliment d'aquests requisits l'ha de contraprestar l'Administració dotant els centres docents concertats del finançament addicional a través del contracte programa. Mentre no existeixi dotació pressupostària d'aquestes partides concretes, no existeix paritat o proporcionalitat en la relació establerta al concert.

No es pot obviar que, tal com recull la jurisprudència (entre d'altres, STS de 18/5/1984), conclou que el concert educatiu té un substrat negocial, en què l'acord de voluntats constitueix el seu suport jurídic, fet que vol dir que, signat el conveni per les dues parts, el seu contingut les vincula, amb l'abast jurídic de tot pacte que no sigui contradictori a la norma legal i reglaments d'aplicació.

I en aquest sentit, el preàmbul del projecte indica que "El títol 5 regula el contracte programa. Aquesta nova fórmula de finançament que és un acord de corresponsabilitat entre el Departament d'Educació i la titularitat del centre concertat, pretén disposar d'un sistema de finançament més equitatiu que faciliti la participació de tots els centres concertats en l'escolarització equilibrada de tot l'alumnat. La seva finalitat és complementar el finançament que reben els centres concertats que suporten costos superiors derivats de la complexitat de la tasca educativa que han d'impartir per les circumstàncies que s'estableixen en la l'article 48.5 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol."

Posteriorment, quan el projecte recull les obligacions del Departament d'Educació preveu:

Article 14.

De l'assignació de fons i altres obligacions de l'Administració educativa.

1. El concert educatiu obliga l'Administració educativa a assignar fons públics per al sosteniment dels centres concertats d'acord amb la modalitat del concert educatiu subscrit, al reconeixement dels beneficis fiscals i no fiscals derivats de la consideració que els centres concertats tenen d'assimilats a les fundacions beneficodocents d'acord amb la legislació orgànica, així com de tots aquells beneficis que els puguin correspondre en virtut de l'activitat educativa que desenvolupen.

2. L'assignació de fons als centres concertats es fa a través del mòdul econòmic general. Aquesta assignació es pot ampliar mitjançant l'assignació d'un mòdul ampliat, en el cas dels centres amb contracte programa, i mitjançant subvencions, d'acord amb les corresponents convocatòries.

Article 15.

Mòdul econòmic general

1. Dins de les disponibilitats pressupostàries, l'assignació de fons públics als centres concertats es realitzarà mitjançant un mòdul econòmic establert amb caràcter general per unitat escolar de cada nivell educatiu o tipus d'ensenyament en l'import que determini anualment la llei de pressupostos de la Generalitat per a les diferents classes de concerts.

2. El mòdul econòmic general, integrat pels conceptes establerts per la regulació orgànica, garanteix que els ensenyaments objecte de concert general o singular total s'imparteixen en condicions de gratuïtat.

Abundant, la naturalesa convencional i sinal-lagmàtica del concert educatiu fa que aquest constitueixi un conveni mitjançant el qual l'Administració assumeix determinats compromisos —essencialment, assignar fons públics— i el centre es compromet, per la seva banda, a impartir gratuïtament els ensenyaments corresponents, d'acord amb les normes acadèmiques, plans i programes educatius que siguin d'aplicació (Sentència de Tribunal Suprem de 15 de novembre de 2000). Es creen, per tant, obligacions recíproques, en el sentit que l'assumpció pels poders públics dels costos que per al titular de centre privat suposa l'ensenyament constitueix la contraprestació de l'Administració per la prestació de servei educatiu per aquell. No es poden exigir compliments dels titulars del concert sense que l'Administració no compleixi la seva principal obligació.

I recordant el document de bases,

“La gratuïtat dels ensenyaments obligatoris i dels declarats gratuïts per la llei és un principi fonamental a l'hora de garantir l'equitat escolar i la igualtat d'oportunitats educatives. Per això, l'Administració educativa ha d'assegurar als centres amb concert els recursos públics suficients per fer efectiva la gratuïtat dels ensenyaments obligatoris i dels declarats gratuïts, d'acord amb la programació educativa”, també que “[L]a gestió dels recursos econòmics del sistema educatiu es regeix pel principi de planificació econòmica, pel principi de suficiència i estabilitat pressupostària, pel principi de liquiditat i pel principi de control financer” per concloure que “El mòdul econòmic del concert haurà de garantir la gratuïtat dels ensenyaments objectes del concert. Juntament amb el mòdul econòmic hi podrà haver un finançament addicional, a través del contracte programa, per a aquells centres que suporten uns costos superiors a la mitjana com a conseqüència de la major complexitat de la tasca educativa derivada de les circumstàncies establertes als articles 48.5 de la LEC i 117.7 de la LOE.”

Apartat f

L'article 84.3 de la LOE disposa que:

3. En ningún caso habrá discriminación por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.

No constituye discriminación la admisión de alumnos y alumnas o la organización de la enseñanza diferenciadas por sexos, siempre que la enseñanza que impartan se desarrolle conforme a lo dispuesto en el artículo 2 de la Convención relativa a la lucha contra las discriminaciones en la esfera de la enseñanza, aprobada por la Conferencia General de la UNESCO el 14 de diciembre de 1960.

En ningún caso la elección de la educación diferenciada por sexos podrá implicar para las familias, alumnos y alumnas y centros correspondientes un trato menos favorable, ni una desventaja, a la hora de suscribir conciertos con las Administraciones educativas o en cualquier otro aspecto. A estos efectos, los centros deberán exponer en su proyecto educativo las razones educativas de la elección de dicho sistema, así como las medidas académicas que desarrollan para favorecer la igualdad.

Al seu torn, la Sentència del Tribunal Constitucional 31/2008, fonament jurídic 4, determina:

En el plano concreto de la educación, el sistema educativo se inspira, entre otros, en el principio de “desarrollo en la escuela de los valores que fomenten la igualdad efectiva entre hombres y mujeres, así como la prevención de la violencia de género” (artículo 1.1 LOE) y se orienta, entre otros fines, a la “educación en el respeto de los derechos y libertades fundamentales, en la igualdad de derechos y oportunidades entre hombres y mujeres” [artículo 2.1 b) LOE] [...]

Todos los centros docentes, cualquiera que sea su carácter propio, tienen como obligación la de contribuir al logro de dichos objetivos educativos. En esta misma línea, la Convención de las Naciones Unidas sobre la eliminación de toda forma de discriminación hacia la mujer, de 18 de diciembre de 1979, obliga a los Estados parte al “estímulo de la educación mixta y de otros tipos de educación que contribuyan a lograr el objetivo de eliminación de todo concepto estereotipado de los papeles masculino y femenino en todos los niveles y en todas las formas de enseñanza”. Por lo tanto, existe una obligación positiva de fomento de aquellas formulas metodológicas que contribuyan a la eliminación de los estereotipos sexistas.

Pero de esa obligación positiva no se desprende en modo alguno una prohibición de ayuda a los centros docentes que utilicen como método pedagógico la educación diferenciada. No existe dato alguno que permita llegar a la conclusión de que dicho sistema, en cuanto tal, no sirve a los fines exigidos constitucionalmente, y en particular, a la conclusión de que no está inspirado en los principios democráticos de convivencia o en los derechos y libertades fundamentales, o de que no cumple los objetivos marcados por las normas generales. Por lo tanto, dado que no existe ningún elemento que conduzca a imputar a la educación diferenciada una incapacidad estructural para el logro de los objetivos educativos marcados constitucionalmente, lo determinante será el análisis de cada centro en particular.

Para garantizar la promoción de esos valores, objetivos o principios, junto al ejercicio de la función general de inspección educativa que corresponde a los poderes públicos, resulta suficiente la cautela establecida en el artículo 83.4 de la ley, que impone a los centros concertados que eduquen diferenciadamente, y solo a estos, la obligación de “exponer en su proyecto educativo las razones educativas de la elección de dicho sistema, así como las medidas académicas que desarrollan para favorecer la igualdad”. En consecuencia, y dado que las ayudas públicas previstas en el artículo 27.9 CE han de ser configuradas “en el respeto al principio de igualdad” (STC 86/1985, FJ 3), sin que quepa justificar un diferente tratamiento entre ambos modelos pedagógicos, en orden a su percepción, la conclusión a la que ha de llegarse es la de que los centros de educación diferenciada podrán acceder al sistema de financiación pública en condiciones de igualdad con el resto de los centros educativos; dicho acceso vendrá condicionado por el cumplimiento de los criterios o requisitos que se establezcan en la legislación ordinaria, pero sin que el carácter del centro como centro de educación diferenciada pueda alzarse en obstáculo para dicho acceso.

4. A l'article 21

Aquest article tracta del compliment del requisit de la satisfacció de necessitats d'escolarització.

L'article no pot desplegar-se en els termes en què preveu el Projecte de decret, sinó només en els que preveu l'article 205.3 de la LEC.

Fonaments:

Les necessitats d'escolarització poden ser establertes pels poders públics, però no de forma arbitrària o com a terme jurídic indeterminat, sinó en virtut de criteris fixats en la llei. Existeix al respecte una àmplia i recurrent jurisprudència de TS (STS 24 gener 1985, 16 de gener de 1986, 7 de juny de 1986, 23 de maig i 7, 8, 15, 19 i 20 de juny de 1990, 21 de setembre de 1990, etc.), que expressament manifesta que “la regulació de les necessitats d'escolarització és matèria vedada a l'Administració, per ser de la sola competència del poder legislatiu”.

En aquest sentit, es reproduïx el que recull la STS de 21/9/1990:

Primero: en reiteradas sentencias de esta Sala que ahora enjuicia, de las que son una muestra las de 16 de enero y 7 de junio de 1986, 23 de mayo, 7, 8, 19 y 20 de junio de 1990, se viene declarando, en supuestos idénticos a los de actual referencia, que la Norma contenida en el apartado 1.1.2.b, de la Orden Ministerial de 16 de mayo de 1984 —único fundamento jurídico que ha servido a la Administración para denegar el cambio de módulo solicitado—, supone una clara infracción de los artículos 9, 14 y 27 de la Constitución española; máxime que, como se argumenta en dichas sentencias “la regulación de las necesidades de escolarización es materia vedada a la Administración, por ser de la sola competencia del Poder Legislativo”; cuyo criterio no ha de ser variado ahora al existir los mismos fundamentos fácticos que en aquel entonces lo aconsejaron.

O la STS de 7/6/1986:

Sexto: que ha de comenzarse, no obstante ello, por señalar que su apartado 9, al sancionar que “los poderes públicos ayudarán a los centros docentes que reúnan los requisitos que la Ley establezca” viene a declarar una reserva de ley que ya fue reconocida por esta Sala en sentencia de 24 de enero de 1985, con respecto a la que fue desestimado el recurso de amparo por la del Tribunal constitucional de 10 de julio de 1985, “Boletín Oficial” de 14 de agosto, razonándose en la sentencia apelada que la discrecionalidad en la determinación de cuáles sean las necesidades reales de escolarización, su concreción, concepto y definición viene encomendada al legislador al igual que la determinación de las condiciones económicas desfavorables de las que deducir la necesidad de la ayuda económica; sin que en el ejercicio de

esta potestad de ordenación se pueda dejar a la omnimoda libertad de la Administración la decisión acerca de qué Centros de los que están en funcionamiento son subvencionados y cuáles no, en todo caso siempre revisable en situaciones como la examinada en relación a los Centros “Prado” y “Montealto”, de Madrid, y “Peñaubiña”, de Oviedo, en que esa discrecionalidad utilizada por la Administración, no parece interpretada ni concertada con firmes criterios, precisamente en materia tan necesitada de concreción para evitar discriminaciones que quebrantan el principio de igualdad del artículo 14 de la Constitución, como es la determinación del concepto “necesidades de escolarización de las diferentes zonas” y su aplicación a Centros ya en funcionamiento en que la necesidad deriva ya, mientras otra cosa no se pruebe, de su propia existencia. Falta de criterio firme, que es consecuencia de la falta de definición legal que la Constitución proclama en el artículo 27, cuando afirma que hay que ayudar a los Centros que reúnan los requisitos que la Ley establezca, y cuya carencia se manifiesta en el caso de enjuiciamiento con toda nitidez, cuando se produce una descoordinación tan evidente entre los organismos técnicos del Ministerio y sus órganos rectores decisivos, pues mientras aquellos, concretamente la Inspección de Educación General Básica, emiten informes favorables al cambio de módulo y por tanto a la subvención para los tres Centros, e incluso con respecto a los dos de Madrid, es también favorable el de la Dirección Provincial, los órganos rectores a nivel de Direcciones Generales que dictaron los actos recurridos se pronuncian en sentido denegatorio del cambio de módulo C al B, sin otra justificación que la cita de la norma 112-b, lo que no puede ampararse, siguiendo la doctrina constitucional reiterada, según la cual las normas que puedan limitar derechos fundamentales han de ser restrictivamente interpretadas, y en sentido favorable para la efectividad del derecho fundamental: Así la sentencia del Tribunal Constitucional número 67, de 7 de junio de 1984.

Séptimo: que la infracción del artículo 27, números 1 y 9, relativos al derecho a la educación y a la libertad de enseñanza por la norma 112.b de la Orden de 16 de mayo de 1984, en cuanto establece criterios prioritarios, basados en necesidades reales de escolarización de la zona, fue reconocida por sentencia de esta Sala de 16 de enero de 1985 “por mediatizar el derecho de todos a la educación y a la ayuda de los poderes públicos a los Centros docentes”; y si bien es cierto que la sentencia no se refería propiamente a la Orden citada, sino a otra de la Comunidad Autónoma de Canarias —Consejería de Educación del Gobierno Autónomo de Canarias sobre régimen de subvenciones a Centros docentes privados de EGB para el curso 1984-1985—, coinciden ambas en su literalidad con la que aquí se impugna y su norma 112.b, a través de los actos concretos objeto de recurso, lo que conduce a que esta Sala, en aplicación del principio constitucional de igualdad en la aplicación de las normas —artículo 14 de la Constitución—, y reiterando su anterior doctrina, debe declarar la procedencia de la nulidad de los acuerdos impugnados basados en tal norma 112.b, puesto que su apartamiento del precedente sin justificación razonable vulneraría el indicado principio, conforme a la doctrina contenida en las sentencias del Tribunal Constitucional de 14 de julio de 1982 o la de 22 de julio del mismo año en las que se sienta la de que el principio de igualdad obliga a un mismo órgano judicial a adoptar las mismas decisiones en casos sustancialmente iguales. Sin que sea óbice a lo expuesto el que el Tribunal Constitucional en sentencia de 27 de junio de 1985, resolviendo el recurso previo de inconstitucionalidad contra el texto definitivo del proyecto de la Ley Orgánica del Derecho a la Educación analizando la supuesta contradicción entre el artículo 53 de la Ley y el 27 de la Constitución, haya establecido como criterios prioritarios de selección del alumnado en caso de insuficiencia de plazas la situación económica familiar, la proximidad del domicilio y la existencia de hermanos en el Centro, respaldando como reconoce la de esta Sala de 23 de octubre de 1985 la constitucionalidad de las normas que establece para tales supuestos dicho criterio preferencial.

Ja s’ha dit abans que els criteris de satisfacció de necessitats d’escolarització a l’efecte dels concerts educatius venen determinats per l’apartat 3 de l’article 205 de la LEC, i són a aquests als quals ens hem de remetre.

Lletra *d*, en relació amb la lletra *b* de l’article 34.

Sense perjudici del que s’indica, la lletra *d* de la proposta indica que se satisfan les necessitat d’escolarització en el cas “Que el centre sol·licitant tingui la voluntat manifesta d’escolaritzar alumnat amb necessitat específica de suport educatiu en una proporció no inferior a la que determini per a la seva zona l’òrgan corresponsent del Departament d’Educació.”

Al seu torn, la lletra *b* de l’article 34 estableix com a requisit per a la renovació automàtica que el centre haurà d’“Escolaritzar alumnat amb necessitats educatives específiques en proporció no inferior a la que determini l’òrgan competent del Departament en matèria de concerts educatius prenent en consideració la mitjana dels altres centres del Servei d’Educació de Catalunya de la zona educativa respectiva.”

Ambdós preceptes són incongruents i contradictoris. D'una banda, és suficient amb una voluntat manifesta d'escolaritzar, que finalment no té per què traduir-se en escolarització efectiva, i aquesta voluntat es reconeix com a criteri de satisfacció de necessitats d'escolarització. Però, d'una altra banda, s'imposa un percentatge d'escolarització d'aquests alumnes l'incompliment del qual comporta una no renovació. Cal suprimir la lletra *b* de l'article 34, sense perjudici del que en relació amb aquest article s'al·lega posteriorment.

5. A l'article 27

Modificació del concert d'acord amb la programació anual de l'oferta educativa.

No es pot sostenir la periodicitat de la programació segons el que preveu l'article.

En primer lloc, perquè el concert, conveni sinal·lagmàtic entre dos subjectes disposa d'una durada i un nombre d'unitats d'acord amb el contracte signat entre l'escola i l'Administració. La previsió, en especial, dels apartats 1 i 2 de l'article, de retirar unitats concertades abans de poder fer l'oferta és un incompliment de les condicions del concert i una vulneració del dret dels pares i mares a triar escola. Aquesta revisió anticipada també suposa la desaparició de projectes educatius i posa en perill llocs de treball del personal que presta serveis al centre concertat.

En segon lloc perquè, com afirmen els tribunals, *“Conviene añadir que efectivamente en la programación de la red de centros rige la armonización para garantizar el derecho de todos a la educación y los derechos individuales de alumnos, alumnas, padres, madres y tutores legales (artículo 109.1). Por lo que dicha programación, a la que ya se refería el artículo 15, ha de hacerse tomando en consideración la oferta existente de centros públicos y privados concertados y la demanda social (artículo 109.2). Con sujeción a dichos principios, se regula el régimen de conciertos, para los años de duración de la enseñanza gratuita, cuando se satisfagan necesidades de escolarización (artículo 116.1). Ahora bien, estas necesidades de escolarización no se encuentran desvinculadas, en definitiva, de los principios que se relacionan en expresados artículos 108 y 109, al contrario, constituyen su marco de aplicación, singularmente en la referencia a la dualidad que establece y a su dosificación en función de la “demanda social”. El contenido de dichos preceptos proporciona, por tanto, el hábitat imprescindible para interpretar y determinar el alcance de dicha exigencia. Además, el citado artículo 116.1 añade que, en esos casos, podrán acogerse al régimen de conciertos, de modo que regula un momento temporal diferente al de la renovación al que se refiere la orden impugnada en la instancia, cuando hay un concierto ya suscrito, según figura en el encabezamiento de dicha orden.*

[...] En fin, la solución contraria a la que sostenemos determinaría que la Administración educativa podría ir incrementado plazas en los centros públicos, y correlativamente suprimir unidades en los centros privados concertados (a pesar de que la demanda de los mismos se mantenga o se incremente y se cumpla la ratio profesor/alumnos), haciendo desaparecer esa necesidad de escolarización, y por dicha vía, derogar el sistema de conciertos previsto en la ley. Esta consecuencia distorsiona y vulnera el sistema que traza la Ley Orgánica de Educación, violenta el régimen dual que regula y se apoya en el principio de subsidiariedad que esta Sala Tercera ya ha desautorizado.” (Tribunal Superior de Justicia de les Illes Balears, 21/2/2018.)

En definitiva, no podem obviar que el Projecte de decret afecta una matèria que incideix en el dret constitucional i estatutari a l'educació (article 27 de la CE i 21 de l'EAC), dret als quals les administracions són vinculades. El dret a l'educació, com a dret fonamental i estatutari, té, certament, entre les seves garanties, que l'activitat de vinculació positiva de l'Administració ha de recaure en l'abast material i formal de la motivació de les seves resolucions.

6. A l'article 30

Modificació del concert en relació amb grups que no assoleixen la mitjana.

En els apartats *b* i *c*, l'acreditació l'haurien de fer conjuntament la direcció general de centres públics i la Direcció General de Centres Concertats i Centres Privats i, si escau, ha de ser consultada i ha d'emetre un informe la Direcció General de Centres Concertats i Centres Privats.

7. A l'article 34

Preveu la proposta:

Article 34.

Requisits per la renovació automàtica dels concerts educatius

1. Exhaurit el seu període de vigència i dins de les disponibilitats pressupostàries, els concerts es renoven automàticament sempre que compleixin els requisits següents:

a) Tenir un nombre total d'alumnes no inferior a la mitjana que, a aquest efecte, hagi establert el Departament per als centres de la zona educativa respectiva.

b) Escolaritzar alumnat amb necessitats educatives específiques en proporció no inferior a la que determini l'òrgan competent del Departament en matèria de concerts educatius prenent en consideració la mitjana dels altres centres del Servei d'Educació de Catalunya de la zona educativa respectiva.

c) Escolaritzar alumnat amb domicili habitual al municipi o a la zona educativa respectiva en una proporció no inferior al 60 per cent en relació amb el nombre total d'alumnes del centre.

d) En relació amb els centres que per raó de la seva ubicació requereixin el servei escolar de transport discrecional per accedir-hi, haver garantit durant el període de vigència extingit l'accés equitatiu a l'alumnat que no disposa de recursos econòmics per assumir el cost d'aquest servei.

e) Haver garantit a l'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides, durant el període de vigència extingit, l'accés equitatiu a les activitats complementàries, a les activitats extraescolars i al serveis escolars en els termes establerts a la normativa reguladora del procediment d'admissió als centres del Servei d'Educació de Catalunya.

f) Haver aplicat a les activitats complementàries, a les activitats extraescolars i als serveis escolars, durant el període de vigència extingit, un preu no superior al que hagi fixat el Departament d'Educació d'acord amb l'article 21.1.f d'aquest Decret.

g) Complir el principi de coeducació per mitjà de l'escolarització mixta.

2. En el cas que les consignacions no permetin atendre totes les renovacions, cal aplicar els criteris de prioritat establerts a l'article 22 d'aquest Decret.

Aquest article introdueix nous requisits per a la renovació automàtica del concert, previsió que no s'ajusta a dret i que ha de ser suprimida del projecte en tot allò que no s'ajusti a l'article 43.1 del Real decret 2377/1985.

Fonament:

Sobre la renovació automàtica.

L'article 43.1 del Reial decret 2377/1985, de 18 de desembre, és clar a l'afirmar que la renovació del concert és preceptiva, i és un dret de centre concertat, llevat que es trobi en alguna de les situacions taxades excepcionals per justificar-ne la no renovació. Així, l'esmentat article 43.1 del Reglament de concerts diu:

"Els concerts es renovaran sempre que el centre segueixi complint els requisits que van determinar la seva aprovació, no s'hagi incorregut en les causes de no renovació previstes en l'article 62.3 de la Llei orgànica reguladora de dret a l'educació i existeixin consignacions pressupostàries disponibles. En aquest últim supòsit cal aplicar els criteris de preferència de l'article 48.3 de l'esmentada llei orgànica." (La referència a l'article 48.3 de la LODE s'ha d'entendre posteriorment referida a l'article 116.1 i 2 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (LOE).

Tot i que l'article no requereix més interpretació, en aquest sentit, es pot veure reiterada, entre la jurisprudència, que fonamenta: "són moltes les sentències de Tribunal Suprem (cal esmentar 15 de juliol de 2000, 4 d'octubre de 2000 o la més recent d'11 d'abril de 2002) que assenyalen que dels articles 5.1 i 43.1 del Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius se'n desprèn com a principi el de la preceptiva

renovació, sempre que el centre segueixi complint els requisits que van determinar la seva aprovació, no hagi incorregut en causes de no renovació previstes en l'article 62.3 de la LODE i existeixin consignacions pressupostàries”.

El Tribunal Suprem ja s'havia manifestat en reiterades ocasions en aquesta matèria: STS 29 de novembre de 1990, 15 de juliol de 2000, 31 de juliol de 2000, 4 d'octubre de 2000, 7 de maig de 2001, 11 d'abril de 2002, 7 d'abril de 2003 i 12 de maig de 2003.

Finalment, pel que fa al caràcter preceptiu de la renovació del concert, duem a col·lació també, de la jurisprudència confirmatòria del Tribunal Suprem, la STS de 22 de juliol de 2008, que en el seu fonament jurídic tercer, s'estén àmpliament en l'argumentació al respecte de la renovació preceptiva, que transcrivim, per ratificar amb nitidesa l'argumentació desenvolupada en aquesta al·legació:

“Los tres primeros motivos no pueden ser compartidos, porque se apartan del criterio que viene sosteniendo esta Sala sobre el alcance que debe darse al artículo 43 del Reglamento de Conciertos Educativos de 1985. Criterio contenido, entre otras, en las sentencias de 4 de octubre de 2000 (Casación 3233/1993) y 14 de julio de 2003 (Casación 6648/2001), y que viene a significar lo siguiente: que las preferencias establecidas para acceder a los conciertos, entre ellas la representada por las necesidades de escolarización, juegan a partir del límite presupuestario, de manera que solo cuando las consignación presupuestaria resulte insuficiente para atender a todas las solicitudes de concierto que hayan sido presentadas deberán ser observados los criterios de preferencia establecidos. La sentencia de 4 de octubre de 2000 (Casación 3233/1993) declara: Esta Sala, en su sentencia de 31 de julio de 2000 señala que [...] de los artículos 5.1 y 43.1 del Reglamento de Normas Básicas sobre Conciertos Educativos, se desprende como principio el de la preceptiva renovación de los conciertos siempre que el Centro siga cumpliendo los requisitos que determinaron su aprobación, no haya incurrido en las causas de no renovación previstas en el artículo 62.3 de la LODE y existan consignaciones presupuestarias disponibles. En el presente caso, al igual que en el que se enjuicia en la sentencia citada, el Centro recurrente, no por una condescendencia de la Administración al margen del derecho, sino en virtud de actos propios, fue autorizado para impartir enseñanzas en nueve unidades de FP II. Por otra parte, como se indicó en la sentencia de esta Sala de 15 de julio de 2000, el tenor literal de este precepto —artículo 46 del Reglamento—, restringe la modificación —excluida la del apartado 2 que aquí nos interesa—, a los supuestos de variaciones que puedan producirse en los centros por alteración del número de unidades o por otras circunstancias individualizadas. Resulta patente que sin “variación” la modificación no es posible por el cauce de ese precepto, al margen de que pueda serlo a través de los procedimientos de revisión de oficio de los actos declarativos de derecho, para el caso de que se entienda que el concierto inicial fue otorgado con vulneración de las normas que los regulan...”. En consecuencia, no existiendo causas que con arreglo a los preceptos anteriores impidieran la renovación, esta era procedente, lo que lleva a la estimación de los motivos de casación y a la anulación del acto impugnado [...]

Sense perjudici del que s'ha al·legat anteriorment,

A la lletra b, en relació amb la lletra d de l'article 21

Ens remetem a l'al·legació 5, a l'apartat corresponent a la lletra d de l'article 21.

A la lletra c

La seva previsió és arbitrària per infonamentada, desproporcionada i irracional.

Les potestats inherents a la intervenció pública constitucionalment reconeguda (la vessant prestacional que, al costat de la de llibertat, té dret a l'educació) són un títol que permet a l'Administració establir els requisits, condicionaments i limitacions de l'exercici d'aquest dret, però les decisions en què s'exterioritzin aquestes potestats públiques, per a la seva validesa, han d'observar els requisits de proporcionalitat, racionalitat i motivació, sobretot si en l'exercici d'aquestes potestats es vulnera la tutela al dret fonamental dels educands a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, a la llibertat de creació de centres docents reconeguda constitucionalment i al servei objectiu a l'interès públic que ha d'inspirar la seva actuació, d'acord amb l'article 103.1 de la norma fonamental, tal com el redactat d'aquesta norma al·legada suposa.

A les lletres d, e i f

Afegim, en qualsevol cas, que les previsions de les lletres *d*, *e* i *f* contravenen els principis d'irretroactivitat de la norma i de seguretat jurídica a l'incorporar l'incís "*durant el període de vigència extingit*", previsió que en tot cas ha d'invalidar l'esmentat incís i suprimir-lo a totes les lletres assenyalades.

I això és així perquè és innegable que les idees regulatives d'ordre i seguretat implícites en la decisió constitucional a favor de l'Estat de dret (article 1.1 de la CE) juguen en contra que la norma nova irrompi sobtada i imprevisiblement en l'àmbit de les situacions jurídiques que es van forjar sota la vigència de l'antiga. Aquesta idea general s'ha concretat en quatre preceptes constitucionals que contenen les prohibicions o límits que la Constitució imposa a la retroactivitat de les normes en funció de la matèria que regulen.

El principi de seguretat jurídica (article 9.3 de la CE) i el subprincipi (que s'hi conté) de la protecció de la confiança legítima ofereixen també protecció enfront de la retroactivitat de les normes (STC 42/1986).

L'abast d'aquesta protecció s'estén a aquelles disposicions legals (*a fortiori*, reglamentàries) que amb posterioritat pretenen lligar efectes a situacions de fet produïdes o desenvolupades amb anterioritat a la mateixa Llei (o reglament). Es tracta d'una retroactivitat autèntica en què la prohibició de la retroactivitat opera plenament.

En síntesi, per als supòsits de regulacions dotades de retroactivitat pròpia o autèntica es parteix de l'existència d'una prevalença *prima facie* de la seguretat jurídica (en el seu vessant de protecció de la confiança) que les prohibeix (SSTC 173/1996, 234/2001, 89/2009, 116/2009 i 176/2011).

Sobre la lletra *g* ens remetem a l'al·legació núm. 4, als fonaments de l'al·legació a la lletra *f* de l'article 20.

Especial esment a la memòria econòmica

La documentació del Projecte de decret inclou una memòria econòmica en què es conclou que cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC, per garantir estàndards de qualitat equivalents per al conjunt de centres del Servei d'Educació de Catalunya, i també per garantir la gratuïtat real de l'ensenyament i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar tal com succeeix actualment. Alhora, reconeix que cal incrementar la dotació dels mòduls dels concerts educatius per garantir la gratuïtat dels ensenyaments obligatoris dels centres que formen part del Servei d'Educació de Catalunya. Fins i tot quantifica l'import que cal injectar als centres concertats per avançar en aquesta garantia de gratuïtat, i el xifra en 145 milions d'euros. Tot i que no estem d'acord amb aquesta quantitat, cal dir que és un pas endavant.

Però no s'hi incorpora cap concreció. No es determinen calendaris ni compromisos temporals per fer efectiva aquesta injecció econòmica. I, com es constata en aquest exercici econòmic, la partida associada a pal·liar l'infrafinançament i a combatre la segregació per al 2020 és nul·la. I algunes fonts del mateix Departament han declarat que aquesta xifra és provisional i s'admet que no hi ha calendari per injectar aquests 145 milions.

Aquestes previsions accentuen la inseguretat jurídica, la desproporció entre drets i deures i la manca de previsió econòmica, la qual cosa ha de ser suficient per no avançar en el procediment d'elaboració i aprovació d'aquest Projecte de decret.

Vot particular presentat per la senyora Pepi Garcia Lorenzo, UGT

En data 28 d'abril de 2020, s'ha aprovat en el si del Ple del Consell Escolar de Catalunya el Dictamen sobre el Decret de concerts educatius.

La UGT de Catalunya va votar en blanc a la proposta de Dictamen, i mitjançant aquest escrit de vot particular volem deixar constància d'aquells aspectes que, segons el nostre parer, el Dictamen hauria de recollir i no recull.

En primer lloc, pensem que qualsevol nou decret hauria de portar al compliment de la LEC, llei aprovada amb un ampli consens al Parlament de Catalunya. Per tant, el Decret de concerts hauria de portar a complir, entre d'altres, la disposició transitòria segona d'aquesta Llei (cosa que no es fa).

“Homologació retributiva i de condicions de treball del professorat dels centres que presten el Servei d'Educació de Catalunya

“1. S'han de consignar gradualment en el pressupost anual de la Generalitat, en el termini de tres anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les partides suficients per assolir l'homologació retributiva del professorat que presta serveis en els ensenyaments objecte de concert dels centres concertats amb el professorat dels centres públics.

“2. La quantia del mòdul per unitat escolar regulada per l'article 205 ha d'incloure de manera gradual, en el termini de vuit anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les quantitats necessàries per a definir les condicions de treball del professorat que presta serveis en els ensenyaments objecte de concert dels centres concertats, prenent com a referència les condicions del professorat dels centres públics.”

(Recordem que en el seu inici el calendari, per aplicar l'esmentada disposició finalitzava l'any 2017.) I cal dotar l'escola concertada del finançament necessari per fer-ho.

Al nostre parer, el Dictamen hauria de fer referència a aquesta mancança en el Decret i no ho fa.

En segon lloc, si aquest nou Decret es fa perquè l'anterior era de l'any 1997 i ha quedat obsolet, cosa que no dubtem, per què no es parla en cap lloc de plantilles que són de l'any 1985? Pensem que la norma ho hauria d'aprofitar per revisar el tema. Aquesta mancança, segons el nostre punt de vista, també hauria de tenir el seu reflex en el Dictamen.

En tercer lloc, segons la secretària general de Departament d'Ensenyament en el seu document *Memòria d'avaluació*, relativa al Projecte de decret pel qual es regulen els concerts educatius, indica:

“Un cop feta la comparació entre les hores assignades a un centre públic i a un centre concertat, s'observa que, d'acord amb el nombre de línies i en funció del tipus d'ensenyament que s'imparteix, hi ha una diferència d'hores a favor de les hores lectives assignades als centres de titularitat pública.

“Afegir aquesta diferència d'hores a tots els centres concertats de Catalunya implicaria haver d'incrementar la plantilla d'infantil i primària en 1.280 dotacions i la d'ESO en 537. Això representa un increment de despesa de 72,2 milions d'euros.”

Si l'escola concertada forma part del sistema públic d'educació, i així és, si es demana corresponsabilitat al 100 %, tal com ha de ser, caldrà dotar-la del finançament necessari. No podem exigir el tractament d'alumnes amb NEE, transport, menjadors, activitats complementàries, etc., i no donar les eines i el finançament per fer-ho. Ja toca homologar els centres concertats a tots els nivells, i això fa referència a les plantilles i al finançament entre altres coses.

Manca també una regulació acurada en el Decret d'aquests aspectes, i el Dictamen del Consell Escolar no recull aquesta mancança.

Quart. Si la matrícula viva existeix, per a tots els centres del servei públic català, no pot ser que es tanquin o es tregui el concert a unitats pel fet de no arribar al mínim d'alumnes quan, moltes vegades, al cap d'un temps el sobrepassen. El Dictamen del Consell Escolar tampoc no recull aquest aspecte.

Cinquè. El 0-3, que per nosaltres és una etapa educativa com la resta, ha d'estar dotada econòmicament. El Decret de concerts no la inclou en la seva regulació, i el Dictamen tampoc no recull la dita mancança.

Sisè. S'ha de concertar la postobligatòria si no hi ha places suficients a l'escola pública. El contrari suposa una clara discriminació entre alumnes i possibilitats.

Setè. En referència al 60 %, considerem que quan tot l'alumnat de la zona estigui cobert s'ha de poder oferir lliurement amb alumnes d'altres llocs. El Dictamen no recull tampoc aquest punt, que per a nosaltres és important.

En definitiva, i aportant altres reflexions, pensem que el Decret hauria d'anar acompanyat d'un estudi econòmic i un finançament real, que quantifiqués el que es creu que necessita l'escola concertada. Aquests

recursos econòmics han d'arribar de manera real i efectiva i ni tan sols es marca un compromís per part de l'Administració.

Si realment defensem la qualitat de l'ensenyament català, ara és el moment, amb la baixada demogràfica, de començar a abaixar les ràtios, cosa que ja s'està proposant en alguns municipis amb el 0-3, i que en el nostre sindicat ja fa anys que demanem a tots els nivells de l'ensenyament. A més, això estalviaria el tancament d'unitats a la tota la xarxa del sistema públic d'educació i els corresponents acomiadaments. No podem defensar la qualitat i voler estalviar.

Tot i això, en el cas extrem del tancament d'alguna unitat, no seria necessari cap acomiadament si es complís la disposició transitòria segona, en què es parla de l'equiparació d'hores lectives amb els docents de l'ensenyament públic. Si encara així hi hagués docents afectats per l'esmentat tancament, haurien de ser ubicats en un altre centre. D'aquesta manera s'aconseguiria que els afectats no abandonessin el sistema i mantinguessin el lloc de treball.

A més, aquest podria ser el moment de reduir la diferència d'hores lectives entre escola concertada i pública. Aquest podria ser l'inici de la reducció d'aquesta diferència.

Finalment, volem deixar constància del moment en què s'ha estudiat i treballat aquest Dictamen, cosa que ha impossibilitat el gran treball de debat necessari perquè totes les organitzacions presents en el Consell haguéssim fet les aportacions necessàries. Darrere dels concerts educatius cal un debat profund que no es pot fer ràpid i en circumstàncies d'excepcionalitat. El Dictamen del Consell hauria d'haver emplaçat a posposar el Decret.

Vot particular presentat pel senyor Joan Ricart Nicolau, CCAPAC

Consideracions generals

El Projecte de decret regula els concerts educatius, instrument que l'ordenament s'ha donat pel qual els centres privats se sostenen amb fons públics per impartir els nivells d'ensenyament obligatori en règim de gratuïtat, en plasmació de la llibertat d'ensenyament, que, al costat del seu contingut primari de dret a la llibertat, incorpora una dimensió de prestació en virtut de la qual els poders públics han de procurar l'efectivitat d'aquest dret, al servei d'aquesta acció de prestació dels instruments de programació, promoció i ajuda als centres docents que reuneixin els requisits legals. Els concerts educatius són directament relacionats amb els apartats 1, 4, 6 i 9 de l'article 27 de la CE, i altres d'incidència relacionada, com ara els articles 1.1, 9.2, 10.1, 14, 16 i 35 de la CE. Els concerts afecten també directament els apartats 1, 2, 3, 4 i 6 de l'article 21 de l'article 131 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC).

Un projecte de decret que incideix de manera directa en aquesta sèrie de drets fonamentals requereix aclarir, en primera instància, quina és la doctrina constitucional, legal i jurisprudencial que els són d'aplicació i, en especial, sobre el concert educatiu i l'actuació de la programació educativa.

A. Sobre el concert educatiu

El nostre sistema d'ensenyament es fonamenta, d'acord amb el que disposa l'article 27 de la Constitució, en uns pilars bàsics, com l'educació bàsica, obligatòria i gratuïta, la llibertat d'ensenyament i de creació de centres docents, així com el dret dels pares que els fills rebin la formació religiosa i moral d'acord amb les seves conviccions. El dret a l'educació inclou la facultat dels pares de triar centre docent, tal com assevera (entre altres) l'acte del TC 382/1996, de 18 de desembre. Aquests principis són també recollits a l'article 21 de l'EAC.

La llibertat d'ensenyament és un concepte jurídic ampli que comprèn la llibertat de crear i dirigir centres docents, així com la possibilitat de dotar-los d'un ideari; la llibertat de càtedra, com a llibertat d'ensenyament dels professors a títol individual i els drets educatius dels pares, que en el cas d'elecció del tipus de centres docents és conseqüència directa de la llibertat d'ensenyament en sentit estricte, i pel que fa a l'elecció de la formació religiosa i moral, es relaciona clarament amb aquesta llibertat.

L'activitat educativa la poden dur a terme centres docents de diferents tipus, que es classifiquen segons la titularitat jurídica i segons l'origen i el caràcter dels recursos que asseguruen el seu sosteniment. En aquest sentit, es distingeixen els centres privats, titularitat d'una persona física o jurídica privada i que funcionen en règim de lliure mercat, els centres públics, el titular dels quals és un poder públic i que se sostenen amb fons públics, i els centres concertats, de titularitat privada però mantinguts amb fons públics.

Per al sosteniment dels centres privats amb fons públics s'ha establert un règim de concerts, l'origen del qual se situa a la Llei general d'educació de 1970, i la regulació actual es troba en el títol V de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, i l'article 116 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes per dictar les normes necessàries per al desplegament del règim de concerts educatius. D'acord amb la LEC, el sistema educatiu de Catalunya comprèn el servei públic educatiu, entès com a servei d'interès general d'acord amb l'Estatut, que ha de permetre que tots els centres sostinguts amb fons públics, que conformen centres públics i centres privats concertats, treballin junts amb uns objectius compartits mitjançant la cooperació i la corresponsabilitat i respectant la naturalesa jurídica de les diverses institucions que el presten.

En el pla objectiu, per acollir-se al règim de concerts han de complir-se, amb caràcter general, unes condicions: complir els requisits mínims previstos normativament per oferir ensenyaments amb garantia de qualitat —relatius a instal·lacions, professors o ràtio professor/alumne—, impartir el nivell educatiu adequat, disposar de l'autorització administrativa corresponent per impartir els ensenyaments que constitueixen l'objecte del concert i existència de la consignació pressupostària que correspongui.

El concert educatiu es configura com l'instrument jurídic pel qual els centres privats se sostenen amb fons públics per impartir els nivells d'ensenyament obligatori en règim de gratuïtat. Cal no oblidar que, segons ha proclamat el Tribunal Constitucional, la llibertat d'ensenyament ofereix, al costat del seu contingut primari de dret a la llibertat, una dimensió de prestació en virtut de la qual els poders públics han de procurar l'efectivitat d'aquest dret i han de posar al servei d'aquesta acció de prestació els instruments de planificació, promoció i ajuda als centres docents que reuneixin els requisits legals (Sentència 86/1985, de 10 de juliol), encara que això no impliqui l'existència d'un dret constitucional a la subvenció educativa.

Els centres formalitzen amb l'Administració educativa el pertinent acord, conforme a les disposicions essencials que conté la Llei d'educació de Catalunya, les lleis orgàniques educatives i el Reial decret 2377/1985, de 18 de desembre, que aprova el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius. Cal reconèixer la naturalesa convencional i sinal·lagmàtica del concert educatiu, perquè es tracta de convenis mitjançant els quals l'Administració assumeix determinats compromisos —essencialment, assignar fons públics— i el centre es compromet, per la seva banda, a impartir gratuïtament els ensenyaments corresponents, d'acord amb les normes acadèmiques, plans i programes educatius que siguin d'aplicació (Sentència de Tribunal Suprem de 15 de novembre de 2000). Es creen, per tant, obligacions recíproques, en el sentit que l'assumpció pels poders públics dels costos que per al titular de centre privat suposa l'ensenyament constitueix la contraprestació de l'Administració per la prestació de servei educatiu per part d'aquella titularitat.

En aquest àmbit no regeix el principi de subsidiarietat, en el sentit que no pot negar-se el dret al concert dels centres privats que reuneixin els requisits legals, fins i tot en el cas que hi hagi oferta d'ensenyament bàsic suficient en centres públics (sentència de Tribunal Suprem de 6 de novembre de 2008), sense que l'elecció de l'educació diferenciada per sexes pugui implicar un tracte menys favorable o un desavantatge a l'hora de subscriure concerts (article 84.3 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació; STC 31/2018).

En definitiva, els concerts educatius persegueixen garantir l'efectivitat del dret a l'educació gratuïta en aquells nivells i àmbits determinats per les lleis, tant si s'exerceix la llibertat d'opció a favor d'un centre de titularitat pública com de titularitat privada, així com facilitar el dret dels pares i mares a escollir el tipus d'educació per als fills i filles.

El dret a l'educació es concep com un dret fonamental de tots els ciutadans tal com apareix inclòs en el capítol II, secció primera, del títol I de la Constitució. S'entén com un dret de prestació enfront de l'Estat, un dret públic subjectiu, directament aplicable, exigible davant els tribunals i susceptible de recurs d'empara. S'estableixen, a més, certs principis organitzatius: els poders públics han de garantir el dret a l'educació mitjançant una programació general d'ensenyament, amb la participació de tots els sectors afectats, incloent-hi la llibertat de creació de centres docents. De manera que la CE garanteix el dret de tots a rebre una

educació al mateix temps que reconeix la llibertat d'ensenyament com a mitjà per assolir el primer. Al seu torn, l'article 27 de la CE s'ha d'interpretar en relació amb altres preceptes constitucionals. Entre aquests preceptes, estan directament connectats amb el dret a l'educació els següents: l'article 1.1 de la CE (llibertat i igualtat com a valors superiors de l'ordenament), l'article 9.2 de la CE (obligació dels poders públics de promoure la igualtat i la llibertat i de remoure els obstacles que la dificulten); l'article 10.1 de la CE (dignitat de la persona i lliure desenvolupament de la personalitat) i l'article 14 de la CE (principi i dret d'igualtat). Altres preceptes que afecten directament el dret de què tractem són també l'article 16 de la CE (llibertat de consciència i llibertat religiosa), i l'article 35 (el dret a la llibertat d'elecció de professió i ofici).

El Tribunal Suprem té dit en Sentència de setembre de 2008 que quan es tracta de no renovar un concert li és exigible a l'Administració la sòlida fonamentació d'una mesura tan transcendent, que afecta centres i alumnes. També els tribunals han afirmat que la denegació d'un concert afecta "els apartats un, quatre, sis i nou de l'article 27 de la Constitució" (Sentència del Tribunal Suprem [STS] de 25 juny 1988), la llibertat de creació de centres (es vincula l'apartat 6è i 9è ja que "la llibertat de creació de centres docents difícilment podria ser real i efectiva, en uns nivells educatius en què l'ensenyament és obligatori i gratuït, desconnectada d'un règim d'ajuda pública" (STS de 28 juny 1990 i en el mateix sentit la STS de 27 de novembre 1995) o al principi d'igualtat (STS de 24 maig de 1990 i de 12 de maig de 2003). En altres casos, d'acord amb el pressupòsit que s'afecta directament el dret a l'educació, s'ha derivat un especial deure de motivació, la desatenció del qual suposa la vulneració del dret (STS de 27 de setembre de 2004). En aquesta línia es considera que sense canvi de circumstàncies i una particular motivació, procedeix el manteniment del concert, amb preferència respecte dels que no compten amb la concessió (STS d'1 febrer i de 21 maig de 2005).

Pel que fa a les vicissituds dels concerts, els tribunals tenen dit que el Reial decret estatal 2377/1985, de 18 de desembre, que en desplegament de l'article 117 i l'avui derogada disposició addicional primera, punt u, de la Llei orgànica 8/1985, va aprovar el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius, distingeix la subscripció de concerts per a centres privats de nova creació o que no l'havien sol·licitat amb anterioritat, la renovació dels que finalitzin en l'any que es formula la sol·licitud i la modificació de concerts existents. En el supòsit de renovació, per finalització del termini de quatre anys del concert existent amb anterioritat, s'estableix que els concerts es renovaran sempre que el centre segueixi complint els requisits que en van determinar l'aprovació, no s'hagi incorregut en causes de no renovació i hi hagi consignació pressupostària disponible, i si no hi ha consignació pressupostària suficient caldrà aplicar criteris de preferència perquè per cobrir les despeses que origini el manteniment del servei de l'ensenyament cal l'assignació de recursos econòmics públics amb aquesta finalitat (entre d'altres, Tribunal Superior de Justícia d'Astúries, de 28 de setembre de 2001).

En definitiva, els drets fonamentals presenten una dimensió objectiva en virtut de la qual operen com a components estructurals bàsics que han de conformar l'íntegre ordenament jurídic. Com a conseqüència d'aquest "doble caràcter" dels drets fonamentals (TC S 25/1981, fonament jurídic cinquè), penja sobre els poders públics una vinculació també dual: en la seva tradicional dimensió subjectiva, els imposa l'obligació negativa de no lesionar l'esfera de llibertat per ells fixada; en el seu vessant jurídicoobjectiva, reclama genèricament d'ells que, en l'àmbit de les seves respectives funcions, coadjuvin a fi que la implantació i gaudi dels drets fonamentals siguin reals i efectius, sigui quin sigui el sector de l'ordenament en què resultin concernits (TC SS 53/1985, fonament jurídic quart i 129/1989, fonament jurídic tercer) (TC A 382/1996 de 18 de desembre).

L'article 9, de la Constitució espanyola de 1978, estableix en el seu apartat 1, entre altres coses, que "els ciutadans i els poders públics estan subjectes a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic", i afegeix, en el seu apartat 3 que "la Constitució garanteix [...] la seguretat jurídica". De la normativa constitucional esmentada s'infereix que [...] també les administracions públiques estan subjectes a aquesta Llei fonamental i, alhora, a la resta de l'ordenament jurídic vigent, fet que implica que aquestes normes són origen immediat de drets i obligacions per a tots aquells i no mers principis programàtics. (STS 15.4.1994.)

La conducta administrativa al voltant dels concerts educatius no pot estar dirigida per directrius d'eminent pes polític, sinó que ha de basar-se en la tutela del dret fonamental dels educands a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, en la llibertat de creació de centres docents reconeguda constitucionalment i en el servei objectiu a l'interès públic que ha d'inspirar la seva actuació, d'acord amb l'article 103.1 de la norma fonamental (Sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Balears 137/2018).

B. Programació general de l'ensenyament i dels llocs escolars

A les lleis orgàniques s'afirma la llibertat d'ensenyament (article 27.1.b de la CE), al costat del dret dels pares a elegir la formació religiosa i moral que estimin més oportuna per als fills (article 27.3 de la CE). I si es garanteix la llibertat de creació de centres docents (article 27.6 de la CE), també es responsabilitza els poders públics d'una programació general de l'ensenyament (article 27.5 de la CE) orientada a assegurar un lloc escolar a tots els ciutadans. Correspon al legislador el desplegament d'aquests preceptes, de manera que siguin modelats equilibradament en el seu desplegament normatiu ulterior.

La Llei encarrega la provisió de l'educació obligatòria en règim de gratuïtat a la xarxa dual integrada pels centres públics i pels centres privats amb concert educatiu. "La regulació d'aquesta s'assenta en dos principis d'importància capital en el sistema educatiu dissenyat per la Constitució, programació i participació, el joc dels quals fa possible el cohonestament equilibrat del dret a l'educació i de la llibertat d'ensenyament. A l'Estat i a les comunitats autònomes, per mitjà de la programació general de l'ensenyament, correspon assegurar la cobertura de les necessitats educatives, proporcionant una oferta adequada de llocs escolars, [...] i promovent la igualtat d'oportunitats. El mecanisme de la programació general de l'ensenyament, que ha de permetre la racionalització de l'ús dels recursos públics destinats a l'educació, es troba regulat al títol II. Aquesta programació ha d'assegurar simultàniament el dret a l'educació i la possibilitat d'escollir centre docent dins l'oferta de llocs escolars gratuïts, ja que aquesta llibertat no existeix verdaderament si aquell dret no està assegurat per a tothom." (LODE, preàmbul.)

Recull la LODE: 1. "Els poders públics han de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant una programació general de l'ensenyament, amb la participació efectiva de tots els sectors afectats, que atengui adequadament les necessitats educatives i la creació de centres docents. 2. A aquests efectes, l'Estat i les comunitats autònomes han de definir les necessitats prioritàries en matèria educativa, fixar els objectius d'actuació del període que es consideri i determinar els recursos necessaris, d'acord amb la planificació econòmica general de l'Estat. 3. La programació general de l'ensenyament que correspongui a les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial ha de comprendre en tot cas una programació específica dels llocs escolars en què s'han de determinar les comarques, municipis i zones on s'hagin de crear aquest lloc. La programació específica de places escolars de nova creació als nivells gratuïts ha de tenir en compte, en tot cas, l'oferta existent de centres públics i concertats." (LODE, 27.)

Diu la LEC: "El Govern ha de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació mitjançant la programació general de l'ensenyament. El Govern, per a garantir el dret de totes les persones a accedir a l'educació en condicions d'igualtat i el dret a l'elecció de centre, ha de regular un procediment únic d'accés als centres públics i als centres privats sostinguts amb fons públics." (LEC, 4,2.)

Programació de l'oferta educativa

1. Correspon al Departament aprovar la programació de l'oferta educativa.

2. La programació de l'oferta educativa té per objecte establir, amb caràcter territorial, les necessitats d'escolarització que ha de satisfer el Servei d'Educació de Catalunya per garantir el dret a l'educació de tothom, i ho ha d'harmonitzar amb els drets individuals dels alumnes i de les mares, els pares o els tutors. Aquesta programació ha de garantir la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social.

3. Correspon al Govern determinar els criteris de programació i el procediment, que ha d'establir la participació i la consulta dels ens locals, dels sectors educatius i dels titulars dels centres concertats, i, si escau, dels sectors productius. En establir els criteris de programació cal considerar-ne la periodicitat, el mapa escolar i l'articulació del territori en zones educatives i les seves necessitats d'escolarització.

4. El Departament, en el marc de la programació educativa, ha de determinar periòdicament l'oferta de llocs escolars tenint en compte l'oferta existent de centres públics i centres privats concertats. A partir d'aquesta programació, correspon al Departament establir nous llocs escolars del Servei d'Educació de Catalunya, d'acord amb els criteris fixats per aquest article i, en tot cas, tenint en compte les disposicions pressupostàries (LEC, 44).

C. Pacte contra la segregació escolar a Catalunya

El Pacte fonamenta com a acció prioritària promoure la plena gratuïtat de l'ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu. Cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC (article 42), per garantir la gratuïtat real i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar tal com succeeix actualment. En aquest sentit el Pacte es planteja, entre altres aspectes, avançar en la gratuïtat de l'ensenyament, amb un increment del finançament dels centres públics i concertats.

En el document de propostes per a l'elaboració d'un nou decret d'admissió, matèria substancialment relacionada amb els concerts educatius, es recullen les observacions o conclusions, moltes de les quals són essencials, que a continuació es reproduïxen.

El règim d'admissió de l'alumnat en els ensenyaments sufragats amb fons públics garanteix el dret d'elecció de centre, en el marc de l'oferta educativa (article 4.1 de la LEC), tenint present la possibilitat de modificar l'oferta a través de la creació i la supressió de centres (article 45 de la LEC). El dret d'elecció de centre, que no suposa necessàriament accedir a la plaça escolar sol·licitada en el procés d'admissió, s'ha de conjuminar amb el dret a l'educació en igualtat d'oportunitats a través de la programació general de l'ensenyament, que ha de garantir la qualitat de l'educació, l'equitat en l'escolarització de l'alumnat i la possibilitat d'escollir centre.

Les zones educatives són les àrees de referència a l'efecte d'aplicació en l'admissió de l'alumnat del criteri general de prioritat per proximitat del domicili al centre. Com a criteri per determinar les zones educatives heterogènies, es tenen en compte (a) la distribució geogràfica dels centres que imparteixen cada ensenyament, (b) l'heterogeneïtat social interna i externa de les zones, (c) l'impacte de la zonificació escolar en l'escolarització equilibrada d'alumnat i (d) l'accessibilitat geogràfica i econòmica als centres i les barreres arquitectòniques o naturals.

La programació de l'oferta educativa té per objecte establir, amb caràcter territorial, les necessitats d'escolarització que ha de satisfer el Servei d'Educació de Catalunya per garantir el dret a l'educació de tothom, i ho ha d'harmonitzar amb els drets individuals de l'alumnat i de les mares, els pares o els tutors. Aquesta programació ha de garantir la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social (article 44.2 de la LEC).

Propostes de les comissions de modificació de la normativa i dels protocols d'actuació en la programació de l'oferta i en la gestió del procés d'admissió: Les comissions d'estudi proposen que el Departament d'Educació valori les mesures desenvolupades a continuació en l'elaboració del nou decret d'admissió d'alumnat (àmbit 1 del Pacte), particularment en un nou apartat que faci menció de les zones educatives i en l'articulat referit a la programació de l'oferta.

En cas de desajust entre oferta i demanda, per determinar la creació o la supressió de places escolars o unitats, els criteris de programació de l'oferta són: (a) l'impacte sobre la segregació escolar, (b) l'equilibri entre demanda potencial i oferta a la zona, (c) la suficiència d'oferta a la zona, (d) l'oferta de centres públics i centres privats concertats (real o potencial, d'acord amb l'oferta autoritzada), (e) l'evitació de la sobreoferta, (f) la disponibilitat d'espais als centres, (g) la rotació de les mesures extraordinàries entre centres d'una mateixa zona, (h) la demanda social, quan no tingui efectes negatius sobre la segregació, (i) la corresponsabilitat del centre en l'escolarització equilibrada d'alumnat, en cas de supressió d'oferta, (j) l'estabilitat de l'oferta, (k) la consolidació dels itineraris entre primària i secundària, (l) la consolidació de la demanda dels centres amb una demanda més feble, (m) l'atenció de la demanda de zona per promoure l'accessibilitat, (n) si escau, el tancament d'escoles abans que grups (en el cas del sector públic, d'acord amb article 74.1) i (o) les disponibilitats pressupostàries.

En la programació de l'oferta a la zona, l'Administració educativa ha de vetllar per donar estabilitat a l'oferta dels centres públics i privats concertats existents. Aquesta estabilitat no ha de suposar el manteniment de situacions de sobreoferta a la zona.

En cas de situacions de sobreoferta, preferiblement abans del procés d'admissió d'alumnat, l'Administració educativa ha d'adoptar les mesures de programació de l'oferta necessàries per promoure l'equilibri entre l'oferta de la zona i la demanda, amb l'acord dels centres públics i privats concertats afectats.

I en parlar de la suficiència de recursos, el document recull la sèrie de consideracions que s'exposen a continuació. L'Administració educativa ha d'assegurar els recursos públics per fer efectiva la gratuïtat dels ensenyaments obligatoris i dels declarats gratuïts (article 50.1 i 199 de la LEC, article 88.2 de la LOE). La suficiència de recursos públics està establerta per l'estudi del cost de la plaça escolar, que incorpora les despeses de funcionament del centre, les despeses de professorat per grup per a la provisió dels ensenyaments en l'horari lectiu i les despeses de recursos addicionals per a la gestió de la complexitat educativa que atén el centre.

Pel que fa a les activitats o als serveis que no tenen caràcter gratuït, però que estan associats a l'escolarització (activitats complementàries, servei de menjador escolar, etc.), l'Administració educativa ha d'establir els ajuts necessaris per garantir l'accés de l'alumnat socialment desfavorit, en funció de les seves característiques socioeconòmiques (article 6.3, 50.3 i 202 de la LEC).

El finançament públic dels centres es gradua en funció de la composició social de cada centre. Les mesures de finançament han de promoure, a més, que l'alumnat amb necessitats educatives específiques pugui accedir a qualsevol centre sense discriminació econòmica, sempre que contribueixi a reduir la segregació escolar. Les garanties de gratuïtat s'apliquen d'acord amb les garanties de suficiència de finançament dels centres.

El finançament addicional ha de permetre, als centres en què s'apliqui, la gratuïtat total de l'horari escolar (article 201.1 de la LEC). En cas de les subvencions per a alumnat amb necessitats educatives específiques, la gratuïtat ha de ser per a aquesta tipologia d'alumnat.

Fins aquí les consideracions del document. És així que exigir més esforços econòmics als centres, com fa el Projecte de decret, en aquest context econòmic de l'ensenyament, l'únic que farà és dificultar encara més el funcionament dels centres i tensar més la situació. No té sentit un decret per millorar la distribució equilibrada de l'alumnat sense un compromís econòmic per part del Departament que coadjuvi a afrontar aquest repte, quan, a més, s'ha evidenciat que aquest compromís és, a hores d'ara, inexistent.

D. Suspensió de la tramitació del Projecte de decret

El Pacte contra la segregació escolar a Catalunya, signat al març de 2019 amb un ampli consens, estableix que resoldre el problema de finançament dels centres és una acció prioritària per promoure la plena gratuïtat de l'ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu.

L'actuació 15 del Pacte crea una comissió tècnica d'experts, la comissió d'estudi del cost de la plaça escolar, per estudiar i determinar el cost total de la plaça en els nivells de previsió universal i gratuïta per impartir els ensenyaments en condicions de gratuïtat.

El Departament tramita aquest nou Decret sense que la comissió que estudia el cost de la plaça escolar hagi acabat la seva feina. Avancem en una nova normativa que vol combatre la segregació sense donar resposta a la primera i principal causa de segregació escolar: l'infrafinançament públic de l'educació.

En la temporalització assignada a cada una de les actuacions es determina el juny de 2019 per la comissió d'estudi i l'adequació del finançament públic dels centres concertats amb garanties de gratuïtat el curs 2019/2020.

En relació amb aquestes dues actuacions, la comissió d'estudi del cost de la plaça escolar encara no ha finalitzat els seus treballs, si bé es preveu que al cap de poques setmanes estarà enllestit l'estudi i lliurat l'informe definitiu. Els pressupostos de la Generalitat no preveuen cap partida encaminada a la gratuïtat de la plaça escolar i tampoc no està previst, com ens han dit, que succeeixi en propers pressupostos.

Davant d'aquest escenari, la memòria d'avaluació relativa al Projecte de decret, en espera dels resultats de la Comissió, estableix unes hipòtesis, fa una aproximació i arriba a la conclusió que l'impacte pressupostari del Projecte de decret és de 145 milions d'euros. Val a dir que aquest import és totalment insuficient per cobrir la gratuïtat de la plaça escolar.

A continuació, la memòria d'avaluació diu:

“Aquest import és el que de forma progressiva, i tenint en compte les disponibilitats pressupostàries, s’hauria de consignar en la partida pressupostària de concerts educatius per poder fer efectius tots els principis que incorpora e nou decret.”

El mandat del Pacte contra la segregació escolar i la situació actual de l’escola concertada no permeten tramitar el Projecte de decret amb una memòria d’avaluació basades en hipòtesis.

Cal suspendre la tramitació del projecte, esperar a disposar de l’informe definitiu de la Comissió que determinarà el cost de la plaça escolar, per incloure els seus imports en la memòria i determinar sense condicionants el calendari progressiu de pagament als centres. D’aquesta manera es podrà informar les famílies del seu període transitori en el pagament de les quotes tal com determina el Pacte Nacional per a l’Educació del 2006.

Al finalitzar els treballs de la comissió d’estudi sobre règims d’admissió, els representants de l’escola concertada van demanar que, en funció del grau d’insuficiències dels recursos públics, es modulessin les mesures establertes per no agreujar encara més la situació econòmica dels centres concertats.

Aquesta modulació es podrà fer un cop es conegui el resultat de l’estudi del cost de la plaça escolar, imports que hauran de formar part de la memòria d’avaluació del projecte i que permetran alhora determinar un calendari de pagament.

Per tot això, com a al·legació prèvia, es demana la suspensió de la tramitació del projecte fins que la comissió d’estudi acabi el seu treball. A partir d’aquí s’haurà de refer la memòria d’avaluació i incorporar en el Decret les mesures transitòries pertinents i reiniciar la tramitació del projecte.

Consideracions al text de la disposició

1. A l'article 1: el redactat de la proposta diu:

1. Article 1. Objecte del Decret

1. El règim de concert educatiu és el model ordinari de finançament amb recursos públics dels centres privats que presten el Servei d'Educació de Catalunya.

2. El concert educatiu fa efectiu el dret a l'educació bàsica i gratuïta, la garantia del qual correspon als poders públics mitjançant la programació general de l'ensenyament.

A l’apartat 2: cal afegir-hi “així com a escollir, sense cap discriminació, centre docent diferent del creat pels poders públics”.

Nova redacció de l’apartat 2:

2. El concert educatiu fa efectiu el dret a l’educació bàsica i gratuïta, així com a escollir, sense cap discriminació, un centre docent diferent del creat pels poders públics, la garantia dels quals correspon als poders públics mitjançant la programació general de l’ensenyament.

Fonaments:

Al preàmbul del Reial decret 2377/1985, de 18 de desembre, pel qual s’aprova el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius, es consigna literalment que:

“La referida ley orgánica hace, pues, del concierto educativo el instrumento jurídico preciso para aquellos centros privados que desean impartir la educación básica en régimen de gratuidad, satisfaciéndose así en los niveles obligatorios y gratuitos el derecho a la educación, así como a escoger, sin discriminación alguna, centro docente distinto de los creados por los poderes públicos al mismo tiempo que se garantiza la participación de alumnos, padres y profesores en el control y gestión de dichos centros, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 26.2 de la expresada ley.”

El dret d’elecció de centre és expressió directa de la llibertat d’ensenyament.

En la normativa comparada trobem que el Decret 31/2019, de 9 d'abril, del Consell de Govern, pel qual es regula el règim de concerts educatius a la Comunitat de Madrid, afirma al seu article 2.2 que:

“El derecho a la educación básica y gratuita y la libertad de enseñanza podrán hacerse efectivos en los centros privados mediante el régimen de conciertos que, de acuerdo con lo previsto en las correspondientes leyes orgánicas y el Reglamento de Normas Básicas sobre Conciertos Educativos, se regula en este decreto.”

Mentre que el Decret 67/2017, de 23 de maig, pel qual s'estableixen normes per a l'aplicació del règim de Concerts Educatius a partir del curs acadèmic 2017/2018 (Extremadura), recull al seu preàmbul que:

“El sistema de conciertos educativos, establecido en las citadas leyes orgánicas, se fundamenta en el artículo 27 de la Constitución, que reconoce la libertad de enseñanza junto con el derecho a la educación como pilares fundamentales de la ordenación de nuestro sistema educativo que deben coexistir de forma equilibrada. Por medio del régimen de conciertos se materializa el sostenimiento con fondos públicos de los centros privados concertados que, junto a los de titularidad pública, contribuyen, en una red dual de centros, a la provisión de la educación obligatoria en régimen de gratuidad, siempre que reúnan los requisitos legales previstos.”

Diverses sentències vinculen el concert educatiu amb el dret de lliure elecció de centre i la inexcusable associació entre finançament públic i els apartats 4, 6 i 9 de la CE. Així, la Sentència del Tribunal Constitucional 74/2018, de 5 de juliol afirma que:

“La libertad de enseñanza (art. 27.1 CE) comprende a su vez la doble facultad de los padres de elegir el centro docente de sus hijos, que podrá ser de titularidad pública o privada, y de elegir la formación religiosa o moral que se ajuste a sus propias convicciones; facultad esta última a la que se refiere específicamente el artículo 27.3 CE [SSTC 10/2014, de 27 de enero, FJ 3; 5/1981, FJ 7, y 133/2010, de 2 de diciembre, FJ 5 b); ATC 382/1996, de 18 de diciembre, FJ 4]”.

El Tribunal Suprem, a la seva sentència de 17/5/2016, afirma que:

“Mediante la educación concertada se cohonesta el reconocimiento constitucional de la existencia a centros de iniciativa social como plasmación de la libertad de enseñanza y del derecho de los padres a la elección de centros, que participa, además, del derecho reconocido en el artículo 16 de la Constitución.

La consecuencia es que no cabe disociar el régimen de la financiación pública de la enseñanza obligatoria con el contenido de los apartados 6 y 9 del artículo 27, lo que lleva a ese sistema de enseñanza concertada como concreción de la garantía constitucional de ayuda a los centros que cumplan los requisitos previstos en las leyes.”

El Tribunal Superior de Justícia de Múrcia, a la sentència de 17/9/2019, preveu:

“Hace, pues, del concierto educativo el instrumento jurídico preciso para aquellos centros privados que desean impartir la educación básica en régimen de gratuidad, satisfaciéndose así en los niveles obligatorios y gratuitos el derecho a la educación, así como a escoger, sin discriminación alguna, centro docente distinto de los creados por los poderes públicos al mismo tiempo que se garantiza la participación de alumnos, padres y profesores en el control y gestión de dichos centros, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 26.2 de la expresada ley”.

2. A l'article 5

El seu redactat al projecte és:

Article 5.

Programació de l'oferta de llocs escolars en els centres integrats en el Servei d'Educació de Catalunya.

1. El departament determina per a cada curs escolar i per a cada zona educativa l'oferta educativa de llocs escolars en els centres concertats d'acord amb el que estableix la normativa que regula la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya.

2. *En els ensenyaments concertats, els centres no poden tenir en funcionament grups no inclosos a la programació educativa i, per tant, sense concert educatiu, excepte en els supòsits de concertació progressiva en el cas de centres de nova creació.*

Cal modificar:

Apartat 1:

La programació ha de permetre la seguretat i estabilitat dels centres i, per tant, com diu el Pacte Nacional per a l'Educació, ha de ser plurianual i ha de respectar la vigència dels concerts. El *Document de bases per a un nou decret* tampoc no recull l'anualitat d'aquesta programació.

Apartat 2: s'ha de redactar en el mateix sentit que l'article 17 del Reial decret 2377/1985, que preveu:

"Por el concierto educativo el titular del centro se obliga a tener en funcionamiento el número total de unidades escolares correspondiente al nivel o niveles de enseñanza objeto del concierto. Asimismo, se obliga a tener una relación media alumnos/profesor por unidad escolar no inferior a la que la Administración determine teniendo en cuenta la existente para los centros públicos de la comarca, municipio o, en su caso, distrito en el que esté situado el centro."

En tot cas, la prohibició de tenir grups en règim privat només s'ha d'aplicar en el cas que el grup pugui tornar a estar concertat al curs següent. Si fos irreversible, no.

3. A l'article 20

Diu la proposta:

Article 20.

Requisits per a la vinculació a la prestació del Servei d'Educació de Catalunya

En les condicions que s'estableixen en aquest Decret i dintre de les consignacions pressupostàries fixades en els pressupostos generals de la Generalitat, poden accedir al règim de concertació educativa els centres docents de titularitat privada que compleixin els següents requisits:

a) Oferir, amb la corresponent autorització administrativa, alguns dels ensenyaments objecte de concertació educativa d'acord amb l'article 3 d'aquest Decret o, en el cas dels centres de nova creació, disposar d'aquella autorització.

b) Satisfer necessitats d'escolarització d'acord amb la programació de l'oferta educativa.

c) Garantir a l'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides un accés equitatiu a les activitats complementàries, a les activitats extraescolars i als serveis escolars, mitjançant la previsió de mesures que facin possible aquest accés.

d) En el cas dels centres ubicats fora del nucli urbà i que per aquest motiu requereixin l'ús del transport per accedir-hi, garantir a l'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides l'accessibilitat mitjançant la previsió de mesures que eliminin les barreres econòmiques a l'accés que suposa l'esmentada ubicació.

e) Assumir explícitament el compliment del principi de corresponsabilització en l'escolarització equilibrada d'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu, mitjançant la col·laboració amb els òrgans responsables de garantir aquesta escolarització equilibrada.

f) Garantir la coeducació per mitjà de l'escolarització mixta.

Al respecte cal considerar:

L'apartat b s'ha d'aplicar en funció del que determina l'article 205.3 LEC. Els apartats c, d i e han de restar inaplicats mentre no hi hagi la contraprestació eficient, efectiva i suficient de l'Administració que financi la despesa econòmica derivada de l'aplicació dels seus principis.

L'apartat f s'ha de suprimir.

Fonaments:

Apartat b

La discrecionalitat en la determinació de quines són les necessitats reals d'escolarització, la seva concreció, concepte i definició, és encomanada al legislador, de la mateixa manera que la determinació de les condicions econòmiques desfavorables de les quals cal deduir la necessitat de l'ajuda econòmica, sense que en l'exercici d'aquesta potestat d'ordenació es pugui deixar a l'omnímoda llibertat de l'Administració la decisió sobre quins centres dels que estan en funcionament són objecte de concert i quins no.

En conclusió, els centres privats que estiguin autoritzats per impartir les etapes o nivells que poden ser objecte de concert en principi tenen dret als concerts educatius per al nombre d'unitats autoritzades i que, de fet, funcionin, sempre que compleixin els requisits legals, i l'Administració no pot imposar a aquests centres altres condicions al marge de la llei.

Per això, en la concessió d'ajudes econòmiques als centres concertats amb vista a la gratuïtat de l'ensenyament, l'Administració ha d'assegurar que tots els centres privats concertats tinguin accés a les subvencions destinades a inversions, en igualtat de condicions que els centres docents de titularitat pública, dins el mateix nivell educatiu, amb la finalitat que tots els alumnes d'aquest nivell tinguin igualtat d'oportunitats per a l'exercici del dret a l'educació; la provança de tal igualtat de condicions és càrrega processal de l'Administració, quan és al·legada per aquesta. Així ho afirma el Tribunal Suprem en les seves sentències de 18/9/2001 i 7/6/1986, entre d'altres.

La satisfacció de les necessitats d'escolarització a l'efecte dels concerts és establerta a l'article 205.3 de la LEC, que és la seua legal, i només a aquesta llei s'ha de remetre el reglament.

Apartats c, d i e

El compliment d'aquests requisits l'ha de contraprestar l'Administració dotant els centres docents concertats del finançament addicional a través del contracte programa. Mentre no existeixi dotació pressupostària d'aquestes partides concretes, no existeix paritat o proporcionalitat en la relació establerta al concert.

No es pot obviar que, tal com recull la jurisprudència (entre d'altres, STS de 18/5/1984), conclou que el concert educatiu té un substrat negocial, en què l'acord de voluntats constitueix el seu suport jurídic, fet que vol dir que, signat el conveni per les dues parts, el seu contingut les vincula, amb l'abast jurídic de tot pacte que no sigui contradictori a la norma legal i reglaments d'aplicació.

I en aquest sentit, el preàmbul del projecte indica que "El títol 5 regula el contracte programa. Aquesta nova fórmula de finançament que és un acord de corresponsabilitat entre el Departament d'Educació i la titularitat del centre concertat, pretén disposar d'un sistema de finançament més equitatiu que faciliti la participació de tots els centres concertats en l'escolarització equilibrada de tot l'alumnat. La seva finalitat és complementar el finançament que reben els centres concertats que suporten costos superiors derivats de la complexitat de la tasca educativa que han d'impartir per les circumstàncies que s'estableixen en la l'article 48.5 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol."

Posteriorment, quan el projecte recull les obligacions del Departament d'Educació preveu:

Article 14.

De l'assignació de fons i altres obligacions de l'Administració educativa.

1. El concert educatiu obliga l'Administració educativa a assignar fons públics per al sosteniment dels centres concertats d'acord amb la modalitat del concert educatiu subscrit, al reconeixement dels beneficis fiscals i no fiscals derivats de la consideració que els centres concertats tenen d'assimilats a les fundacions benèfiques d'acord amb la legislació orgànica, així com de tots aquells beneficis que els puguin correspondre en virtut de l'activitat educativa que desenvolupen.

2. L'assignació de fons als centres concertats es fa a través del mòdul econòmic general. Aquesta assignació es pot ampliar mitjançant l'assignació d'un mòdul ampliat, en el cas dels centres amb contracte programa, i mitjançant subvencions, d'acord amb les corresponents convocatòries.

Article 15.

Mòdul econòmic general

1. Dins de les disponibilitats pressupostàries, l'assignació de fons públics als centres concertats es realitzarà mitjançant un mòdul econòmic establert amb caràcter general per unitat escolar de cada nivell educatiu o tipus d'ensenyament en l'import que determini anualment la llei de pressupostos de la Generalitat per a les diferents classes de concerts.

2. El mòdul econòmic general, integrat pels conceptes establerts per la regulació orgànica, garanteix que els ensenyaments objecte de concert general o singular total s'imparteixen en condicions de gratuïtat.

Abundant, la naturalesa convencional i sinal·lagmàtica del concert educatiu fa que aquest constitueixi un conveni mitjançant el qual l'Administració assumeix determinats compromisos —essencialment, assignar fons públics— i el centre es compromet, per la seva banda, a impartir gratuïtament els ensenyaments corresponents, d'acord amb les normes acadèmiques, plans i programes educatius que siguin d'aplicació (Sentència de Tribunal Suprem de 15 de novembre de 2000). Es creen, per tant, obligacions recíproques, en el sentit que l'assumpció pels poders públics dels costos que per al titular de centre privat suposa l'ensenyament constitueix la contraprestació de l'Administració per la prestació de servei educatiu per aquell. No es poden exigir compliments dels titulars del concert sense que l'Administració no compleixi la seva principal obligació.

I recordant el document de bases,

“La gratuïtat dels ensenyaments obligatoris i dels declarats gratuïts per la llei és un principi fonamental a l'hora de garantir l'equitat escolar i la igualtat d'oportunitats educatives. Per això, l'Administració educativa ha d'assegurar als centres amb concert els recursos públics suficients per fer efectiva la gratuïtat dels ensenyaments obligatoris i dels declarats gratuïts, d'acord amb la programació educativa”, també que “[L]a gestió dels recursos econòmics del sistema educatiu es regeix pel principi de planificació econòmica, pel principi de suficiència i estabilitat pressupostària, pel principi de liquiditat i pel principi de control financer” per concloure que “El mòdul econòmic del concert haurà de garantir la gratuïtat dels ensenyaments objectes del concert. Juntament amb el mòdul econòmic hi podrà haver un finançament addicional, a través del contracte programa, per a aquells centres que suporten uns costos superiors a la mitjana com a conseqüència de la major complexitat de la tasca educativa derivada de les circumstàncies establertes als articles 48.5 de la LEC i 117.7 de la LOE.”

Apartat f

L'article 84.3 de la LOE disposa que:

3. *En ningún caso habrá discriminación por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.*

No constituye discriminación la admisión de alumnos y alumnas o la organización de la enseñanza diferenciadas por sexos, siempre que la enseñanza que impartan se desarrolle conforme a lo dispuesto en el artículo 2 de la Convención relativa a la lucha contra las discriminaciones en la esfera de la enseñanza, aprobada por la Conferencia General de la UNESCO el 14 de diciembre de 1960.

En ningún caso la elección de la educación diferenciada por sexos podrá implicar para las familias, alumnos y alumnas y centros correspondientes un trato menos favorable, ni una desventaja, a la hora de suscribir conciertos con las Administraciones educativas o en cualquier otro aspecto. A estos efectos, los centros deberán exponer en su proyecto educativo las razones educativas de la elección de dicho sistema, así como las medidas académicas que desarrollan para favorecer la igualdad.

Al seu torn, la Sentència del Tribunal Constitucional 31/2008, fonament jurídic 4, determina:

En el plano concreto de la educación, el sistema educativo se inspira, entre otros, en el principio de “desarrollo en la escuela de los valores que fomenten la igualdad efectiva entre hombres y mujeres, así como la prevención de la violencia de género” (artículo 1.1 LOE) y se orienta, entre otros fines, a la “educación en el respeto de los derechos y libertades fundamentales, en la igualdad de derechos y oportunidades entre hombres y mujeres” [artículo 2.1 b) LOE] [...]

Todos los centros docentes, cualquiera que sea su carácter propio, tienen como obligación la de contribuir al logro de dichos objetivos educativos. En esta misma línea, la Convención de las Naciones Unidas sobre la eliminación de toda forma de discriminación hacia la mujer, de 18 de diciembre de 1979, obliga a los Estados parte al “estímulo de la educación mixta y de otros tipos de educación que contribuyan a lograr el objetivo de eliminación de todo concepto estereotipado de los papeles masculino y femenino en todos los niveles y en todas las formas de enseñanza”. Por lo tanto, existe una obligación positiva de fomento de aquellas formulas metodológicas que contribuyan a la eliminación de los estereotipos sexistas. Pero de esa obligación positiva no se desprende en modo alguno una prohibición de ayuda a los centros docentes que utilicen como método pedagógico la educación diferenciada. No existe dato alguno que permita llegar a la conclusión de que dicho sistema, en cuanto tal, no sirve a los fines exigidos constitucionalmente, y en particular, a la conclusión de que no está inspirado en los principios democráticos de convivencia o en los derechos y libertades fundamentales, o de que no cumple los objetivos marcados por las normas generales. Por lo tanto, dado que no existe ningún elemento que conduzca a imputar a la educación diferenciada una incapacidad estructural para el logro de los objetivos educativos marcados constitucionalmente, lo determinante será el análisis de cada centro en particular.

Para garantizar la promoción de esos valores, objetivos o principios, junto al ejercicio de la función general de inspección educativa que corresponde a los poderes públicos, resulta suficiente la cautela establecida en el artículo 83.4 de la ley, que impone a los centros concertados que eduquen diferenciadamente, y solo a estos, la obligación de “exponer en su proyecto educativo las razones educativas de la elección de dicho sistema, así como las medidas académicas que desarrollan para favorecer la igualdad”. En consecuencia, y dado que las ayudas públicas previstas en el artículo 27.9 CE han de ser configuradas “en el respeto al principio de igualdad” (STC 86/1985, FJ 3), sin que quepa justificar un diferente tratamiento entre ambos modelos pedagógicos, en orden a su percepción, la conclusión a la que ha de llegarse es la de que los centros de educación diferenciada podrán acceder al sistema de financiación pública en condiciones de igualdad con el resto de los centros educativos; dicho acceso vendrá condicionado por el cumplimiento de los criterios o requisitos que se establezcan en la legislación ordinaria, pero sin que el carácter del centro como centro de educación diferenciada pueda alzarse en obstáculo para dicho acceso.

4. A l'article 21

Aquest article tracta del compliment del requisit de la satisfacció de necessitats d'escolarització.

L'article no pot desplegar-se en els termes en què preveu el Projecte de decret, sinó només en els que preveu l'article 205.3 de la LEC.

Fonaments:

Les necessitats d'escolarització poden ser establertes pels poders públics, però no de forma arbitrària o com a terme jurídic indeterminat, sinó en virtut de criteris fixats en la llei. Existeix al respecte una àmplia i recurrent jurisprudència de TS (STS 24 gener 1985, 16 de gener de 1986, 7 de juny de 1986, 23 de maig i 7, 8, 15, 19 i 20 de juny de 1990, 21 de setembre de 1990, etc.), que expressament manifesta que “la regulació de les necessitats d'escolarització és matèria vedada a l'Administració, per ser de la sola competència del poder legislatiu”.

En aquest sentit, es reproduïx el que recull la STS de 21/9/1990:

Primero: en reiteradas sentencias de esta Sala que ahora enjuicia, de las que son una muestra las de 16 de enero y 7 de junio de 1986, 23 de mayo, 7, 8, 19 y 20 de junio de 1990, se viene declarando, en supuestos idénticos a los de actual referencia, que la Norma contenida en el apartado 1.1.2.b, de la Orden Ministerial de 16 de mayo de 1984 —único fundamento jurídico que ha servido a la Administración para denegar el cambio de módulo solicitado—, supone una clara infracción de los artículos 9, 14 y 27 de la Constitución española; máxime que, como se argumenta en dichas sentencias “la regulación de las necesidades de

escolarización es materia vedada a la Administración, por ser de la sola competencia del Poder Legislativo”; cuyo criterio no ha de ser variado ahora al existir los mismos fundamentos fácticos que en aquel entonces lo aconsejaron.

O la STS de 7/6/1986:

Sexto: que ha de comenzarse, no obstante ello, por señalar que su apartado 9, al sancionar que “los poderes públicos ayudarán a los centros docentes que reúnan los requisitos que la Ley establezca” viene a declarar una reserva de ley que ya fue reconocida por esta Sala en sentencia de 24 de enero de 1985, con respecto a la que fue desestimado el recurso de amparo por la del Tribunal constitucional de 10 de julio de 1985, “Boletín Oficial” de 14 de agosto, razonándose en la sentencia apelada que la discrecionalidad en la determinación de cuáles sean las necesidades reales de escolarización, su concreción, concepto y definición viene encomendada al legislador al igual que la determinación de las condiciones económicas desfavorables de las que deducir la necesidad de la ayuda económica; sin que en el ejercicio de esta potestad de ordenación se pueda dejar a la omnímoda libertad de la Administración la decisión acerca de qué Centros de los que están en funcionamiento son subvencionados y cuáles no, en todo caso siempre revisable en situaciones como la examinada en relación a los Centros “Prado” y “Montealto”, de Madrid, y “Peñaubiña”, de Oviedo, en que esa discrecionalidad utilizada por la Administración, no parece interpretada ni concertada con firmes criterios, precisamente en materia tan necesitada de concreción para evitar discriminaciones que quebrantan el principio de igualdad del artículo 14 de la Constitución, como es la determinación del concepto “necesidades de escolarización de las diferentes zonas” y su aplicación a Centros ya en funcionamiento en que la necesidad deriva ya, mientras otra cosa no se pruebe, de su propia existencia. Falta de criterio firme, que es consecuencia de la falta de definición legal que la Constitución proclama en el artículo 27, cuando afirma que hay que ayudar a los Centros que reúnan los requisitos que la Ley establezca, y cuya carencia se manifiesta en el caso de enjuiciamiento con toda nitidez, cuando se produce una descoordinación tan evidente entre los organismos técnicos del Ministerio y sus órganos rectores decisivos, pues mientras aquellos, concretamente la Inspección de Educación General Básica, emiten informes favorables al cambio de módulo y por tanto a la subvención para los tres Centros, e incluso con respecto a los dos de Madrid, es también favorable el de la Dirección Provincial, los órganos rectores a nivel de Direcciones Generales que dictaron los actos recurridos se pronuncian en sentido denegatorio del cambio de módulo C al B, sin otra justificación que la cita de la norma 112-b, lo que no puede ampararse, siguiendo la doctrina constitucional reiterada, según la cual las normas que puedan limitar derechos fundamentales han de ser restrictivamente interpretadas, y en sentido favorable para la efectividad del derecho fundamental: Así la sentencia del Tribunal Constitucional número 67, de 7 de junio de 1984.

Séptimo: que la infracción del artículo 27, números 1 y 9, relativos al derecho a la educación y a la libertad de enseñanza por la norma 112.b de la Orden de 16 de mayo de 1984, en cuanto establece criterios prioritarios, basados en necesidades reales de escolarización de la zona, fue reconocida por sentencia de esta Sala de 16 de enero de 1985 “por mediatizar el derecho de todos a la educación y a la ayuda de los poderes públicos a los Centros docentes”; y si bien es cierto que la sentencia no se refería propiamente a la Orden citada, sino a otra de la Comunidad Autónoma de Canarias —Consejería de Educación del Gobierno Autónomo de Canarias sobre régimen de subvenciones a Centros docentes privados de EGB para el curso 1984-1985—, coinciden ambas en su literalidad con la que aquí se impugna y su norma 112.b, a través de los actos concretos objeto de recurso, lo que conduce a que esta Sala, en aplicación del principio constitucional de igualdad en la aplicación de las normas —artículo 14 de la Constitución—, y reiterando su anterior doctrina, debe declarar la procedencia de la nulidad de los acuerdos impugnados basados en tal norma 112.b, puesto que su apartamiento del precedente sin justificación razonable vulneraría el indicado principio, conforme a la doctrina contenida en las sentencias del Tribunal Constitucional de 14 de julio de 1982 o la de 22 de julio del mismo año en las que se sienta la de que el principio de igualdad obliga a un mismo órgano judicial a adoptar las mismas decisiones en casos sustancialmente iguales. Sin que sea óbice a lo expuesto el que el Tribunal Constitucional en sentencia de 27 de junio de 1985, resolviendo el recurso previo de inconstitucionalidad contra el texto definitivo del proyecto de la Ley Orgánica del Derecho a la Educación analizando la supuesta contradicción entre el artículo 53 de la Ley y el 27 de la Constitución, haya establecido como criterios prioritarios de selección del alumnado en caso de insuficiencia de plazas la situación económica familiar, la proximidad del domicilio y la existencia de hermanos en el Centro, respaldando como reconoce la de esta Sala de 23 de octubre de 1985 la constitucionalidad de las normas que establece para tales supuestos dicho criterio preferencial.

Ja s'ha dit abans que els criteris de satisfacció de necessitats d'escolarització a l'efecte dels concerts

educatius venen determinats per l'apartat 3 de l'article 205 de la LEC, i són a aquests als quals ens hem de remetre.

Lletra *d*, en relació amb la lletra *b* de l'article 34.

Sense perjudici del que s'indica, la lletra *d* de la proposta indica que se satisfan les necessitat d'escolarització en el cas "Que el centre sol·licitant tingui la voluntat manifesta d'escolaritzar alumnat amb necessitat específica de suport educatiu en una proporció no inferior a la que determini per a la seva zona l'òrgan corresponent del Departament d'Educació."

Al seu torn, la lletra *b* de l'article 34 estableix com a requisit per a la renovació automàtica que el centre haurà d'"Escolaritzar alumnat amb necessitats educatives específiques en proporció no inferior a la que determini l'òrgan competent del Departament en matèria de concerts educatius prenent en consideració la mitjana dels altres centres del Servei d'Educació de Catalunya de la zona educativa respectiva."

Ambdós preceptes són incongruents i contradictoris. D'una banda, és suficient amb una voluntat manifesta d'escolaritzar, que finalment no té per què traduir-se en escolarització efectiva, i aquesta voluntat es reconeix com a criteri de satisfacció de necessitats d'escolarització. Però, d'una altra banda, s'imposa un percentatge d'escolarització d'aquests alumnes l'incompliment del qual comporta una no renovació. Cal suprimir la lletra *b* de l'article 34, sense perjudici del que en relació amb aquest article s'al·lega posteriorment.

5. A l'article 27

Modificació del concert d'acord amb la programació anual de l'oferta educativa.

No es pot sostenir la periodicitat de la programació segons el que preveu l'article.

En primer lloc, perquè el concert, conveni sinal·lagmàtic entre dos subjectes disposa d'una durada i un nombre d'unitats d'acord amb el contracte signat entre l'escola i l'Administració. La previsió, en especial, dels apartats 1 i 2 de l'article, de retirar unitats concertades abans de poder fer l'oferta és un incompliment de les condicions del concert i una vulneració del dret dels pares i mares a triar escola. Aquesta revisió anticipada també suposa la desaparició de projectes educatius i posa en perill llocs de treball del personal que presta serveis al centre concertat.

En segon lloc perquè, com afirmen els tribunals, "*Conviene añadir que efectivamente en la programación de la red de centros rige la armonización para garantizar el derecho de todos a la educación y los derechos individuales de alumnos, alumnas, padres, madres y tutores legales (artículo 109.1). Por lo que dicha programación, a la que ya se refería el artículo 15, ha de hacerse tomando en consideración la oferta existente de centros públicos y privados concertados y la demanda social (artículo 109.2). Con sujeción a dichos principios, se regula el régimen de conciertos, para los años de duración de la enseñanza gratuita, cuando se satisfagan necesidades de escolarización (artículo 116.1). Ahora bien, estas necesidades de escolarización no se encuentran desvinculadas, en definitiva, de los principios que se relacionan en expresados artículos 108 y 109, al contrario, constituyen su marco de aplicación, singularmente en la referencia a la dualidad que establece y a su dosificación en función de la "demanda social". El contenido de dichos preceptos proporciona, por tanto, el hábitat imprescindible para interpretar y determinar el alcance de dicha exigencia. Además, el citado artículo 116.1 añade que, en esos casos, podrán acogerse al régimen de conciertos, de modo que regula un momento temporal diferente al de la renovación al que se refiere la orden impugnada en la instancia, cuando hay un concierto ya suscrito, según figura en el encabezamiento de dicha orden.*

[...] En fin, la solución contraria a la que sostenemos determinaría que la Administración educativa podría ir incrementado plazas en los centros públicos, y correlativamente suprimir unidades en los centros privados concertados (a pesar de que la demanda de los mismos se mantenga o se incremente y se cumpla la ratio profesor/alumnos), haciendo desaparecer esa necesidad de escolarización, y por dicha vía, derogar el sistema de conciertos previsto en la ley. Esta consecuencia distorsiona y vulnera el sistema que traza la Ley Orgánica de Educación, violenta el régimen dual que regula y se apoya en el principio de subsidiariedad que esta Sala Tercera ya ha desautorizado." (Tribunal Superior de Justicia de las Illes Balears, 21/2/2018.)

En definitiva, no podem obviar que el Projecte de decret afecta una matèria que incideix en el dret constitucional i estatutari a l'educació (article 27 de la CE i 21 de l'EAC), dret als quals les administracions són

vinculades. El dret a l'educació, com a dret fonamental i estatutari, té, certament, entre les seves garanties, que l'activitat de vinculació positiva de l'Administració ha de recaure en l'abast material i formal de la motivació de les seves resolucions.

6. A l'article 30

Modificació del concert en relació amb grups que no assoleixen la mitjana.

En els apartats *b* i *c*, l'acreditació l'haurien de fer conjuntament la direcció general de centres públics i la Direcció General de Centres Concertats i Centres Privats i, si escau, ha de ser consultada i ha d'emetre un informe la Direcció General de Centres Concertats i Centres Privats.

7. A l'article 34

Preveu la proposta:

Article 34.

Requisits per la renovació automàtica dels concerts educatius

1. Exhaurit el seu període de vigència i dins de les disponibilitats pressupostàries, els concerts es renoven automàticament sempre que compleixin els requisits següents:

a) Tenir un nombre total d'alumnes no inferior a la mitjana que, a aquest efecte, hagi establert el Departament per als centres de la zona educativa respectiva.

b) Escolaritzar alumnat amb necessitats educatives específiques en proporció no inferior a la que determini l'òrgan competent del Departament en matèria de concerts educatius prenent en consideració la mitjana dels altres centres del Servei d'Educació de Catalunya de la zona educativa respectiva.

c) Escolaritzar alumnat amb domicili habitual al municipi o a la zona educativa respectiva en una proporció no inferior al 60 per cent en relació amb el nombre total d'alumnes del centre.

d) En relació amb els centres que per raó de la seva ubicació requereixin el servei escolar de transport discrecional per accedir-hi, haver garantit durant el període de vigència extingit l'accés equitatiu a l'alumnat que no disposa de recursos econòmics per assumir el cost d'aquest servei.

e) Haver garantit a l'alumnat amb condicions socioeconòmiques desfavorides, durant el període de vigència extingit, l'accés equitatiu a les activitats complementàries, a les activitats extraescolars i al serveis escolars en els termes establerts a la normativa reguladora del procediment d'admissió als centres del Servei d'Educació de Catalunya.

f) Haver aplicat a les activitats complementàries, a les activitats extraescolars i als serveis escolars, durant el període de vigència extingit, un preu no superior al que hagi fixat el Departament d'Educació d'acord amb l'article 21.1.f d'aquest Decret.

g) Complir el principi de coeducació per mitjà de l'escolarització mixta.

2. En el cas que les consignacions no permetin atendre totes les renovacions, cal aplicar els criteris de prioritat establerts a l'article 22 d'aquest Decret.

Aquest article introdueix nous requisits per a la renovació automàtica del concert, previsió que no s'ajusta a dret i que ha de ser suprimida del projecte en tot allò que no s'ajusti a l'article 43.1 del Real decret 2377/1985.

Fonament:

Sobre la renovació automàtica.

L'article 43.1 del Reial decret 2377/1985, de 18 de desembre, és clar a l'afirmar que la renovació del con-

cert és preceptiva, i és un dret de centre concertat, llevat que es trobi en alguna de les situacions taxades excepcionals per justificar-ne la no renovació. Així, l'esmentat article 43.1 del Reglament de concerts diu:

“Els concerts es renovaran sempre que el centre segueixi complint els requisits que van determinar la seva aprovació, no s’hagi incorregut en les causes de no renovació previstes en l’article 62.3 de la Llei orgànica reguladora de dret a l’educació i existeixin consignacions pressupostàries disponibles. En aquest últim supòsit cal aplicar els criteris de preferència de l’article 48.3 de l’esmentada llei orgànica.” (La referència a l’article 48.3 de la LODE s’ha d’entendre posteriorment referida a l’article 116.1 i 2 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d’educació (LOE).

Tot i que l’article no requereix més interpretació, en aquest sentit, es pot veure reiterada, entre la jurisprudència, que fonamenta: “són moltes les sentències de Tribunal Suprem (cal esmentar 15 de juliol de 2000, 4 d’octubre de 2000 o la més recent d’11 d’abril de 2002) que assenyalen que dels articles 5.1 i 43.1 del Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius se’n desprèn com a principi el de la preceptiva renovació, sempre que el centre segueixi complint els requisits que van determinar la seva aprovació, no hagi incorregut en causes de no renovació previstes en l’article 62.3 de la LODE i existeixin consignacions pressupostàries”.

El Tribunal Suprem ja s’havia manifestat en reiterades ocasions en aquesta matèria: STS 29 de novembre de 1990, 15 de juliol de 2000, 31 de juliol de 2000, 4 d’octubre de 2000, 7 de maig de 2001, 11 d’abril de 2002, 7 d’abril de 2003 i 12 de maig de 2003.

Finalment, pel que fa al caràcter preceptiu de la renovació del concert, duem a col·lació també, de la jurisprudència confirmatòria del Tribunal Suprem, la STS de 22 de juliol de 2008, que en el seu fonament jurídic tercer, s’estén àmpliament en l’argumentació al respecte de la renovació preceptiva, que transcrivim, per ratificar amb nitidesa l’argumentació desenvolupada en aquesta al·legació:

“Los tres primeros motivos no pueden ser compartidos, porque se apartan del criterio que viene sosteniendo esta Sala sobre el alcance que debe darse al artículo 43 del Reglamento de Conciertos Educativos de 1985. Criterio contenido, entre otras, en las sentencias de 4 de octubre de 2000 (Casación 3233/1993) y 14 de julio de 2003 (Casación 6648/2001), y que viene a significar lo siguiente: que las preferencias establecidas para acceder a los conciertos, entre ellas la representada por las necesidades de escolarización, juegan a partir del límite presupuestario, de manera que solo cuando las consignación presupuestaria resulte insuficiente para atender a todas las solicitudes de concierto que hayan sido presentadas deberán ser observados los criterios de preferencia establecidos. La sentencia de 4 de octubre de 2000 (Casación 3233/1993) declara: Esta Sala, en su sentencia de 31 de julio de 2000 señala que [...] de los artículos 5.1 y 43.1 del Reglamento de Normas Básicas sobre Conciertos Educativos, se desprende como principio el de la preceptiva renovación de los conciertos siempre que el Centro siga cumpliendo los requisitos que determinaron su aprobación, no haya incurrido en las causas de no renovación previstas en el artículo 62.3 de la LODE y existan consignaciones presupuestarias disponibles. En el presente caso, al igual que en el que se enjuicia en la sentencia citada, el Centro recurrente, no por una condescendencia de la Administración al margen del derecho, sino en virtud de actos propios, fue autorizado para impartir enseñanzas en nueve unidades de FP II. Por otra parte, como se indicó en la sentencia de esta Sala de 15 de julio de 2000, el tenor literal de este precepto —artículo 46 del Reglamento—, restringe la modificación —excluida la del apartado 2 que aquí nos interesa—, a los supuestos de variaciones que puedan producirse en los centros por alteración del número de unidades o por otras circunstancias individualizadas. Resulta patente que sin “variación” la modificación no es posible por el cauce de ese precepto, al margen de que pueda serlo a través de los procedimientos de revisión de oficio de los actos declarativos de derecho, para el caso de que se entienda que el concierto inicial fue otorgado con vulneración de las normas que los regulan...”. En consecuencia, no existiendo causas que con arreglo a los preceptos anteriores impidieran la renovación, esta era procedente, lo que lleva a la estimación de los motivos de casación y a la anulación del acto impugnado [...]

Sense perjudici del que s’ha al·legat anteriorment,

A la lletra b, en relació amb la lletra d de l’article 21

Ens remetem a l’al·legació 5, a l’apartat corresponent a la lletra d de l’article 21.

A la lletra c

La seva previsió és arbitrària per infonamentada, desproporcionada i irracional.

Les potestats inherents a la intervenció pública constitucionalment reconeguda (la vessant de prestació que, al costat de la de llibertat, té dret a l'educació) són un títol que permet a l'Administració establir els requisits, condicionaments i limitacions de l'exercici d'aquest dret, però les decisions en què s'exterioritzin aquestes potestats públiques, per a la seva validesa, han d'observar els requisits de proporcionalitat, racionalitat i motivació, sobretot si en l'exercici d'aquestes potestats es vulnera la tutela al dret fonamental dels educands a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, a la llibertat de creació de centres docents reconeguda constitucionalment i al servei objectiu a l'interès públic que ha d'inspirar la seva actuació, d'acord amb l'article 103.1 de la norma fonamental, tal com el redactat d'aquesta norma al·legada suposa.

A les lletres *d*, *e* i *f*

Afegim, en qualsevol cas, que les previsions de les lletres *d*, *e* i *f* contravenen els principis d'irretroactivitat de la norma i de seguretat jurídica a l'incorporar l'incís "*durant el període de vigència extingit*", previsió que en tot cas ha d'invalidar l'esmentat incís i suprimir-lo a totes les lletres assenyalades.

I això és així perquè és innegable que les idees regulatives d'ordre i seguretat implícites en la decisió constitucional a favor de l'Estat de dret (article 1.1 de la CE) juguen en contra que la norma nova irrompi sobtada i imprevisiblement en l'àmbit de les situacions jurídiques que es van forjar sota la vigència de l'antiga. Aquesta idea general s'ha concretat en quatre preceptes constitucionals que contenen les prohibicions o límits que la Constitució imposa a la retroactivitat de les normes en funció de la matèria que regulen.

El principi de seguretat jurídica (article 9.3 de la CE) i el subprincipi (que s'hi conté) de la protecció de la confiança legítima ofereixen també protecció enfront de la retroactivitat de les normes (STC 42/1986).

L'abast d'aquesta protecció s'estén a aquelles disposicions legals (*a fortiori*, reglamentàries) que amb posterioritat pretenen lligar efectes a situacions de fet produïdes o desenvolupades amb anterioritat a la mateixa Llei (o reglament). Es tracta d'una retroactivitat autèntica en què la prohibició de la retroactivitat opera plenament.

En síntesi, per als supòsits de regulacions dotades de retroactivitat pròpia o autèntica es parteix de l'existència d'una prevalença *prima facie* de la seguretat jurídica (en el seu vessant de protecció de la confiança) que les prohibeix (SSTC 173/1996, 234/2001, 89/2009, 116/2009 i 176/2011).

Sobre la lletra *g* ens remetem a l'al·legació núm. 4, als fonaments de l'al·legació a la lletra *f* de l'article 20.

Especial esment a la memòria econòmica

La documentació del Projecte de decret inclou una memòria econòmica en què es conclou que cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC, per garantir estàndards de qualitat equivalents per al conjunt de centres del Servei d'Educació de Catalunya, i també per garantir la gratuïtat real de l'ensenyament i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar tal com succeeix actualment. Alhora, reconeix que cal incrementar la dotació dels mòduls dels concerts educatius per garantir la gratuïtat dels ensenyaments obligatoris dels centres que formen part del Servei d'Educació de Catalunya. Fins i tot quantifica l'import que cal injectar als centres concertats per avançar en aquesta garantia de gratuïtat, i el xifra en 145 milions d'euros. Tot i que no estem d'acord amb aquesta quantitat, cal dir que és un pas endavant.

Però no s'hi incorpora cap concreció. No es determinen calendaris ni compromisos temporals per fer efectiva aquesta injecció econòmica. I, com es constata en aquest exercici econòmic, la partida associada a pal·liar l'infrafinançament i a combatre la segregació per al 2020 és nul·la. I algunes fonts del mateix Departament han declarat que aquesta xifra és provisional i s'admet que no hi ha calendari per injectar aquests 145 milions.

Aquestes previsions accentuen la inseguretat jurídica, la desproporció entre drets i deures i la manca de previsió econòmica, la qual cosa ha de ser suficient per no avançar en el procediment d'elaboració i aprovació d'aquest Projecte de decret.

Dictamen 4/2020

En data 31 de març de 2020, d'acord amb el que estableix l'article 171.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, ha estat tramès per a consulta al Consell Escolar de Catalunya el projecte normatiu següent:

Projecte d'ordre per la qual s'estableix el calendari escolar del curs 2020-2021 per als centres educatius no universitaris de Catalunya.

Antecedents legals

Primer

La Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació estableix a l'article 54.1 que correspon al Departament d'Educació fixar el calendari escolar per als ensenyaments obligatoris i postobligatoris, que ha de comprendre entre cent setanta-cinc i cent setanta-vuit dies lectius per curs, i determinar els períodes lectius i els períodes de vacances.

La Comissió de Programació, Construcció i Equipament fa les consideracions, propostes i les recomanacions següents:

Consideracions

1. S'ha considerat de forma positiva que el temps a l'espai del menjador dels alumnes no s'estengui més tard de les 14 hores perquè afavoreix l'adopció d'uns horaris més saludables i respon a les recomanacions de la reforma horària.

2. Es considera que és important indicar de quina manera es finançarà el marc horari que preveu l'atenció educativa dels infants i joves fins a les 18.00 h.

3. Es considera que el Departament d'Educació, mitjançant les direccions generals corresponents, faciliti l'avaluació de la implementació de la jornada continuada a l'educació secundària obligatòria, com també l'avaluació del pla pilot de la jornada continuada que s'aplica en alguns centres públics d'educació primària, que el Consell Escolar de Catalunya ha demanat des de fa més de set anys.

4. Es considera important recuperar l'equiparació d'hores d'escola per a tot l'alumnat dels ensenyaments obligatoris independentment del centre on estigui escolaritzat. No ha d'haver-hi diferències entre alumnes quant a hores d'atenció escolar per raó de la titularitat del centre on està escolaritzat ni per cap altra raó.

Propostes

1. Es proposa que, a fi d'evitar contradiccions aparents en el redactat de l'Ordre, se'n modifiqui la redacció perquè no hi hagi lloc al dubte en el que s'expressa als articles 4.2 i 6.2, amb relació a l'horari i 5.1 i 6.1, amb relació a l'alumnat afectat. L'article 6.2 ha d'incloure l'expressió "amb caràcter general".

2. Als articles 5.2 i 10.2, es proposa substituir l'expressió "professors" per "docents" a fi d'englobar tant secundària com primària de manera inequívoca i eliminar la identificació de l'expressió professors amb el gènere masculí.

3. Es proposa modificar el redactat de l'article 6.3 en els mateixos termes que el 5.2 quant a les hores límit de l'horari escolar.

4. Es proposa modificar l'article 6.5, amb relació al segon torn de menjador en instituts escola i especificar que només serà d'aplicació per a l'alumnat de secundària.

5. A l'article 10.3, es proposa substituir la referència "del punt 10.1" per "del punt 10.2", ja que els requisits que s'han de complir per formular la sol·licitud corresponent apareixen esmentats al punt 10.2 i no al 10.1.

6. A l'article 12.2, es proposa afegir "i a la web del centre" a continuació d'"en el tauler d'anuncis", a fi de facilitar la difusió en línia del calendari escolar dels centres.

7. A la disposició transitòria única es demana una redacció més entenedora en què s'indiqui la data límit de finalització del pla pilot de jornada continuada a primària i una referència a l'avaluació sobre el pla pilot que permeti justificar-ne la supressió.

Recomanacions

1. Es recomana al Departament d'Educació que, a partir de mostres i dades quantificables i mitjançant la direcció general corresponent, avaluï l'aplicació del complement horari lectiu d'una hora diària per a tots els alumnes en centres públics que el Departament ha determinat amb la finalitat de desenvolupar les habilitats que afavoreixen l'assoliment de les competències bàsiques, a què fa referència el punt 4.6.

2. Es recomana incloure un horari marc tal com el que hi havia fins ara a primària, a partir de l'apartat de propostes horàries del Document 1/2020 *El temps a l'educació*, aprovat pel Consell Escolar de Catalunya el 28 d'abril de 2020.

3. Es recomana que, atenent a les excepcionals circumstàncies derivades de la pandèmia viscuda des de mitjan març de 2020, l'ordre de calendari incorpori indicacions sobre possibles contingències que poden afectar el desenvolupament del curs 2020-2021.

4. El Ple del Consell Escolar de Catalunya, reunit a Barcelona el 28 d'abril de 2020, va estudiar la proposta elaborada per la Comissió de Programació i va aprovar aquest Dictamen per 29 vots a favor, 11 en contra i 1 en blanc.

Annex

Vot particular presentat pel senyor Xavier Diez, d'USTEC-STEs (IAC)

La nostra organització considera un greu error que, a l'hora de dissenyar l'horari i calendari de cada curs, la part social sigui sistemàticament exclosa de qualsevol negociació i debat sobre una qüestió essencial que toca de ple les condicions laborals del professorat i del personal laboral dels centres educatius de Catalunya. En aquest sentit, entenem que qualsevol ordre al respecte ve contaminada d'origen, i la reiterada negativa a abordar la qüestió del temps escolar mitjançant el diàleg amb els representants dels treballadors hipoteca clarament la legitimitat d'una de les ordres més estratègiques del curs.

Les circumstàncies actuals, a més, condicionades per una pandèmia d'incerta evolució, obliguen la comunitat educativa, més que mai, a pactar escenaris i previsions de futur que obliguen al consens. Per contra, considerem que la proposta d'ordre de calendari, marcat per l'obsessió d'alguns sectors de sabotejar qualsevol intent de racionalització horària (especialment contra la jornada compactada, valorada amb èxit notable a secundària, així com als centres pilot de primària), més aviat és el recurs a les velles desconfiances de l'Administració respecte als mecanismes democràtics de decisió de cada comunitat educativa, la qual cosa estableix una paradoxa en què aquesta Administració no para de buscar l'autonomia educativa com un dels seus principals eixos de les seves polítiques, mentre que restringeix la possibilitat d'administrar als mateixos centres el tipus de jornada que voldrien.

És per això que el nostre sindicat, que representa la veu de la majoria dels professionals de l'escola pública, planteja una esmena a la totalitat a l'actual Projecte d'ordre i vol fer, a més, les seves consideracions:

Primera. Pel que a l'article 3.3, considerem que la desaparició d'un horari marc a ensenyament primari, en cas que no hi hagi consens entre el consell escolar de centre, podria causar conflictes interns innecessaris. És per això que proposem l'addició al redactat que indiqui que "en cas que no hi hagi acord, l'horari marc a infantil i primària serà de 9 a 12.30 i de 14.30 a 16.00".

Segona. Entenem que, en les circumstàncies actuals, l'anomenat suport educatiu personalitzat, que es fa fora de l'horari escolar, no té cap sentit en unes circumstàncies, el curs vinent, en què caldrà una acció

tutorial molt important i en què caldrà mantenir distàncies entre estudiants, de manera que proposem que la dotació de professorat per a aquesta tasca sigui integrada en l'horari lectiu normal per fer desdoblaments o grups de treball individualitzats.

Tercera. Entenem que, d'acord amb les recomanacions del mateix Consell Escolar de Catalunya, i amb la finalitat d'evitar una sobrecàrrega d'horari lectiu a l'alumnat (que a secundària implica tenir més hores lectives que qualsevol altre país europeu) és necessari plantejar la reducció de les sessions de classe, de 60 a 50 minuts.

Quarta. Pel que fa a l'article 5.4. cal possibilitar, mitjançant un afegit, que els centres de secundària que fan horari partit sol·licitin, en funció de la seva realitat i del principi d'autonomia educativa, l'horari de jornada continuada. Per això proposem afegir al final del redactat: "Els centres que durant el curs 2019-2020 s'hagin organitzat en horari de matí i tarda podran sol·licitar, en cas de majoria qualificada al Consell Escolar de Centre, jornada continuada".

Cinquena. Proposem suprimir tot l'article 6, sobre instituts escola, i que en aquests casos concrets cada etapa educativa pugui tenir horaris diferenciats, atès que ja tenen una càrrega lectiva diferenciada. D'aquesta manera, els horaris respectius es regirien pels articles 4 i 5 d'aquesta ordre.

Sisena. Proposem la supressió del tercer punt de l'article 10.4, que permet el manteniment de la sisena hora a primària, un experiment que va fracassar estrepitosament durant un breu període i que, d'acord amb diverses avaluacions independents, no té cap sentit ni benefici educatiu.

Setena. Proposem la supressió de la disposició transitòria única que estableix que els centres d'infantil i primària que han fet un pla pilot de jornada continuada no la podran continuar fent d'aquí dos cursos. Entenem que la motivació d'aquesta disposició no té caràcter pedagògic, sinó ideològic. Pensem que l'avaluació del pla pilot, reiteradament amagada (només es pot consultar una presentació digital de resum amb algunes desviacions importants), més aviat dona la raó a aquells centres que fan servir la jornada continuada com una organització intel·ligent del temps escolar i que la mostra, a més, resulta insuficient i, per la composició, esbiaixada. Per contra, proposem substituir l'actual disposició transitòria per un text diferent que digui així: "Aquells centres d'infantil i primària que d'acord amb les condicions de l'article 12.1 d'aquesta ordre vulguin participar en el pla pilot de jornada continuada podran sol·licitar-ho, de manera raonada, no més tard del 15 de juny. En cas que reuneixin les condicions establertes per aquests centres, es podrà autoritzar per al curs 2020-2021."

És per tot això que, si bé volem reconèixer el treball i l'esforç de la Comissió de Programació per arribar a acords, la nostra organització vol expressar disconformitat amb el Projecte d'ordre i amb el Dictamen al qual es refereix per manca d'ambició, especialment en les circumstàncies actuals. I volem censurar l'actitud del Departament que s'ha negat a seguir les indicacions d'aquest mateix Consell i ha fet més cas del prejudici polític que de la racionalitat educativa.

Vot particular presentat pel senyor Pere Forga, USOC

Una primera consideració.

El Projecte d'ordre de calendari conté canvis substancials respecte a la darrera ordre de calendari escolar, l'ordre EDU/56/2019. Entenem que en el context actual de lluita contra la pandèmia de covid-19, i donada la manca de certeses de com pot evolucionar en un futur a curt i mitjà termini, no veiem oportú la implantació de modificacions, amb l'afegit que tampoc no dibuixa cap previsió d'escenaris que es puguin presentar de forma urgent el curs 2020-2021. Per tant, considerariem oportuna la retirada d'aquesta ordre i plantejar-ne una altra més en la línia de l'EDU/56/2019.

Dit això, les principals discrepàncies no es troben tant en el Dictamen, sinó en els temes de fons de l'ordre de calendari escolar, en els quals el Dictamen no ha entrat i que considerem importants.

Considerem que l'article 4.4 s'hauria d'haver flexibilitzat. Acabar l'espai de menjador a les 14 hores, en funció de l'horari de finalització de classes al matí i els torns de menjador necessaris, podria no ser possible.

L'article 5.4, en relació amb la jornada compactada sobre els IES, entenem que de forma implícita deixa oberta la possibilitat de suprimir-la. Més encara, quan en el Plenari del Consell del dia 28 d'abril passat alguns representants de l'Administració educativa van expressar que la concreció de l'horari no formava part de les condicions laborals del professorat.

En relació amb la disposició transitòria única, no podem compartir la intenció de finalitzar el pla pilot de CEIP que fan la jornada continuada el curs 2021-22, sense comptar, com a mínim, amb l'opinió de la comunitat educativa d'aquests centres.

Vot particular presentat per la senyora Pepi Garcia, UGT

El dia 28 d'abril de 2020 s'ha aprovat en el Ple del Consell Escolar el Dictamen 3/2020, sobre l'ordre de calendari escolar per al curs 2020-2021. Els membres de la UGT de Catalunya presents en el Ple hem votat en contra d'aquest Dictamen.

Seguidament, s'exposen de manera breu els motius que ens han fet decidir el sentit del nostre vot, i que ja es van exposar en les nostres esmenes, aportades en Comissió:

Pensem que l'ordre hauria de recollir aspectes com ara qui es farà càrrec de l'alumnat mentre el claustre es reuneix, i també pensem que el Dictamen hauria de reflectir la necessitat de fer una demanada als consells comarcals i administracions locals per fer-se càrrec del transport escolar.

Defensem la jornada continuada ja que garanteix un horari més racional donat que les activitats extraescolars poden començar més d'hora. L'Ordre pressuposa que aquest tipus de jornada no és factible, sense tenir un retorn de les experiències pilot que es duen a terme. El Dictamen hauria d'haver sigut més contundent amb aquesta retallada d'autonomia dels centres.

A la UGT de Catalunya defensem que s'ha de garantir la igualtat entre alumnes i això només es dona si el menjador i les activitats extraescolars són gratuïtes.

Per poder fer horari partit, exigim la contractació de més professionals. No es pot acabar el menjador a les 14 h quan hi ha escoles que tenen la necessitat de fer tres torns.

L'estona de migdia és quan els centres enregistren més conflictes i hi ha més accidentalitat.

Les condicions en què tornen els alumnes a la tarda no són les més propícies per adquirir coneixements.

Per tot això la UGT continua demanant la jornada continuada.

Per una altra banda, com hem manifestat cada cop que hem pogut, pensem que ara més que mai, amb la circumstància que vivim davant la situació de pandèmia per la covid19, cal assegurar la salut de totes i tots els membres de la comunitat educativa. El Dictamen no recull aquesta situació d'excepcionalitat quant a possibles modificacions de calendari o organització dels centres. Pensem que l'Ordre hauria d'haver recollit previsions en aquest sentit, i que ha ignorat per complet la situació en la qual ens trobem.

La millor manera de garantir la salut i prevenir contagis a la mínima exposició als patògens, que només es pot aconseguir amb protecció (equips de protecció individual) i minvant al màxim la presència de persones en grup al centre. Les escoles tal com estan concebudes no permeten garantir un correcte distanciament social. Encara que es reduïssin les ràtios i augmentés el nombre de professionals, els nostres alumnes necessiten estar protegits i protegides, amb tots els mitjans per garantir la seva salut, així com la higiene de tots els espais i materials dels centres educatius.

Exigim que els centres educatius estiguin dotats en tot moment de material d'higiene personal, de primera necessitat en aquests moments, com és el sabó i el paper.

L'Ordre s'ha fet pensant en un calendari propi d'un curs dins d'una normalitat. Normalitat que ara no tenim i a hores d'ara ens manca un calendari de preinscripcions i una planificació de la plantilla docent i del personal laboral de suport educatiu.

Finalment, expressem el nostre desacord, ja que en cap moment aquest calendari no s'ha treballat a una mesa sectorial. Trobem que aquest és un tema prou important i ja es veuen afectades les condicions laborals del personal docent i laboral de suport educatiu de tots els centres educatius a Catalunya.

Vot particular presentat per la senyora Xènia Amorós, FAPAC

A la FAPAC ens oposem a l'aprovació del Dictamen sobre l'ordre de calendari del CEC perquè considerem que hauria d'incloure les següents consideracions i propostes de modificació de l'articulat.

Article 2.2 i 2.3.

Que les classes s'iniciïn el dia 1 de setembre.

Article 4.4.

Si bé estem d'acord que cal caminar cap a una racionalització dels horaris, també els de la pausa del migdia, volem fer palès que rebutgem el fet que la reducció de l'horari de menjador arribi acompanyada d'un augment del preu màxim, publicat recentment per part del departament.

Pensem que el temps de migdia, pel fet de ser indestruïble del dret a l'educació, hauria de ser universal i gratuït i gestionat directament amb personal propi per part del Departament.

És per això que considerem que, mentre no es vagi en la direcció de la gratuïtat i universalitat, no es pot carregar el cost de l'adequació horària a les butxaques de les famílies. Amb aquest canvi algunes famílies es veuran obligades a contractar serveis complementaris pre i post escola per poder conciliar, a la vegada que pagaran un preu superior per un servei de menjador més reduït.

Unir aquesta mesura al context de crisi econòmica a què estarem abocats després de l'emergència de la covid-19 suposarà una càrrega encara més gran per a les famílies, especialment aquelles més vulnerables.

Article 5.

En la línia del que ja hem comentat en les reunions, cal refer aquest redactat i esclarir si a partir d'ara els centres de secundària hauran de fer activitat a la tarda com a mínim dos dies a la setmana, o podran seguir, a la seva discreció, fent la jornada continuada.

Article 6.6.

L'article 6.6 dona peu a l'entrada d'agents privats en temps lectiu per dur a terme tasques no lectives i propicia la privatització d'un temps i unes activitats que, segons la legislació vigent, haurien de ser dutes a terme per professionals docents contractats per l'Administració pública.

En el text d'aquest article, també caldria explicitar que el cost del personal que es faci càrrec dels infants en el temps de coordinació dels docents no anirà a càrrec de les famílies. Atès que l'educació pública ha de ser gratuïta i universal per garantir l'equitat, no seria acceptable que les famílies dels instituts escola haguessin d'assumir el cost del temps de coordinació dels docents i, per tant, copagar l'educació. Anar a un institut escola no pot comportar un esforç econòmic més gran que anar a qualsevol altre centre, partint de la base que les famílies no haurien de fer-se càrrec de cap despesa relacionada amb l'accés a l'educació obligatòria.

D'altra banda, el temps de coordinació ja està previst en l'horari laboral dels docents. En cas que sigui necessari ampliar-lo, ho seria per a tots els docents i no únicament per als dels instituts escola, i el cost d'alliberar aquestes hores no pot recaure en les famílies.

Dictamen 5/2020

En data 1 d'abril de 2020, d'acord amb el que estableix l'article 171.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, ha estat tramès per a consulta al Consell Escolar de Catalunya el projecte normatiu següent:

Projecte de decret pel qual es crea el títol de la Generalitat de tècnic o tècnica superior en Luminotècnia per a les Arts Escèniques, i se n'estableix el currículum.

La Comissió Permanent, en aplicació dels apartats *g* i *h* de l'article 11 del Reglament del Consell Escolar de Catalunya, ha elaborat aquesta Proposta de dictamen.

Antecedents legals

Primer

L'Estatut d'autonomia de Catalunya determina a l'article 131.1 que correspon a la Generalitat de Catalunya, en matèria d'ensenyament no universitari, la competència exclusiva dels ensenyaments postobligatoris que no condueixen a l'obtenció d'un títol o d'una certificació acadèmica amb validesa a tot l'Estat i sobre els centres docents en què s'imparteixen aquests ensenyaments.

Segon

La Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació estableix a l'article 53.4 que correspon al Govern de la Generalitat determinar els currículums dels ensenyaments postobligatoris que condueixen a l'obtenció de titulacions pròpies de la Generalitat de Catalunya.

Tercer

Mitjançant el Decret 28/2010, de 2 de març, s'han regulat el Catàleg de qualificacions professionals de Catalunya i el Catàleg modular integrat de formació professional per adequar-los a les necessitats territorials i sectorials del sistema productiu català. El Catàleg s'actualitza periòdicament seguint l'evolució de les realitzacions professionals requerides en el treball.

Quart

El Decret 224/2018, de 16 d'octubre, pel qual es creen els ensenyaments d'arts escèniques i el títol de la Generalitat de tècnic o tècnica superior en Tècniques de Direcció Coral, del qual s'estableix el currículum, desplega les competències esmentades al punt segon per donar una oferta formativa específica a les diverses vessants escèniques.

Consideracions

La Comissió Permanent valora positivament la creació dels títols propis de la Generalitat de tècnic o tècnica superior en Luminotècnia per a les Arts Escèniques així com l'establiment del currículum corresponent, d'acord amb el que preveuen l'Estatut i la Llei d'educació, perquè responen a les necessitats de qualificació professional detectades a Catalunya en aquest sector. La creació d'aquest títol propi deriva de la inexistència d'un títol establert pel Govern de l'Estat que respongui a aquesta necessitat de qualificació. La creació d'aquest títol i la definició del currículum respon a les necessitats de qualificació professional detectades a Catalunya, fruit de la col·laboració de l'Administració educativa i entitats del sector de les arts escèniques i l'espectacle en viu, i la seva pertinença al sistema integrat de qualificacions i formació professional.

Així mateix, es valora positivament la incorporació de la llengua anglesa en el cicle formatiu amb la finalitat de normalitzar-ne l'ús en situacions professionals habituals i en la presa de decisions en l'àmbit laboral.

S'ha determinat no entrar en l'anàlisi dels annexos, perquè s'ha considerat que contenen aspectes tècnics i d'especialització que han de ser estudiats i debatuts en uns altres àmbits.

Consideració al text

Es recomana substituir l'expressió "el conseller d'Educació" per "el conseller o consellera d'Educació" en tot el text.

El Ple del Consell Escolar de Catalunya, reunit telemàticament el 28 d'abril de 2020, ha estudiat la proposta elaborada per la Comissió de Programació i va aprovar aquest Dictamen per 40 vots a favor i un en blanc.

Dictamen 6/2020

En data 27 de febrer de 2020, d'acord amb el que estableix l'article 171.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, ha estat tramès per a consulta al Consell Escolar de Catalunya el projecte normatiu següent:

Projecte de decret pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial

La Comissió Permanent, en aplicació dels apartats *g* i *h* de l'article 11 del Reglament del Consell Escolar de Catalunya, ha elaborat aquesta Proposta de dictamen.

Antecedents legals

Primer

L'Estatut d'autonomia de Catalunya determina a l'article 131.3.c que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència compartida per a l'establiment dels plans d'estudi corresponents, incloent-hi l'ordenació curricular.

Segon

La Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, estableix a l'article 64.1 que els ensenyaments d'idiomes tenen per finalitat capacitar els alumnes per a l'ús comunicatiu dels idiomes, al marge de les etapes ordinàries del sistema educatiu. El mateix article, a l'apartat 2, estableix que els ensenyaments reglats s'organitzen en nivells que es determinen en l'ordenament. A l'apartat 3 es determina que els ensenyaments reglats d'idiomes s'imparteixen a les escoles oficials d'idiomes i als centres públics delegats, que a aquest efecte en depenen. L'apartat 4 estableix que correspon al Govern determinar els currículums dels diversos nivells dels ensenyaments reglats d'idiomes i els requisits que han de complir les escoles oficials d'idiomes, els centres públics delegats i els centres privats autoritzats. Finalment, l'apartat 5 encarrega a l'Administració educativa la regulació de les característiques de les proves d'avaluació i d'homologació conduents a l'obtenció dels certificats de domini d'idiomes.

Tercer

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, regula, en els seus articles 59, 60, 61 i 62 els ensenyaments d'idiomes, i estableix, a l'article 3.6, que aquests ensenyaments tenen la consideració d'ensenyaments de règim especial. Així mateix determina, a l'article 59.1, que els ensenyaments d'idiomes tenen per objecte capacitar l'alumnat per a l'ús adequat dels idiomes fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu, i els organitza en tres nivells: bàsic, intermedi i avançat. La Llei també disposa que els ensenyaments del nivell bàsic han de tenir les característiques i l'organització que les administracions educatives determinin.

Quart

El Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsic a l'efecte de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, dels ensenyaments d'idiomes de règim especial que regula la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, i s'estableixen les equivalències entre els ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats en diversos plans d'estudis i els d'aquest Reial decret, reordena els nivells d'aquests ensenyaments i modifica la seva correspondència amb el Marc europeu comú de referència per a les llengües. Així mateix, s'estableixen els efectes dels certificats acreditatius de la superació dels nivells bàsic, intermedi b1, intermedi b2, avançat c1 i avançat c2 d'aquests ensenyaments, així com els requisits mínims de la documentació acadèmica necessària per garantir la mobilitat de l'alumnat. Finalment, s'estableix la possibilitat de certificar, a més de la competència general, les competències parcials per activitats de llengua.

Cinquè

El Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar (Consell d'Europa, 2001) proporciona unes bases comunes per a la descripció d'objectius, continguts i mètodes per a l'aprenentatge de llengües de manera que els cursos, els programes i les qualificacions descriguin d'una manera exhaustiva el que han d'aprendre a fer els aprenents de llengua a l'hora de comunicar-se i quins coneixements i habilitats han de desenvolupar per ser capaços d'actuar de manera efectiva.

Consideracions generals

La Comissió Permanent valora positivament l'ordenació que el present decret fa dels ensenyaments d'idiomes de règim especial d'acord amb el Marc europeu comú de referència per a les llengües i n'estableix els criteris d'admissió, l'organització dels diferents nivells, els mecanismes d'avaluació, permanència, certificació i mobilitat, l'oferta específica per a determinats col·lectius i l'estructura, els objectius, els continguts i la durada del currículum.

S'ha determinat no entrar en l'anàlisi dels annexos, perquè s'ha considerat que contenen aspectes tècnics i d'especialització que han de ser estudiats i debatuts en uns altres àmbits.

Consideracions al text

Cal afegir a l'article 16.5 "o al primer curs del nivell següent", d'acord amb el que preveuen els articles 10.4 i 12.6 del mateix Decret.

S'ha de canviar el títol de la disposició addicional segona per "Centres públics delegats", ja que el seu contingut no té a veure amb l'accessibilitat.

A l'annex I, 1, "Estructura", cal canviar el redactat d'"afavorir les actituds de la ciutadania envers l'aprenentatge de llengües" per "afavorir les actituds positives de la ciutadania envers l'aprenentatge de llengües".

L'enumeració dels continguts relatius a la competència lingüística comunicativa que es fa a l'apartat 1.2.2 de l'annex I és poc clara. Es considera que una redacció en forma de llistat que clarifiqui quins són els cinc apartats i inclogui les explicacions que s'ofereixen al paràgraf següent seria més adequada. La nova redacció quedaria com segueix:

Competència nocional-funcional: inclou els continguts relatius a les funcions i propòsits de la comunicació.

Competència discursiva: tracta l'organització del discurs, les diferents tipologies textuais i els àmbits d'ús tenint en compte els continguts relatius al text, entès com a unitat mínima de comunicació.

Competència sociocultural i sociolingüística: fomenta el coneixement intercultural que permeti a l'aprenent interpretar les situacions de comunicació i convencions socials en la llengua objecte d'estudi.

Competència per activitat de llengua: tracta les activitats, les estratègies i la tipologia textual relatives a la comprensió oral i escrita, l'expressió oral i escrita i la mediació.

Competència lingüística: se centra en els elements formals de la llengua, que inclouen el lèxic i els aspectes semàntics, la morfosintaxi, la fonètica i la fonologia i l'ortografia i els aspectes gràfics.

Recomanacions

Unificar en tot el text del Decret les expressions "Departament d'Educació" i "Departament amb competències en matèria de política educativa en l'àmbit de l'ensenyament no universitari".

Oferir la llengua aranesa dintre dels ensenyaments d'idiomes de règim especial, atès que el seu coneixement és un requisit o es valora com a mèrit en la provisió de places destinades a l'Aran, així com la llengua gallega.

D'acord amb el Protocol per la garantia dels drets lingüístics (Donostia 2016) es proposa establir una discriminació positiva envers les llengües minoritzades pròpies del territori de la comunitat lingüística i la gratuïtat com a mesura compensatòria. Es demana, per tant, fer efectiva la gratuïtat fins al B1 del Marc europeu comú de referència acordada en mesa sectorial el juny del 2017 i la gratuïtat progressiva fins al C1.

Es considera prioritari tornar a posar els preus públics de les EOI a nivells anteriors a l'increment de 2014 i eliminar el recàrrec de segona matrícula.

El Ple del Consell Escolar de Catalunya, reunit telemàticament el 9 de juny de 2020, va estudiar la proposta elaborada per la Comissió Permanent i va aprovar aquest Dictamen per 31 vots a favor i 2 en blanc.

Dictamen 7/2020

En data 8 de maig de 2020, d'acord amb el que estableix l'article 171.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, es va transmetre per a consulta al Consell Escolar de Catalunya el projecte normatiu següent:

Projecte de decret de l'oferta formativa i dels requisits de les escoles que imparteixen ensenyaments no reglats de música i de dansa

La Comissió Permanent, en aplicació dels apartats *g* i *h* de l'article 11 del Reglament del Consell Escolar de Catalunya, ha elaborat aquesta Proposta de dictamen.

Antecedents legals

Primer

L'Estatut d'autonomia de Catalunya determina a l'article 131.1 que correspon a la Generalitat de Catalunya, en matèria d'ensenyament no universitari, la competència exclusiva dels ensenyaments postobligatoris que no condueixen a l'obtenció d'un títol o d'una certificació acadèmica amb validesa a tot l'Estat i sobre els centres docents en què s'imparteixen aquests ensenyaments.

Segon

L'article 48.3 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, estableix que es poden cursar estudis de música o de dansa que no condueixin a l'obtenció de títols amb validesa acadèmica o professional en escoles específiques, amb organització i estructura diferents i sense cap limitació d'edat. Aquestes escoles les han de regular les administracions educatives.

Tercer

La Llei 12/2009, de juliol, d'educació (LEC) estableix en l'article 2.1 apartats *n* i *o*, entre els seus principis rectors, l'afavoriment de l'educació més enllà de l'escola i l'educació al llarg de la vida. D'altra banda, en l'article 65.1 es remarca l'existència d'una oferta no reglada, per a persones que volen assolir un nivell de coneixements artístics adequats per a practicar-los. A més, l'addicional vint-i-sisena exposa que l'Administració educativa "promou els ensenyaments artístics no reglats per mitjà de l'articulació de convenis amb els titulars de centres, d'acord amb la programació de l'oferta específica a què fa referència l'article 200.2". Finalment, en el mateix article puntualitza que aquests convenis han de tenir en compte la singularitat dels itineraris formatius dels estudis reglats.

Quart

El Decret es tramita d'acord amb l'article 59 i següents de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya i amb els principis de millora de la qualitat normativa i de transparència i participació ciutadana establerts a la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Consideracions

1. La Comissió Permanent remarca la contribució a la cohesió social i el valor social i cultural que aporten a la comunitat aquests ensenyaments. Per aquest motiu, valora positivament la potenciació i el reconeixement que el Projecte de decret fa de les escoles que imparteixen ensenyament no reglat de música, o de dansa, mitjançant la definició dels elements que constitueixen una garantia de la qualitat del servei que presten.

2. Es tracta d'un decret reiteradament reclamat pel sector ja que la majoria d'escoles de música i dansa en funcionament no se senten identificades amb el decret vigent actualment, que data de 1993. A més, cal recordar que el Projecte de decret que havia de substituir-lo i que va passar el tràmit de dictamen d'aquest consell fa pocs anys, no va arribar a veure la llum. Per tot això, és del tot necessari aprovar un nou marc regulador per a aquests ensenyaments que s'ajusti millor a la realitat, als requisits i a les necessitats d'aquests centres.

3. En aquest moments hi ha 264 escoles de música autoritzades a Catalunya. El nou decret ha de respectar aquestes autoritzacions i, en cap cas, no ha de suposar l'inici d'un nou procés d'autorització. A més, el procés d'adequació no hauria d'implicar més exigència en el compliment de la normativa anterior en relació amb el projecte de centre, programació general anual, memòria de final de curs ni tampoc pel que fa a l'exigència de les titulacions pertinents.

4. Si bé la LOE parla només dels ensenyaments de música i dansa, és evident que la realitat artística (creació i exhibició) és molt més interdisciplinària. No poden considerar-se de rang menor els ensenyaments de teatre, circ, escenografia, interpretació, plàstica, etc., cada cop més presents en projectes interdisciplinaris. A més, la LEC (disposició addicional vint-i-sisena) es refereix als ensenyaments artístics no reglats, amb la qual cosa es fa evident que els que no recull aquest Projecte de decret queden sense regular. Cal resoldre aquesta mancança, i seria bo fer-ho mitjançant el plantejament global i interdisciplinari d'escoles d'art o escoles artístiques, que podrien tenir un marc regulador comú pel que fa als seus ensenyaments no reglats.

5. La LEC estableix que l'Administració educativa promou els ensenyaments artístics no reglats per mitjà de convenis que poden tenir en compte la singularitat dels itineraris formatius que condueixen a l'accés a estudis reglats de caràcter professionalitzador. Per aquest motiu, s'insta a la creació de l'Institut Superior de les Arts, una de funcions del qual és reunir i coordinar, en una instància acadèmica comuna, les escoles artístiques superiors per establir-hi els circuits, les sinergies i els programes de conjunt que es fan imprescindibles per a una plena articulació dels estudis artístics superiors. En aquest sentit, d'acord amb l'article 66 de la LEC, cal que el Departament d'Educació de la Generalitat impulsi la creació de l'Institut Superior de les Arts i proposi un calendari de desplegament.

6. Convé incorporar com a antecedents legals aquelles referències de la LEC que tenen a veure amb els ensenyaments de música i dansa, i amb l'educació al llarg de la vida, tal com es recullen en l'apartat tercer dels antecedents legals d'aquest Dictamen.

Propostes

1. Modificar la data de promulgació de la Llei orgànica 2/2006 i referenciar-la amb data 3 de maig, tal com consta en l'ordenament jurídic vigent.

2. A l'article 2, "Objectius", es proposa modificar el punt *f* per incloure-hi l'objectiu de contribuir a la inclusió social. Afegir l'expressió "i la inclusió" a continuació de "Contribuir a la cohesió".

3. A l'article 3, "Programes", en el punt 2. "La pràctica i la comprensió de la música i de la dansa, amb tots els aprenentatges que comporten, tenen per finalitat:" es proposa incloure un nou apartat *c* per afegir una nova finalitat: "Desenvolupar les competències específiques de cada àmbit, música i dansa, perquè les persones gaudeixin de l'art de forma compartida, no competitiva i prosocial, i aportin valors humans en els contextos socials en què estan imbricats."

4. A l'article 3, "Programes", en el punt 2.*b*, a "La pràctica i la comprensió de la música i de la dansa, amb tots els aprenentatges que comporten, tenen per finalitat:" es proposa afegir-hi l'expressió "reflexiva" a continuació de "persona activa" en referir-se a la finalitat de la pràctica i la comprensió de la música. Es considera que les persones actives són les que creen espais per a la reflexió, el diàleg, la col·laboració, la proactivitat i la construcció del propi discurs. Per aquest motiu, es proposa modificar el redactat amb la forma següent: "Crear les habilitats i les actituds que es necessiten per esdevenir una persona activa, reflexiva i crítica en el món de l'art, i generar espais per al diàleg, la col·laboració, la proactivitat i la construcció del propi discurs."

5. A l'article 16, "Projecte educatiu de centre", es proposa modificar l'apartat *d* per especificar les prioritats i incloure després de l'expressió "programes didàctics" el fragment següent: "competències generals i específiques dels programes, continguts, criteris i indicadors d'avaluació, i marc didàctic i psicopedagògic. Definició de les estructures i les funcions de treball col·legiat docent. Programes de formació permanent del professorat i d'innovació educativa."

Recomanacions

1. Preveure mesures que facilitin la cohesió i la inclusió, objectius també del Decret, però que no es concreten en actuacions i instruments perquè es facin efectius.

2. Afegir un article que desenvolupi els programes específics de música. Aquest nivell o grup de programes són els que ja estan portant a terme moltes escoles i són precisament els que donen un caràcter transversal als ensenyaments ja que acostumen a incorporar altres disciplines i activitats artístiques que donen lloc a programes i creacions interdisciplinàries molt més riques i completes artísticament.

3. Preveure que les activitats formatives en els àmbits de la música i la dansa regulades en aquest decret puguin fer-se en espais escolars que reuneixen els requisits previstos en l'article 19.1, sempre que, quan n'hi hagi, s'integrin en un projecte educatiu del territori.

4. Precisar les possibles funcions que, com a òrgan de govern (article 23), poden atribuir-se al claustre de professorat.

5. Reconèixer la possibilitat de representació orgànica de l'alumnat de les escoles de música i ensenyaments de dansa

El Ple del Consell Escolar de Catalunya, reunit telemàticament el 9 de juny de 2020, ha estudiat la proposta elaborada per la Comissió Permanent i ha aprovat aquest Dictamen per 29 vots a favor, un en contra i una abstenció.

Dictamen 8/2020

En data 1 de juliol de 2020, d'acord amb el que estableix l'article 171.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, ha estat tramès per a consulta al Consell Escolar de Catalunya el projecte normatiu següent:

Projecte de decret de la Inspecció d'Educació

La Comissió de Programació, Construcció i Equipament, en aplicació dels apartats *g* i *h* de l'article 11 del Reglament del Consell Escolar de Catalunya, ha elaborat aquesta Proposta de dictamen.

Antecedents legals

Primer

L'Estatut d'autonomia de Catalunya determina en l'article 131.2 que correspon a la Generalitat de Catalunya, en matèria d'ensenyament no universitari, la competència exclusiva dels ensenyaments obligatoris i no obligatoris que condueixen a l'obtenció d'un títol acadèmic o professional amb validesa a tot l'Estat, que inclou en l'apartat *d* la inspecció del sistema educatiu.

Segon

La Llei 12/2009, de juliol, d'educació (LEC), regula en el capítol VII del títol X la inspecció del sistema educatiu. En concret, l'article 177 estableix:

- El Departament d'Educació exerceix la inspecció del sistema educatiu en tots els centres, de qualsevol titularitat, amb l'objectiu de garantir l'aplicació de l'ordenament i l'exercici dels drets i el compliment dels deures que en deriven.
- La inspecció del sistema educatiu s'articula territorialment i l'exerceixen funcionaris del cos d'inspectors d'Educació de la Generalitat de Catalunya i del cos d'inspectors al servei de l'Administració educativa, que tenen en l'exercici d'aquesta funció la condició d'autoritat pública.
- El Govern regula l'estructura, les atribucions i el funcionament dels òrgans de la Inspecció d'Educació i les atribucions que corresponen a les persones que les exerceixen.

A més, els articles 178, 179, 180 i 181 de la Llei d'educació regulen, respectivament, les funcions de la Inspecció d'Educació, les atribucions dels inspectors i inspectores d'educació, els plans d'actuació per mitjà dels quals es desenvolupen les funcions i atribucions de la Inspecció d'Educació, i els trets bàsics de la formació permanent dels inspectors i inspectores d'educació i de l'avaluació de l'activitat inspectora.

Finalment, la disposició addicional quinzena de la mateixa Llei preveu que la provisió temporal de llocs d'inspector o inspectora en comissió de serveis s'ha de fer per mitjà de convocatòries de concurs de mèrits específics entre funcionaris dels cossos docents, en els quals s'han de valorar la capacitat professional i els mèrits específics com a docents.

Tercer

Aquesta iniciativa s'inclou en el Pla normatiu de l'Administració de la Generalitat i es tramita d'acord amb l'article 59 i següents de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya i amb els principis de millora de la qualitat normativa i de transparència i participació ciutadana establerts a la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Consideracions

1. La Comissió de Programació remarca que onze anys després de l'aprovació de la Llei 12/2009 d'Educació encara estava pendent el desplegament del capítol VII, dedicat a la Inspecció d'Educació, que hauria d'haver implicat la introducció de modificacions rellevants en les finalitats, les funcions i l'exercici d'aquest servei.

2. D'altra banda, la Comissió de Programació reconeix que les transformacions del sistema educatiu per l'impacte de la revolució tecnològica i per la consolidació d'una societat lingüísticament i culturalment

plural, així com els canvis que han experimentat el models pedagògics —currículum competencial, autonomia de centres, creació de xarxes educatives— i el compromís amb l'equitat i l'escola inclusiva posen de manifest la necessitat de regular la Inspecció d'Educació amb un nou decret que substitueixi el Decret 266/2000, de 31 de juliol i el desplegament posterior que se'n va fer en l'Ordre ENS/289/2002, de 31 de juliol.

Propostes

1. Modificar l'inici del novè paràgraf substituint “La Inspecció d'Educació contribueix a la millora...” per “La Inspecció d'Educació ha de contribuir a la millora...” ja que la frase original emet un judici de valor innecessari i potser discutible. Atès que el decret estableix com ha de ser el servei d'inspecció, pot resultar més adient limitar-se a enunciar el propòsit de la inspecció educativa en relació amb la millora de la qualitat del sistema.

2. Eliminar la introducció del punt 2 de l'article 3 que proposa una diferenciació entre funcions que corresponen a la Inspecció d'Educació. D'altra banda, potser caldria afegir altres principis rectoris que no eren presents a la LOE: inclusió, no segregació, no discriminació per raons de procedència, orientació sexual, etc.

3. Modificar el sintagma “comunitat escolar”, que apareix en l'article 2.c, per “comunitat educativa”.

4. Modificar els apartats a i b de l'article 3 afegint l'expressió *acompanyar*. El redactat dels dos punt seria el següent: “a) Acompanyar i assessorar els centres i els serveis educatius en els processos de gestió i de transformació educatives. b) Acompanyar i assessorar en l'exercici de la funció docent i de la funció directiva centres i serveis educatius.” L'acompanyament per part d'inspecció és una de les funcions que més han reclamat aquests darrers temps a la inspecció, tant els centres i les seves direccions com els serveis educatius i els docents mateixos. Es tracta d'una funció necessària i compatible amb l'exigència i el rigor que també han de caracteritzar l'exercici de la inspecció.

5. Incloure un apartat 2.e a l'article 3 “Difondre les experiències de transformació de centres que hagin estat avaluades positivament”.

6. Afegir a l'article 3 un apartat 2.f: “Supervisar i vetllar per l'adequada promoció de la participació de les famílies en els centres, i reflectir aquest aspecte en els informes pertinents”. I un segon, corresponent al 2.g: “potenciar l'existència i l'operativitat d'associacions de famílies d'alumnes en els centres i contactar-hi directament per conèixer-les i reflectir-ne els punts de vista en els informes pertinents”.

7. Afegir l'infinitiu “atendre” encapçalant l'article 3.f.

8. Canviar l'ordre dels apartats 2 i 3 de l'article 4 per tal de millorar la coherència en la gradació de les funcions de la inspecció.

9. Eliminar la referència a la LEC que encapçala l'article 5.1 i integrar les atribucions dels inspectors i inspectores repartides en els apartats 5.1 i 5.2 en un de sol.

10. En l'article 5 s'ha optat per esmentar les atribucions referenciades a l'article 179.1 de la LEC. Però caldria tenir en compte les noves atribucions que la inspecció ha d'assumir en relació amb els ensenyaments a distància. Especialment, article 4 del Decret 57/2020, de 19 de maig, de l'Institut Obert de Catalunya.

11. Introduir entre les competències professionals requerides per a l'exercici de la funció inspectora a què fa referència l'article 7, en un apartat f, “competències docents” per establir la relació amb la funció de la inspecció d'avaluació de la funció docent.

12. En l'article 8.2 es podria precisar la descripció de l'estructura organitzativa de la Inspecció d'Educació. Especialment, en l'apartat 2, indicar l'estructura jeràrquica i enumerar els òrgans, comissions, etc., que la integren: comissió assessora, grups de coordinació de la Inspecció Territorial.

13. En l'article 8.3 s'haurien de perfilar els possibles criteris d'especialització. En el decret anterior, es feia referència a “l'ordenació curricular i d'altres aspectes fonamentals del sistema educatiu”. Es podria tenir en compte, per exemple, el desplegament del currículum competencial, l'educació inclusiva, l'equitat i el tractament de la diversitat, la igualtat de gènere, etc. La LOE, en l'article 154, fa referència als perfils profes-

sionals dels inspectors i fixa entre els criteris les titulacions, els cursos de formació en la inspecció i l'experiència en la docència i en l'exercici de la inspecció.

14. En l'article 9.1 caldria canviar l'ordre de la seqüència sintàctica final per posar de manifest que l'objectiu principal de la inspecció ha de ser donar resposta a les necessitats de la comunitat educativa. La millora contínua de la inspecció i els seus professionals té sentit perquè suposa una millora correlativa del suport a la comunitat educativa. La redacció podria quedar de la manera següent: "donant resposta a les necessitats de la comunitat educativa, així com orientant-se a la millora contínua de la Inspecció d'Educació".

15. En l'article 10 s'hauria de valorar si cal que el decret fixi les àrees de treball del caps d'inspecció, o bé seria suficient de preveure'n el nombre màxim (5). En qualsevol cas, d'acord amb la part expositiva que acompanya el Decret, s'hi hauria d'incorporar una referència a la supervisió i l'assessorament en la gestió i la implementació del projecte lingüístic com a resposta als reptes d'una societat culturalment diversa i multilingüe. En aquest context, cal orientar el sistema educatiu cap a un model que plantegi un enfocament plurilingüe i intercultural en què el català i l'occità a l'Aran continuïn sent les llengües de referència i normalment emprades en els àmbits docents al costat d'altres llengües curriculars (castellà i estrangeres) i no curriculars que formen part del patrimoni cultural de l'alumnat. Una possible redacció de l'article podria ser: "La Subdirecció General de la Inspecció d'Educació està integrada pel sub-director o la sub-directora general de la Inspecció d'Educació i fins a cinc caps d'inspecció que seran els responsables de diferents àrees de treball, entre les quals hi haurà assessorament i avaluació de centres i serveis, formació i avaluació, etc. En tot cas, si no es modifiqués l'articulat, s'hi haurà d'incloure una àrea que incorpori la supervisió i l'assessorament en la gestió i la implementació del projecte lingüístic."

16. Caldria definir i perfilar els àmbits d'expertesa a què fa referència l'article 19.1 i precisar els possibles camps d'aplicació i de coneixement amb els quals hauria d'estar relacionats: pedagogia, gestió, currículum competencial, ensenyament inclusiu, etc.

17. En l'article 25.2 caldria afegir "seguint criteris d'igualtat, mèrit, capacitat, publicitat i objectivitat".

18. En l'article 27 caldria afegir "En la formació permanent es tindrà en compte l'actualització i l'avaluació de les competències pedagògiques, metodològiques i curriculars relacionades amb l'àrea d'expertesa acreditada." Incloure-hi també les relacionades amb l'àmbit digital.

Recomanacions

1. S'hauria d'introduir la necessitat d'avaluar els projectes educatius i aquelles adequacions curriculars significatives, així com la implementació de procediments de col·laboració amb la unitat o l'entitat, que d'acord amb el capítol III de la LEC, estigui encarregada de l'avaluació externa del sistema (190.1.d.e/194.2).

2. En aquest sentit, es recomana la posada en funcionament de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació prevista al títol XI de la llei 12/2009 d'Educació. Aquesta Agència preveu, entre altres, l'avaluació de la funció inspectora, poc definida en aquest Projecte de decret.

3. A més dels criteris d'avaluació interna dels plans i del funcionament de l'organització previstos en el decret, caldria introduir la possibilitat d'una avaluació externa de l'exercici de la funció d'inspecció i de qualsevol aspecte del sistema educatiu d'acord amb els criteris establerts per l'Administració o organisme públic al qual correspongui.

4. Seria recomanable unificar la terminologia referida a la implantació territorial. En aquest sentit, atès que, segons la LEC, la zona educativa és l'àmbit d'actuació dels serveis d'educació —admissió, planificació, coordinació de centres etc.—, es proposa que s'utilitzi aquest terme en lloc de les altres formes emprades en el text de la Proposta de decret. En qualsevol cas es demana que es tinguin en compte les zones educatives en la delimitació del treball territorial de la inspecció.

5. Seria convenient introduir un article que precisi els requisits per accedir al cos d'inspecció —titulació, pertànyer a la funció docent (disposició addicional desena de la LEC)— i es tindrà en consideració pertànyer a un cos docent. Cal tenir en compte que s'hi accedeix a través dels cossos docents i la funció hi està necessàriament vinculada. Per aquest motiu, es recomana que en el desplegament normatiu ulterior

es precisin els anys d'experiència docent per accedir al cos d'inspecció.

6. Caldria limitar la durada en els nomenaments d'inspectores o inspectores d'Educació pel procediment de comissions de serveis. D'aquesta manera s'eixamplen les possibilitats d'accés al cos per part del personal docent i es mantenen les previsions específiques que estableix la LEC (article 121) per a l'accés al cos d'inspecció. Es recomana desenvolupar en una ordre aquest tema.

7. Impulsar mesures encaminades a promoure i fer efectiva la igualtat de dones i homes i la representació equilibrada en l'accés al cos d'inspecció i en la representació corresponent en els diferents òrgans de direcció de la Inspecció d'Educació. En aquest sentit, recordem que l'article 15 de la Llei 17/2015 preveu que s'hauria d'aprovar en dos anys un pla d'igualtat de dones i homes en el sector públic, incloent-hi mesures específiques per adequar-los, en cada cas, a les peculiaritats del personal docent.

El Ple del Consell Escolar de Catalunya, reunit a Barcelona el 20 de juliol de 2020, ha estudiat la proposta elaborada per la Comissió Permanent i ha aprovat aquest Dictamen per 29 vots a favor, 1 en contra i una abstenció.

Dictamen 9/2020

En data 13 de novembre de 2020, d'acord amb el que estableix l'article 171.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, ha estat tramès per a consulta al Consell Escolar de Catalunya el Projecte d'ordre següent:

Projecte d'ordre per la qual s'organitzen els ensenyaments de formació professional inicial en la modalitat d'educació no presencial

La Comissió Permanent, en aplicació dels apartats *g* i *h* de l'article 11 del Reglament del Consell Escolar de Catalunya, ha elaborat aquesta Proposta de dictamen.

Antecedents legals

Primer

L'Estatut d'autonomia de Catalunya determina, a l'article 131.2.h, que correspon a la Generalitat, en matèria d'ensenyament no universitari, la competència exclusiva, que inclou els aspectes organitzatius dels ensenyaments en règim no presencial per a alumnat en edat superior a l'escolaritat obligatòria.

Segon

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, estableix a l'article 69 que correspon a l'Administració educativa organitzar l'oferta d'educació a distància en els ensenyaments postobligatoris, així com les condicions en què s'han de fer les avaluacions finals i les avaluacions externes.

Tercer

La Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, disposa a l'article 55 que la modalitat d'educació no presencial es pot impartir en centres públics ordinaris, en centres específics per a la modalitat no presencial o en centres privats autoritzats pel Departament d'Educació.

Quart

La Llei 10/2015, de 19 de juny, de formació i qualificació professionals, estableix la necessitat d'impulsar l'aprenentatge a distància d'aquest ensenyament.

Cinquè

D'acord amb aquestes disposicions, el Govern de la Generalitat va aprovar el Decret 284/2011, d'1 de març, d'ordenació general de la formació professional inicial en què estableix que aquests ensenyaments es poden impartir en la modalitat presencial i no presencial.

Sisè

El Decret 122/2012, de 9 d'octubre, del procediment d'autorització i de comunicació prèvia per a l'obertura de centres educatius privats, a l'article 12, "Modificacions per variació de locals, unitats o ensenyaments", en el punt 3 s'especifiquen els requisits que les sol·licituds de modificació de l'autorització que tenen per objecte impartir de manera no presencial ensenyaments ja autoritzats en modalitat presencial han de complir.

Setè

Anteriorment, el Decret 67/2007, de 20 de març, ja regulava els ensenyaments de formació professional inicial en la modalitat a distància i reconeixia que es podien autoritzar en centres públics i en centres privats, sempre que aquests darrers disposessin d'autorització en la modalitat presencial. Així mateix, la disposició addicional única habilitava el Departament d'Educació per establir les instruccions d'organització, funcionament, requisits humans i estructurals: professorat, espai, equipaments, materials. Com a conseqüència d'aquesta habilitació, es planteja el Projecte d'ordre per la qual s'organitzen els ensenyaments de formació inicial en la modalitat no presencial.

Vuitè

El Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, que preveu al seu article l'article 7 les mesures i suports per a l'atenció educativa dels alumnes i a

l'article 21 la necessitat de facilitar itineraris adaptats als diferents ritmes i possibilitats d'aprenentatge de l'alumne en les modalitats d'ensenyament (presencial, semipresencial i a distància).

Novè

La Comissió Rectora del Sistema de la Formació i Qualificació Professionals va aprovar el 17 de juliol de 2020 el document de bases del model català de formació professional no presencial per donar resposta a les necessitats derivades de la quarta revolució industrial i a la millora en la qualificació professional de la població activa catalana, unes consideracions i mesures que s'han integrat en aquest Projecte d'ordre.

Desè

Atès que l'Ordre desplega el Decret 122/2012, que regula el règim d'autorització i comunicació prèvia, es proposa la inclusió al preàmbul de l'Ordre del text següent:

El Decret 122/2012, de 9 d'octubre, del procediment d'autorització i de comunicació prèvia per a l'obertura dels centres educatius privats ha establert el procediment d'autorització als centres privats de la modalitat no presencial i n'ha fixat els requisits que els centres hauran de complir.

Onzè

Aquesta iniciativa s'ha tramitat segons l'article 59 i següents de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

La Comissió d'Ordenació del Sistema Educatiu expressa les consideracions següents:

Consideracions generals

La Comissió Permanent troba adequada la regulació dels ensenyaments de formació professional no presencial d'acord amb el nou marc jurídic existent. De totes formes s'ha trobat a faltar l'informe jurídic preliminar.

Seguint aquesta línia, es valora positivament que els centres que imparteixen la modalitat no presencial d'ensenyaments de formació professional hagin de complir els requisits sobre mitjans telemàtics, materials curriculars i metodologia didàctica, professorat, grups, espais i ràtios que es determinen, tal com recullen els articles 4, 5, 6, 7, 8 i 9 d'aquesta Ordre i les indicacions sobre avaluació que es detallen en l'article 12.

A més, com que aquesta ordre regula un model de formació professional inicial en la modalitat d'educació no presencial que afecta milers d'alumnes i les condicions de treball de molts professionals amb una norma de rang inferior, caldria incorporar la negociació col·lectiva dels àmbits afectats.

Finalment, caldria precisar i donar a conèixer els criteris derivats de l'anàlisi a què es fa referència en el paràgraf vuitè de la justificació de l'ordre per determinar la classificació i les proporcions dels cicles a què es fa referència.

Consideracions al text de la disposició

1. Esmena de modificació de l'article 2 sobre la no aplicació dels articles 15, 16 i 17. Per això, on en l'article 2 diu "els articles 6, i del 8 al 14, també són d'aplicació a l'Institut Obert de Catalunya" hauria de dir 2. Els articles 6, i del 8 al 15 i el 17, també són d'aplicació a l'Institut Obert de Catalunya (IOC). L'article 16 és exclusivament d'aplicació a l'IOC".

2. Esmena d'addició, quant als àmbits d'aplicació, és preceptiva la negociació col·lectiva amb la representació legal dels treballadors i treballadores als àmbits corresponents, ja que aquesta Ordre incorpora articles relacionats amb les condicions de treball.

3. A l'article 3, cal afegir l'esmena, prèviament i d'aquells cicles pels qual demanen autorització. El punt quedaria redactat de la manera següent: "Per sol·licitar que s'imparteixi la modalitat d'educació no presencial dels cicles de formació professional inicial, cal que el centre en tingui implantada o autoritzada prèviament la modalitat presencial d'aquells cicles per als quals demana autorització".

4. A l'article 3, "Requisits, sol·licitud i documentació", es considera que s'hauria de millorar el redactat perquè el punt 2 indiqués amb claredat que en la sol·licitud corresponent els requisits del punt 1 hi estan inclosos i són condició ineludible. També es considera que els punts 1 i 2 es podrien agrupar i així la proposta de requisits i sol·licitud serien les següents:

En la sol·licitud que el centre ha de presentar s'ha d'indicar:

1. La modalitat presencial que el centre té implantada o autoritzada.
2. Els cicles presencials autoritzats que el centre vol impartir de forma telemàtica per garantir la normativa vigent en referència a aquests estudis.
3. Que el centre dona compliment als requisits sobre espais, equipaments, mitjans telemàtics, materials curriculars i metodologia didàctica, professorat, grups, espais i ràtios que es determinen a l'article 3.3 i adequats per garantir la qualitat d'aquests ensenyaments.
4. El conveni o acord corresponent, en què es faci constar, almenys, les característiques dels espais, instal·lacions i equipaments de què disposa, disponibilitat horària exclusiva per al centre i calendari que té disponible per a ús exclusiu del centre, per al cas que el centre hagi de fer ús d'espais i d'equipaments diferents als que es corresponen al seu règim d'implantació o d'autorització.
5. Es fa constar que l'article 3 d'aquesta ordre presenta discrepàncies amb l'article 12.3 del Decret 122/2012, de 9 d'octubre, del procediment d'autorització i de comunicació prèvia per a l'obertura de centres educatius privats, que determina la documentació que ha d'acompanyar la sol·licitud d'autorització per impartir de manera no presencial ensenyaments ja autoritzats en la modalitat presencial. A més, tampoc no es considera pertinent la referència que apareix a l'apartat 2 en relació amb el conveni o acord sobre espais o equipaments "diferents als que es corresponen al seu règim d'implantació o d'autorització" perquè, quan es tracta de proves finals, ja es regula a l'article 8.4 i a l'annex 3 d'aquesta ordre. Per aquest motiu, es proposa una esmena de supressió del fragment corresponent a l'apartat 2: "El conveni o acord corresponent, en què es faci constar, almenys, les característiques dels espais, instal·lacions i equipaments de què disposa, disponibilitat horària exclusiva per al centre i calendari que té disponible per a ús exclusiu del centre, per al cas que el centre hagi de fer ús d'espais i d'equipaments diferents als que es corresponen al seu règim d'implantació o d'autorització."
6. Esmena d'addició article 3.4. Cal afegir al final: "Aquesta relació ha d'estar a disposició de la Inspecció d'Educació".
7. A l'article 4 "Mitjans telemàtics", seria necessari especificar en el punt 1 que els centres han de complir els requisits en el moment de demanar autorització. El punt 1.c hauria de quedar redactat de la forma següent: "El centre docent ha d'afavorir, i la seva plataforma electrònica ha de permetre, la interactivitat". La raó de canviar "garantir" per "permetre" és que la interactivitat és un objectiu que la plataforma electrònica ha de permetre o afavorir, però garantir-lo no és possible ja que està en funció de la participació humana. D'altra banda s'ha optat per eliminar l'expressió "treball cooperatiu" ja que es tracta d'una metodologia que va molt més enllà de les plataformes tecnològiques i aquestes, en tot cas, poden ser una eina a l'abast del treball cooperatiu, però mai el permetrà o garantirà.
8. A l'article 6, "Professorat", en el punt 1 cal modificar el redactat i substituir l'expressió "amb vinculació lícita en dret amb el centre" per l'expressió: "amb professorat propi".
9. A l'article 11, "Compromisos del centre", al punt b, es considera que cal substituir l'expressió "cursi" per "pugui cursar" ja que no és necessària la forma imperativa.
10. L'article 11 quedaria redactat de la manera següent:
 - c) Garantir que l'alumne o alumna pugui dur a terme la formació en centres de treball. Ja que "possibilitar" no fixa cap obligació per part del centre.
 - d) Garantir l'oferta de tots els mòduls professionals que completen el cicle formatiu, entre la modalitat no presencial i la modalitat presencial. Ja que "determinar" només precisa, però no obliga a fer efectiva la totalitat dels mòduls.

11. A l'annex 2, 1. "Espais, equipaments, recursos i professorat", al punt 1.2, cal modificar el redactat i substituir l'expressió "amb vinculació lícita en dret amb el centre" per l'expressió "amb professorat propi".

Recomanacions

1. El Consell Escolar de Catalunya recomana que el Departament d'Educació demani al Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu l'elaboració d'un estudi sobre la formació professional a distància a Catalunya amb la finalitat de disposar de dades, entre altres aspectes, al voltant de les ràtios professorat / alumnat i la incidència que tenen en la qualitat de l'ensenyament-aprenentatge.

2. Introduir mesures en l'articulat (requisits, materials, recursos, metodologies, itineraris, etc.) per garantir l'atenció a la diversitat d'alumnat i l'assoliment de la igualtat d'oportunitats i d'accessibilitat, d'acord amb el Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu.

3. Proposar al Departament d'educació regular i actualitzar totes les titulacions susceptibles de ser crèdit tipus A o tipus B. Els crèdits A (es poden impartir tant de forma presencial com a distància) i els crèdits B (es poden impartir únicament de forma presencial).

4. Sobre l'IOC i l'oferta pública suficient de formació professional inicial no presencial, el *Document de bases per al model català de formació professional en la modalitat no presencial* assenyala que l'oferta formativa d'aquesta modalitat "es compon de l'oferta de titularitat pública i de titularitat privada, tot i que l'oferta pública sempre ha d'atendre, com a mínim, les especialitats demanades pel mercat de treball". Així, es recomana l'increment de l'oferta pública de formació professional inicial no presencial, per cobrir almenys els cicles susceptibles de fer-se a distància, i que ara mateix no s'ofereixen.

5. Sol·licitar que se substitueixi l'expressió "Inspecció Educativa" per "Inspecció d'Educació".

El Ple del Consell Escolar de Catalunya, reunit per videoconferència el 15 de desembre de 2020, ha estudiat la proposta elaborada per la Comissió Permanent i ha aprovat aquest Dictamen per 18 vots a favor, 7 en contra i 4 abstencions.

Annex

Vot particular presentat pel senyor Xavier Diez Rodríguez, USTEC-STEs (IAC)

USTEC-STEs (IAC) ha tingut, des de la seva fundació, ja fa més de quaranta-dos anys, una defensa total de l'ensenyament públic en totes les seves etapes educatives. Considerem que qualsevol intervenció del mercat sempre té efectes perversos sobre el dret a l'educació, tal com el recull l'article de la Declaració Universal dels Drets Humans. Pel que fa a la formació professional, un tram absolutament essencial per potenciar les possibilitats laborals dels nostres estudiants, assistim en els darrers anys a una veritable ofensiva dels principals estaments econòmics, nacionals i globals, a fi de convertir-la en un àmbit de negoci, com diverses experiències internacionals ens demostren. En aquest sentit, el nostre sindicat no pot acceptar en cap cas qualsevol indici de desregulació o segregació d'aquesta etapa educativa que les empreses, de manera oberta, tracten de controlar. I la norma que dictaminem en el Plenari del Consell Escolar de Catalunya d'aquest desembre va en aquesta línia.

No obstant això, volem reconèixer el gran esforç de la secretaria del Consell i la presidència de la Comissió en què s'ha discutit per buscar un consens impossible a partir de la col·lisió d'interessos entre els defensors de la gestió pública i les proteccions laborals, d'una banda, i dels representants de les diverses associacions empresarials, de l'altra.

Presentem, doncs, aquest vot negatiu particular, que fonamentem en els arguments següents:

– El text conté nombrosos elements en la direcció de la desregulació de l'educació i la creixent mercantilització de la formació professional, especialment pel que fa a elements de control democràtic, control per part de l'Administració educativa i desregulació laboral.

- El plantejament sobre les ràtios entre ensenyament presencial i no presencial evita tota garantia de qualitat i obre el meló de convertir la formació professional a distància en un mecanisme per obtenir titulacions i qualificacions sense garanties de qualitat a preus elevats, com ja succeeix en aquells països on el neoliberalisme ha trinxat els seus sistemes educatius.
- No s'han plantejat prou tallafocs per evitar pràctiques ja existents en països on la formació professional ha esdevingut un negoci. I això té repercussió sobre el conjunt del sistema perquè propicia una devaluació de les titulacions obtingudes en els prestigiosos centres públics on s'imparteixen les especialitats d'aquesta estratègica etapa educativa.

Girona, 16 de desembre de 2020.

Vot particular presentat pel senyor Joan Josep Codina Puig, CAEC

Pel que fa al Dictamen 9/2020, s'emeta el present vot particular en relació amb els aspectes següents:

- Professorat (article 6).
- Grups (article 7).
- Seguiment i avaluació (article 12.7).
- Supervisió (article 13).
- Accés i matrícula (article 14.3).
- Renúncia a la matrícula (article 16).
- Calendari (article 17 i disposició addicional primera)
- Habilitació a la direcció general competent en matèria de formació professional pel que fa als espais habilitats (article 8,3, disposició addicional quarta, cinquè, annex 1, apartat a, annex 2.2 i annex 3.4).

PRIMERA: a l'article 6: professorat

El redactat del Projecte d'ordre (suficient professorat amb vinculació lícita en dret) dona compliment al que disposen l'article 117.8 de la LOE i la disposició addicional quarta del Reial decret 2377/1985 de normes bàsiques sobre concerts educatius.

Es proposa mantenir el redactat.

No es poden posar restriccions al tipus de vincle que el centre pot tenir amb el personal docent, quan ha de ser admissible qualsevol forma de vinculació entre docent i centre que sigui lícita en dret.

SEGONA: a l'article 7: grups

Per determinar la capacitat autoritzada del centre es parla de grups, a l'igual que la formació professional presencial.

En la formació professional no presencial cada alumne segueix un itinerari personalitzat i tria les unitats formatives que vol cursar en cada semestre.

La capacitat ha de fer referència a les unitats formatives.

TERCERA: a l'article 12.7: seguiment i avaluació

L'única referència al percentatge d'assistència la trobem en els programes de formació i inserció (PFI), que demana un 70 %. En la formació presencial no hi ha una limitació comparable. Queda a criteri de les normes del centre. Es proposa abaixar el percentatge al 70 %.

QUARTA: a l'article 13: supervisió

N'hi hauria prou per complir els objectius de la inspecció que es facilités l'accés a tota la informació acadèmica continguda en la plataforma, inclosa la informació del seguiment de l'alumne.

Es proposa que digui: “Facilitar a la Inspecció d’Educació tota la informació acadèmica que conté la seva plataforma electrònica”.

CINQUENA: a l’article 14.3: accés i matrícula

L’article diu que la matrícula es fa per mòduls professionals o crèdits.

Els centres solen organitzar la matrícula semestral per unitats formatives.

SISENA: a l’article 16: renúncia a la matrícula

D’acord amb el que disposa l’article 14.2 del Dret 67/2007, “als centres d’altres titularitats els criteris de permanència els determina i els fa públics el seu titular”.

L’article 16 hauria de ser exclusivament d’aplicació a l’IOC.

SETENA: a l’article 17: Calendari

L’alumnat que cursa cicles formatius a distància majoritàriament és gent de 27 a 30 anys i ocupats.

Si s’han de desplaçar a Catalunya han de poder fer ús del cap de setmana per un tema de conciliació i, per tant, no s’hauria de prohibir l’activitat en diumenge.

Disposició addicional primera: calendaris

Al modificar el termini al curs 2023-2024 es proposa modificar l’apartat 3.a al curs 2022-2023 i l’apartat 3.b al curs 2023-2024.

VUITENA: a l’article 8.3

Cal afegir-hi:

“3. Aquests espais han d’estar ubicats en el territori de Catalunya fora que el centre disposi de la corresponent autorització per fer ús d’altres espais diferents”.

Disposició addicional quarta: formació presencial obligatòria

Es proposa el redactat següent:

“S’habilita la persona titular de la Direcció General Competent en matèria de formació professional per aprovar la determinació dels mitjans tecnològics mínims necessaris que permetin l’execució i la supervisió, amb les garanties adequades, tant de mòduls professionals o crèdits que s’han d’impartir de forma presencial com d’activitats presencials en mòduls professionals no presencials dels previstos a l’ordre, en altres espais diferents dels previstos a l’ordre.

“Els centres que acreditin el compliment dels requisits mínims establerts han de ser degudament autoritzats per fer els mòduls professionals o crèdits que s’han d’impartir de forma presencial com d’activitats presencials en altres espais disponibles diferents dels previstos a l’ordre.”

Si no prospera la proposta, al final, a l’igual que en la cinquena, cal afegir al final: “En altres espais diferents dels previstos a l’ordre”.

Disposició addicional cinquena: proves finals a distància

Es proposa el redactat següent:

“S’habilita la persona titular de la Direcció General Competent en matèria de formació professional per aprovar la determinació dels mitjans tecnològics mínims necessaris que permetin l’execució i la supervisió, amb les garanties adequades, d’exàmens finals en altres espais diferents dels previstos a l’ordre.”

Els centres que acreditin el compliment dels requisits mínims establerts seran degudament autoritzats per fer la prova final en altres espais diferents dels previstos a l’ordre.”

Annex 1. Apartat a

Es troben recollits en aquest apartat els cicles formatius que es poden impartir íntegrament a distància, sense presencialitat.

Cicles que reuneixen aquestes característiques no hi són, com comerç internacional, transport i logística, educació infantil, integració social i producció d’audiovisuals i espectacles.

No sembla admissible posar limitacions a l’oferta no presencial d’uns cicles que no requereixen activitats presencials i, per tant, no ocupen espais del centre.

Annex 2.2 i annex 3.4

Cal afegir, d’acord amb la proposta de modificació de les disposicions addicionals quarta i cinquena:

“El centre pot fer ús d’altres espais si disposa de la corresponent autorització.”

Barcelona, 16 de desembre de 2020

Vot particular presentat pel senyor Joan Bassas Arnau, APSEC

Joan Bassas Arnau, representant d’APSEC al Consell Escolar de Catalunya, presenta vot particular sobre els aspectes següents:

1. Discrepància entre el Decret 122/2012 i el sistema d’autorització de la modalitat no presencial prevista al Projecte d’ordre.
2. Discrepància entre l’article 3.2, l’article 8.4 i l’annex 3, apartat 3 del Projecte d’ordre.
3. Moment en què cal complir els requisits de professorat i plataforma.
4. Esmena sobre el professorat de formació professional no presencial.
5. Esmenes en l’article 7 i en l’article 9, sobre proporcions màximes i ràtios.
6. Esmenes a l’article 8 i annexos 2 i 3 sobre prohibició d’usar espais ubicats fora de Catalunya.
7. Esmena de modificació a l’article 12 sobre percentatge d’activitats per ser avaluat.
8. Esmena de modificació de l’article 13 sobre inspecció de la plataforma.
9. Esmena de modificació de l’article 14.3, sobre matrícula per unitats formatives.
10. Esmena de modificació de la disposició addicional 1a, sobre calendari d’aplicació.
11. Esmena de modificació de la disposició addicional 4a, sobre mitjans tecnològics per a les activitats presencials obligatòries.
12. Esmena de modificació de la disposició addicional 5a, sobre proves finals a distància
13. Esmena a l’annex 1 sobre l’aplicació de proporcions màximes a determinats cicles.
14. Esmena a l’annex 1 sobre utilització del concepte *grup* per establir limitacions al nombre d’alumnes.

1. Discrepància entre el Decret 122/2012 i el sistema d’autorització de la modalitat no presencial prevista al Projecte d’ordre

L’article 12.3 del Decret 122/2012, del procediment d’autorització i de comunicació prèvia per a l’obertura de centres educatius privats, ha establert un sistema de declaració responsable del titular conforme complirà els requisits per impartir formació professional no presencial:

Les sol·licituds de modificació de l’autorització que tenen per objecte impartir de manera no presencial

ensenyaments ja autoritzats en modalitat presencial es presenten acompanyades d'una declaració del titular segons la qual disposarà d'una plataforma electrònica, d'un servei tècnic de manteniment de la plataforma electrònica i dels materials curriculars per impartir, com a mínim, el primer curs de l'ensenyament. Cal adjuntar també les especificacions tècniques de la plataforma electrònica i del servei tècnic corresponent.

El Projecte d'ordre, article 3.2, diu:

2. El centre ha de presentar la sol·licitud corresponent, d'acord amb el règim d'implantació o d'autorització d'ensenyaments que correspongui. De forma específica la sol·licitud ha d'incloure com a mínim:

- El nombre de grups per als quals sol·licita l'autorització.
- El conveni o acord corresponent, en què es faci constar, almenys, les característiques dels espais, instal·lacions i equipaments de què disposa, disponibilitat horària exclusiva per al centre i calendari que té disponible per a ús exclusiu del centre, per al cas que el centre hagi de fer ús d'espais i d'equipaments diferents als que es corresponen al seu règim d'implantació o d'autorització.

S'altera, doncs, el procediment previst al Decret. El Projecte d'ordre no se cenyeix a una sol·licitud acompanyada d'una declaració responsable, sinó que hi afegeix altres elements, com la justificació documental de convenis o acords per disposar d'espais addicionals. El concepte *grup* tampoc no està previst en el Decret 122/2012 i és més propi dels ensenyaments presencials que dels no presencials, tal com argumentarem més endavant.

L'article 3.2 no sols no s'aparta del que estableix el Decret 122/2012, sinó que és contradictòria en si mateixa, ja que, si el centre tramita una modificació de la seva autorització d'obertura i demostra que té espais addicionals a la seva disposició, aquests espais podrien emprar-se, fins i tot, per als ensenyaments presencials, cosa que ultrapassa el propòsit de l'Ordre, que es limita als ensenyaments de formació professional no presencial.

Cal que l'ordre distingeixi nítidament dues coses distintes:

- a) L'autorització dels ensenyaments de formació professional no presencial a què es refereix l'article 12.3 del Decret 122/2012, que cal fer mitjançant una sol·licitud de modificació de l'autorització d'obertura acompanyada d'una declaració responsable del titular, sense més afegits.
- b) La utilització temporal, exclusivament per a determinades activitats presencials relacionades amb la formació professional no presencial, d'espais addicionals als necessaris per complir els requisits mínims. Per a aquesta finalitat, hauria de ser suficient una comunicació prèvia, si cal amb declaració responsable i aportació documental, sense haver de modificar l'autorització d'obertura.

2. Discrepància entre l'article 3.2, l'article 8.4 i l'annex 3, apartat 3 del Projecte d'ordre

S'observa discrepància entre l'article 3 i l'article 8.4 del Projecte d'ordre:

- Segons l'article 3.2, “per al cas que el centre hagi de fer ús d'espais i d'equipaments diferents als que es corresponen al seu règim d'implantació o d'autorització”, el centre ha de presentar sol·licitud d'autorització, que ha d'incloure com a mínim els convenis o acords que hagi establert amb la finalitat de disposar d'espais externs al centre.
- Segons l'article 8.4, els centres “han de comunicar el canvi dels espais previstos per a les proves finals als serveis territorials [...] amb una antelació mínima d'un mes de la data d'inici de les proves finals, tot indicant els nous espais”.

No queda, doncs, prou clar si, per al cas que el centre hagi de fer ús d'espais externs, s'aplicarà un règim d'autorització o de comunicació.

L'annex 3, apartat 3, concorda amb l'article 8.4 però no amb l'article 3.2, quan preveu:

Els centres que imparteixen formació professional a distància, que utilitzin espais externs per fer les proves

finals presencials, han de guardar i custodiar les autoritzacions d'ús dels espais externs almenys durant quatre anys, les quals estaran a disposició de la Inspecció d'Educació. (Annex 3, paràgraf 3.)

No tindria sentit guardar-los i custodiar-los durant quatre anys si ja s'haguessin acreditat en el procediment de l'autorització d'obertura, com demana l'article 3.2. La contradicció és, doncs, palesa.

Per això, a més de suprimir en l'article 3 el text següent:

“El conveni o acord corresponent, en què es faci constar, almenys, les característiques dels espais, instal·lacions i equipaments de què disposa, disponibilitat horària exclusiva per al centre i calendari que té disponible per a ús exclusiu del centre, per al cas que el centre hagi de fer ús d'espais i d'equipaments diferents als que es corresponen al seu règim d'implantació o d'autorització.”

Es proposa afegir a l'article 8 un apartat 5, amb text següent:

5. Els centres que, per impartir cicles en modalitat no presencial, hagin de fer ús temporalment d'espais externs per a les activitats presencials d'aprenentatge previstes en determinats mòduls professionals han de comunicar, amb una antelació mínima de dos mesos, als Serveis Territorials o al Consorci d'Educació de Barcelona, el conveni o acord corresponent en què es faci constar, almenys, les característiques dels espais, instal·lacions i equipaments de què disposa, disponibilitat horària exclusiva per al centre i calendari que té disponible per a ús exclusiu del centre.”

3. Moment en què cal complir els requisits de professorat i plataforma

El Dictamen en la consideració 7, indica que

A l'article 4 “Mitjans telemàtics”, seria necessari especificar en el punt 1 que els centres han de complir els requisits en el moment de demanar autorització.

Rebutgem aquesta consideració pel motiu següent. Tenint en compte que el procés d'autorització se sol tramitar molt abans del moment de l'entrada efectiva en funcionament dels ensenyaments, això comportaria una càrrega econòmica ja que obligaria a despeses innecessàries. Per al personal o per a l'allotjament (*hosting*) de la plataforma, hauria de ser suficient una declaració responsable conforme es disposarà en el moment de l'entrada en funcionament del professorat amb la titulació necessària i la plataforma i el servei tècnic de manteniment. Òbviament, el centre sí que ha de disposar de materials curriculars i metodologia didàctica previstos a l'article 5 en el moment de la sol·licitud.

4. Esmena sobre el professorat de formació professional no presencial

En el plenari del Consell Escolar celebrat el 15 de desembre es va aprovar incorporar al Dictamen una esmena a l'article 6 i a l'annex 2.1 en relació amb el professorat en el sentit que ha de ser “professorat propi”, cosa que els promotors de l'esmena possiblement interpreten que vol dir que ha de tenir relació laboral amb el centre.

Sobre aquest punt fem les objeccions següents.

L'expressió *professorat propi* és ambigua, atès que el professorat no és propietat dels centre.

El Projecte d'ordre no pot regular qüestions de l'àmbit laboral. És un reglament de promogut pel Departament d'Educació i s'ha de cenyir a l'àmbit educatiu, sense posar límits als vincles legítims que puguin establir-se entre centre i docent.

L'article 117.8 del text consolidat de la Llei orgànica 2/2006 indica la que cal tenir en compte l'existència de professorat “*sense relació laboral* amb la titularitat del centre”:

La reglamentación que desarrolle el régimen de conciertos tendrá en cuenta las características específicas de las cooperativas de enseñanza y de los profesores sin relación laboral con la titularidad del centro, a fin de facilitar la gestión de sus recursos económicos y humanos.

La diversitat de vincles lícits entre centre i docent també està prevista al Reial decret 2377/1985, pel qual s'aprova el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius, que preveu la situació del professor que no tenen relació laboral amb el centre i que estan inclosos en el règim de concert educatiu. Tot i que en l'article 34 indica:

La Administración abonará mensualmente los salarios al profesorado de los centros concertados como pago delegado y en nombre de la entidad titular del centro.

Però en la disposició addicional quarta afegeix:

Las retribuciones de los profesores que presten servicios en centros concertados sin tener relación contractual de carácter laboral con la entidad titular del centro, serán abonadas directamente a esta por la Administración, previa declaración por la entidad titular, y conformidad expresa del profesor, acerca de la inexistencia de la citada relación contractual. A tales efectos, la entidad titular remitirá a la Administración la relación individualizada de dicho profesorado.

En sentit semblant, l'article 24 del Decret 56/1993, de 23 de febrer, sobre concerts educatius que en el marc del sistema de pagament delegat, a més de l'abonament dels salaris dels treballadors amb relació laboral, preveu la possibilitat que el Departament pagui l'import de la cotització dels treballadors inclosos al règim de treballadors autònoms

El Departament d'Ensenyament, en abonar els salaris del personal inclòs en el sistema de pagament delegat, ha d'efectuar i ingressar en el Tresor les retencions corresponents a l'impost sobre la renda de les persones físiques. D'igual forma, ha de fer l'ingrés de les oportunes cotitzacions a la Seguretat Social. Ateses les particulars característiques del règim especial dels treballadors autònoms de la Seguretat Social, el Departament d'Ensenyament pot articular el mecanisme de finançament del cost de les cotitzacions del personal inclòs en aquest règim que sigui més adequat al compliment de les obligacions derivades del règim esmentat.

En resum, la regulació ha d'acceptar qualsevol dels vincles lícits que puguin estar establerts entre el centre educatiu i el seu personal docent. L'expressió *professorat propi* resulta confusa i sembla anar en contra de determinats vincles que són lícits en dret.

5. Esmenes en l'article 7 i en l'article 9, sobre proporcions màximes i ràtios

L'Ordre utilitza un concepte de *grup* que no s'adequa a la realitat de la formació professional no presencial. A diferència de la modalitat presencial, en la modalitat a distància els alumnes no s'organitzen en grups-classe estables, ja que en aquesta modalitat cada alumne segueix un itinerari personal i dosifica en cada semestre les unitats que pot cursar en funció de la seva disponibilitat horària, del ritme d'aprenentatge que preveu mantenir al llarg del semestre i d'altres circumstàncies particulars, respectant les normes de seqüenciació previstes. Per això, l'agrupació real d'alumnat sol ser distinta en cada mòdul i unitat formativa, d'acord amb la demanda. Per això no és aplicable un concepte de *grup* anàleg al de la formació presencial.

A més, cal tenir presents dos elements molt rellevants:

- a) En la formació professional no presencial la matriculació es fa per mòduls professionals, com el mateix Projecte d'ordre reconeix a l'article 14.3.
- b) El Decret 67/2007 (article 4) i la Resolució EDU/2894/2020, de 10 de novembre, d'impartir de forma presencial o a distància de diversos crèdits o mòduls professionals en els ensenyaments professionals a distància, han diferenciat entre mòduls que es poden cursar enterament a distància i mòduls que necessàriament s'han de cursar amb presencialitat total o parcial. La Resolució EDU/2894/2020 ha actualitzat la llista dels mòduls que es poden cursar d'una o altra manera.

Per tant, les limitacions quantitatives haurien de distingir entre un tipus i altre de mòduls, atès que les limitacions que s'imposen als mòduls que poden impartir-se enterament a distància no poden ser idèntiques a les dels mòduls que requereixen presència.

Quan, segons la Resolució EDU/2894/2020, el mòdul conté activitats presencials, caldrà emprar els es-

pais docents disponibles del centre (aules, laboratoris, tallers, etc.) per impartir-lo. Com que la disponibilitat d'aquests espais és inevitablement limitada, també serà limitada la quantitat d'alumnat que s'hi pot atendre. Per a aquests tipus de mòdul, doncs, cal acceptar que l'Administració educativa imposi limitacions quantitatives, sempre que siguin proporcionades, és a dir, que el límit quantitatiu que s'imposa no sigui arbitrari i sigui l'estrictament necessari per evitar la saturació dels espais físics del centre.

Però quan el mòdul no conté activitats d'aprenentatge presencial, no caldrà emprar els espais físics del centre i no actuaran limitacions directes al nombre d'alumnes. Tot i això, es podrien invocar limitacions indirectes derivades de la proporció que, en un mateix centre i cicle formatiu, ha de guardar l'oferta de places en mòduls que contenen activitats presencials i l'oferta de places en mòduls que no contenen activitats presencials, que ha de tenir un marge de tolerància superior per permetre les variacions de matriculació que per raons aleatòries puguin produir-se en determinats semestres.

El marge de tolerància indicat al paràgraf anterior, com que no actuen limitacions derivades dels requisits d'instal·lacions físiques, hauria de ser definit pel mateix centre en el marc de la seva autonomia organitzativa, definida el Decret 102/2010 d'autonomia dels centres educatius, ja que "l'autonomia dels centres educatius abasta els àmbits pedagògic, organitzatiu i de gestió de recursos humans i materials" (article 1) i que es plasma en les normes d'organització i funcionament que estableix el centre (article 18). Cal observar que per al centres privats no sostinguts amb fons públics, el Decret 102/2010 no imposa altres obligacions que la de justificar la seva organització curricular. És per això que correspon a la titularitat del centre, en ús de la seva autonomia, establir i publicar el límit de places en els mòduls que no estan limitats per contenir activitats presencials d'aprenentatge, a més de respectar sempre la proporció màxima de 90/1 entre alumnat i docent.¹ Tanmateix, és adequat que l'Administració educativa estableixi un percentatge màxim de la diferència de places entre un i altre tipus de mòdul dins d'un mateix cicle formatiu. Per tot el que s'ha exposat, plantegem les esmenes següents:

En l'article 7, on diu:

Per a cada cicle formatiu, els centres no poden superar la proporció màxima de grups a distància per cada grup autoritzat en la modalitat presencial que es determina a l'annex 1 de conformitat amb les característiques de cada cicle formatiu.

Proposem que digui:

Per als mòduls professionals que cal impartir totalment o parcialment de forma presencial, es determina a l'annex I una proporció màxima de places a distància per a cada grup autoritzat en la modalitat presencial, en funció de la porció de presencialitat exigida i amb la finalitat d'evitar la saturació dels espais docents del centre.

Per als mòduls professionals que no requereixen activitats d'aprenentatge presencial inclosos al mateix cicle formatiu que contingui mòduls a què es refereix el paràgraf anterior, el centre ha d'establir i fer públic el límit de places. Per a aquests mòduls professionals el límit de places no pot superar en un 15 % el que s'hagi establert per als mòduls professionals als quals es refereix el paràgraf anterior, i cal respectar sempre el límit màxim de 90 alumnes per docent.

En l'article 9, sobre ràtios, on diu:

1. La relació màxima de professorat/alumnat és d'1/90 alumnes en cada mòdul professional, crèdit o unitat formativa. A l'efecte del còmput del nombre d'unitats previst en el règim d'autorització de centres, cada unitat no pot sobrepassar 90 alumnes.

2. La ràtio en les classes pràctiques presencials per als cicles formatius on són previstes no pot sobrepassar 30 alumnes per grup o el màxim autoritzat en la modalitat presencial, en cas que sigui menor de 30.

1. El projecte diu que "la relació *màxima* de professorat/alumnat és d'1/90 alumnes", quan en realitat vol dir relació *mínima*, ja que si *augmentem el nombre d'alumnes per docent augmentaríem el divisor de la fracció, que passarà així a expressar un valor inferior*. Per exemple, 1/100 és inferior a 1/90, i, per tant, vulnera la ràtio mínima, no la màxima. En canvi 1/60 és superior a 1/90 i respecta la ràtio mínima.

Proposem que digui:

1. La relació màxima d'alumnat/professorat és de 90 alumnes per docent en cada mòdul professional, crèdit o unitat formativa.
2. La ràtio en les classes pràctiques presencials per als cicles formatius en què són previstes no pot superar 30 alumnes per grup o el màxim autoritzat en la modalitat presencial, en cas que sigui menor de 30.

6. Esmenes a l'article 8 i annexos 2 i 3 sobre prohibició d'usar espais ubicats fora de Catalunya

L'article 8 inclou una limitació a l'ús d'espais externs, addicionals als necessaris per a l'autorització d'obertura del centre, ja que obliga a fer que aquests espais estiguin "ubicats en el territori de Catalunya". El fomentament d'aquesta prohibició resulta dubtós, atès que:

- a) Estableix una limitació que contradia la Llei 17/2009 sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, la qual estableix que "l'atorgament d'una autorització permet al prestador accedir a l'activitat de serveis i exercir-la en la totalitat del territori espanyol, fins i tot mitjançant l'establiment de sucursals".
- b) S'oposa als principis consagrats per la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat relatiu a la "lliure circulació i establiment dels operadors econòmics" i de "lliure circulació de béns i serveis per tot el territori espanyol, sense que cap autoritat la pugui obstaculitzar directament o indirectament".
- c) Dificulta a l'alumnat resident fora de Catalunya triar centres catalans, i entrebantant la lliure elecció.
- d) Dificulta als centres catalans la prestació del servei de formació no presencial en la totalitat del territori espanyol.
- e) S'oposa a una pràctica usual en aquest tipus de formació. No és difícil trobar centres d'altres comunitats autònomes que ofereixen als seus alumnes la possibilitat de triar el lloc per fer els exàmens presencials entre diverses localitzacions a distintes comunitats autònomes, inclosa Catalunya. Només algun exemple:
 - **Centre. MEDAC.** "Para examinarse de Técnico Superior en Educación Infantil a distancia los alumnos podrán acudir a los centros autorizados que hay repartidos por toda España [...]. No tendrán problemas para examinarse en su comunidad autónoma."
 - **Centre. CESUR.** "La modalidad online te permitirá cursar todo el temario del Técnico Superior en educación infantil online a tu ritmo, debiendo asistir a lo largo del curso a los exámenes presenciales. Con el fin de que el desplazamiento para la realización de los exámenes no suponga un impedimento, en CESUR ofertamos varias sedes para la realización de los mismos:
 - "Sedes de examen:
Zaragoza, Valencia, Barcelona, Mallorca, Coruña, Bilbao, Málaga, Sevilla, Madrid, Murcia, Badajoz, Las Palmas de G. C., Santa Cruz de Tenerife, Oviedo, Valladolid y Cáceres"
- f) En la modalitat teleformació de la formació professional per a l'ocupació està prevista l'homologació d'espais de centres associats ubicats en altres comunitats autònomes per atendre l'alumnat més a prop del seu domicili. El tràmit de registre el fa el servei públic d'ocupació de la comunitat autònoma on hi hagi els espais externs per dur a terme activitats presencials:

Quando la acreditación y/o inscripción esté referida a las entidades de formación para la modalidad de teleformación, la competencia corresponderá a cada servicio público de empleo de la Comunidad Autónoma en la que estén ubicados los centros asociados en los que se desarrollen las sesiones de formación presencial y/o las pruebas finales de evaluación de carácter presencial, [...] será competencia del servicio público de empleo de la Comunidad Autónoma en la que, además, se ubique su domicilio social.

(Ordre TMS/369/2019, art. 2.1.b.) Vegeu també l'article 9.3.c. El subratllat és nostre.)
- g) Hi ha universitats que imparteixen estudis a distància i fan activitats presencials fora de la seva comunitat autònoma. És notori que hi ha universitats d'altres comunitats autònomes que fan proves presencials a Catalunya.
- h) No hem trobat en altres comunitats autònomes limitacions idèntiques a les que Educació pretén establir a Catalunya. Si es consumeixen, els centres catalans patiran una restricció que els farà perdre competitivitat al mercat espanyol. Educació incompleix així el mandat de fomentar la formació professional no presencial emanat de la Llei 10/2015, abans esmentada.

Per si totes les raons anterior fossin poques, n'afegim una altra, tant o més rellevant. La restricció absoluta d'emprar espais situats en altres comunitats autònomes per a proves presencials ignora el que preveu la disposició addicional 40 de la LOE, que permet altres opcions distintes de la pura i simple prohibició:

Disposició addicional 40, avaluacions finals en l'ensenyament a distància de persones adultes.

En los centros educativos públicos o privados autorizados para impartir enseñanza a distancia de personas adultas, las evaluaciones finales para la obtención de títulos oficiales previstos en esta Ley serán realizadas en la forma que se determine por las Administraciones educativas que haya autorizado o a las que esté adscrito dicho centro.

Si el alumno o alumna reside fuera de la localidad en la que el centro autorizado esté ubicado, las evaluaciones externas se podrán realizar fuera de dicha localidad, de acuerdo con lo establecido por convenio de colaboración entre los centros de educación a distancia de personas adultas, o a través de otras formas que garanticen el correcto desarrollo de las pruebas.²

En ignorar-se les possibilitats que permet l'addicional 40 de la LOE, es vulnera el que preveu la Llei 20/2013, de garantia de la unitat de mercat, que limita els excessos reguladors de les autoritats competents i obliga a fer que els límits o requisits establerts per a l'exercici d'una activitat econòmica estiguin justificats per una raó imperiosa d'interès general, siguin proporcionats i, a més, indica que cal "que no hi hagi un altre mitjà menys restrictiu o distorsionador per a l'activitat econòmica" (Llei 20/2013, 5).

En el mateix sentit, hem esmentat en la primera part d'aquestes al·legacions altres preceptes legals que obliguen a emprar l'opció menys restrictiva possible d'entre les que permeten donar resposta a la raó imperiosa d'interès general que es vol preservar:

- Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, article 62.3
- Llei 39/2015, d'1 de octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, article 129

Que existeixen altres opcions distintes de la mera prohibició ho mostra la solució adoptada en la formació professional per a l'ocupació, esmentada en el punt *f* d'aquest mateix apartat, que permet els acords entre centres acreditats de diferents comunitats autònomes per facilitar que els alumnes de la modalitat de teleformació puguin fer les parts presencials (inclosos les proves d'avaluació) més a prop del seu municipi de residència.

Per tot això, es proposa la supressió de l'apartat següent de l'article 8:

3. Aquests espais han d'estar ubicats en el territori de Catalunya.

O bé, alternativament, es proposa la modificació següent de l'article 8:

3. Aquests espais han d'estar ubicats en el territori de Catalunya, excepte quan entre centres docents autoritzats s'hagi establert conveni per a la cessió d'espais formatius aptes per a les activitats presencials que s'han de fer. El centre ha de comunicar el conveni a l'Administració educativa almenys dos mesos abans de fer ús dels espais.

Tant la supressió de l'apartat 8.3 com la modificació proposada alternativament són menys restrictives i distorsionadores per al desplegament de la formació professional no presencial.

A més, es proposa la modificació dels fragments següents als annexos 2 i 3:

A l'annex 2, on diu:

2. Localització

Tant els espais propis dels centres com els espais externs als centres per impartir crèdits o mòduls professionals presencials, utilitzats pels centres que imparteixen formació professional a distància, han d'estar situats a Catalunya.

2. No caldrà recordar que la formació professional no presencial s'adreça a les persones adultes (Decret 67/2007, article 5; LOE, 69.3, Reial decret 1147/2011, article 47.5).

Proposem que digui:

2. Localització

Els espais propis utilitzats pels centres que imparteixen formació professional a distància han d'estar situats a Catalunya.

A l'annex 3, on diu:

4. Localització

Tant els espais propis dels centres com els espais externs als centres per fer les proves finals presencials, utilitzats pels centres que imparteixen formació professional a distància, han d'estar radicats a Catalunya.

Proposem que digui:

4. Localització

Els espais propis utilitzats pels centres que imparteixen formació professional a distància han d'estar radicats a Catalunya.

7. Esmena de modificació a l'article 12 sobre percentatge d'activitats per ser avaluat

A l'article 12.7 s'estableix la condició d'haver fet un 80 % de les activitats d'aprenentatge per poder presentar-se a les proves finals presencials. Però per als alumnes de formació presencial no s'ha establert un percentatge mínim d'assistència, que queda reservat a la regulació del centre, en el marc de la seva autonomia. Per tant, imposar en la modalitat no presencial l'esmentada condició relativa al 80 % és discriminatòria i contrària a l'autonomia del centre. Per això, es proposa l'esmena següent.

On diu:

Per poder presentar-se a les proves finals cal que l'alumne o alumna hagi fet almenys el 80 % de les activitats corresponents a l'avaluació continuada, la qual ha de contenir la qualificació de les pràctiques presencials obligatòries.

Proposem que digui:

El centre, en el marc de la seva autonomia, ha d'establir i publicar la proporció mínima d'activitats que cal haver fet per optar a les proves finals de cada mòdul, unitat formativa o crèdit.

8. Esmena de modificació de l'article 13 sobre inspecció de la plataforma

Les plataformes digitals solen tenir drets d'accés jerarquitats per nivells: d'alumne, de docent o d'administrador. Usualment, no existeix un nivell de jerarquia que permeti visualitzar totes les dades però sense poder modificar-ne cap. Donar-hi "ple accés" implicaria donar drets a canviar alumnes, notes, calendaris d'activitats, etc. La complexitat d'aquestes plataformes fa que sigui possible que per error involuntari es puguin arribar a produir canvis no desitjats, especialment si s'hi dona ple accés sense haver rebut la necessària formació específica prèvia.

Per això, en l'article 13, allà on diu:

Facilitar a la Inspecció d'Educació el ple accés a la seva plataforma electrònica.

Proposem que digui:

Facilitar a la Inspecció d'Educació tota la informació acadèmica que conté la seva plataforma electrònica.

9. Esmena de modificació de l'article 14.3, sobre matrícula per unitats formatives

L'article 14.3 del Projecte d'ordre diu:

La matrícula es fa per mòduls professionals o crèdits.

Però, en la pràctica, tant en la modalitat presencial com en la no presencial, els centres organitzen la matrícula semestral per unitats formatives (en els títols LOE) o per crèdits (en els títols LOGSE), llevat dels centres que empren metodologies globalitzadores.

Per això, proposem que l'article 14.3 digui:

La matrícula s'organitza bé per mòduls professionals i unitats formatives o bé per crèdits, sens perjudici de la matrícula per a altres agrupacions de continguts i resultats d'aprenentatge, d'acord amb la metodologia didàctica que el centre hagi adoptat, conforme al que preveu l'article 5 d'aquesta Ordre.

10. Esmena de modificació de la disposició addicional 1a, sobre calendari d'aplicació

El calendari d'aplicació plantejat és precipitat, atès que l'alumnat de formació professional no presencial tarda més a cursar un cicle que l'alumnat de la modalitat presencial, sovint tres cursos o més.

A més, quan és previsible que l'ordre es publiqui un cop ja s'hagi iniciat la campanya dels centres privats per a l'admissió d'alumnat per al curs vinent, campanya que no segueix el calendari de preinscripció i matrícula establert per Educació, ja que els centres privats no reben cap finançament públic per a la modalitat no presencial.

Per això, en la disposició addicional 1a, on diu:

1. Els centres que actualment tenen autoritzada la modalitat de formació professional inicial a distància disposen fins a l'inici del curs 2023-2024 per adaptar-se al règim que s'estableix.

Proposem que digui:

1. Els centres que actualment tenen autoritzada la modalitat de formació professional inicial a distància disposen fins a l'inici del curs 2024-2025 per adaptar-se al règim que s'estableix.

Les altres dates de l'addicional primera s'haurien de modificar i retardar-les en consonància amb l'esmena proposada. L'ordre no s'ha d'aplicar el 2021-2022, ja que l'admissió d'alumnat començarà al febrer de 2020, quan es tanqui l'admissió per al segon semestre del 2020-2021.

En consonància amb l'anterior, caldria esmenar també la disposició derogatòria i preveure la derogació de l'Ordre ENS/71/2012, de 8 de març, amb efectes de 31 d'agost de 2022, no de 2021.

11. Esmena de modificació de la disposició addicional 4a, sobre mitjans tecnològics per a les activitats presencials obligatòries

La disposició addicional quarta, sobre mitjans tecnològics aplicables a les activitats presencials obligatòries, té una redacció poc clara i no precisa com els centres podran aplicar mitjans tecnològics per impartir la formació presencial obligatòria.

Per això, on diu:

S'habilita la persona titular de la direcció general competent en matèria de formació professional per valorar la factibilitat, assajar, i, si és el cas, estendre la utilització dels mitjans tecnològics adients que permetin l'execució i la supervisió, amb les garanties adequades, tant de mòduls professionals o crèdits que s'han impartir de forma presencial com d'activitats presencials en mòduls professionals no presencials.

Proposem que digui:

S'habilita la persona titular de la direcció general competent en matèria de formació professional per valorar la factibilitat, assajar i, si és el cas, autoritzar i estendre la utilització experimental dels mitjans tecnològics adients que permetin l'execució i la supervisió, amb les garanties adequades, tant de mòduls professionals o crèdits que s'han impartir de forma presencial com d'activitats presencials en mòduls professionals no presencials.

12. Esmena de modificació de la disposició addicional 5a, sobre proves finals a distància

La disposició addicional cinquena, sobre proves a distància, té una redacció poc clara i no precisa el procediment podran seguir els centres per aplicar solucions tecnològiques fiables per a realitzar proves temàtiques.

Per això, on diu:

Proves finals a distància

S'habilita la persona titular de la direcció general competent en matèria de formació professional per valorar la factibilitat, assajar i, si és el cas, estendre la utilització dels mitjans tecnològics adients que permetin l'execució i la supervisió, amb les garanties adequades, de les proves finals en altres espais diferents dels previstos a l'Ordre.

Proposem que digui:

Proves finals a distància

S'habilita la persona titular de la direcció general competent en matèria de formació professional per valorar la factibilitat i, si és el cas, autoritzar i estendre la utilització experimental dels mitjans tecnològics adients que permetin l'execució i la supervisió, amb les garanties adequades, de les proves finals a distància.

13. Esmena a l'annex 1 sobre l'aplicació de proporcions màximes a determinats cicles

S'observa que, entre els cicles amb una proporció màxima de set grups a distància / grup presencial, s'han inclòs els cicles següent, tot i que no requereixen cap activitat d'aprenentatge presencial:

- a) Educació Infantil.
- b) Integració Social.
- c) Producció d'Audiovisuals i Espectacles.

Aquests tres cicles s'han inclòs al mateix grup en què en figuren altres que sí tenen hores necessàriament presencials (per exemple, Instal·lacions Elèctriques Automàtiques té 100 hores presencials, o Sistemes de Telecomunicacions i Informàtics té 60 hores presencials).

No és admissible posar limitacions a l'oferta no presencial d'uns cicles que, com els tres indicats, no requereixen cap activitat presencial i, per tant, no ocupen espais físics del centre. Conculca la LODE i la Llei 17/2009. La limitació del nombre d'alumnes només pot tenir el fonament d'evitar que es produeixi la saturació dels espais i equipaments del centre, cosa que conduiria a l'incompliment dels requisits mínims. Proposem que s'esmeni.

14. Esmena a l'annex 1 sobre utilització del concepte *grup* per establir limitacions al nombre d'alumnes

Hem argumentat més amunt que no és aplicable a la formació no presencial un concepte de *grup* anàleg al de la formació presencial, atès que cada alumne cursa les unitats formatives a un ritme i, en ocasions, en una seqüenciació personalitzada. Per això, les agrupacions d'alumnat no són estables. Varien en cada unitat formativa.

Per altra part, l'Administració pot indicar quina és la relació màxima alumnat/docent, però ha de permetre

agrupacions inferiors. Per exemple 70/1 o 60/1. Aquestes ràtios, que preveuen menys quantitat d'alumnes per docent, han de ser plenament vàlides ja que serien legítima expressió de l'autonomia organitzativa i pedagògica del centre. Encara més, quan l'Administració no aporta finançament públic i no determina un nombre de places que obligatòriament el centre ha d'oferir, quin valor tindria, en aquest cas, una limitació de l'alumnat expressada en nombre de grups? Òbviament, cap.

La limitació de la capacitat del centre per a ensenyaments no presencials només ha d'aplicar-se per als ensenyaments que tenen alguna activitat d'aprenentatge forçosament presencial, i aquesta limitació ha d'expressar-se en nombre d'alumnes, no de grups, ja que les agrupacions d'alumnat les decideix el centre, amb la condició de no sobrepassar 90 alumnes per docent.

Per això, proposem afegir a l'annex 1 el text següent:

En cada mòdul, crèdit o unitat formativa el centre pot fer agrupacions amb menys de 90 alumnes per docent, sense que això limiti el nombre total d'alumnes a què pot prestar servei. En cas que el centre estableixi agrupacions d'alumnes de menys de 90 per docent, la proporció màxima establerta en aquest annex s'ha de calcular i expressar en un nombre màxim d'alumnes per cada grup presencial autoritzat i ha de ser el resultat de multiplicar per 90 alumnes el nombre de grups aquí previstos (3, 5 o 7 grups per cada grup presencial autoritzat).

Vot particular presentat per la senyora Sílvia Miró Martín, PIMEC

Observacions a l'articulat:

Primera: article 6, "Professorat"

Tipus: manteniment del text actual

Proposem mantenir l'actual redactat de l'article 6.

A PIMEC no donem suport a la proposta de modificació que fa el Dictamen del Consell Escolar de Catalunya a l'esmena 8. Concretament, ens referim a la proposta de modificar el redactat del projecte actual "amb vinculació lícita en dret" per "amb professorat propi".

En primer lloc el terme *propi* crea excessiva ambigüitat i dificultat de determinació jurídica, a banda de la connotació negativa que comporta el terme de propietat aplicat a les persones.

En segon lloc, per tal de garantir la qualitat dels ensenyaments impartits mitjançant la modalitat no presencial, és necessari que el centre disposi de suficient professorat, independentment del vincle funcional que hi hagi establert, que en qualsevol cas ha de ser lícit en dret.

Restringir la gamma de vincles que en dret poden existir entre docent i centre afecta els drets del titular i pot afectar la continuïtat de les iniciatives en curs.

Si en la formació presencial és admissible que hi hagi docents que per diversos i legítims motius no tenen una relació laboral biunívoca i a jornada completa amb el centre, per la mateixa raó s'ha d'admetre que les formes de relació en la formació no presencial admetin també formules diverses.

Segona: l'annex 2. 1. Espais, equipaments, recursos i professorat, al punt 1.2

Tipus: manteniment del text actual

Proposem mantenir l'actual redactat de l'annex 2. 1, punt 1.2

A PIMEC no donem suport a la proposta de modificació que fa el Dictamen del Consell Escolar de Catalunya a l'esmena 11. Concretament, ens referim a la proposta de modificar el redactat del projecte actual "amb vinculació lícita en dret" per "amb professorat propi".

El mateix argumentari que en la primera observació d'aquest Dictamen.

Tercera: article 7, “Grups”

Tipus: modificació

Es considera que per determinar la capacitat s'hauria de tenir en compte que el concepte *grup* no és aplicable de la mateixa manera a la formació professional en modalitat no presencial que en la presencial. Es proposa una redacció alternativa: “Per a aquells mòduls professionals que s’han d’impartir totalment o parcialment de forma presencial, es determina a l’annex 1 una proporció màxima de places a distància per a cada grup autoritzat en la modalitat presencial, en funció de la porció de presencialitat exigida i amb la finalitat d’evitar la saturació dels espais docents del centre.”

Quarta: article 8, “Espais, equipaments, professorat i materials curriculars”

Tipus: supressió de l'article 8.3

Es proposa suprimir l'article 8.3 sobre la limitació territorial a Catalunya: “Aquests espais han d'estar situats en el territori de Catalunya”.

De la mateixa manera que ho estableix la Llei 10/2015, de formació i qualificació professional, i la mateixa l'Estratègia catalana de formació i qualificació professionals (2020-2030), aprovada per la Comissió Rectora del Sistema de Formació i Qualificació Professionals en data 31 de juliol de 2019, l'objectiu de promoure la formació no presencial i garantir-hi l'accés a les persones sense limitacions territorials.

La restricció territorial que proposa l'article 8 del Projecte d'ordre de referència esdevé en si mateixa una limitació en l'accés de les persones a aquesta modalitat formativa, així com en la capacitat d'iniciativa empresarial dels mateixos centres formatius, amb els conseqüents efectes dissuasius i repercussions econòmiques negatives a què pot conduir, atenent a les inversions que els centres de formació han assumit en la implementació de la formació professional en modalitat no presencial.

S'ha d'atendre també al que estableix la Llei 17/2009, de lliure accés a les activitats de servei i el seu exercici, en el seu article 7.3:

La realització d'una comunicació o una declaració responsable o l'atorgament d'una autorització permet al prestador accedir a l'activitat de serveis i exercir-la en la totalitat del territori espanyol, fins i tot mitjançant l'establiment de sucursals. No obstant això, les administracions públiques poden atorgar autoritzacions o sol·licitar comunicacions o declaracions responsables als prestadors l'eficàcia de les quals estigui limitada a una part específica del territori quan estigui justificat per raons d'ordre públic, seguretat pública, salut pública o protecció del medi ambient, sigui proporcionat i no discriminatori i de forma suficientment motivada.

En aquest sentit, i de la mateixa manera que està regulat i admès pel Departament de Treball, Afers Socials i Famílies i per les autoritats educatives d'altres comunitats autònomes, proposem que s'estableixin els processos administratius que permetin l'ús d'espais en altres comunitats autònomes del territori espanyol, així com incorporar les tecnologies que permetin l'avaluació telemàtica.

Cinquena: article 12, “seguiment i avaluació”

Tipus: supressió de l'article 12.7

Es proposa suprimir l'article 12.7: “Per poder presentar-se a les proves finals cal que l'alumne o alumna hagi fet almenys el 80 % de les activitats corresponents a l'avaluació continuada, la qual ha de contenir la qualificació de les pràctiques presencials obligatòries.”

Es proposa suprimir el percentatge mínim que aquesta ordre planteja, respecte a la les activitats d'avaluació continuada per poder-se presentar a les proves finals. Aquesta ordre introdueix un requisit a l'alumnat que cursa la formació no presencial que no es dona en l'alumnat que cursa presencial, quan es refe-

reix a una qüestió comuna en ambdues modalitats, com és l'avaluació. Entenem, doncs, que amb aquest requisit, s'incorpora una obligació de completar un mínim de les activitats que crea un desequilibri entre els requisits de l'alumnat que cursen una mateixa formació, en funció de la modalitat en què la cursin.

Sisena: article 13, “Supervisió”

Tipus: modificació

Es proposa modificar el redactat perquè l'expressió *ple accés* referida a la possibilitat que la inspecció educativa accedeixi a la plataforma electrònica es pot prestar a confusió ja que un ple accés es podria entendre com l'accés al codi de programació. El redactat modificat hauria d'indicar “un nivell d'accés a la plataforma electrònica que permeti el seguiment complet de les activitats d'ensenyament-aprenentatge i les activitats d'avaluació i a l'expedient acadèmic de l'alumne o alumna, ja sigui de forma presencial o telemàtica”.

Setena: article 16, “Renúncia a la matrícula”

Tipus: supressió

Es proposa suprimir l'article 16: “L'alumnat pot renunciar a la matrícula fins a quinze dies abans de l'avaluació, sense que computi a l'efecte del càlcul del nombre màxim de convocatòries”.

Regulació inadequada que contradiu el Decret 67/2007, article 14, que estableix que aquest assumpte correspon al titular del centre.

Vuitena: article 17, “Calendari”

Tipus: Modificació article 17

Una de les bondats de la modalitat no presencial de qualsevol formació és precisament la de permetre la necessària flexibilitat horària de connexió que pot necessitar l'alumnat, per raons de conciliació personal, familiar o laboral. Es proposa el redactat següent: “1. La modalitat d'educació no presencial es pot dur a terme durant tots els dies de l'any. 2. Les activitats que s'han d'impartir de forma presencial i les activitats presencials en mòduls professionals no presencials es poden fer tots els dies laborables de l'any. 3. Les proves finals es poden fer tots els dies laborables de l'any, excepte el mes d'agost.”

Novena: disposició addicional primera

Tipus: modificació

Tenint en compte que la distribució temporal en el cas dels alumnes que cursen un cicle en modalitat no presencial generalment respon a les necessitats individuals de conciliació personal, familiar o personal, s'ha de preveure un calendari d'aplicació que atengui aquesta realitat. En aquest sentit, els centres amb experiència en aquesta modalitat assenyalen que no sempre és aplicable la distribució dels cursos dels cicles a primer o segon curs, motiu pel qual es fa necessària més flexibilitat en l'aplicació del Projecte d'ordre en el cas de l'alumnat que ja cursa aquesta formació. Per a una correcta organització dels centres, s'hauria d'ajornar un curs.

Proposta de modificació:

1. Els centres que actualment tenen autoritzada la modalitat de formació professional inicial a distància disposen fins a l'inici del curs 2024-2025 per adaptar-se al règim que s'estableix.
2. Els requisits d'espais i equipaments per fer activitats i proves presencials per als cicles formatius a distància són d'aplicació per als centres que sol·licitin la implantació o l'autorització de nous cicles formatius a partir de l'inici del curs 2021-2022.

3. Els centres que en el curs acadèmic 2020-2021 o en cursos anteriors tenen autoritzada la modalitat no presencial han d'adaptar-se als requisits d'espais i equipaments per fer activitats i proves presencials no més tard de l'inici del curs 2024-2025.

Només per al cas que aquests centres tinguin alumnat matriculat durant el curs 2020-2021 que no hagi esgotat el nombre màxim de convocatòries i que no hagi completat el cicle formatiu, els centres poden sol·licitar a la direcció general competent que s'ajorni l'aplicació d'aquest calendari. La sol·licitud corresponent s'ha de presentar entre l'1 de juliol de 2024 i el 15 de setembre de 2025.

Atesos els canvis esdevinguts en relació amb el Dictamen anterior, es proposa modificar els cursos dels punts 3.a i 3.b per facilitar l'adaptació dels centres a la nova organització. A més, en modificar el termini al curs 2023-2024 caldria modificar l'apartat 3.a al curs 2022-2023 i l'apartat 3.b al curs 2023-2024.

Desena: disposició addicional quarta, formació presencial obligatòria

Tipus: modificació

Es proposa modificar el redactat de l'addicional quarta, que quedaria redactada de la manera següent: "S'habilita la persona titular de la direcció general competent en matèria de formació professional per valorar la factibilitat, assajar, i si és el cas, autoritzar i estendre la utilització experimental dels mitjans tecnològics adients que permetin l'execució i la supervisió, amb les garanties adequades, tant de mòduls professionals o crèdits que s'han impartir de forma presencial com d'activitats presencials en mòduls professionals no presencials."

Onzena: disposició addicional cinquena, proves finals a distància

Tipus: modificació

Es proposa modificar el redactat de l'addicional cinquena, que quedaria redactada de la manera següent: "S'habilita la persona titular de la direcció general competent en matèria de formació professional per aprovar la determinació dels mitjans tecnològics mínims necessaris que permetin l'execució i la supervisió, amb les garanties adequades, d'exàmens finals en altres espais diferents dels previstos a l'ordre. Els centres que acreditin el compliment dels requisits mínims establerts han de ser degudament autoritzats per fer la prova final en altres espais diferents dels previstos a l'ordre."

Dotzena: annex 1, "Proporcions màximes de grups a distància"

Tipus: modificació

En l'annex 1, apartat a, es recullen els cicles formatius que es poden impartir íntegrament a distància, sense presencialitat. Caldria afegir al llistat Comerç Internacional, Transport i Logística, Educació Infantil, Integració Social i Producció d'Audiovisuals i Espectacles, ja que no sembla admissible posar limitacions a l'oferta no presencial d'uns cicles que no requereixen activitats presencials i, per tant, no ocupen espais del centre.

Tretzena: annex 2, "Espais, equipaments, recursos, professorat i materials curriculars adequats relatius als mòduls professionals o crèdits que s'han d'impartir de forma presencial i les activitats presencials en mòduls professionals no presencials"

Tipus: modificació

Proposta de modificació de l'annex 2.2. Localització. Es proposa la modificació següent: "2. Localització. Els espais propis utilitzats pels centres que imparteixen formació professional a distància han d'estar situats a Catalunya."

Catorzena: annex 3, “Espais, equipaments, recursos, professorat i materials curriculars adequats a l’execució de les proves finals”

Esmena de modificació

Proposta de modificació de l’annex 2.4. Localització. Es proposa la modificació següent: “4. Localització. Els espais propis utilitzats pels centres que imparteixen formació professional a distància han d’estar radicats a Catalunya.”

Davant això, només ens resta sol·licitar que sigui pres en consideració el present vot particular que formula PIMEC al Dictamen del Consell Escolar de Catalunya sobre el Projecte d’ordre per la qual s’organitzen els ensenyaments de formació professional inicial en la modalitat d’educació no presencial.

Barcelona, a 15 de desembre de 2020.

Vot particular presentat per la senyora Iris M. Molina Ávila, Foment del Treball

El model de formació professional no presencial que regula aquest Projecte d’ordre, s’elabora tenint com a marc el model presencial i tractant de reproduir tots els elements que té aquesta metodologia. Pensem que això limita les possibilitats que podria tenir la formació professional no presencial. Es posa l’accent en la distància, a dir que el formador i l’alumne no estan en el mateix espai. Quan realment aquesta no és la clau de la formació no presencial; la clau és la interacció entre usuari, professor, material, mitjançant eines informàtiques, sense necessitat de desplaçaments ni horaris.

Un dels elements fonamental d’aquesta metodologia és la possibilitat intrínseca de flexibilitat perquè les persones puguin seguir els ensenyaments al seu ritme. Sol ser aquest element el que fa que les persones optin per aquesta metodologia en comptes de la presencial.

A més, la formació no presencial, en línia o teleformació, ha avançat molt, i s’han d’aprofitar les màximes oportunitats que dona aquesta metodologia. No podem negar l’evidència de la realitat que permet aquesta metodologia i el que permetrà en un futur proper.

També s’ha de tenir present a l’hora de fer la regulació d’aquesta modalitat de formació professional que no únicament els beneficiaris són gent jove que continua la seva formació amb estudis postobligatoris, sinó també adults que volen treure una titulació sencera o completar la que tenen i que, per tant, han de compatibilitzar els estudis, per exemple, amb la feina, la dedicació a la família, etc.

Al Dictamen aprovat el passat 15 de desembre de 2020 al Consell Escolar de Catalunya, amb el vot desfavorable de Foment del Treball, no va constar, per falta d’acord, una sèrie de esmenes que faria que el model de formació professional no presencial fos més flexible.

L’article 8.3 de l’Ordre estableix: “Aquests espais han d’estar situats en el territori de Catalunya”.

Hi va haver una sèrie d’esmenes que proposaven bé la supressió d’aquest punt o bé un redactat alternatiu que permetés en alguns casos que els espais fossin fora territori de Catalunya. Un dels punts forts, segons el nostre parer, d’aquesta metodologia és l’aixecament de la restricció territorial ja que la formació es pot fer des de qualsevol lloc. Quan hi ha l’obligatorietat d’impartir algun mòdul de forma presencial (tampoc no entenem aquesta necessitat) hi cap la possibilitat d’acords de col·laboració entre centres de diferents comunitats autònomes per fer ús d’instal·lacions fora del territori català.

Aquest article, a més a més, entra en contradicció amb la Llei 17/2009, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, i amb els principis de la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat.

L’article 12.7 de l’Ordre estableix: “Per poder presentar-se a les proves finals cal que l’alumne o alumna hagi fet almenys el 80 % de les activitats corresponents a l’avaluació continuada, la qual ha de contenir la qualificació de les pràctiques presencials obligatòries.”

Hi va haver una sèrie d'esmenes que proposaven bé la supressió del percentatge mínim d'activitats de l'avaluació continuada per presentar-se a les proves finals o bé la reducció d'aquest percentatge. Tal com hem comentat abans, pensem que la flexibilitat per a les persones que cursen aquesta modalitat és imprescindible i és un requisit afegit únicament per a les persones que cursen els seus estudis en modalitat no presencial. Per tant, s'hauria d'eliminar.

L'article 13 de l'Ordre estableix. "Supervisió. Per tal de possibilitar la supervisió del funcionament de la modalitat a distància, els centres educatius han de facilitar a la Inspecció d'Educació el ple accés a la seva plataforma electrònica en relació amb el seguiment de les activitats d'ensenyament-aprenentatge i les activitats d'avaluació i a l'expedient acadèmic de l'alumne o alumna."

Hi va haver una esmena que demanava el canvi de ple accés per un nivell d'accés que permetés el seguiment complet de les activitats d'ensenyament-aprenentatge, les activitats d'avaluació i l'expedient acadèmic de l'alumne o alumna. Pensem que així hauria de ser. A la formació contínua es demana pel seguiment un usuari/contrasenya amb rol d'alumne i un altre de docent. El ple accés que hi havia a l'inici a la normativa de formació contínua va causar en les plataformes canvis d'informació no volguts. Per això, creiem que s'ha de matisar aquest ple accés.

Per acabar, i no menys important, al Dictamen aprovat consta:

"8. A l'article 6, "Professorat", en el punt 1 cal modificar el redactat i substituir l'expressió "amb vinculació lícita en dret amb el centre" per l'expressió "amb professorat propi".

11. A l'annex 2.1, Espais, equipaments, recursos i professorat", al punt 1.2 cal modificar el redactat substituint l'expressió "amb vinculació lícita en dret amb el centre" per l'expressió "amb professorat propi".

La normativa general permet diverses opcions de prestació de serveis docents per part dels formadors, per la qual cosa entenem que és molt més correcte l'expressió "amb vinculació lícita en dret", que en cap cas no permetrà una vinculació que no sigui legal. Opció molt més ampla i que dona cabuda a totes les opcions permeses en dret i en contraposició al concepte *propi*, que és indeterminat.

També entenem que un projecte d'ordre de l'àmbit educatiu no ha d'entrar a regular el vincle que ha d'existir entre el formador i el centre educatiu. Tal com hem comentat abans, hi ha normativa, com la Llei orgànica 2/2006 (article 117.8), que estableix casos en què el formadors no tenen relació laboral amb el centre, i també el Reial decret 2377/1985.

Vot particular presentat pel senyor Joan Ricart Nicolau, CCAPAC

Joan Ricart Nicolau, representant de la Confederació Cristiana d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya (CCAPAC) al Consell Escolar de Catalunya, presenta vot particular sobre els aspectes següents:

15. Discrepància entre el Decret 122/2012 i el sistema d'autorització de la modalitat no presencial prevista al Projecte d'ordre.
16. Discrepància entre l'article 3.2, l'article 8.4 i l'annex 3, apartat 3 del Projecte d'ordre.
17. Moment en què cal complir els requisits de professorat i plataforma.
18. Esmena sobre el professorat de formació professional no presencial.
19. Esmenes en l'article 7 i en l'article 9, sobre proporcions màximes i ràtios.
20. Esmenes a l'article 8 i annexos 2 i 3 sobre prohibició d'usar espais ubicats fora de Catalunya.
21. Esmena de modificació a l'article 12 sobre percentatge d'activitats per ser avaluat.
22. Esmena de modificació de l'article 13 sobre inspecció de la plataforma.
23. Esmena de modificació de l'article 14.3, sobre matrícula per unitats formatives.
24. Esmena de modificació de la disposició addicional 1a, sobre calendari d'aplicació.
25. Esmena de modificació de la disposició addicional 4a, sobre mitjans tecnològics per a les activitats presencials obligatòries.
26. Esmena de modificació de la disposició addicional 5a, sobre proves finals a distància
27. Esmena a l'annex 1 sobre l'aplicació de proporcions màximes a determinats cicles.
28. Esmena a l'annex 1 sobre utilització del concepte *grup* per establir limitacions al nombre d'alumnes.

1. Discrepància entre el Decret 122/2012 i el sistema d'autorització de la modalitat no presencial prevista al Projecte d'ordre

L'article 12.3 del Decret 122/2012, del procediment d'autorització i de comunicació prèvia per a l'obertura de centres educatius privats, ha establert un sistema de declaració responsable del titular conforme complirà els requisits per impartir formació professional no presencial:

Les sol·licituds de modificació de l'autorització que tenen per objecte impartir de manera no presencial ensenyaments ja autoritzats en modalitat presencial es presenten acompanyades d'una declaració del titular segons la qual disposarà d'una plataforma electrònica, d'un servei tècnic de manteniment de la plataforma electrònica i dels materials curriculars per impartir, com a mínim, el primer curs de l'ensenyament. Cal adjuntar també les especificacions tècniques de la plataforma electrònica i del servei tècnic corresponent.

El Projecte d'ordre, article 3.2, diu:

2. El centre ha de presentar la sol·licitud corresponent, d'acord amb el règim d'implantació o d'autorització d'ensenyaments que correspongui. De forma específica la sol·licitud ha d'incloure com a mínim:

- El nombre de grups per als quals sol·licita l'autorització.
- El conveni o acord corresponent, en què es faci constar, almenys, les característiques dels espais, instal·lacions i equipaments de què disposa, disponibilitat horària exclusiva per al centre i calendari que té disponible per a ús exclusiu del centre, per al cas que el centre hagi de fer ús d'espais i d'equipaments diferents als que es corresponen al seu règim d'implantació o d'autorització.

S'altera, doncs, el procediment previst al Decret. El Projecte d'ordre no se cenyeix a una sol·licitud acompanyada d'una declaració responsable, sinó que hi afegeix altres elements, com la justificació documental de convenis o acords per disposar d'espais addicionals. El concepte *grup* tampoc no està previst en el Decret 122/2012 i és més propi dels ensenyaments presencials que dels no presencials, tal com argumentarem més endavant.

L'article 3.2 no sols no s'aparta del que estableix el Decret 122/2012, sinó que és contradictòria en si mateixa, ja que, si el centre tramita una modificació de la seva autorització d'obertura i demostra que té espais addicionals a la seva disposició, aquests espais podrien emprar-se, fins i tot, per als ensenyaments presencials, cosa que ultrapassa el propòsit de l'Ordre, que es limita als ensenyaments de formació professional no presencial.

Cal que l'ordre distingeixi nítidament dues coses distintes:

c) L'autorització dels ensenyaments de formació professional no presencial a què es refereix l'article 12.3 del Decret 122/2012, que cal fer mitjançant una sol·licitud de modificació de l'autorització d'obertura acompanyada d'una declaració responsable del titular, sense més afegits.

d) La utilització temporal, exclusivament per a determinades activitats presencials relacionades amb la formació professional no presencial, d'espais addicionals als necessaris per complir els requisits mínims. Per a aquesta finalitat, hauria de ser suficient una comunicació prèvia, si cal amb declaració responsable i aportació documental, sense haver de modificar l'autorització d'obertura.

2. Discrepància entre l'article 3.2, l'article 8.4 i l'annex 3, apartat 3 del Projecte d'ordre

S'observa discrepància entre l'article 3 i l'article 8.4 del Projecte d'ordre:

– Segons l'article 3.2, “per al cas que el centre hagi de fer ús d'espais i d'equipaments diferents als que es corresponen al seu règim d'implantació o d'autorització”, el centre ha de presentar sol·licitud d'autorització, que ha d'incloure com a mínim els convenis o acords que hagi establert amb la finalitat de disposar d'espais externs al centre.

– Segons l'article 8.4, els centres “han de comunicar el canvi dels espais previstos per a les proves finals

als serveis territorials [...] amb una antelació mínima d'un mes de la data d'inici de les proves finals, tot indicant els nous espais”.

No queda, doncs, prou clar si, per al cas que el centre hagi de fer ús d'espais externs, s'aplicarà un règim d'autorització o de comunicació.

L'annex 3, apartat 3, concorda amb l'article 8.4 però no amb l'article 3.2, quan preveu:

Els centres que imparteixen formació professional a distància, que utilitzin espais externs per fer les proves finals presencials, han de guardar i custodiar les autoritzacions d'ús dels espais externs almenys durant quatre anys, les quals estaran a disposició de la Inspecció d'Educació. (Annex 3, paràgraf 3.)

No tindria sentit guardar-los i custodiar-los durant quatre anys si ja s'haguessin acreditat en el procediment de l'autorització d'obertura, com demana l'article 3.2. La contradicció és, doncs, palesa.

Per això, a més de suprimir en l'article 3 el text següent:

“El conveni o acord corresponent, en què es faci constar, almenys, les característiques dels espais, instal·lacions i equipaments de què disposa, disponibilitat horària exclusiva per al centre i calendari que té disponible per a ús exclusiu del centre, per al cas que el centre hagi de fer ús d'espais i d'equipaments diferents als que es corresponen al seu règim d'implantació o d'autorització.”

Es proposa afegir a l'article 8 un apartat 5, amb text següent:

5. Els centres que, per impartir cicles en modalitat no presencial, hagin de fer ús temporalment d'espais externs per a les activitats presencials d'aprenentatge previstes en determinats mòduls professionals han de comunicar, amb una antelació mínima de dos mesos, als Serveis Territorials o al Consorci d'Educació de Barcelona, el conveni o acord corresponent en què es faci constar, almenys, les característiques dels espais, instal·lacions i equipaments de què disposa, disponibilitat horària exclusiva per al centre i calendari que té disponible per a ús exclusiu del centre.”

3. Moment en què cal complir els requisits de professorat i plataforma

El Dictamen en la consideració 7, indica que

A l'article 4 “Mitjans telemàtics”, seria necessari especificar en el punt 1 que els centres han de complir els requisits en el moment de demanar autorització.

Rebutgem aquesta consideració pel motiu següent. Tenint en compte que el procés d'autorització se sol tramitar molt abans del moment de l'entrada efectiva en funcionament dels ensenyaments, això comportaria una càrrega econòmica ja que obligaria a despeses innecessàries. Per al personal o per a l'allotjament (*hosting*) de la plataforma, hauria de ser suficient una declaració responsable conforme es disposarà en el moment de l'entrada en funcionament del professorat amb la titulació necessària i la plataforma i el servei tècnic de manteniment. Òbviament, el centre sí que ha de disposar de materials curriculars i metodologia didàctica previstos a l'article 5 en el moment de la sol·licitud.

4. Esmena sobre el professorat de formació professional no presencial

En el plenari del Consell Escolar celebrat el 15 de desembre es va aprovar incorporar al Dictamen una esmena a l'article 6 i a l'annex 2.1 en relació amb el professorat en el sentit que ha de ser “professorat propi”, cosa que els promotors de l'esmena possiblement interpreten que vol dir que ha de tenir *relació laboral* amb el centre.

Sobre aquest punt fem les objeccions següents.

L'expressió *professorat propi* és ambigua, atès que el professorat no és propietat dels centre.

El Projecte d'ordre no pot regular qüestions de l'àmbit laboral. És un reglament de promogut pel Depar-

tament d'Educació i s'ha de cenyir a l'àmbit educatiu, sense posar límits als vincles legítims que puguin establir-se entre centre i docent.

L'article 117.8 del text consolidat de la Llei orgànica 2/2006 indica la que cal tenir en compte l'existència de professorat "sense relació laboral amb la titularitat del centre":

La reglamentación que desarrolle el régimen de conciertos tendrá en cuenta las características específicas de las cooperativas de enseñanza y de los profesores sin relación laboral con la titularidad del centro, a fin de facilitar la gestión de sus recursos económicos y humanos.

La diversitat de vincles lícits entre centre i docent també està prevista al Reial decret 2377/1985, pel qual s'aprova el Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius, que preveu la situació del professors que no tenen relació laboral amb el centre i que estan inclosos en el règim de concert educatiu. Tot i que en l'article 34 indica:

La Administración abonará mensualmente los salarios al profesorado de los centros concertados como pago delegado y en nombre de la entidad titular del centro.

Però en la disposició addicional quarta afegeix:

Las retribuciones de los profesores que presten servicios en centros concertados sin tener relación contractual de carácter laboral con la entidad titular del centro, serán abonadas directamente a esta por la Administración, previa declaración por la entidad titular, y conformidad expresa del profesor, acerca de la inexistencia de la citada relación contractual. A tales efectos, la entidad titular remitirá a la Administración la relación individualizada de dicho profesorado.

En sentit semblant, l'article 24 del Decret 56/1993, de 23 de febrer, sobre concerts educatius que en el marc del sistema de pagament delegat, a més de l'abonament dels salaris dels treballadors amb relació laboral, preveu la possibilitat que el Departament pagui l'import de la cotització dels treballadors inclosos al règim de treballadors autònoms

El Departament d'Ensenyament, en abonar els salaris del personal inclòs en el sistema de pagament delegat, ha d'efectuar i ingressar en el Tresor les retencions corresponents a l'impost sobre la renda de les persones físiques. D'igual forma, ha de fer l'ingrés de les oportunes cotitzacions a la Seguretat Social. Ateses les particulars característiques del règim especial dels treballadors autònoms de la Seguretat Social, el Departament d'Ensenyament pot articular el mecanisme de finançament del cost de les cotitzacions del personal inclòs en aquest règim que sigui més adequat al compliment de les obligacions derivades del règim esmentat.

En resum, la regulació ha d'acceptar qualsevol dels vincles lícits que puguin estar establerts entre el centre educatiu i el seu personal docent. L'expressió *professorat propi* resulta confusa i sembla anar en contra de determinats vincles que són lícits en dret.

5. Esmenes en l'article 7 i en l'article 9, sobre proporcions màximes i ràtios

L'Ordre utilitza un concepte de *grup* que no s'adequa a la realitat de la formació professional no presencial. A diferència de la modalitat presencial, en la modalitat a distància els alumnes no s'organitzen en grups-classe estables, ja que en aquesta modalitat cada alumne segueix un itinerari personal i dosifica en cada semestre les unitats que pot cursar en funció de la seva disponibilitat horària, del ritme d'aprenentatge que preveu mantenir al llarg del semestre i d'altres circumstàncies particulars, respectant les normes de seqüenciació previstes. Per això, l'agrupació real d'alumnat sol ser distinta en cada mòdul i unitat formativa, d'acord amb la demanda. Per això no és aplicable un concepte de *grup* anàleg al de la formació presencial.

A més, cal tenir presents dos elements molt rellevants:

c) En la formació professional no presencial la matriculació es fa per mòduls professionals, com el mateix Projecte d'ordre reconeix a l'article 14.3.

d) El Decret 67/2007 (article 4) i la Resolució EDU/2894/2020, de 10 de novembre, d'impartir de forma presencial o a distància de diversos crèdits o mòduls professionals en els ensenyaments professionals a dis-

tància, han diferenciat entre mòduls que es poden cursar enterament a distància i mòduls que necessàriament s'han de cursar amb presencialitat total o parcial. La Resolució EDU/2894/2020 ha actualitzat la llista dels mòduls que es poden cursar d'una o altra manera.

Per tant, les limitacions quantitatives haurien de distingir entre un tipus i altre de mòduls, atès que les limitacions que s'imposen als mòduls que poden impartir-se enterament a distància no poden ser idèntiques a les dels mòduls que requereixen presència.

Quan, segons la Resolució EDU/2894/2020, el mòdul conté activitats presencials, caldrà emprar els espais docents disponibles del centre (aules, laboratoris, tallers, etc.) per impartir-lo. Com que la disponibilitat d'aquests espais és inevitablement limitada, també serà limitada la quantitat d'alumnat que s'hi pot atendre. Per a aquests tipus de mòdul, doncs, cal acceptar que l'Administració educativa imposi limitacions quantitatives, sempre que siguin proporcionades, és a dir, que el límit quantitatiu que s'imposa no sigui arbitrari i sigui l'estrictament necessari per evitar la saturació dels espais físics del centre.

Però quan el mòdul no conté activitats d'aprenentatge presencial, no caldrà emprar els espais físics del centre i no actuaran limitacions directes al nombre d'alumnes. Tot i això, es podrien invocar limitacions indirectes derivades de la proporció que, en un mateix centre i cicle formatiu, ha de guardar l'oferta de places en mòduls que contenen activitats presencials i l'oferta de places en mòduls que no contenen activitats presencials, que ha de tenir un marge de tolerància superior per permetre les variacions de matriculació que per raons aleatòries puguin produir-se en determinats semestres.

El marge de tolerància indicat al paràgraf anterior, com que no actuen limitacions derivades dels requisits d'instal·lacions físiques, hauria de ser definit pel mateix centre en el marc de la seva autonomia organitzativa, definida el Decret 102/2010 d'autonomia dels centres educatius, ja que "l'autonomia dels centres educatius abasta els àmbits pedagògic, organitzatiu i de gestió de recursos humans i materials" (article 1) i que es plasma en les normes d'organització i funcionament que estableix el centre (article 18). Cal observar que per al centres privats no sostinguts amb fons públics, el Decret 102/2010 no imposa altres obligacions que la de justificar la seva organització curricular. És per això que correspon a la titularitat del centre, en ús de la seva autonomia, establir i publicar el límit de places en els mòduls que no estan limitats per contenir activitats presencials d'aprenentatge, a més de respectar sempre la proporció màxima de 90/1 entre alumnat i docent.³ Tanmateix, és adequat que l'Administració educativa estableixi un percentatge màxim de la diferència de places entre un i altre tipus de mòdul dins d'un mateix cicle formatiu. Per tot el que s'ha exposat, plantejem les esmenes següents:

En l'article 7, on diu:

Per a cada cicle formatiu, els centres no poden superar la proporció màxima de grups a distància per cada grup autoritzat en la modalitat presencial que es determina a l'annex 1 de conformitat amb les característiques de cada cicle formatiu.

Proposem que digui:

Per als mòduls professionals que cal impartir totalment o parcialment de forma presencial, es determina a l'annex I una proporció màxima de places a distància per a cada grup autoritzat en la modalitat presencial, en funció de la porció de presencialitat exigida i amb la finalitat d'evitar la saturació dels espais docents del centre.

Per als mòduls professionals que no requereixen activitats d'aprenentatge presencial inclosos al mateix cicle formatiu que contingui mòduls a què es refereix el paràgraf anterior, el centre ha d'establir i fer públic el límit de places. Per a aquests mòduls professionals el límit de places no pot superar en un 15 % el que s'hagi establert per als mòduls professionals als quals es refereix el paràgraf anterior, i cal respectar sempre el límit màxim de 90 alumnes per docent.

3. El projecte diu que "la relació màxima de professorat/alumnat és d'1/90 alumnes", quan en realitat vol dir relació mínima, ja que si augmentem el nombre d'alumnes per docent augmentaríem el divisor de la fracció, que passarà així a expressar un valor inferior. Per exemple, 1/100 és inferior a 1/90, i, per tant, vulnera la ràtio mínima, no la màxima. En canvi 1/60 és superior a 1/90 i respecta la ràtio mínima.

En l'article 9, sobre ràtios, on diu:

1. La relació màxima de professorat/alumnat és d'1/90 alumnes en cada mòdul professional, crèdit o unitat formativa. A l'efecte del còmput del nombre d'unitats previst en el règim d'autorització de centres, cada unitat no pot sobrepassar 90 alumnes.

2. La ràtio en les classes pràctiques presencials per als cicles formatius on són previstes no pot sobrepassar 30 alumnes per grup o el màxim autoritzat en la modalitat presencial, en cas que sigui menor de 30.

Proposem que digui:

1. La relació màxima d'alumnat/professorat és de 90 alumnes per docent en cada mòdul professional, crèdit o unitat formativa.

2. La ràtio en les classes pràctiques presencials per als cicles formatius en què són previstes no pot sobrepassar 30 alumnes per grup o el màxim autoritzat en la modalitat presencial, en cas que sigui menor de 30.

6. Esmenes a l'article 8 i annexos 2 i 3 sobre prohibició d'usar espais ubicats fora de Catalunya

L'article 8 inclou una limitació a l'ús d'espais externs, addicionals als necessaris per a l'autorització d'obertura del centre, ja que obliga a fer que aquests espais estiguin "ubicats en el territori de Catalunya". El fonament d'aquesta prohibició resulta dubtós, atès que:

i) Estableix una limitació que contradiu la Llei 17/2009 sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, la qual estableix que "l'atorgament d'una autorització permet al prestador accedir a l'activitat de serveis i exercir-la en la totalitat del territori espanyol, fins i tot mitjançant l'establiment de sucursals".

j) S'oposa als principis consagrats per la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat relatiu a la "lliure circulació i establiment dels operadors econòmics" i de "lliure circulació de béns i serveis per tot el territori espanyol, sense que cap autoritat la pugui obstaculitzar directament o indirectament".

k) Dificulta a l'alumnat resident fora de Catalunya triar centres catalans, i entrebantant la lliure elecció.

l) Dificulta als centres catalans la prestació del servei de formació no presencial en la totalitat del territori espanyol.

m) S'oposa a una pràctica usual en aquest tipus de formació. No és difícil trobar centres d'altres comunitats autònomes que ofereixen als seus alumnes la possibilitat de triar el lloc per fer els exàmens presencials entre diverses localitzacions a distintes comunitats autònomes, inclosa Catalunya. Només algun exemple:

– **Centre. MEDAC.** "Para examinarse de Técnico Superior en Educación Infantil a distancia los alumnos podrán acudir a los centros autorizados que hay repartidos por toda España [...]. No tendrán problemas para examinarse en su comunidad autónoma."

– **Centre: CESUR.** "La modalidad online te permitirá cursar todo el temario del Técnico Superior en educación infantil online a tu ritmo, debiendo asistir a lo largo del curso a los exámenes presenciales. Con el fin de que el desplazamiento para la realización de los exámenes no suponga un impedimento, en CESUR ofertamos varias sedes para la realización de los mismos:

· "Sedes de examen:

Zaragoza, Valencia, Barcelona, Mallorca, Coruña, Bilbao, Málaga, Sevilla, Madrid, Murcia, Badajoz, Las Palmas de G. C., Santa Cruz de Tenerife, Oviedo, Valladolid y Cáceres"

n) En la modalitat teleformació de la formació professional per a l'ocupació està prevista l'homologació d'espais de centres associats ubicats en altres comunitats autònomes per atendre l'alumnat més a prop del seu domicili. El tràmit de registre el fa el servei públic d'ocupació de la comunitat autònoma on hi hagi els espais externs per dur a terme activitats presencials:

Quando la acreditación y/o inscripción esté referida a las entidades de formación para la modalidad de teleformación, la competencia corresponderá a cada servicio público de empleo de la Comunidad Autónoma en la que estén ubicados los centros asociados en los que se desarrollen las sesiones de formación presencial y/o las pruebas finales de evaluación de carácter presencial, [...] será competencia del servicio público de empleo de la Comunidad Autónoma en la que, además, se ubique su domicilio social.

(Ordre TMS/369/2019, art. 2.1.b.) Vegeu també l'article 9.3.c. El subratllat és nostre.)

o) Hi ha universitats que imparteixen estudis a distància i fan activitats presencials fora de la seva comunitat autònoma. És notori que hi ha universitats d'altres comunitats autònomes que fan proves presencials a Catalunya.

p) No hem trobat en altres comunitats autònomes limitacions idèntiques a les que Educació pretén establir

a Catalunya. Si es consumen, els centres catalans patiran una restricció que els farà perdre competitivitat al mercat espanyol. Educació incompleix així el mandat de fomentar la formació professional no presencial emanat de la Llei 10/2015, abans esmentada.

Per si totes les raons anterior fossin poques, n'afegim una altra, tant o més rellevant. La restricció absoluta d'emprar espais situats en altres comunitats autònomes per a proves presencials ignora el que preveu la disposició addicional 40 de la LOE, que permet altres opcions distintes de la pura i simple prohibició:

Disposició addicional 40, evaluacions finals en l'ensenyament a distància de persones adultes.

En los centros educativos públicos o privados autorizados para impartir enseñanza a distancia de personas adultas, las evaluaciones finales para la obtención de títulos oficiales previstos en esta Ley serán realizadas en la forma que se determine por las Administraciones educativas que haya autorizado o a las que esté adscrito dicho centro.

Si el alumno o alumna reside fuera de la localidad en la que el centro autorizado esté ubicado, las evaluaciones externas se podrán realizar fuera de dicha localidad, de acuerdo con lo establecido por convenio de colaboración entre los centros de educación a distancia de personas adultas, o a través de otras formas que garanticen el correcto desarrollo de las pruebas.⁴

En ignorar-se les possibilitats que permet l'addicional 40 de la LOE, es vulnera el que preveu la Llei 20/2013, de garantia de la unitat de mercat, que limita els excessos reguladors de les autoritats competents i obliga a fer que els límits o requisits establerts per a l'exercici d'una activitat econòmica estiguin justificats per una raó imperiosa d'interès general, siguin proporcionats i, a més, indica que cal "que no hi hagi un altre mitjà menys restrictiu o distorsionador per a l'activitat econòmica" (Llei 20/2013, 5).

En el mateix sentit, hem esmentat en la primera part d'aquestes al·legacions altres preceptes legals que obliguen a emprar l'opció menys restrictiva possible d'entre les que permeten donar resposta a la raó imperiosa d'interès general que es vol preservar:

- Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, article 62.3
- Llei 39/2015, d'1 de octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, article 129

Que existeixen altres opcions distintes de la mera prohibició ho mostra la solució adoptada en la formació professional per a l'ocupació, esmentada en el punt *f* d'aquest mateix apartat, que permet els acords entre centres acreditats de diferents comunitats autònomes per facilitar que els alumnes de la modalitat de teleformació puguin fer les parts presencials (inclosos les proves d'avaluació) més a prop del seu municipi de residència.

Per tot això, es proposa la supressió de l'apartat següent de l'article 8:

3. Aquests espais han d'estar ubicats en el territori de Catalunya.

O bé, alternativament, es proposa la modificació següent de l'article 8:

3. Aquests espais han d'estar ubicats en el territori de Catalunya, excepte quan entre centres docents autoritzats s'hagi establert conveni per a la cessió d'espais formatius aptes per a les activitats presencials que s'han de fer. El centre ha de comunicar el conveni a l'Administració educativa almenys dos mesos abans de fer ús dels espais.

Tant la supressió de l'apartat 8.3 com la modificació proposada alternativament són menys restrictives i distorsionadores per al desplegament de la formació professional no presencial.

A més, es proposa la modificació dels fragments següents als annexos 2 i 3:

4. No caldrà recordar que la formació professional no presencial s'adreça a les persones adultes (Decret 67/2007, article 5; LOE, 69.3, Reial decret 1147/2011, article 47.5).

A l'annex 2, on diu:

2. Localització

Tant els espais propis dels centres com els espais externs als centres per impartir crèdits o mòduls professionals presencials, utilitzats pels centres que imparteixen formació professional a distància, han d'estar situats a Catalunya.

Proposem que digui:

2. Localització

Els espais propis utilitzats pels centres que imparteixen formació professional a distància han d'estar situats a Catalunya.

A l'annex 3, on diu:

4. Localització

Tant els espais propis dels centres com els espais externs als centres per fer les proves finals presencials, utilitzats pels centres que imparteixen formació professional a distància, han d'estar radicats a Catalunya.

Proposem que digui:

4. Localització

Els espais propis utilitzats pels centres que imparteixen formació professional a distància han d'estar radicats a Catalunya.

7. Esmena de modificació a l'article 12 sobre percentatge d'activitats per ser avaluat

A l'article 12.7 s'estableix la condició d'haver fet un 80 % de les activitats d'aprenentatge per poder presentar-se a les proves finals presencials. Però per als alumnes de formació presencial no s'ha establert un percentatge mínim d'assistència, que queda reservat a la regulació del centre, en el marc de la seva autonomia. Per tant, imposar en la modalitat no presencial l'esmentada condició relativa al 80 % és discriminatòria i contrària a l'autonomia del centre. Per això, es proposa l'esmena següent.

On diu:

Per poder presentar-se a les proves finals cal que l'alumne o alumna hagi fet almenys el 80 % de les activitats corresponents a l'avaluació continuada, la qual ha de contenir la qualificació de les pràctiques presencials obligatòries.

Proposem que digui:

El centre, en el marc de la seva autonomia, ha d'establir i publicar la proporció mínima d'activitats que cal haver fet per optar a les proves finals de cada mòdul, unitat formativa o crèdit.

8. Esmena de modificació de l'article 13 sobre inspecció de la plataforma

Les plataformes digitals solen tenir drets d'accés jerarquitcats per nivells: d'alumne, de docent o d'administrador. Usualment, no existeix un nivell de jerarquia que permeti visualitzar totes les dades però sense poder modificar-ne cap. Donar-hi "ple accés" implicaria donar drets a canviar alumnes, notes, calendaris d'activitats, etc. La complexitat d'aquestes plataformes fa que sigui possible que per error involuntari es puguin arribar a produir canvis no desitjats, especialment si s'hi dona ple accés sense haver rebut la necessària formació específica prèvia.

Per això, en l'article 13, allà on diu:

Facilitar a la Inspecció d'Educació el ple accés a la seva plataforma electrònica.

Proposem que digui:

Facilitar a la Inspecció d'Educació tota la informació acadèmica que conté la seva plataforma electrònica.

9. Esmena de modificació de l'article 14.3, sobre matrícula per unitats formatives

L'article 14.3 del Projecte d'ordre diu:

La matrícula es fa per mòduls professionals o crèdits.

Però, en la pràctica, tant en la modalitat presencial com en la no presencial, els centres organitzen la matrícula semestral per unitats formatives (en els títols LOE) o per crèdits (en els títols LOGSE), llevat dels centres que empen metodologies globalitzadores.

Per això, proposem que l'article 14.3 digui:

La matrícula s'organitza bé per mòduls professionals i unitats formatives o bé per crèdits, sens perjudici de la matrícula per a altres agrupacions de continguts i resultats d'aprenentatge, d'acord amb la metodologia didàctica que el centre hagi adoptat, conforme al que preveu l'article 5 d'aquesta Ordre.

10. Esmena de modificació de la disposició addicional 1a, sobre calendari d'aplicació

El calendari d'aplicació plantejat és precipitat, atès que l'alumnat de formació professional no presencial tarda més a cursar un cicle que l'alumnat de la modalitat presencial, sovint tres cursos o més.

A més, quan és previsible que l'ordre es publiqui un cop ja s'hagi iniciat la campanya dels centres privats per a l'admissió d'alumnat per al curs vinent, campanya que no segueix el calendari de preinscripció i matrícula establert per Educació, ja que els centres privats no reben cap finançament públic per a la modalitat no presencial.

Per això, en la disposició addicional 1a, on diu:

1. Els centres que actualment tenen autoritzada la modalitat de formació professional inicial a distància disposen fins a l'inici del curs 2023-2024 per adaptar-se al règim que s'estableix.

Proposem que digui:

1. Els centres que actualment tenen autoritzada la modalitat de formació professional inicial a distància disposen fins a l'inici del curs 2024-2025 per adaptar-se al règim que s'estableix.

Les altres dates de l'addicional primera s'haurien de modificar i retardar-les en consonància amb l'esmena proposada. L'ordre no s'ha d'aplicar el 2021-2022, ja que l'admissió d'alumnat començarà al febrer de 2020, quan es tanqui l'admissió per al segon semestre del 2020-2021.

En consonància amb l'anterior, caldria esmenar també la disposició derogatòria i preveure la derogació de l'Ordre ENS/71/2012, de 8 de març, amb efectes de 31 d'agost de 2022, no de 2021.

11. Esmena de modificació de la disposició addicional 4a, sobre mitjans tecnològics per a les activitats presencials obligatòries

La disposició addicional quarta, sobre mitjans tecnològics aplicables a les activitats presencials obligatòries, té una redacció poc clara i no precisa com els centres podran aplicar mitjans tecnològics per impartir la formació presencial obligatòria.

Per això, on diu:

S'habilita la persona titular de la direcció general competent en matèria de formació professional per valorar la factibilitat, assajar i, si és el cas, estendre la utilització dels mitjans tecnològics adients que permetin l'execució i la supervisió, amb les garanties adequades, tant de mòduls professionals o crèdits que s'han impartir de forma presencial com d'activitats presencials en mòduls professionals no presencials.

Proposem que digui:

S'habilita la persona titular de la direcció general competent en matèria de formació professional per valorar la factibilitat, assajar i, si és el cas, autoritzar i estendre la utilització experimental dels mitjans tecnològics adients que permetin l'execució i la supervisió, amb les garanties adequades, tant de mòduls professionals o crèdits que s'han impartir de forma presencial com d'activitats presencials en mòduls professionals no presencials.

12. Esmena de modificació de la disposició addicional 5a, sobre proves finals a distància

La disposició addicional cinquena, sobre proves a distància, té una redacció poc clara i no precisa el procediment podran seguir els centres per aplicar solucions tecnològiques fiables per a realitzar proves telemàtiques.

Per això, on diu:

Proves finals a distància

S'habilita la persona titular de la direcció general competent en matèria de formació professional per valorar la factibilitat, assajar i, si és el cas, estendre la utilització dels mitjans tecnològics adients que permetin l'execució i la supervisió, amb les garanties adequades, de les proves finals en altres espais diferents dels previstos a l'Ordre.

Proposem que digui:

Proves finals a distància

S'habilita la persona titular de la direcció general competent en matèria de formació professional per valorar la factibilitat i, si és el cas, autoritzar i estendre la utilització experimental dels mitjans tecnològics adients que permetin l'execució i la supervisió, amb les garanties adequades, de les proves finals a distància.

13. Esmena a l'annex 1 sobre l'aplicació de proporcions màximes a determinats cicles

S'observa que, entre els cicles amb una proporció màxima de set grups a distància / grup presencial, s'han inclòs els cicles següent, tot i que no requereixen cap activitat d'aprenentatge presencial:

- d) Educació Infantil.
- e) Integració Social.
- f) Producció d'Audiovisuals i Espectacles.

Aquests tres cicles s'han inclòs al mateix grup en què en figuren altres que sí tenen hores necessàriament presencials (per exemple, Instal·lacions Elèctriques Automàtiques té 100 hores presencials, o Sistemes de Telecomunicacions i Informàtics té 60 hores presencials).

No és admissible posar limitacions a l'oferta no presencial d'uns cicles que, com els tres indicats, no requereixen cap activitat presencial i, per tant, no ocupen espais físics del centre. Conculca la LODE i la Llei 17/2009. La limitació del nombre d'alumnes només pot tenir el fonament d'evitar que es produeixi la saturació dels espais i equipaments del centre, cosa que conduiria a l'incompliment dels requisits mínims. Proposem que s'esmeni.

14. Esmena a l'annex 1 sobre utilització del concepte *grup* per establir limitacions al nombre d'alumnes

Hem argumentat més amunt que no és aplicable a la formació no presencial un concepte de *grup* anàleg al de la formació presencial, atès que cada alumne cursa les unitats formatives a un ritme i, en ocasions, en una seqüenciació personalitzada. Per això, les agrupacions d'alumnat no són estables. Varien en cada unitat formativa.

Per altra part, l'Administració pot indicar quina és la relació màxima alumnat/docent, però ha de permetre agrupacions inferiors. Per exemple 70/1 o 60/1. Aquestes ràtios, que preveuen menys quantitat d'alumnes per docent, han de ser plenament vàlides ja que serien legítima expressió de l'autonomia organitzativa i pedagògica del centre. Encara més, quan l'Administració no aporta finançament públic i no determina un nombre de places que obligatòriament el centre ha d'oferir, quin valor tindria, en aquest cas, una limitació de l'alumnat expressada en nombre de grups? Òbviament, cap.

La limitació de la capacitat del centre per a ensenyaments no presencials només ha d'aplicar-se per als ensenyaments que tenen alguna activitat d'aprenentatge forçosament presencial, i aquesta limitació ha d'expressar-se en nombre d'alumnes, no de grups, ja que les agrupacions d'alumnat les decideix el centre, amb la condició de no sobrepassar 90 alumnes per docent.

Per això, proposem afegir a l'annex 1 el text següent:

En cada mòdul, crèdit o unitat formativa el centre pot fer agrupacions amb menys de 90 alumnes per docent, sense que això limiti el nombre total d'alumnes a què pot prestar servei. En cas que el centre estableixi agrupacions d'alumnes de menys de 90 per docent, la proporció màxima establerta en aquest annex s'ha de calcular i expressar en un nombre màxim d'alumnes per cada grup presencial autoritzat i ha de ser el resultat de multiplicar per 90 alumnes el nombre de grups aquí previstos (3, 5 o 7 grups per cada grup presencial autoritzat).

Vot particular presentat pel senyor Manel Pulido Guerrero, CCOO

El passat 15 de desembre de 2020 es va aprovar el Dictamen del projecte d'ordre per la qual s'organitzen els ensenyaments de formació professional inicial en la modalitat d'educació no presencial.

Des del començament dels debats a aquest Consell Escolar de Catalunya, hem manifestat que hi ha raons suficients i que compartim la necessitat d'actualitzar l'Ordre ENS/71/2012 vigent. Tot i que compartim aquesta necessitat, som especialment crítics amb aspectes que s'hi recullen.

Efectivament, coincidim a dir que convé precisar les garanties de qualitat i les garanties que facilitin la supervisió d'aquesta oferta per part de l'Administració educativa, essencialment la Inspecció d'Educació, a qui correspon la funció de supervisar i assessorar el funcionament del sistema educatiu. A la vegada, hem reivindicat la necessitat que hi hagi oferta pública suficient, i en totes les titulacions susceptibles de fer-se a distància.

Des del 2012 s'han produït, entre altres, el creixement molt notable de l'alumnat que cursa aquesta modalitat en centres privats. Aquests centres han passat a oferir en exclusiva moltes titulacions en aquesta modalitat (hem detectat unes trenta titulacions d'oferta només privada).

El *Document de Bases per al model català de formació professional en la modalitat no presencial* assenyala que l'oferta formativa d'aquesta modalitat "es compon de l'oferta de titularitat pública i de titularitat privada, tot i que l'oferta pública sempre ha d'atendre, com a mínim, les especialitats demanades pel mercat de treball".

La realitat actual és d'estancament en l'oferta pública de l'IOC de noves titulacions en formació professional des de fa quatre anys, la qual no creix ni es diversifica ni tampoc en el nombre d'alumnes matriculats, que, de fet, ha baixat.

En aquest sentit, demanem al Govern l'increment de l'oferta pública de formació professional inicial no

presencial, per cobrir almenys els cicles susceptibles de fer-se a distància, i que ara mateix no s'ofereix. A la vegada, apostem per l'IOC com a centre públic de formació professional integrada no presencial.

Per això seguim reclamant la necessitat també, en paral·lel a l'actualització de l'Ordre, l'increment de l'oferta pública, i així ho fem saber als responsables del Departament d'Educació.

Creiem que hi ha consens de la comunitat educativa en aquest sentit.

També voldríem destacar els canvis que s'han produït en les redaccions de les dues versions de projectes d'ordres per les quals s'organitzen els ensenyaments de formació professional inicial en la modalitat d'educació no presencial que han passat per aquest CEC.

A la primera versió de l'Ordre que es va presentar al CEC (i que posteriorment es va retirar) constatem que:

A l'article 6 deia:

Professorat

1. El centre ha de disposar de suficient professorat propi amb la titulació requerida per dirigir i avaluar les activitats d'ensenyament-aprenentatge dels mòduls professionals o crèdits corresponents.

A la segona versió de l'Ordre que es va presentar al CEC, i sobre la qual finalment es va el Dictamen corresponent, introdueix una variació molt significativa que no ha estat suficientment justificada:

Article 6.

Professorat

1. El centre ha de disposar de suficient professorat amb vinculació lícita en dret amb el centre amb la titulació requerida per dirigir i avaluar les activitats d'ensenyament-aprenentatge dels mòduls professionals o crèdits corresponents.

Finalment es va trobar una redacció sobre aquest punt al Dictamen que proposa recuperar el redactat original, totalment compartida per la nova redacció. Però creiem que caldria haver justificat el perquè d'aquest canvi, des del nostre punt de vista, injustificable i de part.

En el mateix sentit, volem destacar els canvis introduïts a l'Ordre segona, respecte a la proporció màxima de grups a distància per cada grup presencial (apareix a article 7 i annex 1). Tampoc no els veiem suficientment justificats, basats en evidències que avalin quina ha de ser la proporció, d'acord amb criteris de qualitat. Des del nostre punt de vista, ens semblen uns criteris arbitraris.

Per això proposem aquest nou redactat de l'article 7:

"Per a cada cicle formatiu, els centres no poden superar la proporció màxima de tres grups a distància per cada grup autoritzat en la modalitat presencial que es determina a l'annex 1 de conformitat amb les característiques de cada cicle formatiu."

A la vegada, es demana a l'annex 1 unificar totes les titulacions amb una proporció màxima de tres grups no presencials per cada grup presencial.

Per acabar, una aportació molt crítica sobre les ràtios.

Efectivament, la proposta que es fa és continuista respecte a la del 2012, en plena època de retallades i d'increment de ràtios contra els quals ens vam oposar. Es fixa en 1/90, com en l'Ordre que es deroga.

Tampoc no trobem cap anàlisi ni evidència de qualitat que fixi que aquesta és la ràtio a mantenir. Ni s'ha fet cap estudi (que el Dictamen reclama i així s'incorpora), ni és una ràtio sobre la qual hi hagi consens a la resta d'administracions educatives competents.

- València: Ordre 4.5.2009, *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, núm. 6037, de 17.6.2009, ràtio: 1/45, ampliable
- Aragó: Ordre 8.5.2014, *Boletín Oficial de Aragón*, 27.5.2020, ràtio: 1/40, ampliable
- Madrid Resolució 24.2.2016, *Boletín Oficial de la Comunidad de Madrid* de 22.5.2016, ràtio: 1/90

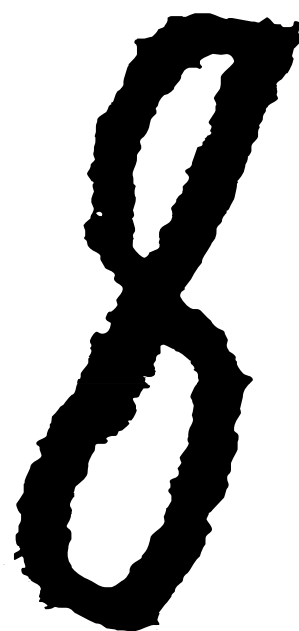
L'opció acrítica de mantenir a l'actual Ordre les ràtios més altes de l'Estat (juntament amb les de Madrid, precisament), inclús d'incorporar-les al Decret de l'IOC, creiem que és absolutament arbitrària i en contra de la necessària qualitat educativa, de l'atenció personalitzada en tots els ensenyaments, però amb més raó en la modalitat no presencial, en què es produeix un molt significatiu abandonament.

És per això que proposem el redactat següent de l'article 9. Ràtios

1. La relació màxima de professorat/alumnat és d'1/30 alumnes en cada mòdul professional, crèdit o unitat formativa. A l'efecte del còmput del nombre d'unitats previst en el règim d'autorització de centres, cada unitat no pot sobrepassar 30 alumnes.

I també demanem a l'Administració educativa que en qualsevol proposta de modificació que faci arribar al CEC pel fet de ser preceptivament dictaminada aporti tots els documents i evidències que avalin les seves propostes. Es fa molt difícil poder fer aportacions sobre aspectes quantitatius, de model, etc., que no vinguin amb tot l'expedient que ho justifiquin. Creiem que ajudaria i facilitaria la tasca que tenim encomanada.

Creiem que disposar d'aquesta documentació totes les conselleres i consellers ajudaria a garantir la participació efectiva dels sectors de la comunitat educativa, tal com la LEC preveu.

Memòries dels consells escolars territorials

Presentació

La memòria d'aquest curs 2019-2020 del Consell Educatiu Municipal de Barcelona (CEMB) i dels deu consells educatius municipals de districte pretén reflectir la feina feta per un grup de professionals i tota la comunitat educativa de la ciutat de Barcelona.

Ha estat un curs singular i cal esperar que excepcional per diferents raons. En primer lloc, ha estat un curs de canvi d'equip del CEMB, tant de la Secretaria del CEMB com de l'equip tècnic i administratiu, fet que obliga a replantejar-se procediments i recopilar orientacions i, al mateix temps, facilita introduir noves maneres de fer i noves idees de funcionament i estructura.

D'altra banda, ha estat un curs marcat per la pandèmia de la covid-19. Absolutament ningú no es podia imaginar, quan s'elaborava el Pla d'actuació del mandat i el Pla d'acció d'aquest curs, que a partir del 14 de març acabaria tothom confinat a casa, amb les escoles tancades i amb milers de reptes per superar.

Aquest 2019-2020 ha posat a prova a tothom, a la societat en general i a la comunitat educativa en particular. De totes maneres, com qualsevol crisi ben gestionada, ha dut a millorar la cohesió interna, a desenvolupar missatges de defensa del dret a l'educació i a reivindicar l'obertura de les escoles i l'educació amb la màxima presencialitat i màxima prevenció.

L'esdevenir d'aquest curs ha obligat a canviar sobre la marxa el Pla d'acció, a introduir permanents i plenaris de manera telemàtica, a transformar les comissions en reunions en línia, a emetre comunicats de posicionament de la comunitat educativa, a impulsar debats en format de seminari web imprescindibles per ampliar el debat a tota la comunitat i una llista interminable de noves fórmules i actuacions que, com ja s'ha dit, han ajudat a enfortir i cohesionar el col·lectiu dels membres del Consell Educatiu de Ciutat.

En aquesta memòria s'ha volgut reflectir tot el que, conjuntament amb la comunitat educativa, s'ha estat capaç d'impulsar i executar aquest curs 2019-2020, cal esperar que únic i irrepitible.

- Línies estratègiques de l'educació a Barcelona

L'educació és una política vertebral per a la cohesió social de la ciutat i la reducció de desigualtats quan s'orienta a l'equitat.

Cal una aposta forta per l'educació pública de proximitat en centres de qualitat equivalents en què infants, adolescents i joves diversos visquin, aprenguin i desenvolupin el seu potencial. Amb el colideratge entre l'Ajuntament de Barcelona i el Consorci d'Educació de Barcelona, s'ha d'orientar la mirada a combatre la segregació escolar i tenir cura de les trajectòries educatives perquè l'educació esdevingui efectivament inclusiva i palanca de canvi personal i social.

Cal seguir reforçant i articulant polítiques integrals d'educació/criança de la petita infància i dispositius i accions per afavorir les trajectòries educatives a fi de lluitar contra l'abandonament prematur del sistema educatiu. Es vol posar l'accent en la vinculació de l'educació amb la cultura i les arts.

Per consolidar una ciutat que educa i enfocar la mirada als barris educadors, hi ha el repte de seguir enfortint els diferents agents, espais i temps educatius més enllà dels escolars, perquè la diversitat d'oportunitats per aprendre estigui més a l'abast de tothom.

Els objectius del present mandat es concreten en els següents:

- Reforçar l'oferta i la inversió en centres d'educació pública de proximitat com a equipament de barri.
- Avançar en l'equitat i l'educació inclusiva per reduir desigualtats, la segregació i l'abandonament educatiu.
- Millorar els diversos aprenentatges i el benestar d'infants i adolescents en centres de qualitat educativa equivalent.
- Enfortir i diversificar els serveis d'educació i criança municipals per a la petita infància i les seves famílies.

– Millorar i connectar les oportunitats educatives, culturals i de joc en barris educadors, més enllà del temps escolar i al llarg de la vida.

- Antecedents i funcions del CEMB

L'educació és un acte comunitari. Pot ser intencionat o no, però amb la responsabilitat compartida entre tots els agents que componen una comunitat. L'educació es produeix com a fruit d'exercir la ciutadania activa enfocada a promoure els valors democràtics, els quals fan possible la convivència en una societat plural.

Amb aquest esperit, en tots els períodes històrics en què l'educació s'ha posat al capdavant de les prioritats de la ciutat, entesa com a futur, com a cultura i com a essència per al progrés, la participació ha estat el focus principal de les polítiques educatives.

La Constitució del 1978 va recuperar els primers passos de la Mancomunitat i de la Segona República i va reconèixer que els poders públics havien de garantir la participació de tots els sectors educatius.

El desembre de 1985, el Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat la Llei 25/1985, de 10 de desembre, dels consells escolars, i va establir com a organismes de consulta i de participació i d'assessorament en la programació de l'ensenyament no universitari el Consell Escolar de Catalunya, els consells escolars territorials i els consells escolars municipals.

El Plenari de l'Ajuntament de Barcelona, en la seva sessió del 19 d'abril de 1989, va aprovar per unanimitat el Reglament de Constitució del CEMB i dels consells escolars municipals de districte (CEMD), que es van constituir, després del procés d'elecció dels seus membres, el 6 de febrer de 1990.

Posteriorment, en la sessió plenària del CEMB del 7 de maig de 1991 es va aprovar el Reglament de règim intern que, modificat l'any 2006, en regula el funcionament. En virtut d'això, mitjançant el Decret 20/2005, de 8 de febrer, es va determinar la composició del CEMB, que combina la representació institucional de l'Ajuntament de Barcelona i dels seus districtes i del Departament d'Ensenyament amb la representació dels sectors de la comunitat educativa i la presència d'entitats rellevants de l'educació i de transcendència social de la ciutat.

El CEMB actua com a organisme consultiu municipal respecte a l'Ajuntament de Barcelona i l'Institut Municipal d'Educació, i té caràcter de consell escolar territorial respecte al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i al Consorci d'Educació de Barcelona. Aquesta singularitat com a consell escolar municipal i territorial alhora ha quedat recollida en la disposició addicional 3a de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació.

La competència obligatòria del Consell Escolar Municipal de Barcelona i dels consells escolars municipals de districte està centrada en la funció consultiva, de demanda d'informació, assessorament i dotació de tots els consells de centre de la ciutat de Barcelona del o la representant municipal a cadascun dels seus consells.

Després de trenta anys de funcionament com a organisme de participació de la comunitat educativa de la ciutat, cal que aquest s'adapti a una ciutat cada cop més plural, diversa, oberta i participativa i que esdevingui un òrgan de diàleg, debat i intercanvi amb la comunitat educativa sobre les polítiques educatives de la ciutat.

El nou Consell ha de superar l'àmbit escolar i reconèixer l'esperit educador de la ciutat, de les entitats, de l'espai públic i de la multiplicitat d'ofertes culturals, esportives, artístiques i de lleure.

El CEMB ha passat per diferents etapes i moments. El CEMB i els deu CEMD són plataformes participatives amb gran potencial i imprescindibles per garantir un sistema educatiu global, sense barreres, inclusiu, democràtic, plural i participat.

L'objectiu general o missió del Consell Educatiu de Barcelona és la de vetllar per la millora constant de la qualitat de l'educació a la nostra ciutat i promoure la participació de tota la comunitat educativa per assolir aquest gran repte.

Les funcions atorgades per llei ajuden a aterrar una mica més en els camins que cal seguir per aconseguir la fita.

Funció assessora

El CEMB pot elevar informes i propostes a l'Ajuntament de Barcelona, al Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, al Consorci d'Educació de Barcelona i al Consell Escolar de Catalunya, sobre qüestions relacionades amb la competència, especialment sobre aspectes qualitius del sistema educatiu.

Funció de dotació i coordinació de representants municipals

A través d'un procés de selecció, més de dos-cents membres del personal tècnic de l'Ajuntament són distribuïts, formats i coordinats per formar part dels consells escolars de cadascun dels més de quatre-cents centres docents públics de la ciutat de Barcelona.

El Consell Escolar Municipal de Barcelona o Consell Educatiu de Ciutat necessita reformular-se per recuperar el seu lideratge en la participació educativa de la ciutat i explotar tant el gran potencial de les funcions que té atorgades per llei com el dels 207 representants municipals que en depenen.

Es tracta d'un Consell obligatori i reglamentat per llei per esdevenir un espai consultiu, informatiu, assessor i, en definitiva, participatiu. Hi ha multiplicitat de tasques, projectes i dimensions participatives que estan oblidades al Consell. Algunes s'han impulsat en altres espais municipals o en la mateixa societat civil.

Accions rellevants fetes a partir dels òrgans de participació del CEMB

Aquesta memòria recull exhaustivament totes les actuacions dutes a terme durant aquest curs, però se'n volien destacar algunes que s'han considerat rellevants atès el context particular d'aquest curs 2019-2020.

Pel que fa al CEMB, cal destacar el següent:

- El procés participatiu del Pla d'actuació municipal (PAM) fet el mes de febrer, en què es van poder posar en comú les línies estratègiques de mandat.
- La ràpida adaptació a la situació provocada per la pandèmia reflectida a la Permanent del 8 d'abril, la primera que es fa de manera telemàtica, i de la qual va sortir un comunicat impulsat per tots els membres i que va obtenir una gran difusió i valoració al sector.
- El tancament telemàtic de totes les comissions de treball engegades i la producció d'un informe per a cadascuna.
- El disseny i impuls del cicle de debats "l'educació, què?", amb la realització del primer a mitjan juny: "L'educació com a servei essencial en temps covid-19".
- L'impuls de diversos processos participatius en el si de la comunitat educativa, com el de transformació dels patis escolars o el de les escoles de música.
- El canvi de logotip del Consell Educatiu Municipal de Barcelona, així com el canvi de nom d'escolar a educatiu (excepte en els documents oficials).
- Totes les millores de funcionament intern executades.
- L'esforç esmerçat en l'articulació i coordinació amb els deu consells educatius de districte i amb el Consell de la Formació Professional.

Accions fetes a partir dels òrgans de participació del CEMB per incidir en les polítiques públiques d'educació i orientar-les

El CEMB respon a la demanda dels diferents sectors de la comunitat educativa per obrir debat i reflexió, amb l'objectiu de contribuir a l'ampliació del coneixement de temàtiques educatives d'interès i orientar les administracions públiques en la implantació de les polítiques educatives.

Plenaris i permanents

Durant aquest curs 2019-2020, el CEMB ha aplicat una metodologia més participativa en els plenaris i les

comissions permanents, amb l'objectiu de ser un espai d'intercanvi d'informació per construir, entre tota la comunitat educativa, nous coneixements i produir canvis significatius en l'educació.

Un canvi que no s'ha pogut mantenir ha estat la introducció, a tots els plenaris, d'espais participatius de petits grups per assegurar les aportacions de tots els membres, a causa del canvi de format a sessions telemàtiques per la covid-19.

S'ha prioritzat, des del punt de vista tecnològic, el fet de mantenir l'activitat del Consell en comptes d'implementar les noves metodologies dissenyades en el Pla d'acció 2019-2020.

Podeu consultar la composició del Consell a la [web del CEMB](#).

- Plenaris

– 10 de desembre de 2019

Aquesta sessió té lloc a l'Institut Barri Besòs i la presideix el sisè tinent d'alcaldia de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, Joan Subirats, que presenta, juntament amb la comissionada d'Educació, Maria Truñó, el nou equip de govern, i fan un breu plantejament de la nova tinència i dels elements essencials, tant en cultura com en educació, que s'incorporen en una ampliació de la mirada educativa en tot el seu abast.

Els informes d'inici de curs 2019-2020 els presenta Berta Argany, del Consorci d'Educació de Barcelona (CEB), pel que fa a les escoles de primària i secundària, i Casimir Macià amb relació a les escoles bressol.

Manel Punsoda, dels serveis de Democràcia Activa i Descentralització. Presenta el procés de participació del Pla d'actuació municipal del mandat.

Marta Carranza, secretària del CEMB, presenta el Pla d'acció 2019-2020 del Consell Educatiu de Ciutat.

La secretària també es fa càrrec de l'aprovació de les instruccions per a la representació municipal als consells escolars dels centres docents públics, escoles bressol i llars d'infants públiques i de l'aprovació de l'ampliació de membres del Consell Plenari com a novetat al CEMB.

Francina Martí, de l'Associació de Mestres Rosa Sensat, presenta el Congrés d'Educació Pública a Catalunya.

Altres consellers i conselleres comuniquen accions que es treballen amb relació al canvi de zonificacions del mapa escolar que obtenen resposta per part del Consorci.

S'insta, també, a treballar amb relació a l'emergència climàtica i es debaten aquests temes.

També es tracta un tema exposat pels representants de l'alumnat, dels mecanismes per dur a terme una representativitat real i efectiva dels alumnes.

– 20 de febrer de 2020

Aquesta sessió se celebra a la Sala Moragues del Born Centre de Cultura i Memòria, de Barcelona.

Aquesta sessió està oberta a la comunitat educativa, per ampliar així la seva participació en el Programa d'actuació municipal i de districte dins l'àmbit educatiu 2020-2023 (primera sessió participativa del PAM-PAD [Pla d'actuació municipal-Pla d'actuació de districte]).

En acabar el debat, desenvolupat en grups, el Consell Plenari es reuneix amb els portaveus dels diferents grups i fan una exposició dels principals temes tractats i presenten les seves propostes.

– 12 de març de 2020

Aquest Plenari és ajornat a causa de la situació creada per la pandèmia de la covid-19 (segona sessió participativa del PAM-PAD).

– 28 de maig de 2020

Aquesta sessió es duu a terme telemàticament a causa de la crisi derivada de la covid-19.

Aquest consell el presideix el tinent d'alcaldia de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat.

Hi ha temes comuns com l'aprovació de l'acta anterior i de la memòria 2018-2019. Els dies de lliure disposició per al curs vinent i el canvi de nom de centres educatius.

Destaquen les informacions i el tancament de dues comissions de treball i la presentació d'una comissió nova.

La comissionada d'Educació parla sobre el comunicat del CEMB davant la situació creada per la covid-19 i dona informacions sobre el Pacte per Barcelona, el Pla de desconfinament progressiu i el Pla extraordinari d'estiu, i presenta una nova comissió de treball sobre la "definició de projecte sobre escoles de música municipals".

- Permanents

– 23 d'octubre de 2019

En aquesta sessió es presenta el nou equip de govern municipal, es constitueix la Comissió Permanent i se n'aprova la composició.

Es proposa el Pla de treball 2019-2020: les prioritats temàtiques, les noves dinamitzacions, les comissions en funcionament i les noves propostes.

Es validen, també, les instruccions per a la representació municipal als consells escolars dels centres docents públics, escoles bressol i llars d'infants públiques.

Es marquen calendaris i s'amplia la composició del Consell amb nous membres del sector esportiu i del lleure.

També es presenta el document de la memòria del CEMB-CEMD del curs 2018-2019.

– 27 de febrer de 2020

Aquesta sessió se celebra a la sala d'actes de la seu de l'IMEB de l'Ajuntament de Barcelona i la presideix la comissionada d'Educació.

En aquest acte la comissionada d'Educació comparteix l'informe d'oferta inicial d'educació obligatòria per al curs 2020-2021, presentat per la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports de l'Ajuntament de Barcelona el 18 de febrer i el nou model d'escoles municipals de música i de les arts.

La secretària del CEMB informa dels canvis de nom de centres i presenta la Memòria del CEMB del curs anterior.

S'explica el desenvolupament de les comissions de treball del CEMB i la nova idea de format per als plens, amb més participació.

– 8 d'abril de 2020

Aquesta és la primera sessió que es fa telemàticament a causa de la crisi derivada de la covid-19.

La comissionada d'Educació exposa les darreres informacions, impactes i afectacions respecte a l'educació a la ciutat en el context de confinament i estat d'alarma.

La secretària del CEMB dona la paraula al senyor Jordi Rodon, secretari del Consell Escolar de Catalunya, perquè expliqui el contingut de la darrera sessió del CEB. En aquest consell s'ha fet força autocrítica amb relació a l'actualització de recursos digitals i les competències de l'alumnat en l'aspecte d'autonomia per

sonal i social. També s'ha parlat de les condicions del confinament, la gestió emocional i l'activitat dels infants i adolescents, entre altres temes de preocupació.

La comissionada d'Educació demana la intervenció dels diferents sectors per recollir les seves perspectives, valoracions respecte a les mesures preses, preocupacions, propostes i iniciatives.

Fent un petit recull de totes les intervencions, la comissionada d'Educació agraeix la participació de tots els membres i transmet l'esforç que posarà el Consell per fer front a tots els reptes que es presenten.

La secretària, juntament amb el suport de la comissionada d'Educació, proposa elaborar un comunicat per transmetre totes aquestes inquietuds, reflexions i prioritats de la manera més pràctica possible.

– 7 de maig de 2020

La comissionada d'Educació presideix l'acte que es fa telemàticament.

Comença la sessió amb l'aprovació de l'acta anterior i es dona pas a les darreres informacions, impactes i afectacions respecte a l'educació a la ciutat en context de confinament i estat d'alarma.

La comissionada d'Educació parla de la situació actual, dels possibles escenaris, atès que es viu un moment d'incertesa, i de l'adaptació dels aprenentatges perquè l'escola és un espai que compensa les desigualtats.

La secretària del CEMB presenta la representant de les escoles bressol com a nou membre del Consell, i exposa la situació actual de la tasca de les escoles bressol en aquestes darreres circumstàncies.

Es presenta l'informe de la Comissió de Treball d'Assetjament Escolar i Educació Afectiva i l'informe *Formació professional i diversitat funcional* del Consell de la Formació Professional.

La comissionada d'Educació presenta la nova comissió de treball sobre la "definició de projecte sobre escoles de música municipals", amb un procés participatiu de quatre sessions obertes.

Comissions de treball

Les comissions són els òrgans bàsics de treball del CEMB i durant aquest darrer any, per garantir la participació de tots els membres de la comunitat educativa i millorar la qualitat de l'educació a la nostra ciutat, s'ha implantat una nova metodologia.

Aquesta nova dinàmica permet que les comissions siguin espais de debat i reflexió, en les quals s'elabora conjuntament un pla de treball, es recull informació i dades per tenir un coneixement més ampli i, mitjançant la col·laboració d'una persona experta, es redacta un document resum del contingut tractat a les sessions. Finalment, aquest informe o dictamen es fa arribar a l'Administració, al departament, etc., corresponent perquè la veu de la comunitat educativa sigui escoltada.

A partir de les necessitats i els interessos de la comunitat educativa, aquest any s'han creat les comissions de treball següents.

- Comissió de Treball sobre Assetjament Escolar i Educació Afectiva

Aquesta comissió ha centrat el seu treball a oferir orientacions i assessorament a la comunitat educativa per fomentar la prevenció en assetjament.

Aquest grup de treball parteix del desig que la ciutat de Barcelona esdevingui un municipi model i referent en l'abordatge de l'assetjament escolar. A partir de la reflexió sobre la situació actual de l'assetjament, es conclou que es necessita estudiar més a fons el seu estat i evolució perquè no hi ha cap estudi que permeti dimensionar la situació de l'assetjament.

Així mateix, es detecta la necessitat de prevenció de l'assetjament i es proposa dur a terme més iniciatives per sensibilitzar la comunitat educativa i informar sobre els recursos ja existents.

Per aprofundir més sobre l'assetjament, la Comissió analitza la intervenció en els casos d'assetjament escolar a partir del Protocol de prevenció, detecció i intervenció davant l'assetjament i el ciberassetjament entre iguals, del CEB. En aquest estudi concret es recomana aclarir parts del procés i incloure la participació de tots els agents que intervenen en els casos.

També es proposa garantir el seguiment posterior a les situacions d'assetjament i fer un treball amb la víctima, els assetjadors i el grup classe.

Amb tot aquest treball, la Comissió ha elaborat un informe per començar a fer passos a fi de millorar la convivència a les escoles.

Aquesta comissió de treball ha estat presidida per Montse López i hi han participat sis membres i cinc experts

- Comissió de Treball sobre Segregació, Equitat i Inclusió

L'objectiu d'aquest grup de treball ha estat analitzar i reflexionar sobre la situació actual de la inclusió educativa en els centres escolars de la ciutat de Barcelona i plantejar mesures per millorar l'atenció de l'alumnat i, en especial, de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu (NESE) en el marc de la inclusió.

Com a resultat del treball de grup, la Comissió ha detectat una manca d'equitat en la distribució dels recursos als centres, ja que aquesta sovint no s'ajusta a les necessitats reals, i recomana millorar l'organització, la gestió de recursos i les pràctiques educatives dels centres des de l'Administració educativa i els mateixos equips directius.

Una altra problemàtica que cal destacar és l'augment de l'alumnat amb NESE i l'alumnat migrat en relació amb els recursos, el nombre de professionals i la formació que reben per poder atendre tot l'alumnat. Com a resposta, la Comissió proposa crear més dotacions i programes de suport a la inclusió als centres ordinaris i promoure les accions formatives dels professionals dels centres.

Així mateix, suggereix assegurar el manteniment dels recursos i professionals per garantir la continuïtat de l'atenció a l'alumnat al llarg de les diferents etapes escolars i fomentar el treball en xarxa.

El treball resultant d'aquest grup ha estat recollit en un informe per promoure i garantir la inclusió perquè tot l'alumnat disposi de les mateixes oportunitats en el procés d'ensenyament i aprenentatge.

Aquesta comissió de treball ha estat presidida per la senyora Carme Alegre i hi han participat dotze membres i quatre experts.

- Comissió de Treball Pacte del Temps. Per uns Hàbits Saludables

Aquesta comissió ha sorgit de la necessitat de seguir treballant en el marc de la reforma horària per estudiar les diferents afectacions que han tingut les modificacions horàries i proposar millores a partir de la reflexió.

Els tres fonaments per millorar els hàbits saludables d'infants i adolescents són l'alimentació i nutrició, l'activitat física i el descans.

Aquest grup de treball considera que, per assegurar una alimentació saludable, cal dinar entre les 12.00 i les 14.00 hores i sopar a les 20.00 hores, i assegurar l'acompanyament de l'alumnat durant els àpats. Així mateix, planteja flexibilitzar l'hora d'entrada a l'escola per afavorir el temps de descans i l'esmorzar, atès que la compactació horària ho dificulta.

Per aconseguir un bon desenvolupament físic, mental i relacional, la Comissió recomana fer classes de màxim 60 minuts i impulsar els desplaçaments i descansos actius. Un altre aspecte que posa de manifest és fer una hora d'activitat física al dia en horari lectiu i fomentar la pràctica esportiva, i oferir suport i ajuts a les entitats esportives i les famílies per garantir-la.

Perquè l'alumnat assoleixi un bon rendiment, els membres d'aquest grup proposen donar més importàn-

cia al descans i promoure la seva gestió, atès que la manca de descans produeix afectacions emocionals i dificultats en la consolidació de l'aprenentatge.

El treball d'aquesta Comissió evidencia la importància de reformular els horaris, per fer que el temps escolar, familiar i de lleure siguin compatibles i permetin que els més petits i joves adquireixin uns bons hàbits.

Aquesta comissió de treball ha estat presidida pel senyor Jordi Manyé i Guillem Muñoz, i hi han participat onze membres i tres experts

- Comissió de Treball d'Innovació Educativa

El repte pels membres d'aquesta Comissió ha estat analitzar com afecta la innovació en l'àmbit educatiu i buscar fórmules perquè tots els centres educatius de la ciutat duguin a terme, en la mesura de les seves possibilitats, pràctiques educatives innovadores.

Aquesta comissió defineix la innovació com un procés viu, dinàmic i heterogeni que cada centre ha d'aplicar en funció de la seva realitat; aquest ha de ser sostenible en el temps perquè sigui considerat una pràctica innovadora, i aquesta ha d'actualitzar-se i ser avaluada.

Per aquest motiu, aquest grup de treball posa de manifest que les iniciatives individuals dels docents no són suficients per innovar; és necessari fomentar espais de diàleg i intercanvi d'experiències; les escoles han de reflexionar sobre la innovació educativa, han de treballar en xarxa.

A partir de l'anàlisi, aquesta Comissió exposa que a la ciutat de Barcelona la majoria de centres formen part de les Xarxes per al Canvi o participen en altres xarxes (Xarxa de Competències Bàsiques). Hi ha una gran quantitat d'informació i recursos per treballar amb innovació, però manquen indicadors que puguin servir de base per establir línies de treball conjunt d'acord amb la innovació.

Una eina orientadora per garantir el procés d'innovació és la Rúbrica de Canvi, un recurs que la Comissió proposa donar a conèixer a partir del seu treball. Tanmateix, recomana que, a través dels representants municipals de l'Ajuntament de Barcelona, es promoció i es faci seguiment del treball en innovació.

Aquest grup de treball planteja la necessitat de fer visibles les iniciatives públiques i el seu reconeixement com a pràctiques educatives de referència en innovació pedagògica. Així mateix, recomana fomentar la participació de les famílies en el procés d'innovació, atès que la innovació educativa és un compromís que ha d'assumir tota la comunitat educativa.

Aquesta comissió de treball ha estat presidida per la senyora Francina Martí i hi han participat onze membres.

A continuació es presentaran les comissions de treball estructurals o permanents.

Documents i informes produïts pel CEMB

Durant aquest any, el CEMB ha elaborat quatre informes a partir del treball realitzat per les comissions.

El juliol del 2020 es van aprovar els documents següents:

– *Informe sobre assetjament escolar i educació afectiva*, en el Plenari del 28 de maig de 2020.

Pendants d'aprovar:

– *Informe sobre segregació, equitat i inclusió*, en el Plenari del 14 d'octubre de 2020.

– *Informe sobre pacte del temps*, per uns hàbits saludables.

– *Informe sobre innovació educativa*.

A partir de les necessitats de difondre el contingut dels informes amb la resta de la comunitat educativa, oferint una lectura més dinàmica i visual, el CEMB ha decidit crear infografies de cada un dels informes.

Altres documents produïts pel CEMB han estat els següents:

- Comunicat del CEMB amb relació a les conseqüències educatives provocades per la pandèmia de la covid-19, del 8 d'abril de 2020.
- Proposta de dies festius de lliure disposició per al curs 2020-2021.
- Instruccions per a la representació municipal als consells escolars dels centres docents públics, escoles bressol i llars d'infants públiques 2019-2020.

Accions participatives i de l'àmbit educatiu de la ciutat i del territori

Aquest curs s'han impulsat diversos processos participatius més enllà del Consell Educatiu Municipal de Barcelona. S'ha volgut obrir la participació en algunes temàtiques d'interès, per iniciar una línia de treball per ampliar en els pròxims anys.

El CEMB aporta una representativitat dels diferents sectors de la comunitat educativa i, per tant, legitima el resultat de qualsevol debat i el resultat d'aquest. Però algunes reflexions requereixen debats més amplis i oberts que donin la possibilitat d'incentivar processos de participació en les bases més àmplies de cada sector.

Aquests debats aporten propostes i plantejaments que posteriorment són aprovats pel mateix CEMB o traslladats a les administracions educatives competents.

Aquest curs s'ha iniciat algun d'aquests processos participatius oberts amb els quals s'han aconseguit debats rics i fructífers, com per exemple el del PAM, el de la transformació de patis o el del nou model d'escoles de música municipals, alguns dels quals amb projecció el curs 2020-2021.

PAM d'educació

Dins del procés participatiu del Programa d'actuació municipal 2020-2023 (PAM), el CEMB va organitzar dues sessions obertes a la ciutadania, amb la finalitat de debatre i fer noves aportacions als projectes i accions inclosos al PAM en matèria d'educació.

En la primera sessió, celebrada el 20 de febrer a la Sala Moragues (el Born Centre de Cultura i Memòria), es va explicar aquest plantejament general del procés participatiu del PAM i de les principals propostes incloses. A través d'una dinàmica participativa, es va treballar per grups diferents àmbits temàtics, que coincidien amb els objectius previstos al PAM, amb dues aportacions més (punts 6 i 7):

1. Avançar en l'equitat i l'educació inclusiva per reduir les desigualtats, la segregació i l'abandonament educatiu amb més inversió en centres públics com a equipaments de barri.
2. Millorar els diversos aprenentatges i el benestar dels infants i adolescents en centres de qualitat educativa equivalent.
3. Enfortir i diversificar els serveis d'educació i criança municipals per a la petita infància i les seves famílies.
4. Millorar i connectar les oportunitats educatives, culturals i de joc en barris educadors, més enllà del temps escolar i al llarg de la vida.
5. Desenvolupar el Pla de ciència de la ciutat.
6. Potenciar l'etapa postobligatòria per reduir l'abandonament escolar i destacar la formació professional.
7. Potenciar les estructures participatives i implicar el conjunt de la comunitat educativa, per tal de millorar la qualitat educativa.

Cada grup va elaborar i consensuar propostes concretes per a cada àmbit, que van quedar recollides en un informe (vegeu l'annex 6), perquè fossin valorades en una altra sessió, prevista per al 12 de març a la mateixa Sala Moragues.

A causa de la situació provocada per la covid-19, aquest segon debat participatiu es va haver d'ajornar.

Projecte de cocreació del Pla de patis

L'Ajuntament de Barcelona ha iniciat el Pla de patis, un projecte perquè el 2030 tots els patis, d'infantil i de

primària de centres públics de la ciutat siguin un espai d'oportunitats d'educatives, que incorporin la perspectiva de gènere, la lluita contra l'emergència climàtica i la recuperació de la vida comunitària.

Aquest projecte està dividit en tres grans frases. La primera consisteix a fer un inventari i una diagnosi de les experiències que evidencien la importància d'aquests espais en el desenvolupament i el benestar dels infants, així com el benefici que proporciona a tota la ciutadania disposar d'un lloc que ofereix la possibilitat d'establir vincles i compartir aprenentatges.

Paral·lelament a aquesta fase de recerca, es constitueix una taula transversal interna de l'Ajuntament de Barcelona, coordinada des del CEMB i amb la col·laboració de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona (IIAB), per construir el coneixement i criteris dels patis que cal transformar.

La segona fase té com a finalitat principal cocrear els criteris per a un bon pati amb la comunitat educativa mitjançant l'organització d'una jornada i, posteriorment, unes sessions participatives. L'objectiu de la jornada és compartir i fer evident la necessitat i la importància de transformar i millorar els patis de les escoles d'infantil i primària i presentar el Pla de patis, coeducatius, verds i comunitaris 2020-2030.

A la tercera fase es desenvolupa l'elaboració tècnica del Pla, i l'última fase del procés és el desplegament del Pla.

- Inventari i diagnosi d'experiències

El Consorci d'Educació de Barcelona (CEB) recull les dades disponibles sobre els patis de les escoles de primària de la ciutat i actualitza l'inventari dels patis de les escoles públiques de primària de la ciutat de Barcelona per al procés d'implementació.

El CEMB coordina l'elaboració d'un qüestionari per conèixer els tipus d'usos i dinamització dels patis dels centres educatius i la valoració que en fa la comunitat educativa, mitjançant la figura del o la representant municipal en els consells escolars de centre.

L'objectiu del qüestionari és poder recollir tota aquella informació sobre els patis de les escoles que actualment no està disponible al CEB.

Prèviament, aquest qüestionari l'havien d'elaborar els representants municipals en una sessió formativa organitzada al mes de març, però a causa de la situació derivada de la covid-19 l'ha confeccionat l'IIAB i el CEMB, amb la col·laboració dels tècnics i les tècniques d'educació de districte.

Un altre canvi rellevant en el desenvolupament del projecte, causat per la covid-19, és l'endarreriment en conèixer la radiografia global dels patis de la ciutat, des de la perspectiva infraestructural i d'usos, a partir del qüestionari. S'ha considerat poc adient fer el qüestionari, atès que els centres donen resposta a les necessitats i urgències, fins ara imprevisibles, que sorgeixen a causa de les circumstàncies.

- Cocreació amb la comunitat educativa: criteris per a un bon pati

La jornada pel Pla de patis coeducatius, verds i comunitaris, prevista per al maig, és un acte obert a tota la comunitat educativa per presentar la importància del pati com un espai d'aprenentatge i de desenvolupament saludable, a més d'oferir oportunitats per establir relacions i vincles, tant per a infants com per a tota la comunitat.

Aquesta jornada consta d'una breu presentació feta per la comissionada d'Educació, una exposició de les dades analitzades a partir de l'inventari per part del CEB i la diagnosi d'experiències, una taula rodona amb la participació de diferents experts, una presentació del procés del projecte i acaba amb unes paraules de l'alcalde de Barcelona.

Malauradament, a causa de la covid-19, la jornada s'ha posposat fins al mes de desembre.

Les sessions participatives tampoc no s'han pogut celebrar; per aquest motiu, l'elaboració dels criteris s'ha fet a partir del contingut treballat a la taula transversal i es consensuaran amb experts en una reunió programada per al mes de novembre.

Aquestes sessions es portaran a terme durant el 2021.

Cicle de debats

En el CEMB s'ha creat un cicle de debats d'àmbit de ciutat, amb el nom "I l'educació a Barcelona, què?", en què conflueix tota la comunitat educativa per reflexionar sobre la importància social de l'educació en temps de covid-19 a Barcelona, des del punt d'inici següent:

Barcelona ha estat confinada durant més de dos mesos i durant el mes de juny ha iniciat un lent desconfinament, en alguns aspectes desconcertant. En molts àmbits de la nostra societat s'han aixecat veus demanant atenció, prioritats, plans de xoc, rescats, inversions mai imaginades, noves mesures de funcionament i, tot plegat, capbussats en una incertesa radical i, per tant, molt complexa de gestionar per part de tots els agents que interactuen.

No obstant això, durant tot aquest procés s'ha sentit a parlar ben poc del sector educatiu; de fet, a causa de les mesures inicials del confinament, amb el tancament immediat d'escoles, els infants i joves han viscut una situació insòlita i d'un dia per l'altre. S'han trobat a faltar mesures que facilitessin el trànsit per a aquest escenari impensable a l'inici del curs 2019-2020 i, per tant, les conseqüències del confinament per als infants i joves s'hauran d'afrontar en els pròxims mesos (a escala d'aprenentatges, de suports emocionals, etc.).

Aquesta realitat ha permès al CEMB organitzar tres debats; a continuació se'n detalla el contingut.

- Primer debat, sobre el paper social de l'educació en temps de la covid-19. L'educació com a servei essencial

En aquest primer debat, es van tenir en compte diverses reflexions donades en el moment en què s'iniciava el desconfinament de la ciutat (vegeu l'annex 7):

Durant el desconfinament ningú no ha parlat amb certesa del que passarà amb les escoles; han obert terrasses, línies aèries, esglésies, centres comercials, perruqueries, etc., però no queda clar si les escoles tornaran a obrir abans d'aquest setembre o de quina manera ho faran el curs vinent.

Ningú no posa en dubte la prioritats de l'educació, però l'atenció que se li ha donat es contradiu plenament amb el seu paper rellevant. S'ha de poder garantir el benestar i l'educació amb equitat. Ens hi juguem el futur de diverses generacions.

Per aquest motiu, el CEMB va centrar aquesta primera sessió del cicle de debats en la importància de l'educació, perquè l'educació és un dret universal imprescindible per construir una societat més equitativa, crítica i oberta als canvis que se succeiran en els pròxims anys.

- Segon debat, sobre petita infància, educació i criança

Arran de diverses demandes que van arribar al Consell Educatiu amb relació a l'educació infantil, sobretot en l'etapa 0-3, es va dissenyar un segon debat amb les premisses següents:

L'educació infantil del 0-3 és un àmbit estratègic fonamental a l'hora de promoure els drets i les oportunitats dels infants.

A banda de ser un recurs bàsic per a les famílies per conciliar la seva vida laboral i familiar, aquest àmbit ofereix als infants oportunitats de desenvolupament personal, social, cognitiu i emocional amb plenes garanties en una etapa primerenca determinant per a la seva trajectòria vital futura.

Per a la població socialment menys afavorida, l'educació infantil ajuda a prevenir i a combatre els efectes privatisms que la pobresa infantil provoca en el desenvolupament dels infants que la pateixen.

Amb la crisi provocada per la covid-19 s'ha posat poca atenció en aquesta etapa educativa i s'ha concebut només com un espai de cura i custòdia i no plenament educatiu.

Atès que el primer debat es va celebrar a mitjan juny, i no era possible programar el segon debat abans que acabés el curs escolar, aquest ha quedat posposat per al primer trimestre del curs 2020-2021.

- Tercer debat, sobre reimaginar les fronteres de l'escola. Construïm barris educadors

Seguint en la línia dels debats anteriors, la temàtica del tercer debat s'ha centrat en les reflexions següents:

El curs vinent educatiu 2020-2021 planteja reptes nous. Les aules s'hauran de multiplicar i la ciutat haurà de posar a disposició de les escoles espais i recursos per complir les condicions sanitàries.

Aquesta situació pot esdevenir una oportunitat perquè l'escola s'obri a la comunitat i la comunitat entri a l'escola. Perquè en un territori amb un ecosistema educatiu connectat hi guanya tothom, sobretot els infants i joves, ja que permet millorar l'equitat, incrementar la cohesió social i enfortir el vincle comunitari. Ara més que mai cal incrementar les oportunitats educatives de tothom connectant temps, espais i agents educatius.

És el moment de descentralitzar l'escola, no per restar-li poder sinó per multiplicar el seu impacte en les oportunitats educatives d'infants i joves.

El tercer debat s'ha posposat per al primer trimestre del curs 2020-2021.

Procés de diàleg de les escoles municipals de música de Barcelona

El mandat passat va presentar-se la mesura de govern "Cap a una política pública de cultura i educació", en què, entre altres idees i propostes, es plantejava canviar el model de les escoles de música municipals ampliant la seva aportació en continguts més artístics, reforçant-ne la vinculació amb el territori, creant projectes conjunts amb les escoles properes i optimitzant els recursos invertits en aquests centres educatius de música.

En la Comissió Permanent del CEMB celebrada el 27 de febrer a l'IMEB es va aprovar obrir un debat participatiu obert a tota la comunitat en el marc del CEMB per posar en comú el nou model d'escoles municipals de música i arts, amb el propòsit de posar els fonaments per a la nova xarxa d'escoles municipals de música i arts de Barcelona i les condicions i els recursos per implementar-lo.

La Secretaria del CEMB va participar en el nucli impulsor de tot el procés en què es va dissenyar la participació i els diferents passos que calia fer.

Es va crear una comissió de seguiment en la qual hi havia quatre representants del CEMB (se'n va informar a tothom i es van apuntar els que hi volien participar). Aquesta comissió es va reunir dues vegades entre juny i juliol del 2020.

Es van planificar quatre sessions de diàlegs per definir el projecte, de les quals es van dur a terme les tres primeres durant el mes de juny i juliol del 2020.

Les fases de devolució, validació i presentació del projecte és previst dur-les a terme el pròxim curs 2020-2021.

Taula de seguiment de Protegim les escoles

A finals del mes de juny, el CEMB ha estat convidat a participar, com a representant de la comunitat educativa, en la taula de seguiment de Protegim les escoles, impulsada per la Gerència d'Ecologia Urbana.

L'objectiu d'aquesta taula és constituir un espai de ciutat amb els representants de les entitats, àrees municipals, comunitat educativa, etc., interessades en el seguiment dels treballs i les actuacions del programa Protegim les escoles.

Les sessions s'organitzen i són convocades per la Direcció de Comunicació i Participació de l'Àrea d'Ecologia Urbana, amb una periodicitat mínima de dues reunions a l'any.

A la sessió proposada per al mes de juliol, el CEMB no hi va poder assistir per manca de disponibilitat.

Voluntariat

Durant el mes de juliol, el CEMB s'ha reunit amb l'Ajuntament de Granollers perquè expliqués el naixement del projecte "El Punt del Voluntariat", atès que des del consell es volia iniciar un programa de voluntariat educatiu, tant dins com fora de l'escola, i escola en sentit ampli des de bressol fins a formació d'adults.

El projecte El Punt del Voluntariat, de Granollers, està destinat a promoure la cultura de la participació a través de la figura del voluntariat, vinculant les persones interessades a fer voluntariat a Granollers amb alguna entitat sense ànim de lucre que desenvolupi projectes en aquest àmbit.

S'ha posposat la iniciativa a causa de les urgències i incerteses derivades de la covid-19.

Millores dels òrgans de participació del CEMB

Els principals òrgans de participació del CEMB (Plenari, Comissió Permanent i comissions de treball) es reuneixen de manera periòdica amb uns objectius concrets i assolibles.

Per tal de garantir la seva realització i continuïtat, sobretot durant la crisi de la covid-19, s'ha dut a terme tota una sèrie de millores en diversos àmbits que han esdevingut un canvi important en les dinàmiques de participació, tant dins com fora de les sessions.

Alhora, aquestes millores han incrementat la comunicació amb tots els membres, i han aconseguit l'obertura del Consell a tota la ciutadania.

Promoció de la participació i la comunicació amb tots els membres del Consell

Al llarg del curs escolar, s'han posat en marxa de manera progressiva diverses eines i accions que han conduït a un increment en la participació activa de tots els membres del Consell.

Les reunions amb els diferents sectors del Consell, l'increment dels comunicats i l'ús de la plataforma Decidim, entre altres eines, han facilitat una més bona i més freqüent comunicació, la qual cosa ha garantit que els membres poguessin estar al dia de totes les informacions i actuacions del Consell i, al mateix temps, poguessin fer arribar les incidències i peticions de cada sector en una interlocució fluida i continuada.

- Reunions amb els sectors del Consell

En la primera etapa del curs 2019-2020, el CEMB es va reunir com a mínim una vegada amb els representants de cadascun dels sectors que formen part del Consell, per copsar-ne les demandes i encaminar el Consell cap a una nova direcció.

Se'n van recollir totes les propostes i es van presentar a la sessió de la primera Comissió Permanent del curs, en forma de possibles comissions de treball amb objectius i encàrrecs molt concrets.

- Comunicació d'informació

Al llarg del curs escolar s'han incrementat les comunicacions als i les membres del Consell, tant a través de correus electrònics com mitjançant el web del Consell Educatiu.

A més a més de la informació habitual i necessària per al funcionament de l'activitat (ordres del dia, actes de les sessions, informes), s'ha fet arribar altra informació de rellevància com ara notícies, informacions del Consell Escolar de Catalunya, resolucions de la Síndica de Greuges, inscripcions per a jornades, seminaris i formacions, i altres recursos interessants per a la comunitat educativa.

Gràcies a les millores introduïdes per a l'enviament de comunicacions, el nombre d'aquestes s'ha incrementat exponencialment, de manera que s'ha convertit en una eina més de reforç a la participació dels membres al Consell Educatiu i de difusió a la resta de la comunitat.

- Bases de dades

S'ha efectuat una actualització i millora de les bases de dades que es gestionen des del CEMB: una per als membres del mateix Consell i l'altra per als representants municipals, amb l'objectiu d'agilitzar la tramitació de convocatòries i l'enviament d'informació.

Pel que fa a la del CEMB, s'ha facilitat la gestió dels membres per grups (plenaris, comissions permanents, comissions de treball, convidats) i el control de les altes i baixes, així com de les renovacions que es produeixen cada dos anys per les eleccions.

Respecte a l'enviament de comunicacions, la nova base de dades permet enviar una gran quantitat de correus personalitzats en molt poc temps; aquest aspecte ha estat de gran importància a l'hora de fer arribar als i les membres del Consell informació rellevant de manera ràpida i urgent, especialment durant la situació provocada per la covid-19.

La base de dades per als representants municipals també ha incorporat algunes d'aquestes millores, tot i que encara no se n'ha acabat el desenvolupament: gestió d'altes i baixes, enviament de comunicacions per correu electrònic, cerca d'informació, etc. Actualment, s'estudia com incorporar-hi el control i la gestió dels pagaments, per solucionar la incompatibilitat entre programes.

- Plataforma Decidim

La plataforma Decidim Barcelona pretén ser un gran espai de participació, en què tots els membres del CEMB puguin estar assabentats de les properes sessions de plenaris, permanents i comissions de treball, així com de tota la informació que s'hi treballa.

L'espai ja havia estat utilitzat per facilitar les votacions durant les eleccions del 2018, amb l'ampliació al vot electrònic. Amb la nova trajectòria, aquest espai esdevindrà una eina de treball i comunicació de referència per a tots els membres del Consell Educatiu, així com un canal de comunicació afegit per a tota la ciutadania que vulgui estar al dia de l'activitat del Consell i dels temes que s'hi treballen.

En aquesta etapa, s'ha celebrat el primer Consell telemàtic amb una permanent extraordinària el 8 d'abril de 2020, per tractar amb urgència la repercussió de la covid-19 a l'educació de la ciutat, a través de l'aplicació Jitsi Meet.

Posteriorment, aquesta eina de videoconferència s'ha incorporat a la plataforma Decidim Barcelona, i s'hi han celebrat les sessions ordinàries de la permanent i del plenari del 7 i del 28 de maig de 2020.

La plataforma també ha permès als membres del Consell consultar en temps real les darreres informacions rellevants per a les sessions, com l'ordre del dia, l'acta de la sessió anterior, els informes de les comissions de treball, els comunicats, etc.

Durant el curs vinent, s'espera ampliar l'ús de la plataforma amb les sessions de les comissions de treball i l'enviament de butlletins amb notícies d'actualitat del consell.

- Ampliació de membres

La mesura de govern Consell Escolar Municipal de Barcelona, consell educatiu de la ciutat, presentada el 2017 preveia l'ampliació de membres del CEMB.

En espera de l'aprovació del decret per a la nova composició del CEMB per part de la Generalitat, al CEMB s'hi han anat incorporant de manera progressiva com a convidats tots aquells sectors previstos a la mesura de govern.

Un dels aspectes més rellevants de la nova composició és la incorporació al Consell Educatiu d'altres sectors educatius, per entendre l'educació des d'una perspectiva àmplia i diversificada, per tal que el CEMB esdevingui un veritable fòrum de debat, de seguiment i de coproducció de les polítiques educatives de Barcelona.

Així, ja hi participen com a convidats el Consell de la Formació Professional, el Consell d'Innovació Pedagògica i el Consell de l'Esport Escolar de Barcelona. Properament també s'hi afegiran una entitat representant del sector de l'ensenyament artístic i una del lleure de base comunitària.

- Accions de pràctiques educatives

– Pràctiques de la Facultat d'Educació a la Universitat de Barcelona

En col·laboració amb la Facultat d'Educació de la Universitat de Barcelona (UB), s'ha elaborat un estudi per analitzar el CEMB com a espai de participació i identificar-ne les fortaleces.

Diversos alumnes del màster d'Intervencions Socials i Educatives van ser els encarregats de dur a terme el projecte, dins l'assignatura Intervencions Socials i Educatives en el Propi Context, que es va perllongar durant tot el curs escolar.

En un primer moment, es van revisar i analitzar diverses experiències d'èxit en altres consells educatius d'arreu del món. Amb aquesta informació, es va analitzar el funcionament del CEMB i la seva composició, així com la seva relació amb les institucions del territori.

Finalment, es va elaborar un conjunt de propostes i oportunitats de millora comunitària que es posaran en pràctica al CEMB.

– Pràctiques en l'equip del Consell Educatiu

Al febrer es va incorporar a l'equip del Consell Educatiu una persona en pràctiques del grau superior d'Administració i Finances, per donar suport a la dinamització informàtica dels diferents espais dels i les representants municipals i per donar igualment suport administratiu als registres de reunions i comptabilització de pagaments.

També es pretenia millorar el contingut qualitatiu d'assessorament i comunicació amb els i les representants municipals des del Consell, però, a causa de la situació provocada per la covid-19, no va ser possible completar el període de pràctiques, previst per acabar a finals de juny. Malgrat tot, sí que es va poder dur a terme la tutorització i avaluació posterior.

Espais de treball i infraestructures necessàries per desenvolupar l'activitat del Consell

El CEMB organitza en el transcurs de l'any tres consells plenaris ordinaris i sovint un d'extraordinari, amb una assistència màxima d'unes vuitanta persones.

Les comissions permanents i les de treball tenen una assistència més reduïda, tot i que les darreres es reuneixen de manera molt més freqüent i amb simultaneïtat.

Aquestes sessions acostumaven a ser presencials i requerien espais diversos i altres infraestructures per poder desenvolupar-se.

- Contractació d'un servei de lloguer de mobiliari, equip de so i gravació

Per garantir els espais i els mitjans necessaris per dur a terme les sessions de tots els òrgans de participació, s'ha contractat un servei de lloguer de mobiliari per als propers dos anys, amb mesures socials i ambientals.

El plec també inclou el lloguer d'equips de so, així com l'assistència de personal tècnic especialitzat, perquè les sessions dels plenaris puguin ser enregistrades.

Com a novetat, amb aquesta contractació s'espera poder emetre en línia l'àudio dels plenaris, a través de la mateixa web del CEMB, perquè arribin a tota la comunitat educativa.

Implementació de noves tecnologies per mantenir l'activitat davant la situació de la covid-19

Amb el repte de mantenir la continuïtat dels òrgans de participació durant el confinament, es va emprendre

una sèrie d'accions que no estaven previstes en el pla anual i que van permetre continuar amb l'activitat que el Consell tenia programada.

També es van aprofitar aquestes noves eines per dur a terme sessions extraordinàries i obrir el Consell a tota la comunitat educativa, amb l'objectiu de respondre a les necessitats i urgències del moment.

- Reunions telemàtiques i plataforma Decidim Barcelona

Les darreres sessions del plenari i de la Comissió Permanent s'han dut a terme de manera telemàtica, arran de la situació provocada per la covid-19.

En un primer moment es van fer servir eines per videoconferències estàndard, com Jitsi Meet, per poder respondre a les necessitats urgents de la comunitat educativa.

Poc temps després, aquestes videoconferències es van integrar dins de la plataforma Decidim Barcelona. A través de la plataforma no només és possible fer les sessions de manera telemàtica sinó que també es poden recollir tots els documents de treball (actes, informes, etc.) i s'ofereix un espai de comunicació per als membres del Consell.

Així, s'ha celebrat el primer Consell telemàtic amb la permanent extraordinària del 8 d'abril, per tractar amb urgència la repercussió de la covid-19 a l'educació de la ciutat. Posteriorment, s'han celebrat a la plataforma les sessions ordinàries de la permanent i del plenari del 7 i del 28 de maig.

Durant aquest període, s'ha incrementat la participació a les sessions, fins a arribar gairebé al 100 % d'assistència. Les eines telemàtiques també han facilitat la comunicació amb els i les membres del Consell, i han permès tenir una elevada capacitat organitzativa per respondre ràpidament a la urgència de la situació provocada per la covid-19.

Aquest canvi de metodologia ha estat molt ben rebut pels i les membres, atès que ha contribuït a compaginar la seva tasca i participació al CEMB amb la seva conciliació familiar, per la qual cosa s'integrarà dins les dinàmiques habituals del Consell Educatiu.

- Seminaris web

Seguint amb l'activitat telemàtica, el cicle de debats per discutir i reflexionar sobre la importància social de l'educació en temps de la covid-19 a la ciutat de Barcelona s'ha organitzat en format de seminari web. Aquestes sessions són obertes a tota la comunitat educativa, amb una durada d'una hora i mitja aproximadament.

En una primera part, un moderador i diversos panelistes debaten sobre el tema proposat, mentre que els assistents poden anar formulant qüestions i opinions en un xat especialment habilitat. A la segona part del seminari web, els panelistes donen resposta als comentaris plantejats.

Per arribar al màxim nombre de participants possibles, s'ha fet difusió a través dels canals habituals (difusió a través dels representants de cada sector al consell, web del CEMB, correus electrònics a la comunitat educativa) i també per mitjà de la xarxa de la resta de consells de la ciutat. Posteriorment, es comparteix el vídeo complet al web del CEMB, així com altra documentació creada a partir del seminari web (articles, entrevistes, etc.).

Projecció externa del CEMB

La mesura de govern Consell Escolar Municipal de Barcelona, consell educatiu de la ciutat, presentada en la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports de gener del 2017, estableix l'objectiu de convertir el Consell Escolar Municipal de Barcelona (CEMB), organisme de participació de la comunitat educativa de la ciutat, en el fòrum educatiu que impulsi, dirigeixi els debats i avaluï el projecte educatiu de ciutat tenint el màxim paper deliberatiu que li correspon, més enllà de l'esfera escolar, a fi d'esdevenir un veritable consell educatiu amb la incorporació de tots els agents que actuen en l'educació a la ciutat de Barcelona.

Contractació d'un servei de dinamització i comunicació

Arran de la nova projecció externa del CEMB i per poder materialitzar la mesura de govern Consell Escolar Municipal de Barcelona, consell educatiu de la ciutat, s'ha dut a terme una licitació mitjançant procediment obert per a la prestació del servei de suport i assessorament al funcionament del CEMB i d'algunes actuacions del Consell de la Formació Professional.

El contracte pretén cobrir la necessitat del CEMB de recursos humans i materials específics per desenvolupar les tasques següents:

- Relatoria i dinamització de diverses comissions de treball, tant del CEMB com del Consell de la Formació Professional, sobretot d'aquelles que pertanyen a àmbits molt concrets que requereixen persones ex-pertes. L'objectiu final és l'elaboració d'informes i dictàmens que arribin a tota la comunitat educativa amb un llenguatge entenedor, i que també s'elevin a les institucions pertinents.
- Comunicació i visibilitat. Mitjançant el web del CEMB, notes de premsa, entrevistes, butlletins, xarxes socials i plataformes digitals, es vol posar en marxa una campanya de comunicació per donar a conèixer el CEMB i animar a formar-ne part. Així, es volen difondre tots els continguts i informes elaborats per les comissions de treball i altres processos participatius perquè arribin a tota la comunitat educativa.

El procés es va iniciar el setembre del 2019 i s'espera que abans que no acabi el 2020 el servei ja estigui adjudicat i en ple funcionament.

Nou logotip

Després de trenta anys d'utilització de la mateixa imatge gràfica pel Consell Escolar Municipal de Barcelona i els dels deu districtes, es va iniciar un procés per canviar la imatge aprofitant el canvi de nom, de Consell Escolar Municipal de Barcelona a Consell Educatiu Municipal de Barcelona.

Es van celebrar dues reunions per conceptualitzar el canvi i definir les noves necessitats comunicatives. Amb el Departament de Comunicació de l'IMEB i de l'Àrea de Cultura, Educació Ciència i Comunitat es va treballar conjuntament durant tres mesos.

El mes de maig es va aprovar al Plenari del dia 28 el canvi d'imatge i la incorporació del nou logotip amb totes les seves aplicacions.

Trentè aniversari del CEMB

El CEMB ha organitzat durant el mes de juny una reunió tècnica, amb representants de diferents consells, per començar a dissenyar l'acte per celebrar el trentè aniversari de la constitució dels consells escolars de Barcelona. En aquest esdeveniment també es vol presentar el canvi de nom del consell, *Consell Educatiu de Ciutat*, i el seu nou logotip.

A causa de la situació derivada de la covid-19, en aquesta sessió preparatòria es proposa fer coincidir el trentè aniversari del CEMB amb el trentè aniversari de Ciutats Educadores per evitar organitzar dos esdeveniments del mateix àmbit a la ciutat de Barcelona i commemorar el naixement compartit dels dos organismes.

La concreció del contingut i la dinàmica de la jornada s'ha posposat per al primer trimestre del curs 2020-2021, atès que l'acte se celebrarà al mes de novembre.

Articulació dels diferents consells i administracions d'àmbit educatiu de la ciutat i del territori

El CEMB s'ha connectat i ha donat coherència als consells d'àmbit educatiu que hi ha a la ciutat.

Aquesta activitat s'ha desenvolupat mitjançant la coordinació periòdica entre els consells educatius de diferents nivells territorials amb l'objectiu de garantir la participació i mantenir la cohesió en les línies de treball.

Comissió Territorial

En el CEMB s'ha dinamitzat i potenciat la Taula Tècnica de Coordinació amb els deu districtes de la ciutat de Barcelona a partir d'una reunió mensual.

En aquestes sessions s'ha donat informació del territori a la ciutat i de la ciutat al territori, i s'ha treballat conjuntament el contingut per tractar en els onze consells.

Consell de la Formació Professional

Aquest curs 2019-2020 s'ha implementat una nova articulació entre el Consell de la Formació Professional i el CEMB, a través de la incorporació del Consell de la Formació Professional com a membre del CEMB i, alhora, la incorporació al Consell de la Formació Professional del president de la Comissió de Treball de la formació professional del CEMB.

Tanmateix, s'acorda que tots els informes resultants dels grups de treball del Consell de la Formació Professional s'elevaran al Consell Educatiu de Ciutat i que totes les propostes de treball sobre la formació professional del CEMB es traspassaran als àmbits de participació i grups de treball del Consell de la Formació Professional.

Amb aquesta proposta s'ha aconseguit vincular estretament els dos consells i potenciar la feina feta donant-li molta més projecció i presència a la comunitat educativa i les administracions competents. En els propers anys s'han de seguir estrenyent els llaços i compartint objectius i reptes.

Pel que fa a la mateixa activitat del Consell, ha quedat aprovat el seu nou reglament i s'han aprovat diversos informes i documents:

- Informe participatiu del grup de treball *Formació professional i diversitat funcional* (vegeu l'annex 9).
- Informe participatiu del grup de treball *La formació professional a Barcelona: gènere, trajectòries i inserció* (vegeu l'annex 10).
- Comunicat del Consell de la Formació Professional amb relació a la pandèmia de la covid-19 (vegeu l'annex 11).

Plenaris i permanents

Aquest curs 2019-2020 només s'han pogut dur a terme dues sessions de la Comissió Permanent, que s'han centrat en l'articulació amb el Consell Educatiu de Ciutat i en la situació provocada per la pandèmia.

Consell d'Innovació Pedagògica

Un dels acords d'ampliació dels membres del Consell ha permès aquest curs incorporar una representant del Consell d'Innovació Pedagògica (CIP) al Consell Educatiu Municipal de Barcelona.

El CIP agrupa totes aquelles entitats, empreses, departaments municipals i d'altres que ofereixen activitats pedagògiques en horari lectiu amb la idea d'ampliar el currículum, fer viure i donar a conèixer als infants i joves de Barcelona continguts difícilment transmissibles des dels centres escolars.

Aquesta nova incorporació al CEMB s'afegeix a l'estratègia de reconèixer que l'educació va molt més enllà de les escoles, que l'aprenentatge es produeix on hi ha vivència i significativitat i, per tant, es dona als espais, fent activitat física o esportiva, a les escoles de música i arts, etc.

El nou Consell Educatiu Municipal de Barcelona amplia els seus membres per fer-lo més educatiu i que vagi més enllà de l'escola.

Consell Escolar de Catalunya

Com a part de la seva naturalesa de consell territorial, el Consell Educatiu Municipal de Barcelona forma part del CEC i participa en les seves sessions plenàries.

Entre els temes més destacats per als plenaris del CEC, hi ha l'aprovació del Dictamen ordre de compo-

sició del CEM de Barcelona, que permetrà que el Consell Educatiu amplii la composició dels seus membres, tal com estava previst a la mesura de govern Consell Escolar Municipal de Barcelona, consell educatiu de la ciutat.

També ha estat significatiu el comunicat *Un nou present educatiu* (vegeu l'annex 12), que recull les conclusions del debat que el Consell Escolar de Catalunya va obrir amb la comunitat educativa entorn de la nova situació provocada per la covid-19, i que va ser enviat a tots els membres del CEMB a través de la seva Secretaria.

A banda d'aquestes sessions del plenari, el CEMB es reuneix mensualment amb el secretari del CEC.

Consorti d'Educació de Barcelona

El CEMB incorpora a les diverses comissions sobre garanties d'admissió del Consorci d'Educació de Barcelona, amb una participació del 50 % de les sessions de treball.

Aquestes comissions s'encarreguen de vetllar pel compliment de la legalitat en els processos d'admissió i, especialment, garantir l'aplicació correcta dels criteris de prioritat. També de garantir la distribució adequada i equilibrada dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu entre tots els centres.

Cada una d'aquestes comissions celebra una mitjana de tres sessions a l'any:

- Escoles bressol i llars d'infants.
- Educació infantil i educació primària.
- Educació secundària obligatòria.
- Ensenyaments postobligatoris.

Valoració global i propostes de millora

Aquest curs 2019-2020 ha estat molt complicat i complex per al Consell Educatiu per diverses causes.

Al setembre del 2019, tot just iniciat el curs, s'ha produït un canvi de l'equip del CEMB, amb la incorporació de noves persones i sense tenir possibilitat de disposar d'un traspàs de contingut ni de funcionament.

S'ha hagut de dur a terme un treball ingent per estructurar la feina del departament, amb uns primers mesos en què les energies han estat centrades a crear el pla d'acció dels quatre anys de mandat i un pla d'acció específic del primer curs 2019-2020. Alhora, s'ha produït una baixa de llarga durada d'un altre membre de l'equip, que al cap d'un temps s'ha aconseguit substituir, la qual cosa ha permès recuperar les noves dinàmiques del Consell.

Un cop arribat l'any 2020, la màquina ja estava en marxa i amb tots els seus engranatges començant a funcionar, amb molta il·lusió, ganes i empena.

El tall de la pandèmia del 14 de març ha obligat a refer tot el pla d'actuació del curs i a incorporar noves eines tecnològiques per mantenir el 100 % de l'activitat del Consell. A més a més, el CEMB ha adquirit un paper protagonista com a referent de la comunitat educativa davant el tancament dràstic de totes les escoles.

Així, s'ha augmentat la freqüència de les reunions, les comissions de treball s'han continuat i s'han tancat les feines iniciades; s'han obert noves línies de treball a partir del debat i la situació generalitzada; s'ha fet una permanent extraordinària, s'ha començat un cicle de debats i el CEMB s'ha incorporat de manera assídua a la plataforma Decidim Barcelona.

Tot plegat ha facilitat mantenir el nivell de resposta davant la situació excepcional i no perdre la base de la trobada i l'intercanvi en aquest any 2020 tan complicat per a la participació.

A hores d'ara, tot apunta al fet que durant el curs 2020-2021 es viurà una segona onada de covid-19 i es tornarà a les mesures de teletreball per evitar les reunions massives.

Per aquest motiu, en el CEMB es volen implementar eines molt més funcionals per poder continuar mantenint l'activitat del Consell i per incorporar de manera fixa l'eina virtual per fer les trobades telemàtiques, com en el cas de la coordinació amb els consells educatius de districte.

La línia de debats oberta amb el cicle "I l'educació a Barcelona, què?" es mantindrà com a nou canal de comunicació i participació de la comunitat educativa. Així, s'investigaran nous formats de seminari web que permetin explotar el canal de YouTube per fer actes amb presencialitat de ponents i seguiment de públic en línia, fins i tot per poder dur a terme les sessions de formació necessàries per als i les representant municipals.

Tanmateix, s'ampliarà la comunicació del Consell a través de la seva presència en xarxes i altres mitjans de comunicació, com per exemple Telegram, gràcies a l'adjudicació de la prestació del servei de dinamització i comunicació, prevista per al primer trimestre del curs 2020-2021.

Pel que fa a les eines de gestió interna del CEMB, a partir del mes de setembre està previst un segon treball de millora de les bases de dades, per disposar d'una més bona gestió de convocatòries d'actes i reunions, així com una comunicació més directa amb els i les representants municipals.

Cal, també, una aplicació única específica per recollir el treball que duen a terme els representants municipals (RM), que englobi els informes puntuals dels consells amb les seves problemàtiques, el nombre de reunions i els pagaments posteriors. El programa COES i l'Espai de Treball no poden desenvolupar aquesta funció i això deriva en un ingent treball manual per recollir totes les dades, que posteriorment s'han de gestionar per separat en fulls de càlcul.

Aquest mètode, que multiplica els errors de comptatge i limita fer un treball més qualitatiu amb els RM, ha quedat especialment en evidència durant la pandèmia. És per això que durant el curs 2020-2021 es volen estudiar altres eines alternatives al COES i a l'Espai de Treball, en cas que no sigui possible desenvolupar una aplicació específica per a la gestió dels RM i la seva tasca als consells escolars de centre.

Composició del Consell d'Educació Municipal de Barcelona

Presidència

Ada Colau Ballano (Ajuntament de Barcelona)

Delegació presidència

Joan Subirats Humet (Ajuntament de Barcelona)

Vicepresidència

Mercè Massa Rincón (Consorti d'Educació de Barcelona)

Vicepresidència

Maria Truño (Ajuntament de Barcelona)

Secretaria

Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar (Consell d'Educació Municipal de Barcelona)

Regidories presidències CEMD

Albert Batlle Bastardas (Sarrià- Sant Gervasi)

David Escudé Rodríguez (Sant Martí)

Eloi Badia Casas (Gràcia)

Francesc Xavier Marcé Carol (Nou Barris)

Joan Ramon Riera Alemany (Les Corts)

Jordi Martí Grau (Eixample)

Jordi Rabassa Massons (Ciutat Vella)

Lucía Martín González (Sant Andreu)

Mª Rosa Alarcón Montañés (Horta Guinardó)

Marc Serra Solé (Sants Montjuic)

Grups Municipals

Anna García Escrig (BxCarvi)
Gemma Sendra Planas (ERC)
Marilén Barceló Vereá (C'S)
Neus Munté Fernández (JxCAT)
Xavi Cañiguerá González (PP)

Consorti d'Educació de Barcelona

Antonio García Salanova
Berta Argany Moya
Manel Domingo Valls
Montserrat Simón Martín
Rosa Artigal Valls

Entitats

Anna Cros Alavedra (UAB)
Antoni Rodríguez Arenas (Foment Treball Nacional)
Francina Martí Cartes (Associació Mestres Rosa Sensat)
Isabel Ferrer Alemany (UB)
Jaume Matas Pedra (FAVB)
Juan José Casado Peña (UGT)
Ma. Dolors Martí Solà (Col·legi de Doctors i Llicenciats)
Miguel Morilla Hernández (CJB)
Neus Pons Pena (Fundació FP)
Paula Aguirre Soriano (DINCAT-FAMPADI)
Sílvia Miró Martín (PIMEC)
Soledad Gálvez Navarro (UNIÓN SINDICATS CCOO)

Direccions centres públics

Àngels Cadena Bordoll (Escola Mercè Rodoreda)
Domitila Viñas Rodríguez (INS El Til·ler)
Isabel Costa Renart (Escola Poble-sec)
Maria Roca Parpal (EBM Cobi)
Coral Regí Rodríguez (CC Virolai)

Titulars centres concertats

José Emilio Molina Garuz (C.E. Molina)
Oriol Navarro i Oller (Jesúites El Clot)
Víctor Ranera Martín (Escola Joan Pelegrí)

Docència sector públic

Aran Clemente Nadal (CCOO)
Carme Alegre Canudas (USTEC)
Carolina Comas Morros (INS Montserrat)
Cristina Abelló Barriuso (INS Milà i Fontanals)

Docència sector concertat

Amparo Burgueño Luengo (FETE UGT)
Victor Jiménez López (USOC)

Famílies sector públic

Andrea Tuset Laborda (AFFAC)
Lluís Vila Prat (FAPAES)
Montse López Tolosana (INS Joan Salvat Papasseit)
Paul Mussach Rodríguez (Escola Tabor)

Famílies sector concertat

Antonio Guerrero Requena (CCAPAC)
Jordi Quintana Duran (Sant Ramon Nonat)

Marçal Quintairos Babarro (FAPEL)
Oriol Solé Rubiella (Jesús-Maria Sant Gervasi)

Alumnat sector públic

Bernat Antón Muñoz (Ass. Estudiants Progres)
Oriol Sala Palos (INS Caterina Albert)

Alumnat sector concertat

Guillem Muñoz i Escoda (Escola Joan Pelegrí)
Xavier Purroy Solans (Escola Pia Balmes)

Pas sector públic

Elena Garangou Sánchez (Escola Cal Maiol)
Araceli Orellana Aranda (CCOO)

Pas sector concertat

Manolo Viedma Fernández (FETE-UGT)
Montserrat García Arróniz (Escola Maristes Anna Ravell)

Consell Escolar Territorial del Baix Llobregat

Presentació

El Consell Escolar Territorial del Baix Llobregat és l'organisme de consulta i participació dels sectors afectats respecte de la programació general de l'educació no universitària dins l'àmbit dels serveis territorials.

Mobilitat dels membres

Respecte de la composició del curs 2018-2019, en el curs escolar 2019-2020 no es produeix cap canvi de representants de les entitats.

Ressenya d'activitats

Descripció i valoració de les activitats de les sessions plenàries

Durant el curs escolar 2019/2020 el Consell Escolar Territorial del Baix Llobregat s'ha reunit, en sessió plenària, en tres ocasions (una per cada trimestre escolar) amb les dates següents:

- Primera sessió: 30 d'octubre de 2019

S'inicia amb l'acte de benvinguda i la salutació a tots els membres. El nombre de persones assistents no arriba al quòrum necessari perquè es puguin aprovar els acords (14 persones assistents de 30 convocades). Per tant, no pot aprovar-se l'acta de la sessió anterior. A continuació, s'acorda que aquesta sessió no podrà ser plenària i es considerarà de caràcter merament informatiu.

Seguidament, la direcció dels Serveis Territorials al Baix Llobregat (STBLL) presenta la valoració i les dades d'inici de curs i exposa les línies principals de treball proposades pel Departament d'Educació al curs 2019-2020:

- Implantació de l'assignatura Servei Comunitari a tots els instituts.
- Implementació dels plans de convivència a tots els centres, basats en l'eix *tolerància 0*.
- L'ús dels protocols interns d'actuació i prevenció en el marc del programa Coeduca't.

Així també, s'informa d'altres projectes i novetats que s'estan treballant:

- Nou Decret d'escolarització lligat a la signatura del Pacte contra la segregació escolar.
- Decret del nou IOC.
- Reforma de la formació professional dual.
- Centres formadors.
- Menjadors escolars.
- Programa d'educació afectiva i sexual (Coeduca't).

Finalment, la sessió acaba amb el comunicat d'adhesió del CEC al manifest contra la sentència del Tribunal Suprem i la presentació de la XXVII Jornada de Reflexió del CEC.

- Segona sessió: 5 - 3 de febrer de 2020

S'inicia amb l'acte de benvinguda i la salutació als membres, i es comprova l'assistència dels convocats a la sessió. Malauradament, no s'assoleix quòrum necessari (15 de 30 membres). Per tant, no es poden aprovar les actes de les dues sessions anteriors i, un cop més, s'acorda que l'actual sessió serà estesa com una acta merament informativa.

Seguidament, el senyor Ballester informa els membres dels punts a tractar a l'ordre del dia i incideix en dos dels punts més rellevants: l'afectació del temporal Gloria als centres del Baix Llobregat, i l'estat del nou Decret d'admissió d'alumnes i l'afectació en el proper procediment de preinscripció i matrícula.

Finalment, al torn obert d'intervencions, els membres del consell escolar informen de la detecció de incidències en el procediment de protecció de dades d'alumnat amb NEE a les comissions de garanties d'admissió i el tractament que es dona per a la signatura dels representants dels pares i mares del document de confidencialitat. El cap de la Inspecció d'Educació informa del procediment que se segueix i acorda revisar el protocol d'actuació amb els inspectors i inspectores. Així mateix, demana que es denunciï a aquests STBLL qualsevol cas que es detecti per poder actuar degudament.

- Tercera sessió: 1 de juliol de 2020

Degut a la declaració de l'estat d'alarma sanitària i les posteriors mesures de contingència, seguretat i prevenció, aquesta sessió es fa per primer cop de manera telemàtica. S'inicia amb l'acte de benvinguda i la salutació als membres, i es comprova el quòrum mínim d'assistència (17 de 30 membres). Per tant, s'aproven les actes de les sessions anteriors.

Seguidament, la direcció dels STBLL desenvolupa els punts de l'ordre del dia:

- Presenta les dades de preinscripció 2020-2021, la valoració de procés, els grups en funcionament i les previsions per a l'inici de curs.
- Informa de la implementació de nous cicles de formació professional al curs 2020-2021, i la creació d'una extensió d'EOI.
- Recursos 2020-2021 per a l'atenció a la diversitat: SIEI, aules integrals de suport (AIS), itineraris formatius específics (IFE), PFI, vetlladors zeladors, aules d'acollida i unitats d'escolarització compartida (UEC).
- Incrementos del PAS.
- Obres i reparació, adequació i millora (RAM) 2020-2021.
- Actuacions durant el confinament sanitari i la reobertura dels centres en fase 3 (juny).
- Planificació per a l'organització i funcionament de curs 2020-2021.

Finalment, i al torn obert d'intervencions, es resolen dubtes dels membres en relació amb la gestió de personal laboral de les escoles bressol municipals amb consideració de *risc*, la il·legalitat del concepte econòmic *material higiènic* que algun centre educatiu concertat demana a les famílies, i la planificació de les PAU, 2020.

Sense cap intervenció més, el president del consell escolar territorial (CET) i director dels STBLL conclou la sessió, dona per tancat el curs escolar 2019-2020 i agraeix la participació de tots els membres del CET durant les sessions.

Descripció i valoració de les activitats de les comissions.

Aquest curs 2019-2020 no s'han convocat sessions de la Comissió Permanent ni de les comissions de treball.

Descripció dels resultats del treball dut a terme

Qüestions que s'han presentat per a informació del CET

- Previsió de l'oferta educativa i dades reals de l'inici de curs, totes relacionades amb el procediment de preinscripció i matrícula (alumnat d'inici de cada etapa, grups, ràtios, absentisme de l'alumnat, etc.).
- Dades en relació amb la plantilla docent i laborals amb funcions docents (plantilles de professorat als centres públics i ràtios professorat/alumnat, dades de plantilla de personal laboral amb funcions docents, recursos per a la inclusió educativa, etc.).
- Dades de la planificació escolar (evolució demogràfica i definició de places escolars).
- Implantació de nova oferta educativa (formació professional i EOI).
- Aplicacions informàtiques de la gestió dels centres docents públics i privats-concertats.
- Priorització de grans obres i RAM, i actuacions excepcionals per situació d'emergències climàtiques.
- Implementació de plans educatius: Pla de digitalització i programa Coeduca't.
- Posada en marxa de les adaptacions dels plans d'organització i funcionament dels centres degut a la situació de pandèmia.
- Implantació/Implementacions del nou Decret d'admissió d'alumnat, Decret de menjadors escolars i Decret del nou IOC.

Temes sobre els quals s'han pres acords

Si bé s'ha obert un debat en algun tema (Pla de digitalització, minoració de grups, etc.), en aquest curs 2019-2020 no s'ha pres cap acord oficial. Les sessions han estat de caràcter informatiu.

Documents, estudis o informes elaborats

No s'ha elaborat cap document, estudi o informe.

Participació i calendari de treball

- Qualitat de la participació dels diferents sectors.

Malgrat que la participació de les persones assistents amb regularitat és activa, existeix una baixa o nul·la participació i assistència d'alguns col·lectius a aquest òrgan col·legiat. Per exemple, el col·lectiu representant de l'alumnat no assisteix a cap reunió i ni tan sols han designat representant. Per la banda del personal d'administració i serveis (PAS) es produeix una situació similar. A la resta de col·lectius, la participació és regular malgrat alguna absència puntual per motius d'agenda.

No obstant això, de les tres reunions convocades només una s'ha celebrat correctament, amb condició de plenària, ja que s'ha assolit quòrum suficient. La resta s'ha dut a terme amb caràcter informatiu. Malgrat això, finalment al curs 2019-2020 s'han aprovat totes les actes expedides.

- Percentatges d'assistència.
 - Sessió informativa del 30 d'octubre de 2019: 46,7 % d'assistència (14 de 30 membres totals).
 - Sessió informativa del 5 de febrer de 2020: 50 % d'assistència (15 de 30 membres totals).
 - Sessió plenària de l'1 de juliol de 2020: 56,7 % d'assistència (17 de 30 membres totals).

- Calendari de reunions.

Tres reunions plenàries:

- 30 d'octubre de 2019, celebrada sense quòrum suficient.
- 5 de febrer de 2020, celebrada sense quòrum suficient.
- 1 de juliol de 2020, celebrada amb quòrum.

Composició del Consell per sectors

Presidència

Titular de la Direcció dels Serveis Territorials d'Educació al Baix Llobregat

Representants de l'Administració educativa

Titular de la Direcció adjunta dels Serveis Territorials d'Educació al Baix Llobregat

Titular de la Secretaria dels Serveis Territorials d'Educació al Baix Llobregat

Titular de la Inspecció en cap d'Educació al Baix Llobregat

Titular del Servei de Personal Docent

Representants del professorat

Col·legi de Doctors i Llicenciats

Associació de Professors de les Escoles Cristianes de Catalunya

Federació de Moviments de Renovació Pedagògica

Associació Professional Serveis Educatius de Catalunya

Representants dels pares i mares d'alumnes

Federació d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya (FAPAC)

Federació de Pares i Mares d'Alumnes d'Estudis Sufragats amb Fons Públics No Universitaris de Catalunya (FAPAES)

Confederació Cristiana d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya

Representants de l'alumnat

Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya (FNEC)
Associació de Joves Estudiants de Catalunya (AJEC)

Representants del personal d'administració i serveis, d'organitzacions sindicals:

Comissions Obreres (CCOO)
Candidatura Autònoma de Treballadors i Treballadores de l'Administració de Catalunya (CATAC) - Unió Sindical de Treballadors i Treballadores de l'Ensenyament de Catalunya (USTEC)

Representants del personal docent i laboral-docent, d'organitzacions sindicals

Comissions Obreres (CCOO)
Unió Sindical de Treballadors i Treballadores de l'Ensenyament de Catalunya - Federació Sindical de l'Ensenyament de Catalunya (USTEC-STEs)
Unió General de Treballadors (UGT)
Intersindical - Confederació Sindical Catalana (CSC)

Representants d'organitzacions empresarials

Micro, Petita i Mitjana Empresa de Catalunya (PIMEC)
Associació Empresarial del Baix Llobregat i l'Hospitalet (AEBALL)

Representants dels municipis

Federació de Municipis de Catalunya: Ajuntament de Cornellà de Llobregat
Federació de Municipis de Catalunya: Ajuntament del Papiol
Associació Catalana de Municipis i Comarques

Representants dels centres docents privats

Federació Catalana de Centres d'Ensenyament
Agrupació Escolar Catalana

Representants dels centres docents concertats:

Dos titulars de centres educatius concertats

Representants de centres docents públics

Un titular de les direccions de centres d'educació primària
Un titular de les direccions de centres d'educació secundària

Consell Escolar Territorial de Barcelona Comarques

Presentació

El Consell Escolar Territorial de Barcelona Comarques és l'organisme de consulta, participació i assessorament dels sectors afectats en la programació general de l'ensenyament no universitari dins l'àmbit d'actuació dels serveis territorials.

Durant el curs 2019-2020, el Consell Escolar Territorial de Barcelona Comarques s'ha reunit tres cops en sessió plenària ordinària: el 7 d'octubre de 2019, el 20 de gener de 2020 i el 29 de juny de 2020.

Mobilitat dels membres

Pel que fa a la composició del Consell Escolar Territorial de Barcelona Comarques, s'han produït les modificacions següents:

Són baixa en el Consell Escolar Territorial els membres següents:

- Senyor Àngel García Velázquez, representant de l'organització sindical CCOO
- Senyora Cristina Calbó Roca, representant dels centres públics

S'incorporen al Consell Escolar Territorial els membres següents:

- Senyora M. Rosa Perea Núñez, representant de l'organització sindical CCOO
- Senyor Julià Llinares Santa Isabel, representant de l'organització sindical USTEC-STEs
- Senyora Ana Costa Casellas, representant de la Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament

Resten per designar representant, malgrat les comunicacions enviades, els organismes i institucions següents:

- Un representant del professorat
- Un representant dels pares dels alumnes
- Un representant dels municipis
- Un representant dels alumnes
- Un representant de les organitzacions empresarials

Ressenya d'activitats

El Plenari del Consell Escolar Territorial de Barcelona Comarques, durant el curs 2019-2020, es va reunir les següents sessions ordinàries: 7 d'octubre de 2019, el 20 de gener de 2020 i el 29 de juny de 2020.

El percentatge d'assistència ha estat:

- Sessió del dia 7 d'octubre de 2019: 60 %
- Sessió del dia 20 de gener de 2020: 65 %
- Sessió del dia 29 de juny de 2020: 75 %

Participació per sectors en les sessions plenàries del CET:

- Representants del professorat: 50 %
- Representants dels pares d'alumnes: 75 %
- Representants dels alumnes: 0 %
- Representants del personal d'administració i serveis: 100 %
- Representants d'organitzacions sindicals: 75 %
- Representants d'organitzacions empresarials: 65 %
- Representants de l'Administració educativa: 100 %

- Representants de municipis del territori: 25 %
- Representants dels centres docents públics: 100 %
- Representants dels centres privats: 50 %

Sessió ordinària del dia 7 d'octubre de 2019

- Ordre del dia

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior
2. Matrícula dels centres docents curs 2019-2020
3. Torn obert de preguntes

- Desenvolupament de la sessió

La directora dels Serveis Territorials d'Educació a Barcelona Comarques, la senyora Montserrat Domingo Herràiz, dona la benvinguda als assistents.

Pel que fa al primer punt de l'ordre del dia: aprovació de l'acta de la sessió anterior. S'aprova per unanimitat dels membres assistents l'acta de la reunió de data 27 de maig de 2019.

Pel que fa al segon punt de l'ordre del dia: matrícula centres docents curs 2019-2020. Es lliuren als assistents dos documents:

- Estat de la matrícula d'educació primària (EPRI) (ST).
- Estat de la matrícula d'ESO (ST).

El senyor Jordi Roca explica que són les dades de la matrícula dels centres docents amb data 4 d'octubre de 2019, i que cada setmana s'actualitzen. Són dades des de P3 a quart d'ESO. La postobligatòria va més endarrerida i encara no la tenim.

Les variables que són més rellevants:

- A les poblacions més petites la ràtio s'adequa al cens. Hi ha municipis que perden matrícula i en guanya el municipi veí.
- La comissió de garanties d'admissió d'alumnes ha de reservar places per a aquells alumnes que estan pendents de formalitzar la matrícula i no poden adjudicar aquestes vacants fins a la finalització del termini perquè no se sap què farà la família.
- A l'inici del curs es controlen les altes però les baixes dels alumnes no es poden predir. Molts cops passen dos mesos abans que el centre el pugui donar de baixa.

En els instituts escola es pot observar la "variable germans", la tendència a portar el germà petit on va el gran. Per això no es preveu l'admissió d'un nombre elevat de nouvinguts. El que ens trobem són increments i decrements de ràtio per ajustar les demandes dels germans en un mateix centre, amb el topall d'un 10 %.

La presidenta comenta que ara aquesta informació es pot estudiar individualment i en el proper plenari amb els números més definitius comentar-ho.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia: torn obert de preguntes:

La senyora Núria Muñoz pregunta si hi ha demanda de centres que vulguin passar a ser instituts escola en el nostre territori per a aquest any, i la presidenta li diu que l'any passat vam ser el territori que en van fer més, en total sis, i que ara s'han de consolidar aquests i estudiar les noves peticions amb els ajuntaments. Són centres municipals que passen a donar servei a la Generalitat i, per tant, aquest canvi s'ha d'establir mitjançant convenis. També cal fer un bon estudi dels espais necessaris i les obres que cal fer. S'ha d'estudiar tot en conjunt, perquè és una molt bona idea pedagògica que cal fer bé. No s'ha de fer mal en el territori. Han de servir de reforç.

La senyora Núria Muñoz pregunta per les obres que cal fer a l'institut escola Pere Lliscart, de l'Hospitalet de Llobregat, i la presidenta li diu que els serveis territorials són conscients d'aquesta necessitat i que és un projecte en llista d'espera. Les obres pel que fa a normativa, amb les lleis de licitacions i contractacions,

cada cop són més complexes. Ara els instituts escola necessiten un acompanyament i els nostres serveis territorials no poden assumir tota la demanda existent. Potser s'obriran com a molt dos o tres nous centres.

Cada centre és un projecte diferent i nou. Hi ha molta singularitat. La base d'aquest canvi ha de ser sempre la millora pedagògica i que es tracti d'una intervenció positiva per a la comunitat educativa. A les grans ciutats ens trobem centres que tenen molt carregada la secundària, i tenir a prop un institut escola no els fa cap mal. En un municipi petit sí. Per això s'ha d'estudiar molt bé. Hi ha intenció de créixer però encara cal consolidar tot el que s'ha fet aquest any.

El senyor Jordi Roca explica que es fan reunions conjuntes entre les direccions dels instituts escola per acompanyar-los, com es fa amb les juntes territorials de directors de primària i secundària.

La senyora Núria Muñoz informa que la FAPAC renova la seva web i que quan ja sigui operativa ens avisarà per si volem oferir-hi un enllaç.

Pel que fa a la postobligatòria —cicles formatius i batxillerat—, el senyor Jordi Roca pregunta com va millor que es prepari la informació; de batxillerat és fàcil, però en el cas dels cicles formatius hi ha la part concertada i la no concertada. El règim d'admissió no s'aplica als no concertats. No passa per garanties d'admissió. No hi ha assignació per part de la Comissió. Per tant, la informació serà diferent que en els fulls anteriors de la matrícula de primària i ESO. Aquesta informació la passarem per correu electrònic o s'entregarà en el proper plenari.

Dels centres d'educació infantil de primer cicle, disposem de dades de les municipals, de les privades i de les d'iniciativa social. Les dades són una foto anual. S'acorda facilitar la informació corresponent.

Sessió ordinària del dia 20 de gener de 2020

- Ordre del dia

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior
2. Matrícula dels centres docents curs 2019-2020
 - 2.1. Educació infantil de primer cicle
 - 2.2. Cicles formatius i batxillerat
3. Torn obert de preguntes

- Desenvolupament de la sessió

La directora dels Serveis Territorials, la senyora Montserrat Domingo Herràiz, dona la benvinguda als assistents.

Abans de començar la sessió tots els membres assistents es presenten a la senyora M. Rosa Perea Núñez, representant de l'organització sindical Comissions Obreres.

Pel que fa al primer punt de l'ordre del dia: aprovació de l'acta de la sessió anterior. S'aprova per unanimitat dels membres assistents l'acta de la reunió de data 7 d'octubre de 2019.

Pel que fa al segon punt de l'ordre del dia: matrícula centres docents curs 2019-2020. Es lliuren als assistents dos documents:

— Matrícula de 0 a 3 anys.

El senyor Jordi Roca explica els documents i diu que s'han d'interpretar els números.

Pel que fa a la matrícula de primer cicle, hi ha diferents tipologies de llars d'infants o escoles bressol: públiques, municipals i privades. De les privades algunes tenen subvencions i d'altres no —depèn si tenen ànim de lucre.

Pel que fa a la ràtio, les 8 llars públiques del departament d'educació tenen un conveni històric signat d'abans del Decret, que és de 7 nadons entre 0 i un any, 10 entre 1 i 2 anys i 18 entre 2 i 3 anys. També hi

ha la particularitat dels grups mixtos, però en aquest cas sempre s'aplica la ràtio més baixa per preservar la qualitat de la prestació.

Cal recordar que aquestes llars venien del Departament de Sanitat i en un moment donat van passar a dependre d'Educació. Les seves dades estan compartides entre el servei d'estadística del Departament i la Inspecció. La seva informació no consta en el Registre d'alumnes (RALC), com la resta del nostre alumnat. Per això disposem més tard de les dades de matrícula.

El senyor Joaquim Molina comenta que en aquest llistat manquen dues llars, Esperança i Blanquerna, i queda pendent fer una nova tramesa d'aquesta documentació un cop revisada per la Inspecció.

La senyora Núria Muñoz explica que s'havia demanat l'estat de la matrícula del primer cicle per valorar la necessitat de les places, perquè els constava que a l'Hospitalet s'havien quedat 400 famílies sense plaça. El senyor Jordi Roca i respon que són vies diferents i que depèn dels municipis. Ara fins i tot hi ha la variant de les mares de dia, un altre model socioeducatiu en l'oferta de 0-3, molt comú a Finlàndia i que també pot donar resposta a l'interès del ciutadà, atès que el P3 és universal però no obligatori i de 0 a 3 no és ni universal ni obligatori.

El senyor Robert Escribano demana que el document tingui format de columnes i separi els centres que són municipals, privats, privats subvencionats, etc.

La senyora Núria Muñoz demana una columna amb les places màximes autoritzades, per saber si queden vacants. El senyor Jordi Roca li diu que es pot fer, però s'ha de tenir en compte que les municipals van per conveni, les privades van obertes al nombre màxim de places i, en tot cas, a les llars d'infants els increments de ràtio només es donen en situacions extraordinàries.

— Matrícula postobligatòria

El senyor Jordi Roca comenta els fulls referents a la matrícula postobligatòria i assenyala que en aquest document només hi ha les dades d'ensenyaments de servei públic d'educació que reben subvenció. No hi ha els no concertats. La matrícula dels centres públic i dels concertats la controla l'Administració, però falten els privats i els no concertats.

És difícil tenir aquestes dades, perquè hi ha centres que tenen autorització per impartir uns estudis i potser no les ofereixen. Per tant, les dades poden no coincidir al 100 %.

La ràtio també és diferent entre els cicles formatius. Podem parlar de 30 alumnes o de 25 atès que dependrà de la zona on es trobi situat el centre, i de l'oferta d'altres cicles formatius de la zona. Hi ha moltes variables a la postobligatòria: alumnes de batxillerat que es passen a cicles, alumnes que es canvien de cicle formatiu o que abandonen el cicle que cursen. Fins al desembre no es té una matrícula consolidada.

L'abandonament és preocupant entre el jovent de 16 a 20 anys, i en alguns municipis com l'Hospitalet es fa un pla educatiu d'entorn per intentar treballar de forma més individual amb aquests alumnes.

El Departament té dades d'absentisme i abandonament de l'alumnat per centres, però són dades que s'unifiquen per no estigmatitzar un centre en concret.

Cal comentar que tampoc no recull els alumnes que fan estudis no presencials.

En els instituts escola, si cal fer excepcions, també podem impartir cicles formatius per ajustar més l'oferta a la demanda dels alumnes. També la preinscripció és diferent perquè la prioritat és el cicle que es vol estudiar i no cal tenir en compte el lloc de residència. També es pot accedir a dos cicles alhora.

La senyora Núria Muñoz comenta que revisant les dades de matrícula de primària i secundària li preocupa molt l'augment de ràtio de 10 % en municipis com l'Hospitalet de Llobregat i Santa Coloma de Gramenet

La presidenta li diu que sí, que per exemple a l'Hospitalet a la zona de la Florida les ràtios són més elevades. Un municipi on viu molta gent en un mateix pis, sense estar empadronats, acaba donant problemes a l'hora d'escolaritzar, i hem d'acollir nanos fent pics de ràtio elevats.

No hi ha obligació, però hem d'escolaritzar l'alumne nouvingut a tocar del domicili per assegurar la seva assistència a classe. És fàcil que deixin els estudis si el centre el tenen lluny. A Santa Coloma de Gramenet també passa que hi ha zones molt poblades i receptores de nouvinguts on és molt difícil escolaritzar-los a prop de la seva residència.

El senyor Jordi Roca explica la problemàtica de les comissions de garantia d'admissió; amb els germans és impossible escolaritzar sense fer ús de la ràtio. També són un entrebanc les baixes que no es poden controlar. Quan els professors han d'avaluar els alumnes és quan els centres informen de les baixes i es creen les vacants.

Pel que fa a la postobligatòria, la senyora Núria Muñoz pregunta com s'agrupen els grups, si són centres grossos per baix i estrets per dalt.

El senyor Jordi Roca li respon que en general no és així. En els cicles formatius a l'Hospitalet hi ha molta demanda en alguns casos, però està compensada per altres cicles que no tenen tanta demanda i de batxillerat no hi ha cap problema.

La presidenta comenta que cap nen no es queda sense poder optar a fer batxillerat. Sí que hi ha més nens que no poden fer el cicle que volen. Això sí que passa.

S'hauria de fer una més bona orientació a fer una reflexió a l'hora d'escollir entre batxillerat i cicles, per evitar fracassos i frustracions. Per tant, amòïna no disposar de més cicles i places. La llàstima és que manquen terrenys. No tenim espais per construir.

El que costa molt és allargar l'escolarització a la postobligatòria de l'alumnat d'educació especial. Són grups petits, reduïts, amb necessitats molt específiques, i cal fer un esforç perquè no abandonin el sistema. És un alumnat inclusiu que ha de trobar continuïtat a la postobligatòria. A poc a poc s'ha d'anar creixent: IFE, centres de formació acadèmica (CFA), formació professional bàsica (FPB).

Passem al tercer punt de l'ordre del dia: torn obert de preguntes.

La senyora Núria Muñoz demana que un dia el plenari parli de com tenim en els ST l'educació especial.

La presidenta diu que els estudis han de tenir com a finalitat que els alumnes s'incorporin al mercat laboral. El nombre de nens d'educació especial està molt estancat. La ciència avança però nosaltres som centres acollidors; nens d'altres llocs no tenen aquest servei.

No podem parlar de números. Parlem de cas a cas.

Una altra eina són les aules integrals de suport, els centres més nous a aplicar el Decret 150, a banda dels centres d'educació especial.

El senyor J. Lluís Almerge pregunta pels instituts escola a Badalona, i la presidenta li respon que se'n fa un de nou i una fusió. En total són quatre nous instituts escola en els nostres serveis territorials. Hi ha molta demanda i cal aplicar criteris. S'han obrir només aquells que siguin sostenibles.

El senyor Robert Escribano es qüestiona si la planificació a l'ESO ha estat correcta, perquè ja es veia que mancarien instituts.

La presidenta li diu que hi ha casos i casos. Si una escola és al mateix edifici que un institut i només els separa una porta, és lògic que siguin instituts escola encara que això no aporti res de nou. En altres casos, si hi ha un projecte potent val la pena atendre la demanda

S'han de tenir en compte criteris pedagògics, territorials i sobretot de sostenibilitat, que el centre pugui oferir als alumnes la continuïtat dels estudis.

El senyor Robert Escribano vol saber si el proper any serà d'aplicació el nou Decret de matrícula i la presidenta li diu que segurament no, perquè ja anem molt justos de temps, que ja hauria de sortir i que val més que quan surti estigui ben supervisat.

La senyora Núria Muñoz pregunta si l'institut escola Puig i Gairalt, de l'Hospitalet de Llobregat tindrà mòduls. La presidenta li respon que encara no està decidit, que s'ha demanat la cessió del minifutbol que tenen, però no hi ha res compromès.

Sessió ordinària del dia 29 de juny de 2020

- Ordre del dia

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior
2. Afectació covid-19: tancament i inici de curs 2020-2021
3. Preinscripció del curs 2020-2021
4. Torn obert de preguntes

- Desenvolupament de la sessió

La directora dels Serveis Territorials, la senyora Montserrat Domingo Herràiz, dona la benvinguda als assistents.

Pel que fa al primer punt de l'ordre del dia: aprovació de l'acta de la sessió anterior. S'aprova per unanimitat dels membres assistents l'acta de la reunió de data 20 de gener de 2020.

Pel que fa al segon punt de l'ordre del dia: afectació covid-19, tancament i inici de curs 2020-2021. El senyor Jordi Roca, inspector en cap dels Serveis Territorials, explica com ha anat la reobertura dels centres després del tancament pel confinament i les incidències que hi ha hagut.

En relació amb el darrer trimestre d'aquest curs, a partir del 13 de març hem tingut una situació nova per a tots plegats que va comportar la necessitat d'incorporar mesures molt ràpides per intentar resoldre les incidències del confinament.

Ús de les targetes menjador, per garantir l'aliment a l'alumnat davant el tancament del servei de menjador en els centres educatius.

Distribució de 30.000 dispositius, arreu de Catalunya, per garantir el seguiment telemàtic dels estudis per part de l'alumnat que no disposava d'aquests aparells.

Nou calendari de preinscripció i matrícula, amb la reobertura parcial dels centres educatius per atendre les persones que no podien formalitzar les peticions de forma telemàtica.

Quan els municipis van entrar en fase 2, el curs va continuar per mitjans telemàtics, però es van reobrir els centres educatius amb atenció presencial a petició de les famílies de segon cicle d'infantil i es va facilitar l'atenció a l'alumnat de final d'etapa a primària, secundària i postobligatòria.

Pel que fa al tercer punt de l'ordre del dia: preinscripció del curs 2020-2021. El senyor Jordi Roca explica el següent:

Tots els membres del Consell han rebut, juntament amb la convocatòria del plenari, la informació relativa al total de preinscripcions per al curs 2020-2021.

Sobre la comarca de l'Alt Penedès cal recordar que sempre es fa una limitació de l'oferta de P3 als municipis petits que envolten Vilafranca del Penedès, per evitar una mobilitat innecessària de la població. En el cas del Garraf, no hi ha hagut cap sorpresa d'acord amb la demanda prevista. A l'Hospitalet de Llobregat s'ha de fer un seguiment molt acurat de P3 a la zona de la Gornal, perquè s'ha detectat una manca de preinscripció dins del termini establert, i fa pensar que al setembre s'haurà d'atendre la matrícula sense la preinscripció corresponent. Aquesta situació també s'ha vist a la zona de la Mina a Sant Adrià de Besòs. A Badalona també ens trobem amb aquesta incidència a la zona de Sant Roc i pel que fa a Santa Coloma de Gramenet la previsió de preinscripció a P3 ha estat l'esperada.

A primer d'ESO s'han fet modificacions de la previsió inicial de grups a Santa Coloma de Gramenet, a Badalona, a l'Hospitalet de Llobregat i a Vilafranca del Penedès.

Quan disposem de les dades de matrícula es faran arribar als membres del Consell, per comprovar com quedarà finalment la matrícula del proper curs escolar.

La senyora M. Rosa Pere pregunta com es farà la definició de grups en aquells centres que s'ha detectat una manca de preinscripció d'alumnat de P3, per evitar increments de ràtio complicats.

La presidenta del Consell Escolar li respon que no s'han tancat els grups, que esperen a fer-ho perquè entenen que es matricularan al setembre.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia: torn obert de paraules.

La senyora Ana Costa comenta que tots estem en espera de les indicacions per al proper curs escolar. La presidenta del Consell Escolar li diu que sembla, per les indicacions que van sorgint del Departament de Salut, que serà més fàcil del que es preveia inicialment; es va començar amb ràtios molt baixes i distàncies de seguretat molt àmplies i ara dia a dia es van minorant, cosa que fa preveure un inici de curs més normalitzat. Comptarem amb eines com la traçabilitat del grup. El grup d'alumnes com a grup bombolla s'haurà de vetllar per a l'estabilitat del grup.

La senyora M. Rosa Perea explica que és cert que les indicacions per part del Departament de Salut s'han relaxat bastant i que això permet fer casals d'estiu, que seran una prova de com funciona el grup de nens sense tanta distància i en grups més grans. Sí que es detecta que a les famílies els costa deixar que els nens facin aquestes activitats de lleure. Un motiu pot ser el cost però també tenen por del contagi de la malaltia.

La presidenta li respon que passar d'un ambient de protecció total, de bombolla durant molts mesos, no és gens fàcil que apuntin els fills als casals. També hem de pensar que hi ha gent que ha perdut la feina, els casals s'han de pagar i el romanent de por per la salut dels infants encara és molt present. Les mesures s'han anat relaxant pels estudis científics que han vist que el grau de contagi entre els nens no és tan significatiu com es pensava i que passen la malaltia amb poca simptomatologia.

La senyora Núria Muñoz demana informació sobre l'horari del servei de menjador. Vol saber si hi ha una previsió de quan es disposarà d'aquesta nova normativa, que en principi sembla que marcaria la franja d'aquest servei de les 12 a les 14 hores.

La presidenta li comenta que quan surtin publicades les instruccions també inclouran, si cal, la informació adient d'aquesta modificació.

En relació amb aquesta qüestió, la senyora Àngels Reig informa els membres del Consell Escolar que l'Ordre del calendari escolar està a punt de publicar-se.

El senyor Joaquim Molina Vallejo, membre del Consell Escolar en representació de l'Associació Professional Serveis Educatius de Catalunya (APSEC), s'acomiada del Consell i agraeix el suport i col·laboració a la feina feta.

L'acta d'aquesta sessió resta pendent d'aprovació en el proper ple d'aquest Consell Escolar Territorial.

Composició del Consell Escolar Territorial

Presidenta

Montserrat Domingo Herràiz, directora dels Serveis Territorials

Professorat

Robert Escribano Martínez, Federació de Moviments de Renovació Pedagògica

Núria Larroya Gordo, Federació de Moviments de Renovació Pedagògica

Associació de Professors de les Escoles Cristianes de Catalunya (pendent de designar representant)

Josep Corominas Viñas, Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya

Pares i mares

Antonio Guerrero Requena, Confederació Cristiana d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya

Federació de Pares i Mares d'Alumnes d'Estudis Sufragats amb Fons Públics No Universitaris de Catalunya (FAPAES) - Federació d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya (FAPAC) (pendent de renovació)

Xavier Chavanel Pastor, FAPAES

Núria Muñoz Juan, Federació d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya (FAPAC)

Alumnes

Associació de Joves Estudiants de Catalunya (pendent de renovar representant)

Bloc d'Estudiants Nacionalistes (pendent de designar representant)

Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (pendent de designar dos representants)

Personal d'administració i serveis

Casimiro Sánchez Sánchez, UGT

Josep Lluís Almerge Justes, CCOO

Organitzacions sindicals

Jorge Carro Gil, USOC

Maria Jesús de Fátima Llinares Lorenzo, UGT

Julià Llinares Santa Isabel, USTEC-STEs (IAC)

M. Rosa Perea Núñez, CCOO

Organitzacions empresarials

Joan Masó Bové, PIMEC

Montse Calvet Cortés, Foment del Treball Nacional

Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació de Barcelona (pendent de designar representant)

Administració educativa

Jordi Roca Armengol, inspector en cap

Judit Barbacil Mestres, cap de l'Àrea de Planificació i Organització

Francisco Torralba Carrión, cap de Servei de Personal Docent

Àngels Reig Puig, secretària dels Serveis Territorials

Municipis del territori

Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM, pendent de renovació)

Diego Arroyo Boté, Federació de Municipis de Catalunya (FMC)

FMC-ACM (pendent de designar representant)

Federació de Municipis de Catalunya (pendent de renovació)

Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM, pendent de renovació)

Centres docents públics

Susanna Igual López, institut Francesc Xavier Lluch i Rafecas, de Vilanova i la Geltrú

Roser Martín Barea, escola Rafael Casanovas, de Badalona

Centres docents privats

Joaquim Molina Vallejo, Associació Professional Serveis Educatius de Catalunya APSEC

Ana Costa Casellas, Associació de Centres Autònoms d'Ensenyament

Secretària

Eugènia Perdrix Sapiña

Presentació

El Consell Escolar Territorial a la Catalunya Central és un òrgan de consulta, participació i assessorament dels sectors afectats en la programació general de l'ensenyament no universitari dins l'àmbit d'actuació dels serveis territorials.

Mobilitat dels membres del Consell Escolar Territorial

Els canvis de membres que es van fer durant el curs 2018-2019 són:

- Pares d'alumnes: la senyora Milagros Jonte i Flavia Espósito s'intercanvien per la FAPAC.
- Municipis del territori: manca rebre renovació de l'ACM i es disposa de dos nomenaments de la FMC (la senyora Noemí Trucharte i el senyor Arnau Martí).
- Sindicats: se substitueix el senyor Gabriel Vidal pel senyor Josep Maria Vila a USOC, la senyora Imma Vila pel senyor Angel Benito (CCOO), però continua faltant substituir els representants d'UGT i CCOO per al sector de PAS.
- Organitzacions empresarial: es disposa nomenaments intercanviats dels senyors Xavier Carles i Ramon Felip per la Unió Empresarial de l'Anoia (UEA) i el senyor Mauriz per PIMEC Bages.
- Professorat (centres públics): manca la designació del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats i la renovació càrrec de l'Associació de Professors de les Escoles Cristianes.
- Alumnes: des de l'AJEC no s'ha comunicat cap renovació o substitució.
- Resten per designar representants de les organitzacions empresarials (PIMEC o Cambra de Comerç Osona, el Berguedà, el Moianès i del Solsonès). Essent necessari renovar, resta en espera de rebre el mandat d'alguns dels membres actuals.

Ressenya de les activitats

Pel que fa al Ple del Consell Escolar Territorial a la Catalunya Central, durant el curs 2019-2020 es van fer dues sessions d'acord amb el calendari següent: els dies 12 de novembre de 2019 (atès que la sessió convocada per al dia 17 de març de 2020 no es va poder portar a terme arran de la situació general derivada de la pandèmia) i 2 de juny de 2020. No s'han constituït comissions.

Quant a la descripció i valoració de les activitats, es van desenvolupar en tres sessions ordinàries, a petició expressa (malgrat després el quòrum costa molt d'assolir) a l'inici, mitjà i fi del curs (segons trimestres acadèmics aproximadament). En aquestes reunions, l'ordre del dia fou:

- Data 12 de novembre de 2019:

1. Aprovació, si escau, de l'acta anterior.
2. Informacions d'inici del curs 2019/2020.
3. Torn obert de paraules.

- Data 2 de juny de 2020:

1. Aprovació, si escau, de l'acta anterior (us n'adjunto l'esborrany).
2. Informació del Pla de reobertura de centres educatius.
3. Informacions relatives a la preinscripció i planificació escolar per al proper curs 2020/2021.
4. Torn obert de paraules.

Els diferents temes s'han tractat, igual que ocasions anteriors, des de l'òptica del territori, en concordança amb les instruccions del Departament i a fi de fer efectiu el transvasament d'informació entre el Departament i els diversos sectors representats en el CET.

La valoració final de l'acabament del passat curs i l'inici del present continua sent positiva, com sempre, i

palesa que als ST es treballa per fomentar l'actitud dialogant entre els diferents sectors del Consell Escolar, l'esperit crític constructiu i l'objectiu de millora contínua del servei públic d'educació de Catalunya.

Alhora aquest curs l'assistència s'ha aconseguit mantenir que sigui més alta (malgrat que continua sent difícil renovar segons quins sectors). Així mateix, es va recordar que calia convocar tres sessions cada curs i es va acordar que es portaria a terme.

Descripció dels resultats del treball dut a terme

En primer lloc i com altres vegades, les qüestions que s'han presentat per a l'acord i la informació del CET són les següents:

- Dades d'inici de curs 2019-2020, així com les dades del curs següent 2020-2021.
- Presentació de les línies estratègiques del Departament d'Ensenyament.
- Informacions dels ST d'interès per als sectors representats en el CET.

En aquest sentit, es van tractar els temes següents:

En la primera sessió del dia 12 de novembre de 2019 la directora dels Serveis Territorials, la senyora Dolors Collell, començà la sessió i, un cop aprovada l'acta anterior, comença la sessió explicant que està dividida en l'exposició en tres blocs: dades de planificació, exposició sobre les línies estratègiques del Departament i l'administració electrònica.

La senyora Júlia Estaran, cap de l'Àrea per a la Coordinació i la Planificació Escolar, exposa les dades actuals relatives als grups i nombre d'alumnes a les comarques de la Catalunya Central del curs 19/20 (annex 1).

El senyor Joan Manel González demana informació sobre la dades exposades relatives a les baixes i altes d'alumnes, en relació amb si provenen de l'estranger o d'altres parts del nostre territori. La senyora Júlia Estaran respon que normalment es tracta de moviments de fora de la Catalunya Central (bé de l'àrea metropolitana o també de l'estranger, provinent d'Europa o el Marroc).

La senyora Dolors Collell afegeix que també hi ha baixes d'escolarització, que són superiors a altres anys, com un degoteig d'entrada i sortida (com a tendència).

A continuació, la senyora Dolors Collell exposa el pla de treball dels Serveis Territorials, dividit en tres apartats: escola inclusiva, millora metodològica i projecte educatiu de país.

El senyor Josep Maria Vila demana informació sobre el procediment de canvi de titularitat dels centres privats en públics. La senyora Dolors Collell respon que s'estudia, que es tracta d'un procediment complex, amb molts aspectes a tractar (personal docent, equips directius, traspàs d'edificis i equipaments, etc.).

El senyor Josep Maria Vila pregunta si hi ha d'altres peticions, a banda de l'Ateneu Igualadí, i la senyora Júlia Estaran contesta que, formalment, s'han presentat quatre sol·licituds de l'Anoia i Osona.

El senyor Ramon Casals obre un debat en torn d'aquesta possibilitat i de les qüestions relacionades amb el personal públic, atès que planteja que els canvis es deuen produir fruit de la situació econòmica complicada dels centres (com a empreses que són) privats. La senyora Dolors Collell contesta que les causes no són sempre econòmiques, ja que poden ser derivades de la gestió o de la necessitat de places públiques. En tot cas, certament és complex, ja que encara no es disposa de tota la informació, si bé es diu que estan garantides les mateixes condicions del personal fins a la seva jubilació, però manquen altres aspectes a treballar, com són els processos d'elecció de les direccions d'aquests centres.

La senyora Lourdes Giner, secretària dels ST, exposa el bloc de l'administració electrònica (annex 3), atès que implica tots els sectors representants en el Consell escolar territorial.

En la segona sessió del dia 2 de juny de 2019, la directora dels ST, la senyora Dolors Collell, inicia la sessió, prèvia aprovació de l'acta anterior, explicant la situació excepcional que vivim, i fa un repàs del que s'ha fet fins ara en relació amb la crisi de la covid-19: Des de l'inici del tancament dels centres, el dia 12 a la

Conca d'Òdena i el 13 a la resta de centres docents, els esforços han anat encaminats a obrir tots els canals de comunicació amb els centres docents i a través d'aquests centres arribar a l'alumnat i les seves famílies per poder mantenir l'activitat educativa. De fet, totes les directrius i instruccions que ha anat emetent el Departament s'han compartit i s'ha procurat acompanyar els centres docents en aquest camí complex, incert i viscut amb preocupació. Alhora, s'ha mantingut una comunicació diària amb la Secretaria General, setmanal amb la Delegació del Govern. Comitè de crisi a la Catalunya Central (Salut, Interior, Treball, Benestar Social i Famílies). Així mateix, malgrat el tancament dels ST, el personal ha continuat fent teletreball i s'han mantingut oberts els canals de comunicació a través del correu electrònic.

Pel que fa a les reunions virtuals mantingudes, han estat:

- Tres plenaris.
- Una junta territorial.
- Dues reunions amb tot el personal dels ST.
- Una reunió (amb dos torns) amb alcaldes i alcaldesses.
- Consell escolat territorial (recorda que teníem planificada una segona reunió a mitjan març, que no es va poder dur a terme).

Quant al resum actuacions:

- Les primeres actuacions d'urgència van ser les targetes menjador i la distribució i càrrega.
- El Pla d'equitat digital: el Departament ja havia posat en marxa el Pla de transformació digital. Si bé la situació provocada per la covid ens confirma que l'aposta per la transformació digital és una clara línia estratègica per a la igualtat i l'equitat i que sense posar les eines digitals a l'abast de tota la població no podem parlar d'igualtat d'oportunitats. Per tant, s'ha accelerat la posada a disposició dels centres d'entorns virtuals d'aprenentatge (EVA) i s'han distribuït dispositius i connexió al màxim de llars i famílies. Amb data 1/6/2020 a Catalunya central: 1.720 dispositius lliurats. En aquest sentit, s'han gestionat 522 incidències. La distribució a tot Catalunya ha estat de 34.281 dispositius que han arribat als alumnes.

En segon lloc, la senyora Dolors Collell continua exposant que el Pla de reobertura dels centres educatius, d'acord amb les indicacions de les diferents autoritats, fou aprovat pel PROCICAT el dimecres 20 de juny, presentat als plenaris els dies 21 i 22 de juny. Afegint que ha estat treballat amb la Inspecció d'Educació durant la setmana del 25 al 29 de maig, i presentat als municipis els dies 27 i 28 de maig.

Quant als elements que cal remarcar del contingut, són els següents:

- El curs finalitza telemàticament.
- Presencialment: tancament d'etapa, acompanyament en tutories de petit grup, acció educativa no lectiva.
- Les direccions han elaborat els seus plans i han pres decisions organitzatives, sempre d'acord amb les línies del Pla i les instruccions.
- Detecció dels docents que pertanyen als col·lectius vulnerables.
- Declaració responsable de les famílies.
- Participació de l'alumnat voluntària. Sobre les garanties de salut, el document de la Secretaria de Salut afirma que "diferents fonts apunten al fet que les persones de menys de vint anys podrien tenir un paper menys important en la transmissió del virus i, el que és més important, afirmen que la reobertura d'escoles no tindria impacte en la mortalitat global de la covid-19 (Ludvigsson J, 2020)".

En tercer lloc, la senyora Dolors Collell comenta la situació prevista per al mes de setembre basant-se en la planificació del juny, de forma coordinada amb els ajuntaments:

- a) Juny: se centra en un tancament d'etapa i tancament emocional. Les mesures són molt restrictives, si bé ja estan en marxa. Tots els centres a Catalunya Central han obert, entre ahir i avui, bé per acollir ja alumnes o bé per preparar-ne l'acollida.
- b) Setembre: es tracta d'una emergència educativa i de corresponsabilitat social (caldrà fer un treball comunitari). Es traslladaran les instruccions a les direccions dels centres educatius, amb taules de planificació al mes de juny. La voluntat és garantir el dret a l'educació de tots els infants de manera presencial durant tot el curs, de manera que seran necessaris canvis organitzatius, necessitat de més espais i de més professorat.

És a dir, a finals de juny hem de tenir clares les condicions i necessitat d'espais i a partir d'aquí podrem anar precisant les necessitats de més professorat. En tot cas, queda clar que al setembre ens necessitarem tots els membres de la comunitat educativa.

Per la seva banda, la senyora Júlia Estaran proporciona les dades provisionals de la preinscripció (ja que per als postobligatoris encara no té dades) i exposa un PDF (annex 1, IFE Antoni Pous i Argila de Manlleu).

Posteriorment, s'obre un torn de paraules en el què intervenen la senyora M. Dolors Iborra, que comenta que a infantil i primària és molt evident que s'ha de recuperar la presencialitat. I demana, si no poden coincidir tots a l'escola, si es preveu l'opció de fer torn de matí i torn de tarda. O que de dos grups d'un curs se'n puguin fer tres? El mestre que no es pugi incorporar es podrà gestionar com una baixa? La senyora Dolors Collell respon que totes les opcions estan obertes i, de fet, es treballa amb els ajuntaments, si bé influiran les mesures organitzatives que es puguin acabar prenent. Però la idea és garantir la presència de tot l'alumnat. I sobre el personal informa que actualment, al juny, s'estan substituint.

El senyor Ramon Casals pregunta si hi ha cap previsió organitzativa a la Catalunya Central en aquest sentit, pel que fa a la reobertura del setembre i tenint en compte les declaracions i gestions que fa el conseller Bargalló, en el sentit de demanar a les organitzacions empresarials que li facilitin "espais amplis" per esponsorjar escoles i instituts. També demana si s'ha pensat en com es cobrirà l'increment de docents que pot suposar una iniciativa com aquesta. La senyora Dolors Collell respon que el conseller ha començat a fer trobades amb alcaldes de poblacions de més de 100.000 habitants i que en aquestes trobades es planteja l'opció d'activar tots els espais (d'empreses, associacions, etc.). Per tant, la voluntat és buscar recursos (si bé podrien no ser necessaris en el cas que les escoles es puguin reorganitzar amb els seus propis espais). Però a Catalunya central disposem de 169 ajuntaments en el nostre territori, i no és fàcil gestionar-ho amb tots, fet que es complica més a l'haver de gestionar la incertesa del futur. Alhora, quant a l'increment de docents, contesta que això depèn dels governs, si bé caldrà una nova dotació econòmica per a aquesta necessitat.

El senyor Joan Manel González trasllada una pregunta de FAPAES sobre un tema "secundari" en aquests moments però que influeix en la butxaca de les famílies: hi haurà modificacions sobre el tema de les despeses de materials que abonem les famílies? La senyora Dolors Collell i la senyora Lourdes Giner responen que es van donar instruccions per a les quotes ja pagades (igual que per al retorn de les despeses abonades per viatges o sortides), mentre que per a les quotes del curs vinent encara no hi ha instruccions.

El senyor Joan Manel González demana, sobre el tema de menjadors de cara al curs vinent, si segueix la intenció de la millora horària de l'espai del migdia. La senyora Dolors Collell respon que l'Ordre de calendari encara no està publicada però es treballa per ajustar horaris en funció de la nova organització que caldrà dur a terme al setembre.

El senyor Xavier Carles intervé per plantejar diferents preocupacions i reflexions —no tant preguntes. Diu que a l'Anoia s'ofereix a proporcionar tota l'ajuda que calgui i, si bé és cert que les persones s'hi han implicat molt, posa en dubte que com a país s'hagi estat a l'altura del repte, ja que creu que la resposta ha estat molt desigual. Ara bé, com a empresaris, veuen que en tota crisi també hi ha una oportunitat, per exemple per avançar en temes d'innovació, per bé que caldrà invertir-hi (com són els cicles formatius, les pràctiques de taller o la formació professional dual). Per això ofereix la seva col·laboració, com a interlocutors, atès que estan acostumats a gestionar els incerteses i tenen experiència en aquests assumptes. Afegeix que també preocupa la dificultat de conciliació de les famílies, ja que l'escola és l'engranatge de la societat. Alhora, comenta que les empreses del lleure també han transmès les seves inquietuds. La senyora Dolors Collell agraeix la intervenció, amb independència d'estar d'acord o no amb tot el que s'ha exposat, però pren nota de l'ofertament.

La senyora Carme Aloy planteja un parell de temes partint de la base que els docents treballen telemàticament, les famílies fan un gran esforç no portant els fills a les escoles. Malgrat que fa palès que el fet d'obrir ara al juny als centres ha creat problemes perquè el cartell que acompanya és un *no*. De manera que pot-ser hauria estat millor dedicar esforços per al setembre (bàsicament perquè serà complicat per als més petits, si no és que es transforma el *no* per *sís*). La senyora Dolors Collell recorda que som un servei públic i, tenint en compte que tots els sectors han fet un esforç, creu fermament que tocava obrir (igual que ho han fet bars, botigues, parcs, etc.). De fet, també expressa el dubte si com a col·lectiu s'ha donat una resposta adequada a l'emergència (comparant-ho amb el personal de salut) i li dol pensar que en aquests moments l'educació pot no estar a l'altura de les circumstàncies excepcionals i greus. Afegeix que potser sobreprotegim els

fills, els quals també viuen la realitat, que és la que és i no se'ls ha d'amagar. ja que, d'altra manera, l'alternativa suposaria haver-se quedat a casa. Aquesta opció no es pot plantejar en veure que la resta de sectors i àmbits han complert, motiu pel qual s'ha decidit obrir els centres, quan el Departament de salut així ho ha indicat. El senyor Joan Manel González intervé per comentar que, com a regidor que també és, ha pogut constatar en primera línia i de primera mà que sí que s'ha fet una enorme feina, motiu pel qual agraeix la tasca feta.

Els documents, estudis o informes que es van elaborar i facilitar són (com a documents adjunts): tres annexos facilitats en la reunió de data 12 de novembre de 2020 (amb informació relativa a Direcció, l'Àrea per a la Coordinació i la Planificació Escolar i Secretaria) i un annex en la sessió del dia 2 de juny de 2019 (presentat per l'Àrea per a la Coordinació i la Planificació Escolar).

En totes les sessions els assistents han estat participatius i s'ha creat un bon ambient de treball. El percentatge d'assistència a les diferents sessions celebrades dins del calendari de reunions continua sent bastant baix, malgrat que sempre s'ha assolit el quòrum necessari en segona convocatòria:

- Dimarts 12 de novembre de 2019: 35 % aproximadament (en segona convocatòria).
- Dimarts 2 de juny de 2020: 78 % aproximadament (també en segona convocatòria, fet que palesa la conveniència de continuar convocant reunions de forma telemàtica).

Composició del Consell per sectors

Presidenta

Senyora Dolors Collell, directora dels ST d'Educació a la Catalunya Central

Administració educativa

Senyora Júlia Estaran, cap de l'Àrea per la Coordinació i Planificació Escolar dels ST

Senyora Lourdes Giner, secretària dels ST

Senyor Josep M. Serra, inspector en cap dels ST

Senyora Carme Gutiérrez, cap del Servei de Personal dels ST

Professorat

Senyora Maria J. Palau Galletero (Secretariat d'Escola Rural)

Senyora Carme Aloy (Moviments de Renovació Pedagògica)

Senyor Jesús Mollet (Associació de Professors de les Escoles Cristianes)

Pares d'alumnes

Senyora Milagros Jonte i Flavia Espósito (FAPAC)

Senyor Joan Manel González (FAPAES)

Senyor Josep Manuel Prats (Federació d'Associacions de Pares i Mares d'Escoles Lliures de Catalunya, FAPEL)

Senyor/Senyora (Confederació Cristiana d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya)

Personal d'administració i serveis

Senyor/Senyora (UGT i CCOO)

Alumnes

Senyor/Senyora X (AJEC)

Organitzacions sindicals

Senyora Imma Vila per Angel Benito (CCOO)

Senyora Esther Plans (USTEC-STEs)

Senyor Gabriel Vidal per Josep Maria Vila (USOC)

Senyor Ramon Casals (ASPEPC-SPS)

Senyor Magí Senserrich (UGT)

Organitzacions empresarials

Senyor Daniel Mauriz (PIMEC)

Senyor Xavier Carles i Ramon Felip (Unió Empresarial de l'Anoia)

Municipis del territori

Senyora Carme Rosell (Associació Catalana de Municipis i Comarques)

Senyora Noemí Trucharte (FMC)

Senyor Arnau Martí (FMC)

Centres docents privats

Senyor Josep Maria Susanna (Federació Catalana de Centres d'Ensenyament)

Senyora M. Dolors Iborra (Associació Professional Serveis Educatius de Catalunya)

Centres docents públics

Senyora Ester Garcia (representants dels centres de primària)

Senyora Francesc Delis (representants dels centres de secundària)

Secretaria

Senyor Ignasi Vergara Carreras

Consell Escolar Territorial de Girona

Presentació

El Consell Escolar Territorial de Girona és l'organisme de consulta, participació i assessorament dels sectors afectats en la programació general de l'ensenyament no universitari dins l'àmbit d'actuació dels Serveis Territorials a Girona.

Mobilitat dels membres

Durant el curs 2019-2020 es produïren els canvis següents:

- La senyora Laura Iglesias Trafach en substitució del senyor Lluís Rieradevall Mazó, del sector d'organitzacions sindicals.
- La senyora Núria Pastor Gamero representant del sindicat Intersindical, del sector d'organitzacions sindicals.
- El senyor Lluís Monjas Manso va substituir el senyor Josep Xirgu Farnès, inspector en cap dels ST, que es va jubilar l'1 de setembre, en representació del sector de l'Administració educativa.
- La senyora Marta Domínguez Marsillo en substitució de la senyora Alba Soler, del sector d'organitzacions sindicals (PAS).
- La senyora Ester Satorras Pons en substitució del senyor Marcel Barbens del sector d'organitzacions sindicals (CCOO).
- El senyor Albert Quintana Oliver en substitució de la senyora Olga Puignou Soler, del sector del professorat (Moviments de Renovació Pedagògica).

Ressenya de les activitats del CETG

El Ple del Consell Escolar Territorial a Girona (CETG) es va reunir en sessió ordinària els dies:

- 10 de desembre de 2019.
- 28 de juliol de 2020.

A la primera sessió, el dia 10 de desembre de 2019, es van tractar els temes següents:

En iniciar la sessió, el president va informar del traspàs del senyor Lluís Rieradevall, membre d'aquest Consell, i es va guardar un minut de silenci, en record seu.

Després es va aprovar l'acta i es va fer un seguiment dels acords presos a la reunió anterior.

A continuació es va informar els assistents que s'iniciava el procés de renovació dels membres representants en el Consell Escolar Territorial de Girona, per al període 2020-2024.

Seguidament, el president va explicar les dades d'inici del curs 2019-2020 a les comarques gironines, a través d'una presentació que recollia la informació següent:

- El curs en xifres a les comarques gironines
 - Escolarització
 - Professorat
 - Centres docents
 - Inversions en centres públics
 - Ensenyaments postobligatoris
- Actuacions remarcables

Els assistents van rebre la presentació del curs 2019-2020 a les comarques gironines.

Es va comentar que en general, el nombre de matricules segueix la tendència dels darrers cursos: baixen a educació infantil i primària i van pujant a secundària.

Conseqüentment, aquestes dades afecten tant les construccions i obres noves com les plantilles de docents del cos de primària i de secundària.

Sobre les actuacions remarcables es va fer un repàs de l'increment de dotacions per a l'educació inclusiva.

Quant a les obres i construccions escolars, el president va informar sobre la inversió en centres públics del Departament d'Educació i la previsió en noves construccions, transformacions i ampliacions a comarques gironines.

Altres informacions tractades:

En aquest punt la inspecció educativa va fer una introducció a temes que s'havien tractat recentment, amb els centres educatius.

Les presentacions van anar a càrrec de l'inspector Jordi Suy.

- El Pla de millora del rendiment acadèmic i la fidelització de l'alumnat a la formació professional.

Es va fer un recull sobre una sèrie de mesures pedagògiques que s'havien implementat a partir del curs 2019-2020:

Coordinació pedagògica

- Incorporació d'una hora de tutoria a cada curs.
- Elaboració o actualització d'un pla d'acció tutorial de formació professional.

Equips docents

- Incorporació de metodologies d'aprenentatge centrades en l'alumnat i que potenciïn l'adquisició de les competències professionals i les capacitats clau (aprenentatge basat en problemes/reptes).
- Desenvolupar el pla de treball pedagògic a partir de l'avaluació diagnòstica.

- Les avaluacions que es fan en el sistema educatiu

En aquesta presentació es recollia la informació sobre el procés dissenyat per fer una avaluació diagnòstica per permetre a l'equip docent elaborar un pla de treball pedagògic per a l'alumnat de cada grup classe, coordinat pel tutor o tutora del grup.

Els assistents van rebre la presentació.

Finalment, el president va informar sobre l'elaboració del nou Decret de preinscripció i matrícula. S'hi volen incloure propostes fetes per les entitats que formen part del Pacte contra la segregació escolar.

Els assistents van participar en el torn obert de paraules amb els temes següents:

- Sobre la reducció de la ràtio per augmentar la qualitat de l'ensenyament.
- La necessitat de planificar la formació professional, els cicles formatius que requereix el mercat laboral.

Documentació lliurada als assistents:

- La presentació amb les dades d'inici del curs 2019-2020 a les comarques gironines.
- La relació d'expedients del RAM 2019.
- El Pla de millora del rendiment acadèmic i la fidelització de l'alumnat a la formació professional.

A la segona sessió, el 28 de juliol de 2020, es va fer a través de la plataforma Teams es van tractar els temes següents:

A l'inici, el president va donar la benvinguda als assistents a la reunió, que per motiu de la pandèmia per la covid-19 es va fer en format virtual.

A continuació, es va aprovar l'acta i es va fer un seguiment dels acords presos a la reunió anterior.

Quant a les construccions, el president va informar que recentment s'havia enunciat que el Govern havia modificat el Pla econòmic i financer d'inversions en obres escolars en un total de més de 91 milions d'euros, dels quals se'n destinarien 24,9 milions a comarques gironines.

També va fer un breu repàs de la situació en què es trobaven les obres de reforma o millora, segons fossin per escolarització o no, i d'altres fetes per Infraestructures.

En relació amb la planificació de l'oferta educativa per al curs 2020-2021, el president va explicar que, malgrat la situació d'excepcionalitat, s'han intentat mantenir al màxim la normalitat. Recorda, però, que es va haver de suspendre la preinscripció fins al mes de maig i la matriculació al mes de juliol. Això ha comportat haver de planificar el nombre de grups i la plantilla per aproximació.

Un altre punt important va ser l'ampliació extraordinària de plantilla per al curs 2020-2021, que el president va presentar ja que va ser una aportació extraordinària a la plantilla ordinària, per motiu de la covid-19.

En les informacions diverses, a proposta del senyor Ignasi Canals Álvarez, del sector de centres privats, es va presentar l'informe del Síndic de Greuges de Catalunya sobre el cost de la plaça escolar, de data 13 de juliol.

Els assistents van rebre l'informe.

Els assistents van participar en el torn obert de paraules amb els temes següents:

- El Pla digital de Catalunya: dotació d'ordinadors.
- L'aplicació de la sisena hora durant la pandèmia.

Documentació lliurada als assistents:

- L'informe elaborat pel Síndic sobre l'estimació del cost de la plaça escolar a Catalunya.

Descripció dels resultats del treball dut a terme

Qüestions que s'han presentat per a informació del Consell

En aquestes sessions plenàries s'han presentat diversos temes d'informació per als membres del Consell:

- Constitució del Consell Escolar: presentació dels nous membres representants.
- Renovació dels membres del Consell Escolar Territorial de Girona 2020-2024.
- Presentació del curs 2019-2020 a les comarques gironines.
- Obres i construccions escolars.
- Seguiment de la fidelització i del rendiment acadèmic a la formació professional.
- Les avaluacions que es fan en el sistema educatiu.
- Reforma horària.
- Situació del desplegament del decret d'educació inclusiva.
- Mesures per lluitar contra la segregació escolar.
- Coeducació.
- Planificació del curs 2020-2021 a les comarques gironines.
- Ampliació extraordinària de la plantilla el curs 2020-2021.
- L'informe del Síndic de Greuges de Catalunya sobre el cost de la plaça escolar, que es va presentar el 13 de juliol.

Temes sobre els quals s'han pres acords

- S'ha proposat com a tema de debat el grau d'integració de l'alumnat que assisteix a les aules d'acollida.

Documents, estudis o informes elaborats

En les sessions, els membres van rebre la documentació següent:

- La presentació amb les dades d'inici del curs 2019-2020, a les comarques gironines.
- La relació d'expedients del RAM 2019.
- El Pla de millora del rendiment acadèmic i la fidelització de l'alumnat a la formació professional.
- L'informe elaborat pel Síndic sobre l'estimació del cost de la plaça escolar a Catalunya.

Aquesta documentació s'adjunta, com a annexa, a l'acta de cada sessió o es lliura, juntament, amb la convocatòria.

Participació i calendari de treball

- Qualitat de la participació dels diferents sectors.

En general, es podrien descriure les sessions del CET com a molt participatives.

Diferents sectors fan aportacions de temes per incloure'ls en les convocatòries de les reunions i proposen temes per al debat.

- Percentatges d'assistència

El percentatge d'assistència en les diferents sessions ha estat el següent:

- Sessió ordinària de 10 de desembre de 2019: 81,25 %.
- Sessió ordinària de 28 de juliol de 2020: 66,66 %.

Composició del Consell per sectors

President

Martí Fonalleras Darnaculleta (director dels Serveis Territorials)

Administració educativa

Xavier Vila Bonmatí (cap de l'Àrea per a la Coordinació i la Planificació Escolar)

Francesc Xavier Serrat Galan (secretari dels Serveis Territorials)

Lluís Monjas Manso (inspector en cap)

Professorat

Albert Quintana Oliver (Federació de Moviments de Renovació Pedagògica)

Joan Domènech Moner (Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya)

Pendent de designació un representant de l'Associació de Professors de les Escoles Cristianes

Pares d'alumnes

Albert Huguet Santirso (Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya [FAPAC])

Francesc Soler (Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya [FAPAC])

Albert Gironès Federació de Pares i Mares d'Alumnes d'Estudis Sufragats amb Fons Públics No Universitaris de Catalunya [FAPAES]

Pendent de designar un representant (Confederació Cristiana d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes)

Personal d'administració i serveis

Marta Domínguez Marsillo (Comitè del Personal Laboral d'Administració i Serveis del Departament d'Ensenyament)

Pendent de designar un representant del Comitè Intercentres del Departament d'Ensenyament.

Organitzacions sindicals

Ester Satorras Pons (CCOO)

Laura Iglesias Trafach (USTEC-STEs)
Núria Pastor Gamero (Intersindical-CSC)

Organitzacions empresarials

Assumpció Brujats Barnés (Federació d'Organitzacions Empresarials de Girona)
Anna Anoro Lloveras (Federació d'Organitzacions Empresarials de Girona)
Eduard Ayach Mateu (Federació d'Organitzacions Empresarials de Girona)
Ingrid Rahola i Duch (Cambra de Comerç de Girona)

Municipis del territori

Joaquim Pagès Manté (Federació de Municipis de Catalunya)
Carles Campmajó Moreno (Associació Catalana de Municipis i Comarques)

Centres docents privats

Ignasi Canals i Álvarez (Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament)
Manuel Domènech (Associació Professional Serveis Educatius)

Centres docents públics

Ferran Jiménez Simon (representant dels centres de primària)
Joan Cumeras Costa (representant dels centres de secundària)

Secretaria del Consell

Pere Costa Vilanova (responsable dels Serveis Educatius i Formació Permanent)

Presentació

Donades les vicissituds provocades per la declaració de la pandèmia de la covid-19 (sobretot la dificultat per contactar amb els diversos sectors integrants del Consell Escolar Territorial de Lleida perquè confirmessin el nom de la persona que els representaria) i les restriccions a la mobilitat decretades per l'estat d'alarma declarat pel Govern de l'Estat mitjançant el Reial decret 463/2020, de 14 de març, ens van veure obligats a retardar la convocatòria de reunió del Consell Escolar Territorial al mes de setembre de 2020. Finalment, la reunió es va dur a terme, telemàticament, en data 8 de setembre de 2020, amb la participació dels membres representants dels sectors implicats en l'àmbit educatiu, i es va finalitzar amb el compromís de dur a terme una nova reunió durant el primer semestre de l'any 2021.

Ressenya de les activitats del Consell Escolar Territorial

La reunió del Consell Escolar Territorial de Lleida es va dur a terme en data 8 de setembre de 2020 amb una durada de les 17 a les 20.02 hores mitjançant la plataforma Teams. Els membres dels sectors del Consell Escolar Territorial de Lleida que havien confirmat la seva representativitat van ser convocats mitjançant correu electrònic. La convocatòria de reunió incloïa el següent ordre del dia:

1. Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.
2. Constitució del nou Consell Escolar Territorial.
3. Dades d'escolarització territorial.
4. Obertura dels centres educatius en el marc de la pandèmia covid-19.
5. Torn obert d'intervencions.

Descripció dels resultats del treball dut a terme

En la reunió del Consell Escolar Territorial de data 8 de setembre de 2020, es va procedir, com a primer punt de la reunió, a la constitució del nou Consell Escolar Territorial de Lleida i al nomenament, a proposta del president del Consell Escolar i per unanimitat dels assistents, de la senyora Merche Barrachina, secretària dels Serveis Territorials d'Educació a Lleida, com a secretària del Consell Escolar Territorial, d'acord amb l'article 7 del Reglament Intern del Consell Escolar Territorial de Lleida, aprovat per acord del Govern de la Generalitat de Catalunya de 15 de maig de 2000.

En la reunió es posa de manifest la necessitat plantejada pels sectors econòmics d'adequar l'oferta de formació professional a la demanda d'ocupació i d'adaptar-la a la realitat socioeconòmica del territori. Per donar resposta a aquesta demanda, es decideix crear, d'acord amb l'article 11 del Reglament intern del Consell Escolar Territorial de Lleida, un grup de treball relatiu a l'oferta formativa de formació professional a les Terres de Lleida amb la participació dels sectors implicats: Administració educativa, centres educatius, organitzacions sindicals i organitzacions empresarials. S'acorda que les persones interessades a formar part d'aquest grup de treball ho han de posar en coneixement d'aquest Consell per poder fer la reunió de constitució en el termini més breu possible.

La constitució del grup de treball relatiu a l'oferta formativa de formació professional a les Terres de Lleida es va dur a terme a la reunió del dia 11 de novembre de 2020, presidida pel director adjunt i cap del Servei de Planificació del Serveis Territorials d'Educació a Lleida, el senyor Jaume Segués. Constitueixen el grup de treball els membres següents:

- Emili Grau (representant dels centres públics de secundària)
- Rosa Mari Villaró (representant del sindicat CCOO)
- Josep Ibañez (representant del sindicat UGT)
- Estanis Grau (representant de la FEMEL)
- Esther Pagano (representant de la COELL)
- Ramon Roy (representant d'USTEC)

– José Antonio Giné (representant de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Serveis de Lleida), que va excusar la seva absència a la reunió

A la reunió hi van assistir, a més, en qualitat d'experts externs al Consell Escolar Territorial, la coordinadora de Formació Professional dels Serveis Territorials, la senyora Montse Casals, i el referent de formació professional d'Inspecció dels serveis territorials, el senyor Joan Solsona, ambdós coneixedors de la realitat dels ensenyaments de formació professional al territori i que podrien aportar un punt de vista tècnic de les necessitats formatives en aquest àmbit.

Composició del Consell per sectors

President

Senyor Carles Vega, director dels Serveis Territorials d'Educació a Lleida

Administració educativa (quatre membres)

Senyor Jaume Segués, director adjunt dels Serveis Territorials
Senyora Merche Barrachina, secretària dels Serveis Territorials
Senyora Gemma Arrufat Vilagínés, inspectora en cap
Senyora Aurora Segura, cap de la secció de centres

Centres docents privats (dos membres)

Senyora Antonieta Aldabó Ramí, Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament

Centres docents públics (dos membres)

Senyor Emili Grau Fuentes, representant dels centres públics d'educació secundària
Senyor Jordi Porta Sans, representant dels centres públics d'educació primària

Professorat (quatre membres)

Senyora Elena Cordero Morales, Moviment d'Innovació Educativa
Senyora M. Pilar Hernández, Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats

Organitzacions sindicals

Senyora Laura Mòdol, representant sindical d'USTEC
Senyor Pere Sánchez, representant sindical de CCOO
Senyora Judith Rivera Salvia, representant sindical d'Intersindical
CSC senyor Ramon Panadés, representant sindicat d'ASPEC-SPS
Senyor Ramon Moreno, representant sindicat d'UGT

Organitzacions empresarials

Senyor José Antonio Giné, Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Serveis de Lleida
Senyora Esther Pagano Pubill, COELL
Senyor Pelegrí Pelegrí Aixut, FEMEL
Senyor Jordi Caselles Fontanals, FECOM

Municipis del territori

Il·lustríssim Senyor Domènec Sabanés i Porta, alcalde d'Artesa de Segre
Il·lustríssim Senyor Josep Mas Carpi, Alcalde de Verdú
Il·lustríssim Senyor Marc Solsona Aixalà, Alcalde de Mollerussa
Il·lustríssima Senyora Sandra Castro Bayona, Regidora d'Educació de l'Ajuntament de Lleida

Secretaria del President del Consell Escolar Territorial

Senyora Yolanda Mas, secretària del director dels Serveis Territorials

Consell Escolar Territorial del Maresme-Vallès Oriental

Presentació

El Consell Escolar Territorial del Maresme-Vallès Oriental és l'organisme de consulta, participació i assessorament dels sectors afectats en la programació general de l'ensenyament no universitari dins de l'àmbit d'actuació dels serveis territorials.

Mobilitat dels membres

Durant el curs 2019/2020 s'ha produït un canvi en la representant dels pares d'alumnes per la FAPAES, de la senyora Noemí Rubinat per la senyora Josefa Cameán Fariña.

Ressenya de les activitats del CET

El Ple del Consell Escolar Territorial del Maresme-Vallès Oriental durant el curs 2019/2020 s'ha reunit només en una vegada en sessió ordinària, en data de 21/11/2019 al llarg del curs 2019-2020

En aquesta sessió les activitats portades a terme han estat les següents:

- Aprovació de l'acta anterior.
- Escolarització 2019-2020.
- Planificació de l'oferta obligatòria el curs 2020-2021.
- Programes educatius: projectes amb oportunitats d'èxit educatiu a favor de l'alumnat (POEFA), centres formadors.
- Normativa en curs: menjadors, escola concertada, admissió d'alumnes.
- Precs i preguntes.

Descripció dels resultats del treball duts a terme

Qüestions que s'han presentat per a informació del CET

En la reunió del dia 21/11/2019 els temes tractats van ser els següents:

- Escolarització 2019-2020

L'escolarització s'ha portat a terme sobre la base de tres objectius:

1. Qualitat: cercar la millora educativa.

Partir del lideratge dels equips directius, la Inspecció Educativa i els Serveis Educatius.

Creació de xarxes de millora educativa amb el lideratge pedagògic de la Inspecció Educativa, la direcció del centre i els Serveis Educatius, respectant el marc de l'autonomia de centre. S'ha creat la xarxa de Mataró i en aquest inici de curs es posa en marxa la de Canovelles.

Aposta per la continuïtat pedagògica dels instituts escola. Està previst que al desembre es creï la XIEC (Xarxa d'Instituts Escola de Catalunya).

2. Equitat i inclusió

Lluita contra la segregació i per a l'escolarització equilibrada:

- Desenvolupament del Pacte contra la segregació.
- Nou decret d'admissió d'alumnes.
- Nou decret d'escola concertada.

Nova normativa de l'espai del migdia i menjador escolar (el Decret està força avançat en espera dels nous pressupostos)

Increment en educació inclusiva:

- Suport educatiu especial: s'han incorporat vuit SIEI al Maresme.
- Audició i llenguatge: s'ha constituït suport intensiu a l'audició i al llenguatge (SIAL), una també al Maresme.
- Itinerari formatiu específic: s'han creat dos IFE més:
 - Quart nivell d'Auxiliar en Vendes i Atenció al Públic (+1 PSI +1 TIS).
 - Tercer nivell d'Auxiliar en Cura d'Animals i Espais Verds (+1 PSI +1 TFP).

3. Projecte propi

- Aposta per la participació dels ajuntaments en l'educació amb corresponsabilitat.
- Aposta per la participació de tota la comunitat.
- Consolidació del model lingüístic fent especial èmfasi en l'oralitat.
- Promoció del personal que treballa en el sistema, competent i compromès amb el projecte educatiu de centre (PEC): nou model de pràctiques en centre educatiu per als estudiants universitaris (enguany s'inicia amb els estudiants del màster de secundària).

En l'educació primària, s'han ocupat aproximadament 160.453 places públiques i 90.000 places concertades. S'han incrementat les places públiques, i s'han perdut dos grups a l'escola concertada.

Quant a l'ESO i al batxillerat, s'han incrementat les places públiques i hi ha hagut un decrement de l'escola concertada.

S'han creat tres instituts escola:

- L'institut escola Pallerola (Sant Celoni).
- L'institut escola Pla de l'Avellà (Cabrera de Mar).
- L'institut escola Montagut de Santa Susanna (prové de la fusió de l'escola Santa Susanna i l'escola Montagut).

S'han implementat els següents Cicles Formatius de Grau Mitjà (CFGM):

- CFGM Farmàcia i Parafarmàcia a l'INS Maremar, del Masnou.
- CFGM Conducció d'Activitats Físiques i Esportives en el Medi Natural a l'INS Premià de Mar.
- CFGM Producció Agroecològica a l'INS Ramon Turró i Darder, de Malgrat de Mar, especialment important perquè s'ha portat a terme amb la col·laboració dels ajuntaments del delta de la Tordera i les cooperatives agràries, a més del Departament d'Agricultura.
- CFGM Emergències i Protecció Civil a l'INS Mollet del Vallès.
- CFGM Manteniment Electromecànic a l'INS Mollet del Vallès.

Cicles formatius de grau superior CFGS:

- CFGS Màrqueting i Publicitat a l'INS Premià de Mar.

Quant a les obres i amb relació a les ampliacions de les obres del 2019, aquestes són les que s'han implementat:

- L'institut Can Record (Sant Esteve de Palautordera).
- L'escola Palau d'Ametlla (Montornès del Vallès).
- L'institut escola Montagut (Santa Susanna).

Quant a les obres menors s'han portat a terme:

- 62 actuacions en escoles i instituts per un import total de 2.958.221,65 euros.

Quant a les noves construccions i ampliacions en procés:

- L'institut de Mollet del Vallès. Fase de redacció del projecte.
- L'institut de Dosrius. S'ha fet la primera reunió amb la comunitat educativa per definir el projecte.
- L'institut les Cinc Sèries. S'ha aprovat per Acord de Govern.

Quant a la plantilla, es pot resumir dient que hi ha hagut un increment de professors en els centres públics.

- Planificació de l'oferta obligatòria el curs 2020-2021.

Descens important de l'alumnat que ha de començar P3 respecte al curs actual. Afectarà tant el nombre de grups de l'escola pública com de l'escola concertada.

Increment del nombre d'alumnes que han d'arribar a primer d'ESO. Afectarà quasi exclusivament el nombre de grups dels instituts públics.

Increment del nombre d'alumnes que acaben quart d'ESO. Significarà un creixement de l'oferta de batxillerat i CFGM que afectarà els instituts públics i, possiblement, l'oferta privada (no la concertada).

Increment de l'oferta d'instituts escola: previsiblement dos centres, un al Maresme i un altre al Vallès Oriental:

- El Pi Gros (Sant Cebrià de Vallalta).
- Els Tres Pins (Vallromanes).

El senyor Ricard Aymerich comenta que es preveia una baixada de P3, però ha estat més petita del que semblava i s'ha estabilitzat a l'alça el primer de l'ESO. Per tant, la planificació que es va fer coincideix bastant amb la realitat.

La senyora Isabel Huertas demana més hores de vetllador i una baixada de les ràtios. El president del Consell Escolar manifesta que les hores que s'han atorgat per a aquest curs, 2019-2020, són les mateixes que per a l'any anterior. També la representat de Comissions Obreres demana quines són les actuacions que es porten a terme amb relació a l'absentisme. La resposta és que depèn molt de la implicació en un pla dels agents que hi participen: ajuntaments, policia municipal i centres. Per tant, depèn molt de cada població. En el nivell de primària no existeix absentisme, i en la formació professional es treballa per la fidelització, que permetrà treballar no tant sobre l'absentisme sinó sobre l'abandonament.

S'incideix en els bons resultats dels projectes singulars que funcionen molt bé, gràcies a la col·laboració entre ajuntaments i escoles. També les UEC aporten molt bons resultats. Aquests alumnes continuen al centre d'origen però aprenen un ofici en una altra entitat. N'hi ha dos als nostres serveis territorials: un de vint-i-cinc alumnes i un altre de trenta alumnes.

La senyora Isabel Huertas demana infermera als centres escolars. Existeix un acord marc per signar, però bé que aquest servei ja s'ofereix.

- Programes educatius: projectes amb oportunitats d'èxit educatiu a favor de l'alumnat (POEFA), centres formadors.

1. POEFA

Aquest programa està finançat pel Fons Social Europeu (FSE) i contribueix a donar resposta als alumnes més vulnerables i als centres que els atenen. Es tracta de desenvolupar accions de suport a centres educatius per a alumnes d'entorns socioeconòmics desfavorits. El Departament d'Educació farà un seguiment del programa, tot i que la supervisió financera depèn del FSE.

2. Centres formadors

Són centres, sostinguts amb fons públics, on els futurs mestres i professors faran les pràctiques per assolir les competències necessàries per exercir la docència de qualitat. L'organització de les pràctiques en centres formadors ha de permetre la simultaneïtat entre la teoria i la pràctica, i ha de facilitar l'acompanyament professional des de la universitat i des del centre educatiu.

Aquestes pràctiques es fan en el marc de convenis de col·laboració entre el Departament d'Educació i les universitats.

Per aquest motiu, el Departament estableix el procediment per a la selecció i acreditació de centres educatius sostinguts amb fons públics.

Han estat escollits seixanta centres a tot Catalunya. En la convocatòria, es van presentar 13 centres, tant públics com concertats. Un no va aportar la documentació requerida i no va entrar en la convocatòria. Finalment es van escollir 7 centres i 5 van quedar exclosos.

El centres escollits van ser:

- L'institut Els Tres Turons, d'Arenys de Mar.
- L'institut d'Argentona.
- L'institut Pla Marcell, de Cardedeu.
- L'institut Celestí Bellera, de Granollers.
- L'institut Vil·la Romana, de la Garriga.
- L'institut Turó d'en Baldiri, de Teià.
- L'institut Vilatzara, de Vilassar de Mar.

Els cinc exclosos que passen a la llista d'espera són els següents:

- L'Escola Pia de Caldes de Montbui.
- L'Escola Pia de Calella.
- L'Escola Pia de Granollers.
- El CFA La Llagosta.
- L'institut les Cinc Sènies, de Mataró.

- Normativa en curs: menjadors, escola concertada, admissió d'alumnes.

Quant als menjadors, s'està en espera que la Llei Aragonès entri en vigor, a fi que les AMPA puguin gestionar. La Llei d'acompanyament als pressupostos també ho preveu.

Quant a l'escola concertada, s'està negociant amb les patronals, i la previsió d'entrada en vigor de la normativa és per al mes de febrer.

Quant al Decret d'admissió de l'alumnat, també es preveu la seva entrada en vigor cap al febrer, però serà difícilment efectiva per a la preinscripció escolar de l'any vinent

Participació i calendari de treball

- Qualitat de la participació dels diferents sectors.

Tots els sectors han estat representats en aquesta sessió per almenys un representant a excepció dels representats dels alumnes, els representants del PAS i els representant dels municipis.

- Percentatges d'assistència.

El percentatge d'assistència en la sessió de 21/11/2019 ha estat d'un 33,3 % d'assistents nomenats.

Composició del Consell per sectors

Presidència

Pere Masó i Anglada, director dels Serveis Territorials

Serveis Territorials al Maresme-Vallès Oriental

Lourdes Gil i Solé, cap de l'Àrea per a la Coordinació i la Planificació Escolar

Lluïsa Pruna i Santamaria, secretària dels Serveis Territorials
Josep Maria Fernández Corominas, inspector en cap d'Educació
Neus Cofré i Blanco, cap del Servei de Personal Docent
Marisa Oliveras i Vivancos, cap de la secció de centres i alumnat, que actua com a secretària del Consell

Professorat

Ricard Aymerich (Federació de Moviments de Renovació Pedagògica)
Antoni Domènech i Bonet (Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya)
José Maria Artacho (Casal del Mestre de Granollers)
Íngrid Floriach (Associació de Professors de les Escoles Cristianes de Catalunya, Maristes Valldemia)

Mares i pares d'alumnes

Raquel del Rio, de la CCAPAC
Silvia Gironés, de la FAPAC
Josefa Cameán Fariña (FAPAES)
Josep Manel Prats de la FAPEL

PAS

Luis Fauré de CCOO
Organitzacions sindicals
Ramon Font (USTEC-STEs)
Antonio Llamas (USOC)
Josep Muñoz (ASPEPC SPS)
Isabel Huertas (CCOO)

Municipis

Francesc Tella (Associació Catalana de Municipis i Comarques)
Maria Taulats (Associació Catalana de Municipis i Comarques)
Mercè Canals (Federació de Municipis de Catalunya)
Jordi Manils (Federació de Municipis de Catalunya)

Centres privats

Joan Tardà (Secretariat Escola Cristiana, AEC, APSEC, Mare de Déu de Lourdes, Mataró)
Montserrat Paradedà (Agrupació Escolar Catalana, Federació Catalana de Centres, Confederació de Centres Autònoms, Associació Professional Serveis Educatius de Catalunya)

Centres públics

Julio Martínez (institut Damià Campeny)
Montserrat Quijo (CEE Les Aigües)

Organitzacions empresarials

Roser Morer (Federació d'Associacions i Gremis Empresarials del Maresme)
Pepita Maymó (Cambra de Comerç al Vallès Oriental)
Yolanda Garcia (Unió Intersectorial d'Empresaris)

Consell Escolar Territorial de Tarragona

Presentació

El Consell Escolar Territorial de Tarragona (CETT) és l'organisme de consulta, participació i assessorament dels sectors afectats en la programació general de l'ensenyament no universitari dins de l'àmbit d'actuació dels serveis territorials.

El CETT, durant el curs 2019-2020, ha estat convocat el dia 28 de novembre de 2019, una vegada en sessió ordinària del plenari.

Mobilitat de membres

Durant el curs 2019-2020 s'han produït els canvis següents:

- El senyor D. Joel Fernández s'incorpora en representació de CCOO.
- La senyora Montse Baldrich s'incorpora en representació de la Confederació Empresarial de la Província de Tarragona (CEPTA).
- La senyora Esther Isern i Sugrañes s'incorpora en representació de la FAPAES.
- El senyor Josep Oriol Fernández s'incorpora en representació de la Cambra de Comerç.
- La senyora Judit Albesa Fontgivell s'incorpora en representació de l'ACM (Riudoms).

Ressenya d'activitats

Descripció i valoració de les activitats de les sessions plenàries

La sessió plenària ha estat de caire informatiu. Tot i així, és intenció del president del CET fer que aquest òrgan sigui més participatiu i sigui un fòrum en què es puguin debatre els punts que es considerin per la seva rellevància.

L'ordre del dia de la sessió ha estat:

1. Lectura i aprovació, si escau, de l'acta anterior.
2. Línies estratègiques.
3. Oferta educativa 2019-2020.
4. Torn obert de paraules.

El desenvolupament dels temes tractats en la sessió plenària es tracten a continuació:

- Línies estratègiques

El senyor Jean Marc informa que enguany sortirà la convocatòria de perfils EGI per a primària.

S'informa que aviat sortirà la nova ordre territorial de la junta territorial. La intenció és que sigui més actiu i que funcioni segons unes legislatures. Arran d'aquesta ordre, el propòsit és que les noves juntes estiguin designades per a quan acabi el curs.

Formació de direcció: explica tots els punts que tracta la direcció d'un centre. La proposta dels sindicats és que aquesta formació sigui gratuïta. S'aclareix que l'esmentada formació serà gratuïta i la farà el mateix Departament.

— Pla de comunitat interna.

— Nous blocs informatius.

Infocentres, Educentres: nous blocs que informen de les novetats del Departament.

— Pla d'accessibilitat.

Es tracta d'un pla que determina quina informació poden donar els centres quan és requerida. Amb això, un gabinet tècnic es dedica a estudiar quina documentació poden cedir els centres segons la normativa europea.

— Monitors de menjador. NEE

No és possible que els alumnes que s'ha dictaminat que tenen NEE no tinguin acompanyament durant la hora del menjador. S'informa que ara s'estudien els casos més greus i quan surti el decret de menjador s'estendrà a tots els alumnes amb NEE.

El desig del Departament és que a meitat de curs es tinguin disponibles tots els programes del curs vinent i així els centres podran preparar-se el curs vinent amb temps.

— Pla digital d'educació de Catalunya 2020-2025

Aviat hi haurà la presentació d'aquest Pla digital al Palau firal de Congressos. Serà presentat per la subdirectora Mar Camacho. En aquesta presentació s'informarà sobre el plantejament de les noves línies de treball que hi haurà en aquest àmbit durant els propers cursos.

— Categorització de centres

Al llarg d'aquest curs escolar es revisarà la classificació dels centres segons els nous criteris i se'n determinarà una de nova.

— Procés participatiu "Construïm junts l'espai del migdia".

S'informa que en aquest procés hi participaran consells comarcals, equips directius, direccions i AMPA. Es vol apostar per la qualitat del menjar i potenciar el menjar de proximitat. Es vol evitar tombar els preus. S'insisteix que aquest curs es vol deixar tancat el decret de menjadors.

— Nous programes de recerca educativa

El director territorial fa èmfasi en el fet que la investigació educativa estigui a la mateixa altura que l'experimentació científica.

• Planificació/Ofertra educativa

Pren la paraula el senyor Quim Medina. Explica el contingut de la infografia.

— P3

Les dades demogràfiques indiquen que el curs 2020 - 2021 l'alumnat que caldrà escolaritzar a P3 minva lleugerament i, de fet, podem parlar d'un any amb una sensible variació tot i que la tendència a mitjà termini és a la baixa.

Criteris generals:

- Continuitat de tots els projectes educatius.
- Sortida amb l'oferta actual de grups.
- Acords a taules mixtes.

— ESO

- Creixement moderat pel curs 2020-21 amb tendència d'increment de la població escolar de secundària obligatòria durant uns quatre cursos.
- S'estudia una planificació a mitjà termini a l'Àrea per a la Coordinació i la Planificació Escolar.

— CRTIC: centre de reserva de transmissió de la informació i la comunicació.

La intenció és que hi hagi:

- Formació continuada.
- Vincular-se amb les empreses (coordinació).
- Anar des del principi amb el Departament de Treball.
- Desenvolupar i experimentar en els centres educatius.

— Oferta de formació professional

- Pel que fa a aquest punt s'han tractat els aspectes següents:
- El director territorial considera molt important i prioritari la difusió en els mitjans de comunicació de l'oferta de formació professional.
- El senyor Jean Marc posa en valor que els alumnes de CFGS trobin feina molt abans que els alumnes graduats.
- Es treballa per millorar el CFGM per fidelitzar més els alumnes.
- Acord entre el Departament de Salut i Educació.
- A més de les infermeres a les escoles, s'estudia la situació dels alumnes amb necessitats sanitàries urgents. Al territori són uns quinze alumnes. Sanitat posa la infermera de referència de la Sanitat bàsica.
- S'informa de les accions que s'han de fer abans de trucar al 112.
- Malalts mentals juvenils: s'ha incrementat bastant el nombre de casos i s'estudia quines han pogut estar les causes.
- Nous decrets per una distribució equitativa dels alumnes.
- Butlletins informatius.

— Coordinació i planificació escolar

- El senyor Quim agraeix la feina feta pels centres educatius.
- En relació amb els criteris generals de planificació, hi ha els mateixos que el curs passat. No hi ha canvis.
- El padró baixa.
- Es prenen mesures dintre del marc legal per evitar la segregació.
- Baixa la matrícula de P3 i puja el nombre d'alumnes d'ESO.

Apunts demogràfics:

- Ha augmentat el nombre de nouvinguts, que es concentren en algunes ciutats.
- Elevada mobilitat interna.
- De juliol al 12 de setembre, han vingut al territori al voltant de 1.300 alumnes nous. Molts venen del cinturó de Barcelona. Hi ha dos municipis del territori on s'ha concentrat més la matrícula viva.
- També s'ha de tenir en compte que un percentatge de l'alumnat ha marxat.

La intenció del Departament d'Educació és mantenir tots els projectes educatius i potenciar les llars d'infants. És intenció de país augmentar els naixements.

A ESO:

- Hi ha creixement de l'alumnat durant els propers vuit cursos.
- Instituts escola: es vol potenciar el model d'institut escola. Ha posat com a exemple el que ha començat enguany a Cornudella de Montsant. La idea és exportar aquest model a tres o quatre centres el curs vinent.

Dades estadístiques:

- Es preveu una lleugera disminució a infantil i a primària. Quant a l'ESO, hi ha un augment en la matrícula.
- Pel que respecta a la postobligatòria, a batxillerat es preveu que la matrícula es mantindrà pràcticament igual que el curs actual, i en formació professional també es detecta un lleuger augment, tant pel que fa a cicles formatius de grau mitjà com de grau superior.
- Pel que fa a la comparativa entre l'ensenyament de naturalesa pública i privada, les modificacions són petites entre el curs 18-19 i 19-20. A l'ESO en els dos tipus es detecta un augment en la matrícula.
- S'han iniciat dos instituts escola nous aquest curs 19-20: l'institut escola Montsant (Cornudella de Mont-

sant), per conversió de l'escola Dr. Piñol i Agudé en institut escola i l'institut escola Àngel de Tobies, per conversió de l'escola Teresina Martorell en institut escola.

– Per part de la SOM, entre rehabilitacions, ampliacions i actuacions de millora, l'any 2019 hi ha hagut un total de vint-i-nou actuacions en centres públics.

– Hi ha tres centres en construcció: institut els Pallaresos, Institut Roda de Berà i Escola l'Arrabassada (Tarragona).

– Hi ha quatre construccions aprovades per acord de govern: escola Teresa Godes i Domènech, escola els Ganxets (Reus), escola Maspujols, institut de Miami (Mont-roig del Camp).

– Convenis amb quatre ajuntaments per a la construcció de nous equipaments educatius, ampliacions o grans adequacions: escola Pere Virgili (Vilallonga del Camp), institut escola l'Agulla (el Catllar), escola Mestral (Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant) i escola Mare de Déu del Roser (Vallmoll).

- Precs i preguntes

La senyora Tere Franch s'interessa pel conveni de Vila-rodona. El senyor Jean Marc li contesta que estan a punt de tancar l'esmentat conveni.

La senyora Tere Franch també s'interessa pels criteris per crear un institut escola. Comenta que l'escola Joan Ardèvol té molts alumnes gitanos, i dubta de la possibilitat que l'Institut escola el cataloguin i es perpetui com a centre de màxima complexitat. El senyor Jean Marc respon que, en primer lloc, per crear l'institut escola han d'estar d'acord el centre i l'Ajuntament i tenir un impacte positiu en l'entorn. Afegeix que una de les raons per les quals es determina fer un institut escola a Cambrils és per la massificació dels centres de secundària. D'aquesta manera es descongestionaran.

La senyora Franch s'interessa per possibles propostes de convertir centres concertats en públics. El senyor Jean Marc li respon que a ST d'Educació de Tarragona no ha arribat cap proposta.

El Jean Marc llença la pregunta als presents de com consideren que es podria canviar el procediment a la Junta Territorial de Tarragona per aprofitar el Consell Escolar. Se li proposa que una possibilitat seria portar el punt en què hi hagi especial interès i tractar-lo a la Comissió.

Descripció dels resultats del treball dut a terme

Qüestions que s'han presentat per a informació del CET

- Línies estratègiques de treball:

- Cursos de formació de directors.

- Blocs informatius: *Infocentres, Educentres*.

- Pla d'accessibilitat: informació que poden facilitar els centres educatius.

- Monitors de menjador: acompanyament dels alumnes amb NEE durant l'hora del menjador.

- Pla digital d'educació de Catalunya 2020-2025.

- Categorització de centres.

- Procés participatiu "Construïm l'espai del migdia".

- Nous programes de recerca educativa.

- Planificació / Oferta educativa (infantil, primària, ESO, formació professional)

- Dades estadístiques (grups, institut escola, construccions, etc.)

Documents, estudis o informes elaborats

S'ha elaborat una presentació en què queda inclosa tota la informació presentada:

- Variació de matrícula en relació amb el curs anterior.

- Obres en centres públics: 29.

- Construccions escolars:

- Tres centres en construcció o disponibilitat pressupostària, per valor de 12.254.775 euros.

- Quatre construccions aprovades per Acord de Govern el 2019, per valor de 12.000.000 euros.
- Convenis amb quatre ajuntaments per a la construcció de nous equipaments educatius, ampliacions o grans adequacions.
- Dades de personal docent.
- Servei comunitari:
 - Al voltant de 7.500 alumnes duran a terme accions de servei comunitari.
 - El 98 % dels centres consideren que han contribuït a assolir la competència social i ciutadana; el 73 % dels centres consideren que han contribuït a millorar el rendiment acadèmic de les matèries en què s'ha situat; un 78 % que han millorat la convivència al centre i un 20 % dels alumnes mostren interès a continuar vinculats amb l'entitat on han exercit.
 - El curs passat, un 58 % dels centres ho van implantar a quart d'ESO i un 42 % a tercer; el 26 % dels projectes estaven vinculats a l'acompanyament i suport a l'escolarització, i un 19 %, a l'intercanvi generacional.
- Espai del menjador:
 - Procés participatiu "Construïm junts l'espai del migdia".
- Centres formadors: Nous programes d'innovació de pràctiques educatives en centres formadors.
- Innovació.
- Plurilingüisme.
- Batxillerat i formació professional.
- Nous decrets per una distribució equitativa de l'alumnat.
- Butlletins informatius: *Educentres*, *Infoescola*.

Participació i calendari de treball

- Qualitat de la participació dels diferents sectors.

Cal destacar una participació més alta de la secció de professorat, organitzacions sindicals i centres públics.

- Percentatges d'assistència:

Globalment ha hagut una assistència del 44,4 %. Per sectors ha estat:

- Professorat: 1 de 4 (25 %).
- Pares/mares d'alumnes: 1 de 4 (25 %).
- Sector de l'alumnat: 0 %
- Organitzacions sindicals: 2 de 5 (40 %).
- Organització empresarial: 1 de 4 (25 %).
- Administració educativa: 4 de 4 (100 %).
- Municipis del territori: 2 de 6 (33,33 %).
- Centres docents públics: 2 de 2 (100 %).
- Centres docents privats: 0 de 2 (0 %).

- Calendari de reunions

- 28/11/2019 (sessió única).

Propostes de millora

És intenció del president del CET canviar el funcionament del Consell, amb una participació més activa dels consellers. A més, convertir-lo en un fòrum en què es puguin debatre temes que es considerin rellevants.

Composició del Consell per sectors

President

Senyor Jean Marc Segarra Mauri, com a president (director dels Serveis Territorials)

Sector del professorat

Senyora Maria Gual Figuerola (Federació de Moviments de Renovació Pedagògica)
Senyora Montserrat Batiste Cuberta (Secretariat d'Escola Rural)
Senyora M. Àngels González, Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya
Associació de Professors de les Escoles Cristianes de Catalunya (pendent de designar un representant)

Sector dels pares d'alumnes

Senyora Esther Isern i Sugrañes (Federació d'AFA, de secundària de Catalunya)
Senyor Jordi Morron Estradé (Federació Catalana de Pares d'Alumnes d'Educació Especial)
Tere Franch i Díaz (Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya [FAPAC])

Personal d'administració i serveis

José Luís Marqueta (Sindicat CCOO, PAS)

Organitzacions sindicals

Senyor Xavier Caixal i Baldrich (Confederació General del Treball)
Senyor Joel Fernández (CCOO)
Senyora Neus Roig Saiz (UGT)
Senyor Pere Joan Ventura Grau (USOC, Unió Sindical Obrera de Catalunya)
Senyor Daniel Higuera Ardid (ANPE)

Organitzacions empresarials

Senyor Raffael Oliver (Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Tarragona)
Senyor Francesc Vives Vives (Associació d'Empresaris d'Hostaleria de la Província de Tarragona)
Senyora Montse Baldrich Badia (Confederació Empresarial de la Província de Tarragona [CEPTA])

Administració educativa

Senyora Quim Medina Bermúdez (cap d'Àrea per a la Coordinació i Planificació Escolar)
Senyor Rosalia Mercader Orriols (secretària dels Serveis Territorials)
Senyor Valero Camps (inspector en cap d'Educació)
Senyor Rafael Muñoz (inspector en cap adjunt)

Municipis del territori

Senyora Lúdia Bargas i Musoy (Associació Catalana de Municipis)
Senyora Marta Tutusaus i Mañé (Associació Catalana de Municipis)
Senyora Judit Albesa Fontgivell (Associació Catalana de Municipis)
Senyora Francesc Roca (Federació Catalana de Municipis)
Senyora Montse Piñero (Ajuntament de Reus)
Senyor Marti Batista (Ajuntament de Valls)

Centres docents públics

Senyor Andreu Blaya (Centres Docents Públics d'Educació Secundària)
Senyor Francesc Seritjol (Centres Docents Públics d'Educació Primària)

Centres docents privats

Senyor Enric Sabaté i Roig (Confederació de Centres Privats Autònoms d'Ensenyament de Catalunya)
Senyor Francesc Ortiz Giménez (Serveis Educatius de Catalunya)

Secretari

Senyor Manuel Ramos Nofuentes

Consell Escolar Territorial del Vallès Occidental

El curs 2020-2021, el Consell Escolar Territorial del Vallès Occidental no ha portat a terme cap activitat.